

Giới thiệu Tuyệt Ưng Linh Chủ

Truyện dị giới đưa bạn đọc đến ma thú dưới biển sâu hít thở liên tục tạo ra gió lốc ...

Bước chân của người không lồ sống giữa dòng dung nham có thể phá hủy cả ngôi thành....

Ác ma vực sâu luôn muốn tiến vào cái thế giới này...

Mà thần linh giáng trần, đi lại giữa nhân gian truyền bá sự vinh quanh của họ....

Nhưng toàn bộ thế giới lại do đế quốc Long Sơn thống trị. Đây là một đế quốc của con người. Toàn bộ những tri thức uyên bác được cất giữ trong tháp pháp sư cả trăm, ngàn năm.... Các kỵ sĩ tuần tra canh giữ bầu trời, mặt đất và trên biển....

Tại tỉnh An Dương của đế quốc có một lãnh địa của quý tộc rất bình thường gọi là Tuyệt Ưng linh...

Câu chuyện được bắt đầu từ nơi này...

Mời bạn đọc chiêu mộ tựa truyện Tuyệt Ưng Linh Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tuyệt Ưng Linh

Mùa đông năm 9616, lịch Long Sơn.

Ở thị trấn Nghi Thủy, quận Thanh Hà, tỉnh An Dương.

Một bé trai môi hồng răng trắng, mặc áo lông màu trắng được cất may khéo léo đang bay nhảy một cách linh hoạt giữa núi rừng. Đứa bé khoảng chừng tám, chín tuổi, đeo một túi mâu, tay phải cầm một cái mâu ngắn, có chuỗi bằng gỗ màu đen. Nó đang đuổi theo một con hươu rừng hốt hoảng chạy trốn phía trước, làm lá cây xung quanh rung lên khiến tuyết đọng rơi xuống rì rào.

"!"

Cậu bé đang nhảy lên không trung bỗng nhiên gió đoàn mâu lên cao, hơi ngửa người ra sau, sức mạnh từ eo truyền đến cánh tay phải, vung một cái!

Xoạt!

Đoàn mâu trong tay nó phá không bay ra, xoẹt qua một đám lá cây, xuyên qua khoảng cách hơn ba mươi mét, lướt sát lưng con hươu rừng, sau đó đâm sâu vào trong lớp tuyết. Ấy vậy mà chỉ vên vên lưu lại một vết máu ở phần lưng của con thú, chỉ khiến nó càng chạy thực mạng vào sâu trong rừng núi, sắp sửa chạy mất.

Đột nhiên nghe vèo, một hòn đá bay ra.

Hòn đá hóa thành một vết sáng xẹt qua núi rừng, bay hơn trăm thước, ầm một tiếng, xuyên qua thân một cây đại thụ rồi bắn vào trong đầu con hươu rừng kia. Lớp xương sọ cứng rắn của con hươu rừng cũng thế không đỡ nổi, nó lao đảo chạy thêm được chục mét theo quán tính, rồi ngã ầm ầm xuống đất, làm vô số tuyết đọng rơi rì rào xung quanh.

"Cha." Cậu bé quay đầu nhìn về phía xa xa, hơi bất đắc dĩ nói: "Cha không nên ra tay chứ, con gần bắn trúng nó rồi."

"Cha không ra tay thì con hươu rừng kia đã chạy mất rồi. Đoàn mâu của con vẫn còn kém chính xác khi vừa chạy nhanh vừa ném, chạng vạng hôm nay quay về luyện thêm 500 lần đoàn mâu."

Âm thanh hùng hồn truyền đến từ xa xa, sau đó hai bóng người sừng vai đi tới.

Một người đàn ông trung niên khá cường tráng, tóc đen, mắt đen, lưng đeo một hòm binh khí. Một bóng người khác thì còn khôi ngô cường tráng hơn, cao hơn hai mét, cánh tay to hơn cả bắp chân người thường, nhưng hẳn có cái đầu như sư tử, chính xác là thân người đầu sư tử với mái tóc vàng hoe rói bù! Người này hóa ra là 'Sư nhân', khá hiếm thấy trong số các thú nhân, hẳn cũng đang đeo một hòm binh khí.

"Đồng Tam, cậu thấy con trai của tôi lợi hại không, năm nay chỉ mới tám tuổi đã có sức lực ngang ngửa với người lớn rồi." Người đàn ông trung niên cười

nói.

"Hừm, Tuyệt Ứng quả rất lợi hại, tương lai chắc chắn sẽ mạnh hơn anh." Sư nhân trêu ghẹo.

"Đương nhiên rồi, lúc tôi tám tuổi vẫn còn đang chơi đùa với lũ nhóc trong thôn, chẳng biết gì, cũng may sau này gia nhập quân đội mới có cơ hội tu luyện đấu khí!" Người đàn ông trung niên cảm khái nói: "Phận làm cha, dù không cho con trai được nhiều điều kiện tốt, nhưng nếu có thể thì tôi chắc chắn sẽ dốc hết cho nó, cố gắng bồi dưỡng nó."

"Đông Bá, anh có thể từ một bình dân trở thành Thiên Giai kỳ sĩ, lại có thể mua lãnh địa trở thành một quý tộc, đã rất lợi hại." Tráng hán sư nhân cười nói.

Người đàn ông trung niên này chính là lãnh chúa của lãnh địa hơn trăm dặm xung quanh —— Nam tước Đông Bá Liệt!

Nam tước là tước vị quý tộc thấp nhất ở 'Long Sơn đế quốc' của họ Hạ, khi mới lập nước, chuyển trao tặng tước vị quý tộc còn rất nghiêm ngặt, nhưng bây giờ đế quốc đã thành lập được hơn chín ngàn năm, đã dần trở nên mục nát, thậm chí còn được cho phép chính thức buôn bán một ít tước vị thấp.

Lúc trước Đông Bá Liệt cùng thê tử bởi vì có con trai, mới quyết định mua lại tước vị quý tộc và một khu lãnh địa, đặt tên là —— Tuyệt Ứng lĩnh! Cùng tên với con trai của bọn họ. Qua đó có thể thấy được sự thương yêu họ dành cho đứa con trai này.

Đương nhiên đây cũng chỉ là một lãnh địa nhỏ trong huyện Nghi Thủy mà thôi.

"Tôi tới hai mươi tuổi mới tu luyện ra đấu khí, nhưng con trai của tôi thì khác, năm nay nó mới tám tuổi, tôi tính khoảng chừng mười tuổi nó sẽ có thể tu luyện ra đấu khí rồi, ha ha, chắc chắn là mạnh hơn tôi nhiều." Đông Bá Liệt nhìn đứa bé trai kia, trong mắt tràn ngập sự chiều chuộng cùng mong mỏi của một người cha dành cho con mình.

"Nhìn sức lực của nó, chắc khoảng chừng mười tuổi là được rồi." Sư nhân cũng tán thành.

Bọn họ đã trải qua rất nhiều chuyện, có nhiều kinh nghiệm, ánh mắt hẳn rất chuẩn xác.

"Cha, cha ở xa như vậy mà ném cục đá cũng có thể xuyên qua cây đại thụ to thế này?" Cậu bé đang đứng bên cạnh cây đại thụ kia, dang hai tay cũng không thể ôm xuể, trên thân cây này có một lỗ thủng lớn.

"Cây đại thụ to như vậy nếu để con chém từ từ cũng phải mất rất lâu."

"Thấy rõ sự lợi hại của Thiên Giai kỳ sĩ chưa."

Người đàn ông sư nhân nói, Đông Bá Liệt cũng cười đầy đắc ý, trước mặt con trai thì ông bố nào chẳng muốn khoe khoang.

"Có lợi hại bằng Thần không?" Bé trai cố ý bêu môi.

"Thần?" Đông Bá Liệt, sư nhân Đồng Tam nhất thời im lặng.

'Long Sơn đại đế', người khai sáng đế quốc Long Sơn, chính là một vị thần linh mạnh mẽ, hầu như hết thảy con dân trên thế giới đều biết chuyện này. Đông Bá Liệt cũng được xem là một vị tướng dũng mãnh trong quân đội, nhưng so với Thần ư? Vốn chẳng thể nào so được.

"Xem ra chàng vạng hôm nay luyện thêm 500 lần đoán mẫu vẫn chưa đủ, ừ thì, thêm một ngàn lần đi." Đông Bá Liệt sờ sờ môi nói.

"Cha!" Bé trai tròn mắt lên: "Cha, cha. . ."

"Để xem con còn dám cãi tay đôi với cha nữa không, phải nhớ kỹ, cãi nhau với cha thì con chỉ có thiệt thân thôi, được rồi, về thôi." Đông Bá Liệt nói.

Sư nhân 'Đồng Tam' móc trong ngực ra một cái còi đen, đặt bên mép thổi ra thanh âm trầm thấp, vọng khắp núi rừng.

Rất nhanh, có hai mươi tên binh lính mặc áo giáp từ xa chạy tới.

"Mang con mới về." Đông Bá Liệt phân phó.

"Vâng, thưa Lãnh Chúa." Các binh sĩ đều cung kính tuân lệnh.

Đông Bá Liệt, sư nhân mang theo bé trai Tuyệt Ứng đi tới chỗ cao nhất của ngọn núi này, nơi này đang có rất nhiều ngựa cùng với gần trăm tên lính, trên đất tuyết trắng trải có một tấm thảm lông màu trắng cực lớn, một cô gái mặc áo bào tím với khí tức thần bí siêu nhiên đang ngồi trên đó. Bên cạnh cô còn có một đứa nhỏ đáng yêu đang đi chập chững. Đám binh sĩ khi nhìn về phía cô thì đều mang theo vẻ kính nể.

Bởi vì cô gái mặc áo bào tím này là một pháp sư cường đại!

"Thạch đầu, mau nhìn xem ai về kìa." Cô gái mặc áo bào tím cười nói, đứa bé hai ba tuổi kia lập tức quay đầu nhìn lại, vừa nhìn thì đã sáng mắt lên.

"Anh, anh ôm." Đứa bé lắc lắc móng vuốt vàng chạy tới.

Cô gái mặc áo bào tím mỉm cười nhìn cảnh này.

"Thạch Đầu." Cậu bé Tuyết Ưng lập tức bước tới rồi ngồi xổm xuống, đệ đệ Thanh Thạch chạy tới nhào đến trong ngực của hắn:

"Anh ôm, anh ôm "

Tuyết Ưng ôm rồi hôn em trai của mình.

"Thạch Đầu, ngày hôm nay săn được một con hươu rừng nha, em xem." Tuyết Ưng chỉ vào con hươu rừng được bình sĩ nhắc ở phía sau.

"Hươu rừng? Hươu rừng?" Thanh Thạch tròn to đôi mắt đen lay lay, miệng nói bí bô không rõ.

Đệ đệ 'Đồng Bá Thanh Thạch' chỉ mới hai tuổi, tuy rằng cố gắng nói chuyện, nhưng cũng chưa nói được rõ ràng.

"Là hươu rừng, một loại dã thú ở sau núi nhà chúng ta." Tuyết Ưng nói.

"Tuyết Ưng, bế em tới cho mẹ đi." Cô gái mặc áo bào tím đứng dậy đi tới.

"Vâng, mẹ." Tuyết Ưng bế em trai tới.

"Mẹ mang theo một ít bánh hoa quế còn nóng, ở trong rô đó, con mau mau đi ăn đi."

"Bánh ngọt?" Mắt Tuyết Ưng sáng lên, nỗi con thèm, cảm giác nước miếng sắp chảy ra tới nơi. Nó lập tức chạy vội tới.

"Con cũng muốn ăn, con cũng muốn ăn." Đệ đệ Thanh Thạch lập tức giẫy dụa trong lòng mẹ, nhắc tới 'ăn bánh ngọt' nó luôn tích cực nhất, còn lúc bình thường ăn cơm thì lại rất không nghe lời.

"Đương nhiên là có phần con, cái đồ nhóc tham ăn." Cô gái mặc áo bào tím nhìn Đồng Bá Liệt cùng sư nhân Đồng Tam đi từ ngoài vào:

"Hai người bọn anh cũng nhanh lên đi, em đã chuẩn bị đồ ăn cho hai người."

"Ha ha. . . Chủ nhân không chỉ có phép thuật lợi hại, tài nấu ăn cũng khéo." Sư nhân nói.

Gã sư nhân này khi còn trẻ từng là nô lệ rồi trở thành người hầu của cô gái mặc áo bào tím. Tuy rằng nhiều năm qua đi, tình cảm cũng giống như người thân, nhưng sư nhân vẫn luôn một mực gọi nàng là 'Chủ nhân'.

. . .

Tuyết Ưng ăn uống no nê xong nhìn về phía xa, bởi vì nơi họ cắm trại là ở trên đỉnh núi, nhìn ra xa xa cũng có một chút núi non, còn lại rất nhiều đất ruộng, nhìn đến đâu cũng là lãnh địa của nhà mình. Cha mẹ cũng bởi vì năm đó sinh ra mình mới dùng những tháng ngày mạo hiểm, mua lại tước vị quý tộc và một khu lãnh địa, vùng lãnh địa này còn được đặt tên là —— Tuyết Ưng lĩnh!

Đồng Bá Tuyết Ưng từ từ xoay người, vẻ mặt đầy thỏa mãn.

Có cha mẹ săn sóc, có em trai đáng yêu, và nhiều con dân hiền lành trong lãnh địa.

Đồng Bá Tuyết Ưng thật sự hài lòng với cuộc sống này. . .

Điều duy nhất khiến hắn hơi đau đầu là chuyện cha bắt hắn tập luyện quá khắc khổ.

"Luyện thêm một ngàn lần đoản mâu, vốn dĩ đã một ngàn lần rồi. . . Còn thương pháp, còn có. . ." Khuôn mặt nhỏ của Đồng Bá Tuyết Ưng nhăn lại như một quả mướp đắng.

Màn đêm buông xuống, một vầng trăng khuyết lơ lửng treo trên không.

Gió đang rít gào.

"Ầm~~~~"

Trên bầu trời cách xa mặt đất mấy ngàn mét, có con chim khổng lồ nhìn tựa như đám mây đen đang bay vút qua.

Con chim to lớn này lúc đuôi cánh ra phải hơn hai mươi mét, lại có tới bốn cánh. Tốc độ bay của nó đạt gần tốc độ âm thanh. Đây chính là 'Ngốc Thử bốn cánh' (Kền Kền bốn cánh), một con ma thú cực hung dữ và đáng sợ. Lúc này, trên lưng con Ngốc Thử bốn cánh có hai bóng người đang ngồi khoanh chân, một người đàn ông mặc giáp bạc, một mặc áo bào tro, tay cầm trượng gỗ tím sẫm.

"Đến đâu rồi?" Người mặc áo bào tro hỏi.

"Bầm chủ nhân, đã tới địa phận huyện Nghi Thủy, ước chừng còn khoảng một tiếng nữa là có thể đến Tuyết Ưng linh." Nam tử mặc giáp bạc quan sát phía dưới, ánh mắt lạnh lẽo, nhìn rõ vị trí phía dưới.

"Một tiếng nữa là có thể nhìn thấy cô em gái kia của ta rồi." Trong giọng nói của người mặc áo bào tro mang theo thứ tâm tình rất phức tạp,

"Thật sự là trốn rất giỏi, dưới sự tra xét của gia tộc chúng ta mà có thể trốn được tận mười lăm năm . . "

Ngốc Thửu bốn cánh bay trong đêm đen, thẳng đến Tuyết Ưng linh!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Siêu Phàm

Đêm xuống.

Đông Bá Tuyết Ưng đang đọc sách trên chiếc giường ấm áp. Đèn hỏa tinh bên cạnh chiếu sáng cả gian nhà.

Sách tên là “Mười Kỵ Sĩ Siêu Phàm”.

Đây là tiểu thuyết dạng truyện ký ghi lại chuyện xưa. Đông Bá Tuyết Ưng rất thích xem chuyện xưa, đặc biệt là một ít truyền thuyết cũ về “Siêu Phàm”. Vốn là quý tộc, lại có người mẹ làm pháp sư, cộng thêm lượng sách lưu trữ lớn... Từ nhỏ Đông Bá Tuyết Ưng đã biết rất nhiều thường thức.

Như là việc kỵ sĩ được chia làm Nhân giai, Địa giai, Thiên giai, Lư Tinh, Ngân Nguyệt, Xung Hào và “Siêu Phàm”, tổng cộng bảy cấp bậc.

Trong đó thì Nhân giai, Địa giai, Thiên giai được coi là kỵ sĩ bình thường.

Lư Tinh, Ngân Nguyệt, Xung Hào lại được coi là kỵ sĩ Tinh Thần.

Còn trên kỵ sĩ Ngôi Sao chính là Siêu Phàm.

Ba cấp bậc lớn này rất khó vượt qua! Như cha nó và chú Đồng cũng mới là Thiên giai kỵ sĩ mà thôi.

Còn kỵ sĩ Tinh Thần ư? Kỵ sĩ Tinh Thần chính là những người sáng chói như vì sao trên chiến trường, vô số mũi tên vây công cũng không thể làm bọn họ bị thương. Bọn họ có thể giết tướng địch giữa ba quân, ngang dọc vô địch.

Tuy nhiên những thứ sức mạnh đó đều thuộc về người phàm.

Mặc dù một người Xung Hào kỵ sĩ có thể hủy diệt mười vạn đại quân đi chăng nữa, dù có danh xưng “Quân đoàn một người”, “Cực hạn phàm nhân”, hay “Sức mạnh gần như thần linh”, thì chung quy vẫn là sức mạnh phàm nhân. Dùng thật nhiều người vẫn có thể giết họ.

Nhưng bước vào Siêu Phàm thì khác!

Đó là sự khác biệt về “chất”, đó là cú nhảy vọt toàn bộ cấp độ sống. Người đó đã không còn là người phàm, mà là sinh mệnh Siêu Phàm. Dù có bao nhiêu người phàm cũng chẳng thể giết được bọn họ, thậm chí không thể làm họ bị thương. Số lượng với bọn họ đã không còn ý nghĩa. Bọn họ nắm giữ sức mạnh khó tin, vượt qua vật chất!

Cả thần linh cũng rất kiêng kỵ bọn họ.

Như trong truyền thuyết có người khổng lồ dung nham cao ngàn mét, có Luyện ngục Đại Ác Ma bên trong vực sâu, cũng đều là sinh mệnh Siêu Phàm. Mà loài người cũng có thể nhờ vào sự tu luyện để trở thành ‘Siêu Phàm’.

Các cường giả Siêu Phàm loài người có thể đẩy lùi ác ma xâm lấn, giết chết tất cả những kẻ dám phản kháng!

Bọn họ là sức mạnh bảo vệ loài người, làm tất cả dị tộc phải kính sợ!

“Nếu mà mình có thể trở thành kỵ sĩ Siêu Phàm thì tốt quá. Lúc đó sẽ tóm mấy con Ác ma chơi đùa, kiếm một con Rồng bị làm thú cưỡi và tìm thần linh uống rượu chung.” Đông Bá Tuyết Ưng vừa đọc truyện vừa cười hí hửng, tựa như nó đang hóa thành kỵ sĩ Siêu Phàm trong truyện. Bỗng...

"Keng!"

Đèn Hòa tinh bên cạnh tự động tắt.

"A, sao đèn hòa tinh lại tắt rồi? Sớm thế?" Đông Bá Tuyết Ứng vốn đang đọc sách rất cao hứng bỗng nhăn nhó đau khổ, "Có người mẹ làm pháp sư thật sự rất đáng thương a, cả đèn hòa tinh đến giờ cũng tự động tắt."

"Hừm, thôi ngủ!"

Không có ánh đèn, còn biết làm gì khác ngoài đi ngủ.

Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu ngủ say. Nó mơ mình hóa thân thành kỵ sĩ Siêu Phàm, không gì không làm được. Đang ngủ mà nó cũng nhoẻn miệng cười, hiển nhiên mơ rất ngọt ngào.

Giờ khắc này vợ chồng Đông Bá Liệt cũng đang ở trên giường chuẩn bị nghỉ ngơi.

"Đông Bá, gần đây em luôn cảm thấy không yên lòng." Người vợ đang nằm trong lòng chồng.

"Đừng lo A Du à, chúng ta đã ở thành Nghi Thủy tám năm sống êm gió lặng. Gia tộc của em vẫn chưa tìm đến, em cứ yên tâm đi không sao đâu. Cả nhà mình sẽ vẫn sống yên ổn mười năm, hai mươi năm nữa...đến lúc đầu bạc. Bọn họ sẽ không tìm được chúng ta, mãi mãi cũng không tìm được."

Đông Bá Liệt nhẹ nhàng ôm lấy vợ mình.

Người vợ dựa đầu vào ngực chồng.

Nàng không nói thêm gì nữa. Nàng rất rõ ràng sự mạnh mẽ của gia tộc mình. Chỉ sợ rồi sẽ có ngày bị bắt được.

Khỏe miệng nàng hơi cười. Nàng không hề hối hận lựa chọn năm đó chút nào. Nếu hồi đó nghe theo gia tộc mới là tai nạn. Nàng chạy khỏi nhà đi mạo hiểm khắp nơi, rồi sớm chiều ở bên người yêu. Giờ lại có hai đứa con trai đáng yêu nữa, sao không thỏa mãn cho được.

"Đông Bá, anh sẽ có ngày hối hận chứ?" Người vợ nhẹ giọng nói, "Một khi bị tóm, bọn họ sẽ không bỏ qua cho anh."

"Em và anh bao nhiêu lần vào sinh ra tử rồi còn hỏi như thế sao?" Đông Bá Liệt cười nói.

"Vâng."

...

Đêm đã khuya, pháo đài cũng rất yên tĩnh.

Ngoại trừ binh lính đang canh phòng, hầu như tất cả đều đang say giấc nồng.

"Ầm~~~~" một con chim lớn như đám mây đen bay vút tới, tiếng xé gió ầm ầm ầm làm một ít cửa sổ thủy tinh của pháo đài chấn động.

"Đến rồi." Người áo bào tro lộ ra ánh mắt phức tạp, "Em gái à. . . Thật không muốn bắt em đi chút nào."

"Đề phòng! !!"

Sư nhân Đồng Tam gào một tiếng hùng hồn vang vọng toàn bộ pháo đài.

"Là sư nhân của Thú nhân tộc?" Nam tử giáp bạc đang quan sát phía dưới bỗng hiểu kỳ nói.

"Là một tên sư nhân nô lệ do gia tộc phân phối cho em gái ta năm đó. Không ngờ là nhiều năm như vậy tên sư nhân này vẫn đi theo em gái ta, khá trung thành đấy." Người áo bào tro nhìn thấy sư nhân thì nhớ lại hình ảnh hắn bị giam ở trong lao tù lúc còn là thiếu niên. Không ngờ nó vẫn yên tĩnh theo bên người em gái, bây giờ đã hùng tráng như thế kia.

Pháo đài phía dưới có diện tích hai dặm, chia làm ngoại thành bảo cùng nội thành bảo. Ngoại thành bảo có bốn doanh binh lính cùng với người hầu. Hơn nữa kỵ sĩ có thể đem theo gia quyến sống ở ngoại thành bảo. Vào ban đêm trên tường thành ngoại thành bảo đều được một doanh binh sĩ tuần đêm trông coi.

"Có kẻ địch."

"Có kẻ địch."

Trên tường thành lúc này có ba trăm tên lính, mỗi người cầm lấy nỏ lớn màu đỏ bên cạnh. Trên nỏ lớn đã sớm để tốt cung tên thô to đem ngắm vào kèn kèn bốn cánh ở xa trên không trung.

"Người đi đi." Người áo bào tro đen dò.

"Vâng." Nam tử mặc giáp bạc nhảy xuống từ trời cao. Ở độ cao gần năm mươi sáu mét thế mà hắn không cần bất kỳ bước đệm, hai chân ầm ầm rơi vào trên mặt đất được lát đá của pháo đài. Chỉ thấy mặt đất chấn động, phiến đá dưới chân đều nứt về bốn phía.

Nam tử giáp bạc nhìn về phía trước, giờ khắc này hai vợ chồng Đông Bá Liệt cũng đã đi ra, thậm chí cả Đông Bá Tuyết Ưng cùng em trai Thanh Thạch cũng đã thức dậy.

Bên ngoài có tiếng gào, còn có tiếng ầm ầm, làm sao mà ngủ được.

"Có chuyện gì xảy ra thế?" Đông Bá Tuyết Ưng ôm em trai đứng phía sau cha mẹ.

"Mặc Dương Du!" Nam tử giáp bạc đứng trên đất trống của pháo đài, mặc kệ rất nhiều binh lính ở chỗ cao trên tường thành giờ nò lớn quay về hắn từ xa xa, hắn lạnh lùng nói, "Đã đến mức này, cô còn muốn gắng chống đối sao? Ngoan ngoan đi theo chúng ta thì hơn."

"Nhìn xung quanh nhà ngươi đi." Đông Bá Liệt quát lên.

Nam tử giáp bạc nhìn quét qua chu vi, trên tường cao của pháo đài ở xa xa, trên mặt đất còn có một ít binh lính vây quanh, từng người giờ nò lớn màu đỏ sậm. Con ngươi của nam tử giáp bạc hơi co rút lại, bèn lập tức cười nói: "Phá Tinh Nỗ, ghê gớm thật, một lãnh địa nhỏ bình thường ở trong thị trấn, lại có thể trang bị nhiều Phá Tinh Nỗ như vậy ư? Nhiều Phá Tinh Nỗ như vậy mà vây công một mình ta thì quả thực có hi vọng giết chết ta."

"Người là kỵ sĩ Lưu Tinh cao quý, nếu như một chọi một, trong pháo đài chúng ta không ai là đối thủ của ngươi." Đông Bá Liệt nói rằng, "Nhưng có năm trăm Phá Tinh Nỗ, mỗi một cái đều có thể làm ngươi bị thương. Nếu đồng thời vây công ngươi, còn có mấy người chúng ta ra tay nữa. . . Vẫn có hi vọng giết được ngươi."

"Nơi này là lãnh địa của gia tộc Đông Bá." Cô gái áo bào tím Mặc Dương Du cũng nói, "Người xâm nhập lãnh địa của một vị quý tộc, là khiêu khích gia tộc chúng ta. Chúng ta hoàn toàn có thể đánh chết ngươi, ngươi chỉ có chết uống thôi."

Theo pháp luật đế quốc, quý tộc nắm giữ đặc quyền. Lãnh địa của quý tộc càng là không thể xâm phạm.

"Hai vợ chồng cô đừng cố chống đối nữa, đi theo ta thì hơn." Nam tử giáp bạc cau mày.

"Quý tộc được che chở bởi pháp luật của đế quốc, lẽ nào ngươi muốn bắt đi hai vị quý tộc, làm trái pháp luật đế quốc?" Cô gái áo bào tím Mặc Dương Du lạnh lùng nói.

"Tiểu Du."

Một âm thanh hơi khàn khàn truyền đến.

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn lại. Họ thấy một người mặc áo bào tro cầm pháp trượng trong tay đứng trên lưng con chim lớn giữa bầu trời. Bỗng nhiên một luồng uy năng đáng sợ hội tụ lại, chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện đám mây dày đặc, trong đám mây có vô số sấm sét đang lấp lóe khắp nơi. Ở rất nhiều nơi trong pháo đài phía dưới đột nhiên xuất hiện từng tia điện. Tia điện trong đêm tối nhìn cực kỳ lấp lánh đẹp đẽ. Những tia điện này rơi vào trên người đám binh sĩ. Chỉ thấy họ lập tức kêu thảm thiết rồi co giật, đoạn ngã nhào trên đất, Phá Tinh Nỗ cũng rơi xuống.

Chỉ cần vung tay vung chân cũng làm mấy trăm binh sĩ mất hết khả năng chống cự. Tuy thế có thể nói hắn đã hạ thủ lưu tình, bằng không hết thảy binh sĩ đều đã cháy thành than rồi.

Kèn kèn bốn cánh trên không cũng bay xuống, sau đó người áo bào tro đi xuống. Hắn xóc mũ trùm đầu để lộ ra một khuôn mặt có hơi trắng xám nhưng vẫn đẹp trai. Khuôn mặt thanh niên áo bào tro này có bảy, tám phần mười tương tự với Mặc Dương Du.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.Ebook.Full.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Chia Lìa

Tuyết Ưng ôm em trai đứng bên cạnh, vừa lo lắng vừa giật mình, người đàn ông áo xám này là anh trai của mẹ sao?

"Anh, đã nhiều năm rồi." Mặc Dương Du nở nụ cười, "Có thể lại nhìn thấy anh thật sự là rất vui, anh đã bước vào cảnh giới Tinh Thần, là Ngân Nguyệt pháp sư?"

"Ừm." Người đàn ông áo xám gật gù.

Pháp sư cảnh giới Tinh Thần, 3 cấp bậc lớn là Lưu Tinh, Ngân Nguyệt, Xung Hào.

Người đàn ông áo xám này hóa ra là Ngân Nguyệt pháp sư.

Ở trong Mặc gia, địa vị hắn cũng khá cao.

"Tự mình phấn đấu trở thành Ngân Nguyệt pháp sư, ở thế hệ tuổi trẻ của gia tộc cũng xếp hạng thứ ba đi." Mặc Dương Du hâm mộ nói, "Khi nào anh trở thành Xung Hào Đại pháp sư, thế thì không tầm thường rồi."

"Trong gia tộc đến nay đều không có Xung Hào Đại pháp sư, muốn bước vào cấp Xung Hào khó biết bao." Thanh niên áo xám thờ dài nói.

Cấp Xung Hào. . .

Mang ý nghĩa, ở toàn bộ đế quốc Long Sơn đều nắm giữ một danh hiệu đặc hữu! Đây là nhân vật đáng sợ giá trị tuyệt đối được tôn kính, đạt đến cực hạn của người phạm! Tiến thêm một bước nữa chính là sinh mệnh Siêu Phạm.

Ngân Nguyệt pháp sư này nhìn có vẻ lợi hại, có thể dễ dàng hủy diệt một nhánh quân đội, nhưng ở trước mặt một vị Xung Hào. . . E rằng không thể thi triển ra phép thuật được.

"Em vi phạm pháp quy của dòng họ, em phải biết, gia tộc chúng ta truyền thừa hơn một ngàn năm chính nhờ dựa vào pháp quy của dòng họ!" Người đàn ông áo xám nói, "Không có quy củ, gia tộc dù có hưng thịnh đến mấy rồi cũng sẽ suy tàn, gia tộc chúng ta có lúc xuống dốc nhưng hiện tại vẫn đang hưng thịnh. Tất cả phải dựa vào tộc quy, mà vi phạm tộc quy, nhất định phải đến chịu sự trừng phạt."

"Nói cho ta sự lựa chọn của em đi." Người đàn ông áo xám nói.

Nhất thời bầu không khí động lại, mấy người bên cạnh như Đông Bá Liệt, Sư nhân Đồng Tam, Tuyết Ứng đang ôm em trai, mỗi người đều vô cùng lo lắng.

"Em là quý tộc, em được pháp luật đế quốc che chở! Anh không thể vi phạm pháp luật đế quốc bắt chúng em đi, anh tuy mạnh mẽ, nhưng làm trái lại pháp luật đế quốc. . . Anh cũng chỉ có chết." Mặc Dương Du nhìn chằm chằm anh trai mình.

"Quý tộc?"

Người đàn ông áo xám lắc đầu, "Không tới thời khắc cuối cùng em thật sự không từ bỏ ý định sao, em gái, nhìn xem, ta lần này đến, xác thực mang theo dụ lệnh tới đây."

Mặc Dương Du, Đông Bá Liệt, Sư nhân đều biến sắc.

Người đàn ông áo bào xám đưa tay phải ra, tay phải đột nhiên xuất hiện một quyển sách màu vàng, hắn mở sách một luồng sức mạnh thần bí tràn ngập ra, Tuyết Ứng đang ôm em trai cũng cảm nhận được nguồn sức mạnh này, chỉ cảm thấy siêu nhiên thần bí, không tìm lòng được cảm giác kính nể.

"Đế quốc pháp lệnh, Mặc Dương tộc dụ lệnh, gia tộc con cháu Mặc Dương Du, phán phạt cấm đoán trăm năm! Nam tước Đông Bá Liệt, phán phạt khổ dịch trăm năm! Người thi hành, Mặc Dương Sâm!" Âm thanh của người đàn ông áo bào xám vang vọng pháo đài.

Đông Bá Liệt và Mặc Dương Du vợ chồng hai người nhìn nhau, có sự giải thoát.

"Cấm đoán trăm năm? Khổ dịch trăm năm? Quá lâu, thật sự quá lâu." Sư nhân ở một bên cuống lên, "Người bình thường tuổi thọ cũng là khoảng trăm năm, coi như bước vào cấp Tinh Thần, tuổi thọ cũng là hơn một trăm tuổi, bọn họ đã lớn như vậy, lại cấm đoán trăm năm khổ dịch trăm năm. . . Không phải vẫn cấm đoán đến chết, khổ dịch đến chết sao?"

"Không, cậu, cậu là người thi hành, cậu cứu cha mẹ cháu với, hãy cứu bọn họ." Tuyết Ứng đang ôm em liền hô lên.

Một tiếng 'Cậu' để người đàn ông áo bào xám run người.

"Không cứu được bọn họ, không ai cứu nổi họ, Mặc Dương gia tộc chúng ta tộc quy nghiêm ngặt, ai tới biện hộ cho cũng không có tác dụng." Người đàn ông áo bào xám lắc đầu.

"Huhu, huhu. . ." Em trai Thanh Thạch trong lồng ngực đang khóc, Thanh Thạch mới hai tuổi còn không hiểu lắm, nhưng nó có thể cảm giác được không khí chung quanh.

Tuyết Ứng cũng muốn khóc.

Nhưng hắn càng lo lắng, hắn đã tám tuổi, rất hiểu chuyện, cha mẹ bị cấm đoán trăm năm khổ dịch trăm năm, vậy đúng là bị trừng phạt đến ngày chết mà! Cha mẹ mình, người thân quan trọng nhất của mình!

"Cứu cứu cha mẹ cháu, cứu cứu cha mẹ cháu." Trong mắt của Tuyết Ứng nước mắt chảy ra, "Cậu, cậu nhất định có cách, có cách."

"Tuyết Ứng đừng khóc, Thạch Đầu con cũng đừng khóc." Mặc Dương Du đi tới ngồi xuống ôm lấy hai đứa con trai, nàng quay đầu nhìn về phía người đàn ông áo bào xám, "Cho em cùng Đông Bá một chút thời gian, được không?"

"Được." Người đàn ông áo bào xám gật đầu.

Trên một ngọn núi cao không tên tại Tuyết Ưng linh, có một toà nhà gỗ.

Tùng tùng tùng. . .

Son đạo chấn động.

Sư nhân 'Đồng Tam' vẻ mặt lo lắng cười một thót Phi Sương Ma Thú Mã Cầu, Phi Sương Mã Cầu tốc độ cực nhanh, lần này đi ra càng không mặc giáp, từ pháo đài Tuyết Thạch chạy tới ngọn núi này vền vền chỉ mất thời gian uống chén trà.

"Tông Lăng, Tông Lăng." Cổ họng lớn của Sư nhân hét lên vội vã từ đằng xa.

Cửa nhà gỗ mở ra.

Một người đàn ông tóc bạc dài, một bộ áo bào đen, áo bào đen bao bọc thân thể, có điều hắn lại lộ ra một cái đuôi rắn màu xanh to chừng bắp đùi người thường, dài gần hai mét, cái đuôi rắn không thể ẩn giấu kia nói rõ thân phận của hắn —— chính là Xà nhân trong thú nhân tộc! Hơn nữa mặt như người, hiển nhiên chỉ có Vương tộc với huyết mạch quý giá nhất trong số Xà nhân —— Xà Ma Lục Tĩ!

Bởi vì có sáu cái cánh tay, vì lẽ đó lúc bình thường hắn đều là choàng áo bào đen kín người, không muốn để cho người khác cứ nhìn chăm chăm sáu cánh tay của hắn.

"Đồng Tam, chuyện gì?" Tông Lăng hỏi.

"Gia tộc của chủ nhân rốt cục đuổi theo, còn mang đến dụ lệnh." Sư nhân Đồng Tam cũng sắp khóc rồi, "Trong mấy người bọn ta anh thông minh nhất, anh nhanh nghĩ cách đi."

Tông Lăng run người lên, nhẹ nhàng lắc đầu: "Mặc Dương gia tộc đã vận dụng dụ lệnh, không ai cứu nổi họ, trừ phi trở thành Siêu Phẩm tồn tại trong truyền thuyết, mới khiến Mặc Dương gia tộc thả hai người Đồng Bá ra."

"Vậy, vậy. . . Vậy thật sự không có cách nào?" Đồng Tam thương tâm.

Hắn không quên được.

Trong tháng ngày tăm tối đau khổ nhất của hắn, thiếu nữ kia dẫn hắn chơi đùa, từng năm một, thậm chí cuối cùng thoát đi Mặc Dương gia tộc, hắn đều không chút do dự trung thành đi theo, lần lượt mạo hiểm, vô số cái chết và sự sống, ở trong lòng hắn. . . Chủ nhân của hắn thậm chí còn quan trọng hơn mạng sống của hắn!

"Hết cách rồi, là A Du để anh tới sao?" Tông Lăng hỏi.

"Ừ, là chủ nhân để tôi tới tìm anh." Đồng Tam nói.

"Đi thôi, chúng quy phải gặp mặt bọn họ một lần." Nắm đấm của Tông Lăng ở dưới áo bào đen nắm thật chặt, móng tay sắc bén đều đâm vào lòng bàn tay, mặc kệ là Đồng Bá vẫn là A Du, đều là bạn bè trải qua nhiều lần chết đi sống lại với hắn a, hắn giờ khắc này có thể nào không vội không bị phần? Nhưng hắn không có cách nào, thêm vào bản tính không thích đem tâm tình biểu lộ ở bên ngoài, hắn hầu như vĩnh viễn bình tĩnh như vậy.

"Đi."

Bên nhà gỗ cũng có một thót Phi Sương Ma Thú Mã Cầu, Tông Lăng cùng Đồng Tam lập tức đều cười ngựa cấp tốc chạy tới pháo đài.

. . .

Trong pháo đài Tuyết Thạch.

Vợ chồng hai người Đồng Bá Liệt đang cùng nhi tử Tuyết Ưng giao phó.

"Tuyết Ưng, chiếc dây chuyền này là một cái pháp bảo chứa đồ, bên trong có không gian chứa đồ, cực kỳ quý giá hiếm thấy, giá trị của nó có thể đổi lấy toàn bộ Tuyết Ưng linh." Mặc Dương Du lấy dây chuyền trong cổ mình, "Từ hôm nay trở đi nó sẽ là của con rồi, con phải hết sức bảo mật, trừ Đồng Tam thúc thúc, Tông thúc ra, đừng nói cho người thứ ba! Ngay cả em trai của con cũng đừng nói, em trai con dù sao vẫn còn con nít, không giữ mồm giữ miệng, nói không chừng sẽ lộ ra ngoài."

Lãnh địa ở đây, không có người nào có thể đoạt.

Nhưng một cái pháp bảo chứa đồ một khi bại lộ, là rất dễ dàng bị cướp đoạt.

"Mẹ, mẹ mang theo đi." Tuyết Ưng liền nói.

"Mẹ và cha con bị mang đi, trên người bảo vật cũng sẽ bị xét đi." Mặc Dương Du ngón tay nhẹ nhàng cầm ngón tay của Tuyết Ưng ấn một cái, một giọt máu tươi bị lấy ra, Mặc Dương Du đọc thầm thần chú, rất nhanh một giọt máu tươi hình thành một hình vẽ phép thuật đánh dấu trên dây chuyền, Tuyết Ưng lập tức cảm giác được tinh thần của chính mình có thể liên lạc với bên trong dây chuyền.

Bên trong dây chuyền đang có một ít vật liệu cùng với kim tệ, còn có quyền sách.

"Báu vật quan trọng nhất trong pháo đài đều bỏ vào, đúng rồi, cha con còn có một món báu vật." Mặc Dương Du nhìn về chồng ở bên kia.

Đồng Bá Liệt lấy từ trong ngực ra một quyển sách màu vàng.

Cả quyển sách hoàn toàn do giấy thép vàng tạo thành, vàng có thể bảo tồn năm tháng dài đằng đẳng mà không hỏng, chỉ có sách cực kỳ quý giá mới làm bằng vàng.

"Đây là một quyển sinh mệnh Siêu Phẩm lưu lại thương pháp." Đồng Bá Liệt cười nói, "Cơ sở mà cha dạy con hồi trước, cũng là cơ sở của bộ thương pháp này! Những đại quý tộc cổ xưa đó đều có ba, bốn bản bí tịch do sinh mệnh Siêu Phẩm lưu lại, nhà chúng ta không nhiều, chỉ có một quyển này, còn chỉ là thương pháp. Vì lẽ đó cha dạy con thương pháp từ nhỏ. Con chịu khó học, cũng ghi nhớ kỹ không thể tiết lộ, trừ Tông thúc, Đồng Tam thúc không thể nói cho người thứ ba. . . Ha ha, quyển bí tịch này lúc trước thu được thì bọn họ cũng ở đây."

"Vâng." Tuyết Ưng tiếp nhận cuốn sách màu vàng này, lập tức cảm giác một luồng sóng gọn ki dị tràn ngập ở trên sách, lập tức hơi suy nghĩ liền thu vào bên trong dây chuyền chứa đồ.

"Đi thôi, đi ra ngoài, Tông thúc và Đồng Tam thúc của con đến rồi."

...

Đồng Bá Liệt, Mặc Dương Du vợ chồng hai người mang theo hai đứa bé Tuyết Ưng, Thanh Thạch, chờ ở trong phòng, rất nhanh hai bóng người vọt vào.

Chính là Đồng Tam, Tông Lăng.

"Đồng Bá, A Du." Tông Lăng muốn nói cái gì, rồi lại không nói ra được.

"Trước khi đi phải làm phiền hai người các anh." Mặc Dương Du mỉm cười nói, "Đồng Tam tính tình thô kệch, toàn bộ lãnh địa hắn không quản lý được, vì lẽ đó lãnh địa phải nhờ vào Tông Lăng anh rồi, giáo dục hai đứa bé Tuyết Ưng chúng nó cũng phải dựa vào anh."

"Yên tâm đi." Tông Lăng gật đầu, "Giao cho tôi."

"Tuyết Ưng, nhớ kỹ, chuyện của cả lãnh địa đều giao cho Tông thúc của con, đợi đến khi con mười tám tuổi mới có thể chính thức tiếp quản." Mặc Dương Du nhìn con mình, nằng lo lắng không ai phụ trợ, hai đứa bé e rằng rất nhanh sẽ bị một ít người ngoài nuốt sạch sẽ.

"Vâng." Tuyết Ưng ôm em trai đáp.

Mà em trai Thanh Thạch núp ở trong lồng ngực anh, nó đã không còn khóc nữa, nhưng lại có hơi sợ hãi, nó sợ hãi Tông Lăng cùng Đồng Tam.

Dù sao mới là đứa bé một hai tuổi, đối với đầu sư tử Đồng Tam cùng với có đuôi rắn Tông Lăng là có hơi sợ sệt.

"Mẹ, mẹ nói cho con biết, Mặc Dương gia tộc đến cùng là nơi nào, con rốt cục phải làm sao mới có thể cứu cha mẹ?" Tuyết Ưng không nhịn được vội vàng nói.

"Cứu?"

Mặc Dương Du, Đồng Bá Liệt nhìn nhau.

"Đừng nghĩ những chuyện này nữa, cố gắng sinh sống, biết không? Chỉ cần hai anh em con sống tốt, mẹ và cha con liền rất vui vẻ." Mặc Dương Du nói, cứu bọn họ? Pháp quy của gia tộc Mặc Dương nghiêm ngặt cỡ nào, muốn cho Mặc Dương gia tộc vi phạm pháp quy thả bọn họ, e rằng phải là sinh mệnh Siêu Phẩm đi, con trai của chính mình trở thành sinh mệnh Siêu Phẩm? Bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

"Nói cho con biết đi, làm sao có thể làm được, nhất định có cách." Tuyết Ưng lo lắng nói.

"Chờ cháu có được Hắc Thiết lệnh của Long Sơn lâu, ta sẽ nói tỉ mỉ chuyện này cho cháu, đến lúc đó cháu tự nhiên biết làm sao mới cứu được cha mẹ." Bên cạnh Tông Lăng nói.

Mặc Dương Du, Đồng Bá Liệt cũng nhìn về phía Tông Lăng.

"Nên cho đứa nhỏ này một tia hi vọng đi." Tông Lăng nói rằng.

Đồng Bá Liệt nghe xong cũng gật gù, Tuyết Ưng đã tám tuổi, hơn nữa từ nhỏ thông tuệ, chuyện lần này không thể quên mất, cho hắn một cái mục tiêu hay

là càng tốt hơn một chút, Đông Bá Liệt liền nói ngay: "Đúng, chờ con lấy được Hắc Thiết lệnh của Long Sơn lâu, Tông thúc của con sẽ nói cho con biết tất cả!"

"Hắc Thiết lệnh của Long Sơn lâu?" Tuyết Ưng yên lặng nhớ kỹ.

...

Đêm khuya.

Cầu treo pháo đài Tuyết Thạch thả xuống.

Ở ngoài pháo đài, người đàn ông giáp bạc cùng người đàn ông áo bào xám đều đứng ở đó, hai vợ chồng Đông Bá Liệt cũng đang từ biệt các con.

"Tuyết Ưng, chăm sóc em con thật tốt, biết không?" Mặc Dương Du dặn dò.

"Vâng" Tuyết Ưng gật đầu con mắt đỏ hồng, nước mắt chảy xuống.

"Oa, oa. . ." Tuyết Ưng nắm lấy tay em trai, nhưng em trai Thanh Thạch bỗng nhiên khóc rống lên oa oa.

Mặc Dương Du bỗng nhiên không nhận được ngời xuống ôm lấy hai đứa con trai, hôn hai đứa, Đông Bá Liệt yên lặng đứng ở một bên, con mắt cũng hơi ướt.

"Chúng ta đi." Mặc Dương Du cắn răng một cái cùng trượng phu đi về phía người đàn ông áo bào xám nơi xa xa.

Vừa đi, bọn họ còn không nhận được quay đầu lại.

"Oa ~~~ đừng đi, đừng đi, đừng đi." Em trai Thanh Thạch khóc lóc kêu gào.

Nắm lấy tay em trai, Tuyết Ưng cũng chảy nước mắt, cao giọng hô: "Cha, mẹ, con Đông Bá Tuyết Ưng xin thề. . . Nhất định sẽ cứu cha mẹ trở về! Chúng ta một nhà nhất định sẽ đoàn viên, nhất định sẽ!"

"Con xin thề!"

"Con xin thề, nhất định sẽ cứu cha mẹ! Không ai có thể ngăn cản được!"

Tiếng la của Tuyết Ưng vang vọng ở trên bầu trời đêm yên tĩnh.

Mặc Dương Du che miệng không nhận được khóc lóc, Đông Bá Liệt cũng thân thể run rẩy, hai người bọn họ đi tới trên lưng con kền kền bốn cánh.

"Đi rồi." Người đàn ông áo bào xám nhẹ nhàng lắc đầu.

Cứu.

Làm sao cứu? Người anh trai như hắn đây cũng muốn cứu, nhưng tộc quy vô tình, Mặc Dương gia tộc với tộc quy ai tới biện hộ giúp cũng không có tác dụng, chỉ có sinh mệnh Siêu Phàm mới có thể cứu đi.

Không chỉ là hắn, ngay cả hai vợ chồng Đông Bá Liệt xưa nay đều không nghĩ tới con trai của bọn họ có thể cứu bọn họ về, không phải xem thường con của chính mình, mà là muốn cứu bọn họ sợ phải là sinh mệnh Siêu Phàm, mà sinh mệnh Siêu Phàm vậy vốn là truyền thuyết a.

"Hô!" Kền kền bốn cánh giương cánh ra, lập tức phóng lên trời.

Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du ở trên lưng kền kền đều quay đầu nhìn phía dưới, chỗ cửa pháo đài, một lớn một nhỏ hai đứa bé gầy yếu đang đứng đó, trái tim vợ chồng Đông Bá Liệt cũng thót lại, bọn họ làm sao bỏ con của mình được?

"Cố gắng sống tiếp, cố gắng sống tiếp." Mặc Dương Du yên lặng ghi nhớ, nàng kiếp này sẽ luôn cầu phúc cho hai đứa con của mình, hi vọng bọn họ bình an.

Tuyết Ưng nắm lấy tay em trai, ngẩng đầu nhìn.

Kền kền cấp tốc bay về phía xa xa, nhanh chóng nhỏ dần ở trong bầu trời đêm xa xăm.

"Đừng đi, đừng đi." Em trai Thanh Thạch đang khóc.

Đông Bá Tuyết Ưng ôm lấy em trai: "Thanh Đầu đừng khóc, đừng khóc, cha mẹ chỉ là đi ra ngoài một chuyến, rất nhanh sẽ trở về, anh bảo đảm với em."

Chương 4: Anh Em

Sáng ngày thứ hai.

Thành Nghi Thủy, lầu Long Sơn.

Trên thế giới này mỗi một tòa thành trì đều có một tòa lầu Long Sơn! Lầu Long Sơn trong thành Nghi Thủy này là một lầu đá năm tầng cổ xưa.

Trước cửa lầu Long Sơn có kỵ sĩ cường đại trông coi, trong phạm vi mười mét trước cửa chính, kẻ bình dân không được phép tới gần. Cho dù là quý tộc cũng không dám tự tiện đến gần, nếu không ngay cả quý tộc cũng có thể bị giết ngay tại chỗ!

Một ông lão tóc bạc mặc áo bào trắng vội vã chạy vào bên trong lầu Long Sơn.

"Du Đò đại nhân." Hai tên kỵ sĩ mặc giáp màu xanh đứng giữ cửa cúi chào.

"Lâu chủ ngài ấy có ở đây không?" Ông lão tóc bạc hỏi.

"Có, sáng nay sắc mặt Lâu chủ rất khó coi." Tên kỵ sĩ cao mang giáp màu xanh nói.

Ông lão tóc bạc đi vào trong lầu Long Sơn, đi thẳng tới lầu ba.

"Cốc cốc." Gõ cửa.

"Vào đi." Âm thanh ở bên trong truyền ra.

Ông lão tóc bạc đẩy cửa đi vào tiện tay đóng cửa lại, trong phòng có một cái bàn dài màu vàng sẫm bóng loáng, trên mặt bàn có một chồng sách, phía sau là một người trung niên tóc đen đang ngồi lật xem một quyển sách.

Người đàn ông này chính là Lâu chủ của lầu Long Sơn thành Nghi Thủy - Tư An đại nhân!

"Du Đò, thế nào?" Tư An đại nhân ngẩng đầu lên hỏi.

"Tin tức chính xác, đêm qua vợ chồng Đông Bá Nam tước đã bị bắt đi khỏi Tuyệt Ứng linh." Ông lão tóc bạc nói rằng, "Đội hộ vệ của pháo đài Tuyệt Thạch đã chống cự, trong thời gian một hơi thở dưới uy lực của sấm sét đã mất sức chiến đấu."

"Hừ, gia tộc Mặc Dương đúng là bá đạo mà!" Tư An đại nhân cau mày, "Ngày hôm qua ta mới được tin tức từ bên phía quận thành truyền đến, thế mà bọn họ đã đem người bắt đi ngay trong đêm."

Trong lầu Long Sơn được canh giữ rất là nghiêm ngặt.

Đế quốc có mười chín tỉnh thành.

Mỗi một cái tỉnh thành trong một Tỉnh, đều có một toà Tổng lầu của lầu Long Sơn! Quản lý một nguồn lực cường đại mà bí ẩn.

Tỉnh thành, quận thành, huyện thành.

Ba cấp bậc, tầng tầng quản lý, toàn thể thiên hạ đều bị giám sát chặt chẽ.

"Ai bảo người ta là gia tộc Mặc Dương chứ, gia tộc này là một trong mười gia tộc lớn nhất ở các tỉnh phía Đông đây." Ông lão tóc bạc nói.

"Xi." Tư An đại nhân cười nhạo nói, "Mười gia tộc lớn nhất các tỉnh phía Đông, gia tộc Mặc Dương xếp hạng chót! Hơn nữa gia tộc họ nhờ vào phúc của tổ tiên để lại, bằng không sao có thể xếp vào mười vị trí đầu."

"Dù vậy cái con quái vật khổng lồ này chỉ cần động nhẹ ngón tay cũng đủ nghiền nát chúng ta rồi." Ông lão tóc bạc lắc đầu thờ dài nói, "Đáng thương, Tuyệt Ứng linh chỉ còn lại hai đứa bé, tôi điều tra tin tức nghe nói đứa con út hai tuổi của vợ chồng họ vẫn còn khóc lóc ỉn ỏi, ở bên trong pháo đài Tuyệt Thạch rất nhiều binh sĩ và người hầu thấy thế cũng đau lòng."

"Vợ chồng Đông Bá đối xử với con dân trong lãnh địa rất tốt, rất được người dân yêu mến." Tư An đại nhân gật đầu nói.

...

Tuyệt Ứng linh!

Trong pháo đài, Tuyệt Ứng nằm trên đỉnh của Tuyệt Thạch sơn, ngọn núi cao lớn nhất nơi này.

Bên trong pháo đài, vốn là có một ít người hầu đang thì thầm bàn tán, tuy nhiên có Sư nhân Đồng Tam và Lục Tỉ Ma Xà Tông Lăng quản lý nên toàn bộ pháo đài vẫn vận hành trước sau như một .

Tuy đã là ban ngày.

Đưa em Thanh Thạch vừa mới ổn định tinh thần lại, sau khi cha mẹ bị bắt đi thằng bé cứ khóc suốt, ai dỗ cũng không xong! Ngày xưa em trai là do mẹ một tay chăm sóc, với lại mẹ là Pháp sư, trong giọng nói dường như có một chút lực thôi miên, ru em ngủ rất là đơn giản. Nhưng bây giờ việc ru ngủ đã trở thành một tấn bi kịch, ai nấy đau đầu vô cùng.

Trước giờ Thanh Thạch rất sợ Sư nhân Đồng Tam và Xà Ma Tông Lăng, mà mấy người hầu kia thì chưa từng ru em ngủ, vì thế nên Đồng Bá Tuyệt Ứng đành phải ra tay tự ru em ngủ.

Tuy tâm trạng rất đau buồn, nhưng cũng phải cố nhịn để ru em ngủ, rốt cục tới sáng, đệ đệ cũng mệt bỏ hơi tai, tựa hồ đã quên chuyện của cha mẹ, dù sao cũng chỉ là đứa trẻ một hai tuổi thôi. Phòng chừng sau khi lớn lên cũng chẳng nhớ tới chuyện tối hôm qua.

"Ngoan, Thanh Thạch ngủ ngoan nào."

"Em muốn ngủ chung anh."

"Được, được không phải anh đang ngủ chung với em sao."

"Anh, em muốn nghe anh hát."

". "

Dần dần, cu cậu mệt mỏi thiếp đi trên ngực của Đồng Bá Tuyệt Ứng, Đồng Bá Tuyệt Ứng chẳng dám động dậy sợ lay tỉnh em trai.

Khi đêm đến.

Tông Lăng và Đồng Tam đi tới trước phòng.

"Tôi xem một chút." Tông Lăng nhẹ nhàng đẩy cửa rồi nhìn xuyên qua khe cửa, chỉ thấy nhóc Thanh Thạch dang chân dang tay nằm nhoài trên ngực của Tuyệt Ứng, nước dãi ướt cả ngực Tuyệt Ứng, mà Đồng Bá Tuyệt Ứng lúc này cũng đang ngủ say, quần áo thì gọn gàng, chần chập được nửa người.

Đồng Tam cũng nhìn xuyên qua khe cửa, nhìn cảnh hai anh em co rúc vào nhau mà thấy đau lòng.

"Lúc trước Thanh Thạch đều do A Du một tay chăm sóc, không cho phép đám hầu gái tới nuôi, nó nhìn thấy hai ta là sợ, chắc! Sau này phải làm sao, lẽ nào mỗi ngày đi ngủ đều phải do Tuyệt Ứng tới dỗ?" Tông Lăng lo lắng.

"Tông thúc, Đồng thúc." Tuyệt Ứng đã lặng lẽ đặt em xuống, đi ra khỏi giường.

"Cháu ngủ nhiều chút đi" Tông Lăng liền nói, hẳn biết Tuyệt Ứng chắc chắn chưa ngủ được bao nhiêu.

Thực tế Tuyệt Ứng không tài nào ngủ được, tâm trạng kích động như vậy lại phải dỗ dành em trai, quá mệt mỏi nên nó mới ngủ gật chốc lát. Tông Lăng và Đồng Tam vừa đến là Tuyệt Ứng đã tỉnh rồi. May mà thể chất của Tuyệt Ứng không phải bình thường, nên mới chống chọi được.

"Không sao đâu Tông thúc, Đồng thúc, Thanh Thạch nó trước giờ do mẹ chăm sóc chưa có người lạ nào từng trông nom cả." Đồng Bá Tuyệt Ứng nói rằng, "Bây giờ cha mẹ cháu đã bị bắt đi, tin tức chắc không thể che giấu được, cho nên cháu càng không thể để cho mấy người hầu trông nom em được! Em trai nó lại sợ hai người. Vì thế chỉ còn có cháu thôi, cũng chỉ ru nó ngủ thôi, ban ngày để người hầu trông chừng là được "

"Ban ngày trong pháo đài có rất nhiều người trông chừng hẳn là không vấn đề gì." Đồng Tam nói rằng.

"Vậy thì dựa vào cháu rồi, chờ em cháu lớn lên mọi việc sẽ ổn thôi." Tông Lăng nói.

"Ừm." Đồng Bá Tuyệt Ứng không nói gì, dù sao nó là em trai mình, cha mẹ thì bị bắt đi, còn mỗi một thằng em trai đương nhiên phải chăm sóc cho thật tốt rồi.

"À đúng rồi, Tông thúc Đồng thúc lúc trước có nói khi cháu lấy được Hắc Thiết Lệnh thì có thể biết được mọi chuyện, làm sao mới có thể lấy được cái Hắc Thiết Lệnh của lâu Long Sơn?" Đồng Bá Tuyệt Ứng liền truy hỏi.

Tông Lăng cùng Đồng Tam âm thầm bắt đầu đi.

Thằng nhóc này, xem ra vẫn nhớ kỹ phải cứu cha mẹ ra.

"Chỉ cần thực lực của cháu đủ mạnh, lầu Long Sơn tự nhiên sẽ đưa Hắc Thiết lệnh tới." Tông Lăng nói rằng.

"Thực lực đủ mạnh, mạnh cỡ nào?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Ta và cha cháu còn có Đồng thúc, đều không có Hắc Thiết lệnh." Tông Lăng nói rằng, "Chờ đến ngày cháu đủ mạnh, lầu Long Sơn công nhận cháu rồi nhất định sẽ đưa Hắc Thiết lệnh cho cháu."

Đông Bá Tuyết Ứng liền hiểu.

Muốn có được cái 'Hắc Thiết lệnh' đó, việc đầu tiên là phải mạnh hơn mấy người Tông thúc!

"Cháu biết rồi." Đông Bá Tuyết Ứng không có hỏi nhiều.

"Thanh Thạch ngủ lâu chưa?" Tông Lăng hỏi.

"Chắc khoảng 3 canh giờ rồi." Đông bá Tuyết ứng nói rằng.

"Vậy thì kêu nó dậy đi, đã chạng vạng rồi. Thanh Thạch nó quậy cả đêm chưa ăn cái gì kêu nó dậy ăn cơm! Rồi để đám hầu gái chơi đùa với nó. Như vậy tới tối nó mới ngủ được, giờ mà để nó ngủ hơn nửa đêm nó lại quậy thì khổ." Tông Lăng nói rằng.

...

Trời đã tối.

Ở trong phòng ăn, trên cái bàn ăn vuông vắn, Tuyết Ứng ngồi ở chủ vị, Thanh Thạch ngồi kế bên, bên cạnh có người làm bưng đồ ăn đưa lên.

Đông Bá Tuyết Ứng ăn một ít thịt ma thú được chế biến tỉ mỉ, uống kèm nước trái cây. Còn Thanh Thạch thì ăn ngũ cốc và chút ít sữa thú.

Nhìn Thanh Thạch ăn một cách vui vẻ, Tuyết Ứng mỉm cười mà trong lòng chua xót, lúc trước trên bàn ăn này có cha có mẹ, bây giờ chỉ còn mình và em trai.

"Ăn no chưa?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Hừm, ăn no, no no." Thanh Thạch xoa xoa bụng nhỏ, hiếu kỳ hỏi, "Mẹ và cha đâu rồi? Sao không thấy vậy, không lẽ còn đang ngủ sao?"

"Cha mẹ đi ra ngoài rồi, Thanh Thạch ngoan đi ra hậu hoa viên chơi nha?" Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Đi, đi hậu hoa viên!" Thanh Thạch bị dời sự chú ý, trong hậu hoa viên có rất nhiều nơi để chơi là do mẹ xây dựng riêng cho hai anh em chơi, khi còn nhỏ Tuyết Ứng rất thích chơi ở đó, thậm chí ở đó có chút ít đồ vật phép thuật.

"Dẫn Thanh Thạch thiếu gia ra hậu hoa viên chơi, trông cho kỹ đó." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía ba hầu gái đứng bên cạnh.

"Dạ."

Ba người hầu gái cung kính đáp, các nàng đều biết, ngay từ hôm nay thiếu niên này chính là chủ nhân của toàn bộ Tuyết Ứng lĩnh.

Nhìn theo ba người hầu gái bế em trai xuống lầu, Đông Bá Tuyết Ứng vịn lan can nhìn hậu hoa viên, ở bên trong hậu hoa viên có hơn hai mươi ngọn đèn Hòa tinh soi sáng mỗi một nơi. Trong hậu hoa viên còn có hơn chục người hầu chơi cùng em trai. Phải chọn rất nhiều người, lại còn phải đảm bảo ai cũng trung thành.

Sau đó Tuyết Ứng đứng dậy đi tới thư phòng của mình.

Thư phòng rất lớn, cao sáu mét dài mười lăm mét còn chiều rộng cả chục mét. Tuy nhiên so với pháo đài Tuyết Ứng có diện tích hai dặm mà nói thư phòng như vậy rất là bình thường.

Ở trong thư phòng có một cái bàn, trên giá sách trưng bày rất nhiều sách, đa số đều là truyện ký tiểu thuyết xưa, ngày trước Đông Bá Tuyết Ứng rất thích đọc truyện xưa nên mẹ nó đem tới rất nhiều sách.

Ngồi ở trước bàn đọc sách, lật tay một cái, trong tay xuất hiện ngay một quyển sách bằng giấy thép vàng.

"Bí tịch Thương pháp của kỵ sĩ Siêu Phàm?" Đông Bá Tuyết Ứng lập tức lật xem.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thương Pháp

"Ta, Hạ tộc 'Kỵ sĩ Huyền Băng' Cốc Nguyên Hàn, lưu thương pháp ở đây."

Trên trang sách vàng còn vẽ hình lít nha lít nhít, là một hình người đang diễn tập thương pháp.

"Vũ —— "

Một luồng sức mạnh cuộn cuộn thần bí, làm không khí bên trong thư phòng cũng đang chấn động.

"Hà?" Đông Bá Tuyết Ứng lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn trước mắt, chỉ thấy ngay phía trên cuốn sách vàng đang mở ra bắt đầu có ánh sáng trắng bạc mờ mờ xuất hiện, hóa thành một ông lão giống như ăn mày, 'Lão ăn mày' trong đốm sáng màu bạc này là một bóng người thu nhỏ, vền vẹn cũng chỉ cao bằng một cuốn sách, cầm trong tay một cây trường thương.

Khí lạnh như băng tốc thẳng vào mặt, làm Đông Bá Tuyết Ứng cũng không kịp lòng được rung mình một cái.

"Rào!" Bóng ông lão ăn mày cầm trong tay trường thương, từng chiều từng thức luyện tập, trường thương như rồng, hoặc là đâm mạnh, hoặc là quật, hoặc là đón đỡ. . .

Quá quen thuộc, đây chính là Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu từ lúc sáu tuổi đã luyện thương pháp, một bộ thương pháp phi thường phổ biến ở toàn bộ thủ đô đế quốc Long Sơn, gọi —— (Tâm Ý thương pháp).

(Tâm Ý thương pháp) truyền khắp thiên hạ, là đơn giản nhất trụ cột nhất, được xưng là cội nguồn của tất cả thương pháp, nó không có sát chiêu đặc biệt lợi hại, toàn bộ đều là chiêu thức cơ sở, rất nhiều cao thủ thương pháp khi mới tiếp xúc thương pháp thì đều là bắt đầu từ (Tâm Ý thương pháp).

"Mình luyện Tâm Ý thương pháp cũng gần ba năm, làm sao không cảm giác được thương pháp này lợi hại như vậy?" Đông Bá Tuyết Ứng tròn mắt lên nhìn bóng sáng trước mắt diễn tập, bóng ông lão ăn mày này đơn giản đâm thương một cái, cán thương như rắn trườn xoay tròn đâm ra, uy lực cú đâm làm Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy khiếp đảm khó nhin, thu hồi thì đồng dạng cán thương xoay tròn ngược thu hồi.

Bắt đầu luyện từ lúc sáu tuổi, bây giờ chính mình tám tuổi, mà bây giờ đã là mùa đông, xác thực luyện thương gần ba năm.

"Cha truyền thương pháp cho mình rất đúng tiêu chuẩn mà, cha cũng là dựa theo bộ thương pháp này dạy mình từng chiêu một, nhưng vì sao mình cảm giác thương pháp của mình khác với hẳn?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kỹ.

Cùng là thương pháp cơ sở.

Đại sư diễn tập, cùng người mới diễn tập hoàn toàn khác nhau.

"Bên trong có một luồng kinh lực, mỗi một thương cũng có một luồng kinh lực, phảng phất sức mạnh toàn thân cũng hoàn mỹ tập trung ở trên thương." Đông Bá Tuyết Ứng mơ hồ có phán đoán.

Sách mở ra, (Tâm Ý thương pháp) liên liên tục diễn luyện.

Quá nửa canh giờ, cũng nhìn không biết bao nhiêu lần, Đông Bá Tuyết Ứng lúc này mới lật sách đến tờ tiếp theo.

Trên trang này chính là chữ viết dày đặc.

"Thương pháp chú trọng căn cơ, ta dạy bộ thương pháp thứ nhất chính là đầu nguồn của vạn pháp (Tâm Ý thương pháp), khi người luyện đến chân chính viên mãn cảnh giới, mới có hi vọng đem thương pháp của ta tu luyện nhập môn."

"Bên dưới có thêm một bộ pháp môn vận chuyển đầu khí phụ trợ."

"Thương pháp của ta, lấy nhanh nổi danh! Bộ pháp môn vận chuyển đầu khí này, có thể làm cho người xuất thương càng nhanh hơn."

Những chữ viết lít nha lít nhít còn lại chính là khẩu quyết vận chuyển đầu khí.

Vị kỵ sĩ Siêu Phàm này nói rất tùy ý, nhưng trên thực tế bộ pháp môn này chính là bảo vật vô giá! Hai kỵ sĩ cùng cấp độ, một tên mới ra hai, ba chiêu, nhưng đối thủ dựa vào pháp môn vận chuyển đầu khí đặc thù nhưng ra bốn, năm chiêu, e sợ song phương chưa giao thủ mấy hồi liền phân ra thắng bại!

"Thương pháp của ta, là (Huyền Băng thương pháp), phân ra làm ba tầng cảnh giới."

"Tầng thứ nhất là Phiêu Tuyết, học được một chiêu này, thì coi như là đã nhập môn, cũng coi như là một gã đại sư thương pháp."

"Tầng thứ hai là Huyết Vũ, học được một chiêu này, đủ để ngang dọc cấp Xung Hào, có hi vọng bước vào Siêu Phàm!"

"Tầng thứ ba là Huyền Băng, mỗi một vị Siêu Phàm cũng có con đường của chính mình, một chiêu này đại biểu con đường Siêu Phàm của ta, vì lẽ đó ta là kỵ sĩ Huyền Băng! Con đường của ta cũng không nhất định thích hợp ngươi, ngươi nếu như có thể đi đến một bước này. . . Hoặc là có thể lấy một ít kỹ xảo vận chuyển đấu khí làm gương."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn đến kích động.

Không hổ là thương pháp do kỵ sĩ Siêu Phàm lưu lại, vẫn đi về Siêu Phàm a!

Tiếp tục lật tới phía sau, mặt sau một tờ là (Huyền Băng thương pháp) lít nha lít nhít vẫn tự giải thích, còn có một chút kỹ xảo vận chuyển đấu khí đặc thù. . . Những văn tự giải thích này, đầy đủ viết hơn hai mươi trang, nói thẳng ra, Đông Bá Tuyết Ứng cũng có thể rõ ràng vị tiền bối này đến cùng nói cái gì, có thể chung quy thương pháp quá thấp, căn bản không thể học bộ thương pháp này.

Lật đến trang cuối cùng.

Mặt trên là một ít hình vẽ lít nha lít nhít, phía trên hình vẽ lập tức xúc động ánh sáng, sản sinh bóng sáng hình ông lão ăn mày, bắt đầu diễn tập (Huyền Băng thương pháp).

Lão ăn mày đầu tiên là diễn tập một lần (Huyền Băng thương pháp chi Phiêu Tuyết) bình thường, cảm giác chính là nhanh! Vừa ra tay phảng phất ra mấy trăm thương mấy ngàn thương, dường như vô số hoa tuyết bay bay. . . Chỉ ít Đông Bá Tuyết Ứng mắt thường căn bản không thấy rõ. Sau đó lại chậm rãi diễn tập, phảng phất động tác chậm, Đông Bá Tuyết Ứng đều có thể xem rõ rõ ràng ràng.

Tiếp theo lại diễn tập (Huyền Băng thương pháp chi Huyết Vũ), cuối cùng diễn tập (Huyền Băng thương pháp chi Huyền Băng)!"

Bộ thương pháp này, chính là một chữ —— nhanh!

Theo đuổi cực hạn của sự nhanh.

. . .

Đương nhiên, còn phải từ cơ sở (Tâm Ý thương pháp) luyện lên, chờ thương pháp này một ngày kia chân chính viên mãn, vậy phần đơn giản nhất trong (Huyền Băng thương pháp) 'Phiêu Tuyết' mới có thể học được, bằng không căn bản học cũng không học được.

Buổi tối Đông Bá Tuyết Ứng lại đến chỗ em trai ngủ, em trai thật sự rất bá mồm, ở trên giường làm âm ỉ hơn nửa canh giờ mới cuối cùng ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, ăn xong điểm tâm xong.

Sân luyện võ.

"Cái sân luyện võ này." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn quét mắt, trước đây cha cũng mỗi ngày luyện tập ở đây.

"Bắt đầu đi."

Đông Bá Tuyết Ứng đeo thêm vật nặng quanh người, bắt đầu chạy nhanh, phạm vi chạy nhanh là dọc theo toàn bộ nội thành bảo, diện tích của nội thành bảo cũng có một dặm, vòng quanh một vòng liền mấy dặm, đây chỉ là mỗi ngày huấn luyện làm nóng người, Đông Bá Tuyết Ứng đã quen thuộc từ lâu.

Chạy nhanh xong trở lại sân luyện võ bỏ đi phụ trọng, toàn thân mồ hôi khắp người, rất thoải mái, đi tới khu đoàn mâu, nơi này bày đặt lượng lớn đoàn mâu, mỗi một cái đoàn mâu đại khái nặng năm cân, là chuyên môn làm riêng cho Đông Bá Tuyết Ứng.

."" Cầm lấy đoàn mâu, tiện tay vung một cái, liền cầm ở trên bìa ngàm dày ở ngoài xa tám mươi mét, trên khối bìa ngàm này đã sớm vô số vết tích.

"Đi, đi, đi."

Đông Bá Tuyết Ứng chạy nhanh, đồng thời còn ném ra đoàn mâu.

Chạy vòng vèo vừa ném mâu!

Bắn trúng mục tiêu đang chuyển động. . .

"Ném cho ta." Đông Bá Tuyết Ứng hô.

"Vâng, chủ nhân." Ở một bên nghe lệnh mấy người hầu cầm lấy một vài bìa ngàm nhỏ, bắt đầu ném lên không trung, Đông Bá Tuyết Ứng đang chạy nhanh ở ngoài xa gần tám mươi mét ném ra đoàn mâu, có lúc bắn trúng, có lúc thiếu một chút, hiển nhiên vừa chạy vừa bắn mục tiêu di động còn kém chút.

Nói theo lời của cha —— đoàn mâu vền vẹn chỉ là phụ trợ, nếu khi chạy nhanh có thể ném bắn mục tiêu di động trúng 100% thì sau đó mỗi ngày luyện

tập 200 lần cho nóng người, duy trì cảm giác là được.

...

Một ngàn lần đoàn mâu kết thúc, Đông Bá Tuyết Ứng cảm giác hai tay rất đau, toàn thân mồ hôi đầm đìa, hắn đã quen thuộc từ lâu.

Sau khi kết thúc đoàn mâu.

Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu một bộ quyền pháp, là rèn luyện thân thể toàn thân gân cốt bắp thịt, cũng là một môn pháp môn đầu khí trung phẩm, gọi (Hòa Diễm Tam Đoàn Pháp), cha tôn không ít tiền mới lấy được bộ pháp môn này, đầu khí pháp môn lúc trước cha học được ở trong quân đội chỉ là hạ phẩm

Đầu khí pháp môn khi thân thể mệt mỏi tu luyện sẽ có hiệu quả tốt nhất!

Quyền pháp cương nhu cùng tồn tại, phối hợp hô hấp, luyện toàn thân thoải mái, mơ hồ có sức mạnh thần bí chui vào trong cơ thể, mỗi một nơi cũng tê tê, thể lực cũng đang khôi phục nhanh chóng.

Luyện hai lần (Hòa Diễm Tam Đoàn Pháp), hai tay cũng khôi phục bình thường.

"Được, bắt đầu luyện thương pháp."

Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy một cây trường thương bên cạnh, bởi vì chiều cao của hắn, trường thương cũng liền dài một mét tám, nặng ước mười cân.

"Hãy." Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu luyện (Tâm Ý thương pháp).

Bộ thương pháp này hắn luyện gần ba năm, đã rất quen, bất quá hôm nay cảm giác nhưng hoàn toàn khác nhau.

"Đứng, phát lực như vậy mới thoải mái." Đông Bá Tuyết Ứng ngày hôm qua nhìn kỹ sĩ Siêu Phàm diễn tập thương pháp, chính mình diễn tập thì không kìm lòng được mô phỏng theo loại cảm giác đó, nhất thời rất có thu hoạch.

"Đâm."

Tay trái hơi nắm chặt trường thương, tay phải cầm lấy chuôi thương, đột nhiên phát lực.

Cổ tay phải xoay tròn!

Trường thương phăng phát một con rắn to, tự thân nó liền sản sinh sức mạnh xoay tròn, đột nhiên đâm ra! Nếu như là kẻ địch, sẽ phát hiện trường thương rõ ràng chỉ vào mặt của mình, nhưng xoay tròn bắn tới thì, mũi thương nhưng là đâm vào yết hầu! Vòng xoay này, một có hiệu quả biến hướng mê hoặc kẻ địch, hai cũng có hiệu quả tăng cường lực xuyên thấu xoay tròn, chính là một chỗ mấu chốt của một chiêu này.

"Phốc!" Mũi thương đâm vào trên người một khối lõi kim loại cố định trên mặt đất phía trước, khối lõi này chính là kim loại đúc ra, mặt ngoài có một tầng vật liệu luyện kim, phi thường cứng cỏi mà có tính chất tự động khôi phục, chỉ ít cấp Tinh Thần trở xuống căn bản không làm bị thương được, toàn bộ sân luyện võ cũng liền đặt năm bộ khối lõi, bởi vì mỗi một bộ cũng giá trị năm trăm kim tệ!

Ở phòng thí nghiệm phép thuật của mẹ, còn có một bộ người giả kim loại càng đắt giá, đều là mẫu thân dùng làm thí nghiệm.

"Đâm, đâm, đâm." Đông Bá Tuyết Ứng lần lượt phát lực.

Đâm trung bình, đâm thấp, đâm cao.

Đâm bên trái, đâm bên phải.

Một 'đâm' đơn giản nhưng là chiêu số thương pháp chủ yếu nhất, mỗi một lần đâm, Đông Bá Tuyết Ứng cũng hồi ức cảm giác kỹ sĩ Siêu Phàm diễn tập thương pháp.

Làm toàn lực đâm một ngàn lần xong, Đông Bá Tuyết Ứng tay phải đã phi thường đau nhức, toàn thân đều là mồ hôi, quá khứ huấn luyện bình thường chỉ là 500 lần, nhưng bây giờ hắn đang muốn cường ép chính mình.

"Phốc." khi lại một lần nữa toàn lực đâm hướng về khối lõi kim loại lực đạo phản chấn để cho mình tay tê rần, leng keng, trường thương rơi xuống đến cùng.

Đông Bá Tuyết Ứng quỳ ngồi dưới đất, thở hổn hển, toàn thân đều là mồ hôi, nhìn trên mặt đất cây trường thương kia.

Tuy rằng rất có quyết tâm, mà khi thân thể cực kỳ mệt mỏi thì vẫn là muốn từ bỏ a.

Đông Bá Tuyết Ứng ngẩng đầu lên nhìn về phía bên cạnh, trong quá khứ, cha đều sẽ đứng ở bên cạnh quát mắng chính mình.

"Loại nhất gan!"

"Vậy đã mệt rồi? Lúc này mới đâm 300 lần! Lấy thân thể của con, đâm 500 lần mới coi như bình thường, đâm một ngàn lần mới rất mệt mỏi, 1,500 lần mới tính tới cực hạn! Coi như đến cực hạn, coi như tổn thương thân thể. . . Con buổi tối cũng còn có tắm thuốc! Tắm thuốc như thế, coi như thân thể con có một vết thương, coi như con gãy xương. . . Tắm thuốc nước ngày thứ hai đều có thể sinh long hoạt hổ, điều kiện của con thật tốt, so với cha lúc trước tốt hơn bao nhiêu? 500 lần cũng không làm được! Luyện cho ta!"

"Luyện cho ta, con không phải là loại nhát gan!"

"Mới 500 lần, tên thiếu gia quý tộc như con cũng không làm được sao?"

"Luyện cho ta, con trai của Đông Bá Liệt ta không phải loại nhát gan!"

"!"

Tiếng quát của cha vang vọng ở bên tai.

"Luyện cho ta." Đông Bá Tuyết Ưng nắm lấy trường thương đứng.

"đâm."

Đông Bá Tuyết Ưng lần thứ hai toàn lực đâm ra.

"Cha, thật sự con rất muốn tiếp tục nghe những lời cha mắng con, mắng con là đồ nhát gan con đều hài lòng." Đông Bá Tuyết Ưng đỏ mắt, điên cuồng lần lượt đâm, chỉ khi đã mất đi, mới thấy tất cả những thứ đó quý giá cỡ nào

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Tu Luyện

Rốt cục cũng đâm xong 1,500 lần, toàn thân đầy mồ hôi, cánh tay phải sắp không là của mình nữa rồi, năm ngón tay phải cũng hoàn toàn mất cảm giác, cuối cùng hoàn toàn dựa vào ý chí thực hiện đủ 1,500 lần.

"Nước." Đông Bá Tuyết Ưng khàn khàn nói.

"Chủ nhân, nước." Bên cạnh người hầu đã sớm xem đến đờ ra, liền đưa nước tới.

Đông Bá Tuyết Ưng vươn tay trái ra cầm lấy chén nước lớn, một hơi uống cạn.

Lập tức lại bắt đầu luyện tập (Hòa Diễm Tam Đoàn Pháp)!

Khi tu luyện pháp môn đầu khí thì toàn thân gân cốt ngứa ngáy, lần này rõ ràng nhất liền cánh tay phải của chính mình, dường như có một luồng sức mạnh thần bí không ngừng tiến vào cánh tay phải, càng mệt mỏi. . . thì hiệu quả tu luyện đầu khí càng tốt! Đương nhiên không thể luyện hỏng mất thân thể, Đông Bá Tuyết Ưng liều mạng như vậy, nếu là người bình thường e rằng thời gian mười ngày tay cũng bị tàn phế, nhưng hẳn mỗi ngày đều được tắm thuốc quý giá! Thuốc này dùng cả một năm thì quý tộc bình thường phải phá sản mất!

Luyện tập đủ ba lần, sự hấp thu sức mạnh trong thiên địa đã yếu dần, liền ngừng lại, lúc này cánh tay và cẳng tay trái đã không còn mỗi chút nào, tay phải còn hơi đau.

"Bắt đầu tay trái cầm thương."

"Tiếp." Con mắt sáng ngời của Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chằm chằm khoi lỗ kim loại phía trước, tay phải nhẹ nhàng cầm cán thương, tay trái chạm hờ vào chuôi thương, bỗng nhiên đâm ra!

...

"Đồng Tam, anh thấy Tuyết Ưng đâu không?"

"Không thấy."

Tông Lăng, Đồng Tam hơi kinh ngạc nghi hoặc, bây giờ cũng sắp đến giờ ăn cơm trưa, làm sao lại không thấy Tuyết Ưng? Mà vợ chồng Đông Bá Liệt

mới vừa bị bắt đi, bọn họ cũng rất không yên tâm Tuyết Ưng

"Lãnh chúa đâu?" Tông Lăng, Đồng Tam hỏi dò một người hầu gái.

Người hầu gái liền nói: "Chủ nhân từ sáng đến giờ vẫn ở sân luyện võ."

"Còn ở sân luyện võ? Sắp trưa rồi đấy." Đồng Tam có hơi ngạc nhiên, "Bình thường Tuyết Ưng sáng sớm nhiều nhất cũng chỉ luyện tới một hai canh giờ, từ sáng đến giờ cũng gần ba canh giờ rồi."

Nhưng Tông Lăng không lên tiếng, nhanh chóng chạy về phía sân luyện võ.

Tới gần sân luyện võ liền có thể nghe được từ bên trong truyền đến âm thanh liên tục "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!", âm thanh trầm thấp mạnh mẽ, Tông Lăng cùng Đồng Tam nhìn nhau, liền đẩy ra cửa sân luyện võ.

"Chuyện này. . ." Tông Lăng, Đồng Tam hai người bọn họ đều có chút kinh ngạc.

Thiếu niên trước mắt cả người da ửng hồng đang dùng hai tay cầm một cây trường thương, không ngừng phát lực quật lên khỏi lõi kim loại.

Phần eo phát lực, trường thương quật mạnh!

Một lần hai lần ba lần. . . Chiêu thức giống nhau liên tục không ngừng, trường thương xẹt qua không trung súc lực, trong chớp mắt quật vào khỏi lõi kim loại, tốc độ nhanh đạt đến uy lực lớn nhất cũng mạnh nhất.

Da dẻ toàn thân của thiếu niên ửng hồng, bên ngoài thân thể cũng đang bốc khói, cái này là do mồ hôi của hắn bốc hơi bên ngoài thân thể.

"Khí huyết toàn thân phun trào đến trình độ này?" Tông Lăng giật mình.

"Tuyết Ưng, cháu mau nghỉ ngơi, mau nghỉ ngơi một chút, cháu điên rồi?" Đồng Tam nhưng lo lắng, trước đây nào có thấy Đông Bá Tuyết Ưng chăm chỉ như vậy, hơn nữa luyện thương đến trình độ như thế này đã gần như cực hạn của thân thể.

"Một lúc nữa ạ! Còn chưa có xong." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng.

"Đừng nóng vội, Tuyết Ưng mỗi ngày đều sẽ tắm thuốc, không làm hỏng người được, để hắn phát tiết một chút đi." Trong lòng Tông Lăng thì lại rất lo lắng, hắn cũng không sợ huấn luyện làm tổn thương thân thể, dù sao mỗi ngày tắm thuốc có thể dễ dàng thoải mái chữa trị thân thể, hắn sợ Tuyết Ưng từ đây biến đổi hẳn tính tình, hắn nhìn Tuyết Ưng lớn lên, không hy vọng tính cách Tuyết Ưng trở nên quái lạ.

Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu liếc nhìn hai người, cười nói: "Tông thúc, Đồng thúc, yên tâm cháu không có sao." Hắn cũng không phát tiết, mà quan sát bí tịch thương pháp của kỳ sĩ Siêu Phàm xong thì lập ra kế hoạch luyện tập cho mình.

Nếu không đủ chăm chỉ, vền vẹn dựa vào một quyển bí tịch thì lại làm sao có thể trở thành cường giả?

Thời gian uống một chén trà nhỏ trôi qua.

Đông Bá Tuyết Ưng lại luyện tập (Hòa Diễm Tam Đoàn Pháp) hai lần, mới coi như kết thúc việc tu luyện buổi sáng!

. . .

Sau buổi cơm trưa, sau khi chơi với em trai một lúc, lại bắt đầu cầm lấy trường thương luyện.

"Hãy!"

Hai tay đồng thời phát lực, trường thương đâm ra, sức lực toàn thân xuyên thấu qua hai tay hoàn toàn truyền lên trên cây trường thương, uy lực rõ ràng phải mãnh liệt hơn nhiều lắm!

Trường thương lần lượt đâm vào trên khỏi lõi kim loại, liên tục đâm vào bộ mặt, yết hầu, ngực các vị trí đánh dấu đỏ một cách phi thường chính xác.

Đang là khâu thứ tư trong kế hoạch huấn luyện thương pháp của Đông Bá Tuyết Ưng —— hai tay đâm!

. . .

Hai tay đâm thương hai ngàn lần, luyện pháp môn đầu khí.

"Bắn tên." Đông Bá Tuyết Ưng quát lên.

"Vâng, chủ nhân." Mười tên tôi tớ đứng ở ngoài xa mười mét, mỗi người đều cầm cung tên, mũi tên thì lại bị nhỏ, chỉ còn dư lại thân mũi tên, từng người họ nhìn nhau có hơi do dự, trước đây Đông Bá Tuyết Ưng luyện tập đón đỡ cùng cha, nhưng bây giờ trực tiếp dùng mũi tên đến bắn. . . Nếu như không ngăn được, bắn ở trên người, tuy rằng không có mũi tên nhưng vẫn sẽ vô cùng đau đớn, thậm chí da dẻ nứt ra đến chảy máu cũng bình thường.

Đám người hầu này cũng hơi bận tâm.

"Nhanh , dựa theo mệnh lệnh lúc trước của ta." Đông Bá Tuyết Ứng thét ra lệnh, tôi tớ chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lệnh.

Xèo.

Trước tiên một cái mũi tên phóng tới, Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay trường thương lập tức đón đỡ, hướng về trước đuổi một cái, chặn lại bắn bay mũi tên này.

Một lần một cái.

Tuy rằng khoảng cách ven vện mười mét, nhưng những người hầu này cũng không luyện được đầu khí, mặc dù tốc độ mũi tên nhanh, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng còn chặn lại kịp, sử dụng cực kỳ thuần thực chiêu thức trong thương pháp 'Cần' 'Nắm' 'Vỡ' .

Sau đó hai cái đồng thời bắn tới, Đông Bá Tuyết Ứng rõ ràng liền vất vả, mười lần cũng có ba, bốn lần trúng chiêu, da dẻ Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu có chỗ đen chỗ tím, thỉnh thoảng còn có chỗ da dẻ bị toạc ra, nhưng chút tổn thương nhỏ như vậy, căn bản Đông Bá Tuyết Ứng không thèm để ý.

...

(Tâm Ý thương pháp) ngọn nguồn của vạn pháp, có thể nói thương pháp trụ cột nhất trong cả Hạ tộc, nếu như luyện tập từng lần từng lần một những động tác võ thuật thì chỉ có thể coi là trò mèo, nhất định phải đem thương pháp chiêu số phân giải ra, lần lượt không ngừng luyện, mới có thể làm cho chiêu số bình thường đạt đến uy lực kinh người.

Huấn luyện thương pháp tổng cộng sáu khâu, phân biệt tay trái đâm thương, tay phải đâm thương, quét đập, hai tay đâm thương, đón đỡ, tự do công kích. Trung gian phối hợp pháp môn đầu khí đến giảm bớt sự mệt mỏi của thân thể, nếu không không cách nào kéo dài huấn luyện cường độ cao. . .

Một ngày tu luyện tới sáu canh giờ!

Rèn luyện xong liền đi tắm thuốc, tắm thuốc mới có thể làm cho thân thể của hắn không chỉ không tan vỡ, còn có thể nhờ sự rèn luyện không ngừng khôi phục trở nên mạnh mẽ! Thân thể của hắn, đặc biệt cánh tay của hắn cùng sức mạnh gân cốt bắp thịt bàn tay cũng đang không ngừng lột xác.

Buổi tối thì lại là thời gian nghỉ ngơi, ăn cơm tối cùng em trai, chơi đùa với em trai, nhìn lại một chút một ít sách vở, sau đó ngủ.

Nhìn như rất mệt, nhưng trên thực tế lại như một ít bình dân làm việc mệt nhọc một ngày, sau khi quen thuộc cũng lại cảm thấy bình thường. Đông Bá Tuyết Ứng còn có thể cảm giác được thương pháp của chính mình vẫn đang tiến bộ, thân thể đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, không chỉ không mệt mỏi, thậm chí càng ngày càng hưởng thụ.

Thậm chí khi luyện thương pháp còn mang theo mỉm cười, thỉnh thoảng còn có thể dừng lại cau mày dăm chiêu, hiển nhiên thật sự chìm đắm ở bên trong sự ảo diệu của thương pháp. . . Điều này làm cho thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng đang tăng lên bằng tốc độ kinh người.

...

Mùa đông hai năm sau.

Tuyết lớn đầy trời.

Một thiếu niên tuổi vũ đang cầm một cây trường thương màu đen, đang luyện đâm thương, giờ khắc này một người hầu cầm trong tay tấm khiên, trên khiên còn bọc lại vải bông da thú dày đặc, tuy rằng có vẻ rất thô kệch, nhưng nếu như không có những vải bông da thú này bao vây lại để mượn lực, những người hầu này căn bản không có cách nào gánh vác được.

Người hầu vẫn né tránh trái phải, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên ra thương, trường thương như du long, xoay tròn đâm ra mang theo một tiếng thét chói tai, trong nháy mắt cũng đã đâm ở trên khiên, người hầu cảm giác tấm khiên truyền tới sức mạnh làm toàn thân cũng chấn động, cú đâm thương này cũng còn tốt, như khi đánh bò, uy lực còn mạnh hơn.

"Chủ nhân, không thể nào tránh thoát được ạ." Tên hầu nam cường tráng kia nói với vẻ mặt nhăn nhó.

"Chỉ cần né tránh một lần, thì có một ngân tệ, các ngươi cũng luyện cho tốt đi." Đông Bá Tuyết Ứng nói, những người hầu khác ở cạnh ai cũng lộ ra vẻ thèm khát, một ngân tệ cũng bằng thu nhập tháng trước, hồi trước thỉnh thoảng còn có người hầu có thể né tránh thành công, trước sau Đông Bá Tuyết Ứng cũng phân phát mấy trăm ngân tệ, nhưng sau đó muốn lấy được một viên ngân tệ cũng quá khó khăn.

"Thương pháp của mình, đã có mấy ngày không tiến bộ, đòn phát lực này đã đến một bình cảnh." Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm nói, "Dựa theo trong bí tịch của tiền bối kỳ sĩ Huyền Băng ghi chép, mình nên bắt đầu luyện 'Thu' chưa nhỉ?"

Kinh lực này, nếu có thể thả, thì có thể thu!

Bỗng nhiên ——

"Chủ nhân, chủ nhân, không tốt không tốt." Ngoài sân luyện võ có một người hầu gái xông tới, nàng hoang mang hoảng loạn.

Đông Bá Tuyết Ứng bị gọi không khỏi run lên trong lòng, lúc này liền nói: "Xảy ra chuyện gì?"

"Tông Lăng đại nhân, Tông Lăng đại nhân bị trọng thương." Người hầu gái liền nói, "Toàn là máu."

"Tông thúc!"

Đông Bá Tuyết Ứng kinh hãi, hai năm qua việc vất vả to to nhỏ nhỏ trong lãnh địa đều do Tông thúc vất vả lo, hần lúc này mới có thể không bị quấy nhiễu đề mà hoàn toàn chìm đắm ở bên trong thương pháp, "Tông thúc hiện tại ở đâu?"

"Ở nơi ở của Tông Lăng đại nhân, Đồng thống lĩnh cũng ở đó." Người hầu gái liền nói.

Đông Bá Tuyết Ứng thả xuống trường thương lập tức chạy gấp tới nơi ở của Tông thúc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Kỵ Sĩ Trường Phong

Trong phòng.

Tông Lăng đang nửa nằm nửa ngồi ở trên giường, Đồng Tam ngồi ở ghế bên cạnh, hai người nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng đang chạy vào.

"Tông thúc, chú không sao chứ ạ?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kỹ, Tông thúc đã thay đổi một thân áo bào trắng, nhìn giống như không có bị thương, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

Tông Lăng mỉm cười nói: "Thủ lĩnh Loan Đào mình quả thực lợi hại, lần này nếu như không có luyện kim nội giáp hộ thân, chỉ sợ thật sự ném mất cái mạng nhỏ. . . Khắc, khắc, khắc. . ." Nói rồi ho khan, liền cầm một chiếc khăn tay bên cạnh che miệng lại, khăn tay màu trắng nhanh chóng trở nên đỏ, máu đã thấm đỏ khăn tay.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn thấy mà nhói lòng, thổ huyết? Nội thương?

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở mép giường.

"Không có chuyện gì, không chết được." Tông Lăng thả khăn tay xuống ném tới trong một chiếc chậu bên cạnh, cười nói, "Mấy vết thương nhỏ này tính là gì, năm đó ta cùng cha mẹ cháu còn có Đồng thúc ở bên ngoài mạo hiểm, nghiêm trọng hơn thế này nhiều cũng bị nhiều rồi."

"Tuyết Ứng, cháu cứ yên tâm, thương thế như thế này, lấy thể chất của Lục Tỉ Xà Ma một hai tháng liền khôi phục." Đồng Tam rất bình tĩnh, bọn họ năm đó cùng vào sinh ra tử, đã quen thuộc từ lâu, "Đúng rồi, Tông Lăng, anh làm sao bị thương nặng như vậy? Anh mang theo cả một doanh binh sĩ đi ra ngoài mà, lẽ nào thủ lĩnh Loan Đào mình lại lợi hại như vậy?"

"Rất lợi hại, so với tôi dự liệu còn lợi hại hơn, không hổ son tặc mạnh nhất ở Nghi Thủy." Tông Lăng nói rằng.

"Thủ lĩnh Loan Đào mình là ai, lai lịch ra sao?" Đông Bá Tuyết Ứng đầu óc mơ hồ.

"Cũng nên nói những chuyện này cho cháu biết một chút." Tông Lăng nói rằng, "Chuyện của Tuyết Ứng lĩnh sau này dù sao cũng phải giao cho cháu."

Tông Lăng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng: "Là một lãnh chúa, nắm giữ quyền lãnh đạo lãnh địa, tuy nhiên cũng cần phải bảo vệ lãnh địa của mình, bảo vệ hết thảy con dân trong lãnh địa! Một ít đạo tặc xâm nhập lãnh địa của cháu, giết chóc cướp đoạt, nhất định phải giết chết bọn họ!"

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

"Cha mẹ cháu khi còn ở đây, mẹ cháu là Thiên giai pháp sư, có một pháp sư mạnh mẽ phối hợp, quân đội có thể phát huy thực lực càng mạnh, hơn nữa chúng ta Tuyết Ứng lĩnh còn được trang bị lượng lớn Phá Tinh Nỗ, toàn bộ phạm vi bên trong huyện Nghi Thủy không có đạo tặc dám to gan mạo phạm." Tông Lăng nói rằng, "Mà cha mẹ cháu sau khi bị bắt đi, đám đạo tặc kia e rằng vẫn đang quan sát, bọn họ cũng rất kiêng kỵ Phá Tinh Nỗ."

Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất hiểu sự lợi hại của Phá Tinh Nỗ, lúc trước cha đã trang bị năm trăm chiếc Phá Tinh Nỗ!

Chỉ riêng những Phá Tinh Nỗ này liền cần 50 ngàn kim tệ! Từng này đều đủ để mua về toàn bộ Tuyết Ứng lĩnh, vì lẽ đó ở toàn bộ thị trấn Nghi Thủy. . .

Gia tộc Đông Bá và Tuyết Ưng linh còn rất nổi tiếng

"Tuyết Ưng linh thuê má thấp, con dân rất kính yêu lãnh chúa! Những năm gần đây, con dân lãnh địa sinh sống rất tốt, khiến không ít đạo tặc trông mà thèm." Tông Lăng nói, "Cha mẹ cháu bị bắt đi, bọn họ rục rà rục rịch, rốt cục nhánh đạo tặc mạnh mẽ nhất trong phạm vi toàn bộ huyện Nghi Thủy —— Loan Dao mình, tiến vào bên trong lãnh địa chúng ta cướp đoạt."

"Ta nhận được tin tức, dẫn dắt một doanh ba trăm lính, mỗi người cưỡi ngựa, mang theo Phá Tinh Nỗ chạy tới, nhưng cũng đã có hơn năm trăm dân thường bị giết bị cướp đoạt tất cả."

Đông Bá Tuyết Ưng nghe đỏ mắt rồi.

Chết hơn 500 người?

Này, chuyện này. . .

Đám đạo tặc đáng chết này! Đám dân thường kia trâu chó họ chỗ nào chứ?

"Ta lúc đó chạy tới truy tìm tung tích đạo tặc, ai ngờ Loan Dao mình mình chủ, chính là 'Cái Bân' vị thủ lĩnh Loan Dao mình tà ác kia lại một thân một mình ẩn giấu ở trong cái thôn bị tàn sát, đột nhiên đánh lên ta." Tông Lăng thở dài nói, "Lúc đó chúng ta không ứng phó kịp, ba trăm tên lính cũng đều có hơi hỗn loạn, ta chỉ có thể chống đỡ hăn trước."

"Thủ lĩnh Loan Dao mình 'Cái Bân', một kỵ sĩ cấp Lưu Tinh! Trước đây ta từng cùng kỵ sĩ cấp Lưu Tinh giao thủ, bình thường đều có thể chống đỡ chốc lát." Tông Lăng thở dài nói, "Nhưng cái tên Cái Bân này đạo pháp quá nhanh quá nhanh, so với kỵ sĩ cấp Lưu Tinh bình thường thì mạnh hơn nhiều lắm. . Ta đoán hăn có một ít pháp môn đầu khí đặc thù."

Đông Bá Tuyết Ưng cũng biết.

Luận thực lực, trong ba người cha, Đồng thúc, Tông thúc, thì Tông thúc mạnh nhất, hăn tuy rằng cũng chỉ kỵ sĩ Thiên Giai, nhưng lại là xà nhân tộc Vương tộc! Là Lục Tí Xà Ma, sức mạnh rất lớn, mà lúc chiến đấu hăn lại có thể dùng sáu cánh tay đồng thời công kích, đồng thời còn có đuôi rắn, làm thân pháp của hăn càng linh hoạt. . . Vì lẽ đó mặc dù vượt cấp chiến đấu cùng kỵ sĩ Lưu Tinh, cũng có thể chống đỡ một chút thời gian.

"Đạo pháp của ta nhanh, hăn càng nhanh hơn, không thể ngăn lại hăn, bị hăn trước sau chém ba đao! May mà có luyện kim nội giáp hộ thân, chịu chút nội thương, mà ba trăm tên lính kia mỗi người cũng dùng Phá Tinh Nỗ bắt đầu công kích, làm cho vị thủ lĩnh Loan Dao mình này chỉ có thể chạy trốn, hăn cũng chịu chút vết thương nhẹ." Tông Lăng thở dài nói, "Đạo pháp của hăn nhanh, thân pháp cũng nhanh, chẳng trách có hung danh như thế."

Đông Bá Tuyết Ưng nghĩ đến mà sợ hãi, Tông thúc bị chém ba đao, nếu thiếu may mắn một chút, hoặc là thời gian chiến đấu lại dài một chút chỉ sợ cũng ném mất mạng nhỏ!

"Tuyết Ưng, cháu cứ yên tâm"

Bên cạnh, Đồng Tam âm thanh hùng hồn, "Toàn bộ huyện Nghi Thủy, tổng cộng cũng có bốn kỵ sĩ Lưu Tinh cùng một Đại pháp sư cấp Lưu Tinh! Trong đám đạo tặc lại chỉ có một thủ lĩnh Loan Dao mình này, lần này thủ lĩnh Loan Dao mình bị thương, thấy sự lợi hại của Phá Tinh Nỗ. . . Phòng chừng sẽ không trở lại mạo hiểm. Bởi vì lần sau chúng ta chuẩn bị sẽ càng đầy đủ hơn! Loan Dao mình này không dám đột kích, những tên đạo tặc khác lại càng không dám tới."

"Ừm." Đông Bá Tuyết Ưng thở phào nhẹ nhõm.

"Tên Cái Bân này thân là kỵ sĩ Lưu Tinh, làm gì không được, lại đi làm đạo tặc?" Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Hừ." Đồng Tam hừ nhẹ một tiếng, "Tuyết Ưng, thế gian này có một số cao thủ lợi hại, cũng thích không làm mà hưởng, thích cướp giết! Tên Cái Bân này có người nói bởi vì tham lam giết chết một quý tộc đoạt bảo, cuối cùng bại lộ bị truy nã, lúc này mới thực sự trở thành trộm cướp."

Tông Lăng cũng nói: "Thanh danh trước đây của hăn đã không tốt, chỉ là không có ai nắm lấy nhược điểm của hăn! Chuyên làm ác, sẽ có một ngày bại lộ, hăn cuối cùng bại lộ bị truy nã, nhưng hăn thực lực mạnh, lại trốn ở bên trong dãy núi Hủy Diệt, còn dẫn dắt một đám đồng những kẻ liều mạng. . . Mới có thể hung hăng đến nay, quên đi, chuyện này không cần chúng ta lo, chúng ta muốn quân cũng không quản được."

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Không quản được.

Trốn ở dãy núi Hủy Diệt, một số thành Vệ Quân của đế quốc cũng không muốn đi tấn công. Phải biết dãy núi Hủy Diệt liên miên hơn mười vạn dặm, chạy qua bốn tỉnh, dãy núi lớn nhất toàn bộ đế quốc, vô số ma thú đáng sợ sống bên trong. Rất nhiều tội phạm của đế quốc trốn ở dãy núi Hủy Diệt, đương nhiên chỉ là rìa ngoài của dãy núi Hủy Diệt mà thôi.

Sâu trong dãy núi Hủy Diệt quá nguy hiểm.

"Hiện tại mặc kệ bọn họ, chờ mình có đủ thực lực, nhất định phải diệt trừ khối u ác tính này." Đông Bá Tuyết Ưng nói thầm.

"Đúng rồi, Tuyết Ưng, chuyện về học viện Trường Phong cháu nghĩ thế nào?" Tông Lăng bỗng nhiên nói.

"Tuyết Ưng!" Bên cạnh Đồng Tam cũng vội vàng nói, "Học viện Trường Phong này, là học viện lớn số một ở toàn bộ tỉnh An Dương, cũng là thể lực mạnh mẽ nhất. Mạnh hơn nhiều so với gia tộc Mặc Dương của mẹ cháu! Viện trưởng học viện Trường Phong, 'Kỵ sĩ Trường Phong' Trì Khâu Bạch càng là người mạnh nhất tỉnh. . . Điều kiện thực lực của cháu hoàn toàn chắc chắn tiến vào học viện này, hiện tại đã mùa đông, cháu còn không báo danh thì muộn mất."

"Mười tuổi là giới hạn cuối cùng, vượt qua mười tuổi, học viện Trường Phong sẽ không thu." Tông Lăng cũng nhìn Đông Bá Tuyết Ưng.

Đông Bá Tuyết Ưng trầm mặc.

Hắn cũng đã suy tư rất lâu.

Học viện Trường Phong, đối ngoại chiêu thu thiếu niên chưa quá mười tuổi! Bởi vì ở độ tuổi này tràn ngập khả năng bồi dưỡng, đặc biệt ở thời kỳ phát dục thân thể. . . Thời khắc mấu chốt nhất của việc tu hành kỵ sĩ, có mấy người phát dục sớm, mười tuổi liền bắt đầu phát dục cao vút lên, vì lẽ đó học viện định giới hạn hạn ở 'Mười tuổi', ở độ tuổi này cũng không phải không có đạo lý.

Học viện Trường Phong thể lực mạnh nhất tỉnh An Dương! Viện trưởng là nhân vật mạnh mẽ nhất một tỉnh!

Đệ tử học viện được bồi dưỡng, đi vào là thiếu niên bình thường, tốt nghiệp đi ra thấp nhất cũng là kỵ sĩ Thiên Giai! Có không ít đều có thể bước vào cấp Lưu Tinh, nhưng đồng dạng sát hạch vào học viện rất nghiêm ngặt, đương nhiên lấy thương pháp và điều kiện thân thể của Đông Bá Tuyết Ưng thì rất dễ dàng.

"Cháu nghĩ rất lâu, đã có quyết định rồi." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Quyết Định

"Hả?" Tông Lăng, Đồng Tam đều nhìn Đông Bá Tuyết Ưng, chờ đợi quyết định của hắn.

Nói từ gốc độ tình cảm bọn họ kỳ thực là không muốn xa Tuyết Ưng, dù sao khoảng cách giữa học viện Trường Phong và Tuyết Ưng linh có hơn ba vạn dặm, một khi tiến vào học viện phải ở luôn ở trong học viện, ở trong học viện bình thường cũng phải vượt qua thời gian sáu năm, có ít người thậm chí ở trong học viện mười mấy năm mới được tốt nghiệp. Tách ra thời gian dài như vậy, sao bọn họ cam lòng cho được?

Hai ông già này cũng không con cái, hơn nữa tình cảm bọn họ và vợ chồng Đông Bá Liệt cũng rất sâu, ở trong lòng Đồng Tam, Mặc Dương Du là người chủ nhân quan trọng nhất của hắn. Tông Lăng kỳ thực vẫn có một chút tình cảm với Mặc Dương Du, nhưng hắn chỉ là một con Lục Tí Xà Ma. . . Mặc Dương Du là không chịu nhận, lúc trước cùng chung nhóm mạo hiểm, Mặc Dương Du cuối cùng cũng lựa chọn Đông Bá Liệt.

Sau đó Mặc Dương Du mang thai, hai người này cũng rất vui vẻ! Cùng theo tới đây, Tuyết Ưng sinh ra, bọn họ nhìn Tuyết Ưng lớn lên! Kỳ thực ở tận đáy lòng, bọn họ coi Tuyết Ưng chính là con của chính mình.

Thật sự muốn tách ra một thời gian dài? Bọn họ thật sự không nỡ lòng bỏ.

Nhưng 'Học viện Trường Phong' là nơi tốt nhất tỉnh An Dương, đối với sự trưởng thành của Đông Bá Tuyết Ưng có trợ giúp rất lớn.

"Cháu quyết định không đi." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Tại sao?" Tông Lăng vội la lên.

"Tại sao không đi, cháu muốn trở thành một tên kỵ sĩ mạnh mẽ, học viện Trường Phong là nơi tốt nhất, chúng ta muốn đi còn không đi được, chờ tới năm sau, cháu mười một tuổi, thì cũng không có cách nào đi vào." Đồng Tam cũng vội la lên.

Người yếu, là không có tiền đồ.

Đây là một thể giới của người mạnh! Nhà giàu quý tộc đều là có vũ lực mạnh mẽ.

"Cháu không nỡ rời xa Thạch Đầu?" Tông Lăng bỗng nhiên nói.

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu nói: "Cháu xác thực không nỡ xa Thạch Đầu, nó năm nay mới bốn tuổi, nó lại không thân với các chú. . . Nó quán cháu nhất,

thậm chí đến bây giờ mỗi ngày đều ngủ cùng cháu, Thạch Đầu hiện giờ cũng không còn ấn tượng gì với cha mẹ, nó chỉ cần người anh trai này, cháu không muốn tuổi thơ của nó đã không còn cha mẹ, lại không có cả anh trai!"

Tông Lăng, Đồng Tam trầm mặc, bọn họ xác thực cảm thụ được sự bảo vệ của Tuyết Ứng với em trai.

"Cháu chỉ ít trước tám tuổi còn có cha mẹ, em trai cháu mới bốn tuổi, không có cha mẹ không có ca ca. . . Cháu không thể làm như thế." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Hơn nữa —— "

"Cháu muốn cứu cha mẹ, đi học viện Trường Phong có tác dụng sao?" Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Cháu nghĩ cũng không nhất định!"

"Hả?" Tông Lăng, Đồng Tam nghi hoặc.

"Học viện Trường Phong bồi dưỡng xác thực không tệ, có thể bồi dưỡng được rất nhiều rất nhiều kỳ sĩ Thiên Giai, thậm chí có một số trở thành kỳ sĩ Lưu Tinh. Nhưng là. . . Coi như thành kỳ sĩ Lưu Tinh, thì có thể cứu cha mẹ cháu sao? Hừ, cậu của cháu là Ngân Nguyệt cấp Đại pháp sư, cậu cũng không có bất kỳ biện pháp nào chống đối lại tộc quy của Mặc Dương gia tộc." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Để cứu cha mẹ, cháu e rằng phải trở nên mạnh hơn cậu. Trở thành kỳ sĩ cấp Xung Hào! Thậm chí phải trở thành sinh mệnh Siêu Phàm!"

Tông Lăng Đồng Tam nhìn nhau, có chút giật mình.

Bọn họ chưa nói tường tận hư thực về Mặc Dương gia tộc, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng suy đoán ra ít nhất phải là kỳ sĩ Xung Hào thậm chí sinh mệnh Siêu Phàm mới chắc chắn, đứa nhỏ này xác thực thông minh, bởi vì suy đoán này là chính xác!

"Kỳ sĩ Xung Hào, số lượng cực ít ỏi."

"Kỳ sĩ Siêu Phàm càng là truyền thuyết, cháu sưu tập rất nhiều bút ký có ghi lại những chuyện liên quan với kỳ sĩ Siêu Phàm, có một số chuyện tình tiết là khuếch đại hư cấu, nhưng quỹ tích trưởng thành của bọn họ nhưng là chân thực." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Cháu đã chỉnh lý quỹ tích trưởng thành của những cường giả Siêu Phàm này."

"Trong lịch sử 125 cường giả Siêu Phàm, tự mình tìm kiếm tu hành, trải qua rất nhiều sinh tử tôi luyện trở thành Siêu Phàm, có 109 vị!"

"Còn trường phái học viện, cũng chỉ có mười sáu vị!"

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía Tông Lăng cùng Đồng Tam, "Điều này nói rõ cái gì? Muốn trở thành sinh mệnh Siêu Phàm, trường phái học viện trái lại là yếu thế!"

Tông Lăng cùng Đồng Tam cũng chấn kinh rồi.

Bọn họ chưa từng có nghĩ tới điểm này, bọn họ chỉ biết, cường giả Siêu Phàm khai sáng học viện, vậy tuyệt đối là Thánh địa a! Thật tốt a, rất nhiều rất nhiều kỳ sĩ Thiên Giai, thậm chí kỳ sĩ cấp Tinh Thần. . . Nhưng từ viễn cổ lưu truyền tới nay thậm chí được ghi chép lại truyền tụng từng vị cường giả Siêu Phàm, dĩ nhiên tuyệt đại đa số cũng không từng tiến vào học viện!

Đều là một mình tìm kiếm cách tu hành!

"Tại sao lại như vậy?" Đồng Tam sững sờ không thể tin được.

"Sách ngay ở thư phòng của cháu, cháu còn có ý sai người đi Nghi Thủy thành sưu tập sách ghi chép sinh mệnh Siêu Phàm." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Sự thực chính là như vậy, tuy rằng thiên tư rất tốt thường gia nhập học viện, nhưng chung quy khó thành Siêu Phàm!"

"Cháu cũng cẩn thận nghiên cứu qua vì sao lại như vậy."

"Căn cứ phụ thân đề cho cháu quyển sách kia về thương pháp của kỳ sĩ Siêu Phàm, ta có một suy đoán." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Trở thành Siêu Phàm, là cần phải đi ra con đường thuộc về chính mình! Mà những kỳ sĩ thuộc trường phái học viện kia ở dưới sự dẫn đường của thầy giáo, bọn họ khi mới tu hành càng dễ dàng, không ngừng đột phá tăng lên, mà khi cần phải đi ra một con đường của chính mình, đột nhiên không có lão sư chỉ dẫn, bọn họ liền thành người mù! Bọn họ không biết nên tiếp tục đi bằng cách nào!"

"Mà những người không phải trường phái học viện, không có hệ thống chỉ dẫn!"

"Bọn họ cần một mình tìm kiếm, gặp phải mỗi một cái cửa ải khó, cần chính mình cân nhắc đánh hạ, mỗi một bước rất gian nan. Nhưng ở trên con đường này, bọn họ có sự linh ngộ của chính mình! Con đường này là chính mình đi ra, ngộ ra! Thậm chí bọn họ cũng sẽ tìm kiếm cách bước vào Siêu Phàm!"

Con mắt Đông Bá Tuyết Ứng rất sáng, "Chỉ dẫn một cách rất tỉ mỉ và có hệ thống, đối với việc bồi dưỡng kỳ sĩ số lượng lớn mới có lợi. Nhưng muốn bồi dưỡng một tên cường giả Siêu Phàm chân chính! Sự giáo dục tỉ mỉ đó, ngược lại sẽ trở thành ràng buộc! Muốn đột phá ràng buộc này cũng rất khó."

Đồng Tam sững sờ nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, ngập ngừng nói: "Không hổ là con trai của chủ nhân, nói rất có sức thuyết phục."

Tông Lăng nhưng là nở nụ cười: "Không nghĩ tới những truyện ký cổ sự kia lại vẫn ẩn hàm đạo lý như vậy! Ta chỉ ít cảm thấy. . . Suy đoán của cháu rất

có đạo lý."

"Cháu suy đoán có thể sai!"

"Nhưng số liệu sẽ không sai!"

"125 tên kỵ sĩ Siêu Phàm có thể lưu danh trong lịch sử, có 109 tên chưa từng gia nhập học viện! Vì lẽ đó, cháu cũng sẽ không gia nhập học viện." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Ha ha, đó là bởi vì cháu theo đuổi tầng cao, đối với rất nhiều đứa bé mà nói có thể trở thành là kỵ sĩ Thiên Giai là tốt lắm rồi, trở thành kỵ sĩ cấp Tỉnh Thân thì càng ghê gớm. Có mấy người dám đem mục tiêu đặt cao như vậy, tới 'Sinh mệnh Siêu Phàm'?" Tông Lăng cười nói, "Xem từ việc bồi dưỡng kỵ sĩ Siêu Phàm trở xuống, trường phái học viện vẫn có sự trợ giúp rất rõ ràng, chỉ ít rất nhiều rất nhiều kỵ sĩ đều là trường phái học viện."

"Ừm." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hắn tán thành điểm này.

Nhưng mục tiêu của hắn càng xa hơn!

"Cháu xem những bút ký kia đều có tổng kết số liệu, không hồ là con trai của A Du, nếu như cháu đi làm pháp sư, e rằng cũng có tiền đồ." Tông Lăng tán dương, pháp sư chính là cần phân tích nghiên cứu thiên địa ảo diệu, tư duy kiểu này rất trọng yếu, mỗi một pháp sư thực sự mạnh mẽ đều rất có trí tuệ.

"Đáng tiếc tinh thần lực của cháu không đủ." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, "Không phải mầm giống làm pháp sư."

Khác với kỵ sĩ

Kỵ sĩ chỉ cần khổ luyện, có quyết tâm, mỗi người không phân biệt nam nữ đều có thể cố gắng một lần.

Pháp sư yêu cầu về thiên tư quá cao, đầu tiên lực lượng tinh thần yêu cầu liền rất cao! Lực lượng tinh thần không đủ, căn bản cũng không có cả tư cách thử nghiệm.

"Thạch Đầu nó hết năm nay là năm tuổi, hiện tại cũng có thể thử xem, xem lực lượng tinh thần như thế nào." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, "Nói không chắc hiện giờ đã có thể đạt đến nhập môn."

Lực lượng tinh thần càng sớm đạt đến nhập môn, nói rõ thiên phú càng cao.

Bình thường trước lúc mười tuổi cũng không đạt tới nhập môn, liền không hi vọng! Mẹ đạt đến nhập môn lúc sáu tuổi

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: 5 Năm Sau

Sau bữa cơm chiều.

Đông Bá Tuyết Ứng đang ở cùng một chỗ với em trai Thanh Thạch, còn có hai người Tông Lăng, Đông Bá Tuyết Ứng lấy ra một quả cầu thủy tinh to bằng quả dưa hấu từ trong túi đồ bên cạnh, cái này cũng là do mẹ lưu lại.

"Anh, đây là cái gì a, thật là đẹp." Em trai Thanh Thạch rất đáng yêu, nếu như nói Đông Bá Tuyết Ứng có khuôn mặt giống cha nhiều hơn, thì khuôn mặt em trai lại càng có thiên hướng về mẹ, vừa nhìn liền biết tương lai sẽ là một nhóc đẹp trai. Mà Đông Bá Tuyết Ứng thì không đuổi kịp độ đẹp trai của em trai.

"Lại đây, Thạch Đầu, lấy tay đặt lên trên." Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

"Ồ." Thanh Thạch ngoan ngoãn đem tay nhỏ đặt lên trên.

Bàn tay đụng chạm quả cầu thủy tinh, thân thể nội hàm sóng tinh thần tự nhiên gây nên phản ứng bên trong quả cầu thủy tinh, chỉ thấy quả cầu thủy tinh lập tức phát sinh hào quang màu đỏ thắm mờ mờ, ánh sáng tràn ngập ở trong cả gian phòng.

Đám người Đông Bá Tuyết Ứng đều lộ ra nét vui mừng.

"Anh, tại sao lại có ánh sáng?" Thanh Thạch hiểu kỳ.

"Đại pháp sư, lại đây, hôn một cái nào." Đông Bá Tuyết Ưng ôm em trai hài lòng hôn một cái.

Pháp sư khác với kỵ sĩ.

Kỵ sĩ cần bắt đầu tu luyện từ nhỏ, như học viện Trường Phong định nhập môn tuổi lớn nhất chỉ có thể mười! Mà pháp sư thì lại ngược lại. . . Khi còn bé là không thể tu luyện, gia tộc điều kiện tốt thì bình thường mười tuổi bắt đầu tu luyện, có một số thậm chí mười sáu, mười bảy tuổi có khi còn vượt qua hai mươi tuổi mới bắt đầu tu luyện. Học viện Trường Phong nhập môn chiêu thu pháp sư là tới ba mươi tuổi.

Trước lúc ba mươi tuổi đều có thể vào học viện.

Bởi vì pháp sư, yêu cầu tư duy rất cao, đặc biệt lúc tu hành liên quan đến linh hồn, nếu như tuổi tác quá nhỏ mà tu luyện không đúng cách, thậm chí khả năng tổn thương linh hồn biến thành ngớ ngẩn! Mà tuổi tác lớn, từng trải cũng nhiều, có sự tích lũy qua năm tháng, bốn mươi, năm mươi tuổi bắt đầu tu hành cuối cùng cũng có thành tựu lớn thậm chí bước vào Siêu Phẩm đều là có.

Thời gian trôi qua thật là mau.

Chớp mắt đã là năm năm sau.

"Ào ào ào ~~~" tuyết lớn như lông ngỗng đang bay.

Thiếu niên mặc áo đơn màu đen đang đứng trước lan can nhìn hoa tuyết khắp trời, đường nét khuôn mặt hần như đao khắc, quanh năm tu luyện làm hần mang theo một luồng khí thế khiến người ta run sợ, đây là khí thế của một tên cao thủ thượng pháp.

"Anh."

Một bé trai mặc áo bông dày cao giọng hô ở phía xa.

"Thanh Thạch." Đông Bá Tuyết Ưng nở nụ cười, nhảy xuống từ nơi cao hơn sáu mét, rơi xuống dưới trên đất trống tuyết đọng dày, bây giờ em trai cũng lớn hơn, Đông Bá Tuyết Ưng cũng sửa lại cách xưng hô với em trai, trực tiếp gọi em trai tên 'Thanh Thạch' mà không phải nhũ danh khi còn bé 'Thạch Đầu'.

"Anh, chúng ta đi thành Nghi Thủy chơi một chút đi, thành Nghi Thủy nhiều chỗ chơi vui lắm, ở nhà phát chán, buồn quá." Đông Bá Thanh Thạch hưng phấn nói.

"Em bảo Tông thúc đi với em đi." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

"Anh ở trong Tuyết Ưng lĩnh một năm cũng khó thấy có một lần vào thành, không khó chịu sao?" Đông Bá Thanh Thạch nói thầm.

Đông Bá Tuyết Ưng cười cười, không nói gì.

Em trai đã không có ấn tượng gì với cha mẹ, càng không nhớ rõ chuyện cha mẹ bị bắt đi đêm đó, quả không buồn không lo.

"Anh còn luyện một chút quyền pháp nữa." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng, đồng thời cởi áo, lộ ra ra nửa người trên, mặc quần áo còn không thấy được, vừa cởi ra nhất thời cảm giác được thân thể cường tráng. Hiện nhiên nhiều năm khổ tu làm thân thể của hần cường tráng kinh người.

Nói rồi Đông Bá Tuyết Ưng liền đạp lên tuyết đọng, bắt đầu luyện (Hỏa Điểm Tam Đoàn Pháp), đây là pháp môn đấu khí, tương tự là một bộ quyền pháp.

Hoa tuyết rơi vào trên da Đông Bá Tuyết Ưng, từng chiều từng thức, cảm ứng với thể giới xung quanh càng thêm rõ ràng.

"Anh luyện từ từ đi, em đi chơi đây." Thanh Thạch chạy như bay.

Đông Bá Tuyết Ưng nhưng là không ngừng luyện quyền pháp ở bên trong tuyết lớn đầy trời, từng chiều từng thức, nhìn như chậm chậm, sức mạnh thân thể phảng phất nước chảy lưu động lan truyền.

Vào năm mười ba tuổi, kỹ xảo thượng pháp cũng đã đạt đến mức độ 'Nhân thượng hợp nhất'.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ. . . Còn cần sức mạnh toàn thân viên mãn như một, mỗi một tia sức mạnh đều có thể khổng chế phi thường chính xác tinh tế, mới có tư cách có thể xưng tụng là 'Đại sư thượng pháp', mới có thể đem tặng thứ nhất Phiêu Tuyết của (Huyền Băng thượng pháp) luyện thành!

Hần hai năm qua thường thường luyện quyền, cảm ngộ tự thân, ở trong sự yên tĩnh tìm kiếm một điểm linh quang kia, muốn sức mạnh thân thể viên mãn như một.

"Sắp được rồi."

Đồng Bá Tuyết Ưng cũng đã mơ hồ chạm tới ngưỡng cửa sức mạnh toàn thân viên mãn như một.

Bắt đầu từ năm sáu tuổi, đến hiện tại mùa đông mười lăm tuổi, luyện thương gần mười năm! Sự khắc khổ của hắn e sợ còn hơn người thường tu luyện 20, 30 năm.

"Về thương pháp không cần lo, nhưng tại sao cho tới bây giờ cũng không thấy sinh ra đầu khí?" Đồng Bá Tuyết Ưng cầm lấy một cây trường thương đặt ở bên cạnh, bắt đầu tùy ý triển khai ra thương pháp, chỉ thấy một cây trường thương hầu như hóa thành một thể cùng Đồng Bá Tuyết Ưng, trường thương như rồng, như hổ cuộn cuộn, trường thương đâm ra, vô số bóng thương bao phủ. Trường thương quét ngang, càng là thể không thể đỡ.

Dựa theo dự đoán lúc trước, mười tuổi hắn là nên sinh ra đầu khí rồi! Mười lăm tuổi nên đã sớm bước vào kỳ sĩ Địa Giai.

Nhưng trên thực tế đây?

Nhưng vẫn không có thể sản sinh đầu khí trở thành kỳ sĩ.

Đồng Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ cũng không có thất vọng, trái lại cảm thấy quý dị!

Bởi vì nguyên lý của pháp môn đầu khí. . . Chính là hấp thu sức mạnh trong trời đất tưới đều thân thể, làm thân thể đạt đến một cực hạn xong, thân thể không cách nào hấp thu nữa, những sức mạnh này sẽ hình thành đầu khí ở trong người!

Vào năm Đồng Bá Tuyết Ưng mười tuổi, sức mạnh thân thể của hắn liền đã vượt qua cực hạn của người bình thường. Thời gian năm năm sau đó, thân thể của hắn vẫn đang không ngừng mạnh mẽ. . . Vẫn đang hấp thu sức mạnh trong thiên địa, vì lẽ đó dẫn đến vẫn không sinh ra được đầu khí.

"Đến cùng nguyên nhân gì?"

"Thân thể ta hiện nay, mạnh mẽ hơn người bình thường vượt qua gấp mười lần, lại vẫn đang hấp thu sức mạnh trong thiên địa."

Đồng Bá Tuyết Ưng buồn bực.

Tình huống như thế, Tông Lăng bọn họ dù cho kiến thức rộng rãi cũng căn bản không hiểu nguyên nhân.

"Àm!"

Trường thương đột nhiên nhắm đánh trên mặt đất, nện ở trên phiến đá dưới lớp tuyết đọng, thuận thế đàn hồi, đột nhiên đâm về phía trước một cái, mang theo tiếng rít khùng bố.

Đang triển khai thương pháp, Đồng Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên cảm giác được nơi nhỏ bé nhất sâu xa nhất trong thân thể mơ hồ bắt đầu ngứa.

"Hả?" Đồng Bá Tuyết Ưng liền thu hồi trường thương, tận cùng bên trong mỗi một khối xương trong người cũng đang ngứa, mỗi một khối bắp thịt cũng đang ngứa, sự nhằn nại của hắn cũng cảm thấy khó chịu với cái ngứa này. Tiếp đó mỗi một nơi thân thể cũng bắt đầu nóng hừng hực, tựa hồ đang bị thiêu đốt, xương tựa hồ cũng thiêu đốt, làn da của hắn bắt đầu trở nên đỏ chót, da dẻ bắt đầu trở nên cứng cỏi, ở dưới da mới bắt đầu sinh ra một tầng gân mỗ.

Ở nửa người trên trần trụi của Đồng Bá Tuyết Ưng càng mơ hồ có dòng khí màu đỏ ngòm bốc lên, mơ mơ hồ hồ tựa hồ hình thành dáng dấp của một người khổng lồ cao lớn.

Trong lúc hoảng hốt, Đồng Bá Tuyết Ưng 'Nhìn thấy' một người khổng lồ cao lớn ăn mặc quần da thú đi chân trần chính đang ngứa đầu rít gào trên mặt đất hoang vu.

Theo dòng khí màu đỏ ngòm tiêu tan.

Nhưng biến hóa bên trong thân thể Đồng Bá Tuyết Ưng càng thêm kịch liệt.

"A."

Đồng Bá Tuyết Ưng cũng sẽ không kiềm nén được thống khổ, quỳ trên mặt đất, hai tay đỡ mặt đất, bên ngoài thân, hơi thở nóng bỏng làm tuyết đọng chung quanh cũng bắt đầu hòa tan.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Ăn Như Hùm

Một cô hầu gái vóc người nhỏ nhắn đang bê một chậu quần áo lớn bằng gỗ bước nhanh bên trong trời tuyết, bỗng nhiên nàng nhìn về phía xa xa hơi nghi hoặc một chút, xa xa một người mơ hồ đang quỳ xuống, hơn nữa xung quanh tựa như cũng không có tuyết đọng.

"Xảy ra chuyện gì?" Cô hầu gái nhỏ nghi hoặc đi về nơi đó.

"Là chủ nhân!" Khi tới gần nàng vừa nhìn liền nhận ra, quỳ nằm ở đó chính là ngài Lãnh Chúa của Tuyết Ưng lĩnh, bóng lưng trần của ngài Lãnh Chúa mơ hồ ửng hồng, tỏa ra luồng khí nóng bỏng, còn có sương mù đang bốc lên xung quanh, trong phạm vi mười mét xung quanh không có một chút nào tuyết đọng, tất cả đều cũng bị hòa tan hầu như không còn. Tình cảnh này nếu để cho một ít pháp sư kỳ sĩ mạnh mẽ nhìn thấy sẽ chấn động.

Nhưng cô hầu gái nhỏ này cũng liền một người bình thường, làm sao rõ ràng ý nghĩa của việc vền vẹn hơi nóng do thân thể tỏa ra liền hòa tan tuyết đọng ở mười mét xung quanh.

"Tuyết đọng ở xung quanh làm sao cũng hòa tan? Lẽ nào đây chính là đầu khí sao?" Cô hầu gái nhỏ nghĩ thầm, đồng thời không nhịn được mở miệng hô, "Chủ nhân, chủ nhân, ngài không sao chứ?"

Nàng có hơi khiếp đảm

Bởi vì ngày xưa Đông Bá Tuyết Ưng luyện thương pháp, cũng là luyện toàn thân mồ hôi đầm đìa nhiệt khí bốc hơi, thậm chí ngồi bệt xuống đất một bờ hơi tai. Vì lẽ đó cô hầu gái nhỏ cho rằng lần này lại là chủ nhân nhà mình luyện thương pháp đến nhập ma.

"Không có chuyện gì." Đông Bá Tuyết Ưng phát ra âm thanh khàn khàn, chậm rãi đứng lên.

"Ta rất khỏe."

Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu nhìn cô hầu gái nhỏ một chút, "Tốt vô cùng!"

Cô hầu gái nhỏ chậm rãi không dám hé răng.

"Truyền mệnh lệnh của ta, đi nhà bếp sắp xếp, ta muốn cả một con ma thú nướng, đưa đến chỗ ta." Đông Bá Tuyết Ưng phân phó nói.

"Cả con?" Cô hầu gái nhỏ trừng mắt.

Phải biết, giống ngựa bình thường cũng nặng từ bảy tám trăm đến hơn ngàn cân, như Phi Sương Ma Thú Mã Câu nặng tới hai ngàn cân. Còn một ít ma thú càng tráng kiện, bình thường cũng có mấy ngàn cân, thậm chí nặng hơn vạn cân! Trong pháo đài, món chính mỗi ngày của Đông Bá Tuyết Ưng chính là thịt ma thú, thịt ma thú ẩn chứa năng lượng càng nhiều, như các kỳ sĩ trong pháo đài cũng ăn thịt ma thú.

Vì lẽ đó trong kho lạnh của nhà bếp pháo đài sẽ thả một hai con ma thú, nhưng đó là cung cấp toàn bộ pháo đài, bình thường cũng muốn cung cấp vài ngày đó.

"Đúng, cả con, ta nhớ tới lần trước đến xem, có một con cấp ba ma thú cùng một con ma thú cấp hai, đưa tới cấp ba ma thú đã nướng chín." Đông Bá Tuyết Ưng dặn dò.

"Vâng." Cô hầu gái nhỏ ngoan ngoãn đi truyền lệnh.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn cô hầu gái nhỏ này ôm chậu gỗ lớn cấp tốc chạy vội rồi đi, cười cợt liền đi tới một bên cầm lấy quần áo mặc lên người, hắn vẫn là thiếu niên nhìn có vẻ oai hùng đó. . . Nhưng ngoại trừ chính hắn, ai cũng không biết, giờ khắc này thân thể thiếu niên này của hắn đã trở nên đáng sợ cỡ nào!

"Xem có thể nhảy cao bao nhiêu." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn lầu chính pháo đài mà hắn thường ở trước mắt, pháo đài rất hùng vĩ, lan can lầu hai cách mặt đất thì có cao bảy, tám mét, quả khừ hắn nhảy lên chỉ có thể miễn cưỡng nắm lấy lan can lầu hai lại vượt qua!

Rào!

Hai chân hơi dùng sức, vèo, như huyền ảnh bỗng nhiên một bước lên trời, vọt thẳng đến chỗ cao nhất cũng vượt qua độ cao của toàn bộ pháo đài mới hạ xuống, làm Đông Bá Tuyết Ưng giật mình. Giờ phút này bởi vì tuyết lớn đầy trời, ngược lại cũng không ai chú ý tới một màn ngắn ngủi này.

"Không ngờ có thể nhảy đến cao như thế, độ cao lầu chính của pháo đài quá hai mươi mét, ta nhớ tới tường thành thành Nghi Thủy tuy rằng rất cao lớn, tuy nhiên liền cao mười tám mét. Vậy là ta hiện tại nhẹ nhàng nhảy một cái liền có thể dễ dàng quá tường thành thành Nghi Thủy?" Đông Bá Tuyết Ưng có hơi chấn động, từ độ cao cú nhảy của mình, Đông Bá Tuyết Ưng đã bắt đầu mơ hồ biết được cấp độ thực lực của bản thân.

Đông Bá Tuyết Ưng cấp tốc hạ xuống từ trên nóc nhà, đi tới chờ bên trong phòng ăn, chờ ăn thịt nướng.

Bởi vì ——

Hắn thật sự rất đói rất đói! Từ nhỏ đến lớn hắn chưa từng đói bụng như thế, Đông Bá Tuyết Ưng tuy rằng rất hưng phấn đối với sự tăng lên của thực lực

bản thân, nhưng hần ngay lập tức hạ lệnh làm thịt nướng cũng là bởi vì cảm giác đói bụng kia làm hần có hơi phát điên.

"Ục ục ục. . ." Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy một chút bánh ngọt trên mâm hoa quả ở trên bàn ăn, hai, ba lần liền nuốt vào trong bụng, cái bụng đã xảy ra tiến hóa lúc này trong nháy mắt liền đem tiêu hóa hấp thu, nhưng chút năng lượng này thực sự ít đến mức đáng thương.

"Chủ nhân, chủ nhân." Một người hầu nam râu ria xồm xoàm chạy vội lại đây, đi tới bên trong phòng ăn, âm thanh thô cuồng, "Chủ nhân muốn cả con ma thú nướng, còn muốn con cấp ba kia?"

"Phải!" Đông Bá Tuyết Ứng liếc mắt nhìn hần, "Lấy tốc độ nhanh nhất! Nướng chín rồi liền mau mau lấy ra."

"Vâng, vâng." Hầu nam râu rậm sợ bắn lên, liền mau mau đi làm.

Bình thường nếu như lãnh chúa phái ai truyền đạt một mệnh lệnh, một tên bếp trưởng như hần vốn không dám lăm miệng hỏi một câu, nhưng mệnh lệnh lần này có hơi khó mà tưởng tượng nổi! Cả con ma thú cấp ba, vậy cũng là đầy đủ 12,000 cân thịt ma thú a, có giá trị không nhỏ. Đồng thời đến truyền lệnh lại không phải người hầu thân cận của ngài Lãnh Chúa, mà là một cô hầu gái nhỏ chuyên giặt quần áo, vì lẽ đó tên bếp trưởng này mới đến lăm miệng hỏi dò lại.

Nếu không, nếu như là người hầu gái nói dối, người hầu gái tuy xui xẻo, nhưng giá trị một con ma thú cấp ba, e sợ tên bếp trưởng này cũng sẽ bị phạt nặng.

"Ngài Lãnh Chúa muốn nướng cả con ma thú, thế thì lãng phí quá." Đầu bếp râu rậm âm thầm nghĩ, cũng không dám hỏi nhiều, mệnh lệnh của ngài Lãnh Chúa, làm gì đến lượt hần nghi vấn? Điều mà hần cần thiết cần phải làm là. . . Vâng theo mệnh lệnh!

. . .

Đông Bá Tuyết Ứng chờ, cố nén cảm giác đói bụng làm toàn thân cũng đang run rẩy kia để chờ.

Rốt cục, hần ngửi thấy mùi thịt nướng.

Vèo.

Trong nháy mắt Đông Bá Tuyết Ứng liền thoát ra phòng ăn, đứng trước lan can nhìn phía dưới, một chiếc xe ngựa phía dưới chính đang chậm rãi tiến lên, có một đám hầu nam chính đang đi theo bên cạnh, bên trong buồng xe ngựa chính là con ma thú đã hoàn toàn nướng chín, đồng thời chia làm hai đoạn kia. 12,000 cân thịt ma thú đây là trọng lượng thuần sau khi móc ra phổi lấy hết máu, những người hầu bình thường này thì không làm được, vì thịt nướng lần này, một đám người giúp việc cũng tốn nhiều công sức, vận chuyển lại đây cũng rất phiền phức.

"Đội lát nữa muốn đưa đến phòng ăn của chủ nhân, đại gia cũng phải bỏ sức, đồng lòng hợp lực, đồng thời đem lên." Đám người hầu nam này còn đang thương lượng, cũng không dễ dàng để đưa hơn vạn cân đồ ăn đến lầu hai.

Bỗng.

Bỗng nhiên mặt đất chấn động, chỉ thấy một tên thiếu niên mặc áo đen đang đứng ở trước thùng xe.

"Chủ nhân." cảm giác đầu tiên là của đám hầu nam cường tráng này là sững sờ, sau đó mỗi người cung kính hô.

"Được rồi, món thịt ma thú này giao cho ta, các người đi làm đi." Nói xong Đông Bá Tuyết Ứng đi nâng lên mâm thức ăn to lớn bên trong buồng xe, trên mâm thức ăn chính là thịt ma thú đã nướng chín và chia làm hai đoạn .

Nâng cái mâm to hơn cả người mình, Đông Bá Tuyết Ứng cấp tốc liền đi về phía phòng ăn.

Một đám hầu nam ở bên đều đại ra.

Trời ơi?

Ôm, cứ thế ôm đi?

12,000 cân thịt ma thú a, coi như lúc nướng một ít thịt mỡ nướng mất một ít, vậy cũng khẳng định là hơn vạn cân a, một đám hầu nam tráng kiện bọn họ đồng lòng hợp lực cũng phải dây dưa mãi mới miễn cưỡng lên được lầu hai. Cứ ôm đi như thế à? Thế thì cần sức mạnh cỡ nào đây.

"Đừng nói linh tinh ra ngoài." Đông Bá Tuyết Ứng liếc phía dưới một chút, dặn một câu.

"Vâng." Đám hầu nam tuân mệnh.

Nhưng chính bản thân Đông Bá Tuyết Ứng cũng rõ ràng, chuyện chính mình một lần lấy thịt cả con ma thú e sợ vẫn là sẽ truyền đi, truyền đi cũng không có gì, dù sao một số các quý tộc nhà giàu làm một ít chuyện rất "xa xỉ" là phi thường bình thường, càng phổ trương xa xỉ, một ít quý tộc mới sẽ cảm thấy càng thể hiện rõ thực lực mạnh mẽ của gia tộc mình.

Không có sức lực cỡ đó, ai xa xỉ được?

Cho tới ôm lấy hơn vạn cân thịt ma thú, điều này cũng không có gì, chung quy thực lực của chính mình sẽ phải bày ra.

"Chủ nhân dĩ nhiên ôm đi được vạn cân thịt ma thú, hẳn là kỳ sĩ Thiên Giai chứ?"

"Khả năng đi, mười lăm tuổi kỳ sĩ Thiên Giai, hết năm mới mười sáu tuổi, thật là không bình thường a."

"Hừ, các người chỉ nhìn thấy hiện tại chủ nhân lợi hại như vậy, nhưng lại không biết mỗi ngày chủ nhân cũng tu luyện điên cuồng, nghe bọn người hầu ở sân luyện võ nói, bọn họ xem thôi mà cũng cảm thấy đáng sợ đấy!"

Đám người hầu nam này nói thầm với nhau.

...

"Leng keng!" Mâm thức ăn cực lớn được đặt ở trên bàn ăn, bàn ăn cũng chấn động.

Bồng ~ Đông Bá Tuyết Ứng lập tức đóng lại cửa phòng ăn.

Những người làm cũng cho rằng chủ nhân nhà mình chỉ là xa xỉ, chỉ là phô trương lãng phí.

Nhưng trên thực tế. . .

Đông Bá Tuyết Ứng thật sự là thèm ăn a!

"Đến đây đi." Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy dao ăn bên cạnh, xoạt xoạt xoạt, liền cắt ra một khối hơn mười cân, bắt đầu ăn nhồm nhoàm, răng rắc rắc rắc, rất nhanh hoàn toàn nhai nát cả xương rồi nuốt vào bụng, thân thể đang điên cuồng tiêu hóa hấp thu, mới vừa vào bụng cũng đã hoàn toàn tiêu hóa sạch sẽ.

Thân thể cực kỳ đói bụng lại thiếu năng lượng đang không ngừng tiêu hóa hấp thu, rút lấy năng lượng.

Ha ha ăn!

Đông Bá Tuyết Ứng ăn rất nhanh, tốc độ rõ rệt mắt thường cũng thấy, cả tảng thịt nướng mỡ vàng óng của con ma thú đang không ngừng ít đi, xương nhỏ cũng bị ăn sạch sẽ, chỉ còn dư lại một ít xương rất to.

...

"Tuyết Ứng, Tuyết Ứng, sao cháu lãng phí xa xỉ như thế?" Tiếng nói hùng hồn kia của sư nhân Đồng Tam truyền đến, mang theo một chút tức giận, toàn bộ pháo đài cũng chỉ có Đồng Tam và Tông Lăng dám to gan nói Đông Bá Tuyết Ứng vài câu.

Rào ——

Sư nhân Đồng Tam có hơi tức giận đẩy ra cửa sảnh, nhưng sau đó hắn liền trợn mắt ngoác mồm, trên mâm thức ăn cực lớn kia chỉ còn dư lại khung xương ma thú to lớn, cả một ít xương nhỏ cũng không còn, chỉ còn dư lại khung xương lớn, toàn bộ thịt ma thú biến mất sạch sành sanh.

Đông Bá Tuyết Ứng đã sớm lau chùi sạch sẽ ngồi ở một bên mỉm cười nói: "Đồng thúc, cháu không hề lãng phí."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cường Đại

"Cháu, cháu. . ." Sư nhân Đồng Tam khó tin nhìn bộ xương ma thú to lớn còn sót lại kia, "Tuyết Ứng, có phải cháu cắt hết thịt ma thú ra rồi giấu đi, giấu đi nơi nào?"

Nói rồi Sư nhân Đồng Tam bắt đầu nhìn khắp phòng ăn, thậm chí còn quỳ trên mặt đất xem phía dưới bàn ăn, dưới tủ.

"Đồng thúc, cháu thật sự ăn hết." Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu đi nói.

"Cháu ăn hết? Hơn vạn cân thịt, người bé tí như thế, cháu ăn hết được?" Đồng Tam trừng lớn con mắt sư tử của hắn, "Cháu bảo ta tin làm sao được? Đừng nói là cháu, cho dù là kỳ sĩ Xung Hào cũng không ăn hết hơn vạn cân thịt trong một bữa đi."

Đồng Bá Tuyết Ưng bắt đầu đi.

Cũng là do lần này hắn nhảy vọt cấp độ sinh mệnh mỗi một tế bào đều vô cùng thiếu năng lượng, vì thế mới cần ăn nhiều như vậy, sau đó lại để cho mình ăn như thế nữa thì chính mình cũng ăn không nổi.

"Đồng thúc, chú xem." Đồng Bá Tuyết Ưng cầm lấy một khay bạc bên cạnh, bỗng nhiên lấy hai tay ép một chút, khay bạc nhanh chóng bị ép xuống, hai tay dùng sức hợp hai lần, một quả cầu kim loại bằng bạc liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

"Chuyện này. . ." Đồng Tam trở mắt ngoác mồm.

Tay phải Đồng Bá Tuyết Ưng cầm lấy quả cầu kim loại, lại hơi dùng sức, chỉ thấy bạc chậm rãi chảy ra từ kẽ ngón tay.

Theo hai tay Đồng Bá Tuyết Ưng hợp lại, xoa lấy mấy lần, lại đã biến thành một chiếc gậy kim loại bằng bạc!

"Làm sao mà cháu làm được như thế chứ?" Đồng Tam không thể tin được, hắn cùng Tông Lăng đều không làm được, để hắn dùng sức, hắn là có thể một tay bóp nát khay bạc, cũng có thể đem quả cầu kim loại nắm biến hình, nhưng làm như Đồng Bá Tuyết Ưng đem quả cầu kim loại nắm từ khe hở chảy ra, thậm chí hai tay xoa xoa một cái. . . Liền xoa thành một chiếc gậy kim loại, cũng quá biến thái.

"Cháu nói rồi, xác thực cháu ăn hết thịt con ma thú kia." Đồng Bá Tuyết Ưng bắt đầu đi nói, "Lần này Đồng thúc tin tưởng chứ?"

"Tin tưởng tin tưởng, cháu hiện nói cái gì ta đều tin, đến cùng xảy ra chuyện gì, làm sao cháu lập tức trở nên mạnh như vậy? Điều này, cần bản. . . Ta nghĩ không thông a." Đồng Tam lơ ngơ, thực lực này tăng lên là từng bước một, làm từng bước, từ kỳ sĩ Nhân giai đến kỳ sĩ Địa giai, từ kỳ sĩ Địa giai đến Thiên giai, từ Thiên giai đến Lưu Tinh.

"Cháu ngay cả đấu khí đều không luyện được, liền kỳ sĩ Nhân giai đều không phải, làm sao lại?" Đồng Tam khó có thể lý giải được.

"Hiện tại đã đúng rồi!"

Đồng Bá Tuyết Ưng đứng dậy, "Đồng thúc, chú chờ cháu một lúc."

Nói đoạn ngay ở bên trong phòng ăn rộng rãi, Đồng Bá Tuyết Ưng bắt đầu luyện quyền pháp, một chiêu một thức, như nước chảy mây trôi, sức mạnh ở toàn thân gồ lên, sức mạnh trong thiên địa cũng không ngừng tràn vào trong cơ thể, mọi nơi bắp thịt ở trong thân thể bắt đầu sinh sôi ra một luồng sức mạnh thần kỳ đến, đây chính là. . . Đấu khí!

Kỳ thực trước khi ăn hết toàn bộ thịt ma thú, bên trong thân thể đã bắt đầu sinh sôi ra một ít đấu khí.

"Ào ào rào ~~~" theo Đồng Bá Tuyết Ưng luyện (Hỏa Diễm Tam Đoạn Pháp), đấu khí trong cơ thể càng ngày càng nhiều, ở trong bắp thịt gân cốt cũng bắt đầu xuất hiện đấu khí, bên trong da gân mô đều có đấu khí, sức mạnh thần bí trong trời đất không ngừng rót vào, không ngừng bị chuyển hóa thành đấu khí. . . Thân thể lại như động không đáy, sức mạnh trong thiên địa không ngừng bị thu nạp.

Một lần lại một lần vận chuyển đấu khí pháp môn.

Đồng Tam vừa mới bắt đầu còn cảm thấy hồ đồ khiếp sợ bất an nghi hoặc, nhưng qua một canh giờ, hắn cũng dần dần tỉnh táo lại, nhưng qua hai canh giờ, hắn bắt đầu có hơi bắt đầu đi.

"Làm sao còn đang luyện?"

"Rốt cuộc muốn luyện tới khi nào?" Đồng Tam buồn bực không rõ nhìn Đồng Bá Tuyết Ưng.

Phải biết đấu khí pháp môn không phải luyện càng nhiều liền càng tốt, trước khi thành kỳ sĩ, bình thường một lần luyện tập hai, ba lần đã đủ rồi, thân thể không cách nào hấp thu nữa. Mà sau khi thành kỳ sĩ. . . Đấu khí trường thành cũng là rất chậm, mỗi ngày hấp thu đều là có cực hạn, vì lẽ đó số lần luyện tập cũng rất có hạn. Như Đồng Bá Tuyết Ưng vừa luyện đã vượt qua hai canh giờ, chuyện này rất không bình thường.

"Àm àm àm ~~~" Đồng Bá Tuyết Ưng cảm giác được mỗi một nơi có đấu khí trong cơ thể đều đang cuộn trào, rốt cục cũng không còn cách nào hấp thu sức mạnh trong trời đất.

"Không nghĩ tới ta không đột phá thì thôi, vừa đột phá chính là kỳ sĩ Địa giai." Đồng Bá Tuyết Ưng nói thầm, "Đương nhiên ta đấu khí là kỳ sĩ Địa giai, thực lực của ta nhưng vượt xa hẳn phạm trù của kỳ sĩ Địa giai."

Dựa theo quỹ tích bình thường.

Bên trong thân thể sinh sôi ra luồng đấu khí thứ nhất, liền coi như là kỳ sĩ Nhân giai.

Sau đó đấu khí tâm bồ bấp thịt gân cốt, để những chỗ được tâm bồ này cũng từ từ sản sinh đấu khí, chỗ sinh ra đấu khí càng ngày càng nhiều, khi trải rộng toàn thân gân cốt bắp thịt thì chính là kỳ sĩ Địa giai!

Đấu khí trải khắp người, đấu khí ngưng tụ xong mở ra cội nguồn đấu khí ở bụng —— đan điền khí hải! Đây chính là kỳ sĩ Thiên giai.

Khi 'Đầu khí' Bên trong đan điền khí hải ngưng tụ thành trạng thái lỏng, chính là 'Kỵ sĩ cấp Lưu Tinh', đầu khí trạng thái lỏng phát sinh biến chất, không lại cương mãnh như xưa kia, mà là có thể cương có thể nhu, đầu khí vừa có cương vừa có nhu thậm chí có thể hình thành một lớp bảo vệ bằng đầu khí cứng cáp ở bên ngoài thân thể, đây cũng là lí do mà bọn kỵ sĩ Lưu Tinh có thể không đếm xỉa đến vô số mũi tên, sức phòng ngự của lớp bảo vệ bằng đầu khí này vẫn là cực cao, đồng thời đầu khí ở trạng thái lỏng có thể nuôi dưỡng thân thể ở cấp độ sâu hơn, cường hóa thân thể.

Trạng thái lỏng đầu khí lại ngưng tụ, hình thành dạng viên cầu thì đầu khí càng thần kỳ hơn, cũng càng mạnh mẽ hơn, thậm chí nó bởi vì cực nhu, đều có thể thâm nhập vào cơ quan nội tạng, tiến hành thay đổi cấp độ sâu hơn đối với thân thể. Cái này cũng là kỵ sĩ cấp Ngân Nguyệt.

Mà kỵ sĩ Xung Hào?

Thì lại nhất định phải đạt đến cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, đến thời điểm mượn sức mạnh của đất trời mới có thể bước vào cấp Xung Hào! Cấp Xung Hào là hoàn toàn vượt lên ở trên cấp Ngân Nguyệt, chênh lệch cực kỳ kinh người, một chiêu liền có thể giết chết cấp Ngân Nguyệt! 'Cấp Xung Hào' Đại biểu cực hạn của người phạm, một ít cực kỳ biến thái, thậm chí có thể giao thủ với sinh mệnh Siêu Phàm mà giữ được tính mạng.

Bọn họ còn kém bước cuối cùng tới Siêu Phàm mà thôi.

"Bắp thịt gân cốt trong thân thể của ta đều rất hoàn mỹ, vì lẽ đó không cần chậm rãi chăm sóc, có thể lập tức tăng lên tới kỵ sĩ Địa giai." Đồng Bá Tuyết Ung nói thầm, "Bước kế tiếp chính là mở ra cội nguồn đầu khí, điều này cần từ từ tích lũy, tích lũy có đủ nhiều đầu khí."

"Tuyệt Ưng, Tuyệt Ưng." Nhìn thấy Đồng Bá Tuyết Ung dừng lại, Đồng Tam liền mở miệng hô.

"Ha ha, Đồng thúc, đi theo cháu." Đồng Bá Tuyết Ưng hài lòng cười nói, nói xong liền ra phòng ăn, trực tiếp nhảy xuống lầu chính, Đồng Tam cũng liền bận bịu nhảy một cái mà ra theo.

Rất nhanh.

Hai người đi tới sân luyện võ, giờ khắc này bên trong sân luyện võ không có bất kỳ người hầu.

"Tuyệt Ưng, đến sân luyện võ làm gì?" Đồng Tam có hơi buồn bực.

"Đừng nóng vội a Đồng thúc." Đồng Bá Tuyết Ưng nói đoạn đi tới một bên cầm lấy một cây trường thương chính mình bình thường thường dùng, thương nặng có tới năm mươi cân, xem như là cây trường thương tốt nhất toàn bộ pháo đài Tuyết Thạch.

Đồng Bá Tuyết Ưng cầm trường thương trong tay, nhìn chăm chăm khối lõi kim loại trước mắt.

Một bên Đồng Tam cũng nín hơi nhìn, hẳn rõ ràng đứa cháu này của mình là muốn triển lộ thực lực, hẳn muốn nhìn một chút, thực lực hôm nay của Tuyết Ưng triển khai thương pháp có thể đạt đến mức độ nào.

"Xoạt."

Trường thương di chuyển, hóa thành ảo ảnh.

Bóng thương rơi vào trên khối lõi kim loại, khối lõi kim loại phát sinh tiếng phốc phốc phốc liên tục.

Ngắn ngắn một sát na, Đồng Bá Tuyết Ưng liền thu thương.

"Thật nhanh, Tuyết Ưng, thương pháp của cháu nhanh đến nỗi ta đều không có cách nào chặn." Đồng Tam chấn động vì tốc độ thương pháp của Đồng Bá Tuyết Ưng, lập tức hắn nhìn về phía khối lõi kim loại kia, càng là trợn mắt lên, trên khối lõi kim loại xuất hiện từng cái lỗ thủng lít nha lít nhít, rất nhiều lỗ thủng tạo thành ba chữ —— 'Lợi hại không' !

"Cháu có thể đâm ra lỗ thủng ở trên người nó?" Đồng Tam trừng mắt.

Khối lõi kim loại này, cấp Lưu Tinh trở xuống căn bản là không có cách thương tổn nó!

"Để cho chú nhìn càng lợi hại hơn nữa!" Đồng Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên bạo phát sức mạnh tiềm tàng trong cơ thể, xung quanh thân thể của hắn thậm chí đều mơ hồ xuất hiện khí lưu màu đỏ, một luồng khí tức cuồng mãnh phóng lên trời, làm Đồng Tam cũng cảm giác được sợ hãi, chỉ thấy Đồng Bá Tuyết Ưng vung lên trường thương trong tay, trường thương trong tay quật ở trên khối lõi kim loại, cán thương đều uốn lượn ra độ cong rất lớn, bồng ~~~ một tiếng vang thật lớn đầu tiên, khối lõi kim loại rung động xuất hiện vết rách ~~~ bồng ~~~ tiếng nổ vang thứ hai, thân thể khối lõi kim loại trực tiếp phá nát vỡ tung bay tứ phía đến xa xa, chỉ có nửa người dưới cổ định trên mặt đất còn ở đây.

"Bồng!" Tiếng nổ vang thứ ba, trường thương đánh ở trên nền của khối lõi kim loại.

Đùng!

Trường thương gãy nát, nửa người dưới của khối lõi kim loại cũng tan tành.

Đồng Bá Tuyết Ưng nhìn trường thương trong tay đã gãy vỡ chỉ còn dư lại nửa đoạn gãy cả người, hắn đã dùng cây trường thương này đã lâu, không

nghĩ tới dĩ nhiên không chịu nổi sức mạnh đứt rời.

"Anh, em đã về rồi!" Âm thanh lạnh lạnh của em trai Thanh Thạch truyền tới từ đằng xa.

Đông Bá Tuyết Ưng ngẩng đầu nhìn trời, trời cũng đã tối sầm.

"Đồng thúc, Thanh Thạch cùng Tông thúc cũng quay về rồi, trước tiên đi ăn cơm tối đi, ăn xong cơm tối, cháu đem hết thấy đều nói cho chú cùng Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, nếu như là người khác gặp phải chuyện như vậy e rằng đầu óc còn mơ hồ, may là chính mình đọc sách quá nhiều, vừa vận từng có ghi chép phi thường ngắn gọn trong một quyển sách mà hắn đã từng xem.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Thái Cổ Thời Đại

"Được rồi." Sư nhân Đồng Tam chỉ có thể nhận sự hiếu kỳ lại, dù sao cũng ăn xong cơm tối liền biết rồi, hắn vẫn có chút lòng kiên trì ấy.

"Anh, em đã về rồi!"

Thanh Thạch cùng Tông Lăng cười một thót Phi Sương Mã Cầu mang theo một đám kỵ binh điều võ dương oai trở về, thành Nghi Thủy dù sao cũng là cấp huyện thành quy cách thấp nhất toàn bộ đế quốc, ở cảnh nội toàn thành Nghi Thủy, gia tộc Đông Bá ở Tuyệt Ưng linh cũng là gia tộc xếp hạng thứ mười, vì lẽ đó mỗi lần Thanh Thạch đi thành Nghi Thủy chơi, vẫn giống trống khua chiêng khá là thô bạo.

Em trai mỗi một ngày có thể sống vui vẻ, cũng là điều mà Đông Bá Tuyết Ưng tình nguyện nhìn thấy.

...

Ăn xong cơm tối, Thanh Thạch chơi một ngày cũng mệt mỏi rất nhanh sẽ đi ngủ, Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng, Đồng Tam nhưng cũng đi tới bên trong thư phòng.

"Đến thư phòng Tuyệt Ưng làm cái gì, Đồng Tam, anh làm sao có vẻ mặt kích động khó nhìn như thế, đến cùng xảy ra chuyện gì?" Tông Lăng còn đang mơ hồ.

Đông Bá Tuyết Ưng thì cười híp mắt đến bên giá sách bắt đầu tìm kiếm quyển sách kia mà mình lúc trước xem qua.

"Để tôi nói cho anh được biết!"

Đồng Tam hít sâu một hơi, "Tuyệt Ưng ngày hôm nay nó đem hơn vạn cân thịt của một con ma thú cấp ba nướng chín, sau đó một mình nó ăn hết sạch!"

Tông Lăng trừng mắt.

Một người, ăn hơn vạn cân thịt? Là con người ư? Đây là Cự Long đi!

"Thực lực bây giờ của nó, e rằng một chiêu liền có thể đánh bại anh và tôi." Đồng Tam tiếp tục nói, "Không lỗi kim loại trong sân luyện võ, đội lát nữa anh có thể đi nhìn, bị Tuyệt Ưng trường thương ba lần đập xuống liền tan tành, ngay cả cây trường thương của Tuyệt Ưng cũng không chịu nổi khí lực mà đứt đoạn."

"Cái gì?" Tông Lăng khiếp sợ.

Cây trường thương kia của Tuyệt Ưng nặng năm mươi cân, cũng là chuyên gia luyện kim luyện chế, mặc dù là binh khí vớ vẩn, nhưng làm một tên kỵ sĩ Thiên Giai dùng cũng thừa sức, hơn nữa cái cán thương của cây trường thương có thể sức lực, muốn cho trường thương đứt đoạn? Cái này cần bao nhiêu sức lực a.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì?" Tông Lăng hỏi.

"Tôi cũng muốn biết, bất quá Tuyệt Ưng nói rồi, muốn đồng thời nói cho hai người anh và tôi." Đồng Tam nhìn về phía Tuyệt Ưng, Tông Lăng cũng nhìn sang.

Đông Bá Tuyết Ưng lật xem trên giá sách sách, rất nhanh sẽ tìm tới, cấp tốc mở ra từng trang, tìm ra trang đó lúc trước xem qua, dùng ngón tay chỉ vào một đoạn văn trong đó, cười đưa cho Tông Lăng quyển sách này: "Tông thúc Đồng thúc, là quyển bút ký này, hai người đem đoạn đối thoại này nhìn kỹ một chút, phỏng chừng liền rõ ràng."

"Ồ?" Tông Lăng hiểu kỳ tiếp nhận, Đồng Tam cũng duỗi cổ nhìn.

Tông Lăng trước tiên nhìn xuống bìa ngoài cuốn sách, đây là quyển sách này tên (kỳ sĩ Đốn Cùi).

"Là hần, kỳ sĩ Đốn Cùi?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng hơi run run, hai người bọn họ tuy rằng không mấy đọc sách, nhưng khi mạo hiểm cũng nghe qua không ít truyền thuyết, trong đó 'Kỳ sĩ Đốn Cùi' có sự truyền ra phi thường rộng rãi, vị kỳ sĩ Đốn Cùi này chính là một vị kỳ sĩ hơn năm ngàn năm trước, sở dĩ tiếng tăm lớn, là bởi vì thực lực của hần mạnh phi thường.

Đã từng là một sơn thôn tiểu phu, sau đó bước lên con đường kỳ sĩ, ở cấp Xung Hào thì liền một búa chém chết sinh mệnh Siêu Phàm! Ở sinh mệnh Siêu Phàm thì càng không có địch thủ ở trong số Siêu Phàm!

Hần tên gọi chính là 'Đốn Cùi', đây là tự hần chọn đấy.

Hần được tôn là 'Kẻ Siêu Phàm mạnh nhất' thời đại đó, hần mạnh là ở chỗ bất kỳ sinh mệnh Siêu Phàm nào cũng không chống đỡ được mấy lưỡi búa của hần! Chính là đáng sợ như vậy.

"Hai người trước tiên xem đoạn văn kia." Đông Bá Tuyệt Ứng cười nói, lúc ấu thơ hần cũng từng sùng bái vị kỳ sĩ Đốn Cùi này rất lâu, bởi vì thực sự là quá thô bạo, hần một đời yêu thích Đốn Cùi, đem kẻ địch cũng coi như cùi gỗ mà chém, Cự Long ác ma gì, cũng chém như nhau!

"Ừm" Tông Lăng quay đầu lại lại nhìn đoạn văn kia, Đồng Tam cũng xem chăm chú ——

"Đúng, kỳ sĩ Đốn Cùi chính là vào đúng lúc này thức tỉnh rồi huyết thống Cự Phủ trong truyền thuyết tiềm tàng bên trong thân thể. Người viết điều này cần giải thích một chút, tất cả con người, bao quát người và ta, kỳ thực cũng có vô số huyết thống tiềm tàng ở bên trong thân thể."

"Toàn bộ đế quốc vị diện thế giới, vào lúc sinh ra, toàn bộ vị diện là không có bất kỳ sinh mệnh, khi đó hoàn cảnh sống ở vị diện thế giới cực kỳ ác liệt."

"Dần dần, vị diện thế giới trải qua năm tháng dài đằng đẵng thai nghén, rốt cục dần sinh ra một đám sinh mệnh mạnh mẽ, bọn họ chính là sinh mệnh sớm nhất thời đại Thái cổ! Mỗi một người trong số họ cũng nắm giữ thực lực đáng sợ có thể dời núi lấp biển, gánh một toà núi lớn chạy tứ phía, xé giết một con rồng lớn uống máu ăn thịt. . . Cự Long ở trước mặt bọn họ đều rất nhỏ yếu, liền các vị thần linh ở ngoài vị diện cũng không dám giáng lâm."

"Những sinh mệnh mạnh mẽ này, không ngừng sinh sôi, sinh sôi ra nhân loại! Vì lẽ đó trong cơ thể mỗi một con người chúng ta, cũng có huyết thống của những sinh mệnh thời đại Thái cổ này."

"Đồng thời ở trong những năm tháng dài đằng đẵng sau này, thần linh cũng từng giả lâm, ở lưu lại hậu duệ trong nhân loại."

"Nhân loại không ngừng sinh sôi, e rằng bất kỳ một người nào, ở mười ngàn năm trước cũng có thể cùng chung một huyết thống."

"Mỗi một con người, cũng có huyết thống của những sinh mệnh Thái cổ cùng với thần linh này. Đương nhiên đều là cực kỳ cực kỳ mỏng manh nhỏ bé."

"Huyết thống của hậu duệ dòng chính mạnh mẽ hơn, như khai quốc đại đế 'Long Sơn đại đế' của Long Sơn đế quốc chúng ta sau khi trở thành thần linh, thì toàn bộ những người con trai, cũng chính là trong truyền thuyết mười hai hoàng tử, chính là sinh mệnh Siêu Phàm từ khi mới sinh ra! Cũng là bởi vì phụ thân hần là một vị thần linh cực kỳ mạnh mẽ, huyết thống trong cơ thể hần làm cho hần trở thành sinh mệnh Siêu Phàm từ lúc sinh ra."

"Thời đại Thái cổ, thời đại viễn cổ, thời đại thượng cổ. . . Cho tới bây giờ, chúng ta cũng chỉ là người phàm mà thôi, huyết thống của những sinh mệnh mạnh mẽ kia quá mỏng manh quá mỏng manh."

"Bất quá thỉnh thoảng vẫn có thức tỉnh huyết thống Thái Cổ, có huyết thống Cự Phủ, có huyết thống Thần Tiên thủ, có huyết thống am hiểu tốc độ. . . Còn có thể thuần di, có thể thao túng chớp giật, có người nói có thể thiên biến vạn hóa, có gần như thân thể bất tử. . ."

"Bất quá căn cứ người viết thống kê, thức tỉnh huyết thống Thái Cổ giả lúc đầu một tiếng hét lên làm kinh người. . . Nhưng sau đó lại phai mờ dần, hầu như đều khó mà bước vào Siêu Phàm. Cháu vì sao tôn sùng kỳ sĩ Đốn Cùi, cũng là bởi vì hần bình tĩnh cảm nhận huyết thống của mình, cuối cùng trở thành kẻ Siêu Phàm mạnh nhất thời đại đó!"

"Khi kỳ sĩ Đốn Cùi thức tỉnh rồi huyết thống Thái Cổ 'Huyết thống Cự Phủ' xong, hần liền gặp phải người phụ nữ quan trọng nhất trong cuộc đời hần, chi tiết thế nào, mà nghe người viết tình tiết nói đến. . ."

Cả quyển bút ký dày đặc, vèn vèn liền chỉ có một đoạn liên quan với huyết thống Thái Cổ như thế.

Sau đó chính là cuộc đời truyền kỳ của kỳ sĩ Đốn Cùi.

"Huyết thống Thái Cổ?" Tông Lăng, Đồng Tam đều nhìn về Đông Bá Tuyệt Ứng.

"Hừm, cháu chắc là chính là thức tỉnh rồi huyết thống Thái Cổ." Đông Bá Tuyệt Ứng nói.

"Huyết thống nào?" Tông Lăng hiểu kỳ.

"Có thể thuần di hay không?" Đồng Tam càng là kích động hưng phấn, "Thao túng cái chớp giật? Xuất một cái hỏa diễm xem nào?"

"Không biết."

Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu dĩ nói.

Huyết thống Thái Cổ chia rất nhiều chủng loại, dù sao có một đám Thái cổ sinh mệnh lúc đầu tiên vị diện thể giới thai nghén, mà cái này do chính mình thức tỉnh, nhưng là so ra khá là phổ thông.

"Trong quyển sách này nói huyết thống Thái Cổ cũng có một ít am hiểu?" Tông Lăng nói.

"Kỳ thực thủ đoạn đặc thù triển khai ra đều là rất hà khắc." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, "Cháu thủ đoạn đặc thù chính là —— sức mạnh bạo phát tăng gấp đôi trong chớp mắt!"

"Tăng gấp đôi?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng động lòng hứng hực.

Bọn họ cũng muốn có a.

Người nào kỳ sĩ không muốn sức mạnh tăng gấp đôi? Tuy rằng không có thuần di, thiên biến vạn hóa hay các loại hình đặc thù khác, nhưng sức mạnh tăng gấp đôi vẫn là rất thực dụng.

"Bất quá một khi xúc động sức mạnh bộc phát, thể lực của cháu cũng sẽ gia tốc tiêu hao." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Bình thường cháu ác chiến một canh giờ cũng không mệt, chỉ khi nào liều mạng, sợ là lập tức đến một bờ hơi tai, vì lẽ đó thời gian cháu liều mạng rất có hạn."

"Thực lực bây giờ thế nào?" Tông Lăng hiếu kỳ.

"Lúc chiến đấu bình thường, tính toán thực lực của kỳ sĩ Lưu Tinh!" Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng.

"Vậy khi sức mạnh tăng gấp đôi không phải là kỳ sĩ Ngân Nguyệt?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng rất hưng phấn.

"Chỉ là sức mạnh lớn lên, ở phương diện tốc độ liền kém một bậc so với kỳ sĩ Ngân Nguyệt. Hơn nữa thời gian kéo dài lại ngắn." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Dù như vậy, cháu cũng là thực lực mạnh nhất toàn bộ thành Nghi Thủy bây giờ." Tông Lăng chờ mong, "Ha ha, ta đã nói rồi, Tuyết Ứng cháu chăm chỉ như thế, tu luyện thương pháp cho tới bây giờ gần mười năm, cũng không sản sinh đấu khí rõ ràng rất không bình thường! Quả thực không bạo phát thì thôi, vừa bạo phát thì lại kinh người a."

Đông Bá Tuyết Ứng cười cợt.

Kỳ thực lần này thức tỉnh, Đông Bá Tuyết Ứng cũng có ý nghĩ của chính mình.

Mỗi một con người cũng tiềm tàng huyết thống Thái Cổ, từng đời một sinh sôi không biết bao lâu xong, huyết thống cũng rất mỏng manh, vì sao có mấy người lại có thể thức tỉnh?

Đông Bá Tuyết Ứng không có quá nhiều ví dụ có thể tham chiếu, thể nhưng từ 'Kỳ sĩ Đốn Củi' có thể thấy được một điểm, đây là một tên rất thích đốn củi. . . Vẫn yêu thích Đốn Củi, cuối cùng thức tỉnh huyết thống Cự Phủ! Mà chính mình tu luyện thương pháp đối với cánh tay ngôn tay sức mạnh nghiền ép mỗi ngày đều đến cực hạn, nhất định phải tắm thuốc mới có thể khôi phục.

Mỗi ngày liều mạng như vậy, hay là cũng là nguyên nhân thức tỉnh rồi huyết thống sức mạnh này đi!

Đông Bá Tuyết Ứng không biết lúc mình thức tỉnh, mơ hồ nhìn thấy người không lồ lực lưỡng đang rít gào đến cùng là ai, vì lẽ đó liền đem huyết thống Thái Cổ của mình đơn giản xưng là 'Huyết thống Sức Mạnh' .

"Hiện tại chỉ là bắt đầu." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, "Giống như thân thể của một người bình thường, do đấu khí tắm bổ không ngừng trưởng thành. Cháu có thể cảm giác được thân thể của cháu do đấu khí tắm bổ, cũng đang không ngừng mạnh mẽ."

"Ha ha ha. . ." Tông Lăng cùng Đồng Tam cũng nở nụ cười.

Bọn họ ngày hôm nay thật là vui.

Nguyên bản bọn họ đều cho rằng đứa bé nhỏ tuổi kia lúc trước hô lên lời thề, chỉ là khát vọng của một đứa bé thôi, lúc đó những người khác ở đường trường cũng không có từng tin tưởng. . . Đông Bá Tuyết Ứng thật có thể cứu cha mẹ hắn. Bởi vì chuyện đó quá khó khăn!

Nhưng hôm nay, hai người bọn họ cũng nhìn thấy hi vọng!

"Đúng rồi, bắt đầu từ hôm nay cháu cũng không cần tắm thuốc." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, "Thân thể của cháu tuy rằng không xưng được thân thể bất tử, nhưng sức khôi phục so với tắm thuốc mạnh hơn nhiều."

Nói Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy trên bàn sách một con dao rọc giấy rạch một đao ở trong lòng bàn tay, cắt ra một vết thương, nếu như tắm thuốc, ngày

thứ hai có thể hoàn toàn khôi phục.

Nhưng giờ khắc này vết thương trong lòng bàn tay cấp tốc khép lại, vền vẹn thời gian một hơi thở, vết thương hoàn toàn biến mất.

Kỳ thực thân thể càng mạnh mẽ, sức khôi phục đều sẽ càng đáng sợ.

Như cơ quan nội tạng của kỵ sĩ Ngân Nguyệt đều sẽ lột xác dưới sự nuôi dưỡng của đấu khí, khả năng khôi phục của thân thể liền rất kinh người. Thân thể của kỵ sĩ cấp Xung Hào có thể được sức mạnh đất trời gội rửa. . . Càng là gần như thân thể Bất tử, so với Đông Bá Tuyết Ưng còn khuếch đại. Tuy rằng cũng nói kỵ sĩ Xung Hào có thể dùng người phạm đến đây đưa đến chết đi, nhưng vậy cũng vền vẹn là có thể trên lý thuyết.

Dù sao đánh đổi quá to lớn.

Thật sự phái ra đại quân, kỵ sĩ Xung Hào đã sớm chuẩn mất, căn bản không cho cơ hội vây quanh.

Giết kỵ sĩ Xung Hào, bình thường đều là sức chiến đấu cùng cấp Xung Hào, hoặc là Siêu Phàm ra tay.

"Há, một chuyện quan trọng, hai ngày nữa, cháu chuẩn bị đi thành Nghi Thủy một chuyến." Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Vào Thành

"Đi thành Nghi Thủy?" Tông Lăng, Đồng Tam vẫn còn trong cơn kích động, nghe được lời này của Đông Bá Tuyết Ưng không khỏi sửng sốt, bởi vì quá khứ Đông Bá Tuyết Ưng tu hành cũng rất khắc khổ, một năm cũng khó mà đi thành Nghi Thủy một lần.

"Tuyết Ưng, cháu chuẩn bị đi mua binh khí?" Tông Lăng đột nhiên nói.

Đông Bá Tuyết Ưng hơi run run, lập tức cười nói: "Tông thúc chú không nói thì cháu quên mất, cháu xác thực là nên mua một thanh trường thương. Lần này cháu dự định đi thành Nghi Thủy. . . Là bởi vì sắp đến tết, hết năm, Thanh Thạch liền mười tuổi! Nó cũng không thể cứ chơi mãi như thế, cháu cũng đã sớm hứa hẹn với nó, khi nó mười tuổi thì phải tìm cho nó một thầy pháp sư tốt, để nó chính thức bắt đầu học tập."

"Hừm, một thầy pháp sư rất quan trọng." Tông Lăng, Đồng Tam cũng rất nghiêm túc.

Pháp sư, là bác học, là trí tuệ.

Nếu không có một người thầy tốt giáo dục, thuần túy dựa vào chính mình đi lĩnh ngộ, rất khó trở thành một pháp sư bác học trí tuệ. Huống chi pháp sư lên cấp tu hành cũng liên quan đến linh hồn, chính mình một người tu hành lung tung tổn thương linh hồn, khi đó thì hối hận cũng chậm.

"Toàn bộ thành Nghi Thủy pháp sư cấp Tinh thần cũng chỉ có một vị —— Bạch Nguyên." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Bạch Nguyên Đại pháp sư đang ở trong thành, cháu chuẩn bị đi bái phỏng ông ta, hi vọng ông ấy có thể thu em trai cháu làm đệ tử thân truyền."

"Đệ tử thân truyền?" Tông Lăng lo lắng nói, "Này e rằng rất khó."

Pháp sư giáo dục, là toàn phương diện giáo dục tri thức, tư duy.

Pháp sư cùng đệ tử thân truyền quan hệ gần gũi, có thể so với cha mẹ cùng con cái, vì lẽ đó pháp sư càng lợi hại. . . Tinh nguyện thu một ít đệ tử ký danh, tùy tiện nói một chút, người có bao nhiêu thành tựu trông cả vào bản thân người. Còn 'Đệ tử thân truyền' kiểu dạy dỗ tỉ mỉ này, cả đời một vị pháp sư lợi hại cũng sẽ không thu mấy cái, bởi vì các pháp sư cũng cần tiêu hao thời gian đi tu hành, đệ tử thân truyền thu nhận nhiều rồi sẽ trì hoãn tu hành!

"Không thử xem làm sao biết đây?" Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

...

Hai ngày sau.

Dù sao cũng là một tên cao thủ cảnh giới gần với 'Đại sư thượng pháp', tuy rằng sức mạnh tăng vọt đột ngột, nhưng sau khi thích ứng hai ngày, Đông Bá Tuyết Ưng đã hoàn toàn quen thuộc, hẳn liền dẫn em trai, Tông Lăng cùng với một nhánh đội ngũ kỵ binh tùy tùng trăm người, xuất phát đi tới thành Nghi Thủy.

"Đã lâu không cùng anh vào thành." Thanh Thạch rất hưng phấn.

Đông Bá Tuyết Ưng cười Phi Sương Mã Câu, Thanh Thạch an vị ở trong lòng Đông Bá Tuyết Ưng hưng phấn cực kỳ.

Làm một thót ma thú cấp hai, Phi Sương Mã Câu chạy nhanh lên cực kỳ vững vàng, hơn nữa tốc độ bây giờ vền vện xem như là tốc độ tàn bộ của Phi Sương! Dù sao muốn cho đội ngũ kỵ binh phía sau đuổi tới, nếu để cho Phi Sương Mã Câu dạt ra móng mà điên cuồng chạy đi. . . Chỉ sợ cũng sẽ chạy mất tầm trong chớp mắt.

Vền vện gần nửa canh giờ, một toà thành trì nguy nga liền xuất hiện ở trước mắt.

Pháo đài cách thành Nghi Thủy vền vện hơn trăm dặm!

Lúc trước khi cha mẹ lựa chọn lãnh địa. . . Chính là lựa chọn một khối lãnh địa gần thành! Biên giới lãnh địa Tuyết Ưng lĩnh cũng đến bên dưới thành.

"Là Tuyết Ưng lĩnh kỵ binh." Các binh sĩ thủ thành lờ mờ của thành Nghi Thủy nhìn thấy xa xa một nhánh đội ngũ kỵ binh ầm ầm ầm chạy vội đến, cũng là lập tức nín hơi, từ áo giáp trên người đội ngũ kỵ binh biểu thị 'Một con Tuyết Ưng giương cánh' bọn họ liền nhận ra thân phận người tới. Hơn nữa mỗi một cái kỵ binh cũng cõng lấy một cái Phá Tinh Nỗ lớn, đây cũng là đặc hữu Tuyết Ưng lĩnh!

"Phía trước nhất chính là lãnh chúa thiếu niên của Tuyết Ưng lĩnh, trong lòng ngực của hắn chính là em trai hắn Thanh Thạch thiếu gia."

"Không nghĩ tới vị lãnh chúa thiếu niên này dĩ nhiên vào thành."

"Hắn hiếm khi đến đây lắm."

"Em trai hắn đến thường xuyên, tháng gần nhất ta cũng từng gặp Thanh Thạch thiếu gia nhiều lần."

Những sĩ binh thành vệ này đứng hai bên trò chuyện, tùy ý đội ngũ kỵ binh tiến vào trong thành.

Đế quốc kiến quốc đến nay hơn chín ngàn năm, loại thành Vệ Quân cấp bậc thấp nhất như thế này đã sớm mọc nát, cũng chỉ đe dọa đe dọa một ít trộm cướp nhỏ nhoi. Bọn họ đều là không dám đi trêu chọc tới đại quý tộc, hay một ít trộm cướp vô cùng lợi hại

...

"Là lãnh chúa thiếu niên Tuyết Ưng lĩnh."

"Đều nhường đường nào."

"Tránh ra chút."

Những người bên trong thành đều hiếu kỳ nhìn, mỗi người cũng tránh ra từ thật xa, gia tộc lớn xếp hạng thứ mười thành Nghi Thủy, hơn nữa là lãnh chúa đương đại tự mình xuất hành, xem như là cảnh tượng hoành tráng.

"Tiệm tạp hóa Húc Minh!" Một cửa hàng diện tích rất lớn phi thường bắt mắt.

"Cái này là được."

"Luật luật luật ~~~" Đông Bá Tuyết Ưng ghim ngựa dừng lại, lúc này hạ lệnh, "Chờ ta ở bên ngoài."

"Vâng, ngài Lãnh Chúa." Các binh sĩ cung kính tuân mệnh.

"Tông thúc, chúng ta đi vào." Đông Bá Tuyết Ưng đem ngựa giao cho một tên thủ hạ, liền nắm tay em trai, cùng Tông Lăng tiến vào tiệm tạp hóa Húc Minh này.

Nói là tiệm tạp hóa, nhưng mặt tiền cửa hàng liền gần trăm mét, nhân viên bên trong cửa hàng cũng là mười mấy tên, khách mời rất nhiều.

Đây là nơi bán binh khí to lớn nhất tốt nhất toàn bộ thành Nghi Thủy.

"Thành Nghi Thủy chung quy chỉ là cấp huyện thành, binh khí luyện kim quá tốt, căn bản không mấy cái mua được." Tông Lăng cười nói, "Một cái binh khí luyện kim cấp hai, cũng cần mấy vạn kim tệ, cũng bù đắp được giá cả toàn bộ Tuyết Ưng lĩnh lãnh địa. Quý tộc bên trong thành Nghi Thủy có bao nhiêu mua được? Coi như muốn mua, e sợ cũng muốn đi quận thành, thậm chí chuyên môn đi tỉnh thành mua! Vì lẽ đó nơi này đại thể đều là vớ vẩn, binh khí luyện kim cấp một bình thường coi như đứng đầu nhất, có lẽ có binh khí luyện kim cấp hai làm trấn điểm chỉ bảo đi."

Đông Bá Tuyết Ưng khẽ gật đầu, trường thương bị hỏng chính mình dùng trước, chính là vớ vẩn.

"Vị này chính là Đông Bá Tuyết Ưng Tuyết Ưng lĩnh trong truyền thuyết đi, ha ha, đã sớm nghe nói qua đại danh của lão đệ, nhưng lần thứ nhất thấy a." Một người trung niên mặc áo bào tím cười đi ra.

"Tuyết Ưng, đây chính là chủ nhân cửa hàng, bá tước Quyển Húc Minh." Tông Lăng giới thiệu.

"Xin chào Quyền bá tước." Đông Bá Tuyết Ưng mỉm cười nói.

Nhân vật lợi hại thành Nghi Thủy có thể đếm được trên đầu ngón tay, Quyền Húc Minh chính là một người trong đó! Người này đã từng là một Đại thương nhân, ở bên ngoài chuyện làm ăn làm rất lớn, sau đó không muốn bôn ba nữa, liền về đến cố hương mua lãnh địa, ở trong thành mở ra một tiệm tạp hóa. Nói là tiệm tạp hóa. . . Các loại kỳ trân dị bảo bình khí nhưng là tốt nhất toàn bộ thành Nghi Thủy.

Từ số lượng rất nhiều bảo vật, liền có thể nhìn ra hơi có chút năng lượng.

"Ta mạo muội gọi người một tiếng Tuyết Ưng lão đệ." Người trung niên mặc áo bào tím cười nói, "Lão đệ đến nơi này của ta, không biết muốn mua cái gì."

"Một cây trường thương." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Quyền bá tước, lấy ra trường thương tốt nhất cửa hàng của ngài đi." Tông Lăng cũng nói.

"Đúng, tốt nhất, lấy ra hết tốt nhất." Bên cạnh Thanh Thạch hưng phấn cực kỳ.

"Ha ha. . . Có khí phách lắm, bất quá cửa hàng này của ta chung quy chỉ là cửa hàng nhỏ, trường thương coi là tốt, cũng chỉ có ba cây." Người trung niên mặc áo bào tím sau khi nghe trong lòng khẽ động, bình thường thực lực hơi yếu một chút, là không cần thiết sử dụng binh khí luyện kim có hạng, ra lãnh chúa thiếu niên này rất có thực lực a, hay là đã bước vào kỳ sĩ Thiên Giai, lúc này quay đầu phân phó nói, "Đi, lấy ra ba cây trường thương tốt nhất cho Tuyết Ưng lão đệ lựa chọn. Tuyết Ưng lão đệ, chúng ta trước tiên vào bên trong ngồi, ngồi xuống từ từ nói chuyện."

Ở ngoài mặt tiền này đã không ít khách hàng chú ý tới Đông Bá Tuyết Ưng bên này, cũng đang lặng lẽ nghị luận đây.

Dù sao Đông Bá Tuyết Ưng tuy rằng rất ít vào thành, nhưng tên của hắn sớm đã được người ở thành Nghi Thủy nghị luận quá rất nhiều lần rồi, tám tuổi liền trở thành lãnh chúa của một toà lãnh địa, có người nói mỗi ngày đều đang luyện thương pháp giống như nhập ma. Có người nói cha mẹ hắn bị bắt đi, cũng có người nói đã bị giết từ lâu rồi. . . Các loại đồn đại, còn có một ít đồn đại không đúng.

Bên trong gian phòng trang nhã.

Dâng nước trà bánh ngọt, đơn giản nói chuyện phiếm hai câu.

Sáu người hầu gái, hai người khiêng một hộp bình khí, đầy đủ ba cái hộp bình khí cổ điển được khiêng vào.

"Đều mở ra, để Tuyết Ưng lão đệ nhìn một cái." Người trung niên mặc áo bào tím phân phó nói.

Ầm ầm ầm, ba cái hộp bình khí cũng bị mở ra.

Đông Bá Tuyết Ưng lập tức sáng mắt lên, cẩn thận nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Thần Thương Phi Tuyết

Người trung niên mặc áo bào tím âm thầm gật đầu khi nhìn thấy vẻ mặt Đông Bá Tuyết Ưng, người ở thành Nghi Thủy thậm chí đặt một biệt hiệu cho Đông Bá Tuyết Ưng, gọi là 'Thương ma', ý tứ là hắn luyện thương đến mức nhập ma! Biệt hiệu này kỳ thực không tính là quá mức ác ý, nhưng cũng không tính được lời hay ý đẹp gì! Nhưng người trung niên mặc áo bào tím trải qua rất nhiều, cũng hiểu được, thế giới rộng lớn bên ngoài. . .

Chúa tể thực sự là những cường giả kia, những tồn tại cấp Xung Hào mạnh mẽ khó mà tưởng tượng nổi kia, thậm chí các sinh mệnh Siêu Phàm.

Mà chỉ có những kẻ chân chính tu hành rất khắc khổ như thế này, mới có hi vọng trở thành nhân vật ở cấp độ kia.

Vì lẽ đó, hắn cũng không muốn đắc tội đối với những người cực chăm chỉ này.

"Hào thương." Ánh mắt Đông Bá Tuyết Ưng quét qua, chỉ cần từ khí tức nhận nhận những cây trường thương này toả ra, hắn liền có thể cảm giác được linh tính của những cây trường thương này, đây là một loại cảm giác cộng hưởng sau khi ở chung cùng trường thương sớm chiều mà hắn tự nhiên có được.

Ba cây trường thương, mỗi chiếc đều là chia làm hai đoạn. Dù sao trường thương quá dài, chia làm hai đoạn có thể đặt ở hòm bình khí rồi còn có thể mang theo trên lưng được. Nếu như cả cây trường thương. . . Ngắn nhất cũng hơn hai mét, cũng quá phiền toái.

"Tuyệt Ưng lão đệ, ta giới thiệu cho đệ, ba cây trường thương này đều là ta tự mình đi thu mua." Người trung niên mặc áo bào tím nói.

"Vất vả Quyền bá tước rồi." Đông Bá Tuyệt Ưng khẽ gật đầu.

Bình thường hắn không thèm để ý đạo lý đối nhân xử thế, tâm tư của hắn càng thiên nhiều về việc tu hành, đương nhiên hắn cũng sẽ không quá thất lễ.

"Thanh trường thương màu đen này." Người trung niên mặc áo bào tím chỉ vào trường thương trong chiếc hộp binh khí đầu tiên bên tay trái, "Tên là 'Hắc Vân', thương dài ba mét hai, xem như là một cây trường thương có lượng tiêu thụ vô cùng tốt, rất nhiều quý tộc đồng ý mua, chỗ tốt của nó, Tuyệt Ưng lão đệ tự mình thử một chút xem liền biết rồi."

"Ồ." Đông Bá Tuyệt Ưng khẽ cau mày, cây trường thương này quá dài, hắn thì có chút không thích.

Lúc này tiến lên, hai tay cầm lấy trường thương hai đoạn cấp tốc xoay tròn vận chặt lại cùng nhau.

"Hô."

Một tay vung một cái, đâm vọt một cái!

Trường thương nặng hơn trăm cân, bị Đông Bá Tuyệt Ưng một tay cầm vung thẳng tắp, mũi thương đâm thẳng phía trước xa xa, cảm giác đâm rách không khí kia, để hai người hầu gái bên cạnh bị sợ đến mặt trắng bệch.

Người trung niên mặc áo bào tím thấy thế liền thất kinh, sức lực thật lớn! Thương pháp thật là lợi hại!

"Mềm, quá mềm." Đông Bá Tuyệt Ưng lắc đầu, "Hắc Vân thương này, thương quá dài, cổ thương nhỏ, dẫn đến một thương đâm ra. . . Đầu thương quá lay động. Nhưng trên thực tế cao thủ chân chính, tuy rằng cũng hi vọng đầu thương lay động. Nhưng đầu thương lay động là muốn hoàn toàn nằm trong tầm khống chế. Mà không phải là bởi vì thương mềm dẫn đến nó lay động."

"Dĩ nhiên đối với một ít người không tinh thương pháp mà nói, cầm trường thương hơn ba thước, bỗng nhiên đâm ra, đầu thương múa, người bình thường hoa cả mắt rồi, không thấy rõ, lập tức liền bị đâm ra cái lỗ thủng. Đối với đám quý tộc không tốn công luyện thương kia mà nói, ngược lại cũng tính một cái binh khí tốt."

Đông Bá Tuyệt Ưng tùy ý bình luận.

Mười ba tuổi nhân thương hợp nhất, bây giờ Đông Bá Tuyệt Ưng càng là chạm tới cảnh giới đại sư thương pháp, tiện tay thử một hồi liền biết binh khí ưu khuyết điểm.

Thanh Hắc Vân thương này, là binh khí tốt, đối với kẻ thương pháp yếu trái lại có thể làm cho thực lực tăng mạnh.

Đối với thương pháp cao mà nói, liền không lọt mắt.

"Lợi hại, lợi hại, ha ha, ta gặp được cao thủ chân chính khá hơn một chút xông xáo bên ngoài, bọn họ cũng không lọt mắt cái loại Hắc Vân thương được quý tộc giàu sang yêu thích này." Người trung niên mặc áo bào tím chỉ về một cây trường thương màu tím sẫm khác ở bên cạnh, "Cây trường thương này, gọi 'Tử Huyết thương', chính là cao thủ chân chính dùng, thương dài hai mét năm, cán thương to một tay có thể nắm, mũi thương cực kỳ sắc bén, thương sử dụng chuyên để giết chóc. . . Cũng nghe nói cán thương màu tím đen là màu sắc do máu tươi lắng đọng lại."

"Chém gió quá rồi." Đông Bá Tuyệt Ưng cười cầm lấy cây Tử Huyết thương này.

Vừa nắm, Đông Bá Tuyệt Ưng liền hơi vui vẻ trong lòng.

Sau đó tùy ý vung lên trường thương.

Hô!

Trường thương quật ra, bên trong toàn bộ gian phòng trang nhã rộng rãi đột nhiên sinh ra một trận cuồng phong gào thét, theo trường thương xoay một cái, dĩ nhiên trong nháy mắt hóa thành đâm mạnh!

Sự tùy ý của Đông Bá Tuyệt Ưng khi giơ tay nhắc chân, cao thủ thương pháp bình thường tuyệt đối không thể có khả năng nắm giữ, điều này làm cho sự đánh giá của người trung niên mặc áo bào tím đối với Đông Bá Tuyệt Ưng cũng càng ngày càng cao.

"Sức mạnh chuyển hóa rất dễ dàng." Đông Bá Tuyệt Ưng khẽ gật đầu, "Trên cán thương không có khuyết điểm gì, đầu thương dưới sự phụ trợ của trận pháp luyện kim, xác thực đủ sắc bén."

Là một cây thương tốt, thích hợp bản thân dùng.

"Ta đến giới thiệu cây thương cuối cùng." Người trung niên mặc áo bào tím chỉ về cây thương cuối cùng.

Đông Bá Tuyệt Ưng cũng nhìn sang, đây là một cây thích nhất dưới cái nhìn của hắn, toàn bộ cán thương đều là màu xám bạc, trên cán thương còn có vô số hoa tuyết điểm điểm, để Đông Bá Tuyệt Ưng có thể mơ hồ nhận biết sự sắc bén của nó.

"Hai cây trường thương khác đều là binh khí luyện kim cấp một, mà món này là ta bất ngờ có được, căn cứ giám định chính là binh khí luyện kim cấp hai." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

"Cấp hai?" Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng cũng ngần ra.

Ở thành Nghi Thủy, cũng nhìn thấy binh khí luyện kim cấp hai?

"Nó toàn thân lạnh lẽo, người luyện chế ra nó xưng hô nó gọi 'Phi Tuyết thương'." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng, "Chỗ tốt nhất của nó, chính là khi triển khai thương pháp thì xung quanh trường thương sẽ xuất hiện cảnh tượng vô số hoa tuyết bông bành đến mê hoặc kẻ địch!"

"Ta thử xem." Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy hai đoạn trường thương này trước tiên là tổ hợp lại bắt đầu thử nghiệm.

Người trung niên mặc áo bào tím thì lại có chút sốt sắng.

Binh khí luyện kim, bình thường đều có chút ưu điểm của chính mình. Tỷ như tốc độ sẽ nhanh hơn? Tỷ như càng sắc bén? Tỷ như mang theo hòa điểm? Các loại. . .

Mà cái 'Phi Tuyết thương' này vẹn vẹn là sản sinh chút hoa tuyết mê hoặc kẻ địch, nhưng đối với cao thủ chân chính mà nói, những hoa tuyết kia là không mê hoặc bọn họ được, bọn họ sẽ dễ dàng phân biệt ra mũi thương! Vì lẽ đó cây binh khí luyện kim cấp hai này mới sẽ thả ở đây.

Cho tới lai lịch của binh khí này. . .

Cũng là khi Quyền bá tước ở bên ngoài kinh thương gặp phải một lão ăn mày, hắn cảm thấy lão ăn mày này khá là bất phàm, ăn uống cũng cung cấp hắn, quá ba năm, lão ăn mày trước khi đi mở lò luyện chế binh khí, luyện chế một cây trường thương, nói: "Đây là Phi Tuyết thương, đầy đủ trả lại người những rượu này." Nói xong người đã đi rồi.

Hắn lúc đó cho rằng này Phi Tuyết thương là thần binh lợi khí ghê gớm cỡ nào, sau đó kiểm tra xong, xác thực xem như là binh khí luyện kim cấp hai, nhưng lại không có bất kỳ hiệu quả tăng cường, đương nhiên cũng vượt xa giá tiền đồ ăn thức uống của hắn.

"Hô —— xé —— "

Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay trường thương màu xám bạc, liên tục thử mười mấy chiêu mới dừng lại, vẻ mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng kích động lên.

Hào thương.

Đây mới thực sự là hào thương.

Chính là 'Nhân thương hợp nhất' cao thủ e sợ đều khó mà lĩnh hội chỗ quý giá thực sự của cây trường thương này, mà Đông Bá Tuyết Ứng mấy năm qua vẫn luyện quyền muốn sức mạnh viên mãn như một, bây giờ đã chạm tới cảnh giới này. Cho nên mới có thể phát hiện chỗ ảo diệu bên trong.

Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng không thể nói! Bởi vì, hắn còn phải trả giá a! Hắn vẫn đứng là không tiền mua một thanh binh khí luyện kim cấp hai!

"Thương không tệ, không hổ là binh khí luyện kim cấp hai." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía người trung niên mặc áo bào tím, "Nhưng là ta cảm giác nó ngoại trừ công hiệu dùng hoa tuyết mê hoặc, sẽ không có hiệu quả đặc biệt khác, binh khí luyện kim, bình thường đều có chút hiệu quả đặc biệt. Một ít sức mạnh phép thuật gia trì? Hoặc là càng sắc bén, làm sao thanh trường thương này chẳng có gì cả? Cho tới mê hoặc kẻ địch, lẽ nào cao thủ chân chính, ngay cả việc tách ra hoa tuyết và mũi thương cũng không làm được sao?"

"Hắn mặc dù bị cho là binh khí luyện kim cấp hai, phỏng chừng đầy đủ chịu đựng chiến đấu 'Cấp Xung Hào' đi." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, "Đối với những kẻ thực lực yếu chúng ta mà nói, hắn còn không bằng binh khí luyện kim cấp một."

Binh khí luyện kim cấp một, chiến đấu cấp Xung Hào trở xuống không có chuyện gì.

Nhưng cấp Xung Hào chém giết uy năng kinh thiên động địa, binh khí luyện kim cấp một bình thường liền rất khả năng đứt rồi hủy diệt! Đông Bá Tuyết Ứng hiện tại sức mạnh bạo phát xong đều có thể đạt đến kỳ cấp Ngân Nguyệt trong nháy mắt, tương lai nếu không quá lâu sẽ đạt đến uy năng cấp Xung Hào! Nếu như trường thương cấp một, e rằng cũng không tồn tại được thời gian dài. Đây cũng là nguyên nhân hắn hi vọng bắt được cây Phi Tuyết thương này.

Đương nhiên, càng chủ yếu là ảo diệu trong cây thương Phi Tuyết này.

"Nhưng nó chung quy là binh khí luyện kim cấp hai, hơn nữa ta có thể nhìn ra lão đệ rất yêu thích." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

"Cho giá đi." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng.

"3 vạn kim tệ!" Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

Đông Bá Tuyết Ứng nở nụ cười.

Kỳ thực nội tâm càng bất đắc dĩ, bởi vì toàn bộ gia tộc Đông Bá cho tới bây giờ, đã chỉ còn dư lại hơn 15,000 kim tệ! Hơn nữa trong này vẫn là Tông thúc trợ cấp, từ lúc hai năm trước, trương mục của gia tộc Đông Bá cũng đã không còn tiền. Cũng là bởi vì Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu từ lúc sáu tuổi gần mười năm mỗi ngày tẩm thuốc, cũng tẩm hết kim tệ!

Tẩm thuốc qua một năm, muốn năm ngàn kim tệ! Đầy đủ gần mười năm, chính là 50 ngàn kim tệ! Lúc trước vợ chồng Đông Bá Liệt cũng coi chính mình nhi tử cũng liền khoảng chừng mười tuổi có thể thành kỳ sĩ, thành kỳ sĩ liền không cần tẩm thuốc, đầu khí liền có thể tẩm bổ thân thể khôi phục thân thể. Ai ngờ Đông Bá Tuyết Ưng mãi cho đến gần mười sáu tuổi mới đột phá!

"Tử Huyết thương kia bao nhiêu?" Đông Bá Tuyết Ưng lập tức quay đầu nhìn về phía Tử Huyết thương.

"Vây chỉ cần năm ngàn kim tệ." Người trung niên mặc áo bào tím liền nói, "Cái nó này không sánh được Phi Tuyết thương, Phi Tuyết thương là binh khí luyện kim cấp hai, tuy rằng nó không có hiệu quả phụ trợ, nhưng tốt xấu gì là cấp hai."

"Chiến đấu, xem chính là tác dụng thực tế." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng, "Ta cao nhất cho 10 ngàn kim tệ."

...

Song phương cãi cọ.

"18,000 kim tệ! Không thể bán thấp hơn nữa." Người trung niên mặc áo bào tím bất đắc dĩ nói, sở dĩ bán giá thấp như vậy, một là cây trường thương này xác thực bình thường không có gì lạ, hai cũng là đây là lão ăn mày trực tiếp đưa, hần trả giá vền vẹn là chút rượu đồ ăn mà thôi. Ba cũng là cũng có đến mấy chục vị cao thủ thương pháp xem qua cây trường thương này, không ai đồng ý mua giá quá cao. Đã từng có người ra 18,000 kim tệ hần không bán, bây giờ trở lại thành Nghi Thủy. . . Muốn bán được 18,000 kim tệ cũng khó khăn.

"Có thể." Đông Bá Tuyết Ưng không muốn lại cãi cọ, bởi vì hần rõ ràng chỗ quý giá thực sự của cây trường thương này, "Bất quá ta chỉ có thể trước tiên dự chi tám ngàn kim tệ! Còn có 10 ngàn kim tệ. . . Trước tiên ghi nợ, trả trong ba tháng!"

Thực sự không tiền!

"Ghi nợ?" Người trung niên mặc áo bào tím sững sờ.

"Ngày hôm nay không mang nhiều như vậy, không nghĩ tới nơi này của ngươi còn có binh khí luyện kim cấp hai." Đông Bá Tuyết Ưng lạnh nhạt nói, bây giờ thực lực của hần phi phạm, kiếm lời 10, 20 ngàn kim tệ không phải việc khó, đặc biệt lại có thêm cây trường thương này xong càng là như hổ thêm cánh!

"Được, thành giao, ha ha, ta tin tưởng thực lực gia tộc Đông Bá, trước hết viết một giấy nợ đi." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

"Muốn đặt cọc sao?" Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

"Không cần." Người trung niên mặc áo bào tím hào khí vô cùng, hần vẫn là rất đồng ý giao hảo Đông Bá Tuyết Ưng.

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng.

Tông Lăng từ đầu tới đuôi cũng không nói gì hết thấy đều do Đông Bá Tuyết Ưng quyết đoán, giờ khắc này Tông Lăng lấy ra từ trong lòng một xấp kim phiếu lớn, rút ra hai tấm xong đưa cho người trung niên mặc áo bào tím.

Sau đó Đông Bá Tuyết Ưng lại viết xuống giấy nợ 10 ngàn kim tệ.

Sau đó. . . Thần thương Phi Tuyết, tới tay!

"Ngươi là không gặp phải đại sư thương pháp a, bằng không nơi nào có thể rơi vào tay ta?" Đông Bá Tuyết Ưng khi cầm lấy hòm binh khí thì trái tim cũng đang hưng phấn, hần cũng không biết toàn bộ quận Thanh Hà cũng không có một đại sư thương pháp! Cao thủ luyện binh khí mặc dù nhiều, nhưng luyện thương pháp chỉ có số ít, nhưng nhân thương hợp nhất thì rất đáng gờm. Thành đại sư?

Quá khó khăn!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Pháp Sư Yêu Cầu

Đông Bá Tuyết Ứng tấn công lên rồi ‘ Phi Tuyết Thần Thương ’ binh khí cái hòm, tay phải đè xuống binh khí cái hòm bên cạnh cơ quan cái nút, chà! Chà! Đeo binh khí cái hòm đỉnh liền toát ra hai khúc trường thương, sau đó Đông Bá Tuyết Ứng tấn hai tay bắt được sau lưng phía trên hai khúc trường thương rút ra, đi theo sau này cầm xuống, dễ dàng liền cầm vào binh khí trong rương, ca một tiếng, hoàn toàn khóa kín.

"Ca ca đẹp trai!" Thanh Thạch lập tức hai mắt phát sáng.

"Sau này ngươi làm pháp sư càng đẹp trai hơn." Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn đệ đệ.

"Ha ha, binh khí này cái hòm hay là ta khác phổi." Từ bảo trung niên nhân đối với đệ ép nhiều năm hàng bán đi, tâm tình cũng rất tốt, "Bên cạnh còn có vài nơi cơ quan, xông xáo bên ngoài mạo hiểm, đây thường này một ít vật phẩm cũng có thể đặt ở binh khí trong rương."

Binh khí cái hòm, rất nhẹ, vừa nhưng tồn phóng rất nhiều vật phẩm.

Hơn có thể lấy cực nhanh độ tồn tại cầm một chút trọng binh khí binh khí dài.

"Khác phổi binh khí cái hòm?" Đông Bá Tuyết Ứng cười hỏi, "Này Phi Tuyết Thương người luyện chế không có chuyên môn phổi, này không đúng lắm sao?"

Một chút luyện kim pháp sư, luyện chế tốt một binh khí sau, cũng sẽ chuẩn bị cho tốt trang bị, bao trang cũng rất tinh mỹ.

Nhưng này vật trường thương binh khí cái hòm dĩ nhiên là khác phổi ?

Đối súng này lai lịch, Đông Bá Tuyết Ứng thật tò mò.

Bởi vì vị kia người luyện chế là khẳng định rất rõ ràng này một cây thương trên quý nơi, theo lý thuyết, định giá sợ có là một thiên giới! Mà vị cửa hàng lão bản Quyền bá tước chỉ có một vạn tám nghìn kim tệ liền bán cho mình, điều này làm cho Đông Bá Tuyết Ứng càng hiếu kỳ trường thương lai lịch.

"Yên tâm, nếu mua, ta sẽ không hối hận." Đông Bá Tuyết Ứng lại nói.

"Hmm... " Từ bảo trung niên nhân do dự, liền nói, "Tuyết Ứng lão đệ, ta cũng không dối gạt ngươi, ta bên ngoài buôn bán lúc từng gặp phải một lão khát cái, ở địa bàn của ta ăn uống còn không trả tiền... Ta cảm giác hẳn không phải bình thường người, liền mặc kệ ăn uống, ba năm sau hẳn liền khai lò luyện chế rồi này một cây trường thương nói chống đỡ rồi ăn uống từ thủy, đã người. Ta lúc ấy kích động a, quả thật gặp phải lợi hại đại nhân vật, vội vàng đưa đi giám định, giám định đếm rõ số lượng lần, cũng cũng có chút bông tuyết mẽ hoặc hiệu quả, nhưng không có gì quá đặc thù phụ trợ tác dụng, may là có thể thừa nhận được được đầy đủ mạnh lực lượng, bị định vì Nhị Giai luyện kim binh khí."

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu.

...

Mua xong binh khí, Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ liền đi báỉ phỏng ‘ Bạch Nguyên Chi ’ đại sư rồi.

"Đại sư chỗ ở ở nơi này con đường tắt cuối." Tông Lăng chỉ vào phía trước một cái có chút hẹp hòi đường tắt.

"Xuống ngựa, những người khác tại bực này, Tông thúc, Thạch Đầu, chúng ta vào đi thôi." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng nắm đệ đệ tay, dọc theo này cỏ xưa ngõ hẻm.

"Không nghĩ tới Bạch Nguyên Chi đại sư không ở tại một chút quý tộc khu vực, ngược lại ở tại nơi này loại vắng vẻ đất." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Quý tộc khu vực quá mức táo bạo, nơi này hơn an tâm nghiên cứu." Tông Lăng cũng nói.

Đi tới cuối ngõ hẻm.

Liền thấy được một nhà chiếm diện tích thật lớn phủ đệ, cửa chính nhắm, Đông Bá Tuyết Ứng tự mình tiến lên gõ cửa.

"Xôn xao." Cửa mở ra rồi, một gã thiếu niên lùn nghi ngờ hỏi, "Các người tìm ai?"

"Tuyết Ứng Linh, Đông Bá Tuyết Ứng, trước tới báỉ phỏng đại sư." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Ngươi chính là cái kia Thương Ma?" Thiếu niên lùn kinh hô, ngay sau đó liền làm che miệng lại ba.

"Sư đệ, người nào a?" Trong phủ đệ có thiếu niên khác thiếu nữ một chút thanh âm.

"Lão sư đang đóng cửa nghiên cứu, ai cũng không dám đi quấy rầy, Đông Bá Nam tước ngươi sợ rằng phải đợi nửa canh giờ." Thiếu niên liền giải thích, "Đợi lão sư đi ra ngoài, ta sẽ lập tức truyền lời, ta hiện tại cũng không dám thả ngươi đi vào."

"Tốt, không vội." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng rất có kiên nhẫn.

...

Sau nửa canh giờ.

Bạch Nguyên Chi mặc rộng thùng thình áo bào trắng, da có chút nếp uốn, màu đen đại hồ tử cũng đến trên bụng rồi, hắn năm nay đã chín mươi ra mặt rồi. Hắn nhìn trước mắt ngồi lưng bình khí cái hòm áo đen thiếu niên. Âm thầm có chút giật mình, hắn có thể đủ cảm giác được này trên người thiếu niên cổ này bén nhọn hơi thở, kia tuyệt đối không phải bình thường thương pháp cao thủ.

"Đại sư." Đông Bá Tuyết Ứng thái độ có chút khiêm tốn.

"Có chuyện gì, xin nói sao, chuyện của ta còn rất nhiều." Bạch Nguyên Chi rất nói thẳng.

"Đại sư rất trực tiếp, ta cũng vậy liền nói thẳng rồi." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Đệ đệ của ta qua sang năm liền mười tuổi rồi, hắn ở pháp sư trời cao phú cực cao, ta hi vọng hắn có thể đủ lạy ở đại sư môn hạ của bà của ngươi."

"Thu đệ tử ký danh không khó, chỉ cần một chút điều kiện." Bạch Nguyên Chi tùy ý nói.

"Không."

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng lắc đầu, "Ta hi vọng đệ đệ của ta, có thể trở thành đại sư ngươi thân truyền đệ tử!"

"Thân truyền?" Bạch Nguyên Chi cau mày, "Mặc dù ta đã tuổi đã hơn chín mươi, có ở đó Tinh Thần Cấp pháp sư trung cũng không coi là lão! Ta còn muốn ở pháp sư cảnh giới thượng có thể đi xa hơn điểm, cho nên là sẽ không dễ dàng lãng phí quá nhiều tinh lực, đến nay ta cũng vậy mới thu quá một gã thân truyền đệ tử, ngươi để cho ta thu đệ đệ ngươi đích thân truyền đệ tử. . . Cũng không phải là không được, ta có hai cái yêu cầu, chỉ cần có thể đạt tới một cái, ta liền thu đệ đệ ngươi làm thân truyền đệ tử."

Đông Bá Tuyết Ứng nói: "Đại sư xin nói."

"Ta nhu cầu cấp bách một ma thú tài liệu —— Ngân Nguyệt Chi Tâm!" Bạch Nguyên Chi hai tròng mắt cũng sáng lên, "Đúng đây cấp bốn ma thú ‘ Ngân Nguyệt Lang Vương ’ trái tim! Phải là mới mẻ, bảo tồn thời gian không thể quá ba ngày."

"Một người khác yêu cầu đâu?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, còn muốn mới mẻ ?

Yêu cầu quá cao.

"Pháp sư, rất cần tiền." Bạch Nguyên Chi thở dài nói, "Các loại nghiên cứu cũng là hoa tiền, mà kiếm tiền vừa không dễ dàng. Năm vạn kim tệ, ta nhưng lấy nửa thu một gã thân truyền đệ tử!"

Cả Nghi Thủy Thành các quý tộc, mặc dù bán lãnh địa trừ tiền, có thể lấy ra năm vạn kim tệ, liền như vậy mấy cái!

Nhưng lãnh địa là quý tộc căn cơ, thật lấy ra năm vạn kim tệ lại càng ít đến thương cảm.

"Tốt, ta hiểu." Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy.

Bạch Nguyên Chi thở dài.

Hắn biết yêu cầu của mình quá cao.

"Trong một tháng, ta sẽ dẫn Ngân Nguyệt Chi Tâm, hoặc là năm vạn kim tệ, tìm đến đại sư ngươi." Đông Bá Tuyết Ứng đứng lên nói.

Bạch Nguyên Chi đại sư sững sờ.

Đáp ứng?

Bạch Nguyên Chi đại sư không khỏi hưng phấn.

"Sẽ chờ lãnh chủ ngươi đã đến rồi." Bạch Nguyên Chi đại sư cũng đứng lên khách khí hơn, hắn thu thứ nhất thân truyền đệ tử là hắn bạn tốt di lưu hải tử, cũng không đủ điều kiện hắn thật lười lãng phí tinh lực, mà hắn mở yêu cầu như thế cao, đến nay Nghi Thủy Thành cũng không có quý tộc đã đáp ứng hắn. Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đáp ứng!

"Cáo từ, đại sư không cần đưa."

Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy liền đi ra ngoài.

Bạch Nguyên Chi đại sư đứng ở cửa sổ nơi nhìn phía dưới trong sân, Đông Bá Tuyết Ưng nắm đệ đệ tay đi ra khỏi cửa phủ, ngân Lục Tí Xà Ma Tông Lăng còn lại là vẫn cùng ở một bên.

"Xem ra thiếu niên này lãnh chủ không tầm thường a." Bạch Nguyên Chi đại sư lộ ra vẻ mỉm cười.

...

"Ca ca, như thế nào?" Thanh Thạch chờ đợi hỏi.

"Đợi qua năm sau mới có thể có kết quả." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, "Yên tâm đi, Thanh Thạch, đại sư hẳn là có thu người làm đệ tử. Chờ một chút, đợi đến qua sang năm sao."

Đông Bá Tuyết Ưng nhưng tại âm thầm tính toán.

Thời gian một tháng cho tới Ngân Nguyệt Chi Tâm hoặc là năm vạn kim tệ. . .

Chính mình định thời gian rất rộng nói lỏng, hẳn là không thành vấn đề. Bất quá vẫn là loại hoàn thành nửa nói cho đệ đệ, hiện tại cũng không thể cùng đệ đệ khoác lác.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Hủy Diệt Sơn Mạch

Tuyết Ưng Linh, Tuyết Thạch Thành Bảo bên trong, trong thư phòng.

Đông Bá Tuyết Ưng ngồi ở sách của mình sau cái bàn, mà Tông Lăng, Đồng Tam tất cả đều là tùy ý ngồi xuống.

"Tuyết Ưng, người tìm chúng ta tới?" Đồng Tam có chút nghi ngờ.

"Hôm nay ta đi tìm Đại pháp sư, Đại pháp sư đáp ứng có thể thu Thanh Thạch làm thân truyền đệ tử, nhưng nói ra hai cái yêu cầu, hoặc là năm vạn kim tệ. Hoặc là Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, thỏa mãn hẳn một cái yêu cầu, Thanh Thạch bá sư liền không thành vấn đề." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Năm vạn kim tệ?" Đồng Tam tròn mắt, "Thật là đen a, ta và người Tông thúc, chủ nhân bọn họ năm đó mạo bao nhiêu sinh tử nguy hiểm, cũng không còn toàn đến quá nhiều bảo bối. Hay là chủ nhân mang thai sau chúng ta có một cái ngoài ý muốn đại thu hoạch! Nếu không phụ thân người bọn họ sao có thể mua quý tộc tước vị mua hạ Tuyết Ưng Linh? Hẳn vừa lên tiếng liền năm vạn kim tệ?"

Số này trán rất khoa trương, bình thường Lưu Tinh Kỳ Sĩ dốc hết toàn bộ thân gia cũng khó khăn lấy được ra.

Cha mẹ bọn họ năm đó ở ngoài mạo hiểm cũng là số rất ít thật là tốt vận giả, hơn nữa Mạo Hiểm Giả vốn chính là đi một chút rất địa phương nguy hiểm, tỉ lệ tử vong cực cao, cha mẹ bọn họ là có thể may mắn sống sót, mới mua tước vị mua lãnh địa! Hay bởi vì dám đi làm Mạo Hiểm Giả mọi người không ủy kỳ tử vong, cực kỳ hung ác, đây cũng là Nghi Thủy Thành những thứ kia các quý tộc biết rất rõ ràng Tuyết Ưng Linh rất giàu có, nhưng không ai dám động tâm tư nguyên nhân.

"Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim khó hơn." Bên cạnh Tông Lăng cau mày, "Nếu như chỉ là một đầu đơn thuần cấp bốn ma thú Ngân Nguyệt Lang Vương, lấy Tuyết Ưng thực lực hôm nay, cộng thêm chúng ta phối hợp, vẫn có nắm chắc! Nhưng là Ngân Nguyệt Lang Vương dưới trướng là nhóm lớn bầy sói. . . Bầy sói vậy công, so sánh với một đầu Lang Vương còn muốn đáng sợ."

Lang Vương bản thân không đáng sợ, đáng sợ chính là bầy sói!

Cho nên Ngân Nguyệt Lang Vương rõ ràng là một đầu cấp bốn ma thú, nhưng thi thể của nó giá trị nhưng sánh ngang cấp năm ma thú!

"Ta chuẩn bị tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Không thể ——"

"Quá mạo hiểm rồi!"

Đồng Tam, Tông Lăng cũng kinh hãi. (www.kxs7.com.)

Hủy Diệt Sơn Mạch là địa phương nào?

Là toàn bộ thế giới khổng lồ nhất một tòa sơn mạch, liền nhận bốn tòa hành tinh! Nó nội bộ cuộc sống vô số ma thú, thậm chí có vượt qua Phàm Sinh

Mệnh, nhiều đời xuống tới, cả nhân loại thú đồ để quốc không có thể hoàn toàn tiêu diệt này khổng lồ uy hiếp. Thậm chí để quốc quân đội chủ yếu nhất bố phòng đúng là ở Ma Thú sơn mạch chung quanh! Quân đội là thường xuyên ở núi non bên ngoài tiến hành một chút đại quy mô giết hết, nhóm lớn nhóm lớn cấp thấp ma thú thịt mới ở bên ngoài mua được.

Cho nên Nhất Giai Nhị Giai cấp ba ma thú thịt, cũng tương đối tiện nghi. Từ cấp bốn bắt đầu nhưng đột nhiên bạo tăng. Bởi vì cấp bốn ma thú liền không phải bình thường quân đội có thể săn giết lấy được, phải là tinh anh trong tinh anh.

"Cho dù quân đội, cũng là đại quy mô xuất động, cần quét hay là phía ngoài nhất ba nghìn dặm phạm vi." Tông Lăng cũng liền nói, "Liền làm Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, Xung Hào Cấp Kỳ Sĩ cũng không nguyện vào Hủy Diệt Sơn Mạch. . . Phía bên ngoài ba nghìn dặm không có quá đại thu hoạch, tiến vào chỗ càng sâu, tùy thời có thể gặp phải một chút đáng sợ ma thú!"

"Đúng vậy, Tuyết Ưng." Đồng Tam cũng liền nói, "Ta cùng chủ nhân bọn họ năm đó mạo hiểm cũng không còn nghĩ tới hướng Hủy Diệt Sơn Mạch bên trong chui! Tựa như ngươi, muốn săn giết một đầu cấp bốn ma thú, nhưng là, không thể nào trùng hợp như thế cho ngươi liền đụng phải cấp bốn, có lẽ ngươi sẽ đụng phải cấp năm cho tới cấp sáu! Vậy thì mất mạng!"

Bọn họ cũng rất gấp.

Hủy Diệt Sơn Mạch?

Kia là cả nhân loại đại địch ‘ma thú’ cuối cùng đại sào huyệt a! Đi vào, vậy thì thật lấy mạng ở đánh cuộc.

"Các ngươi không có hãy nghe ta nói hết." Đồng Bá Tuyết Ưng cười nói, "Ta là chuẩn bị tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch, nhưng là ta chỉ ở phía ngoài nhất ba nghìn dặm phạm vi, hơn nữa săn giết ma thú chẳng qua là tiếp theo, quan trọng nhất là, ta tính toán săn giết Loạn Đảo Minh!"

"Loạn Đảo Minh?" Tông Lăng, Đồng Tam ánh mắt cũng sáng ngời.

Bên ngoài ba nghìn dặm, bởi vì thường xuyên bị quân đội cần quét, quá mạnh mẽ ma thú đã sớm lui ra, bình thường cũng là chút ít cấp thấp ma thú đại quy mô ở nơi này. kxs7. com mỗi lần cần quét, thật ra thì cũng là quân đội cùng cấp thấp ma thú đại quy mô chém giết. . . Cấp thấp ma thú là liên tục không ngừng, mỗi lần cần quét một đám, vốn có nhiều hơn cấp thấp ma thú tiếp tục từ Hủy Diệt Sơn Mạch chỗ sâu trào ra.

Kia ba nghìn dặm, ngã xuống quá nhiều người loại binh lính, nhưng cũng để cho quân đội tôi luyện ra rồi rất nhiều cường giả.

"Loạn Đảo Minh? Những thứ này bọn đạo phi núp Hủy Diệt Sơn Mạch, bọn họ cũng không dám thật quá sâu vào, cũng là ở phía ngoài nhất ba nghìn dặm." Tông Lăng nhẹ nhàng gõ đầu, "Hơn nữa Loạn Đảo Minh thủ lĩnh Cái Bân liền là một gã Lưu Tinh Kỳ Sĩ, hẳn thường xuyên tham lam cướp đoạt, bảo vật đích thị là không ít. Hơn nữa cả đạo phi sào huyệt bảo vật sợ rằng nhiều hơn, cần phải tấn công cũng không dễ dàng a."

"Địch sáng ta tối, Tông thúc, ngươi cảm thấy thực lực của ta cùng Cái Bân so sánh với như thế nào?" Đồng Bá Tuyết Ưng nói.

"Ngươi so với hắn lợi hại hơn, ta cùng hắn giao thủ còn có thể chống đỡ một lát, cùng ngươi giao thủ. . . Ngươi thật xuất toàn lực, ta cũng nhịn không được." Tông Lăng cười khổ nói.

Bình thường, Đồng Bá Tuyết Ưng thì đến được Lưu Tinh Kỳ Sĩ đỉnh trạng thái.

Lúc bộc phát lực lượng hơn nhảy lên tới Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ!

Thương pháp của hắn gần như Thương Pháp Đại Sư, đấu khí vận chuyển kỳ xảo hay là ‘Huyền Băng Kỳ Sĩ’ Cốc Nguyên Hàn truyền lại!

"Ngươi duy nhất nhược điểm chính là thấy máu quá ít." Tông Lăng nói, "Mặc dù chúng ta trong lãnh địa một chút trọng phạm cũng là ngươi tới xử tử, nhưng sinh tử của ngươi đánh giết vẫn còn quá thiếu, người cùng chúng ta tỷ thí, cuối cùng chẳng qua là tỷ thí mà thôi."

"Ta minh bạch, cho nên lần này đi Hủy Diệt Sơn Mạch. . . Đang tìm kiếm Loạn Đảo Minh sào huyệt trong quá trình, khẳng định gặp phải rất nhiều ma thú, cũng có thể nhiều tôi luyện tôi luyện." Đồng Bá Tuyết Ưng nói.

"Tìm Loạn Đảo Minh sào huyệt, không dễ dàng tìm"

Tông Lăng có chút bận tâm, "Quá trình này trung có lần lượt gặp phải ma thú. . . Thậm chí có nhỏ nhất nhưng có thể gặp được một chút cường đại ma thú."

Mặc dù bên ngoài ba nghìn dặm, quá mạnh mẽ như siêu phàm tầng thứ! Như cấp sáu tầng thứ rất không có khả năng xuất hiện. Nhưng cấp năm, cấp bốn. . . Thịnh vượng vẫn sẽ có, một khi quân đội cần quét, bọn họ cũng sẽ thấy sự không ổn thật sớm liền rút đi. Nhưng đối với giống như Đồng Bá Tuyết Ưng loại này người đi mạo hiểm, loại này lợi hại ma thú tiếp theo ẩn nấp ám sát rồi.

"Vận khí có nên không kém như thế." Đồng Bá Tuyết Ưng nói, "Hơn nữa thương pháp của ta có chút am hiểu phòng ngự, vẫn có bảo vệ tánh mạng nắm chắc."

"Mà đã lâu không đi Hủy Diệt Sơn Mạch. . . Muốn kiếm tiền năm vạn kim tệ, làm sao kiếm tiền?" Đồng Bá Tuyết Ưng lắc đầu.

Muốn không mạo hiểm?

Lưu Tinh Kỳ Sĩ đi cho đại gia tộc làm khách khanh hộ vệ, rất an toàn, nhưng một năm tiền lương cũng là năm ba ngàn kim tệ. Muốn biết đến mấy vạn kim tệ? Cũng là muốn mạo mạo hiểm lớn.

"Được rồi." Tông Lăng nói, "Ta với ngươi đi, ít nhất bên ngoài ba nghìn dặm ta cũng từng đi qua mấy lần."

"Tông thúc ngươi đi quá?" Đông Bá Tuyết Ứng tròn mắt giật mình.

"Ừ, cha mẹ ngươi mua hạ Tuyết Ứng Lĩnh sau, ta một mình một người tu hành, cũng đi quá Hủy Diệt Sơn Mạch bên ngoài tôi luyện chính mình." Tông Lăng làm Xã Nhân Tộc Vương Tộc có của mình kiêu ngạo, hẳn vẫn muốn đột phá Thiên Giai bước vào Lưu Tinh tầng thứ, đối với mình ép cũng rất ác độc.

"Đi Hủy Diệt Sơn Mạch, nhiều nghe một chút ngươi Tông thúc, chớ khinh thường." Đồng Tam cũng nhắc nhở nói.

...

Trải qua chuẩn bị, năm ngày sau sáng sớm, Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng mang theo một chi trăm người binh lính đội ngũ lên đường.

Tòa thành cầu treo sớm liền phóng hạ.

"Ca ca, sớm một chút trở lại." Thanh Thạch chạy tới đỉnh núi biên cảnh cao giọng hô, Đồng Tam đứng ở bên cạnh hẳn.

"Thanh Thạch, yên tâm đi, ở nhà biết điều một chút nghe Đồng thúc mà nói." Đã đến nơi xa Đông Bá Tuyết Ứng cũng đáp lại nói.

"Biết rồi."

Thanh Thạch trọng trọng gật đầu, nhưng trong lòng rất không bỏ.

Từ nhỏ đến lớn, còn không có cùng ca ca chia lìa quá lâu đâu rồi, lần này ca ca ra đi làm việc nghe nói muốn mười ngày nửa tháng lâu.

Hắn nhưng không biết Đông Bá Tuyết Ứng lần này đi ra ngoài là vì cho hắn kiếm ‘ học phí ’ đi.

**

Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ này một chi kỵ binh đội ngũ, một đường dễ dàng lên đường, ban đêm liền đã đi tới rồi chín trăm dặm hơn ngoài Hủy Diệt Sơn Mạch biên cảnh.

Kỵ binh đám đội ngũ bắt đầu hạ trại.

Bắt đầu đáp cái nồi cơm.

"Lão Dương."

Tông Lăng, Đông Bá Tuyết Ứng đang cùng một gã khuôn mặt chòm râu đại hán ở chung một chỗ, tên này đại hán gọi Dương Trình, là một gã Địa Giai Kỳ Sĩ, hiệu trung với Đông Bá gia tộc, cũng là này bách nhân đội văn văn đội trưởng.

Tông Lăng nói, "Sáng sớm mai ta cùng lãnh chủ sẽ phải vào sơn mạch, nơi này liền giao cho ngươi."

"Tông lãnh đại nhân, lãnh chủ đại nhân cứ việc yên tâm, điểm này chuyện nhỏ ta nhất định làm ổn thỏa, lãnh chủ đại nhân các ngươi cũng phải cẩn thận." Dương Trình lo lắng nói, "Năm đó ta ở quân đội thời điểm, mặc dù cũng cần quét quá Hủy Diệt Sơn Mạch bên ngoài khu vực. Nhưng đó là đại quân xuất động, chẳng bao giờ một mình đi ra ngoài quá. Hơn nữa phò thiên cái địa ma thú hung hãn không sợ chết xung phong liều chết. . . Cùng ta cùng nhau đầu quân các huynh đệ, cuối cùng có thể bình yên giải ngũ mười trung cũng là ba bốn sao, những khác cơ hồ cũng chết ở Hủy Diệt Sơn Mạch rồi."

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hủy Diệt Sơn Mạch. . . Đích xác là cấm địa, dám vào đi bên ngoài, cũng là quân đội cùng với chút ít bỏ mạng bọn đạo phi. Về phần chỗ càng sâu, dám đi vào liền hơn ít đến thương cảm rồi.

...

Thứ hai ngày sáng sớm, trời mới tờ mờ sáng.

Đeo binh khí cái hòm Đông Bá Tuyết Ứng rồi cùng Tông Lăng lặng lẽ đi bộ tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch, ở Hủy Diệt Sơn Mạch không có cũng không pháp cỡi ngựa, hơn nữa mã câu hơi chút gây ra đại động yên lặng có lẽ sẽ đưa ra đáng sợ ma thú.

"Lãnh chủ đại nhân, cũng phải cẩn thận a." Dương Trình đội trưởng cùng những khác một chút bọn lính cũng có chút bận tâm nhìn hắc y thiếu niên kia cùng tóc bạc Xã Nhân nam từ xa xa rồi đi, cho đến biến mất ở phía xa Hủy Diệt Sơn Mạch nội bộ trong núi rừng cũng nửa không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17: Tiến Vào Núi Non Cuộc Sống

Thâm sơn rừng già, hoàn toàn yên tĩnh, ánh mặt trời cũng khó khăn lấy chiếu vào, một mảnh âm u ươn ướt, rất nhiều địa phương còn có tuyết đọng. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .)

Tóc bạc Xà Nhân cùng áo đen thiếu niên cũng cảm bình khí, vô cùng cẩn thận.

"Tông thúc, chúng ta đi vào đều nhanh nửa canh giờ rồi, một đầu ma thú cũng không đụng phải đây." Đông Bá Tuyết Ưng hạ giọng nói, hẳn có một vẻ khẩn trương, khả đồng dạng có được được dục thí, dù sao thực lực đại trưởng sau vẫn không có thể hoàn toàn phát huy đây!

"Người a." Tông Lăng lắc đầu bất đắc dĩ, cái này cháu nhìn như thành thực, nhưng vẫn còn có chút thiếu niên tâm tính, thấp giọng nói, "Chúng ta mới vừa vào núi, thuộc về bên ngoài trong phía ngoài nhất, ma thú tự nhiên rất ít ỏi. Chúng ta càng là đi vào trong, lại càng là dễ dàng đụng phải! Đến lúc đó liền nhìn thực lực của người rồi."

"Ừ."

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gõ đầu.

"cát ~~~ "

Rất nhỏ thanh âm, Đông Bá Tuyết Ưng lỗ tai giật giật, lập tức đưa tay ngăn cản rồi bên cạnh Tông Lăng. Tông Lăng cũng lập tức tâm căng thẳng, hẳn mặc dù không nghe thấy thanh âm, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng ở thức tỉnh thái cổ huyết mạch sau thính giác thị giác cũng cực kỳ nhạy cảm.

"Ồ đây!" Đông Bá Tuyết Ưng ngoảnh chừng bên trái phía trước.

Tông Lăng cũng ngoảnh chừng kia nhìn.

Nơi xa trong khóm bụi gai dần dần truyền đến rõ ràng có thể nghe sa sa thanh âm, hơn nữa mọi người đen gầy bốn vó thân ảnh chậm rãi đi ra, bọn họ mọi người bộ dáng có chút xấp xỉ cho lang, nhưng vóc dáng nhỏ hơn một vòng lớn! Đen gầy đen gầy, toàn thân có chi chít vẩy màu đen, một đôi màu đỏ sậm con người mang theo lạnh như băng. Bọn họ chẳng qua là bình tĩnh nhìn này hai gã loài người.

"Hắc Lân Sài?" Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng cũng trong lòng căng thẳng, mới vừa vào Hủy Diệt Sơn Mạch gặp phải ma thú liền thật không tốt chọc cho.

Hắc Lân Sài, là cấp ba ma thú.

Bọn họ phi thường tinh táo mà hung ác, am hiểu phối hợp, hơn nữa bọn họ móng nhọn, trên hàm răng đều có được kịch độc!

Như thế nào cấp ba? Đại biểu thân thể thực lực đạt tới Thiên Giai Kỳ Sĩ! Bọn họ cũng là tạo thành mọi người tiểu tộc bầy sinh tồn, trước mắt này từ trong khóm bụi gai đi ra lớn nhất bầy Hắc Lân Sài, có khoảng ba mươi lăm đầu nhiều. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .) chính là một mình một đầu cấp bốn ma thú cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ .

"Phiền toái." Tông Lăng có chút khẩn trương, "Tuyết Ưng, phải cẩn thận rồi."

"Ừ, Tông thúc, người bảo vệ tốt chính mình, bọn họ giao cho ta."

Đông Bá Tuyết Ưng hít sâu một hơi, hô hấp hơn bằng phẳng có lực, nhìn chăm chú lên trước mắt này một đoàn Hắc Lân Sài.

Nhiều như vậy Hắc Lân Sài tự nhiên bắt đầu phân tán, thành hình quạt vây bắt Đông Bá Tuyết Ưng hai người bọn họ. Bị nhiều như vậy Hắc Lân Sài màu đỏ sậm ánh mắt đồng thời ngoảnh chừng. . . Đông Bá Tuyết Ưng cũng có chút trong lòng khẩn trương! Ý chí của hắn đứng rồi được, thương pháp cũng rất cao, nhưng lợi hại như thế đối thủ còn là lần đầu tiên gặp phải.

"Rống ~~~" trầm thấp khó nghe thanh âm từ phía sau cùng một đầu Hắc Lân Sài trong miệng phát ra.

Suru suru suru! ! !

Tất cả Hắc Lân Sài trong nháy mắt từ bốn phía đồng thời phi phác vây công tới đây, đồng thời bị nhiều như vậy Thiên Giai Kỳ Sĩ vây công, Lưu Tinh Kỳ Sĩ cũng gánh không được a.

"Chết!" Đông Bá Tuyết Ưng trường thương trong tay động.

Huu!

Trường thương như điện quang, nhanh như thiểm điện.

Ở trường thương đâm ra sát na, còn có vô số bông tuyết cánh hoa xuất hiện, cảnh tượng xinh đẹp vô cùng.

Một ít đầu gối phải công kích Hắc Lân Sài lập tức huy động móng nhọn ngăn cản một thương này, xuy ~~~ trường thương đầu thương bị ngăn trở sát na, cả trường thương đột nhiên xoay tròn, một cái xoay tròn lực đạo bằng mở ra kia móng nhọn, phốc xuy! Trường thương mũi thương trong nháy mắt đâm vào rồi này Hắc Lân Sài cang dưới, theo hấn cái ót xỏ xuyên qua. Đây một đầu cấp ba ma thú Hắc Lân Sài thân thể co quắp hạ sẽ không phản ứng rồi.

Đâm chết một sát na, Đông Bá Tuyết Ứng liền nhanh chóng rút súng thu hồi, nhanh như tia chớp chính là lần nữa một đâm!

Vừa thu lại một đâm, giống như độc xà thổ tín.

Phốc!

Lại là một đầu Hắc Lân Sài bị mất mạng tại chỗ.

Những thứ này Hắc Lân Sài của mọi người cũng là chém giết - hảo thủ, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng mười năm mưa gió điên hạ tôi luyện ra thương pháp thật sự quá lợi hại. (www. kxs7. com.)

"Hồng hồng hồng ~~~" đông đảo trầm thấp tiếng hô, những thứ này Hắc Lân Sài của không có chút nào chậm lại vậy công mà đến.

Đông Bá Tuyết Ứng ở vô cùng trong khoảng thời gian ngắn, cũng chỉ có giết chết tam đầu Hắc Lân Sài, liền gặp phải tám đầu Hắc Lân Sài đồng thời phi phác!

"Cút!"

Trường thương như ánh, nhanh chóng quật phách đánh.

Liền như quá khứ khá dài cuộc sống điên cuồng quật luyện kim giả nhân giống nhau, Đông Bá Tuyết Ứng một cái vung đánh liền rút ra bay bên cạnh bốn đầu, nữa một cái ngược quét ngang lại là bốn đầu Hắc Lân Sài bị quét bay mất! Đơn thuần bàn về lực lượng Đông Bá Tuyết Ứng là chiếm cứ ưu thế tuyệt đối , bất quá với song quyền nan địch tứ thủ, Hắc Lân Sài bày kinh khủng nơi ngay tại ở nhóm lớn nhóm lớn hung hãn không sợ chết vậy công.

"Tuyết Ứng, tốc độ, tốc độ, không ngăn được bỏ chạy a." Ở bên cạnh một cây đại thụ chỗ cao cây xiên thượng Tông Lăng, cái đuôi đang quán quanh lấy cây khô, tốc độ của hấn cùng linh hoạt là lúc trước hấn mấy lần tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch có thể bảo vệ tánh mạng dựa.

"Ta biết."

Đông Bá Tuyết Ứng lực chú ý độ cao tập trung.

Cảnh giới thương pháp của hấn là cao, có ở đó sinh tử dưới áp lực, hay là chịu ảnh hưởng . Hơn nữa những thứ này Hắc Lân Sài gân cốt lân phiến phi thường cứng rắn, đâm vào nữa rút ra là cần tiêu hao thời gian . Đưa đến thương pháp của mình cũng vì vậy giảm bớt.

"Ta phải động, không thể tùy ý bọn họ vậy công." Đông Bá Tuyết Ứng dần dần đem bình thường ở phía trong tòa thành tỷ thí tu hành dùng lên, ở phía trong tòa thành, thường xuyên để cho một đoàn bọn lính đồng thời vậy công, Đông Bá Tuyết Ứng ý vào thương pháp nên bước nhanh chóng chuyển xê dịch đánh giết, dĩ nhiên tỷ thí , bình khí cũng xóa .

Hô, hô. . .

Đông Bá Tuyết Ứng cũng từ từ học xong, hấn thành thạo đơn giản di động, làm cho mình đối mặt Hắc Lân Sài thay đổi thiếu. Để cho Hắc Lân Sài vậy công mất đi mục tiêu! Làm cho mình mỗi lần nhiều nhất chỉ cần đối mặt tam đầu Hắc Lân Sài!

"Phốc, phốc, phốc." Bông tuyết bông bành, máu vậy ra, tất cả Hắc Lân Sài té xuống.

"Oành, oành."

Đông Bá Tuyết Ứng càng ngày càng tự nhiên sảng khoái, trường thương đột nhiên quật, lực lượng cường đại xỏ xuyên qua cả trường thương, đột nhiên quất vào một đầu Hắc Lân Sài thượng, Hắc Lân Sài thân thể bị rút ra quỹ dị vận vẹo , xương cốt cắt thành không biết bao nhiêu đoạn, trên mặt đất co quắp học máu.

Đại thụ chỗ cao Tông Lăng quan sát phía dưới lộ ra sắc mặt vui mừng.

"Thích ứng rất nhanh, so với ta dự liệu đều nhanh, dưới loại tình huống này sinh tử đánh giết , thực lực của hấn cũng có thể phát huy ra tới." Tông Lăng khẽ gật đầu, "Qua nữa thượng hai ba ngày, đoán chừng là có thể hoàn toàn thích ứng."

"Rống!" Ngán ngùi sợ hãi tiếng hô từ Hắc Lân Sài bày trung truyền đến, còn sót lại một chút Hắc Lân Sài cửa lập tức quay đầu phân tán chạy trốn.

Đông Bá Tuyết Ưng vừa đuổi theo liền làm giết hai đầu liền dừng lại.

Hô, hô.

Đông Bá Tuyết Ưng lúc này mới buông lỏng một hơi, hô hấp cũng ồ ồ chút, toàn thân máu lưu chuyển tốc độ đều nhanh rất nhiều.

"Như thế nào?" Tông Lăng từ chỗ cao nhảy rơi xuống.

"Đúng là bất đồng." Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gõ đầu nói, "Ở ba năm trước đây, ta cùng lãnh địa tù phạm sinh tử đánh giết lúc cũng có quá loại này khăn trương cảm. Nhưng kia là một đôi một! Loại này vậy công sinh tử đánh giết. . . Để cho ta đối thương pháp sử dụng lại thêm chút ít ý nghĩ."

Thương Pháp Cảnh giới cao, chẳng qua là đại biểu thương pháp tài nghệ đạt đến một cái cực cao cảnh giới.

Nhưng thực chiến thời điểm, chiêu thức lẫn nhau như thế nào kết hợp? Nện bước như thế nào phối hợp? Đây đều là kinh nghiệm thực chiến!

"Hơn nữa sinh tử đánh giết, toàn thân máu sôi trào, lực lượng bắt đầu khởi động. Đối toàn thân lực lượng khống chế tinh ranh hơn mảnh!" Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Đây chính là tử vong uy hiếp xuống. . . Sinh vật bản năng!" Tông Lăng nói.

"Thương pháp của ta có lẽ sẽ nhanh hơn đột phá." Đông Bá Tuyết Ưng sâu trong đáy lòng nhiệt huyết bị điểm đốt lên, khổ luyện mười năm, mài đến kinh người tài nghệ. . . Ở nơi này Hủy Diệt Sơn Mạch, không phải là tốt nhất thì triển là phương?

"Đi nhanh lên, chỗ này mùi máu tươi quá nặng, rất nhanh có đưa tới càng nhiều là ma thú." Tông Lăng thúc giục.

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Bọn họ cũng không quan tâm cấp ba ma thú thi thể, cấp ba ma thú mặc dù có chút tiểu giá trị, nhưng hai người bọn họ có thể kháng đi vài đầu? Giá trị quá thấp không đáng giá được! Về phần trữ vật pháp bảo, Đông Bá Tuyết Ưng trữ vật pháp bảo bên trong không gian sợ rằng miễn cưỡng có thể giả bộ một đầu Hắc Lân Thú mà thôi, không gian quá nhỏ!

. . .

Đi tới Hủy Diệt Sơn Mạch, Đông Bá Tuyết Ưng liền giống như long vào biển rộng, hần kinh nghiệm thực chiến không ngừng tích lũy, thương pháp tài nghệ cũng nhận được bồi dưỡng.

Mỗi lúc trời tối hai người bọn họ muốn lập tức trở về, trở lại phía ngoài doanh địa!

Bọn họ một người là Xà Nhân Tộc Vương Tộc, một người là thức tỉnh thái cổ huyết mạch, bọn họ đi bộ tốc độ thật nhanh, ở Hủy Diệt Sơn Mạch trung đường về lui thủ đô lâm thời có thể dễ dàng duy trì một canh giờ hai trăm dặm tốc độ! Bọn họ thăm dò lúc chậm, trở về lúc dựa theo đường cũ trở về cũng rất nhanh.

Qua đêm hay là muốn ở doanh địa qua đêm, dù sao bọn họ cũng cần hảo hảo nghỉ ngơi, ở núi non bên trong qua đêm quá mệt mỏi.

. . .

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Đông Bá Tuyết Ưng tiến bộ để cho Tông Lăng chắc lưỡi hít hà, hần có thể thấy Đông Bá Tuyết Ưng ở trở nên càng ngày càng lão luyện, mỗi lần chiến đấu, Đông Bá Tuyết Ưng cũng sẽ suy tư hấp thu dạy dỗ, làm cho mình lần sau biểu hiện hơn hoàn mỹ.

"Từ nhỏ liền hiểu tự hỏi tổng kết, liên chiến đấu, cũng mỗi lần tổng kết. Khó trách thương pháp có thể lợi hại như thế!" Tông Lăng âm thầm nói thầm, hần vẫn cảm thấy Đông Bá Tuyết Ưng trí khôn rất cao.

Hần cũng tự hỏi rất thông minh.

Cũng hiểu được hấp thu qua dạy dỗ, thật ra thì đạo lý này rất nhiều người cũng hiểu. Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng suy nghĩ hơn đặc biệt, hiệu suất rõ ràng muốn cao hơn! Cũng tỷ như ở còn tám bé lúc, bình thường hải tử đi xem những thứ kia truyện ký tiểu thuyết chuyện xưa, đều chỉ có nhớ được rất nhiều vượt qua Phàm Kỳ Sĩ phản kích chuyện xưa. Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng nhưng phát giác ra những thứ này vượt qua Phàm Kỳ Sĩ trưởng thành quy luật

Tỷ như gần chín thành đồ chưa đi đến vào quá học viện.

Tỷ như truyện ký trong tiểu thuyết đôi câu vài lời công bố, bọn họ rất nhiều cũng cực trọng thị trụ cột, đưa đến Đông Bá Tuyết Ưng đối thương pháp trụ cột tu hành cũng đến biến thái trình độ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Đánh Lén

Hủy Diệt Sơn Mạch bên trong một ngôi cao Sơn Sơn đỉnh, Đông Bá Tuyết Ưng cùng Tông Lăng cũng ngồi chồm hổm ngồi ở đó quan sát nơi xa. (www.kxs7.com)

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ưng hỏi, "Chúng ta tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch cũng có mười hai ngày rồi, cũng tìm tòi mười hai ngày, vẫn cũng tìm không được Loạn Dao Minh tung tích a."

"Loạn Dao Minh mỗi lần chạy trốn vào Hủy Diệt Sơn Mạch cũng là ở vùng này, căn cứ nhiều năm qua các nơi sưu tập tới tin tức, chúng ta vòng định phạm vi hẳn là không sai." Tông Lăng nói.

Lần này tới Hủy Diệt Sơn Mạch, chủ yếu chính là săn giết Loạn Dao Minh!

Loạn Dao Minh họa loạn Nghi Thủy cảnh nội quá lâu, lần lượt đi ra ngoài làm ác, lần lượt chạy trốn, cũng thường xuyên có người cửa thấy, cho nên tin tức quy nạp đứng lên cũng có thể biết Loạn Dao Minh đại khái địa lý vị trí!

Phía ngoài trú trát doanh địa cũng là có khảo cứu .

Ra mặt trú trát doanh địa làm đầu nguồn, xâm nhập Hủy Diệt Sơn Mạch năm trăm dặm phạm vi! Đây chính là Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ vòng định phạm vi.

Bọn họ nhận định rồi, Loạn Dao Minh chín thành chín ở nơi này trong phạm vi!

"Loạn Dao Minh những thứ này dân liễu mạng thường xuyên ra vào, tự nhiên có một con tương đối an toàn lão Lộ! Nhưng nơi này cuối cùng là Hủy Diệt Sơn Mạch, tùy thời có thể có ma thú, cho nên bọn họ không thể nào xâm nhập quá nhiều. Nếu không mỗi lần ra vào cũng muốn bảy tám canh giờ? Bọn họ đi bộ tốc độ nhưng cần không nổi chúng ta, trong bọn họ có thật nhiều liên làm Kỵ Sĩ cũng không phải là." Tông Lăng nói, "Từ từ tìm, nhất định có thể tìm được."

"Ừ."

Năm trăm dặm phạm vi, nhìn như không lớn, nhưng chính mình hai người từ từ tìm, hay là rất khó khăn .

Dù sao Loạn Dao Minh chọn sào huyệt, khẳng định chọn giấu phi thường bí mật.

...

Đông Bá Tuyết Ưng hai người bọn họ tiếp tục cẩn thận tìm kiếm, mặc dù thỉnh thoảng cũng đụng phải ma thú, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng bộc phát ở dưới thực lực có thể ngăn ngừa duy trì Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ cấp, thương pháp vừa lợi hại như thế, cho nên đều có thể ngăn cản xuống. (www.kxs7.com) dù sao phía bên ngoài phạm vi bình thường có rất ít vượt qua cấp ba ma thú xuất hiện.

"Vù vù hô ~~~ "

Âm u trong núi rừng, tuyết đọng vạn năm không thay đổi, hàn khí tràn ngập.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng lặng lẽ đi lại chung quanh điều tra, tìm kiếm Loạn Dao Minh tung tích.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ưng lỗ tai giật giật, liền làm thấp giọng nói, "Tông thúc, chúng ta đi bên kia nhìn một cái." Vừa nói chỉ hướng rồi nơi xa một chỗ bãi đất.

"Phát hiện cái gì?" Tông Lăng cùng Đông Bá Tuyết Ưng cùng nhau lặng lẽ đi tới, đồng thời hỏi.

"Nhìn sẽ biết."

Đông Bá Tuyết Ưng thật cẩn thận bò lên trên bãi đất.

Tông Lăng cũng bò lên trên bãi đất, hai người mạo đầu, hướng phía trước nơi xa nhìn lại.

Nơi xa là một mảnh lớn hồ, hồ xinh đẹp giống như khổng lồ Phi Thúy, mà ở bên cạnh hồ đang có đại lượng tuyết trắng bày sỏi, chi chít lang cửa, tam tam lưỡng lưỡng, hoặc là cúi đầu uống nước, hoặc là nửa nằm ở hồ nước bên cạnh trên cỏ, một mắt nhìn đi, này bày sỏi số lượng sợ đến có hai ba trăm đầu nhiều! Những thứ này lang cửa hình thể có thể sánh bằng Hắc Lân Sài lớn hơn, mỗi một đầu cũng sánh ngang Phi Sương Ma Thú Mã Câu, bộ lông tuyết

trắng thuần tron, có chút xinh đẹp.

"Ngân Nguyệt Lang!" Tông Lăng nuốt cổ họng lung, sắc mặt đều có chút phát Bạch.

"Còn có Lang Vương!" Đông Bá Tuyết Ưng nhìn xa nhất nơi, cũng nửa nằm ở bên bờ hình thể khổng lồ nhất Ngân Nguyệt Lang Vương, ở chung quanh hẳn có hơn mười đầu rõ ràng hình thể trọng đại Ngân Nguyệt Lang quay chung quanh ở bên cạnh.

"Không nghĩ tới thật đúng là để cho ta đụng phải Ngân Nguyệt Lang Vương." Đông Bá Tuyết Ưng nhếch miệng, lộ ra một nụ cười khổ.

"Đi thôi, không có cách nào đánh, một chút hi vọng cũng không có." Tông Lăng lắc đầu.

Đông Bá Tuyết Ưng ngó chừng.

Đúng vậy a.

Là một chút hi vọng cũng không có!

Từ hình thể là có thể nhìn ra, Ngân Nguyệt Lang làm cấp ba ma thú, hình thể so sánh với Hắc Lân Sài đại nhiều lắm! Ngân Nguyệt Lang lực đánh vào cũng mạnh phi thường, một đầu Ngân Nguyệt Lang thể trọng liền có tám ngàn cân, chạy nhanh đứng lên lực đánh vào sợ là đáp số nghìn cân, bức nào chi mãnh liệt? Đông Bá Tuyết Ưng có thể dễ dàng một trường thương quét ngang bốn năm đầu Hắc Lân Sài. (www. kxs7. com.) nhưng Ngân Nguyệt Lang? Đông Bá Tuyết Ưng sợ rằng chỉ có thể quét được động một đầu! Hơn nữa bọn họ có hai ba trăm đầu nhiều, chính là năm ba cái Lưu Tinh Kỳ Sĩ cũng ngăn cản không nổi.

Còn có mạnh nhất Ngân Nguyệt Lang Vương!

"Mượn thân pháp né tránh, tận lực làm cho mình mỗi lần đối mặt Ngân Nguyệt Lang chỉ có mấy đầu." Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm tính toán, "Bất quá, có Ngân Nguyệt Lang Vương thống lĩnh chỉ huy, chuyện sẽ không giống ta nghĩ tốt như vậy, một khi xuất hiện khúc chiết, lâm vào trong bầy sói ta trốn cũng trốn không thoát."

"Đi!" Đông Bá Tuyết Ưng lựa chọn buông tha cho.

Hắn ở Hủy Diệt Sơn Mạch cũng vài ngày rồi, rất rõ ràng những thứ này ma thú chỗ đáng sợ, hẳn hiện tại đi cùng cả Ngân Nguyệt Lang bầy đánh giết, thành công hi vọng chưa tới một thành! Từ vọng khả năng nhưng có bảy tám phần nhiều!

Không đáng giá được mạo hiểm.

...

Đảo mắt vừa đã qua ba ngày.

Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ một mực cực khổ tìm kiếm Loan Đào Minh sào huyệt.

"Này Loan Đào Minh, giấu đích thực kín." Đông Bá Tuyết Ưng cắn răng, này cũng nửa tháng rồi, năm trăm dặm phạm vi cũng đại khái tìm hai lần rồi.

"Bọn họ cũng sợ, cũng sợ bị phát hiện sào huyệt." Tông Lăng nhưng cười nói, "Tuyết Ưng, sự kiên nhẫn của ngươi còn chưa đủ a, ta và ngươi Đồng thúc phụ thân ngươi mẫu thân năm đó tìm kiếm một chỗ bảo tàng, tìm túc túc hơn ba tháng."

"Tìm được rồi sao?" Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

"Tìm không được." Tông Lăng nói.

"Tìm không được?" Đông Bá Tuyết Ưng sừng sốt, hẳn cho là Tông thúc nói cái này là bởi vì có đại thu hoạch đây.

Tông Lăng cười nói: "Làm sao, thật kỳ quái sao? Chẳng lẽ tìm bảo tàng liền nhất định có thể tìm được? Thế gian này chuyện tuyệt đại đa số lúc cũng sẽ không như người của tâm ý."

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gõ đầu.

Trong lòng thì có điều xúc động.

Chuyện thế gian, tám chín phần mười sẽ không tấn như người Ý.

Mặc dù đang cho phép nhiều phương diện, tỷ như lãnh địa một chút tài chính, tỷ như một chút tu hành kỳ xảo vân vân, hẳn cũng tự hỏi so sánh với Tông thúc bọn họ lợi hại hơn. Có ở đó một số người sinh đạo lý thượng, hay là thiếu sót hơn.

Hai người tiếp tục không ngừng tìm kiếm.

Ngay vào lúc này ——

Một đạo thân ảnh mờ hồ tối tăm mờ mịt nhỏ gầy bốn vó dã thú đang đứng ở đại thụ trên cây khô quan sát phía dưới Đông Bá Tuyết Ứng cùng Tông Lăng.

Mà Đông Bá Tuyết Ứng hai người bọn họ thể nhưng không một chút phát hiện.

Chà.

Bốn vó dã thú nhẹ nhảy, lặng yên không một tiếng động rơi vào khác trên một cây đại thụ, tiếp tục ngó chừng Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ, này động tĩnh, mặc dù Đông Bá Tuyết Ứng giác quan thứ sáu nhạy cảm cũng không thể phát hiện.

Nó, có lưu tuyến loại hình thể, lớn nhỏ cùng Hắc Lân Sài tương tự.

Nhưng là lông của nó da giống như sa tanh loại, hơn nữa còn sẽ cho người tạo thành ảo giác, giống như thân thể của nó là hư ảnh.

Đây cũng là một đầu kinh khủng thợ săn —— cấp năm ma thú ‘ Âm Ảnh Báo ’.

Âm Ảnh Báo, cực kì khủng bố, nó đi lại ở trong bóng ma lặng yên không một tiếng động, làm nó lộ ra rằng nanh thời điểm bình thường cũng đã đem mục tiêu giết chết! Là trong Ma Thú Sơn Mạch đứng đầu thợ săn.

Giống như trong truyền thuyết cấp sáu ma thú ‘ Âm Ảnh Báo Vương ’ lại càng có thể thân thể hoàn toàn dung nhập vào ở trong bóng ma, mọi người cho dù mở to mắt không nhận ra không thấy!

Hô, hô, hô. . .

Âm Ảnh Báo lặng yên không một tiếng động tiến tới gần, nó cẩn thận ngó chừng tên kia áo đen thiếu niên.

Làm một gã đứng đầu thợ săn. . . Nó có thể cảm giác được tên này áo đen thiếu niên uy hiếp muốn vượt xa bên cạnh tóc bạc Xà Nhân, chỉ cần nhất cử giết chết áo đen thiếu niên, vậy thì rất nhẹ nhàng rồi.

"Sưu!"

Âm Ảnh Báo kia xám xịt trong con ngươi đột nhiên hiện ra sát cơ, đồng thời nó đột nhiên thoát ra.

Một đạo màu xám tro tàn ảnh!

Quá là nhanh.

Đông Bá Tuyết Ứng tốc độ cực hạn cũng không cách nào cùng Âm Ảnh Báo tốc độ so sánh với, đây là để cho Ngân Nguyệt cấp bọn kỵ sĩ đều đau đầu đáng sợ tốc độ.

"Ừ?" Đang cùng Tông thúc sóng vai đi tới Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt đột nhiên đại biến, toàn thân tóc gáy đều dựng lên, trái tim đột nhiên co rút lại.

"Đi tìm chết!"

Đông Bá Tuyết Ứng không còn kịp nữa quay đầu lại, đột nhiên trước lui, cũng không còn kịp nữa kia phòng ngự của hắn động tác, chỉ tới kịp trường thương trong tay thuận thể sau này một đâm! Trường thương đuôi thương này một đâm giống như trước lực lớn vô cùng, tầm thường cấp bốn ma thú sợ rằng cũng bị ngăn cản, nhưng lần này tập kích tới chính là am hiểu ám sát cấp năm ma thú Âm Ảnh Báo!

Âm Ảnh Báo móng nhọn đánh vào Đông Bá Tuyết Ứng sau này đảo ra trên cán thương, phách đề cán thương, hơn nữa mượn lực bắn ngược, thuận thể ở Đông Bá Tuyết Ứng lưng bộ hung hăng chính là một trào, một cổ kinh khủng lực đánh vào đánh sâu vào ở Đông Bá Tuyết Ứng bên trong thân thể, để cho hắn kim lòng không đậu bay về phía trước diệt xuất.

"Oành!"

Ở nó móng nhọn đánh vào Đông Bá Tuyết Ứng trường thương cán thương đồng thời, làm một gã gần như Thương Pháp Đại Sư cao thủ, trường thương cán thương tự nhiên thuận thể mượn lực, trường thương đột nhiên chuyển động 180° trong nháy mắt liền quật ở giữa không trung nhanh chóng tránh không kịp Âm Ảnh Báo trên thân thể, Đông Bá Tuyết Ứng mặc dù thân thể ở bay về phía trước, vẫn như trước mạnh mẽ quay thân phát lực, này một trường thương xoay tròn rút ra phách uy lực cực lớn.

Âm Ảnh Báo ba kỳ giảm rơi trên mặt đất, khả nhu mềm không xương thân thể trong nháy mắt giảm bớt lực hơn nữa rút lui né tránh.

Mà Đông Bá Tuyết Ứng cả người rơi xuống hướng mặt đất, lập tức giữa không trung một cái quay cuồng, ngời chồm hồm rơi trên mặt đất, cảm trong tay trường thương cảm tức nhìn nơi xa Âm Ảnh Báo, hắn chỉ cảm thấy lưng đau đớn, thân thể tạng phủ chấn động, một ngụm máu tươi không nhịn được nẩy lên trong miệng.

"Phốc." Nhỏ ra trong miệng máu tươi, Đông Bá Tuyết Ứng hàm răng cũng là hồng, hắn chết chết ngó chừng đầu kia Âm Ảnh Báo.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Sinh Tử Một Sát Na

Là Âm Ảnh Báo. (www. kxs7. com)" Tông Lăng kinh hãi, bất quá lần lượt trong sinh tử kinh nghiệm để cho hắn nhanh chóng lui về phía sau, suu suu suu! Hắn đuôi rắn nện lực, nhảy đánh kinh người, liên tục toán loạn ba lần cũng đã chạy trốn tới rồi nơi xa đại thụ chỗ cao.

Nhưng Âm Ảnh Báo kia xám xịt con người chẳng qua là lạnh như băng nhìn lướt qua Tông Lăng, liền tiếp theo ngó chừng Đông Bá Tuyết Ưng.

Nó căn bản không có đem kia tóc bạc Xà Nhân để vào trong mắt, nó nhưng là lấy tốc độ nổi danh cấp năm ma thú, muốn giết một người Thiên Giai Kỳ Sĩ? Một chiêu như vậy đủ rồi! Hơn nữa lấy thân thể của nó mạnh mẽ. . . Cho dù đứng ở đó mặc cho Thiên Giai Kỳ Sĩ phách chém ám sát cũng không thể gây thương tổn được nó một tia, nó hoàn toàn không thấy rồi Tông Lăng, cơ hồ tất cả lực chú ý đều ở Đông Bá Tuyết Ưng trên người.

Cái nhân loại này áo đen thiếu niên. . . Mới là đại uy hiếp!

Ở bị nó đánh lên dưới tình huống, lại vẫn có thể phản công nó.

"Tông thúc, người trốn xa điểm, càng xa càng tốt." Đông Bá Tuyết Ưng trầm thấp nói.

"Tuyệt Ưng, phải cẩn thận, Âm Ảnh Báo tốc độ thật nhanh." Nơi xa Tông Lăng cũng biết giúp không được gì, xa xa nói câu, liền vừa lập tức nhanh chóng chột lui.

Đông Bá Tuyết Ưng gắt gao ngó chừng Âm Ảnh Báo, nhếch miệng cười một tiếng: "Thật không nghĩ tới lần đầu tiên tới Hủy Diệt Sơn Mạch thế nhưng có thể gặp được một đầu cấp năm ma thú." Vừa nói tay trái đem trước ngực hai cái bố trí mạng cũng ngăn, loảng xoảng loảng xoảng, đeo binh khí cái hòm nhất thời rơi xuống trên mặt đất, cả binh khí cái hòm đã bị hoàn toàn bắt thành rách nát rồi, áo ngoài của mình cũng bị bắt phá, may là mặc hộ thân nội giáp, nếu không một ít trào thì phải bị thương nặng.

"Hà hà ~—" Âm Ảnh Báo phát ra thanh âm trầm thấp, chậm rãi vòng quanh Đông Bá Tuyết Ưng di động tới, nó bốn vó có đệm thịt, nện bước phi thường nhẹ.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chăm chăm vào nó.

Một người, một ma thú.

Lần nhau cũng ngó chừng đối phương ánh mắt!

Sinh tử đang ở một đường!

"Chà chà!" Âm Ảnh Báo đột nhiên động, nó đầu tiên là hướng trái bên bờ nhào về phía trước, nhưng mới vừa đập ra, liền vừa trên mặt đất nhất giảm trong nháy mắt biến hướng, trực tiếp thẳng hướng Đông Bá Tuyết Ưng. (xem tiểu thuyết đi www. kxs7. com .)

"Cho ta chết!" Đông Bá Tuyết Ưng trong tay trường thương mũi thương Uyển Như một cái rắn độc, trong nháy mắt liền đã đến Âm Ảnh Báo trước mặt.

Âm Ảnh Báo xám xịt con người nhìn chăm chăm vào Đông Bá Tuyết Ưng.

Nó ở lao ra đồng thời, bốn vó cũng cơ hồ tùy thời dán mặt đất, nhẹ nhàng nhanh như thiểm điện một chút, cũng đã lần nữa biến hướng, tránh thoát rồi này sắc bén mũi thương.

Lần lượt tấn công, lần lượt biến hướng.

Đông Bá Tuyết Ưng hoàn toàn đem hết toàn lực ở phòng.

"Chà chà chà. . ." Âm Ảnh Báo hóa thành quỷ mị ảo ảnh, vây quanh Đông Bá Tuyết Ưng.

Đông Bá Tuyết Ưng chung quanh cũng là vô số mũi thương ảo ảnh, còn có ‘ Phi Tuyết Thần Thương ’ tạo thành bông tuyết ở phiêu đảng.

"Quá là nhanh, quá là nhanh."

"Không đủ, hay là không đủ." Đông Bá Tuyết Ưng cảm giác được tự thân chậm, mặc dù thương pháp của mình học « Huyền Băng Thương Pháp » một chút kỳ xảo, lấy mau trừ danh! Nhưng cùng Âm Ảnh Báo vừa so sánh với hay là chênh lệch rất rõ ràng. . . Âm Ảnh Báo liền giống như sân vắng tàn bộ giống nhau vây quanh chính mình, lần lượt tìm kiếm cơ hội, loại này nhanh như ảo ảnh di động biến hướng, đối Âm Ảnh Báo mà nói căn bản còn không phải là cực hạn!

Âm Ảnh Báo con người vẫn rất bình tĩnh, hết thấy đều ở nó trong không chế.

"Oanh!"

Không khí cũng bóp méo, Âm Ảnh Báo tốc độ đột nhiên tăng vọt, đột nhiên lao ra, thẳng hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

"Liền lúc này!" Đông Bá Tuyết Ưng hai tròng mắt hiện hồng, thân thể chung quanh mờ hồ có màu đỏ như máu khí lưu xuất hiện, hiển nhiên giờ khắc này Đông Bá Tuyết Ưng đưa thái cổ huyết mạch hoàn toàn bộc phát.

Lực lượng bộc phát!

"Oanh!" Trường thương mũi thương xoay tròn, xé rách mờ không khí, xẹt qua một đạo vận vẹo đường vòng cung, đâm về Âm Ảnh Báo.

Âm Ảnh Báo kinh hãi.

Một thương này tốc độ hoàn toàn ngoài nó dự liệu, nếu như ở cẩn thận đề phòng trung gặp phải một thương này nó có thể rất nhẹ nhàng né tránh. (www.kxs7.com) nhưng là giờ phút này đã toàn lực đánh giết, đã đến Đông Bá Tuyết Ưng phụ cận! Khoảng cách quá gần, thân thể hướng quá nhanh, căn bản không có cách nào trốn.

"Rồng ~~~" nó phát ra hung lệ một tiếng tiếng hô, một đôi chân trước đồng thời đập ở trường thương thượng.

Trường thương xoay tròn giống như một cái đu động đại xà.

Này bỏ nhào về phía trước, ở trường thương xoay tròn hạ liền tan mất hơn phân nửa lực đánh vào, như cũ đâm về Âm Ảnh Báo bụng.

Âm Ảnh Báo cả người cũng giống như không có xương bình thường vận vẹo đong đưa, hết sức tránh ra này đáng sợ nhất thương.

"Xé!"

Trường thương mũi thương sát Âm Ảnh Báo màu trắng mềm mại bụng xẹt qua, một đạo vết máu hiện ra.

Âm Ảnh Báo mượn đánh ra trường thương lực lượng lập tức phi trùng thiên, trực tiếp bay đến một cây đại thụ chỗ cao chạc cây thượng, bụng của nó xuất hiện một đạo ước chừng hai thước lớn vết thương, bất quá vết thương đã mạnh mẽ khép lại, có chút ít vết máu tích lặc. Nó kia xám xịt trong con người có hung lệ điên cuồng, gắt gao ngoảnh chừng phía dưới Đông Bá Tuyết Ưng.

"Thế nhưng không có giết người, người thật là mạng lớn." Đông Bá Tuyết Ưng ngoảnh chừng phía trên Âm Ảnh Báo, trong lòng thì có chút không cam lòng, chính mình thời khắc mấu chốt lực lượng bộc phát, ngoài đôi phương dự liệu, hiệu quả tốt nhất. Hiện tại này Âm Ảnh Báo có phòng bị, thì phiền toái.

"Suu suu suu."

Âm Ảnh Báo cũng nổi giận, đột nhiên lao xuống, thẳng tắp dựng thẳng đập trên đại thụ đi xuống chạy nhanh, liên tục ba ản nắp xuống, liền đập trên đại địa giết Đông Bá Tuyết Ưng trước mặt.

"Huu."

Đông Bá Tuyết Ưng thân thể kia mờ hồ màu đỏ như máu khí lưu dâng lên, trường thương hiểu rõ đoạt mệnh một đâm, bị Âm Ảnh Báo cẩn thận tránh thoát.

"Cút!" Nhất thương đâm vào không khí, Đông Bá Tuyết Ưng lập tức thay đổi đâm làm quét ngang!

Trường thương quét ngang, uy năng thiên băng địa liệt, Âm Ảnh Báo cũng là lộ ra kinh sắc, này vừa kéo đánh nếu quả thật rút trúng rồi, nó không chết cũng phải trọng thương! Nó nào biết đâu rằng... Đông Bá Tuyết Ưng thức tỉnh thái cổ huyết mạch chính là lực lượng huyết mạch, giờ phút này trường thương quét ngang rút ra đánh nhau, lực lượng hoàn toàn xâm thấu thấu cán thương, mới thấm thía toàn bộ phát huy ưu điểm của hắn.

Âm Ảnh Báo thân thể như nước sóng phập phồng, móng nhọn nhẹ nhàng ở trên cán thương điểm hạ, liền mượn lực tránh ra.

"Oanh ~~~" trường thương quét ngang mà qua, quét ở bên cạnh trên một cây đại thụ, đại thụ đột nhiên một tiếng ầm vang nổ, cả từ đó mà gãy, đại thụ bắt đầu ừng ừng ngã xuống.

"Cho ta chết."

Đông Bá Tuyết Ưng bay hướng ra, trường thương hoặc là đâm, hoặc là phách, hoặc là quét.

Liên miên không dứt công kích không ngừng bao phủ hướng Âm Ảnh Báo, Âm Ảnh Báo cũng là không ngừng lui về phía sau né tránh, trong lúc nhất thời chung quanh núi rừng nhưng xui xẻo, Đông Bá Tuyết Ưng trường thương, chính là hai ba người ôm hết cự thạch cũng là có thể đập nát bấy, hoàn toàn đâm thấu! Những thứ này cây cối cửa nơi nào trải qua được phá hủy?

. . .

Một đường chém giết.

Đồng Bá Tuyết Ưng cũng phát hiện sớm đem Tông thức vứt xa xa, điều này làm cho hắn cũng âm thầm buông lỏng một hơi, nhưng trong lòng hắn cũng rất lo lắng.

Bởi vì lực lượng bộc phát , hắn nhìn như điên cuồng tiến công chiếm cứ chút ít ưu thế!

Nhưng khi hắn lui về phía sau , Âm Ảnh Báo nhưng lập tức đuổi theo kịp, căn bản không để cho hắn chạy trốn. Âm Ảnh Báo tốc độ quá là nhanh. . . Nó nếu như muốn đi theo, Đồng Bá Tuyết Ưng căn bản vứt không ra nó.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, của ta thể lực đang không ngừng tiêu hao, chỉ chống đỡ không được bao lâu." Lực lượng bộc phát , Đồng Bá Tuyết Ưng có thể cảm giác được tự thân thể lực kịch liệt tiêu hao.

Làm thể lực tiêu hao hầu như không còn, vậy thì mất mạng!

"Hà hà ~~~ "

Âm Ảnh Báo là cực kỳ có kinh nghiệm thợ săn, thời khắc đang tìm kiếm cơ hội.

Cuối cùng ——

Đồng Bá Tuyết Ưng thể lực kịch liệt tiêu hao để cho công kích của hắn xuất hiện sơ hở, Âm Ảnh Báo đột nhiên nhanh như tia chớp lao ra, cơ hồ nháy mắt liền đến Đồng Bá Tuyết Ưng trước mắt.

"Không tốt." Đồng Bá Tuyết Ưng trong lòng run lên, da đầu tê dại.

Từ vong nguy cơ, tới như thế đột nhiên!

"Cho ta chết, chết, chết!" Đồng Bá Tuyết Ưng điên cuồng, ánh mắt đều đỏ, không phải là nguoi chết chính là ta mất, hắn vận dụng toàn thân lực lượng hết sức đâm ra trong tay trường thương.

Đây là cuối cùng giãy dụa!

Tựa như một chút dã thú trước khi chết cũng sẽ điên cuồng giãy dụa giống nhau, Đồng Bá Tuyết Ưng ở đối mặt đột nhiên phủ xuống từ vong nguy cơ, hiển nhiên cũng khơi dậy tánh mạng của hắn bản năng.

Toàn thân lực lượng đều ở bắt đầu khởi động, chung quanh thời gian cũng giống như thay đổi chậm, Âm Ảnh Báo răng nanh cũng rõ ràng có thể thấy được.

"Hô. . ."

Chung quanh chiến đấu sinh ra Phong, thổi tới trên mặt cũng như vậy rõ ràng.

Ào ào xôn xao. . . Máu trong cơ thể lưu động đều tốt giống như nước sông chạy chồm có thể rõ ràng cảm nhận được.

Tư tư tư ~~~ gân cốt da thịt lực lượng đã ở truyền lại. . .

"Lực lượng viên mãn, tinh khiết như một."

Đồng Bá Tuyết Ưng ở từ vong uy hiếp , tánh mạng bản năng hạ cuối cùng đột phá tầng kia không hiểu nhau, máu lưu động, gân cốt liên tiếp, da thịt lực lượng truyền lại. . . Hết thấy cũng cảm nhận được, đẹp như thế hay. Đây một sát na, tất cả lực lượng đều ở khổng chế của hắn , vô cùng tinh tế, không có có một tí lãng phí, dư thừa tiêu hao.

"Hô!"

Toàn thân lực lượng như nước truyền lại, cho tới bây giờ đối thân thể của mình nắm trong tay không có như thế tuyệt đẹp quá.

Trường thương xoay tròn đâm thủng khoảng không, tốc độ nhưng đột nhiên tăng vọt!

Phốc kỷ!

Trường thương mũi thương trong nháy mắt từ trong kinh ngạc Âm Ảnh Báo chỗ ngực đâm vào, từ phần lưng của nó đâm ra.

Nắm trường thương, nhìn kia bị đâm thủng Âm Ảnh Báo còn tại giãy dụa giãy dụa, máu tươi không ngừng chảy ra, Đồng Bá Tuyết Ưng gắt gao ngoảnh chừng, kia Âm Ảnh Báo cũng đang ngoảnh chừng Đồng Bá Tuyết Ưng, chẳng qua là giờ phút này nó kia xám xịt trong con nguoi có cũng là khủng hoảng kinh sợ lo lắng, nó cường đại sinh mệnh lực khiến nó tức tức từ chối gần nửa phút, máu cũng lưu trên đất, nó mới rút cục không một tiếng động.

Toàn thân buông lỏng, Đông Bá Tuyết Ưng nằm ở rồi lạnh như băng tuyết đọng trên mặt đất, nhìn bên cạnh bị mặc ở trường thương thượng như cũ từng tròng mắt Âm Ảnh Báo.

"Là người chết, ta sống!" Đông Bá Tuyết Ưng nhìn Âm Ảnh Báo thi thể, có sống sót sau tai nạn may mắn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Huyền Băng Thương Pháp » Tầng Thứ Nhất

Tông Lăng từ chỗ cao rơi xuống, nhìn giống như bị quái vật phá hư một mảnh đồng hồ độn núi rừng, nhưng trong lòng tràn đầy lo lắng. (www. kxs7. com)

"Tuyết Ưng, nhất định phải không có chuyện gì a, người nhất định phải không có chuyện gì!" Tông Lăng men theo này phá hư dấu vết nhanh chóng truy tung đi qua, hấn lo lắng trái tim đều ở co quắp, "Đáng chết, đáng chết, tại sao ta cho tới bây giờ cũng không có thể trở thành Lưu Tinh Kỳ Sĩ! Nếu như ta đột phá, kia hôm nay ta liền có thể giúp đến Tuyết Ưng rồi, sẽ không để cho Tuyết Ưng một mình lâm vào kia tuyệt cảnh trùng."

Sống chết của hấn bạn tốt Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du bị nắm đi, dặn bảo quá hấn, hi vọng hấn chiếu cố tốt hai đứa bé.

Nhìn Tuyết Ưng từ oa oa khóc nỉ non trẻ mới sinh, vừa được lớn như vậy, Tông Lăng đối Tuyết Ưng tình cảm đã sớm rất sâu rất sâu rồi.

Nhìn trước mắt một mảnh đồng hồ độn núi rừng, Tông Lăng càng ngày càng sợ càng lo lắng.

"Nhất định không nên gặp chuyện không may."

"Không nên gặp chuyện không may."

Tông Lăng tốc độ cao đi tới, không ngừng bay tán loạn.

Hồ.

Một lần bay tán loạn, đuôi rắn đánh vào bên cạnh một cây đại thụ trên cây khô, nhảy chính là mấy chục thước, làm Tông Lăng ở giữa không trung lúc cũng đã thấy được nơi xa đứng một đạo áo đen thiếu niên thân ảnh.

Đang nhìn đến áo đen thiếu niên thân ảnh sát na, Tông Lăng trong lòng chính là buông lỏng, mới thở phào ra một hơi.

"Tuyết Ưng." Tông Lăng đuổi đi qua.

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ưng đang đem trên cán thương Âm Ảnh Báo thi thể lấy xuống.

"Người giết Âm Ảnh Báo?" Tông Lăng nhìn thi thể kia, có chút không dám tin tưởng, đây cũng là lấy tốc độ linh hoạt trừ danh đáng sợ thợ săn.

Đông Bá Tuyết Ưng cười nói: "Vận khí, thật là vận khí, thiếu chút nữa. . . Chết đúng là ta."

Đây là hấn tiếp cận nhất từ vong một lần.

Mặc dù lúc trước cũng cùng ma thú chém giết quá, những thứ kia ma thú móng nhọn, răng nanh cũng sát thân thể của mình mà qua, cũng làm cho mình cảm giác được từ vong hơi thở! Nhưng là kia cũng là gặp phải quần công, mới nhất đẳng phương diện chính mình vẫn bị vây ưu thế tuyệt đối! Nhưng là lần này Âm Ảnh Báo mặc dù chỉ có liên một đầu, nhưng toàn bộ phương diện áp chế chính mình.

"Chà chà chà. kxs7. com" Đông Bá Tuyết Ưng vươn ra tay trái, nhất thời lòng bàn tay xuất hiện một màu tím, màu trong tím có khoảng mười hai cái đoàn màu, vốn là này màu tím là đặt ở trừ vật dây chuyền bên trong.

"Vào." Để xuống màu tím, cầm lên Âm Ảnh Báo thi thể, còn nghĩ thi thể của nó hơi chút cong co rúc xuống.

Hồ.

Âm Ảnh Báo thi thể biến mất mất tích, trừ vật dây chuyền bên trong không gian cơ hồ bị nhồi vào, chỉ có cạnh góc vài chỗ có một chút khe hở.

"Tông thúc, chúng ta hay là đi nhanh lên đi, này mùi máu tươi sợ rằng có hấp dẫn ma thú tới đây." Đông Bá Tuyết Ưng công lên rồi màu tím, nắm Phi Tuyết Thần Thương.

"Cũng không cần quá lo lắng, Âm Ảnh Báo hơi thờ trăn ngập ở chung quanh, bình thường ma thú căn bản không dám nhích tới gần, bất quá đã trải qua trận đại chiến này, ngươi là được hào hào nghỉ ngơi nghỉ ngơi." Tông Lăng cũng là dễ dàng cười nói.

Bước lên đường về con đường.

Đông Bá Tuyết Ưng tâm tình rất tốt, mặc dù đã trải qua một cuộc nhất mao hiểm cuộc chiến sinh tử, nhưng là một đầu Âm Ảnh Báo giá trị nhưng là vượt qua mười vạn kim tệ ! Âm Ảnh Báo kia tựa như sa tanh loại da lông, có giấu điểm hiệu quả, là trân quý luyện chế tài liệu, dĩ nhiên Âm Ảnh Báo da lông nhiều hơn rơi vào nhà giàu có quý tộc trong tay, đây là bọn hắn thích nhất, mặc vào một Âm Ảnh Báo áo da, vừa xinh đẹp lại có mặt mũi, để cho bao nhiêu người hâm mộ ghen tỵ với?

Đối Tuyết Ưng mà nói, quần hắc khí gió tại sao, đáng giá là tốt rồi!

...

Hủy Diệt Sơn Mạch trong doanh địa.

Làm Đông Bá Tuyết Ưng hai người bọn họ đi gần hai canh giờ chạy về doanh địa, trời đã tối rồi, ăn điểm cơm tối, Tông Lăng cũng là nghỉ ngơi, mà Đông Bá Tuyết Ưng nhưng không có.

"Tróc tróc ~~~ "

Doanh địa đóng lửa một mực thiêu đốt lên, bị xua tan rét lạnh.

Đông Bá Tuyết Ưng khoanh chân ngồi ở bên cạnh đóng lửa, Phi Tuyết Thương liền đặt ngang ở đầu gối của hắn thượng, hắn nhắm mắt lại lẳng lặng ngồi xếp bằng, đóng lửa quang mang chiếu rọi ở trên mặt của hắn.

Yên lặng. . .

Đêm rất yên tĩnh. . .

Đông Bá Tuyết Ưng tỉ mỉ cảm thụ được thân thể của mình, cảm thụ được toàn thân mỗi một chỗ gân cốt da thịt, cảm thụ được trong cơ thể trái tim bành trướng co rút lại, máu như chạy chồm con sông có lực ở lưu động. . .

Lúc trước sinh tử một đường, hắn đã đạt tới lực lượng viên mãn như một cảnh giới, giờ phút này tỉ mỉ nhận thức cùng cố quen thuộc. kxs7. com

"Lên."

Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên, cầm trong tay Phi Tuyết Thương bắt đầu diễn luyện thương pháp.

Nhân Thương hợp nhất, giống như hóa thành một cái Giao Long.

Thương ảnh lóe lên, bông tuyết bông bành.

"Tốt thương, tốt thương."

Đông Bá Tuyết Ưng ngừng lại, nhìn trong tay Phi Tuyết Thương, tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Người ánh mắt có thị giác tạm lưu, nếu như thương pháp rất nhanh, người ánh mắt liền cùng lúc thấy rất nhiều can trường thương đồng thời công kích tới đây!

Dĩ nhiên không cùng người loại thị giác tạm lưu cũng bất đồng.

Bình thường Kỵ Sĩ, Địa Giai Kỵ Sĩ, Thiên Giai Kỵ Sĩ. . . Thị giác tạm lưu tương đối tầm thường.

Tinh Thần Cấp, thị giác tạm lưu liền cực kỳ ngắn ngủi rồi.

Vượt qua Phàm Sinh Mệnh. . . Thị giác tạm lưu thì càng thêm ngắn!

Lần này đi tới Hủy Diệt Sơn Mạch, Đông Bá Tuyết Ưng thương pháp tốc độ có thể đạt tới ‘ Ngũ Thương Cảnh ’! Lấy Tinh Thần Cấp cường giả mất thường thị giác tạm lưu, là sẽ thấy tức tức năm cây thương. Cho dù thái cổ huyết mạch lực lượng bộc phát. . . Cũng đã rất miễn cưỡng đến gần ‘ Thất Thương Cảnh ’.

Mà hiện tại!

Lực lượng viên mãn như một, thân thể mỗi một tỉ lực lượng cũng hoàn mỹ không chế, mặc dù bất lực lượng bộc phát, cũng có thể dễ dàng đạt tới ‘ Thất Thương Cảnh ’.

Mà Phi Tuyết Thương, làm một Thần Binh, ở Thương Pháp Đại Sư trong tay mới có thể chân chánh phát huy thần kỳ của nó nơi! Phi Tuyết Thương cán

thương nội bộ liền giống như thân thể con người mạch lạc giống nhau, trường thương cùng địch nhân binh khí va chạm, hay hoặc là trường thương đột nhiên thu hồi cũng sẽ sinh ra ngược lại lực đạo! Những thứ này lực đạo, bình thường trường thương nội bộ sẽ tự nhiên tiêu tán.

Nhưng Phi Tuyết Thần Thương nội bộ nhưng có hoàn mỹ truyền lại loại lực lượng này, trong thời gian ngắn cũng sẽ không tàn mất.

Bình thường thương pháp cao thủ đối với cán thương lực phản chấn nói cũng sẽ không để ý, thậm chí sẽ cảm thấy cản trở!

Tái sinh làm một tên Thương Pháp Đại Sư, lại có thể hoàn mỹ lợi dụng loại lực lượng này, thậm chí theo lực lượng này tiến hành nhanh hơn công kích.

"Lực lượng viên mãn như một, ta thì đến được rồi Thất Thương Cảnh!"

"Phi Tuyết Thần Thương, có thể hoàn mỹ lợi dụng hết thân lực lượng, để cho thương uy lực lớn hơn nữa, đơn thuần tốc độ hơn có thể đạt tới tám thương cảnh."

"Một khi ta nữa lực lượng huyết mạch bộc phát! Đó chính là Thập Thương Cảnh."

Đông Bá Tuyết Ứng có chút hưng phấn.

Âm Ảnh Báo chết là không oan!

Lúc ấy Đông Bá Tuyết Ứng cuối cùng liều mạng một kích, thương pháp tốc độ thì đến được rồi ‘Thập Thương Cảnh’ đáng sợ tầng thứ, này là hoàn toàn có thể áp chế Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ đáng sợ thương nhanh chóng, yếu chút Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ sợ rằng không ngăn được mấy thương cũng sẽ bị nhất thương bị mất mạng!

"Này còn không phải là cực hạn của ta, thương pháp của ta tốc độ còn có thể nhanh hơn." Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu tu luyện nổi lên phụ thân hấn để lại cho hấn cái kia bản vượt qua Phàm Sinh Mệnh thương thuật «Huyền Băng Thương Pháp».

Một gã cường đại vượt qua Phàm Kỳ Sĩ tuyệt học.

Đạt tới Thương Pháp Đại Sư, mới có thể nhập môn học xong tầng thứ nhất.

"Hô."

Trong cơ thể đầu khí vận chuyển phụ trợ thân thể lực lượng phát huy, trường thương xoay tròn giống như đại măng xà, trường thương đâm ra lúc xoay tròn độ cung càng thêm kinh người.

Thu hồi, muốn nghịch chuyển xoay tròn phương hướng thu hồi.

Này một đâm vừa thu lại.

Cường đại xoay tròn, đảo ngược xoay tròn. . . Sẽ làm cán thương nội bộ dấu điểm xoay tròn lực lượng. Mạnh như thế lực lượng, bình thường thương pháp cao thủ thậm chí sẽ cảm thấy bàn tay tê rần, cán thương rời khỏi tay!

Nhưng là «Huyền Băng Thương Pháp» chính là muốn lợi dụng lực lượng như vậy.

"Không đúng."

"Phát lực không đúng."

"Xoay tròn lực đạo không đủ tinh khiết."

Đông Bá Tuyết Ứng lần lượt diễn luyện thương thuật.

Phản phạt ——

Phản phạt ——

Ở doanh địa ban đêm, kia từng đợt giống như gào thét thanh âm, để cho những thứ kia gát đêm đêm binh sĩ cũng cảm thấy da đầu tê dại, bọn họ nhìn bên cạnh đồng lửa diễn luyện thương pháp nhà mình thiếu niên lãnh chủ, không khỏi càng thêm kính sợ.

"Lãnh chủ chính là lãnh chủ, rất giỏi."

"Đi tới Hủy Diệt Sơn Mạch rồi, ban đêm còn điên cuồng như vậy luyện thương, khó trách lợi hại như thế a."

"Lãnh chủ tám tuổi lúc cũng rất điên đầu rồi, ta là ăn không hết này đau khổ."

Những binh lính kia lạnh lẽo nghị luận.

...

Đồng Bá Tuyết Ứng lần lượt luyện tập « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất chứa nhiều kỹ xảo, mặc dù Huyền Băng Kỳ Sĩ Cốc Nguyên Hàn tiền bối miêu tả phi thường cẩn thận, nhưng học đứng lên còn là rất khó, may nhờ Đồng Bá Tuyết Ứng làm một gã Thương Pháp Đại Sư, đôi lực lượng khổng lồ phi thường tinh tế, mới có hi vọng học xong.

Đêm qua rất nhanh đi, ngày xuất hiện tờ mờ sáng.

"Xé —— "

Trường thương vừa ra.

Giống như trong nháy mắt xuất động xoay tròn du động đại mãnh xà, trong không khí thanh âm cũng rất ngắn, không phải là bình thường vu vu thanh âm, mà là ngắn ngủi ‘ xé ’ một tiếng, thu hồi lúc cả cán thương xoay tròn cũng sinh ra mất thương có thể thấy được độ cong, rồi sau đó cực nhanh lần nữa đâm ra.

Đồng Bá Tuyết Ứng lộ ra sắc mặt vui mừng, thân thể của hắn chung quanh bỗng nhiên mờ hồ màu đỏ như máu khí lưu xuất hiện, lực lượng hoàn toàn bộc phát, tận tình thi triển đáng sợ thương thuật.

Thở phì phò thở phì phò thở phì phò. . .

Cán thương chung quanh bông tuyết ở phiêu, mà từng đạo mũi thương tạo thành thương hoa cũng giống như bông tuyết loại dừng lại ở giữa không trung.

Túc túc mười hai đóa thương bông tuyết dừng lại ở giữa không trung rồi sau đó tiêu tán.

Rõ ràng đạt đến đáng sợ ‘ Thập Nhị Thương Cảnh ’!

« Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất Phiêu Tuyết, chiêu này tuyệt kỹ đối thương pháp tốc độ hiển nhiên có rất lớn tăng phúc, Huyền Băng Kỳ Sĩ Cốc Nguyên Hàn thương pháp. . . Vốn là lấy mau trứ danh! Phía sau tầng thứ hai, tầng thứ ba còn phải nhanh hơn, nhưng cũng càng thêm khó khăn.

"Thập Nhị Thương Cảnh." Đồng Bá Tuyết Ứng lộ ra nụ cười, " « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất Phiêu Tuyết, cuối cùng luyện thành rồi."

Ở trở thành Thương Pháp Đại Sư, Huyền Băng Thương Pháp sau khi nhập môn, Đồng Bá Tuyết Ứng thực lực cũng có kinh người tăng lên.

**

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Bầm Bão Thủ Lĩnh

Sương lạnh hiện đầy mặt đất, mặt đất cũng đông lạnh rất cứng rắn thực cứng, An Dương hành tinh dù sao ở toàn bộ đại lục nhất Bắc Phương. . . Ở mùa đông liền càng thêm rét lạnh rồi. kxs7. com

"Người hôm nay không vào Hủy Diệt Sơn Mạch?" Tông Lăng cùng Đồng Bá Tuyết Ứng sóng vai rồi rảnh đi tới, "Là bởi vì săn giết Âm Ảnh Báo, chuẩn bị trở về đi?"

Âm Ảnh Báo thì thể giá trị vượt qua mười vạn kim tệ.

Đồng Bá Tuyết Ứng lần này tới Hủy Diệt Sơn Mạch căn bản nhất mục —— cho đệ đệ kiếm tiền học phí đã hoàn thành!

"Không phải là." Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói, "Cùng Âm Ảnh Báo đánh một trận thương pháp của ta có chút ít đột phá, lúc trước ta tu một dòng đê mê chưa từng nghĩ ngợi. Ta chuẩn bị luyện một chút thương pháp. . . Loại khuya hôm nay hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai tinh lực mười phần nữa vào Hủy Diệt Sơn Mạch, đem kia Ngân Nguyệt Lang bày cho tiêu diệt hết!"

"Tiêu diệt hết Ngân Nguyệt Lang bày? Người có nắm chắc?" Tông Lăng bị sợ nhảy lên.

"Có nắm chắc." Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ở đột phá trước, chính mình đối mặt cả Ngân Nguyệt Lang bày thành công hi vọng chưa tới một thành, tử vong khả năng thật lớn.

Nhưng hiện tại?

Thương pháp tiến bộ quá lớn, mặc dù lực lượng huyết mạch không bộc phát, cũng có thể đạt tới ‘Thập Thương Cảnh’ cảnh giới! Mà lúc trước chỉ là ‘Ngũ Thương Cảnh’... Đây là chất tăng lên!

"Có đầy đủ nắm chắc là tốt rồi." Tông Lăng trong lòng khuây khoả, nhìn Tuyết Ứng ở trở nên mạnh mẽ, hẳn cũng vui vẻ a.

...

Giữa trưa ngày thứ hai lúc.

Hủy Diệt Sơn Mạch một mảnh âm u trong núi rừng, các nơi sói hồng thanh liên tiếp, hoặc là hoảng sợ, hoặc là tức giận.

Tất cả Ngân Nguyệt Lang thi thể nằm ở các nơi.

Mà hình thể khổng lồ ‘Ngân Nguyệt Lang Vương’ đứng ở một tảng đá lớn trên người đang phát ra rống giận, nhóm lớn nhóm lớn Ngân Nguyệt Lang đang phóng mạnh về rồi một gã áo đen thiếu niên.

"Giết."

Áo đen thiếu niên phía trước vào.

Bồng tuyết bồng bênh, thương ảnh băng hàn, mỗi một lần lóe lên, đều có một đầu Ngân Nguyệt Lang té xuống! Tần tất cả đều là bị đâm thủng cổ họng, đỉnh đầu loại yếu hại . kxs7. com

Thương pháp quá là nhanh, mặc cho những thứ này Ngân Nguyệt Lang bày cửa điên cuồng vây công, đều không thể công phá Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp vòng, dám nhích tới gần nhất luật chết!

Này một nhóm ‘Ngân Nguyệt Lang bày’ chính là chung quanh một dãy bá chủ, những khác các ma thú cũng không dám trêu chọc bọn họ, liền là loài người quân đội cần quét... Đụng phải Ngân Nguyệt Lang bày cũng sẽ chết rất nhiều. Bởi vì Ngân Nguyệt Lang cửa hình thể đại lực đánh vào mạnh, vừa hung hãn không sợ chết, tương đương với tức tức hai ba trăm tên Thiên Giai Kỳ Sĩ đồng thời vây công, đúng là coi như là con ác mộng.

Nhưng hiện tại...

Đông Bá Tuyết Ứng, thành những thứ này Ngân Nguyệt Lang con ác mộng.

"Chết đi, chết đi." Đông Bá Tuyết Ứng giết những thứ này Ngân Nguyệt Lang, không có chút nào lưu tình.

Ma thú, liền là cả nhân loại địch nhân.

Đây cũng là tại sao loài người quân đội muốn tới một lần lần cần quét nguyên nhân. Các ma thú lần lượt tàn sát loài người thành trì, ở loài người thiên khi còn yếu nhưng là thường xuyên phát sinh.

"Rống!" Ngân Nguyệt Lang Vương cuối cùng lao ra, xông về Đông Bá Tuyết Ứng.

"Tối tốt lắm."

Đông Bá Tuyết Ứng ánh mắt sáng lên.

"Cút ngay cho ta." Đông Bá Tuyết Ứng trong tay trường thương giống như một cái linh hoạt Giao Long, quật ở hai bên, hai bên cái kia chút ít Ngân Nguyệt Lang cửa cũng bị quật hoặc là bay ngược, hoặc là ngã nhào ở một bên.

Làm một gã Thương Pháp Đại Sư, đối thương pháp lực lượng không chế quá tinh tế.

Gậy thảo tìm xà!

Trường thương quật, Ngân Nguyệt Lang cửa giống như thảo giống nhau hướng hai bên tránh ra, Đông Bá Tuyết Ứng còn lại là chạy thẳng tới hướng Ngân Nguyệt Lang Vương.

Một ít đầu Ngân Nguyệt Lang Vương kinh hãi, nó vốn là muốn cùng dưới trường cửa cùng nhau vây công, mặt đối với người này loại thiếu niên vọt tới khí thế, nó cảm nhận được một tia kinh hoàng, thậm chí muốn quay đầu bỏ chạy.

Nhưng không còn kịp rồi.

"Phốc!" Trường thương gào thét xoay tròn đâm tới. (www. kxs7. com.)

Ngân Nguyệt Lang Vương lập tức hết sức nhảy lên, né tránh mở một thương này, trường thương từ Ngân Nguyệt Lang Vương thân thể phía dưới đâm không.

"Đứng lên đi."

Đồng Bá Tuyết Ứng đột nhiên phát lực.

Trường thương từ giận đâm biến thành ra sức thương chọn! Trục tiếp quật ở phía trên Ngân Nguyệt Lang Vương trên thân thể, oanh ~~~ trảm thấp từng tiếng âm, Ngân Nguyệt Lang Vương bụng bị hung hăng rút trúng, nó phát ra thê lương một tiếng kêu rên, miệng mũi đều có máu tươi rỉ ra. Thân thể hắn lộn lộn hướng một bên rơi xuống.

"Hừ." Nhanh như thiểm điện nhất thương, đuổi theo trong nháy mắt đâm vào rồi Ngân Nguyệt Lang Vương cổ họng nơi, từ bộ lông trung đâm đi vào.

Đem hình thể không lồ Lang Vương, hoàn toàn đâm vào rồi trên mặt đất.

Lang Vương thân thể ở vô lực gãy dựa.

Chung quanh còn sót lại hơn trăm đầu Ngân Nguyệt Lang của thì có chút kinh hoàng lui về phía sau, này Hắc y nhân loại thiếu niên thật là đáng sợ.

"Ngao ô." "Ngao ô." Những thứ này Ngân Nguyệt Lang của phát ra kinh hoàng tiếng kêu, nhanh chóng quay đầu tứ tán chạy trốn.

"Xinh đẹp, Tuyết Ứng, không nghĩ tới mặt người đối cả Ngân Nguyệt Lang bây cũng có thể nhẹ nhàng như vậy." Tông Lăng cũng hiện thân rồi.

"Thương pháp của ta, rất thích hợp ứng đối vậy công." Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Vội vàng giải phẫu hái tài liệu." Tông Lăng liền nói, "Nơi này mùi máu tươi lớn như vậy, mặc dù chung quanh cũng là Ngân Nguyệt Lang bây lãnh địa, nhưng thời gian lâu dài rồi, liền có những khác mà thú tới. Giải phẫu chuyện tình giao cho ta, ta nhưng so sánh với người thuần thực."

Tiếng chuông thương. . .

Tông Lăng trong nháy mắt rút ra sáu chuôi đao, sáu con cánh tay huy vũ, Ngân Nguyệt Lang Vương thi thể nhanh chóng bị giải phẫu.

"Đây là Ngân Nguyệt trái tim." Đồng Bá Tuyết Ứng lập tức dùng một hộp sắt tròn phóng tốt thu vào rồi trừ vật dây chuyền bên trong, trừ vật dây chuyền bởi vì tròn phóng rồi Âm Ảnh Báo thi thể, còn dư lại không gian rất nhỏ, nhưng buông xuống linh linh toái toái tiểu đồ vẫn có thể làm được .

Ngắt lấy rồi một chút trân quý tài liệu sau.

Liền lại đem cả Ngân Nguyệt Lang Vương da lông cũng tróc xuống.

"Đáng tiếc, Ngân Nguyệt Lang Vương ma thú thịt cũng có thể bán ra rất cao giá, chỉ có thể như vậy lãng phí." Tông Lăng lắc đầu nói rõ.

Ngân Nguyệt Lang Vương ma thú thịt gần hai vạn cân, hình thể lớn như vậy, làm sao kháng? Cho dù khiêng nặng như vậy, đi đường nào vậy? Hơn nữa mùi máu tươi nhất định sẽ hấp dẫn nhiều hơn ma thú .

"Đi."

Tông Lăng đem Ngân Nguyệt Lang Vương da lông gấp dưới, dùng bố trí mang trời lại, so sánh với một người cũng cao hơn!

"Ngày da lông phải có gần hai ngàn cân." Tông Lăng sợ hãi than nói .

"Ta tới công." Đồng Bá Tuyết Ứng lực lượng lớn, không cần này hai nghìn cân.

Cồng lên rồi gấp sau không lồ Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, Lang Vương đỉnh đầu rủ xuống ở một bên, toàn thân tuyết trắng Lang Vương da lông đúng là rất đẹp, ánh sáng màu sáng hơn lệ, tuyết Bạch Trình độ cũng so sánh với tầm thường Ngân Nguyệt Lang cao nhất đoạn. Đây là rất nhiều các quý tộc thích phục vụ tài liệu, dùng để cửa hàng ở trên giường trên mặt đất cũng là rất khí phách, cúp trên tường cũng là rất có nội tình cất dấu phẩm.

Không tính là tài liệu khác, chỉ một này Ngân Nguyệt Lang Vương da lông liền trị giá đại khái năm vạn kim tệ, này tự nhiên được công trở về.

"Đi, về nhà." Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Ừ, chúng ta về nhà." Tông Lăng cũng vui vẻ, lần này tới Huyết Sơn Mạch thu hoạch thật sự rất lớn a.

**

Loan Dao Minh.

Nơi ở của bọn hắn phi thường bí mật, là ở một tòa núi lớn trong lòng núi bộ, khoảng cách ngoài núi mặt thật ra thì chỉ có liên hai trăm dặm hơn.

"Nhất Chích Nhĩ, nghe nói La gia lần này không có chịu giao tiền?" Hai gã tội phạm đang sào huyệt bên cạnh một cái ngọn núi đỉnh núi, núp ở đã trong bụi cỏ vừa cảnh giới quan sát động tĩnh, vừa tán gẫu.

"La gia nói, chỉ chịu nộp một nửa! Nếu không liền cá chết lưới rách." Bên cạnh độc nhĩ thon gầy nam tử nói.

"Ta xem, kia La gia có phải hay không bị nghiền ép ngoan rồi, mau không có tiền rồi?"

"Ngày hán tổ tiên, thủ lĩnh nói, một cái tiền đồng cũng không thể ít, dám không giao? Lần sau phải đi này La gia lãnh địa hung hăng giết lên một cuộc! Tiêu diệt hết mấy cái thôn, này La gia cũng biết sợ! Những thứ này chết tiết quý tộc, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ." Độc nhĩ tội phạm thấp giọng mắng.

"Mau nhìn, có người!"

"Di, thế nhưng thực sự có người dám vào vào Hủy Diệt Sơn Mạch!"

Chịu trách nhiệm cảnh giới này hai gã tội phạm cũng lấy làm kinh hãi.

Ở sào huyệt chung quanh chịu trách nhiệm cảnh giới có hơn mười người tội phạm, nhưng thật ra thì chủ yếu là lo lắng ma thú tới đây, về phần loài người? Đã thật lâu thật lâu không có nhân loại giết bọn họ sào huyệt này rồi, về phần loài người quân đội cần quét? Bọn họ ở trong quân đội liền có vài bằng hữu, một khi quân đội nếu đại động yên lặng, bọn họ đã sớm rời núi, ở ngoài núi mặt trước ở lại.

"Mau nhìn, đây không phải là Lục Tí Xà Ma sao? Tuyệt Ứng Linh Lục Tí Xà Ma Tông Lăng!" Độc nhĩ tội phạm lập tức nhận ra rồi, này Lục Tí Xà Ma nhưng là cùng nhà mình thủ lĩnh đã giao thủ không có chết cao thủ.

"Bên cạnh thiếu niên, đeo da lông tốt trời Lượng a, so với chúng ta ra mắt bình thường Ngân Nguyệt Lang da lông phải đẹp hơn. Hơn nữa kia da lông lớn như vậy! Hẳn là Ngân Nguyệt Lang Vương a."

Hai gã tội phạm nhìn nhau.

Ngân Nguyệt Lang Vương da lông?

Đây chính là giá trị không sai biệt lắm năm vạn kim tệ a, giống như Tuyệt Ứng Linh cả lãnh địa bán đi cũng là đại khái cái giá này.

"Xinh đẹp như vậy tuyết trắng da sói, như vậy trắng, lớn như vậy, như vậy có ánh sáng trạch. . . Nhất định là Ngân Nguyệt Lang Vương. Nhất định là."

"Nhất Chích Nhĩ, mau, người nhanh đi bẩm báo thủ lĩnh! Ta ở nơi này ngó chừng."

Hai gã tội phạm cũng kích động rồi, cũng phải chảy nước miếng rồi.

Đây tuyết đối là đại làm ăn a.

Bất quá rốt cuộc đoạt không đoạt này Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, còn muốn thủ lĩnh bọn họ để làm quyết định

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Địa Ngục Không Cửa Một Mình Người Xông Tới

Thứ

Lòng núi sào huyệt bên trong. (www. kxs7. com .)

Mặt đất cửa hàng vô cùng bằng phẳng, đạo phi dựa theo địa vị cao thấp, tất cả cũng không có cùng chỗ ở.

"Lão gia, tới, thường một cái chứ sao."

"Lão gia, ha ha của ta, ta cái này hay ăn."

Năm cái xinh đẹp cô gái đang vây bắt một gã hờ ngực lộ nhũ lông thô đại hán, cầm lấy các loại nước trái cây hầu hạ .

Này đại hán, liền là cả Loan Đào Minh thủ lĩnh, cũng là cả Nghi Thủy Thành cường đại nhất một gã đạo phi —— Loan Đào ‘ Cái Bân ’! Những thứ này bị bắt lướt đến đáng thương bọn nữ tử cũng rất sợ này đạo phi thủ lĩnh, bởi vì hơi chút nhầm trúng này thủ lĩnh mất hứng, thủ lĩnh sẽ đem các nàng hành hạ đến chết. . . Sợ hãi, làm cho các nàng vắt óc tìm mưu kế nịnh nọt .

"Mẹ hán chứ , năm đó mỗi ngày ăn uống thả cửa, các loại mỹ nữ đếm không hết. Hiện tại chỉ có thể co đầu rút cổ ở trong núi lớn này, mỗi ngày ở bên cạnh cũng là những thứ này yên chí tặc phần!" Cái Bân mất tam giác trần đầy sát khí.

Kể từ khi bị truy nã, thành đạo phi sau, hán đáy lòng vẫn ghen tức giận.

Trải qua cuộc sống quá khó chịu rồi.

Người bình thường ai nguyện ý ẩn núp đến nguy hiểm Hủy Diệt Sơn Mạch bên trong? Liền làm ăn uống cũng muốn từ bên ngoài vận, nói không chừng lúc nào liền đụng phải ma thú? Bất người cướp của tôi cô gái chỉ có thể chấp nhận, nơi nào so ra mà vượt đi qua làm Lưu Tinh Kỳ Sĩ ở trong thành bị các loại nịnh nọt, vô số mỹ nữ mặc cho chọn lựa?

"Tất phải xài, nghĩ biện pháp để cho đế quốc triệt tiêu này phân truy nã." Cái Bân trong mắt lóe ra hung quang, "Kia Tì Gia khẩu vị cũng quá lớn rồi, thấp nhất được hai mươi vạn kim tệ mới bằng lòng triệt tiêu truy nã, đáng chết."

Tì Gia, ở cả Thanh Hà Quận cơ hồ lấy thúng úp voi, triệt tiêu một phân truy nã, Tì Gia hoàn toàn có thể chuẩn bị phương phương hai mặt làm được đến.

"Nửa hợp lại thượng mười năm, mới có thể gộp đủ. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com) "

"Đến lúc đó Lão Từ vừa tự do!"

Cái Bân quá khát vọng rồi.

Chỉ có chân chính bị truy nã sau, mới minh bạch tự do đáng quý.

"Thủ lĩnh, thủ lĩnh, thủ lĩnh!" Phía ngoài truyền đến âm thanh chói tai.

"La cái rầm a la!"

Cái Bân giận dữ chột đứng dậy, bên cạnh xinh đẹp bọn nữ tử mọi người bị làm cho sợ đến hướng bên cạnh mau tránh ra, Cái Bân giận dữ đi ra ngoài.

"Thủ lĩnh, chuyện vui, là vui chuyện a." Phía ngoài tiếng kêu vang lên, hiển nhiên người ở phía ngoài cũng minh bạch quấy rầy thủ lĩnh kết quả.

"Nga, chuyện vui?" Đẩy cửa ra Cái Bân, âm lãnh con người nhìn lên trước mặt dưới tay tội phạm, "Việc vui gì?"

Bình thường hung hãn đạo tặc ở Lưu Tinh Cấp Cái Bân trước mặt, hãy cùng Tôn Từ giống nhau, liền làm theo cười nói: "Là Ngân Nguyệt Lang Vương da lông! Nhị thủ lĩnh bọn họ đều ở chờ người đây."

"Ngân Nguyệt Lang Vương da lông?" Cái Bân cũng cả kinh, liền nhanh chóng hướng phòng nghị sự dám đi.

...

Nghị sự đại sảnh.

Cái Bân ngồi ở chủ vị, ngồi bên cạnh những khác mọi người thủ lĩnh, kia thủ lĩnh của hắn cũng là Thiên Giai cao thủ. Cả Loan Đào Minh làm Nghi Thủy Thành cảnh nội lớn nhất đạo phi thể lực, tự nhiên hấp dẫn một chút cường đại dân liệu mạng gia nhập liên minh.

"Nhất Chích Nhĩ, người vội vàng nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Ngồi ở Cái Bân bên cạnh một gã Hôi bào lão giả nói.

"Ta phụng mệnh bên ngoài dò xét đề phòng, ai ngờ thấy được hai gã loài người!" Kia độc nhĩ đạo tặc liền nói, "Kia một người trong chính là Tuyết Ứng Linh Lục Tí Xà Ma Tông Lăng! Còn có một thì là một gã cầm trường thương áo đen thiếu niên, thiếu niên kia thoát nhìn cũng là mười sáu mười bảy tuổi sao, áo đen thiếu niên đang đeo không lồ Ngân Nguyệt Lang Vương da lông!"

"Tông Lăng?" Cái Bân ngón tay nhẹ nhàng xao kích trư tay vịn, thanh âm lạnh như băng, "Cả Nghi Thủy Thành dùng thương lợi hại thiếu niên, vẫn cùng Tông Lăng có quan hệ . . . Chỉ sợ sẽ là kia luyện thương mau nhập ma Tuyết Ứng Linh thiếu niên lãnh chủ sao. (www.kxs7.com) "

"Thương Ma Đông Bá Tuyết Ứng." Bên cạnh Hôi bào lão giả cũng gật đầu, "Ta cũng đã được nghe nói tên của hắn, lúc trước không có đưa làm chuyện, luyện thương nhập ma không có nghĩa là thật thật lợi hại, nhưng bây giờ lại dám vào vào Hủy Diệt Sơn Mạch, còn cho tới Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, sợ rằng thực lực thật không thể khinh thường."

"Đại ca, đoạt không đoạt?" Ngồi ở bên cạnh một gã to con đầu trọc đạo tặc quát.

"Có thể lấy được Ngân Nguyệt Lang Vương da lông. . . Chẳng lẽ Tông Lăng đã đột phá đến Lưu Tinh Cấp rồi?" Cái Bân nhẹ giọng nói.

"Rất có thể."

Hôi bào lão giả gật đầu, "Tông Lăng rất sớm chính là Thiên Giai, hôm nay bước vào Lưu Tinh Cấp phi thường có thể có. Hắn lại là Xà Nhân Tộc Vương Tộc Lục Tí Xà Ma! Sáu chuỗi đao điên cuồng tiến công xuống. . . Bầy sói chỉ sợ cũng bị gia giày xéo! Nửa phối hợp một chút đặc biệt chuẩn bị bầy rập ..., nhất cử bất giết Ngân Nguyệt Lang Vương, vẫn có nhưng có thể làm được ."

Đông Bá Tuyết Ứng am hiểu ứng đối quần công, có thể có cái đuôi có sáu con cánh tay Tông Lăng nếu như trở thành Lưu Tinh Cấp, cũng đem phi thường am hiểu ứng đối quần công.

"Kìa Tuyết Ứng Linh thiếu niên lãnh chủ có thể hay không cũng là Lưu Tinh Cấp?" Kìa ngu ngốc đầu trọc đạo tặc quát.

"Làm sao có thể?"

"Hắn mới bao nhiêu?"

"Cho dù bảy tám tuổi thành Kỵ Sĩ, hiện tại cũng là có thể Thiên Giai Kỵ Sĩ sao." Lập tức những khác đạo tặc phản bác.

Đầu trọc đạo tặc sờ sờ đầu, ha ha cười một tiếng: "Là ta nghĩ xiên rồi."

Cái Bân lạnh như băng nói: "Tông Lăng rất có thể trở thành Lưu Tinh Kỵ Sĩ, về phần người thiếu niên kia lãnh chủ hẳn là Thiên Giai! Mặc dù cũng thành rồi Lưu Tinh Kỵ Sĩ. . . Hai cái Lưu Tinh Kỵ Sĩ mà thôi, chúng ta nhiều người như vậy, này vừa là địa bàn của chúng ta, cũng có hi vọng tiêu diệt hết bọn họ."

"Đó làбет nhất, thiếu niên kia rất không có khả năng là Lưu Tinh Cấp." Hôi bào lão giả nói, "Chúng ta nắm chắc rất lớn."

"Tốt, vậy chúng ta liền giết bọn họ, đoạt kìa Ngân Nguyệt Lang Vương da lông!" Cái Bân nhếch miệng cười một tiếng, "Vị thiếu niên kia lãnh chủ nếu là lãnh chủ, nói không chừng trên người còn mang theo chút đáng tiền bảo bối."

"Đoạt!"

"Đoạt bọn hắn."

"Giết bọn họ."

Trong nghị sự đại sảnh các loại hưng phấn trỗi lên.

"Nhất Chích Nhĩ, bọn họ bây giờ đang ở kia?" Cái Bân lập tức hỏi.

"Bọn họ còn tại thật xa đâu rồi, đang theo ngoài núi đi, nhất định phải trải qua phía trước khe sâu." Độc nhĩ đạo tặc liền nói.

"Rất tốt, thì ở phía trước khe sâu bố trí mai phục, lão Nhĩ, làm sao an bài liền giao cho ngươi." Cái Bân nhìn về phía bên cạnh Hôi bào lão giả, này Hôi bào lão giả là một gã Thiên Giai pháp sư, cả đạo phi trong địa vị gần với hắn, này Thiên Giai pháp sư cũng là bởi vì âm thầm bắt đại lượng loài người tiến hành thí nghiệm bị phát hiện rồi, rồi sau đó bị truy nã.

"Giao cho ta sao." Hôi bào lão giả nhẹ nhàng gõ đầu.

. . .

Thâm sơn trong.

Đông Bá Tuyết Ứng đeo Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, cùng Tông thúc một đạo sóng vai đi tới.

Hai người bọn họ hay là chú ý đến chung quanh động tĩnh, bất quá lấy Đông Bá Tuyết Ứng hôm nay thực lực, luyện cấp năm ma thú cũng uy hiếp hắn không được rồi.

"Ừ?"

Đi ở một ngọn rộng lớn trong đại hạp cốc, Đông Bá Tuyết Ứng chân mây bỗng nhiên vừa nhú, "Tông thúc, dừng lại."

"Tại sao?" Tông Lăng ngăn ra.

"Hơi thở không đúng lắm" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía trước.

Kể từ khi trở thành Thương Pháp Đại Sư sau, cảnh giới thương pháp của hắn từ từ Thần Nhị Minh Chi, bắt đầu đối với thiên địa tự nhiên có sở cảm ứng, lúc trước cùng nhau đi tới, chung quanh hơi thở cũng là tự nhiên hơi thở. Nhưng phía trước trong đại hạp cốc lại làm cho Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy một chút sát khí trong đó. Cùng tự nhiên hơi thở rất không phối hợp.

"Có thể có mai phục, chúng ta quay đầu." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Xem bọn hắn có hiện thân hay không."

Làm Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng hai người lập tức xoay người trở về lúc ——

"Lục Tỉ Xà Ma Tông Lăng, nếu tới ta đây, cũng đừng đi!" Một đạo thanh âm lạnh như băng ở trong hạp cốc quanh quẩn, "Các huynh đệ, cũng hiện thân sao, đã bị phát hiện."

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng lập tức thấy được, đang ở khe sâu hai bên chung quanh vách núi chứa nhiều địa phương, cất dấu nhất ba hựu nhất ba đạo phi, một mắt nhìn đi, chỉ chút sợ là có gần ngàn tên, tất cả đạo phi cũng chừng Đông Bá Tuyết Ứng hai người, giống như nhìn con cừu nhỏ.

Oanh.

Khe sâu phía trước còn có một nhóm người đi tới, cầm đầu là một gã bên hông có song đao hung lệ nam tử, bên cạnh còn có những khác một đám dưới tay.

"Cái Bân!" Tông Lăng trong mắt hàn quang chợt lóe.

"Ha ha ha. . . Tông Lăng a Tông Lăng, thật là Địa Ngục không cửa một mình ngươi xông tới!" Cái Bân nghe rồi cười nói, "Cho dù ngươi đột phá trở thành Lưu Tinh Kỳ Sĩ, nhưng đi tới địa bàn của ta, ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Ha ha, ngươi nếu như núp ở Tuyết Ưng Lĩnh ta còn thật không có biện pháp, ngươi thể nhưng chủ động tới đây, không phải là mình muốn chết sao? Ta sẽ nhường ngươi như nguyện, nga, còn có kia da mịn thịt mềm tiêu lãnh chủ, yên tâm đi, ta sẽ nhường ngươi chết vô cùng nhanh đến, một chút cũng không thống khổ."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Người Giết Người, Đông Bá Tuyết Ưng

"Chúng ta đi mau!"

Tông Lăng liền làm vội la lên.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng không chút do dự quay đầu chạy liền.

"Trốn? Đuổi theo cho ta!" Cái Bân quát lạnh nói.

"Đáng chết, bọn họ làm sao lại phát hiện chúng ta, nếu như bọn họ nữa hướng mặt trước đi một đoạn liền vừa lúc tiến vào chúng ta bố trí bẫy rập rồi." Những khác bọn đạo phi cũng vừa tức vừa giận, bọn họ cũng không nghĩ tới Lục Ti Xà Ma Tông Lăng cùng thiếu niên kia lãnh chủ thể nhưng thật xa liền phát hiện bọn họ, hẳn chúng ta đối với tự thân ẩn núp bản lĩnh hay là rất tự tin, nếu không ở Hủy Diệt Sơn Mạch cũng sống không đến hôm nay rồi.

"Đuổi theo!" Cái Bân cắn răng rống giận.

. . .

Đông Bá Tuyết Ưng cùng Tông Lăng cố ý chạy trốn, nhắm trúng bọn đạo phi đều ở đuổi theo, đặc biệt là hai bên trên vách núi đá một chút bọn đạo phi cũng lấy ra một chút kỳ dị đại nỗ.

"Ông!"

Vượt qua mười cái sắn lưới nỗ hướng Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ bắn tới.

Hô, hô, hô. . .

Bắn ra địa cầu thể ở giữa không trung liền nổ bung, hóa thành một tờ không lồ sắn lưới, sắn lưới bao phủ hướng Đông Bá Tuyết Ưng hai người bọn họ.

"Né tránh." Đông Bá Tuyết Ưng cùng Tông Lăng cũng nhanh chóng chạy trốn né tránh, cho dù thực lực lợi hại, một khi bị sắn lưới dây dưa ở, vậy thì phiền toái lớn, đây cũng là hai người bọn họ cố ý chạy trốn nguyên nhân.

May nhờ chưa đi đến vào vòng mai phục, lẫn nhau khoảng cách xa, kia lần lượt từng cái một sắn lưới. . . Lấy Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng thực lực cũng dễ dàng liền tránh thoát rồi.

"Quá linh hoạt."

"Không có có thể ngăn cản bọn họ."

Túc túc mười hai cái sắn lưới, cũng rơi vào khoảng không, để cho phía sau đuổi theo Cái Bân đám người tức nha dương dương.

"Tông thúc, chúng ta chạy cũng có một dặm, không sai biệt lắm có thể, hẳn là cũng không có gì mai phục rồi." Đông Bá Tuyết Ưng dừng lại xoay người buông xuống trên người đeo Ngân Nguyệt Lang Vương da lông.

"Tiếp tục trốn a, trốn a? Phía trước nhưng là có ma thú bày, ta xem các ngươi có thể chạy tới khi nào!" Phía sau đuổi theo Cái Bân loại một đoàn tội phạm đang tiến tới gần.

Đông Bá Tuyết Ưng đem vật cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương sấp ở một bên trên mặt đất thượng, hướng những thứ này đuổi giết tới bọn đạo phi

nhếch miệng cười một tiếng, mở miệng nói: "Cái Bân, sáu năm trước ngươi giết vào ta Tuyết Ưng Linh, tàn sát vượt qua năm trăm tên binh dân. (www.kxs7.com.) mà cả Nghi Thủy cảnh nội. . . Bởi vì ngươi Loan Dao Minh mà chết mọi người lại càng không biết có bao nhiêu, hôm nay, chính là các ngươi nên trả nợ thời điểm rồi!"

Đồng Bá Tuyết Ưng lúc nói chuyện, Cái Bân bọn họ còn đang nhanh chóng nhích tới gần.

"Trả nợ?" Cái Bân nghe rồi cười nói, "Nghĩ muốn giết ta nhiều lắm, nhưng cuối cùng cơ hồ cũng chết ở trong tay của ta."

Ở Cái Bân phía sau cái kia Hôi bào lão giả nhưng có chút đề phòng cầm lấy một cây pháp trượng, bắt đầu nhẹ giọng niệm lên chú ngữ.

Đồng Bá Tuyết Ưng một mực chú ý đến bọn này đạo phi, lực chú ý lớn hơn nửa nửa ở đây Hôi bào lão giả trên người, hẳn đã sớm biết. . . Loan Dao Minh trong có một gã Thiên Giai pháp sư! Mặc cho một gã pháp sư buông thả pháp thuật là rất ngu xuẩn hành động.

"Đứng, trả nợ, vô số người nợ máu." Đồng Bá Tuyết Ưng trong nháy mắt hai tay từ phía sau lưng mâu trong túi rút ra hai cây đoản mâu.

"Đi, đi."

Thân thể có nhàn nhạt màu đỏ như máu khí lưu xuất hiện, Đồng Bá Tuyết Ưng cơ hồ nhanh như tia chớp tay phải liên tiếp văng rồi hai cây đoản mâu! Tay phải là hẳn luyện tập đoản mâu thường dùng tay, vì bảo đảm thành công, lại càng ở trong nháy mắt lực lượng huyết mạch cũng hoàn toàn bộc phát.

Huru!

Huru!

Hai cây đoản mâu một trước một sau, vỡ ra không khí mang theo đáng sợ duệ tiếng huyết gió, cơ hồ trong nháy mắt liền xẹt qua song phương hơn trăm thước khoảng cách, đến đó Hôi bào lão giả trước mặt.

Quá là nhanh! Đoản mâu nhanh đến để cho tất cả bọn phi đồ cũng lộ ra hoảng sợ sắc.

"Cẩn thận." Cái Bân kinh hãi trong nháy mắt xuất đao, một đạo Loan Dao sáng lên che ở kia Hôi bào lão giả trước mặt, oánh một tiếng, Cái Bân chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng đáng sợ truyền tới, cánh tay hẳn cũng một trận đau nhức, kia hơi chút chịu ảnh hưởng đoản mâu hơi biến hướng, bắn tới rồi bên cạnh một chỗ khác đạo phi trên người, phốc, phốc. . . Liên tiếp xỏ xuyên qua rồi ba tên đạo phi thân thể, ở trên người đâm ra rồi một cái to lớn Huyết Quật lung.

Phốc!

Hôi bào lão giả trong mắt tràn đầy hoảng sợ không cam lòng sắc, mặc dù đệ nhất cây đoản mâu bị đại thủ lĩnh hỗ trợ đỡ ra rồi, nhưng đệ nhị cây đoản mâu lại đến trước mặt, thân thể của hắn mặt ngoài lập tức hiện lên một tầng màu đen sương mù, nhưng Đồng Bá Tuyết Ưng lực lượng bộc phát hạ đã sánh ngang một gã Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ lực lượng! Này đáng sợ đoản mâu vút chiếu xuống, tầng kia hắc ám thủ hộ sương mù căn bản ngăn trở không được, đoản mâu trong nháy mắt liền xỏ xuyên qua rồi lồng ngực của hắn!

Vụ khí tiêu tán, Hôi bào lão giả mắt tròn, bộ ngực lại có tức tức miệng chén lớn Huyết Quật lung. (www.kxs7.com.)

Thiên Giai pháp sư! Bị mất mạng!

"Bọn cặn bã các ngươi, cũng đi chết đi sao." Đồng Bá Tuyết Ưng đối với cái này chút ít đầy tay máu tanh bọn đạo phi không có chút nào thương hại, nhanh chóng lấy ra mâu trong túi đoản mâu, lực lượng huyết mạch bộc phát hạ lực lượng đáng sợ thông qua cánh tay quán thâu đến đoản mâu thượng, làm một gã lực lượng viên mãn như một Đại Sư, lực lượng của thân thể hoàn mỹ không chế, để cho đoản mâu uy lực phát huy đến lớn nhất!

Huru!

Mỗi một cái đoản mâu cũng mang theo tốc độ khủng khiếp, xỏ xuyên qua hư không, xỏ xuyên qua hướng những thứ kia bọn đạo phi.

Khe sâu hai bên cũng là vách núi, những thứ này bọn đạo phi muốn trốn cũng không có chỗ trốn.

"Phốc!" Một gã gã đại hán đầu trọc cầm tấm chắn hết sức ngăn cản, nhưng một tiếng vang thật lớn, tấm chắn cả vỡ vụn, đoản mâu xé rách rồi thân thể của hắn, còn nghĩ phía sau một gã đạo phi thân thể cho xuyên thấu.

Huru! Huru! Huru! Huru! Huru! Huru!

Không khí bị áp bách xé rách, một cây can đoản mâu giống như Tử Thần muốn mời, này một đoàn bọn đạo phi trong nháy mắt liền sợ hãi hồng mắt, bởi vì khe sâu cứ như vậy chiều rộng, gần ngàn tên đạo phi cũng đang đuổi giết, tầng tầng lớp lớp đứng ở đó, hiện tại đoản mâu bắn tới đây, quả thực là một bản chính là một nhóm lớn a! Cùng que thịt nướng dường như, nhưng bị xuyên thấu vậy thì mạng cũng bị mất, ai không sợ?

"Làm sao mạnh như vậy, làm sao sẽ, làm sao sẽ?" Cái Bân cầm trong tay Loan Dao hết sức ngăn cản, liên tục hai can bắn về phía hắn đoản mâu, hẳn cũng liều cái mạng già mới rời ra, rồi ra đoản mâu như cũ đem bên cạnh những khác đạo phi giết không ít.

"Nguyên lai đáng sợ nhất, không phải là Lục Ti Xà Ma Tông Lăng. Mà là thiếu niên này lãnh chủ!" Cái Bân ngó chừng cái kia liên tiếp bắn ra đoản mâu

áo đen thiếu niên.

Cái Bân chỉ có gặp phải hai cây đoản mâu công kích, không có có thể giết hấn, Đông Bá Tuyết Ứng liền tạm thời bỏ qua.

Mà những thứ khác Thiên Giai Kỵ Sĩ cùng với khác chứa nhiều bọn đạo phi, còn lại là bị tàn sát! Có đoản mâu chảy ra , tầng tầng lớp lớp xỏ xuyên qua rồi sáu bảy tên đạo tặc thân thể, chủ yếu bọn họ quá dày đặc rồi.

Từ vong uy hiếp, để cho thời gian lộ ra vẻ rất khá dài.

Nhưng trên thực tế tổng cộng cũng là mười hai cái đoản mâu, lấy Đông Bá Tuyết Ứng vút bắn ra đoản mâu tốc độ, rất nhanh liền bắn xong.

...

Đoản mâu vút bắn dừng lại, những thứ này bọn đạo phi còn có chút kinh hồn chưa định, bọn họ có chút mờ mịt nhìn bốn phía.

Nhị thủ lĩnh đã chết, tam thủ lĩnh đã chết, bốn thủ lĩnh đã chết. . .

Trừ thủ lĩnh Cái Bân ngoài! Kia sự lợi hại của hấn cao thủ cũng chết sạch, một cái Thiên Giai cũng bị mất, Địa Giai Kỵ Sĩ đạo phi cũng chết hơn phân nửa! Chủ yếu là những thứ này các tinh anh cũng là đi theo Cái Bân , ở gặp phải đoản mâu công kích , những thứ này Thiên Giai Kỵ Sĩ, Địa Giai Kỵ Sĩ là trước hết gặp phải công kích , cũng là chết nhiều nhất thảm nhất .

"Thủ lĩnh." Những khác bọn phi đồ đều nhìn về rồi Cái Bân.

Cái Bân nhưng cắn răng, hàm răng đều có vết máu thấm thấu ra, hấn ngó chừng nơi xa áo đen thiếu niên, hấn không nghĩ tới chỉ có một vòng đoản mâu vút bắn, hấn Loan Đào Minh nồng cốt sẽ chết sạch sẽ.

"Đông Bá Tuyết Ứng!" Cái Bân gầm nhẹ nói.

"Ta tới Hủy Diệt Sơn Mạch, chính là muốn diệt trừ mất các ngươi Loan Đào Minh!" Nơi xa áo đen thiếu niên vốn là vọt nhiều nhân nhạ màu đỏ như máu khí lưu tiêu tán, lực lượng huyết mạch bộc phát hay là rất hao phí thể lực , ngay sau đó, hấn cầm lên bên cạnh cầm trên mặt đất trường thương.

Sưu!

Đông Bá Tuyết Ứng hóa thành tàn ảnh, chạy nhanh mà đến.

"Thật là nhanh." Những thứ kia bọn đạo phi mọi người cảm thấy giật mình.

"Cùng ta cùng nhau, giết hấn rồi! Giết!" Cái Bân phát ra điên cuồng gầm thét, bên ngoài thân hơn xuất hiện một tầng pháp phòng không chừng màu đen hộ thể đầu khí, hai tay hấn đều cầm một thanh Loan Đào cũng chạy nhanh hóa thành tàn ảnh, giết tới.

"Cùng tiến lên."

"Giết hấn rồi."

Những thứ kia bọn phi đồ cũng bắt đầu đi theo nhà mình thủ lĩnh, có lấy ra cung tên, có chuẩn bị ám khí cũng nhanh chóng nhích tới gần, vốn là vết đau liếm máu, bọn họ lúc trước chẳng qua là bị bay vút đoản mâu cho dọa sợ. Nếu như chẳng qua là cận chiến, bọn họ gần ngàn người còn có thể sợ một cái? Hơn nữa còn có thủ lĩnh Cái Bân ở phía trước nhất đây.

"Cho ta chết."

Cái Bân sớm thì đến được Lưu Tinh Cấp đỉnh phong , kinh nghiệm bực nào lão đạo?

Hồ, hấn nện bước quỷ mị.

Làm tiến tới gần Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt, liền xẹt qua một đạo đường vòng cung muốn từ mặt bên gần sát, cho đến gần người!

Trường thương là binh khí dài, một khi bị hoàn toàn gần người, Cái Bân chiến thắng nắm chắc liền lớn gấp mấy lần!

"Hừ." Đông Bá Tuyết Ứng hừ lạnh một tiếng, trong tay trường thương đột nhiên như mũi tên bắn ra.

"Đang đang đang."

Nhanh như thiểm điện thương ảnh bao phủ mà đến, bông tuyết bông bành, súng này pháp chính là « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất ‘ Phiêu Tuyết ’.

Mau, mà xoay tròn biên độ thật lớn thương pháp để cho Cái Bân có chút ứng phó không kịp, hấn vốn là am hiểu mau, giờ phút này Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp càng thêm mau! Cái Bân cơ hồ là bản năng liên tiếp huy động trong tay song đao, liên tiếp chặn lại năm thương, thân thể kim lòng không đậu lui về phía sau. Thật sự là mỗi một thương cũng làm cho hấn cảm giác được từ vong uy hiếp, tựa hồ tùy thời có thể phòng không được, đối mặt đáng sợ

như vậy thương thuật. . . Cũng không còn kịp suy tư nữa, hoàn toàn là ở bằng bản năng ở phòng.

Liên tục thi triển năm thương sau, Đông Bá Tuyết Ứng thất lưng bụng phát lực, trường thương trong nháy mắt quét ngang.

Cái Bân lập tức song đao chặn lại ở trước người, che ở trường thương trên cán thương, ở cán thương cùng song đao đụng chạm một sát na, oành! Một cỗ đáng sợ lực đánh vào xuyên thấu qua song đao truyền lại đến Cái Bân thân thể, Cái Bân không khỏi biến sắc, thân thể không bị khống chế gục bay lên, giống như bao cát giống nhau đụng vào bên cạnh trên vách núi đá, một ngụm máu tươi liền từ trong miệng phun ra.

Hắn như cũ hai tay cầm lấy Loan Đao, vừa vận thể cùng vách núi đụng nhau lúc mắt nồ đom đóm, chỉ cảm thấy một đạo hàn quang đập vào mặt!

"Phốc!"

Một cây trường thương, giống như thiểm điện, trực tiếp từ Cái Bân cổ họng đâm vào, vẫn đâm vào đến sau lưng vách núi bên trong, đem Cái Bân cả người đánh tại trên vách núi đá rồi, chân cũng cách mặt đất có gần nửa thước cao.

Cái Bân trừng to mắt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin nhìn trước mắt tên này lãnh khốc áo đen thiếu niên, hắn không nghĩ tới, hắn Cái Bân tung hoành nhiều năm, thể nhưng sẽ chết ở một thiếu niên trên tay?

"Cô cô ~" từng ngụm từng ngụm máu tươi từ trong miệng hắn tràn ra, dần dần hắn ánh mắt hoàn toàn mờ đi.

Nghi Thủy Thành đệ nhất đạo phi ‘ Loan Đao ’ Cái Bân, lúc đó chết!

Người giết người, Đông Bá Tuyết Ứng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Sợ Hãi

Những thứ kia đuổi theo tới đây muốn cùng thủ lĩnh cùng nhau vây giết Đông Bá Tuyết Ứng bọn đạo phi mọi người sợ ngây người, thủ lĩnh của bọn họ, liền như vậy chết?

Lúc này mới giao thủ mấy chiêu a, chết cũng quá nhanh rồi. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .)

Phốc! Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt rút ra trường thương, ánh mắt chuyển hướng những thứ này đầy tay máu tanh bọn tội phạm.

"Chạy mau a."

"Trốn."

Tất cả đạo phi cũng sợ hãi rồi, trong bọn họ liền một cái Thiên Giai Kỵ Sĩ cũng không có, coi như là thủ lĩnh ‘ Cái Bân ’ một người cũng có thể tàn sát bọn họ, chớ nói chi là thiếu niên này lãnh chủ so sánh với Cái Bân cường đại hơn.

"Cạn bã, còn muốn chạy trốn?" Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt xông về những thứ này bọn đạo phi, bông tuyết bông bành, máu tươi vẩy ra, tựa như bọn đạo phi tùy ý tru diệt những thứ kia bình thường các bình dân. Hiện tại những thứ này bọn đạo phi ở Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt giống như trước yếu ớt không chịu nổi. . . Chỉ còn lại ba cái Địa Giai Kỵ Sĩ cơ hồ hai cái hô hấp thời gian liền bị chia ra giết chết, nhóm lớn nhóm lớn đạo phi thì thể quảng té xuống.

"Chạy mau, chạy mau." Tất cả đạo phi hoàn toàn hồng mắt, chênh lệch quá xa, một ít can trường thương lực lượng hùng hồn, sau một chút liền muốn vứt bỏ mạng nhỏ rồi, không có một người nào, không có một cái nào đạo phi có thể ở Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt chịu đựng được một chiêu!

"Chết."

"Chết."

Đối Loan Đao Minh những thứ này tội phạm, Đông Bá Tuyết Ứng không có chút nào lưu tình, giết những thứ này bọn đạo phi hoảng sợ tứ tán chạy trốn, Đông Bá Tuyết Ứng biết. . . Hắn cuối cùng chỉ là một cái người, bọn đạo phi tứ tán chạy trốn hắn không thể nào giết sạch từng cái. Vì diệt trừ này Nghi Thủy Thành u ác tính, Đông Bá Tuyết Ứng đầu tiên ngó chừng những thực lực kia mạnh.

Đem những thứ kia Kỵ Sĩ cấp tất cả cũng tất cả đều diệt trừ.

Chỉ một lát sau, bọn đạo phi hoàn toàn tứ tán chạy, trên mặt đất để lại hơn hai trăm cỗ thi thể, cả Loan Đao Minh thủ lĩnh, Thiên Giai cao thủ, Địa Giai cao thủ, chân chính nòng cốt một tên cũng không để lại. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .)

Loan Dao Minh, lúc đó bị diệt!

Những thứ kia lâu lâu cửa, sợ rằng một chút sơn thôn hộ vệ của mình đội là có thể ngăn cản được rồi.

"Tha mạng, tha mạng." Còn có năm cái đạo phi bị Tông Lăng bức bách ở vách núi góc, cũng không dám động, bởi vì động đều chết hết.

"Tuyệt Ưng." Tông Lăng ha ha cười nói, "Thống khoái a thống khoái, Loạn Dao Minh cái này đại u ác tính cứ như vậy bị trừ đi! Cái Bản cùng với một số cao thủ thi thể ta cũng lục soát qua, lục soát rồi không ít bảo bối, đặc biệt là Cái Bản trên người vẫn còn có một trữ vật bảo bối."

Đông Bá Tuyệt Ưng có chút kinh ngạc, thậm chí có trữ vật bảo vật?

"Cái này đạo tặc, quả nhiên thân gia không rẻ." Đông Bá Tuyệt Ưng đi tới.

"này." Tông Lăng đưa tới một cái bao, bao vây thượng cũng là một chút đế quốc cửa hàng bạc phát hành một chút kim phiếu, hiển nhiên làm bọn đạo phi sống một ngày coi là một ngày, bảo bối bình thường cũng là tùy thân giấu, trong đó còn có một cái nhẫn.

Đông Bá Tuyệt Ưng bắt được kia cái nhẫn sau, lập tức có sở cảm ứng, đầu khí dọc theo ngón tay trực tiếp thẩm thấu tiến vào, đem trọn trong giới chỉ bộ cũng cọ rửa rồi một lần, nhất thời chiếc nhẫn rồi cùng Đông Bá Tuyệt Ưng tinh thần sinh ra cảm ứng! Kỵ Sĩ các cũng có thể dùng đầu khí, pháp lực tới tiến hành luyện hóa trữ vật bảo vật, nếu như là người bình thường, thì cần các hỗ trợ lấy máu tươi hỗ trợ luyện hóa rồi.

"Người tốt." Một luyện hóa, Đông Bá Tuyệt Ưng liền lấy làm kinh hãi, bên trong linh linh toái toái bày đặt chút ít không ít bảo bối, chủ yếu là kim phiếu, kim tệ cùng với binh khí này một ít vật lẫn lộn. Bất quá cả cái trữ vật không gian chỉ có hai thước phạm vi, so sánh với mẫu thân lưu cho mình trữ vật dây chuyền muốn ít hơn nhiều.

"Nhiều như vậy kim phiếu. (www. kxs7. com.)" Đông Bá Tuyệt Ưng tinh thần có thể rõ ràng cảm ứng trữ vật trong không gian hết thấy vật phẩm

Kim phiếu, tổng giá trị tám vạn năm nghìn kim tệ! Còn có chút vụn vặt bảo vật, thấu thấu cũng có chín vạn kim tệ.

Những khác Thiên Giai pháp sư, Kỵ Sĩ đạo phi tài vật toàn bộ tăng lên cũng có hơn hai vạn kim tệ.

"Làm đạo phi, thật đúng là đủ phú." Đông Bá Tuyệt Ưng nói thầm.

"Các ngươi năm cái."

Đông Bá Tuyệt Ưng nhìn về phía kia năm cái sợ hãi tội phạm, "Ở phía trước dẫn đường, đi nơi ở của các ngươi, dẫn đường đúng rồi, tha cho ngươi này tính mạng. Dẫn đường sai lầm rồi. . . Đều phải chết!"

"Dạ dạ dạ."

"Lãnh chủ đại nhân yên tâm, chúng ta nhất định dẫn đường." Năm cái tội phạm lập tức tuân mệnh.

. . .

Bọn tội phạm ở phía trước thấp thòm dẫn đường.

Đông Bá Tuyệt Ưng, Tông Lăng theo ở phía sau.

"Tông thúc, cho." Đông Bá Tuyệt Ưng đem chiếc nhẫn trữ vật đưa cho Tông thúc.

"Như vậy sao được, Loạn Dao Minh là người diệt trừ, những thứ này cũng hẳn là thuộc về ngươi." Tông Lăng ngay cả cự tuyệt.

"Ha ha, nẫu thân sớm đã đem trữ vật dây chuyền cho ta rồi, ta không cần cái này." Đông Bá Tuyệt Ưng nói.

"Nhưng ngươi cũng có thể để lại cho Thanh Thạch, Thanh Thạch tương lai muốn thành pháp sư, một gã pháp sư vẫn còn cần trữ vật bảo vật." Tông Lăng lắc đầu.

Đông Bá Tuyệt Ưng nhẹ nhàng lắc đầu: "Còn sớm vô cùng, Thanh Thạch đi theo hần Lão sư học tập tối thiểu mấy năm mới có thể trở thành chân chính pháp sư! Khi đó, ta sẽ đưa cho Thanh Thạch một cái tốt hơn, Tông thúc, ngươi cũng đừng quên, lần này thu hoạch của chúng ta có thể rất lớn."

Tông Lăng ngẩn ra, ngay sau đó cười.

Đúng vậy a, lần này có Âm Ảnh Báo, còn có Ngân Nguyệt Lang Vương, giá trị liền mười mấy vạn kim tệ rồi. Hơn nữa tiêu diệt hết Loạn Dao Minh cũng nhận được quá mười vạn kim tệ. Đích xác là hung hăng kiếm lớn một khoản.

"Được rồi." Tông Lăng cũng là không nói thêm lời rồi, nhận lấy chiếc nhẫn trữ vật, dễ dàng luyện hóa.

"Ừ?" Tông Lăng sững sờ, hần phát hiện bên trong chiếc nhẫn trữ vật đại lượng kim phiếu cùng với một chút kim tệ, kim phiếu liền trị giá năm vạn kim tệ

rồi.

"Tuyệt Ứng Linh còn có các loại chi tiêu, này năm vạn kim tệ Tông thúc người bên này trước cầm lấy dùng, loại không đủ dùng rồi hãy nói." Đông Bá Tuyết Ứng thấp giọng nói, "Lần này trở về, ta còn có tìm cơ hội từ từ bán đi Ngân Nguyệt Lang Vương đa lông cùng Âm Ảnh Báo thi thể."

Âm Ảnh Báo thi thể là đặt ở trữ vật trong không gian, trữ vật không gian không có có không khí tuyệt đối Chân Không, đối bảo tồn vật phẩm là cực kỳ có lợi.

"Ừ." Tông Lăng suy tư khẽ gật đầu, Tuyết Ứng thực lực còn sẽ tiếp tục tăng lên, Tuyết Ứng Linh chi tự nhiên cũng sẽ từ từ tăng lên.

Đi không bao lâu.

"Lãnh chủ đại nhân, phía trước liền đã tới rồi." Năm cái tội phạm cũng không có so sánh với cung kính biết điều, trong đó một gã nhỏ gầy tội phạm liền nói, "Chúng ta sào huyệt đang ở trong lòng núi, người bình thường chính là đi tới núi trước mặt cũng nhìn không ra, vào núi bụng lối đi phi thường bí mật."

"Phía trước dẫn đường."

Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay trường thương, tùy thời cảnh giác.

Năm cái tội phạm phi thường thuần thực đi tới, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng nhưng mơ hồ cảm giác được một loại đáng sợ uy hiếp.

Phảng phất có cái gì đáng sợ tồn tại đang tiềm phục tại phía trước trong núi lớn bộ.

Kể từ khi đặt tới Thương Pháp Đại Sư cảnh giới, Thần Nhi Minh Chi, đối với thiên địa tự nhiên cảm ứng cũng càng thêm thần kỳ, tỷ như bình thường có thể nói trước phát hiện ma thú, liền làm đạo phi mai phục cũng có thể nói trước phát hiện.

"Chuyện gì xảy ra? Không có cảm giác đến cái gì khí tức, chính là đè nén không được sợ hãi." Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy tim đập nhanh, đột nhiên dừng lại đưa tay ngăn cản Tông thúc.

Hắn nhìn trước mắt ngọn núi lớn này, trên vách núi đá cũng dài cỏ xi rêu.

"Tuyệt Ứng, tại sao?" Tông Lăng nghi ngờ.

"Không đúng lắm, ta cảm giác thật không tốt." Đông Bá Tuyết Ứng thấp giọng nói, "Đi mau, đi nhanh lên."

Tông Lăng biến sắc, hắn không có chút nào hoài nghi.

Suru suru.

Hai người lập tức xoay người nhanh chóng rời đi.

"Lãnh chủ đại nhân, này vào núi bụng lối đi rất bí mật, giấu ở này loạn thạch phía sau đầu rồi, dẫn. . . Di, người đâu?" Này năm cái tội phạm quay đầu lúc cũng phát hiện, vốn là theo ở phía sau Đông Bá Tuyết Ứng hai người đã biến mất không thấy.

"Đi, kia Tuyết Ứng Linh thiếu niên lãnh chủ đã đi rồi?"

"Ca mấy cái, Loan Dao Minh xong, vội vàng tìm một chút bảo bối đào mệnh đi đi."

Những thứ này tội phạm cũng xảo quyết rất, mọi người nhanh chóng tiến vào sào huyệt.

Hô. . .

Chỗ ngồi này đứng vững vàng ở nơi này vô tận năm tháng núi lớn trên vách núi đá, hiện ra rồi một tờ không lồ mặt, nhám thạch tạo thành lông mày, ánh mắt, miệng. . . Mang theo cao cao tại thượng hơi thở, nó hai trông mắt xa xa nhìn phía xa đã đến vài dặm ngoài Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng.

Không lồ trên mặt xuất hiện một tia nghi ngờ vẻ mặt: "Ừ? Thế nhưng có thể phát hiện được ta tồn tại? Một thiếu niên liền sao này lợi hại, sau lưng có lẽ liền có trong nhân loại cường giả."

"Được đổi lại một chỗ giám thị loài người rồi."

Trên vách núi đá không lồ khuôn mặt rất nhanh biến mất, vách núi khôi phục bình thường.

Oanh.

Ở sâu dưới lòng đất, một cái quái vật lớn lặng lẽ rời đi nơi này, dò đi hướng những địa phương khác rồi.

. . .

Hủy Diệt Sơn Mạch phía ngoài, trú trát doanh địa.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra Hủy Diệt Sơn Mạch, đi tới doanh địa.

"Cuối cùng đi ra." Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu nhìn một chút phía sau, như cũ có chút tim đập nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Tình Báo

"Tuyết Ưng, người rút cuộc phát hiện cái gì?" Tông Lăng mặc dù tin tưởng Tuyết Ưng, vẫn như trước cảm thấy không hiểu ra sao. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .)

"Ta cũng không biết." Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu, "Chỉ là một loại cảm giác, nếu như ở đây tiếp tục đợi đi xuống, tùy thời có thể đã mất tánh mạng."

"Loan Dao Minh sào huyệt ở đây lòng núi nhiều năm như vậy, cũng không hảo hảo ?" Tông Lăng nghi ngờ.

"Ta đây cũng không biết." Đông Bá Tuyết Ưng cười, "Bất kể những thứ này, Tông thúc, hiện tại chúng ta đã đại công cáo thành, nên về nhà."

"Ừ, nên về nhà." Tông Lăng cũng vui vẻ cười.

Hai người sóng vai đi về phía doanh địa.

Trong doanh địa trú trát Tuyết Ưng Lĩnh một chi trăm người binh lính đội ngũ.

"Lãnh chủ đại nhân."

"Lãnh chủ đại nhân." Trong lãnh địa một chút tuần thú đám binh sĩ mọi người cung kính hô, rất nhanh này chi bách nhân đội vân vân đội trưởng ‘ Dương Trình ’ đội trưởng tới đón tiếp rồi.

Dương Trình đội trưởng nghênh đón lúc kinh ngạc nói: "Lãnh chủ đại nhân, Tông Lăng đại nhân, hôm nay làm sao sớm như vậy sẽ trở lại rồi? Bình thường cũng muốn đến trời tối đâu rồi, hiện tại cách trời tối nhưng sớm vô cùng."

Đông Bá Tuyết Ưng cười một tiếng.

Hôm nay sáng sớm hãy tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch giết Ngân Nguyệt Lang bày, giết Lang Vương sau liền đường về rồi, chẳng qua là trên đường bởi vì Loan Dao Minh hơi chút trì hoãn, cách trời tối đúng là còn có một hai canh giờ.

"Dương Trình đội trưởng." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Ta cùng Tông thúc chuẩn bị hiện tại tựu xuất phát, chạy về Tuyết Ưng Lĩnh. Mà các người cứ tiếp tục trú trát, đợi đến ngày mai ban ngày nữa chạy trở về."

"Hỏi Tuyết Ưng Lĩnh rồi?" Dương Trình đội trưởng lộ ra sắc mặt vui mừng, ngày ngày không cảm quyền doanh, thiên hàn địa đóng, nơi nào theo kịp ở phía trong tòa thành thoải mái?

"Đúng. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .)" Tông Lăng nói, "Ta cùng lãnh chủ đi về trước, người muốn đem bọn lính mang tốt."

"Yên tâm đi, Tông Lăng đại nhân." Dương Trình đội trưởng vỗ bộ ngực bảo đảm.

Rất nhanh.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng liền chia ra cỡi một Phi Sương Mã Câu, bắt đầu hướng Tuyết Ưng Lĩnh đuổi!

Phi Sương Mã Thú Mã Câu chạy trốn sự chịu đựng mang nặng cũng tốt vô cùng, mặc dù Ngân Nguyệt Lang Vương da lông có gần hai nặng ngàn cân, dọc theo đường đi, Phi Sương Mã hay là giữ vững khá tốc độ đi tới! Ngồi xuống mã câu hơi mệt chút, Đông Bá Tuyết Ưng rồi cùng Tông Lăng đổi lại một chút thót ngựa. . . Để cho mã câu có thể nghỉ ngơi.

...

Trời đã tối rồi.

Ở ép tới rất đều đông lạnh rất cứng rắn hiểu rõ lối đi bộ, hai thất Phi Sương Mã Câu hóa thành hai trận Phong, tốc độ cao đang chạy vội đi tới.

"Phía trước đã đến." Đông Bá Tuyết Ưng xa xa thấy nơi xa một ngọn nguy nga núi cao, chính là lấy mình và đệ đệ tên mệnh danh ‘ Tuyết Thạch Sơn ’!

"Cuối cùng trở lại." Tông Lăng cũng lộ ra nụ cười.

"Hiện vào lúc này, Thanh Thạch hẳn là muốn ăn cơm tối." Đông Bá Tuyết Ưng tâm tình vui vẻ, lần này đi Hủy Diệt Sơn Mạch mục hoàn toàn đạt đến, hơn nữa thu hoạch so sánh với dự liệu còn muốn lớn hơn. Ít nhất đệ đệ bá sự chuyện tình khẳng định không thành vấn đề.

Hai thất Phi Sương Mã chạy nhanh ở trên sơn đạo.

Dọc theo sơn đạo, không ngừng xông đi lên.

"Lãnh chủ đại nhân." Sơn đạo trạm kiểm soát thượng cũng có binh lính thủ vệ, một cái liền nhận ra hai thất Phi Sương Mã thượng chính là nhà mình lãnh chủ đại nhân cùng quân sự Tông Lăng đại nhân, cũng rất cung kính.

Một đường không trở ngại, bay thẳng đến chạy vội tới tòa thành môn hạ.

"Mở cửa!"

Đông Bá Tuyết Ưng cỡi ngựa thất cao hơn thành hồ. kxs7. com

"A, vâng lãnh chủ." Tuần thú đám binh sĩ rất nhanh nhận ra, "Mau, mau thả cầu treo, mở tòa thành cửa chính."

"Thanh Thạch thiếu gia, Thanh Thạch thiếu gia, lãnh chủ đã về rồi, lãnh chủ đã về rồi." Phía trong tòa thành cũng có bọn người hầu cao giọng hô nhanh chóng đi thông báo đi.

Ừ ừ ừ ~~~

Tòa thành cầu treo chậm rãi bị đề xuống, cửa thành cũng bị bọn lính dùng sức đẩy ra.

Mở ra cửa thành, Đông Bá Tuyết Ưng ở thớt ngựa thượng một mắt nhìn đi, liền thấy được nơi xa hoan khoái chạy nhanh tới một gã mặc dây dày xích cùng Tiểu Hùng dường như nam hài.

"Ca ca." Thanh Thạch hưng phấn ánh mắt cũng sáng.

"Ha ha." Đông Bá Tuyết Ưng xuống ngựa, đem thớt ngựa giao cho bên cạnh binh sĩ.

Lúc này cười nhìn Thanh Thạch chạy nhanh, một thanh ôm lấy đệ đệ, mặc dù đeo gần hai nghìn cân Lang Vương da lông, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng đó là trên cánh tay có thể đứng mã cường đại Kỵ Sĩ, ôm đệ đệ là bực nào chi dễ dàng?

"Ca ca, người nói mười ngày nửa tháng sẽ trở lại, này cũng suốt mười tám ngày." Thanh Thạch liền nói, tính cả lên đường thời gian đích xác là mười tám ngày.

"Tri hoãn tri hoãn, ăn xong cơm tối sao?" Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

"Đang chuẩn bị ăn đâu rồi, đã nghe đến ca ca trở lại." Thanh Thạch hưng phấn, ngay sau đó hân ánh mắt sáng lên, "Ca ca, người công cái gì da lông nha, tốt phiếu lượng a, tốt trắng, mềm mại quá a." Hắn còn vươn tay sờ sờ.

"Này da lông vẫn chưa hoàn toàn xử lý sạch sẽ, loại xử lý tốt lắm cho người vui đùa một chút." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Đi, ăn cơm tối đi."

Ôm đệ đệ liền hướng phía trong tòa thành đi.

Tòa thành cửa giờ phút này lại thêm một người, hùng tráng Sur Nhân tráng hán Đồng Tam, Đồng Tam giờ phút này nhếch miệng tiếu a a, hẳn là thật vui vẻ a, nhìn Tông Lăng cùng Tuyết Ưng trở lại, thậm chí còn đeo kia khổng lồ Ngân Nguyệt Lang Vương da lông hẳn liền minh bạch. . . Lần này đi ra ngoài nhất định là đại được thành công, lấy hẳn nhiều năm mạo hiểm nhân lực sức lực, một cái liền nhận ra kia da lông nhất định là Ngân Nguyệt Lang Vương, tầm thường lang căn bản không có lớn như vậy da lông! Cũng không còn xinh đẹp như vậy.

"Tông thúc, Đồng thúc, đi, cùng nhau ăn cơm đi." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Đi, cùng nhau." Đồng Tam, Tông Lăng tất cả cũng ha ha cười.

"Rõ ràng, ca ca trở lại lâu, trở lại lâu." Bị Đông Bá Tuyết Ưng ôm, đệ đệ Thanh Thạch nhưng vui vẻ hoan hô.

...

Mà ở bên kia.

Loan Dao Minh nồng cốt tất cả đều bị diệt, chết thảm trọng, còn dư lại tiểu lâu lâu cửa tự nhiên vòng quanh chút ít sào huyết bên trong bảo bối bắt đầu tứ tán chạy! Bọn họ chạy đi sau, ‘ Loan Dao Minh đã bị Tuyết Ưng Lĩnh thiếu niên lãnh chủ diệt trừ ’ tin tức giống như một trận gió giống nhau nhanh

chống truyền bá mở ra .

Đêm khuya.

Nghi Thủy Thành, Long Sơn Lâu.

"Ti An đại nhân." Tóc bạc lão giả Du Đồ thấp giọng đứng ở một phòng ngoài cửa.

Tóc đen trung niên nam tử ngáp một cái, nửa mơ hồ mắt, tùy ý nói: "Du Đồ a, này hơn nửa đêm ngươi đem ta tên là tỉnh, chuyện gì a?"

"Ti An đại nhân, chúng ta Nghi Thủy Thành xảy ra một đại sự!" Tóc bạc lão giả thấp giọng nói.

"Đại sự, cái gì đại sự?" Ti An đại nhân nghi ngờ nói.

"Loan Dao Minh, bị diệt!" Tóc bạc lão giả nhẹ giọng nói.

Ti An đại nhân sùng sốt.

Loan Dao Minh?

Cả Nghi Thủy Thành cảnh nội không lồ nhất cường đại nhất một chi đạo phi? Tùy cường đại Lưu Tinh Kỵ Sĩ ‘ Loan Dao ’ Cái Bản thống lĩnh, dưới trướng có một bầy Thiên Giai pháp sư Thiên Giai Kỵ Sĩ Loan Dao Minh, bị diệt?

"Tin tức không sai?" Ti An đại nhân có chút không dám tin tưởng, "Cái Bản thống lĩnh Loan Dao Minh? Cả Loan Dao Minh rất giáo hoạt, thấy sự không ổn liền lưu, sẽ bị diệt?"

"Đúng, chính là Cái Bản thống lĩnh Loan Dao Minh." Tóc bạc lão giả gật đầu, "Liền làm Cái Bản bản thân đều bị giết chết! Cả Loan Dao Minh tất cả Thiên Giai Địa Giai pháp sư pháp sư, cho tới tuyệt đại đa số bình thường Kỵ Sĩ pháp sư. . . Tất cả đều bị diệt! Hơn nữa còn là bị một người tiêu diệt hết."

"Người nào?" Ti An đại nhân hỏi.

"Đúng đây bị truyền thuyết luyện thương nhập ma vị thiếu niên kia lãnh chủ." Tóc bạc lão giả thấp giọng nói, "Đồng Bá Tuyết Ưng!"

Ti An đại nhân cả kinh.

Lực lượng một người, tiêu diệt hết cả Loan Dao Minh?

Được là cái gì thực lực, ít nhất là Lưu Tinh Cấp sao, thậm chí rất có thể là Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ!

"Cận kề hồ sơ đâu?" Ti An đại nhân hỏi.

"Ở nơi này." Tóc bạc lão giả lập tức dâng lên hồ sơ, "Tin tức mới vừa truyền đến, chúng ta Long Sơn Lâu người đã bắt được Loan Dao Minh mấy cái còn sót lại bình thường đạo tặc, ngày mai sẽ có thể mạng đến gặp Lâu Chủ."

Ti An đại nhân liếc nhìn hồ sơ, không còn có chút nào mệt mỏi, cả người cũng không có so sánh với thanh tĩnh.

Long Sơn Lâu mạng lưới tình báo là không lồ nhất .

Bước đầu hiện lên đưa tình báo, đã cơ hồ đem ngay lúc đó tình huống cũng ghi chép lại rồi.

"Nếu như tình báo thật sự, kia Nghi Thủy Thành hôm nay đệ nhất cao thủ, chỉ sợ sẽ là vị thiếu niên này lãnh chủ." Ti An đại nhân nhẹ giọng nói nhỏ, "Thật là không dám tưởng tượng a, hắn mới bao nhiêu? Ban đầu Đồng Bá Liệt Mặc Dương Du vợ chồng, có thể sinh một cái không thường nhi tử!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Long Sơn Lâu Hắc Thiết Lệnh

Ngày thứ hai sáng sớm (www.kxs7.com.)

Trong Nghi Thủy Thành, Bạch Nguyên Chi đại sư chỗ ở.

Cửa sổ mở ra , Bắc Phương mùa đông Hàn Phong thấu xương, thổi vào cái này trống trải trong tĩnh thất, một bộ rộng thùng thình áo bào trắng chân không Bạch Nguyên Chi đại sư đang khoanh chân ngồi ở trong tĩnh thất, mặc cho hàn phong, mặt thậm chí đông lạnh đến độ đỏ lên rồi.

"Rốt cuộc nơi nào không phù hợp?"

"Vật thí nghiệm làm sao sẽ thân thể hồng mắt?"

Bạch Nguyên Chi không ngừng suy tư lúc trước một đêm trong thí nghiệm gặp phải vấn đề.

Bỗng nhiên ——

"Lão sư, Lão sư, Tuyệt Ứng Linh lĩnh chủ tới chơi!" Phía ngoài truyền đến có chút khiếp đảm thanh âm, ai cũng biết sáng sớm đại sư yên lặng tư lúc là không thích nhất bị quấy rầy .

Dĩ nhiên, chẳng qua là không thích, cũng không phải không thể!

Giống như thí nghiệm lúc, là tuyệt đối cấm quấy rầy ! Trừ phi phát sinh ngày đại sự.

"Vị thiếu niên kia lĩnh chủ?" Bạch Nguyên Chi hơi sững sờ, có chút nghi ngờ, từ lần trước Đông Bá Tuyệt Ứng bãi phòng đến bây giờ còn không bao lâu đâu rồi, chẳng lẽ đã cho tới Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim hoặc là năm vạn kim tệ rồi?

"Mau mau cho mời!"

Bạch Nguyên Chi lập tức đứng dậy ra khỏi tĩnh thất, đi phòng khách nghênh đón rồi.

...

Bạch Nguyên Chi đại sư đứng ở cửa phòng khách đặc biệt nghênh đón, một bộ áo đen đeo bình khí cái hòm thiếu niên đi tới, để cho Bạch Nguyên Chi đại sư âm thầm kiêng kỵ, vị thiếu niên này lĩnh chủ khí tức trên thân cũng là càng thêm thu liễm, nhưng đại sư tinh thần lực cường đại, cảm ứng bức nào nhạy cảm? Có thể hoàn toàn cảm nhận được kia nhìn như thu liễm nhưng càng thêm làm cho lòng người kinh hãi hơi thở.

"Đại sư." Đông Bá Tuyệt Ứng mỉm cười nói.

"Lĩnh chủ, mời." Bạch Nguyên Chi đại sư cũng có chút khách khí.

Hai người phân mà ngồi xuống.

"Lĩnh chủ lần này tới ta đây. . ." Bạch Nguyên Chi đại sư nhìn Đông Bá Tuyệt Ứng. (xem tiểu thuyết đi www.kxs7.com .)

"Đại sư mời xem." Đông Bá Tuyệt Ứng vừa lộn tay, lòng bàn tay liền xuất hiện một hộp sắt, trong hộp sắt nhất thời tản mát ra nhàn nhạt mùi tanh, Đông Bá Tuyệt Ứng đem hộp sắt đưa tới.

Bạch Nguyên Chi lập tức đoán được là cái gì rồi, kích động thân thể cũng là run lên, liền làm đưa tay nhận lấy.

Nhẹ nhàng vừa mở ra.

Bên trong chính là Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, hơn nữa còn phi thường mới mẻ! Từ hôm qua giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương đến hiện tại cũng là mới một ngày thời gian, hơn nữa vẫn là được lưu giữ trong không có chút nào không khí chính là trừ vật dây chuyền bên trong, cái này tâm ý bản mới mẻ độ cực cao.

"Ngân Nguyệt Chi Tâm? Ngắt lấy thời gian cảm giác cũng chưa tới một canh giờ." Bạch Nguyên Chi kích động rồi, Ngân Nguyệt Chi Tâm cùng năm vạn kim tệ, hẳn hơn muốn lấy được này Ngân Nguyệt Chi Tâm. Bởi vì cho dù nhận được năm vạn kim tệ nhiều nhất mua chút ít tài liệu thôi. . . Mà Ngân Nguyệt Chi Tâm, nhưng có thể để cho hắn vẫn muốn hoàn thành một tác phẩm, có thể nhanh chóng hoàn thành.

Chỉ là muốn mua đến mới mẻ Ngân Nguyệt Chi Tâm, là có thể ngộ nhưng không thể cầu chuyện, không có trùng hợp như vậy vừa lúc có người đi Hủy Diệt Sơn Mạch, mà vừa nhanh như vậy giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương, cái này thí nghiệm những khác các hạng sớm liền chuẩn bị xong, Ngân Nguyệt Chi Tâm hẳn nhưng đợi tức tức tám năm rồi, cũng vẫn không có thu vào tay.

Nếu như đặc biệt mời cao thủ đi Hủy Diệt Sơn Mạch tìm kiếm Ngân Nguyệt Lang Vương chém giết, kia thật nhiều lần quá cao quá cao, không phải là hắn có thể thừa nhận .

"Đại sư." Đông Bá Tuyệt Ứng mở miệng.

Bạch Nguyên Chi lúc này mới đè nén xuống mừng như điên, liền làm ngẩng đầu lên nói: "Lĩnh chủ cứ việc yên tâm, nếu lĩnh chủ đem người Ngân Nguyệt Chi Tâm đưa tới. Ta Bạch Nguyên Chi. . . Nhất định sẽ dốc toàn lực dạy bảo đệ đệ của ngươi, thu hắn làm thân truyền đệ tử, hơn nữa chỉ là tinh thần lực của hắn đạt tới ngưỡng cửa, ta liền bảo đảm hắn có thể trở thành một gã pháp sư!"

Thu như thế bảo bối, hẳn dĩ nhiên muốn đem chuyện làm tốt.

"Vậy thì phiền toái đại sư rồi." Đông Bá Tuyết Ứng mỉm cười nói, "Không biết đệ đệ của ta lúc nào có thể tới đây?"

"Tùy thời có thể. (www. kxs7. com)" Bạch Nguyên Chi nói, ngay sau đó hắn từ trong lòng ngực lấy ra một quả mộc bài, mộc bài trên có ‘ Bạch ’ này một chữ, "Đây là tín vật, đệ đệ của ngươi mang theo này tín vật tới đây cũng đủ."

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hắn cũng không sợ này Bạch Nguyên Chi dám đùa chối cái!

Này Bạch Nguyên Chi giống như trước cũng không thể có thể cảm bảo bối liền trở mặt, dù sao có thể ngăn như vậy thời gian đưa tới mới mẹ Ngân Nguyệt Chi Tâm, chỉ sợ rằng muốn âm thầm giết hắn rồi, cũng không phải là việc khó! Dù sao, giết một đầu Ngân Nguyệt Lang Vương khó khăn, không thua gì giết một gã Lưu Tinh Cấp đại sư.

"Đệ đệ của ta đợi qua năm sau, ta sẽ đưa đưa tới, đến lúc đó liền quấy rầy đại sư rồi." Đông Bá Tuyết Ứng thu tín vật, ngay sau đó đứng dậy, "Ta cũng vậy cáo từ."

Bạch Nguyên Chi cũng đứng dậy đưa tiễn.

Nhìn Đông Bá Tuyết Ứng rời đi, Bạch Nguyên Chi đang cảm hộp sất, âm thầm suy tư: "Vị thiếu niên này lãnh chủ ban đầu đã trong một tháng sẽ đưa tới Ngân Nguyệt Chi Tâm hoặc là năm vạn kim tệ, hiện tại như vậy mau sẽ đưa tới, Ngân Nguyệt Chi Tâm còn như thế mới mẹ, hiển nhiên mới vừa chém giết một đầu Ngân Nguyệt Lang Vương. Người nào giết? Tuyết Ứng Linh tựa hồ không có mạnh như vậy cao thủ."

Tông Lăng, Đồng Tam, sớm đã có danh khí rồi, nhưng cũng không phải là có thể giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương .

"Là thiếu niên này lãnh chủ?" Bạch Nguyên Chi âm thầm suy đoán.

Lúc trước hắn ra mắt Tông Lăng, Lục Tỉ Xà Ma Tông Lăng mặc dù là cao thủ, còn không có để cho hắn sinh ra uy hiếp cảm.

Cũng là thiếu niên này lãnh chủ để cho hắn có chút nhìn không thấu.

...

Đông Bá Tuyết Ứng vừa đi trả lại đương sơ mua Phi Tuyết Thần Thương sở thiếu một vạn kim tệ, liền dẫn chút ít dưới tay, nhanh chóng trở về Tuyết Ứng Linh.

Dọc theo tòa thành cửa chính mà vào.

Dọc theo đường đi bọn lính, các tôi tớ cũng cung kính vô cùng.

"Ca ca, ca ca, ngươi buổi sáng đi Nghi Thủy Thành thế nhưng cũng không mang ta đi." Thanh Thạch ở tòa thành chủ lầu lầu ba, vịn lan can nhìn phía dưới.

"Ta lên đường thời điểm, ngươi còn đang ngủ đây." Đông Bá Tuyết Ứng nhảy, suru, liền rơi xuống lầu ba đệ đệ bên cạnh, lấy ra trong tay tín vật đưa cho đệ đệ, "Thanh Thạch, xem một chút, đây là cái gì?"

Thanh Thạch nghi ngờ cầm lấy này đồng mộc bài: "Biển gỗ, tại sao ? Mặt trên còn có một cái ‘ Bạch ’ chữ?"

"Đây là Bạch Nguyên Chi đại sư tín vật, đợi qua năm sau, ngươi cũng có thể đi đại sư kia, trở thành hắn thân truyền đệ tử." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"A, đại sư nguyên ý thu ta là thân truyền đệ tử? A, ha ha ha. . ." Thanh Thạch hưng phấn cũng nữa nổi lên cái mừng, "Quá sung sướng, quá sung sướng."

"Bất quá ca ca, ta đây không phải là nhìn không thấy tới còn ngươi?" Thanh Thạch có chút không thôi.

"Ha ha ha, Nghi Thủy Thành cách chúng ta lúc này mới bao xa, ngươi tùy thời có thể trở về nhìn, ta cũng có thể đi xem ngươi." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Ừ." Thanh Thạch trọng trọng gật đầu, hắn cũng xem sớm rồi mẫu thân lưu lại rất nhiều pháp sư sách tra cứu tịch, cũng đúng pháp sư kiếp sống rất là mong đợi.

...

Xế chiều hôm đó lúc.

Bầu trời lưu loát bay tuyết lớn, làm cả đế quốc nhất bắc bộ hành tỉnh, Hạ Tuyết khí trời quá thường thấy

Đông Bá Tuyết Ứng đang khoan chân ngồi ở bên trong phòng, nhìn ngoài phòng đại Tuyết Phiêu Phiêu, thương pháp đạt đến Đại Sư cảnh giới sau, mặc dù mỗi ngày như cũ tốn hao một canh giờ tu luyện một phen, nhưng trên thực tế tu luyện tác dụng hơn nữa là kích thích thân thể gân cốt nhanh hơn trưởng thành , muốn thương pháp tăng lên? Lúc này. . . Phải cần là cảm ngộ thiên địa tự nhiên.

Lấy thiên địa tự nhiên vì sư, từ đó tìm hiểu.

"Chủ nhân, chủ nhân, phía ngoài có một vị tự xưng Long Sơn Lão Lão Chủ, muốn tới bái kiến chủ nhân." Phía ngoài người hầu chạy có chút thở hổn hển.

"Long Sơn Lão?" Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt tinh quang chợt lóe.

Hắn biết Long Sơn Lão một chút tin tức.

Đây là rất thần bí một tổ chức, trải rộng cả đế quốc, Nghi Thủy Thành Long Sơn Lão Lão Chủ địa vị không thua gì Nghi Thủy Thành thành chủ.

Lúc này đứng dậy lập tức chạy tới tòa thành cửa chính tự mình đi nghênh đón.

"Mở cửa, để cho khách quý đi vào." Đông Bá Tuyết Ứng đi tới tòa thành cửa chính.

Bị cản ở bên ngoài một nhóm người, cầm đầu là một gã khí độ bất phàm tóc đen trung niên nam tử, bên cạnh là một gã tóc bạc lão giả, phía sau thì là một đám Thiên Giai Kỵ Sĩ hộ vệ.

"Ha ha, sớm nghe nói Thương Ma Đông Bá Tuyết Ứng đại danh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên bất phàm." Tóc đen trung niên nhân mỉm cười nói, "Tại hạ Nghi Thủy Thành Long Sơn Lão Lão Chủ Tì An!"

"Ra mắt Tì An đại nhân." Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút khách khí, "Tì An đại nhân, bên trong mời."

Đông Bá Tuyết Ứng, Tì An đại nhân hai người sóng vai mà đi, những người khác đều theo ở phía sau.

"Tì An đại nhân đáp tuyết tiến đến, không biết chuyện gì?" Đông Bá Tuyết Ứng vừa đi vừa cười hỏi.

"Lãnh chủ người sức một mình diệt trừ rồi Loan Dao Minh, chẳng lẽ bực này đại sự còn muốn giấu diếm không được? Lãnh chủ đại nhân người hôm qua lại càng đeo Ngân Nguyệt Lang Vương da lông một đường chạy nhanh hơn chín trăm dặm, xem người cũng không ít a, chém giết Ngân Nguyệt Lang Vương chuyện, cũng muốn giấu diếm?" Tì An đại nhân cười hỏi.

Đông Bá Tuyết Ứng thầm giật mình.

Ngày hôm qua chính mình làm chuyện, hôm nay vị này Tì An đại nhân tựa hồ liền toàn bộ biết rồi, Long Sơn Lão quả thật là lợi hại.

"Dĩ nhiên ta hôm nay tới này, một là đưa lên người giết chết truy nã tội phạm quan trọng Cái Bân tiền thưởng! Thứ hai là là trọng yếu hơn, đưa lên ta Long Sơn Lão Hắc Thiết Lệnh." Tì An đại nhân nói.

"Hắc Thiết Lệnh?" Đông Bá Tuyết Ứng tâm khê run lên.

Chính mình loại này một ngày. . .

Đã đợi rồi quá lâu!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Huyết Nhận Bảng Cùng Long Sơn Bảng

Phía trong tòa thành, vừa đi hành lang trong đình. (. .)

Đông Bá Tuyết Ứng, Tì An đại nhân ngồi đối diện nhau, cũng có người hầu đưa lên rồi chút ít điểm tâm, trà nóng. Mà bao gồm Tông Lăng, Đồng Tam, Du Đồ chờ một chút những người khác đều ở đình ngoài trên hành lang chờ.

Tì An đại nhân đang cầm trà nóng, nhẹ nhẹ uống một hớp, nhìn đình ngoài đại Tuyết Phiêu Phiêu.

"Lãnh chủ, người này vừa an tĩnh vừa tự tại, thật là địa phương tốt a, bên trong thành cuối cùng là quá tiếng động lớn rầm rĩ rồi, người đến người đi, liên làm ngủ cũng có thể nghe đi ra bên ngoài tiếng huyền não âm." Tì An đại nhân cười nói, "Chờ ta thoát vị rồi, cũng phải tìm thanh tĩnh địa phương tốt hưởng thụ hưởng thụ."

Đông Bá Tuyết Ứng cười nói: "Bao nhiêu người muốn vị ở địa vị cao mà không thể được."

"Địa vị cao? Cũng là một cái nho nhỏ huyện thành Long Sơn Lâu người phụ trách thôi, còn cao vị." Ti An đại nhân nói vừa lộn tay, lấy ra một ít điệp kim phiếu, "Đây là tám trăm kim tệ! Là Cái Bân tiền thưởng, mặc dù thiếu một chút, nhưng vẫn là cấp cho."

Đông Bá Tuyết Ứng nhận lấy.

Để quốc truy nã phạm nhân. . . Bình thường ít nhất phải Tinh Thần Cấp, hoặc là thật tội ác ngập trời, mới có tiền thưởng. Bình thường đạo phi tặc nhân là không có tư cách bị treo giải thưởng.

"Đây là Hắc Thiết Lệnh." Ti An vừa vừa lộn tay lấy ra một khối màu đen lệnh bài, trên có 'Long Sơn' hai chữ, "Cả đế quốc con dân, bình thường đạt tới Lưu Tinh Cấp thực lực cũng phải nhận được này một khối Hắc Thiết Lệnh."

"Lưu Tinh Cấp thực lực, Hắc Thiết Lệnh?" Đông Bá Tuyết Ứng như có điều suy nghĩ.

"Lệnh bài chủ yếu phân hai loại."

Ti An tùy ý nói, "Một loại là Hắc Thiết Lệnh, một loại là Thanh Đồng Lệnh! Lưu Tinh Cấp thực lực tiếp xúc có Hắc Thiết Lệnh, mà đạt tới Xung Hào Cấp thực lực mới có thể nhận được Thanh Đồng Lệnh. . . Nửa trên, chính là siêu phạm rồi! Siêu phạm, đó mới là chúng ta cả Hạ Tộc, cả đế quốc trần tộc lực lượng, dĩ nhiên kia hoàn toàn là một cái thế giới khác rồi, cũng là không cần nói nhiều. kxs7. com"

"Cầm lấy, đây là tự mình thuộc về người Hắc Thiết Lệnh, nhưng là có trọng dụng nơi." Ti An đem Hắc Thiết Lệnh thả vào Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kỹ, màu đen lệnh bài trừ 'Long Sơn' hai chữ ngoài, chính là một chút phức tạp đường vân rồi, kia đường vân rất tự nhiên rất phối hợp, nhìn cũng cảm thấy xinh đẹp.

Ti An tùy ý vừa vừa lộn tay, một phần khan cuốn đưa tới: "Đây là chúng ta Long Sơn Lâu theo dặt « Đế Quốc Báo Chí », bình thường ghi chép chút ít cả đế quốc một chút đại sự, chủ yếu hay là giới thiệu cả Thanh Hà Quận bên trong một chút cận kề chuyện. Tỷ như người giết một đầu Ngân Nguyệt Lang Vương, sức một mình diệt trừ cả Loan Đào Minh. Tại hạ đồng thời trong Đế Quốc Báo Chí sẽ ghi lại, cả Thanh Hà Quận tất cả cường giả cũng sẽ thấy báo chí."

"Nga?" Đông Bá Tuyết Ứng liên tiếp quả lật xem.

Cả báo chí có mười mấy trang giấy, ghi lại Thanh Hà Quận ngoại trừ chỉ có liền một trang giấy, những khác tần tât cả đều là Thanh Hà Quận ——

"Long Sơn Lịch 9623 năm 11 tháng 19 hiệu, trú Thanh Hà Quận đệ ngũ sư đoàn ở tiền vào Hủy Diệt Sơn Mạch ngày thứ ba, gặp được một đầu trong lúc ngủ say thức tỉnh cấp sáu ma thú 'Hắc Âm Ma Hùng', hai cái ngàn người đại đội tất cả đều tiêu diệt. . ."

"Long Sơn Lịch 9623 năm 11 tháng 10 hiệu, Thanh Hà Quận Thiên Bình Thành cảnh nội, có siêu phạm cường giả kinh hiện, là một vị mặc rách nát chân không khổ hạnh lão giả tóc hoa râm bộ dáng. . ."

"11 tháng 5 ngày, Ti Gia cùng Trương gia đám hỏi. . ."

. . .

Trên báo chí ghi lại Thanh Hà Quận các nơi so sánh làm trọng yếu tin tức, cực trọng yếu chính thức, thậm chí nhiều năm liên tục lịch cũng muốn viết ra. (.)

Về phần một chút các nơi tin đồn thú vị, ghi lại tự tùy ý rất nhiều.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn mở rộng tầm mắt, nguyên lai Thanh Hà Quận gần vạn dặm trên mặt đất, có nhiều chuyện như vậy phát sinh.

"Ti An đại nhân, Thiên Bình Thành cảnh nội thế nhưng xuất hiện siêu phạm tồn tại?" Đông Bá Tuyết Ứng hiếu kỳ nói.

"Cũng là hiện thân hạ liên biến mất." Ti An đại nhân cười nói, "Siêu phạm tồn tại cửa cao cao tại thượng, bọn họ theo đuổi, cùng chúng ta những người phạm tục theo đuổi nhưng không giống với. Khó như thế cứng cỏi đi thiên hạ. . . Hay là thường xuyên có. Ghi lại ở báo chí thượng, là để cho các nơi gia tộc hào hùng của chú ý một chút, đừng mắt không mở đặc tội siêu phạm! Một khi đặc tội, vậy thì trời sập rồi! Toàn cả gia tộc nói không chừng cũng sẽ bị tiêu diệt."

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Đúng vậy a.

Ven đường một cái tên khát cái, tùy ý khi dễ, nhưng đột nhiên phát hiện tên khát cái dĩ nhiên là siêu phạm tồn tại! Không hù chết?

"Siêu phạm tồn tại vô cùng thừa thớt, cả đế quốc mười chín tòa hành tinh, siêu phạm cũng là nhiều như vậy. Giống chúng ta Thanh Hà Quận cũng coi như rất lớn rồi, nhưng bốn thổ một gã vượt qua Phạm Sinh Mệnh cũng không có!" Ti An đại nhân lắc đầu, "Này Đế Quốc Báo Chí, là nguyệt san, mỗi tháng một phần, không có chuyện gì thường xuyên xem một chút, cũng coi như đối đế quốc việc lớn việc nhỏ hiểu rõ chút ít, cũng có thể biết những thế lực

không thể đắc tội."

"Báo chí là việc vui."

"Kế tiếp đưa cho người liên càng trọng yếu hơn."

"Đây là trọng yếu thứ hai, là hai phần bằng!" Ti An đại nhân về mặt cũng nghiêm túc, vừa lộn tay hai bản sách ra hiện ở trong tay hắn, một quyển sách sắc phong mặt là màu đen, trên có Long Sơn hai chữ. Khác một quyển sách sắc phong mặt là màu đỏ như máu, phía trên chỉ có vẽ một thanh nhỏ giọt máu lưỡi đao.

"Hai phần bằng?" Đông Bá Tuyết Ứng tò mò nhìn.

"Cuốn này là Long Sơn Bằng, là chúng ta Long Sơn Lôu sở biên soạn. Một quyển khác thì Huyết Nhận Bằng, là Huyết Nhận Từ Quán biên soạn." Ti An đại nhân nói.

Đông Bá Tuyết Ứng nhận lấy này hai bản sách thật dày tích.

Trước lật ra màu đen Long Sơn Bằng, phía trên là xếp hạng, từ thứ vừa bắt đầu sau này đứng hàng, có chi chít tên người, bên cạnh còn có chút đơn giản chú thích giới thiệu.

"Huyết Nhận Bằng, là sát thủ bằng!" Ti An đại nhân một câu nói kia sẽ làm cho Đông Bá Tuyết Ứng lấy làm kinh hãi.

"Sát thủ bằng?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn bên cạnh kia bản màu đỏ như máu bộ sách.

"Đúng, Huyết Nhận Từ Quán bối cảnh cực kỳ thần bí, ta Long Sơn Lôu cũng không nguyện đi treu chọc! Ở cả đế quốc bất kỳ một tòa thành trì, đều có Huyết Nhận Từ Quán." Ti An đại nhân nói, "Căn cứ bọn sát thủ thực tế chiến tích, Huyết Nhận Từ Quán biên soạn ra rồi này bản một bằng, những thứ này trên bằng danh sách tên, cơ hồ cũng là danh hiệu! Dù sao bọn sát thủ bình thường cũng mai danh ẩn tích."

"Một quyển khác Long Sơn Bằng, còn lại là còn có quyền uy tính, hơn được cả đế quốc tất cả cường giả coi trọng." Ti An đại nhân lộ ra kiêu ngạo sắc, "Long Sơn Bằng, là chúng ta Long Sơn Lôu biên soạn, thu nhận sử dụng rồi cả đế quốc mười chín tòa hành tỉnh xếp hạng trước ba nghìn tên Thanh Đồng Cấp cường giả." Ti An đại nhân nói, "Từ đệ nhất đến thứ ba ngàn, cũng là ta Long Sơn Lôu trải qua thận trọng suy nghĩ, căn cứ chiến tích cùng với chư nhiều phương diện bình phán làm ra cận kề xếp hạng."

"Cả đế quốc ba nghìn cường giả?" Đông Bá Tuyết Ứng mắt sáng rực lên.

Thanh Đồng Cấp.

Xung Hào Cấp chiến lực mới có tư cách nhận được Thanh Đồng Lệnh! Phía trên này ghi lại ba nghìn số lượng.

"Đế quốc siêu phàm tồn tại liên nhiều như vậy, cho nên không cần biên soạn một bằng." Ti An đại nhân nói, "Mà siêu phàm trở xuống Xung Hào Cấp cửa, bọn họ cách siêu phàm chỉ có một bước ngắn, trong bọn họ có một chút đặc sắc tuyệt điểm thậm chí có sánh ngang siêu phàm thực lực, đổi mất cả đế quốc, Xung Hào Cấp số lượng tương đối cũng rất nhiều rồi."

"Cả Thanh Hà Quận, tổng cộng có mười hai tên Thanh Đồng Cấp cường giả. Có thể danh liệt Long Sơn Bằng là quy tắc tổng cộng có năm vị." Ti An đại nhân nói.

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, Long Sơn Bằng có ba nghìn số đích hạn chế, không phải là từng cái Thanh Đồng Cấp đều bằng.

"Năm vị trung."

"Đứng hàng thứ năm, gọi Thường Thanh Trạch, Long Sơn Bằng vốn xếp hạng thứ 2895 vị."

"Đứng hàng thứ tư, gọi Trương Ung, Long Sơn Bằng vốn xếp hạng thứ 2822 vị."

"Đứng hàng thứ ba, gọi Đan Thần, Long Sơn Bằng vốn xếp hạng 1259 vị."

"Đứng hàng thứ hai, gọi Ti Lương Hồng, Long Sơn Bằng vốn xếp hạng 569 vị."

"Đứng hàng đệ nhất, gọi Hạng Bằng Văn, Long Sơn Bằng vốn xếp hạng 525 vị."

Ti An đại nhân dễ dàng báo ra rồi này năm vị cận kề xếp hạng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Vì Nhân Loại Hạ Tộc Lập Công Lao

Ti An đại nhân tiếp tục nói: "Ti Lương Hồng là là một gã Xung Hào Cấp pháp sư, hôm nay đã sống vượt qua năm trăm năm! Theo lý thuyết bình thường người phạm tội thọ là không cao hơn hai trăm năm, nhưng Ti Lương Hồng đại sư đem chính mình thành công chuyển thành rồi Huyết Yêu, cho nên tuổi thọ của nàng cũng dài vô cùng. (xem tiểu thuyết đi . .) cái này sống quá năm trăm năm lão yêu bà. . . Thực lực sâu không lường được, nàng tu hành chỗ ở trong Huyết Yêu Tháp trải rộng vô số nguy cơ, chính là vượt qua Phạm Sinh Mệnh cũng không nguyện xông vào."

"Ti Gia, cũng là cả Thanh Hà Quận đệ nhất gia tộc! Thanh Hà Quận quận trưởng, quận thành thành vệ quân tướng quân, cùng với quận bên trong Nghi Thủy Thành, Phong Thành chờ một chút nhiều huyện thành thành chủ, cơ hồ thành đô là Ti Gia người đảm nhiệm! Các nơi nhiều chức vị quan trọng, cũng là Ti Gia người đảm nhiệm."

"Cũng là nói, ở Thanh Hà Quận, Ti Gia chính là lấy thùng úp voi." Ti An nói rất bình tĩnh.

Đông Bá Tuyết Ứng giật mình: "Quận trưởng, tướng quân, nhiều thành chủ. . . Nhiều như vậy chức vị quan trọng đều người Ti gia đảm nhiệm?"

"Cả đế quốc vốn là như vậy."

"Đây không phải là người phạm thế giới, là Siêu Phạm thế giới!" Ti An nói, "Ti Lương Hồng lão yêu bà mặc dù không phải là Siêu Phạm, nhưng xấp xỉ Siêu Phạm, cùng một chút có vượt qua Phạm Sinh Mệnh đại gia tộc quan hệ cũng vô cùng tốt, cho nên đạt được Thanh Hà Quận quản lý quyền to. Quyền lực tất cả đều ở Ti Gia tay, cho nên nói. . . Ti Gia nói người có tội, người không có tội cũng có tội! Ti Gia nói người không có tội, người có tội cũng không còn tội!"

Đông Bá Tuyết Ứng có chút rung động: "Này, này. . ."

"Chẳng lẽ người quên rồi, cha mẹ người mặc dù là quý tộc, không cũng là bởi vì một đạo dụ lệnh, đã bị bắt đi rồi?" Ti An đại nhân nói.

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt khẽ biến thành hơi trầm.

"Vượt qua Phạm Sinh Mệnh có thể phát ra dụ lệnh! Ở trong phạm vi nhất định có thể vượt xa luật pháp!" Ti An đại nhân nói.

"Mặc Dương Gia Tộc có vượt qua Phạm Sinh Mệnh?" Đông Bá Tuyết Ứng liền làm hỏi tới.

Cứu cha mẹ, là hấn vẫn theo đuổi chuyện.

"Có một vị vượt qua Phạm Sinh Mệnh, bắt quá là Ngụy Siêu Phạm. kxs7. com" Ti An đại nhân nói, "Loại này Ngụy Siêu Phạm, thực lực ở vượt qua Phạm Sinh Mệnh trung là thấp nhất. . . Sợ rằng Ti Lương Hồng lão yêu bà, Hạng Bàng Vân kia kẻ điên, thực lực cũng cùng vị kia Mặc Dương Gia Tộc Siêu Phạm tương đối rồi."

"Ngụy Siêu Phạm?" Đông Bá Tuyết Ứng có chút nghi ngờ.

"Mặc Dương Gia Tộc truyền thừa vô cùng lâu, khai sáng gia tộc là một vị vô cùng lợi hại cường đại Siêu Phạm, bắt quá vị kia Siêu Phạm sau khi chết, Mặc Dương Gia Tộc liền đòi bại rồi. . . May là nội tình đủ sâu, ở mấy chục năm trước, gia tộc của bọn họ một vị Xung Hào Kỵ Sĩ mượn một chút mưu lợi thủ đoạn dám tiến vào Siêu Phạm cảnh giới, bắt quá đó là thấp nhất Siêu Phạm tầng thứ, một chút đứng đầu nhất Xung Hào Cấp, thậm chí có thể đánh bại bọn họ!"

Đông Bá Tuyết Ứng lập tức nghĩ tới.

Chính mình trong sách từng có qua xem cái vị kia thức tinh thái cổ huyết mạch ‘ Khâm Sài Kỵ Sĩ ’.

Vị kia Khâm Sài Kỵ Sĩ, ở Xung Hào Cấp, liền một bữa chém chết quá vượt qua Phạm Sinh Mệnh! Xung Hào Cấp đánh bại Siêu Phạm, hoàn toàn là có thể có làm được.

Loại Khâm Sài Kỵ Sĩ trở thành Siêu Phạm sau, lại càng trong Siêu Phạm vô địch thủ, được tôn xưng là một cái thời đại kia ‘ mạnh nhất Siêu Phạm ’.

"Siêu Phạm chuyện, cách quá xa." Ti An đại nhân cười nói, "Ta nghĩ nói cho người, Xung Hào Cấp cường giả ngàn vạn đừng đắc tội, từng cái Xung Hào Cấp cũng có vô cùng thực lực đáng sợ! Mà Ti Lương Hồng, Hạng Bàng Vân lại càng Thanh Hà Quận đáng sợ nhất hai vị, hai người bọn họ vị chính là Thanh Hà Quận hai mảnh trời."

"Ti Gia thâm căn cố đế."

"Hạng Bàng Vân, còn lại là cực kỳ đáng sợ kinh khủng kẻ điên." Ti An đại nhân nói.

"Kẻ điên?" Đông Bá Tuyết Ứng nghi ngờ.

"Ừ." Ti An đại nhân nói, "Ồ Huyết Nhận Bàng cái này sát thủ trên bảng danh sách có rất ít công bố chân thật tên, mà Hạng Bàng Vân, chính là trong đó công bố chính mình tên một cái, hấn cực kỳ thích giết chóc, bởi vì mỗi một lần cũng là nhận Huyết Nhận Tửu Quán nhiệm vụ, cho nên bị giết người cũng không còn tội."

"Huyết Nhận Tù Quán nhiệm vụ, giết người vô tội?" Đông Bá Tuyết Ứng buồn bực. (xem tiểu thuyết đi . .)

"Người cũng có thể đi Huyết Nhận Tù Quán phát nhiệm vụ, bắt quá nhiệm vụ tiền thưởng. . . Là Huyết Nhận Tù Quán định ! Huyết Nhận Tù Quán có lấy đi tám phần, hai thành cho sát thủ." Ti An đại nhân nói, "Huyết Nhận Tù Quán định tiền thưởng, có căn cứ bị treo giải thưởng mục tiêu tước vị, thực lực, bối cảnh bao gồm nhiều phương diện tới xác định, giá tiền cũng sẽ rất cao."

Ti An đại nhân hạ giọng: "Như vậy nói với người, nói cho người hay, Huyết Nhận Tù Quán ở này Vị Diện thế giới trong lịch sử đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, nó cùng Đại Địa Thần Điện, là xưa nhất hai cơ thể lực."

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Cái thế giới này là có thần linh .

Mà ‘ Đại Địa Thần Điện ’ chính là cơ hồ từ cái thế giới này Vị Diện ra đời không bao lâu, tự ra hiện Thần Điện, nó lịch sử cùng này Vị Diện lịch sử cơ hồ tương đối. Cũng là hiện nay để quốc một người duy nhất nhận được thừa nhận Thần Điện! Những thứ khác nhất luật cũng là Tà Thần Ma Thần.

‘ Huyết Nhận Tù Quán ’, chẳng qua là làm bọn sát thủ phục vụ, giống như trước cổ xưa đã lâu.

Ti An đại nhân nói: "Hạng Bàng Vân là một đáng sợ kẻ điên, bất quá bình thường rất ít có thể gặp được đến hắn. Trừ phi có người ở Huyết Nhận Tù Quán treo giải thưởng cái mạng nhỏ của người! Mà Ti Gia thì bất đồng. . . Ti Gia cơ hồ thăm thấu đến cả Thanh Hà Quận phương phương hai mặt, cho nên rất dễ dàng liên đụng phải Ti Gia người. Gặp phải Ti Gia người liền nhận được điểm. Dù sao bọn họ tùy tiện tìm một người có là có thể bắt người!"

"Trừ phi người có Xung Hào Cấp thực lực, nhận được Thanh Đồng Lệnh!" Ti An đại nhân cười nói, "Vậy người có quyền lực liền lớn hơn, Ti Gia cũng không quyền tùy tiện đối phó người. Nếu như người thành Siêu Phàm, Ti Gia đều được ở trước mặt người nom nớp lo sợ. . . Điều kiện tiên quyết là bình thường Siêu Phàm, mà không phải Ngụy Siêu Phàm "

"Thanh Đồng Lệnh quyền lực?" Đông Bá Tuyết Ứng tò mò.

"Đúng."

"Đây chính là kế tiếp ta muốn nói chuyện, Hắc Thiết Lệnh chẳng những đại biểu thân phận của người, còn đại biểu một chút đặc thù quyền lực." Ti An đại nhân vừa nói vừa lộn tay, trong tay xuất hiện một quyển sách thật dày tịch cùng với một phần hồ sơ.

Ti An đại nhân đem hồ sơ đưa cho Đông Bá Tuyết Ứng: "Ta Hạ Tộc có thể đứng vững vàng ở cả đời này giới, cũng là bởi vì có vô số cường giả người trước ngã xuống, người sau tiến lên, cho nên ở thật lâu trước đây thật lâu, chúng ta Hạ Tộc một vị rất giỏi luyện kim đại sư liền định ra rồi quy củ! Dem rất nhiều muốn chảy máu chảy mồ hôi chuyện chia làm không đồng đẳng cấp nhiệm vụ, để cho các cường giả đi thi hành."

"Thành công là quy tắc có thể nhận được công lao điểm."

"Công lao điểm, có thể đổi lấy cơ hồ hết thấy muốn ."

Ti An đại nhân đem khác một quyển thật dày bộ sách đưa cho Đông Bá Tuyết Ứng, "Đây chính là đổi bảo điển, cho tới một chút kim tệ tục vật, từ rất nhiều thần kỳ vật. . . Cho tới người muốn giết một gã Siêu Phàm, thậm chí làm cả đế quốc Hoàng Đế! Chỉ cần người cho cả Hạ Tộc lập xuống công lao khá lớn, công lao điểm đủ nhiều, cũng có thể đi làm Hoàng Đế."

Đông Bá Tuyết Ứng ngây ngẩn cả người.

Loài người Hạ Tộc cái vị kia luyện kim đại sư định ra quy củ quá khí phách rồi! Công lao điểm đủ nhiều, gì cũng có thể thực hiện?

"Cứu cha mẹ ta đâu?" Đông Bá Tuyết Ứng không nhận được nói.

"Công lao điểm đầy đủ, diệt Mặc Dương Gia Tộc cũng là một câu nói chuyện, chứ nói chi là cứu cha mẹ người rồi." Ti An đại nhân lắc đầu cười nói, "Dĩ nhiên hết thấy cũng muốn công lao điểm! Liền xem người làm cho người ta loại, cho tộc quần rớt cuộc lập được bao nhiêu công lao! Những điều này là do nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, phần thưởng công lao điểm cũng rất ít, bằng vào những công lao này điểm người muốn diệt Mặc Dương Gia Tộc? Cực khổ một vạn năm cũng không còn hi vọng."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn hồ sơ.

Phía trên có một mảnh dài hẹp nhiệm vụ.

Tỷ như giết chết một đạo tặc, phần thưởng mười công lao điểm!

Tỷ như tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch tìm kiếm một di lưu đặc thù đây chuyện, phần thưởng năm mươi công lao điểm

. . .

Ti An đại nhân nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, nói: "Này hắc thiết nhiệm vụ danh sách cùng đổi bảo điển, mới là trọng yếu nhất. . . Người có thể nhìn kỹ nhìn,

chỉ cần người đạt được công lao điểm vượt qua một ngàn điểm, đem sẽ tự động được miễn phần lớn luật pháp, chỉ có một chút để quốc Thiết luật không cách nào làm trái với. Dù sao cho dù là vượt qua Phàm Sinh Mệnh, có thể vượt qua phần lớn luật pháp, nhưng bộ phận Thiết luật. . . Bọn họ cũng không cách nào làm trái với."

"Một ngàn điểm?" Đông Bá Tuyết Ứng im lặng.

Giết Cái Bân loại này tăng thứ chuyện, bình thường cũng là mười công lao điểm.

Đi Hủy Diệt Sơn Mạch tìm kiếm mất đi bảo vật, vừa nguy hiểm, hao phí thời gian vừa dài, kết quả còn không nhất định có thể thành. Mới năm mười công lao điểm

Muốn thấu một ngàn, sao mà khó khăn?

"Nhiệm vụ cấp Hắc Thiết phần thưởng, bình thường cũng là mười đến một trăm công lao điểm trong lúc." Ti An đại nhân cười nói, "Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ, thấp nhất cũng là một ngàn công lao điểm."

"Ta muốn hỏi, ta như thế nào mới có thể cứu về cha mẹ ta?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Đổi bảo điển bên trong có thật nhiều biện pháp." Ti An đại nhân nói, "Bắt quá được tìm được một cái hao phí công lao điểm ít nhất phương pháp, như vậy, ta sẽ lập tức xuyên thấu qua chúng ta Long Sơn Lâu mạng lưới tình báo, tra rõ ràng cha mẹ người hôm nay tình huống. Căn cứ cha mẹ người vị trí tình huống. . . Tìm ra cứu về biện pháp của bọn hắn."

Đông Bá Tuyết Ứng khó nén kích động: "Tốt, phiền toái Ti An đại nhân rồi, kính xin vội vàng tra, tra rõ ràng phụ thân ta mẫu thân hôm nay rốt cuộc như thế nào?"

"Giao cho ta, bởi vì Mặc Dương Gia Tộc là ở Đông Vực hành tinh, cho nên cần nhiều hao phí chút thời gian, đoán chừng chừng một tháng, có tra rõ ràng cha mẹ người hôm nay tình huống. Đến lúc đó ta sẽ giúp người tìm ra tương đối mà nói dễ dàng nhất cứu ra phương pháp." Ti An đại nhân nói.

"Phiền toái." Đông Bá Tuyết Ứng tim đập đều có chút mau.

Phụ thân, mẫu thân, các người hiện tại hoàn hảo sao?

"Tốt, ta đây liền cáo từ rồi." Ti An đại nhân đứng dậy, "Từ cái tháng, ta Long Sơn Lâu mọi người có đưa lên một phần Đế Quốc Báo Chí cùng với một phần nhiệm vụ danh sách, người có thể tùy thời nhận nhiệm vụ, cho chúng ta cả nhân loại Hạ Tộc lập nhiều công lao."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Quá Khứ Của Cha Mẹ

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam cũng đứng ở tòa thành cửa, đưa mắt nhìn Long Sơn Lâu người rời đi. (.)

Ngay sau đó bọn họ xoay người bắt đầu hướng phía trong tòa thành đi.

"Tông thúc, Đồng thúc." Đông Bá Tuyết Ứng dò dưới chân tuyết động kéo kẹt kẹt vang, nhẹ nói nói, "Này Hắc Thiết Lệnh ta cũng nhận được, phụ thân cùng mẫu thân năm đó chuyện, cũng nên nói cho ta biết sao."

Tông Lăng, Đồng Tam nhìn nhau một cái.

"Vậy thì người Đồng thúc nói cho người biết sao, hắn vẫn đi theo mẹ của người, biết đến hơn cận kề." Tông Lăng nói, "Ta cũng chỉ là nghe mẹ của người nói mà thôi."

"Tuyết Ứng." Đồng Tam nhìn đầy trời tuyết bay, "Ta vốn là cuộc sống ở một cái vắng vẻ Sur Nhân tiểu trong bộ lạc, chẳng qua là có một ngày, chúng ta Bộ Lạc bị theo dõi, một chi thương đội cường đại muốn đem chúng ta cũng bắt được, phản kháng cơ hồ cũng bị giết! Bị bắt chặt sau, chúng ta bị ấn lên rồi 'Bạn Phi' đặc tội tên, cũng trở thành đầy tội!"

"Bạn Phi?" Đông Bá Tuyết Ứng kinh hãi.

Đế quốc đầy tội đã rất ít rồi.

Chỉ có phạm phải tội lớn, tỷ như binh dân giết quý tộc, hay hoặc là trực tiếp làm phản! Phản bội cả đế quốc! Tóm lại phạm phải ngập trời tội lớn mới có thể thành làm đầy tội.

"Đừng kinh ngạc, để quốc thành lập đến nay hơn chín nghìn năm, đã sớm mục không chịu nổi. Hơn nữa nhiều đứng đầu cường giả gia tộc thế lực cầm giữ, một chút xáo trộn chuyện còn nhiều mà, chỉ cần không lay động tại ngoài sáng thượng, người nào cũng sẽ không làm chuyện. Huống chi giống chúng ta loại này nhược tiểu Sư Nhân Bộ Lạc, không có chứng cứ, người nào cho chúng ta ra mặt?" Đồng Tam cười lạnh.

"Ta thành đây tớ, bị buôn bán, bị bán được rồi Mặc Dương Gia Tộc!"

"Mặc Dương Gia Tộc là Đông Vực hành tinh một cái phi thường cường đại gia tộc, Đông Vực hành tinh Đặc Vũ Quận, đã bị Mặc Dương Gia Tộc hoàn toàn nắm trong tay! Hơn nữa loại này nắm trong tay đã vượt qua ngàn năm (. .)" Sư Nhân Đồng Tam nói, "Chúng ta những thứ kia đây tớ bị tùy ý nổi lên tên, Đồng Đại, Đồng Nhị, Đồng Tam, Đồng Tứ, Đồng Ngũ. . . Ta chính là trong đó Đồng Tam."

"Mặc Dương Gia Tộc đại thiếu gia các đại tiểu thư tới chọn lựa, ta lại đụng phải mẫu thân của ngươi." Sư Nhân Đồng Tam trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, "Mẹ của ngươi ban đầu còn nhỏ, cũng là mười ba tuổi sao, so sánh với ngươi bây giờ còn nhỏ."

Đồng Bá Tuyết Ứng yên lặng ở bên cạnh nghe.

"Chủ nhân không buồn không lo. . ."

"Mỗi ngày vui vẻ chơi, đối với người nào cũng không tâm cơ, đối với ta tên đây tớ này cũng không có một tia xem thường, thậm chí ta bị Mặc Dương Gia Tộc những khác thiếu gia thủ hạ chính là người đã thương, chủ nhân cũng cấp khóc, còn tức giận cho ta ra mặt."

Sư Nhân Đồng Tam ngẩng đầu nhìn bầu trời bông tuyết, "Những điều này là do chút ít vụn vặt chuyện nhỏ, ta vốn tưởng rằng cả đời có thể liên cuộc sống ở Mặc Dương Gia Tộc, nhưng ai có thể tưởng đến, chủ nhân hai mươi bốn tuổi năm ấy, Mặc Dương Gia Tộc cho chủ nhân mạnh mẽ an bài một môn hôn sự, hôn sự phương kia là một gã đã một trăm năm mươi hai tuổi lão gia này."

"Một trăm năm mươi hai tuổi?" Đồng Bá Tuyết Ứng trợn mắt.

Mẫu thân ban đầu mới hai mươi ra mặt, phương kia một trăm năm mươi hai tuổi?

Nói đùa gì vậy?

"Nghe nói gia tộc kia so sánh với Mặc Dương Gia Tộc cường đại hơn, là Đông Vực hành tinh xếp hạng tiền tam đại gia tộc, Mặc Dương Gia Tộc da mặt đây đưa lên dòng chính trẻ tuổi cô gái đi đám cưới." Sư Nhân Đồng Tam nói, "Chủ nhân nằng từ nhỏ đến lớn cũng chưa có được quá lớn uy khuất, đột nhiên đối mặt chuyện như vậy nơi nào thừa nhận được? Nàng thừa dịp một lần đi ra ngoài đập thanh cơ hội, nhanh chóng liền trốn thoát."

"Thoát đi rồi Đặc Vũ Quận, thậm chí thoát đi rồi Đông Vực hành tinh! Trải qua khá dài đường, đi tới An Dương hành tinh. kxs7. com "

"Ta đi theo chủ nhân, cho nên lại bắt đầu mạo hiểm kiếp sống. Rất nhanh làm quen Tông Lăng, làm quen phụ thân ngươi Đồng Bá Liệt."

"Ha ha. . ."

"Ban đầu kia đoạn mạo hiểm năm tháng, thật sự rất đặc sắc a, ở trong sinh tử xông xáo, chúng ta lẫn nhau đều muốn sinh tử giao phó đồng đội, này sinh tử hữu tình chính là chỗ này sao kết lại. Thậm chí mẹ của ngươi sau lại lo lắng phụ thân ngươi bọn họ bị liên lụy, liền nói ra lai lịch của mình." Sư Nhân Đồng Tam nói.

Bên cạnh Tông Lăng cũng gật đầu: "Chúng ta là sau lại, nghe mẹ của ngươi nói mới biết Mặc Dương Gia Tộc chuyện! Chúng ta lẫn nhau, liền làm sinh tử đều không để ý, còn có thể sợ Mặc Dương Gia Tộc? Ha ha, đương nhiên là như cũ ở chung một chỗ xông xáo."

"Sau lại phụ thân ngươi cùng chủ nhân ở cùng một chỗ." Sư Nhân Đồng Tam cười nói, "Thậm chí mang thai có ngươi, này mới quyết định dừng lại mạo hiểm, tìm một chỗ định cư, liền đi tới phụ thân ngươi quê quán —— Thanh Hà Quận!"

"Đón chuyện kế tiếp ngươi cũng biết, chúng ta ở nơi này Thanh Hà Quận an tĩnh gần người tám năm, kia Mặc Dương Gia Tộc hãy tìm tới, mang đi cha mẹ ngươi."

Đồng Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Nguyên lai hết thấy là như vậy. . .

Đại gia tộc mạnh mẽ an bài hôn nhân cũng thì thôi, nhưng thế nhưng an bài cho một cái một trăm năm mươi hai tuổi lão gia này? Phải biết cho dù Xung Hào Cấp cường giả, có thể hai trăm tuổi cũng đã rất già rồi, bình thường cũng là 170-180 tuổi liền dần dần già nua chết.

"Mặc Dương Gia Tộc chính là quá ngàn năm cổ xưa gia tộc, gia tộc quy thâm nghiêm." Sư Nhân Đồng Tam nói, "Mẹ của ngươi dám chạy trốn, chính là vi phạm tộc quy, Mặc Dương Gia Tộc tự nhiên sẽ nghiêm trị."

"Ta liền không hiểu." Tông Lăng chê cười, "Những thứ này đại gia tộc, để cho tộc nhân như vậy hy sinh, không cảm thấy mất thể diện xấu hổ sao? Hay hoặc là này loại đại gia tộc chân chính bên trong tộc cảm quyền đám lão già này, căn bản không cần trẻ tuổi đệ tử?"

"Tông Lăng, Mặc Dương Gia Tộc truyền thừa quá ngàn năm, tộc nhân số lượng bức nào hơn? Đó là tính bằng đơn vị hàng nghìn! Hy sinh một hai tiểu bối coi là cái gì." Sư Nhân Đồng Tam nói.

"Hừ."

Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, "Nếu như đủ cường đại, căn bản không cần để cho gia tộc trẻ tuổi hậu bối đi gả cho một cái cũng hơn một trăm tuổi lão gia này! Nếu như gia tộc thật đồ nát rồi, vậy thì đồ nát sao, dùng loại này ác tâm uốn nghiêm mặt đám hỏi tới củng cố gia tộc địa vị, ác tâm!"

Cũng không phải là đứng ở mẫu thân bên này, mà là Đông Bá Tuyết Ứng đúng là là ý nghĩ như vậy.

Cường đại, chỉ có người khác tới dụ dỗ người.

Yếu đi, vậy thì thuận theo tự nhiên đồ nát sao! Vốn là không có vĩnh viễn trường thịnh không suy gia tộc.

"Mặc Dương Gia Tộc, thậm chí cũng phát ra dụ lệnh bắt cha mẹ người, bây giờ có thể làm sao cứu?" Đồng Tam lắc đầu.

"Người cùng Long Sơn Lâu tiếp xúc qua, có biện pháp không?" Tông Lăng còn lại là hỏi, Đồng Tam cũng nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

"Bây giờ còn không chuẩn xác thực tin tức, chờ một tháng nữa sao." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Dựa theo gia tộc thực lực phán đoán.

Cả đế quốc, tổng cộng mười chín tòa hành tỉnh, bao gồm lục địa hành tỉnh cùng đại dương hành tỉnh.

Giống như An Dương hành tỉnh đệ nhất cường giả ‘ Trường Phong Kỵ Sĩ ’ Trì Khâu Bạch chỗ ở gia tộc, đó là An Dương hành tỉnh đệ nhất gia tộc! Thế lực cơ hồ có thể ảnh hưởng cả hành tỉnh, đây mới là cả thủ đồ đế quốc được cho nhất lưu gia tộc.

Giống như Thanh Hà Quận Ti Gia! Giống như Đông Vực hành tỉnh Đặc Vũ Quận ‘ Mặc Dương Gia Tộc ’, cũng là nắm trong tay một quận gia tộc. Ti Gia mạnh nhất ‘ Ti Lương Hồng ’ là một vị thân thể chuyển thành Huyết Yêu Xung Hào Cấp đại sư, Mặc Dương Gia Tộc mạnh nhất là một gã Ngụy Siêu Phàm! Loại này nắm trong tay một quận ở cả đế quốc chỉ có thể coi là là nhị lưu gia tộc.

"Ta hiện tại đầu khí, mới là Địa Giai Kỵ Sĩ cấp. Bằng vào thái cổ huyết mạch lực lượng cùng với thương thuật, liền có sánh ngang Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ thực lực." Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, "Tương lai, ta hoàn toàn có thể đủ vượt xa Ti Lương Hồng, vượt xa kia Ngụy Siêu Phàm!"

Giống như thức tỉnh thái cổ huyết mạch Khảm Sài Kỵ Sĩ, nhưng là một bữa chém chết quá Siêu Phàm Sinh Mệnh.

Đây mới là chính mình phải làm đến .

Mình nếu là có bức này thực lực? Sợ rằng không cần mình mở miệng, Mặc Dương Gia Tộc sẽ biết điều một chút cúi đầu đem cha mẹ đưa trở lại sao.

"Cũng không biết phụ thân mẫu thân hiện tại đến đây như thế nào." Đông Bá Tuyết Ứng cũng lo lắng, hẳn rất lo lắng cha mẹ tình trạng gần đây, lo lắng cha mẹ ra một chút biến cố, nếu quả thật đã xảy ra chuyện gì, Đông Bá Tuyết Ứng nghĩ cũng không dám suy nghĩ nhiều, chỉ biết là. . . Hẳn nhất định sẽ làm cho Mặc Dương Gia Tộc hối hận! !

"Chờ một tháng nữa, Long Sơn Lâu bên kia liền có tin tức." Đông Bá Tuyết Ứng chỉ có thể ngăn chặn lo lắng tâm tình.

. . .

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Ở nửa tháng sau, đệ đệ Lão sư ‘ Bạch Nguyên Chi ’ đại sư thế nhưng đi tới Tuyết Thạch Thành Bảo.

"Đại sư, sao người lại tới đây, có việc cứ việc làm cho người ta truyền lời cũng đủ." Đông Bá Tuyết Ứng tự mình ở tòa thành cửa nghênh đón.

"Ha ha, nguyên lai Ngân Nguyệt Lang Vương quả thật là lãnh chủ người giết chết, ta lúc trước liền hoài nghi, hiện tại cả Nghi Thủy Thành cơ hồ cũng truyền khắp, Loan Đào Minh bởi vì trông mà thêm người Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, cuối cùng bị người một cây trường thương tiêu diệt, hiện tại cũng nói, người là chúng ta Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ!" Một bộ áo bào trắng lão giả ‘ Bạch Nguyên Chi ’ cười nói, phía sau hẳn một đám các đệ tử thì đều tốt kỳ khấn trương nhìn hướng Đông Bá Tuyết Ứng.

Nhật Nguyệt Phá Ngọc Phủ

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Láng Giềng Mà Ở

"Ha ha, đại sư quá khen, mời vào, chúng ta ngồi xuống lại tán gẫu. kxs7. com" Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

"Tốt."

Bạch Nguyên Chi không dám chút nào đem Đông Bá Tuyết Ưng làm thành một thiếu niên đối đãi, bởi vì còn trẻ như vậy cũng đã có thể chém giết có bảy sói bảo vệ Ngân Nguyệt Lang Vương, được công nhận là Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ! Loại qua nửa chút ít năm. . . Hoàn toàn có thể có bước vào Xung Hào Cấp, trở thành cả Thanh Hà Quận nhân vật phong vân, một phát dặm chân, cả Thanh Hà Quận cũng muốn rung động xuống.

Hơn nữa đều nói này ‘ Đông Bá Tuyết Ưng ’ luyện thương nhập ma. . .

Ồ rất nhiều Siêu Phàm truyện ký trong chuyện xưa, liền có một chút điên điên khùng khùng si mê với vẽ tranh hoặc là chế tạo binh khí, hoặc là ngày ngày nhìn bầu trời ngắm người. . . Bỗng nhiên một khi tỉnh ngộ, khóa nhập Siêu Phàm!

"Từ nhỏ cứ như vậy điên, mà hiện tại cứ như vậy mạnh, tương lai hoàn toàn có thể có bước vào Xung Hào Cấp a. Nói không chừng lúc nào liền bước vào Siêu Phàm đây!" Bạch Nguyên Chi âm thầm nói thầm, dĩ nhiên cũng chỉ là hấn tùy ý vừa nghĩ, những thứ kia cảm ngộ thiên địa các loại điên hạng người, cuối cùng chân chính có thể thành Siêu Phàm quá ít quá ít.

Hai người sống vai mà đi.

Vào phòng khách sau, phân mà ngồi xuống. Tông Lăng, Đồng Tam cũng ở một bên tiếp khách.

"Nghe đi ra bên ngoài truyền tin tức, ta bây giờ còn rung động đầu rồi, hai ba chiêu sẽ giết kia hung danh bên ngoài Cái Bàn! Giết cả Loạn Đào Minh cũng hồng mắt, ta Bạch Nguyên Chi sống lớn như vậy, giống như lãnh chủ như thế còn trẻ nhưng lợi hại như thế, cũng là nghe nói qua một chút đại gia tộc thiên chi kiêu tử. . . Tận mắt, nhưng là lần đầu tiên thấy." Bạch Nguyên Chi cười híp mắt.

"Đại sư hôm nay tới, không phải là đặc biệt khen của ta sao?" Đông Bá Tuyết Ưng nói.

Những thứ kia đại gia tộc dùng đại lượng tài nguyên tài bồi ra thiên chi kiêu tử, hấn cũng không còn để ý, hấn cũng không có cớ nào kiêu ngạo tự đắc, bởi vì mục tiêu của hấn, vẫn là Siêu Phàm! Cùng truyện ký trong chuyện xưa ghi lại rất giỏi Siêu Phàm mà nói, chính mình còn rất bình thường. (.)

"Ha ha ha, ta hôm nay tới này, đích xác là có việc cầu lãnh chủ." Bạch Nguyên Chi nói.

"Đại sư xin nói, có thể giúp bận rộn, ta tự nhiên đem hết toàn lực." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Là như vậy, ta ở trong Nghi Thủy Thành phủ đệ, thường xuyên có một chút quý tộc đi quấy rầy, ta không chịu nổi kia nhiều!" Bạch Nguyên Chi thở dài nói, "Hơn nữa còn có một chút những khác pháp sư đối với ta một chút nghiên cứu có hứng thú, cho nên cũng thường xuyên cũng có một chút tiểu tặc muốn trộm của ta một chút thành quả, bởi vì nhận được lãnh chủ người cho Ngân Nguyệt trái tim, nghiên cứu của ta cuối cùng có đại thu hoạch! Ta cũng vậy sợ có thật nhiều phiền toái nhỏ. Cho nên tính toán dọn nhà, dời xa Nghi Thủy Thành."

"Dời xa Nghi Thủy Thành?" Đông Bá Tuyết Ưng sùng sốt, "Kia đại sư, chọn xong muốn chỗ ở sao?"

Đệ đệ mình, nhưng là phải đi bá sư học tập.

"Ha ha, này không đến cầu lãnh chủ sao? Ta nghĩ muốn ở lãnh chủ người này trên Tuyết Thạch Sơn chọn một nơi, kiến tạo một ngọn tiểu lâu ở lại xuống tới." Bạch Nguyên Chi cười nói, "Lãnh chủ người này. . . Vừa yên lặng, hơn nữa lại là ở đỉnh núi, trên sơn đạo là một kẻ làm quan, cũng có trọng trọng trạm kiểm soát, một chút tiểu tặc muốn đi vào cũng khó. Về phần các quý tộc? Không ngại cực khổ đuổi đêm trăm dặm đường tới ta đây, vậy thì ít hơn nhiều."

"Chẳng qua là quấy rầy lãnh chủ, có chút xấu hổ." Bạch Nguyên Chi nói.

Đông Bá Tuyết Ưng cùng bên cạnh Tông Lăng liếc nhìn.

Hai người cũng minh bạch lẫn nhau ý nghĩ.

"Ha ha, ta còn cầu cũng không được đâu rồi, ta Tuyết Ưng Linh cũng có một vị đại sư trấn giữ, là ta Tuyết Ưng Linh phúc khí. kxs7. com" Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, "Tuyết Thạch Sơn có nhiều ngọn núi, trống không địa phương còn nhiều mà, pháp sư người tùy tiện chọn một nơi cũng đủ."

Bạch Nguyên Chi lộ ra sắc mặt vui mừng, hấn biết chuyện nắm chắc trọng đại, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng đồng ý hấn hay là rất cao hứng: "Ta liền mặt dày ở bên cạnh những khác ngọn núi tùy tiện chọn một ngọn."

"Chuyện nhỏ, đại sư tùy thời có thể bắt đầu kiến tạo, nếu như cần ta hỗ trợ, cứ mở miệng." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Kiến tạo một ngọn tiểu lâu rất dễ dàng, đệ tử của ta trung liền có một chút am hiểu đại địa pháp thuật." Bạch Nguyên Chi mỉm cười.

Kiến tạo tòa thành, kiến tạo hùng vĩ thành trì.

Nếu như dựa vào người phạm đánh đục cụ thạch đưa đến bức nào khó khăn? Mà am hiểu đại địa loại pháp thuật. . . Một cái lợi hại pháp thuật, đại địa tự nhiên hé ra, vô số cụ thạch ngưng tụ mà sinh, kiến tạo tốc độ có thể bị mau hơn. Giống như Đông Bá Tuyết Ưng nhà ‘ Tuyết Thạch Thành Bảo ’ ban

đầu chính là mời những khác pháp sư tới xây , mẫu thân mặc dù là Thiên Giai pháp sư, nhưng cũng không am hiểu đại địa loại pháp thuật.

...

Đồng Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng cũng đứng ở trước lan can nhìn phía xa.

Ánh mắt lướt qua tòa thành thành tường, thấy đại khái mấy dặm địa ngoài một ngọn núi thượng một ngọn Thạch lâu đang đang nhanh chóng kiến tạo tạo thành, ở pháp thuật , chung quanh bùn đất nham thạch nhanh chóng tạo thành từng cục bằng phẳng tảng đá lớn, cự thạch bay lên, bắt đầu kiến tạo. . .
Hơn nữa trên vách tường còn có nước quang, ngọn lửa cháy hết xuất hiện, vách tường trở nên bóng loáng nhất thể.

Đại sư Bạch Nguyên Chi, còn ở chung quanh mặt đất trên vách tường bắt đầu điêu khắc một chút pháp trận.

"Tuyết Ứng, này Bạch Nguyên Chi tới chúng ta này, sẽ không mang đến cái gì phiền sao?" Tông Lăng có chút bận tâm.

"Yên tâm đi, này Bạch Nguyên Chi ở Nghi Thủy Thành cũng ngây người nhiều năm như vậy, cũng không còn xuất hiện cái gì phiền. Tới chúng ta này, cũng sẽ không có cái gì phiền ." Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói, "Cho dù có phiền toái, cũng sẽ không quá mạnh mẽ, nếu như là Xung Hào Cấp thực lực mạnh người tới tìm phiền toái, hẳn tới chúng ta này cũng vô dụng a. Mà chỉ cần không phải Xung Hào Cấp cường giả, liền không đáng để lo!"

Tông Lăng gật đầu.

Đồng Bá Tuyết Ứng giờ phút này tâm tình là vô cùng tốt , bởi vì đại sư ở tại nơi này, như vậy Thanh Thạch bá sư học pháp thuật cũng không cần rời đi mình.

**

Tuyết Thạch Sơn có nhiều ngọn núi.

Ngọn núi cao nhất thượng chính là Tuyết Thạch Thành Bảo, khoảng cách mấy dặm ngoài một ngọn núi chính là pháp sư lâu! Mà ở một chỗ khác khoảng cách pháp sư lâu có tức tức năm dặm , cách cách thành bảo cũng có ba dặm nhiều địa Tuyết Thạch Sơn trong đó một ngọn tích yên lặng trên ngọn núi, cũng mới xây rồi một ngọn trúc lâu!

Trúc lâu, là Đồng Bá Tuyết Ứng tự mình chế tạo mà thành, làm một gã đối lực lượng nắm trong tay viên mãn Đại Sư cao thủ, trúc lâu xây có chút xinh đẹp.

"Từ hôm nay lên, đại đa số thời gian ta sẽ cư ngụ ở phía sau núi trúc lâu." Đồng Bá Tuyết Ứng đối bên cạnh Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch nói, "Lãnh địa chuyện liền phiền toái Tông thúc rồi, nếu quả thật có cái gì tương đối trọng yếu , thật sự cần ta ra mặt , rồi hãy tới tìm ta."

"Tốt." Tông Lăng gật đầu.

"Ca ca, người sau này sẽ ngụ ở trúc lâu, không cảm thấy quá nhàm chán sao?" Thanh Thạch không nhịn được nói.

"Ha ha. . . Không khỏi nói chuyện." Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói, đây là hắn đạt tới Thương Pháp Đại Sư cảnh giới sau liền có ý nghĩ.

Hắn thương Pháp Cảnh giới cao sau, Thần Nhi Minh Chi, đối với thiên địa tự nhiên cảm ứng càng thêm hơi thở.

Cỏ nhỏ sinh trưởng, đại địa núi đá dày nặng, gió linh động, lá cây phiêu động. . . Hết thảy cũng làm cho hắn cảm thấy tươi đẹp, hắn đi qua nhiều năm như vậy cũng không phát hiện, nguyên lai thiên địa tự nhiên là đẹp như vậy! Đối với hắn mà nói, cư ngụ ở yên lặng trúc lâu, phản mà là một loại hưởng thụ.

Tu luyện thương pháp. . .

Không có cùng con đường.

Giống như một chút quân nhân, trụ cột thật ra thì rất bình thường, bọn họ ở sinh tử trung tôi luyện, phát hiện mình thương pháp rất nhiều thiếu sót, rồi sau đó không ngừng cải thiện, từ từ hoàn mỹ, đạt tới Nhân Thương hợp nhất, cho tới Thương Pháp Đại Sư. Cuối cùng như cũ muốn đi thượng lấy ‘ thiên địa tự nhiên vi sư ’ con đường.

Đồng Bá Tuyết Ứng bất động.

Hắn cũng không rất ưa thích ở trong sinh tử ép mình, mà là đang tầm thường trong tu luyện lần lượt suy nghĩ, phát hiện khuyết điểm của mình, rồi sau đó hoàn thiện. Loại này vô cùng vững chắc trụ cột. . . Là dựa vào vô cùng khoa trương điển tu hành mới hoàn thành. Điều này làm cho thương pháp của hắn trụ cột vô cùng chi vững chắc, một cách tự nhiên liền bước vào Nhân Thương hợp nhất, đang cùng Âm Ảnh Báo đánh một trận chỉ có hơi chút sinh tử một bức bách, thì đến được rồi Thương Pháp Đại Sư cảnh giới.

Thật ra thì cho dù không có sinh tử bức bách, qua nửa thượng một hai năm hắn cũng có một cách tự nhiên đột phá.

Đồng Bá Tuyết Ứng hơn có khuynh hướng loại này hậu tích bạc phát, mà không phải lần lượt trong sinh tử mạo hiểm.

"Ca ca, ta đây thường xuyên đến tìm người, không có sao chứ?" Thanh Thạch liền nói.

"Ha ha, tùy thời có thể, không có chuyện gì ta còn đi tìm còn người." Đông Bá Tuyết Ưng cười trên ghẹo.

Tông Lăng nhìn một bộ áo đen đứng ở đó Đông Bá Tuyết Ưng, thì âm thầm cảm khái.

Lấy thiên địa tự nhiên vì sư?

Nói đến dễ dàng, nhưng cảnh giới không tới, căn bản liền làm bên cũng sờ không tới.

...

Từ đó, Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu thường ở Tuyết Thạch Sơn phía sau núi yên lặng trúc lâu, bắt đầu chính mình gánh nước bỏ củi, nhóm lửa nấu cơm cuộc sống, uống chút ít sơn tuyết, ở sơn tuyết bên khoanh chân yên lặng tư, ở trong rừng trúc luyện thương pháp.

Nặng cân đề cử , Ngã Cật Tây Hồng Thị (trái cà chua) sách mới 】 Tuyết Ưng Linh Chủ

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Không Du Nguyệt

Bạch Nguyên Chi đại sư cư ngụ ở Tuyết Thạch Sơn tin tức, rất nhanh đang ở Nghi Thủy cảnh nội truyền ra. kxs7. com

Tuyết Thạch Sơn, trên sơn đạo.

"Đứng lại." Trên sơn đạo sắp đặt trạm kiểm soát, Tuyết Thạch Thành Bảo cũng không phải là ai cũng có thể đi được , một đám binh lính nhìn một chút bọn nam nữ trẻ tuổi đi tới trạm kiểm soát trước, cái này tuổi trẻ nam nữ mặc mộc mạc, khí chất cũng bình thường, vừa nhìn chính là bình thường bình dân.

"Để làm chi ?" Một tên binh lính quát lên.

"Các vị đại ca." Dung mạo xinh đẹp chút ít tuổi trẻ cô gái liền nói, "Chúng ta nghe nghe thấy đại sư cư ngụ ở trên Tuyết Thạch Sơn, cho nên muốn yêu cầu thấy đại sư, hy vọng có thể lạy ở đại sư môn hạ."

"Đứng vậy, các vị đại ca, dàn xếp dàn xếp, cho chúng ta đi gặp đại sư sao." Những người tuổi trẻ này liền nói.

Bọn họ cũng rất trẻ tuổi, cũng không tới tràn đầy khát vọng!

Pháp sư, địa vị cao bao nhiêu? Bọn họ cũng rất muốn trở thành pháp sư.

"Hừ hừ." Đây trạm kiểm soát chịu trách nhiệm đội trưởng, một gã thon gầy trung niên cười nhạo nói, "Mấy tiểu tử kia, ta hỏi hỏi các người, các người có pháp sư thiên phú sao?"

"Không biết."

"Đại sư thấy chúng ta, cũng biết chúng ta có hay không thiên phú."

Những thứ này nam nữ cửa cũng nói liên tục .

"Chê cười!" Thon gầy trung niên nhân chê cười, "Đại sư thời gian bận nào trần quý? Làm sao dễ dàng thấy các người, hơn nữa các người ngay cả mình có hay không pháp sư thiên phú cũng không biết cứ tới đây? Các người cho là đại sư có mọi người cho các người xem xét?"

"Nói không chừng trong chúng ta đã có người thiên phú rất cao, rất được đại sư yêu thích đây." Lập tức có nữ trẻ nhỏ nói.

"Tốt lắm, tốt lắm." Trong lúc này năm binh lính lắc đầu nói, "Đi thôi đi thôi, những ngày qua, ta đã gặp không biết bao nhiêu các người những thứ này yêu nằm mơ thanh niên rồi! Người trẻ tuổi, thấy rõ ràng thực tế! Các người đại thúc ta năm đó vì học đầu khí, đặc biệt gia nhập quân đội kinh nghiệm mấy phen sinh tử! Người nghĩ đến đám các người là ai, đại sư có thu các người làm đồ đệ?"

"Nói thiệt cho các người biết, đại sư sớm tựu hạ lệnh, nhất luật không tiếp khách! Liền làm quý tộc cũng không trông thấy, chớ nói chi là các người." Trung niên binh lính nói.

"A."

Những người tuổi trẻ này nhìn nhau, cũng không có nại.

Những thứ này chịu trách nhiệm trông chừng đám binh sĩ trung với chức trách, căn bản không thả bọn họ đi vào, bọn họ làm sao cầu cũng không dùng.

Qua không bao lâu.

Một chiếc xe ngựa chạy nhanh mà đến, phía sau xe ngựa còn đi theo một đoàn kỵ binh, xe ngựa hoa mỹ, mơ hồ vây quanh có pháp trận, mặc dù xe ngựa chạy nhanh mau hơn nữa, buồng xe cũng không có so sánh với vững vàng.

"Dừng lại." Tuyết Ưng Lĩnh đám binh sĩ như cũ quát lên.

"Chúng ta là Vân Thúy Lĩnh Tào gia, nhà chúng ta chủ nhân muốn bái phỏng nhà các người lãnh chủ." Giá xe ngựa phu xe mở miệng nói. (.)

"Vân Thúy Lĩnh Tào gia?"

Những binh lính này nhìn nhau.

Trong Nghi Thủy Thành đại gia tộc cũng không nhiều, Vân Thúy Lĩnh Tào gia miễn cưỡng cũng có thể xếp hạng trước mười, ở Tuyết Ưng Lĩnh ban đầu thực lực kém hơn, Tào gia sẽ phải kém một đầu! Hiện nay Đông Bá Tuyết Ưng bị cho rằng là cả Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ, Tào gia cùng Đông Bá gia tộc chênh lệch liền càng lớn.

"Lên núi binh sĩ không thể vượt qua mười vị." Binh lính đội trưởng thon gầy trung niên nhân nói, "Đây là lãnh chủ hạ đạt ra lệnh, kính xin hiểu."

"Này. . ." Phu xe có chút do dự.

"Tốt, lão Phan, các người năm cái theo ta lên núi, những người khác lưu lại nơi này." Bên trong buồng xe truyền ra thanh âm

"Dạ."

Phía sau rõ ràng khí thế bắt phàm năm cái cường đại Kỵ Sĩ đi theo xe ngựa, lọt qua cửa thềm lên núi đi.

"Chúng ta cũng đi bái phỏng lãnh chủ đại nhân, cho chúng ta lên núi sao." Bên cạnh vẫn không cam lòng đợi bọn nam nữ trẻ tuổi, lập tức có nữ tử cao giọng nói.

"Hừ hừ, bái phỏng lãnh chủ chúng ta? Đại sư không thấy các người, lãnh chủ chúng ta liền thấy các người rồi?" Thon gầy trung niên nhân lắc đầu chê cười, "Tốt lắm, hay là hết hy vọng sao."

. . .

Ở lễ mừng năm mới trước trong khoảng thời gian này, Tuyết Thạch Thành Bảo trước nay chưa có náo nhiệt.

Một chút muốn tìm vận may bình dân thì thôi, Nghi Thủy cảnh nội cũng có không ít quý tộc tới bái phỏng, bởi vì đại sư không tiếp khách, bọn họ liền bái kiến Đông Bá Tuyết Ưng! Muốn mời Đông Bá Tuyết Ưng hỗ trợ, để cho đại sư thu đệ tử ký danh. Bọn họ cảm thấy. . . Đại sư nếu định cư ở chỗ này, nhất định phải cho lãnh chủ Đông Bá Tuyết Ưng mấy phần mặt mũi.

Nhưng là ——

Đông Bá Tuyết Ưng cũng nhất luật không tiếp khách! Cũng là Tông Lăng hỗ trợ cản trở.

Lúc buổi sáng.

Một gã nam bộc chạy như bay đến phía sau núi trúc lâu, nhưng trong trúc lâu trống rỗng, nhưng căn bản không thấy được Đông Bá Tuyết Ưng.

"Lãnh chủ đại nhân, lãnh chủ đại nhân." Nam bộc cao giọng hô.

Thanh âm truyền bá. . .

Tại hậu sơn giữa sườn núi thượng, một đạo sơn tuyến từ chỗ cao lao xuống, đập tại phía dưới trong đầm nước, một cái khe suối quanh co chảy về phía phương xa.

Ở đầm nước bên cạnh một khối trên tảng đá lớn, Đông Bá Tuyết Ưng lắng nghe bên cạnh nước suối thanh âm, đang luyện một bộ quyền pháp, chính là đầu khí pháp môn « Hòa Diễm Tam Đoạn Pháp ». Luyện quyền, toàn thân lực lượng bắt đầu khởi động, Đông Bá Tuyết Ưng từng chiều từng thức có phối hợp ưu mỹ cảm, thân thể mỗi một chỗ lực lượng cũng bị hoàn mỹ điều động, tự nhiên hút đưa tới trong thiên địa hòa lực lượng.

Trong thiên địa hòa lực lượng, không ngừng bị hút vào thể nội, chuyển thành hòa diễm đầu khí.

"Hô, hút. . ."

Từng chiều từng thức, hô hấp, Đông Bá Tuyết Ưng cảm giác giống như vô số ngọn lửa chui vào thể nội, thân thể ở hấp thu ngoại giới lực lượng không

ngừng cường đại . (xem tiểu thuyết đi . .)

Hắn mới vừa thức tỉnh thái cổ huyết mạch không bao lâu, bất kể là đầu khí, hay là thân thể, đều ở tốc độ cao trường thành trung. Đông Bá Tuyết Ứng luyện quyền, chính là muốn hoàn mỹ nắm trong tay này kịch liệt tăng trưởng mỗi một tí lực lượng.

"Lãnh chủ đại nhân." Một giọng nói xa xa truyền đến.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu thượng triều phượng nhìn một chút.

"Những thứ kia quý tộc ta cũng là nhất luật không thấy , làm sao còn tới tìm ta?" Đông Bá Tuyết Ứng có chút nghi ngờ, tiện tay cầm lên bên cạnh Phi Tuyết Thương.

Suru suru suru!

Hóa thành một đạo ảo ảnh, nếu như người bình thường đi xem, chỉ cảm thấy một nói bóng dáng hiện lên, Đông Bá Tuyết Ứng liền biến mất ở bọn hắn trong tầm mắt. Đây chính là một gã cường giả tốc độ đáng sợ!

"Chà!" Trú trước lầu ảo ảnh chợt lóe, Đông Bá Tuyết Ứng xuất hiện.

"Chuyện gì?" Đông Bá Tuyết Ứng mở miệng hỏi.

Nam bộc bị đột nhiên xuất hiện lãnh chủ bị sợ nhảy lên, nghe được lãnh chủ hỏi thăm, lúc này liền nói: "Là Tông Lăng đại nhân phân phó, nói lão lãnh chủ hảo hữu ‘ Không Hải ’ đại nhân tới rồi, mời lãnh chủ người đi qua."

"Không thúc thúc?" Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gõ đầu.

Trừ Tông thúc Đồng thúc ngoài, phụ thân hảo hữu rất ít rất ít! Chính mình gia gia ban đầu là bởi vì thiên tai ăn xin chạy trốn tới rồi Nghi Thủy Thành, gia gia bởi vì là người ngoại lai, ở sơn thôn bên trong vốn là được cô lập khi dễ, bởi vì vào núi săn thú đã mất tánh mạng sau, ban đầu phụ thân liền không có chút nào nhớ thương đi đến đầu quân, cuối cùng tu thành đầu khí, đợi đến giải ngũ cũng tiếp tục ở trong sinh tử mạo hiểm.

Bằng hữu của hắn, cũng là trong quân đội có mấy người, hơn nữa bởi vì cha bên ngoài mạo hiểm quá lâu, phần lớn đã sớm không thể nào liên hệ rồi, chỉ có ‘ Không Hải ’ thường xuyên báo phỏng, chính mình khi còn bé cũng đã gặp nhiều lần, sau lại cha mẹ bị nắm sau khi đi, Không Hải còn đến thăm quá một lần, hơn nữa những năm này hàng năm cũng sẽ phái người đưa lên một chút lễ mừng năm mới năm lễ, Đông Bá Tuyết Ứng cũng sẽ phái người trở về đưa, coi như là giữ vững một chút tình cảm.

Chẳng qua là cha mẹ không có ở đây, Không Hải đã thật lâu không có đích thân đến.

"Ha ha, Tuyết Ứng a, mấy năm không thấy, Tuyết Ứng đã là chúng ta Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ rồi, rất giỏi a." Bên trong phòng khách, thấy đi tới Đông Bá Tuyết Ứng, một gã mập mập trung niên nam tử đứng dậy cười.

"Không Hải thúc thúc." Đông Bá Tuyết Ứng mỉm cười gật đầu.

Không Hải âm thầm hồi hận.

Hắn trong quân đội giải ngũ sau, cũng là thành một cái thương nhân, tám mặt linh lung, giao hữu rất nhiều. Đông Bá Liệt chẳng qua là hắn nhiều trong bằng hữu một cái mà thôi, Đông Bá Liệt vợ chồng bị nắm sau khi đi, hắn đã tới một lần Tuyết Thạch Thành Báo an ủi lễ mừng năm mới ít Đông Bá Tuyết Ứng huynh đệ, sau sẽ không đầu lại. Chẳng qua là làm thương nhân thói quen. . . Vẫn phái người đưa năm lễ, duy trì tình cảm.

Thật ra thì hàng năm, hắn cũng sẽ nhóm lớn năm lễ mang đến khắp nơi bạn tốt, một chút trọng yếu bằng hữu, hắn cũng muốn đích thân tới cửa báo kiến.

Lúc trước hắn cũng không quá quan tâm để ý lão hữu lưu lại này một đôi con trai, nhưng ai có thể tưởng cái này ‘ Đông Bá Tuyết Ứng ’ thế nhưng sức một mình liền tiêu diệt đáng sợ Loan Dao Minh? Quả thực không thể tưởng tượng nổi a!

"Tới, Du Nguyệt, ra mắt người Tuyết Ứng ca ca." Mập mập Không Hải lôi kéo bên cạnh một gã lục y thiếu nữ tay.

"Tuyết Ứng ca ca." Lục y thiếu nữ có chút xấu hổ.

"Du Nguyệt?" Đông Bá Tuyết Ứng cười một tiếng. "Cũng lớn như vậy rồi, khi còn bé ta còn ra mắt người, bắt quá người sợ rằng nhớ không được, người khi đó mới bốn năm tuổi."

Hắn khi còn bé ra mắt Không Du Nguyệt, Không Du Nguyệt là Không Hải đại nữ nhi, so sánh với Đông Bá Tuyết Ứng nhỏ hơn ba tuổi.

"Hôm nay ta tới, liền là muốn phiên toái Tuyết Ứng người." Không Hải cười, "Du Nguyệt nàng có pháp sư thiên phú, ta nghĩ muốn làm cho nàng lay đại sư vi sư, chỉ cần thành đệ tử ký danh cũng đủ! Lay đại sư cần thiết năm nghìn kim tệ ta cũng vậy mang đến! Nhưng đại sư môn hạ nhiều như vậy đệ tử ký danh, một người bình thường đệ tử ký danh. . . Đại sư chi sơ sẽ không quá để ý, ta nghĩ muốn Tuyết Ứng ra mặt, như vậy đại sư khẳng định càng trọng thị Du Nguyệt."

"Nga, điểm này chuyện nhỏ, Không Hải thúc thúc cứ việc yên tâm." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu đáp ứng.

Đại sư, thu đệ tử chính là chết muốn tiền.

Thân truyền đệ tử, năm vạn kim tệ!

Đệ tử ký danh, năm nghìn kim tệ! Đương nhiên là nổi danh trấn hạn chế .

Nhưng năm vạn kim tệ. . . Đối Nghi Thủy Thành các quý tộc mà nói là một thiên giới, đến nay cũng là Đông Bá Tuyết Ứng đưa lên Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, thỏa mãn đại sư!

Đệ tử ký danh ‘ năm nghìn kim tệ ’ cũng rất cao, rất nhiều quý tộc muốn thông qua Đông Bá Tuyết Ứng cầu tình , liền là muốn lễ tiết kiệm một chút kim tệ.

Mà Không Hải. . . Thế nhưng chuẩn bị xong năm nghìn kim tệ! Kia Đông Bá Tuyết Ứng chỉ có ra mặt nói một tiếng cũng đủ, đây thật là chuyện nhỏ.

"Sau này, Du Nguyệt đi theo đại sư học pháp thuật, lâu dài cư ngụ ở Tuyết Thạch Sơn, cũng kính xin Tuyết Ứng ngời nhiều hơn chiếu cố." Không Hải nói.

"Chuyện nhỏ, phía trong tòa thành phòng ốc còn nhiều mà, ta sẽ cho Du Nguyệt lưu một chỗ ." Đông Bá Tuyết Ứng nói, hắn là thường xuyên tại hậu sơn trúc lâm tu hành, loại chuyện này phân phó một tiếng là được rồi.

"Ha ha ha. . . Nói về, năm đó ta và ngời phụ thân còn nói qua, nếu như hai người các ngời hải tử chung đụng thật là tốt, cho các ngời kết thành một mối hôn sự đây." Không Hải ha ha cười nói.

"Phụ thân." Du Nguyệt đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Hay là muốn nhìn các ngời ý nguyện của mình, ban đầu cha mẹ ngời cũng là nói như vậy, không bắt buộc." Không Hải cười nói , "Nếu như ta có một Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ con rể, ha ha, miệng cũng muốn cười oai rớt."

"Phụ thân đủ rồi." Du Nguyệt có chút không nhịn được, nằng số tuổi còn nhỏ, da mặt mỏng, có chút chịu không nổi rồi.

Không Hải cười nhìn mình nữ nhi.

Năm đó hắn và Đông Bá Liệt vợ chồng nói chuyện phiếm lúc đúng là hàn huyên Quá nhi nữ kết thân chuyện, nhưng Đông Bá Liệt vợ chồng đều nói ‘ nhìn hải tử ý nguyện ’.

Bất quá giờ phút này hắn vừa nặng nói!

Cũng là bởi vì. . . Hắn rất coi trọng Đông Bá Tuyết Ứng, hi vọng đã biết nữ nhi cùng Đông Bá Tuyết Ứng kết thành vợ chồng! Một khi thật thành, hắn Không gia địa vị cũng đem nước lên thì thuyền lên.

Thậm chí, hắn đều không để ý Bạch Nguyên Chi đại sư! Bái sư học đồ? Hắn một cái thương nhân, nữ nhi tùy tiện chọn một Thiên Giai pháp sư làm Lão sư như vậy đủ rồi, cần gì tốn hao năm nghìn kim tệ lạy đại sư?

Này năm nghìn kim tệ, vì cái gì không phải là đại sư!

Làm như vậy là để Đông Bá Tuyết Ứng!

Bởi vì đại sư cư ngụ ở Tuyết Thạch Sơn!

Hắn muốn cho nữ nhi, cư ngụ ở Tuyết Thạch Sơn, cùng Đông Bá Tuyết Ứng sớm chiều chung đụng! Thời gian lâu dài rồi, tự nhiên nữ nhi rất có thể cùng Đông Bá Tuyết Ứng đi tới cùng nhau.

Một cái thương nhân ánh mắt muốn dài xa, hiểu được lúc nào nên hạ tiền vốn, Không Hải từ một cái quân đội binh lính giải ngũ có thể xen lẫn cho tới bây giờ một cái hơi có chút danh khí thương nhân, hay là rất có khả năng .

. . .

Ngày đó, Đông Bá Tuyết Ứng liền tự mình ra mặt dẫn kiến, thấy Bạch Nguyên Chi đại sư!

Thu năm nghìn kim tệ, Bạch Nguyên Chi lại càng nét mặt già nua cười thành một đoàn hoa, hứa hẹn có hảo hảo tài bồi Không Du Nguyệt .

Đêm đó Không Hải rời đi, dặn bảo Đông Bá Tuyết Ứng hỗ trợ chiếu cố Không Du Nguyệt.

Thật ra thì. . .

Đông Bá Tuyết Ứng số tuổi cũng không nhỏ, từ nhỏ sớm tuệ, hoàn toàn có thể nhìn ra Không Hải tâm tư, điều này cũng có Không Hải cố ý bại lộ nguyên nhân! Đối này mấy giờ hậu đã từng thấy qua Tiểu muội muội ‘ Không Du Nguyệt ’, Đông Bá Tuyết Ứng thật đúng là không có gì tâm tư, bởi vì hiện tại

Không Du Nguyệt còn nhỏ, qua sang năm cũng là mới mười ba tuổi, thân thể vẫn chưa hoàn toàn nảy nở, liền một cái ngây ngô tiểu nha đầu mà thôi.

"Hừ." "Xôn xao."

Trường thương bay múa.

Đồng Bá Tuyết Ứng một mình ẩn cư tại hậu sơn trúc lâu, luyện thương pháp, thương ảnh gào thét, Phi Tuyết Thần Thương tự nhiên dẫn động bông tuyết bông bành, trong bông tuyết áo đen thiếu niên thân ảnh cũng mờ mờ không chừng, bóng người cùng thương ảnh giống như hóa làm một thể.

"Tuyết Ứng, Tuyết Ứng." Sư Nhân Đồng Tam tự mình chạy tới, sải bước chạy nhanh, chà đạp ở một chút đóng băng tuyết động thương cũng làm cho đóng băng hé ra.

"Đồng thúc?" Đồng Bá Tuyết Ứng thu thương.

"Long Sơn Lô Lô Chủ Ti An đại nhân tới." Đồng Tam nói.

Đồng Bá Tuyết Ứng mắt sáng rực lên, rốt cuộc đã tới, cha mẹ cuối cùng có tin tức sao?

"Chúng ta đi." Đồng Bá Tuyết Ứng bất chấp thu thập thay quần áo, lập tức cùng Đồng Tam hướng tòa thành chạy tới.

Nặng cân đè cử

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Không Giết Người, Thề Không Làm Người

Bên trong phòng khách.

Tông Lăng đang tiếp đãi Ti An đại nhân.

"Lúc này mới đi qua một tháng, trên Tuyết Thạch Sơn liền nhiều hơn một tòa pháp sư lâu!" Ti An đại nhân bưng trà nóng, "Chúng ta Nghi Thủy Thành lợi hại nhất Kỳ Sĩ, lợi hại nhất pháp sư đều tụ tập ở Tuyết Thạch Sơn rồi."

"Chẳng qua là Nghi Thủy Thành mà thôi, cùng ngoại giới một chút lợi hại cao thủ so sánh với, không đáng giá nhắc tới." Tông Lăng mỉm cười nói.

Hồ.

Một trận gió, một gã áo đen thiếu niên đi đến.

Ti An đại nhân quay đầu nhìn lại, ánh mắt cũng sáng ngời, lúc này đứng dậy mỉm cười nói: "Lãnh chủ."

"Ti An đại nhân." Đồng Bá Tuyết Ứng liền nói, "Không cần phải khách khí, mời ngồi."

Đội đến ngồi xuống, Đồng Bá Tuyết Ứng liền lập tức hỏi: "Ti An đại nhân, về ta tình huống của cha mẹ. . ."

"Người muốn tin tưởng chúng ta Long Sơn Lô Lô tinh báo năng lực, đó là đệ nhất thiên hạ." Ti An đại nhân nói, "Bất quá ta được nhắc nhở người, được bình tĩnh một chút."

"Tinh táo?" Đồng Bá Tuyết Ứng trong lòng vẫn đề, bên cạnh Tông Lăng sắc mặt cũng biến đổi.

"Xin nói." Đồng Bá Tuyết Ứng mặt ngoài bình tĩnh nói.

Ti An đại nhân minh bạch vị thiếu niên này lãnh chủ nội tâm khẳng định bình tĩnh không được, hần thở dài trong lòng, liền trực tiếp nói: "Mẹ của người tình huống hoàn hảo, nàng là Mặc Dương Gia Tộc dòng chính đệ tử, hơn nữa ca ca của nàng Mặc Dương Sâm là trong gia tộc trẻ tuổi nhất một vị Ngân Nguyệt cấp đại sư, cho nên mẹ của người chẳng qua là bị giam ở Mặc Dương Gia Tộc một ngọn cấm địa ‘Lôi Triều Nhại’ bên trong, mặc dù cô độc rồi chút ít, có thể ăn uống không lo, còn có thể dốc lòng nghiên cứu pháp thuật, nghe nói mẹ của người còn đột phá đến Lưu Tinh Cấp đại sư. (. .)"

"A Du thiên tư vẫn rất tốt, quả nhiên là trong chúng ta trước hết đột phá đến Lưu Tinh Cấp." Tông Lăng khẽ gật đầu.

"Kia phụ thân ta đâu?" Đồng Bá Tuyết Ứng lo lắng.

Mẫu thân không có chuyện gì, vậy có chuyện chính là phụ thân?

"Phụ thân ngươi. . ." Ti An đại nhân do dự , "Mẹ của ngươi năm đó là bởi vì không muốn tiếp nhận gia tộc an bài hôn sự thoát đi rồi gia tộc, Mặc Dương Gia Tộc sau lại vừa tuyển một gã khác tương đối ưu tú dòng chính cô bé gả đi ra ngoài. Cô bé này phụ thân gọi ‘ Mặc Dương Thần Bạch ’, Mặc Dương Thần Bạch năm đó không có thể giữ được nữ nhi, vẫn rất không cam lòng, kể từ khi nữ nhi của hắn gả ra sau, hắn khổ tu hai mươi năm hôm nay cũng đạt tới Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cấp, hơn nữa mượn trong gia tộc luyện kim giáp khải có thể phát huy ra Xung Hào Cấp thực lực, chúng ta Long Sơn Lâu cũng đưa lên rồi một quả Thanh Đồng Lệnh!"

"Mặc Dương Thần Bạch đối chuyện năm đó canh cánh trong lòng, cũng rất oán hận mẫu thân của ngươi, cho là chính là ngươi mẫu thân chạy thoát mới đưa đến nữ nhi của hắn chỉ có thể gả cho một cái lão đầu." Ti An đại nhân nói.

"Này làm sao có thể trách mẫu thân của ta? Mẫu thân của ta thoát đi rồi sau, đem nữ nhi của hắn gả đi . . . Không phải là Mặc Dương Gia Tộc phía trên người chủ sự sao?" Đông Bá Tuyết Ứng cả giận nói.

"Hắn không dám khiêu khích gia tộc tộc trưởng quyền uy, chỉ có thể giận chó đánh mèo mẹ của ngươi. (. .)" Ti An đại nhân nói, "Mẹ của ngươi có ngươi cậu che chở, lại bị nhốt tại cấm địa Lôi Triều Nhai, hắn không có cách nào! Nhưng phụ thân ngươi là ở làm khổ dịch. . . Mặc Dương Thần Bạch cho nên đã oán hận phát tiết ngươi trên thân phụ thân."

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt đã xanh mét, nắm tay vịn ngón tay dùng sức cũng bắt đầu lâm vào đầu gối bên trong rồi.

"Phụ thân ngươi bị phán khổ dịch trăm năm, là ở Mặc Dương Gia Tộc ‘ Đông Hương Hồ ’ luyện kim xưởng bên trong làm chút ít khổ sống việc cực, Mặc Dương Thần Bạch thường xuyên an bài người hành hạ phụ thân ngươi, hơn nữa còn đặc biệt để cho xưởng bên trong pháp sư lần lượt trị lãnh phụ thân ngươi! Để cho phụ thân ngươi chết không xong." Ti An đại nhân nói, "Nếu như không phải là có pháp sư lần lượt trị liệu, phụ thân ngươi sợ rằng ở luyện kim xưởng bên trong cũng ai không được ba năm sẽ chết."

"Oành!"

Đông Bá Tuyết Ứng ngón tay nắm tay vịn cuối cùng khắp cả dùng hết sức, Đông Bá Tuyết Ứng hai tròng mắt cũng phiếm sát khí: "Đáng chết đáng chết."

Trong trí nhớ giống như núi bình thường nguy nga phụ thân. . .

Hoặc là nghiêm nghị huấn luyện chính mình, hoặc là sùng ái cha của mình. . .

"Mặc Dương Thần Bạch! Mặc Dương Gia Tộc!" Đông Bá Tuyết Ứng toàn thân khí huyết lưu thông, một cỗ hung lệ hơi thở từ trong thân thể của hắn phát ra.

Tông Lăng cũng tức giận, sắc mặt khó coi.

Mặc dù Ti An đại nhân nói rất giản lược ——

Nhưng bọn họ cũng nghe được đi ra, làm khổ dịch vốn là hành hạ, còn đặc biệt phái người đi hành hạ? Lấy Đông Bá Liệt Thiên Giai Kỳ Sĩ thân thể thể nhưng cũng ai không được, cần lần lượt pháp sư đi trị liệu?

Đông Bá trong lòng ngực lửa giận hừng hực, tức giận đang kích động.

"Mặc Dương Thần Bạch, ta không giết ngươi, thề không làm ngươi!" Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng sát cơ hừng hực, nhưng bên cạnh có người ngoài ở đây, Đông Bá Tuyết Ứng chắc là không biết đem những thứ này trực tiếp hô lên đi .

La, là vô dụng .

Là muốn làm được!

"Mặc Dương Gia Tộc đâu? Mặc Dương Sâm đâu? Cứ như vậy nhìn hắn hành hạ phụ thân ta?" Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Mặc Dương Gia Tộc nơi nào sẽ quan tâm ngươi cái chết của phụ thân sống, về phần Mặc Dương Sâm, mặc dù dặn bảo quá làm cho người ta chiếu cố phụ thân ngươi, cũng không dùng là, thứ nhất Mặc Dương Sâm mình cũng muốn dốc lòng nghiên cứu pháp thuật, thứ hai Mặc Dương Thần Bạch có thể được đến Thanh Đồng Lệnh, trong gia tộc địa vị không thể thua kém với Mặc Dương Sâm! Hơn nữa hắn đặc biệt phái người đi hành hạ, Mặc Dương Sâm cũng không thể một mực bảo vệ phụ thân ngươi sao?"

Ti An đại nhân nói, "Huống chi, Mặc Dương Sâm đối muội muội của hắn có tình cảm, đối phụ thân ngươi cũng không có gì tình cảm."

Đông Bá Tuyết Ứng nghe cần răng.

Hắn hiểu.

Đây hết thấy hắn cũng hiểu.

Nhưng hắn chính là hận a, thật không cam lòng a.

"Như thế nào mới có thể cứu cha mẹ ta?" Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

"Căn cứ chúng ta điều tra tình báo, Mặc Dương Gia Tộc người đối diện tộc pháp quy thi hành cực kỳ nghiêm khắc, không có ai có thể làm trái với! Hơn nữa mẹ của ngươi là bị nhốt tại cấm địa, phụ thân ngươi cũng là trong gia tộc Đông Hương Hồ luyện kim xưởng, ngoại nhân căn bản vào không được, cũng không có biện pháp cứu phụ thân ngươi." Ti An đại nhân nói, "Đầu cơ trục lợi phương pháp, cũng không hi vọng."

"Không đầu cơ trục lợi đây này?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Trương đối đơn giản nhất, chính là cho phụ thân ngươi chuẩn bị một cái ‘vinh dự Hầu tước’ tước vị." Ti An đại nhân nói, "Hầu tước tước vị địa vị cực cao, chính là Siêu Phàm đặc quyền cũng không thể bắt! Trực tiếp nhốt hoặc là giết một gã Hầu tước? Mặc Dương Gia Tộc cái vị kia Ngụy Siêu Phàm còn chịu không được hậu quả!"

Hầu tước.

Là tương đối đặc thù tước vị.

Bởi vì Hầu tước trở xuống ‘Bá tước, Nam tước’ cũng có thể tổn hao kim tiền dễ dàng mua được, nhưng Hầu tước mua không được! Thậm chí Hầu tước cũng phi thường hiếm thấy.

Dưới tình huống bình thường, chỉ có một gia tộc ra đời một gã Siêu Phàm Sinh Mệnh! Siêu Phàm Sinh Mệnh có thể chỉ định trong gia tộc một người trong đó đạt được Hầu tước tước vị, này tước vị có thể thế tập ngàn năm! Ngàn năm sau liền tự nhiên rơi xuống loại làm Bá tước rồi.

Cho nên. . .

Bình thường Hầu tước, đại biểu là một Siêu Phàm gia tộc trên danh nghĩa thủ lĩnh. Về phần Siêu Phàm cường giả bản thân? Đã không cần tước vị rồi.

Cho nên Hầu tước là cấm bị nhốt, đánh giết chờ một chút. Ngụy Siêu Phàm căn bản không có tư cách, mặc dù chân chính Siêu Phàm làm như vậy, cũng muốn giao ra rất lớn thật nhiều.

. . .

Vinh dự Hầu tước, này không cách nào thế tập! Bình thường là vì để quốc lập nhiều vô cùng công lao lớn, có thể có nhận được vinh dự Hầu tước, quyền lực cùng thế tập Hầu tước không sai biệt lắm, chỉ thì không cách nào thế tập khác nhau.

"Phụ thân ngươi là vinh dự Hầu tước, mẹ của ngươi chính là Hầu tước phu nhân. Như vậy bọn họ Mặc Dương Gia Tộc nhất định phải lập tức dừng lại bất kỳ hình phạt, cái gì cấm bế khổ địch đều phải dừng lại, vẫn không thể có chút đắc tội." Ti An đại nhân nói.

"Như thế nào mới có thể nhận được vinh dự Hầu tước?" Đông Bá Tuyết Ứng liền hỏi.

**

Trái cà chua nữa cầu hạ phiếu đề cử, nhớ được bỏ phiếu a ~~~

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Mười Một Vạn Kim Tệ

Ti An đại nhân nói: "Muốn đạt được vinh dự Hầu tước, chỉ có lập nhiều công lao lớn! Ngươi nếu như cẩn thận lật xem đối bảo điển, trong đó có này một cái, một cái vinh dự Hầu tước tước vị. . . Cần hai vạn công lao điểm đổi lấy!"

"Chỉ có cái biện pháp này sao?" Đông Bá Tuyết Ứng dĩ nhiên đã sớm lật nhìn rồi. (xem tiểu thuyết đi . .)

Nhưng hai vạn công lao điểm, quá xa xôi rồi.

Hắn bây giờ có thể đón nhiệm vụ cũng là đen Thiết Cấp, công lao điểm ở mười đến một trăm chừng! Một trăm công lao điểm cũng có nguy hiểm tánh mạng rồi mà rất tiêu hao thời gian.

Một trăm công lao điểm một lần nhiệm vụ, cần túc túc hai trăm lần mới luy kế đến ‘hai vạn công lao điểm’!

Một lần cho dù hao phí hai tháng. . . Vẫn không nghĩ ngơi, một năm mới chỉ có thể hoàn thành sáu lần, cần hơn ba mươi năm mới có hi vọng luy kế! Hơn nữa Long Sơn Lâu đưa tới nhiệm vụ cấp Hắc Thiết danh sách liền như vậy một chồng, nơi đó có nhiều như vậy vừa lúc một trăm công lao điểm nhiệm vụ cấp Hắc Thiết a.

"Không có biện pháp khác sao?" Đông Bá Tuyết Ứng liền hỏi.

"Không có." Ti An đại nhân lắc đầu, "Vinh dự Hầu tước thì không cách nào đầu cơ trục lợi, chỉ có thể dựa vào công lao lớn, đối Xung Hào Cấp cường giả mà nói cũng là muốn kinh nghiệm nhiều lần sinh tử mạo hiểm, mới luy kế nhiều như vậy công lao! Cho nên vinh dự Hầu tước mới hơn được người tôn kính, bởi vì hần sau lưng có một vị Xung Hào Cấp cho nhiều lần không để ý nguy hiểm tánh mạng."

"Hô."

Đông Bá Tuyết Ứng nhắm mắt lại.

Phụ thân. . .

Phụ thân. . . Ta rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Thật rất muốn trực tiếp giết Mặc Dương Gia Tộc cứu về phụ thân a, nhưng Mặc Dương Gia Tộc làm làm một cái truyền thừa quá ngàn năm cổ xưa gia tộc, cường giả như mây, chỉ một cái kia Mặc Dương Thần Bạch mượn luyện kim giáp khải là có thể phát huy Xung Hào Cấp chiến lực! Chớ nói chi là những khác một chút lực lượng cường đại rồi, cùng với một vị kia Ngụy Siêu Phàm! Mặc dù là Ngụy Siêu Phàm, nhưng là sợ rằng một chiêu cũng có thể diệt giết mình.

"Muốn đạt được hai vạn công lao điểm, hiện tại đi làm nhiệm vụ ngu xuẩn nhất, ta mới vừa thức tỉnh thái cổ huyết mạch không bao lâu, thân thể ở đấu khí làm dịu hạ đang không ngừng cường đại! Đấu khí tiến bộ cũng cực nhanh, thực lực của ta mỗi ngày đều ở ngoài sáng lộ về biên độ tăng lên." Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, "Ta hiện tại dưới tình huống bình thường lực lượng là có thể sánh ngang Lưu Tinh Cấp, không được bao lâu là có thể sánh ngang Ngân Nguyệt cấp, cho tới Xung Hào Cấp!"

"Đến lúc đó, ta được đến Thanh Đồng Lệnh! Có thể trực tiếp đi đón lấy Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ, thấp nhất cũng là một ngàn công lao điểm, một chút nguy hiểm chút ít một vạn công lao điểm, hoàn thành hai lần như vậy đủ rồi." Đông Bá Tuyết Ứng nghĩ tới.

Mài đao không làm đốn củi công, tự thân thực lực trước tăng lên, hoàn thành nhiệm vụ hiệu suất tài cao hơn!

Hần mình bạch đây là nhanh nhất tích góp từng tí một hai vạn công lao điểm phương pháp.

Nhưng là. . .

Phụ thân làm sao bây giờ?

Phụ thân có thể chống đến chính mình tích góp từng tí một hai vạn công lao điểm kia một ngày sao?

. . .

Bên trong phòng khách không khí rất bị đè nén. (. .)

Tay vịn mảnh vỡ tát trên đất, Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở trên ghế trầm mặc. Bên cạnh Ti An đại nhân chỉ có thể yên lặng uống nước trà.

"Cứu không ra phụ thân ta." Đông Bá Tuyết Ứng thanh âm có chút khàn khàn, "Đối với người muốn giữ được tánh mạng của hần, có biện pháp không?"

"Mặc Dương Thần Bạch mặc dù phái người hành hạ, nhưng cũng vẫn để cho luyện kim xưởng pháp sư dựa vào pháp thuật lần lượt trị liệu, hần có nên không để cho phụ thân người chết." Ti An đại nhân nói.

"Có nên không?"

Đông Bá Tuyết Ứng cắn răng nói, "Phụ thân ta tánh mạng, không thể khi hần Mặc Dương Thần Bạch nắm trong tay hạ! Hơn nữa phụ thân ta làm khổ địch cũng đã nhiều năm rồi, Mặc Dương Thần Bạch nói không chừng lúc nào sẽ không hăng hái tiếp tục hành hạ, khi đó, phụ thân ta rất có thể vứt bỏ tánh mạng."

"Ta muốn giữ được phụ thân ta tánh mạng." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn Ti An đại nhân, "Có đầy đủ kim tệ, Siêu Phàm cường giả cũng có thể mời được đến! Ta tin tưởng kim tệ lực lượng."

Tiền, có để cho vô số người hơi bị động tâm ma lực.

"Ti An đại nhân, muốn bao nhiêu kim tệ mới giữ được phụ thân ta mạng!" Đông Bá Tuyết Ứng nói, nếu như có thể một hơi ném ra một ngàn vạn kim tệ, sợ rằng Siêu Phàm cường giả cũng sẽ mang theo khuôn mặt tươi cười hỗ trợ đi xuất thủ cứu người che chở, nhưng hiển nhiên mời được Siêu Phàm Sinh Mệnh kim tệ số lượng. . . Không phải là Đông Bá Tuyết Ứng có thể thừa nhận.

"Kim tệ?" Ti An đại nhân suy tư, "Nếu như lãnh chủ người có đầy đủ kim tệ, ta có ý nghĩ có lẽ có thể thành."

"Xin nói." Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

"Ta lúc trước giúp người điều tra cha mẹ người tình báo giờ, phụ thân người chỗ ở Đông Hương Hồ luyện kim xưởng, là Mặc Dương Gia Tộc cực kỳ trọng yếu một ngọn trọng yếu xưởng, người phụ trách là một vị cực kỳ lợi hại Luyện Kim Đại Sư! Pháp sư của hắn thực lực chính là Ngân Nguyệt cấp, ở luyện kim thượng lại càng am hiểu, ở Mặc Dương Gia Tộc địa vị còn tại Mặc Dương Sâm, Mặc Dương Thần Bạch trên." Ti An đại nhân nói.

Đông Bá Tuyết Ứng ánh mắt sáng lên, một cái cường đại Luyện Kim Đại Sư. . . Từng cái cổ xưa gia tộc cũng sẽ đang cầm .

"Hắn nắm trong tay cả luyện kim xưởng! Ở luyện kim xưởng, vị này Luyện Kim Đại Sư không nói hai lời." Ti An đại nhân nói, "Nếu như hắn nguyện ý cứu phụ thân người, dễ dàng là có thể giữ được phụ thân người mạng, thậm chí để cho phụ thân người cũng không hề bị hành hạ."

"Mời hắn hỗ trợ." Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

"Vị này Luyện Kim Đại Sư ánh mắt nhưng cao vô cùng, kim tệ thiếu, hắn sợ rằng còn không nhìn trúng." Ti An đại nhân nói, "Ta cảm thấy được lấy ra mười vạn kim tệ! Hắn là có một chút nắm chắc. Người nếu như có thể lấy ra mười một vạn kim tệ. . . Ta liền giúp người làm một kiện sự này, mười một vạn kim tệ, trong đó một vạn kim tệ là vì làm chuyện này Long Sơn Lão nhân viên chỗ tốt phí! Mười vạn kim tệ còn lại là mua được vị này Luyện Kim Đại Sư. kxs7. com "

"Nếu như thất bại, mười vạn kim tệ lui về! Tiền trà nước sẽ không lui về." Ti An đại nhân nói.

Long Sơn Lão mạng lưới tình báo trải rộng thiên hạ.

Hơn nữa Long Sơn Lão thiết lập, trừ quân chế thiên hạ, vốn là cũng là vì thiên hạ cường giả phục vụ. Loại này có chút xám xịt chuyện nhỏ, cũng không tính là không tuân theo quy định.

"Mười một vạn kim tệ? Tốt."

Đông Bá Tuyết Ứng vừa lộn tay, trong tay liền xuất hiện thật dày một tờ kim phiếu, "Đế quốc cửa hàng bạc kim phiếu, tức tức mười một vạn!"

Ti An đại nhân bị sợ nhảy lên.

Người tốt?

Mười một vạn kim tệ a.

Dĩ nhiên cũng làm như vậy lấy ra rồi, phải biết rằng lúc trước Bạch Nguyên Chi thu thân truyền đệ tử hô lên ‘ năm vạn kim tệ ’ bái sư phí, đó là muốn cả đời làm thân truyền đệ tử chịu trách nhiệm, nhưng cuối cùng Đông Bá Tuyết Ứng cũng chỉ là đưa lên Ngân Nguyệt trái tim, mà không phải năm vạn kim tệ! Bởi vì muốn đạt được nhiều kim tệ như vậy thật sự vô cùng khó khăn .

Nhìn như lần này giết Ngân Nguyệt Lang Vương, Âm Ảnh Báo, kiếm tiền vô cùng mau.

Nhưng cho dù là Xung Hào Kỳ Sĩ cũng không muốn đi kiếm tiền loại này mau tiền. . . Bởi vì nói không chừng liền đụng phải vượt qua ra thực lực mình ma thú, đó chính là vứt bỏ tánh mạng rồi! Thật ra thì gặp phải Âm Ảnh Báo lần đó, Đông Bá Tuyết Ứng liền thật thiếu chút nữa vứt bỏ tánh mạng.

Đạt được nhiều kim tệ như vậy, bình thường là Mạo Hiểm Giả đi một chút nguy hiểm địa mạo hiểm tìm vận may, hay hoặc là đi Hủy Diệt Sơn Mạch liều mạng.

Không liều mạng, muốn đạt được nhiều kim tệ như vậy quá khó khăn.

Đông Bá Tuyết Ứng lấy ra này mười một vạn kim tệ. . . Trong đó có bán đi Ngân Nguyệt Lang Vương da lông cùng với Lang Vương thân thể những khác một chút trọng yếu tài liệu phí dụng quá bảy vạn kim tệ, cùng với tiêu diệt hết Loan Đào Minh lúc bên cạnh lưu lại kim tệ! Đông Bá Tuyết Ứng bên cạnh kim tệ tổng cộng cũng là mười hơn hai vạn, lần này liền lấy ra tức tức mười một vạn.

"Yên tâm, trong một tháng cho người tin tức, cứ việc yên tâm sao, chuyện này nắm chắc. Những thứ này các, Luyện Kim Đại Sư cửa. . . Mọi người cũng rất coi trọng tiền, bọn họ thí nghiệm tiêu hao tài liệu cũng rất nhiều, mười vạn kim tệ giữ được một gã xưởng bên trong công nhân, vẫn có nắm chắc ." Ti An đại nhân nói.

Đông Bá máu tanh gật đầu.

Nếu như không thành công, sẽ thấy thêm tiền!

Chính mình giết Ngân Nguyệt Lang Vương chuyện truyền vô cùng quảng, cho nên liền có thương nhân chủ động tới thu mua rồi Ngân Nguyệt Lang Vương da lông này một ít tài liệu. Nhưng ‘ Âm Ảnh Báo thi thể ’ mặc dù đã hoàn toàn giải phẫu xử lý, còn không có bán đây!

"Phiền toái Ti An đại nhân rồi." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Chuyện này có thể thành, ta Đông Bá Tuyết Ứng sẽ không quên Ti An đại nhân này một nhân tình."

"Ha ha, yên tâm." Ti An đại nhân nghe Đông Bá Tuyết Ứng vừa nói như thế, lập tức cười, đã biết sự kiện làm tốt, này Đông Bá Tuyết Ứng khẳng định nhớ kỹ này một nhân tình, hiện tại Đông Bá Tuyết Ứng nhân tình còn không coi vào đâu, nếu là tương lai thành Xung Hào Cấp, nhưng lại bất đồng.

...

Long Sơn Lâu nội bộ mạng lưới liên lạc giăng đầy, Ti An đại nhân rất nhanh rồi cùng Đông Vực hành tinh Đặc Vũ Quận Long Sơn Lâu người phụ trách liên hệ với, chuyển giao cho vị kia người phụ trách.

Mặc dù nói Mặc Dương Gia Tộc ở Đặc Vũ Quận lấy thúng úp voi, nhưng Long Sơn Lâu cũng là độc lập bên ngoài !

Long Sơn Lâu, không phải bình thường gia tộc có thể ảnh hưởng đến , giống như Nghi Thủy Thành Long Sơn Lâu Ti An đại nhân nói thẳng Ti Gia lão tổ ‘ Ti Lương Hồng ’ là lão yêu bà! Cũng là bởi vì không lo lắng Ti Gia có thể uy hiếp được hắn, cũng cộng thêm hắn tự thân cùng Ti Gia một chút ân oán.

Dĩ nhiên giống như đứng đầu nhất như An Dương hành tinh đệ nhất gia tộc ‘ trường Phong gia tộc ’, phần đất bên ngoài Long Sơn Lâu có lẽ còn có thể kiên cường! An Dương hành tinh bên trong Long Sơn Lâu thì phải cúi đầu.

Nhưng Ti Gia, Mặc Dương Gia, cũng không thực lực này.

**

Đông Vực hành tinh, Đặc Vũ Quận, Đông Hương Hồ luyện kim xưởng.

Đông Hương Hồ là phi thường xinh đẹp một ngọn hồ, hồ liền giống như một cái gương, ở bên cạnh hồ liền có vừa được phong bế khổng lồ giống như pháo đài giống nhau luyện kim xưởng, luyện kim xưởng trung ương nhất chính là cao cao Pháp Sư Tháp! Là Luyện Kim Đại Sư ‘ cho phép quang thanh ’ Đại Sư Pháp Sư Tháp, vị này ‘ cho phép quang thanh ’ Đại Sư mặc dù chỉ là Ngân Nguyệt cấp pháp sư, có ở đó luyện kim thượng, nhưng là cả Đặc Vũ Quận đứng hàng đệ nhất !

Loại này Luyện Kim Đại Sư, cũng có những khác hơn mạnh đại gia tộc muốn mời, nhưng Mặc Dương Gia Tộc nhưng thành công đem cho phép quang thanh đào được tay, cho phép quang thanh lại càng lấy ‘ họ khác trường lão ’ tư cách có thể danh liệt gia tộc trường lão hội.

Sở dĩ cho phép quang thanh nguyện ý gia nhập Mặc Dương Gia Tộc, cũng là bởi vì nhà hắn hương ở Đặc Vũ Quận nguyên nhân, nếu không thật đúng là không nhất định có gia nhập Mặc Dương Gia Tộc.

"Ào ào xôn xao ~" nóng bỏng bánh răng bên cạnh, xích bạc mờ hôi đầy người trung niên nam tử đang ở một bên dốc toàn lực thôi động, chính là Đông Bá Liệt, ở bên cạnh còn có nhiều hơn công nhân đang làm việc.

"Nhanh lên một chút."

"Người nhưng là Thiên Giai Kỳ Sĩ, đa dụng thêm chút sức khí ." Bên cạnh trông coi thỉnh thoảng ánh mắt liền rơi vào Đông Bá Liệt trên người, thỉnh thoảng chính là trước hết từ rơi tới đây.

Đông Bá Liệt so với quá khứ hơn gầy gò.

Hắn trầm mặc, làm lấy sống.

Mỗi đêm ngày khổ sống việc cực, còn có thỉnh thoảng liền có các loại hình phạt hành hạ, loại ngày này nhìn không thấy tới cuối, quả thực liền là Địa Ngục con ác mộng. Nhưng Đông Bá Liệt cắn răng chịu đựng, bởi vì hắn còn chưa hết hi vọng, hắn còn có khát vọng, thể tử của hắn, hắn hai nhi tử. . . Hắn còn có rất nhiều nhớ thương, hắn phải sống.

Mặc dù giống một điều chó, hắn cũng phải sống!

"Đại Sư."

"Đại Sư."

Bỗng nhiên chung quanh một chút trông coi mọi người một cái run run, cung kính hô, một chút các công nhân cũng bị sợ nhảy lên.

Chỉ thấy một gã mặc màu đỏ trường bào tóc đen lão già chậm rãi đi đến, tất cả mọi người cung kính không dám thở dốc, trước mắt vị này chính là gia tộc trường lão, lại là cả luyện kim xưởng nói hai lời chủ nhân —— Hứa Quang Thanh đại sư!

"Ta gần đây muốn một chút thí nghiệm, cần một số người hỗ trợ thí nghiệm." Hứa Quang Thanh đại sư tùy ý nói, "Chỉ cần tiếp nhận của ta một chút thí nghiệm, các ngươi có thể không làm những chuyện lật vật này, lấy được tiền công còn nhiều hơn."

Mọi người nín hơi.

Luyện Kim Đại Sư thí nghiệm?

Những thứ kia trông coi cửa trên mặt đều có chút trắng bệch, người nào ngu, thì ra nguyện đi qua.

"Nơi này tù phạm có những?" Hứa Quang Thanh đại sư thấy không ai tự nguyện, nhượng mảy. Một chút các công nhân là gia tộc công nhân vẫn có nhất định tự do , nhưng tù phạm, là có thể ý bảo chế rỗi.

"Bẩm Đại Sur, nơi này có tù phạm hơn hai ngàn." Bên cạnh trông coi đầu lập tức nói.

"Tất cả tù phạm danh sách cho ta, bọn họ thực lực cũng muốn viết rõ ràng, ta chọn một chút ít tới thí nghiệm." Hứa Quang Thanh đại sư phân phó nói.

"Dạ."

Trông coi đầu lập tức cung kính tuân mệnh.

Ngày đó, liền có mười hai xui xẻo tù phạm bị chọn trúng đi tiếp thu Đại Sur thí nghiệm, trong đó có hai gã Thiên Giai Kỳ Sĩ tù phạm, năm cái Địa Giai Kỳ Sĩ tù phạm, năm cái bình thường Kỳ Sĩ tù phạm! Những thứ kia đám tù nhân ở chung quanh những người khác đồng tình trong ánh mắt, mọi người hoặc là sợ hãi, hoặc là tuyệt vọng, hoặc là chết lặng đi đến thấy kia vị Luyện Kim Đại Sur.

"Người, Đông Bá Liệt? Trước lưu lại." Hứa Quang Thanh đại sư phân phó nói.

Những khác tù phạm cũng đi, Đông Bá Liệt mặc rách rưới y phục có chút khăn trương đứng ở đó.

Hứa Quang Thanh đại sư cúi đầu liếc nhìn cuốn, tùy ý nói: "Đông Bá Liệt, có người hoa mười vạn kim tệ bảo vệ mạng của ngươi, từ hôm nay lên, ngươi đang ở ta đây, làm như ta một gã trợ thủ, tỉ mỉ sống ngươi không cần làm, một chút trọng hóa của ta dám học đồ khí lực không được, ngươi tới."

"Trợ thủ?" Đông Bá Liệt sùng sốt.

"Ngươi liền an tâm ở ta đây, không ai dám xông của ta Pháp Sư Tháp." Cho phép quang thanh phân phó nói, "Tốt lắm, ngươi sau này vẫn biết điều một chút sống ở Pháp Sư Tháp, đừng đi ra là được. Làm gì sống, đệ tử của ta có cận kề an bài. Đi xuống đi."

"Vâng, Đại Sur." Đông Bá Liệt cảm thấy có chút mờ mịt không thể tin được.

Con ác mộng như Địa ngục cuộc sống, cứ như vậy kết thúc?

Thí nghiệm trợ thủ, có thể sánh bằng xưởng khổ sống muốn dễ dàng nhiều.

"Kim khí pha trộn cho cân đối có vấn đề?" Hứa Quang Thanh đại sư cau mày nhìn hồ sơ cẩn thận suy tư, đối với hắn mà nói, đây chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, có thể được mười vạn kim tệ hắn hay là rất thích Ý. Dĩ nhiên. . . Hắn cũng không thể có thể thu tiền không làm việc, bởi vì tiền là Long Sơn Lâu cho ! Thu Long Sơn Lâu tiền, nhất định phải làm tốt chuyện.

Về phần Mặc Dương Thần Bạch?

Một cái ý vào luyện kim giáp khai gia tộc Kỳ Sĩ, Hứa Quang Thanh đại sư căn bản không cần. Hắn loại này có thể liên tục không ngừng luyện chế ra cho phép nhiều bảo vật Đại Sur, mới là gia tộc nội tình dựa vào.

"Xem ra còn phải lại thí nghiệm, ừ, tài liệu có chút không đủ rồi, hừ, gia tộc những cái này trường lão luôn là áp tài liệu của ta cung ứng." Hứa Quang Thanh đại sư cau mày.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Sáu Năm Sau

Qua sang năm (xem tiểu thuyết đi . .)

Ti An đại nhân lần nữa đi tới Tuyệt Thạch Thành Bảo.

"Đại công cáo thành." Ti An đại nhân cười nói, "Đông Hương Hồ luyện kim xưởng cái vị kia Luyện Kim Đại Sur đã thu mười vạn kim tệ, căn cứ chúng ta điều tra, phụ thân ngươi Đông Bá Liệt đã bị cho dời đến Pháp Sư Tháp bên trong làm một chút sống, mặc dù như cũ có chút phồn trọng, nhưng phụ thân ngươi thân là Thiên Giai Kỳ Sĩ hay là dễ dàng là có thể thừa nhận. Dù sao Mặc Dương Gia Tộc dụ lệnh là khổ dịch trăm năm, vị kia Luyện Kim Đại Sur chẳng qua là bảo vệ tính mạng hắn, cũng không nguyện làm trái với dụ lệnh để cho phụ thân ngươi qua nhiều dễ dàng."

"Không thành vấn đề, có thể giữ được tánh mạng liền tốt nhất." Đông Bá Tuyệt Ưng không nhìn được liền nói, "Phụ thân ta ở Pháp Sư Tháp bên trong, an toàn sao? Có thể hay không ra ngoài ý muốn?"

"Ngươi đây cứ việc yên tâm." Ti An đại nhân nói, "Một gã Luyện Kim Đại Sur Pháp Sư Tháp, kia là tuyệt đối cấm địa! Mặc Dương Gia Tộc cho dù tên kia Ngụy Siêu Phàm. . . Muốn vào Pháp Sư Tháp, cũng muốn nhận được Luyện Kim Đại Sur đồng ý, cho vị này Luyện Kim Đại Sur đầy đủ tôn trọng. Hơn nữa Pháp Sư Tháp bên trong cơ quan trọng trọng, nguy hiểm vô số, nơi đó có dấu Luyện Kim Đại Sur cả đời nghiên cứu, không có ai dám đi vào

lâm loạn . Mặc Dương Thần Bạch thân phận gì? Đừng nói người của hắc phái tới rồi, liền là chính bản thân hắc cũng không dám đi vào! Phụ thân ngươi tuyệt đối an toàn!"

"Cảm ơn Ti An đại nhân." Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng một khối tảng đá lớn rơi xuống, rất là cảm kích nói.

Đối với hắc mà nói, kim tệ là vật ngoại thân.

Phụ thân có thể giữ được tánh mạng, mới là trọng yếu nhất.

"May nhờ Ti An đại nhân, nếu không lần này Đông Bá thì phiền toái." Tông Lăng cũng thờ dài nói, hắc và Đồng Tam tất cả cũng hơi chút thở phào nhẹ nhõm

"Ha ha, tiện tay mà thôi." Ti An đại nhân nói, "Đông Bá Liệt cuối cùng là chúng ta Nghi Thủy Thành người, có thể cứu, ta tự nhiên sẽ tận tâm (.) "

Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng dễ dàng chút ít.

Có đúng không hiện nay tình huống của cha mẹ, như cũ là không cách nào hài lòng .

Mẫu thân, cô độc vĩnh viễn ở một nơi bế quan, này bằng với là dài dòng lao ngục tai ương, hơn nữa ngồi tù bình thường đều có đồng bạn giải buồn, này cảm bế. . . Cũng là cô độc một người !

Phụ thân cũng là vẫn làm một chút phồn trọng việc cực.

"Thực lực của ta vẫn còn quá yếu đi."

"Liền làm Xung Hào Cấp cũng không phải là!"

"Muốn cho phụ thân cho tới vinh dự Hầu tước tước vị cũng không hi vọng, được mau sớm rồi, của ta thái cổ huyết mạch sau khi thức tỉnh, thân thể tiến bộ rất lớn. Nhưng càng nhiều là tu luyện, cũng có thể để cho ta thân thể tăng lên nhanh hơn." Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm.

Tựa như trong truyền thuyết Cự Long.

Kia cũng là Siêu Phàm Sinh Mệnh, những thứ này Cự Long chỉ muốn thành niên chính là Siêu Phàm! Mà trong Cự Long một chút hiểu được tu hành nghiên cứu , thực lực thì so sánh với những khác Cự Long cao rất nhiều rất nhiều.

Một cái đạo lý!

Giống như trước thức tỉnh ‘ lực lượng huyết mạch ’, khắc khổ tu hành , cùng mỗi ngày ngủ ngon , thực lực tự nhiên xê xích rất lớn.

Đông Bá Tuyết Ứng chính là muốn để cho thực lực của mình tăng lên tận lực cao!

. . .

Phía sau núi trúc lâu bên cạnh một mảnh trên đất trống, cố định hai pho tượng luyện kim giả nhân, đây là giá trị năm nghìn kim tệ một pho tượng luyện kim giả nhân, Xung Hào Cấp trở xuống căn bản không cách nào thương tổn chút nào! Cho dù Xung Hào Cấp, bình thường miễn cưỡng bị thương chút, luyện kim giả nhân mình khôi phục năng lực cũng có thể khôi phục! Cho nên bình thường là đại sư cửa tiến hành một chút thí nghiệm thường dùng công cụ.

Đây là đặc biệt đi trong Nghi Thủy Thành mua được, mỗi pháp sư đặc biệt cố định! Muốn mang đi cũng rất khó, thử nghĩ xem Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp uy lực cũng lay không nhúc nhích được bọn họ, cũng biết bọn họ có nào ổn định. (xem tiểu thuyết đi . .)

"Oành."

"Oành."

Trường thương giống như Bôn Lôi, quét, đánh, phách, băng, Đông Bá Tuyết Ứng đi lại , từng chiêu từng thức uy lực cực lớn.

Mặc dù đã đạt tới Thương Pháp Đại Sư cảnh giới, luyện thương pháp đối cảnh giới tăng lên cơ hồ có thể quên, nhưng là đối thân thể nghiền ép cũng là có thật tốt nơi , một phương diện lực lượng huyết mạch sau khi thức tỉnh thân thể sự khôi phục sức khỏe kinh người, mỗi một lần khôi phục cũng là da thịt gân cốt một lần rất nhỏ tiến hóa, loại này tiến hóa trải qua vô số tích góp, chính là thực lực không lồ tăng lên. Khác một phương diện còn lại là thân thể khôi phục tiêu hao quá nhiều lực lượng, như vậy tu hành « Hòa Diễm Tam Đoạn Pháp » , liền có thể hấp thu ngoại giới càng nhiều là ngọn lửa lực lượng vào vào thể nội.

Hơn nữa. . .

Tìm hiểu tự nhiên thiên địa một chút cảm ngộ, cũng có thể đang luyện thương lúc tiến hành thí nghiệm

"Vù vù hô. . ." Mồ hôi ướt y phục, Đông Bá Tuyết Ứng lực lượng viên mãn như một, có thể cảm nhận được thân thể mỗi một chỗ gân cốt da thịt một nhọc trình độ, một chút rèn luyện trình độ còn chưa đủ địa phương liền sẽ tự nhiên tăng cường.

Dưới loại tình huống này nghiền ép , lực lượng huyết mạch tiềm lực đang không ngừng bị đào móc.

**

Trên Tuyết Thạch Sơn có nhỏ, một khô khốc chính là một năm, lần lượt khô khốc. . .

Đào mắt cũng đã là sáu năm sau rồi.

Ban đầu còn rất ngây ngô thiếu nữ Khổng Du Nguyệt, còn rất bướng bỉnh Đông Bá Thanh Thạch, cùng với mới lộ đường kiếm thiếu niên Đông Bá Tuyết Ứng. . . Hôm nay cũng đã trưởng thành!

"Ào ào xôn xao ~~~ "

Sơn tuyết rơi vào trong đầm nước, thanh âm quanh quẩn, càng lộ vẻ chung quanh thanh tĩnh.

Một gã áo đen thanh niên đang nhắm mắt lắng lắng khoan chân ngồi ở trên tảng đá lớn, hần mặt mũi giống như đao khắc riu riu, di truyền thiên phú thân lớn lên, dung mạo có chút bình thường, không tính là đẹp trai! Nhưng là một cỗ nội liễm như núi khí chất, nhưng hiển nhiên rất là bất phàm, giờ phút này hần hô hấp chậm đến không thể nhận ra cảm giác, tim đập cũng chậm thái quá, một phút đồng hồ sợ chẳng qua là nhảy lên một lần, máu tốc độ chảy cũng cực kỳ chậm chạp.

"Hút ~~~ hô ~~~ "

Hần bỗng nhiên mở mắt ra, hô hấp để cho thân thể của hần xương sống cũng giống như đại long pháp phòng , hút lúc bụng cũng khê khua lên, giống như vô số không khí bị hút vào thể nội.

Hô!

Thở ra , một cỗ cuồng mãnh kinh khí từ miệng trung lao ra, trực tiếp đánh sâu vào tại phía trước đầm nước trên mặt, vẫn bình tĩnh đầm nước cũng âm âm nô vang, mặt nước đột nhiên ao hăm, đại lượng bọt nước phóng lên cao văng khắp nơi ra.

Theo một lần hô hấp, toàn thân khí huyết liền từ lúc trước cực đoan bình tĩnh chậm chạp bắt đầu gia tăng tốc độ bắt đầu khởi động, tim đập cũng rất mau khôi phục đến bình thường lúc tốc độ chảy.

Hần đứng dậy chiến lên, bên ngoài thân đầu khí bắt đầu khởi động, hỏa hồng sắc đầu khí ở bên ngoài thân ngưng kết thành một tầng ô dù, cả người cũng giống như ngọn lửa Chiến thần, hần luyện nổi lên những năm này không biết luyện tập bao nhiêu lần « Hóa Diễm Tam Đoạn Pháp » , chỉ có một bộ trung phẩm đầu khí pháp môn, khi hần thi triển , nhưng cương nhu cũng tế mang theo kỳ dị mị lực.

Có khi chiêu thức chậm chạp, có thể có thì tốc độ đột nhiên bộc phát.

"Oanh!" Bàn tay đột nhiên vung phách ra, bàn tay chương mũi nhọn bóp áp không khí tạo thành cao áp khí lưu, này một đạo bạch sắc hình cung khí lưu hô xẹt qua khoảng không, phách ở phía xa trên núi đá, ba ba , trên tảng đá lớn lập tức xuất hiện một đạo cự đại cái khe, đại lượng đá vụn vấy ra, lăn xuống đến nơi xa khe núi xuống.

Đông Bá Tuyết Ứng diễn luyện quyền pháp.

Từng chiêu từng thức.

Chỉ có lúc bộc phát quyền, chương sinh ra cao áp khí lưu, là có thể dễ dàng xé rách tảng đá lớn.

"Thu." Làm thu kiêu , hết thấy hơi thở chậm rãi bình tĩnh, bên ngoài thân đầu khí cũng hoàn toàn thu liễm.

"Thực lực của ta tăng trưởng đã bắt đầu chậm lại." Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, "Loại đầu khí của ta đột phá đến Ngân Nguyệt cấp, thân thể mới lần nữa nhanh chóng tăng lên sao."

"Bất quá đã đủ rồi!"

Khắc khổ tu hành, không ngừng đào móc tự thân lực lượng huyết mạch tiềm lực, để cho Đông Bá Tuyết Ứng hôm nay đã có bất khả tư nghị lực lượng.

Hần bởi vì lực lượng viên mãn như một, cho nên đầu khí từ Thiên Giai bước vào Lưu Tinh Cấp không có chút nào bình cảnh, tích góp đầy đủ một cách tự nhiên đã đột phá! Hóa thành trạng thái dịch đầu khí đối thân thể tiến hóa trợ giúp lớn hơn nữa, nửa năm qua này, Đông Bá Tuyết Ứng thân thể một mực không ngừng nhấc lên, gần đây một thời gian gần đã bắt đầu chậm lại.

"Đầu khí của ta, mặc dù chỉ có chỉ là Lưu Tinh Cấp. Nhưng ta thức tỉnh lực lượng huyết mạch, mạnh hơn cuối cùng là thân thể của ta."

"Sáu năm trước mới vừa thức tỉnh, lực lượng của ta liền là Lưu Tinh Cấp đỉnh phong , hiện nay thân thể của ta lực lượng, dựa theo luyện kim giả nhân khảo nghiệm, dưới tình huống bình thường mới có thể đạt tới Xung Hào Cấp đỉnh." Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, "Mặc dù ta đến nay không có thể Thiên Nhân Hợp Nhất, đây là ta cùng Xung Hào Kỵ Sĩ khác nhau. Đối với người thân thể đầy đủ cường đại, hơn nữa một khi lực lượng huyết mạch bộc

phát, lực lượng còn có thể lần nữa gấp bội."

Bằng vào lực lượng tuyệt đối.

Ở Xung Hào Cấp ở bên trong, tuyệt đối có thể xếp phía trước nhóm rồi, chỉ tiếc vẫn không có thể đạt tới ‘ Thiên Nhân Hợp Nhất ’ cảnh giới.

"Nên tiếp nhận vụ thời điểm rồi." Đông Bá Tuyết Ứng biết.

"Tuyết Ứng ca ca, Tuyết Ứng ca ca."

Bỗng nhiên một đạo âm áp dễ nghe cô bé thanh âm xa xa truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lựa Chọn Nhiệm Vụ

Nghe được thanh âm quen thuộc, Đông Bá Tuyết Ứng kim lòng không đầu nỏ một nụ cười, lúc này cầm lên bên cạnh bày đặt Phi Tuyết Thần Thương, hô, thân thể chợt lóe chẳng qua là tàn ảnh tiêu tan, liền đã đến vài trăm thước ngoài trên đỉnh núi rồi. (xem tiểu thuyết đi . .)

Phía sau núi trúc lâu bên cạnh.

Một gã mặc màu tím nhạt áo bào thiếu nữ duyên dáng yêu kiều, giờ lên một rổ nhìn bốn phía.

Nàng chính là đã lớn lên Không Du Nguyệt, hôm nay đã mười chín tuổi rồi, ban đầu cái kia ngây ngô cô bé đã biến thành một vị chân chính khí chất mỹ nữ, bởi vì thời gian dài nghiên cứu pháp thuật, da của nàng hơi vì có chút trắng bạch, lại có vẻ càng thêm nhu nhược, khí chất cũng mang theo pháp sư đặc biệt một tia lực lượng thần bí hơi thờ. Đây thật là một cái rất khiến người tâm động thiếu nữ.

Ít nhất ở Bạch Nguyên Chi đại sư cái kia bày trong hàng đệ tử, liền có không ít nam đệ tử rất thích Không Du Nguyệt, thậm chí theo đuổi Không Du Nguyệt.

"Du Nguyệt."

Đông Bá Tuyết Ứng ra hiện tại trúc lâu bên cạnh, tiện tay đem trường thương để ở một bên mỉm cười nói.

"Tuyết Ứng ca ca, người luyện thương pháp cũng không thể quá mệt mỏi, lão sư nói quá, tu hành đường hay là muốn buông lỏng hòa hoãn ." Không Du Nguyệt mỉm cười đứng ở một bên bên cạnh cái bàn đá, từ rổ bên trong lấy ra một chút điểm tâm thức ăn, "Ta mới vừa làm một chút Tuyết Ứng ca ca người thích điểm tâm, tới nếm thử sao."

"Ừ."

Đông Bá Tuyết Ứng đi tới dựa vào cái mâm nghe thấy , lộ ra nụ cười, "Thật là thơm."

Vừa nói cầm lên một cái có chút xộp tiểu bính ăn một ngụm, cười nói: "Du Nguyệt tay nghề là càng ngày càng tốt rồi." Chính mình khi còn bé cũng rất thích mẫu thân làm những thứ kia điểm tâm, chỉ là mẫu thân sau khi rời đi, chính mình cũng nữa ăn không được rồi, trong nhà người hầu làm . . Tổng mẫu thân làm không giống với. (xem tiểu thuyết đi . .) Du Nguyệt tay nghề là rất không tệ, mặc dù trong trí nhớ mẫu thân mùi vị, nhưng cũng so sánh với bọn người hầu làm khá.

"Hừ hừ, ta nhưng là đặc biệt học ." Du Nguyệt đắc ý nói.

"Đợi lát nữa ta muốn trở về thành bảo, buổi trưa hôm nay, cùng nhau ăn cơm trưa sao." Đông Bá Tuyết Ứng vừa nói, liền ngồi ở đó ăn điểm tâm, ăn rất nhanh, mở miệng một tiếng.

"Tốt, Tuyết Ứng ca ca thật lâu không có trở về thành bảo đây." Không Du Nguyệt đứng ở một bên nhìn Đông Bá Tuyết Ứng ăn.

Rất nhanh ăn xong.

"Chúng ta đi." Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy.

"Ừ."

Không Du Nguyệt gật đầu.

Một nam một nữ, sóng vai mà đi.

Từ mười hai tuổi năm ấy mùa đông bắt đầu, Không Du Nguyệt vẫn cư ngụ ở Tuyết Thạch Sơn, phần lớn thời gian đều ở tòa thành. Khi đó nàng cũng thường xuyên cùng nhỏ hơn Thanh Thạch cùng nhau đến phía sau núi nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, thời gian lâu dài rồi, Đông Bá Tuyết Ứng cũng là cùng này Không Du Nguyệt thân cận quen thuộc.

Sáu năm chung đụng. . .

Nói cho đúng, Du Nguyệt là Đông Bá Tuyết Ứng tiếp xúc nhiều nhất cô bé rồi, hơn nữa cùng Du Nguyệt chung đụng cũng rất thoải mái, hẳn một lòng một dạ ở trên tu hành muốn sáng nay cứu ra phụ thân mẫu thân. Mà Không Du Nguyệt liền ở bên cạnh yên lặng nhìn, chưa bao giờ quấy rầy.

Có đôi khi Đông Bá Tuyết Ứng cũng có quá ý niệm trong đầu ——

Có lẽ cưới Du Nguyệt làm vợ, cũng rất tốt.

Mặc dù không có phụ thân cùng mẫu thân cái loại này trong sinh tử tình yêu, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng cũng không còn tiếp xúc qua những khác cô bé, hơn nữa hẳn cảm thấy. . . Có thể qua vui vẻ là tốt.

Hơn nữa Không Du Nguyệt từ không để ý tới pháp sư lâu những khác nam đệ tử theo đuổi, một lòng một dạ đều ở Đông Bá Tuyết Ứng trên người, đây là ai nấy đều thấy được tới. kxs7. com

Về phần Không Du Nguyệt phụ thân ‘ Không Hải ’ lại càng một mực cố gắng nghĩ thúc đẩy này một mối hôn sự.

"Không vội."

"Du Nguyệt số tuổi cũng còn nhỏ, loại cứu cha mẹ rồi nói sau." Đông Bá Tuyết Ứng ở cứu ra cha mẹ trước, căn bản không có lấy vợ tính toán !

Bởi vì Kỳ Sĩ cùng pháp sư chuyên chú tu hành, cưới vợ sinh con thời gian cũng tương đối tương đối trễ, phụ thân Đông Bá Liệt là hơn ba mươi gần bốn mươi mới cưới mẫu thân! Không Du Nguyệt phụ thân ‘ Không Hải ’ đồng dạng là không sai biệt lắm bốn mươi mới lấy vợ có đại nữ nhi —— Không Du Nguyệt.

Đối một cái nữ pháp sư mà nói, mười chín tuổi thật sự rất trẻ tuổi, ba mươi tuổi kết hôn rất bình thường, hơn hai mươi cũng coi là sớm.

"Hơn nữa phải cứu phụ thân mẫu thân, muốn túc túc hai vạn công lao điểm, chỉ có thể đón một chút rất nguy hiểm Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ." Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, "Ta mặc dù từ tin, nhưng ai cũng không dám bảo đảm tuyệt đối an toàn, có lẽ ta liền sẽ chết ở trong nhiệm vụ, ở hết thầy đại công cáo thành trước, cái gì cũng đừng nghĩ."

. . .

Tuyết Thạch Thành Bảo chủ lâu, bên trong phòng ăn.

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch, Không Du Nguyệt năm người cũng phân mà ngồi xuống.

"Thanh Thạch, nghe Du Nguyệt nói ngươi có một cái bạn gái đều nhanh nửa năm rồi?" Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn đệ đệ mình, đệ đệ Thanh Thạch lớn lên thật gọi một cái đẹp trai! Phía trong tòa thành bình sĩ đủ nhiều rồi, Đông Bá Tuyết Ứng cũng đi quá Nghi Thủy Thành, nhưng hẳn dám vỗ bộ ngực nói —— hẳn xem tất cả nam tử trẻ tuổi trong, đệ đệ của mình là nhất anh tuấn một cái!

Đệ đệ ánh mắt rất sáng, một đôi mắt rất mê người! Từ nhỏ liền đẹp trai, hôm nay mười sáu tuổi rồi lại càng không được, phải dựa vào lớn lên chỉ sợ cũng không lo cơm ăn rồi, tu luyện pháp thuật cũng cùng mẫu thân giống nhau am hiểu nhất chính là hàn băng loại, đệ đệ cả người đều có được cái loại này nhàn nhạt hơi thở lạnh như băng, lạnh lùng đẹp trai tiêu hỏa, nghe nói pháp sư lâu cái kia chút ít nữ đệ tử rất nhiều cũng theo đuổi đệ đệ của mình.

Đối với lần này, Đông Bá Tuyết Ứng rất tự đắc.

Đồng thời hẳn cũng rất cảm khái, ban đầu cái kia mới hai tuổi còn nằm úp sấp ở bộ ngực mình ngủ chảy nước miếng tiểu hài tử xấu xa, một chớp mắt, đã lớn như vậy rồi.

"Du Nguyệt tỷ, ngươi thật nhiều chuyện, cái này cũng cùng anh của ta nói." Thanh Thạch cau mày bắt đầu nói.

"Ngươi giấu thật là kỹ, có nữ hữu mau nửa năm ta mới phát hiện, ta dĩ nhiên nói cho ngươi biết ca, nhưng hẳn là anh của ngươi." Không Du Nguyệt ở một bên cười.

"Nếu như ngươi vị kia bạn gái không ngăn ngại, lúc nào mang tới cho ta nhìn một cái." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Được rồi, nhìn nàng có đồng ý hay không sao." Thanh Thạch bĩu môi nói.

"Đúng rồi, ta sắp tới chuẩn bị đi ra ngoài một chuyến, chỉ sợ sẽ có mười ngày nửa tháng." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Chuyện gì, sẽ không vừa đi Hủy Diệt Sơn Mạch sao?" Thanh Thạch liền nói, Tông Lăng, Đồng Tam cũng là có chút ít giật mình nhìn về phía Đông Bá

Tuyết Ưng.

"Ta bảo đảm khẳng định không đi Hủy Diệt Sơn Mạch." Đông Bá Tuyết Ưng nhếch miệng cười một tiếng, "Ta là muốn đi ra ngoài đi một chuyến, nhìn nhiều nhìn, luyện một chút thương pháp."

Hắn không có nói tí mĩ.

Tiếp nhận vụ chuyện, hắn không muốn nhiều lời.

...

Buổi tối.

Bên trong thư phòng.

Hỏa tinh đèn ở trên bàn sách, tia sáng rải đầy rồi thư phòng, Tông Lăng cùng Đồng Tam đều ở đây.

Đông Bá Tuyết Ưng ngồi ở trước bàn đọc sách nói: "Tông thúc Đồng thúc, ta chuẩn bị đi ra ngoài trước đón một lần nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, trước luyện một chút tay. Lần sau liền chuẩn bị đi xin Thanh Đồng Lệnh! Bắt đầu Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ."

"Định phải cẩn thận." Đồng Tam liền nói.

Cả Tuyết Thạch Thành Bảo, cũng là hai người bọn họ rõ ràng Đông Bá Tuyết Ưng thực lực, biết đã có Xung Hào Cấp chiến lực!

"Tuyết Ưng thực lực của ngươi ta không nghi ngờ, ngươi chính là cùng cao thủ giao thủ quá ít, ngươi trước dùng nhiệm vụ cấp Hắc Thiết luyện một chút tay, điểm này ta cũng vậy rất tán thành." Tông Lăng gật đầu, "Nhiều tích góp từng tí một soát lại cho đúng rồi bàn giao tay kinh nghiệm, lại đi đón Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ."

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Xung Hào Cấp chiến lực đón nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, tự nhiên sẽ rất nhẹ nhàng.

"Ta xem quá nhiệm vụ danh sách, sắp tới liền có một rất không tệ nhiệm vụ." Đông Bá Tuyết Ưng vừa nói.

"Nhiệm vụ gì?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng liền hỏi.

"Các ngươi nhìn."

Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy trên bàn sách bày đặt nhiệm vụ danh sách, phía trên đã bị vòng ra khỏi một cái nhiệm vụ, Tông Lăng cùng Đồng Tam cũng đi tới nhìn kỹ lại.

Phía trên viết rất rõ ràng ——

"Thanh Hà Quận cảnh nội có một nơi lãnh địa tòa thành, điều tra rõ, phạm tử tội, tòa thành thực lực cực mạnh, cần thu năm cái cao thủ, nhiệm vụ nguy hiểm, đề nghị nhiệm vụ nhận người thực lực đạt tới Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cấp! Nhiệm vụ phần thưởng: một trăm công lao điểm, cần ở ngày 1 tháng 6 trước ở Thanh Hà Quận quận thành Long Sơn Lâu tập hợp!"

Đông Bá Tuyết Ưng nói: "Ta sẽ cùng Ti An đại nhân nói một tiếng, rồi sau đó liền lập tức lên đường đi trước quận thành tập hợp! Nhiệm vụ lần này cần năm cái Ngân Nguyệt cấp, khẳng định dường như khó, đối với ta mà nói, mới có thể luyện một chút tay."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ngàn Dặm Đường Đồ

Ngày thứ hai, ngày còn tờ mờ sáng. (.)

Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch, Không Du Nguyệt đám người đưa Đông Bá Tuyết Ưng.

"Tông thúc, tòa thành bên này liền giao cho ngươi." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Yên tâm đi, Tuyết Ưng." Tông Lăng nói, thời gian sáu năm đi qua, Tông Lăng cũng không phải là sống uổng thời gian, hắn cũng cuối cùng khóa nhập Lưu Tinh Cấp!

"Ca, phải cẩn thận." Thanh Thạch liền nói, hần trong trí nhớ đã không có gì cha mẹ ẩn tượng rồi, nhiều năm qua vẫn ca ca chiếu cố, đối ca ca tình cảm hần là phi thường sâu .

"Tuyệt Ứng ca ca, chờ ngươi trở lại." Không Du Nguyệt cũng hô.

"Ha ha. . ."

Đông Bá Tuyết Ứng cười ở đáp tuyết mã câu thượng ha ha cười một tiếng, "Giá!"

Hô!

Đáp tuyết mã câu lập tức đặt ra chân bắt đầu chạy nhanh , tốc độ rất nhanh liền bão tố , nhanh chóng liền biến mất ở phía xa sơn đạo cuối.

...

Đi trước Nghi Thủy Thành cáo tri Ti An đại nhân, Ti An đại nhân cũng lập tức truyền lại tin tức cho Thanh Hà Quận Long Sơn Lâu, Đông Bá Tuyết Ứng bản thân còn lại là ngựa không ngừng vó câu bắt đầu một đường hướng Thanh Hà Quận quận thành dám đi.

Thanh Hà Quận, có hơn vạn dặm phạm vi.

Từ Tuyết Ứng tòa thành đến Thanh Hà Quận quận thành thẳng tắp khoảng cách xem chừng liền có sáu nghìn dặm, mà quan đạo có nhiều chỗ còn muốn né tránh một chút núi lớn, quanh co khúc khuỷu. . . Thực tế đường đi sợ là được hơn vạn dặm!

"Giá, giá."

Đông Bá Tuyết Ứng một thân áo đen, đeo binh khí cái hòm cỡi đáp tuyết mã câu.

Đáp tuyết chạy nhanh, nhanh như ảo ảnh. (.)

Đáp Tuyết Ma thú mã câu, chính là một đầu cấp ba ma thú cấp mã câu, coi như là mã câu trung tốt nhất rồi, lại hướng lên chính là kia ma thú của hần rồi. Bất quá mã câu trời sanh am hiểu chạy trốn, cấp ba ma thú mã câu. . . Nói riêng về tốc độ không thua gì một chút cấp bốn ma thú. Thật ra thì lấy Đông Bá Tuyết Ứng hôm nay Xung Hào Cấp thực lực cỡi một đầu đáp tuyết mã câu thái quá mức ‘ cẩn thận ’ rồi, thực lực của hần, nếu như bộc lộ ra tới, sợ rằng đều có thể lực lớn chủ động đưa lên một chút cấp năm ma thú tọa kỵ, cho tới là loài chim bay ma thú tọa kỵ!

"Rầm rầm rầm —— "

Đáp tuyết mã câu chạy nhanh , đại địa mơ hồ chấn động, một đạo ảo ảnh liền chạy nhanh mà qua.

Nó chạy nhanh hạ một canh giờ có thể đạt tới chín trăm dặm, nếu như phủ thêm giáp khải chạy nước rút , Thiên Giai Kỵ Sĩ cũng không dám ngăn chặn, bất quá nó giá bán cao gần hai nghìn kim tệ! Hai mươi đầu đáp tuyết mã câu là có thể mua sánh ngang Tuyết Ứng Lĩnh lãnh địa! Cho nên bình thường gia tộc là không nở mua, Đông Bá Tuyết Ứng cũng là những năm này bán đi Âm Ảnh Báo da lông loại tài liệu sau mới bỏ được được mua năm thất đáp tuyết mã câu.

"Dừng lại, dừng lại, phía trước là Lãnh Quỳnh Sơn." Ở một ngọn đại hạp cốc trước có một ít thương nhân cửa hội tụ, thấy nơi xa một gã Kỵ Sĩ chạy nhanh mà đến, lập tức cao giọng hô.

"Bằng hữu, dừng lại, chúng ta kết bạn quá Lãnh Quỳnh Sơn."

"Lãnh Quỳnh Sơn nguy hiểm!"

Nhóm người này thương nhân cùng với hộ vệ của bọn hần cửa không ít người cũng mở miệng hô.

Hô.

Đáp tuyết mã câu chút nào không có chậm lại, hóa thành một đạo ảo ảnh chợt lóe lên. kxs7. com

"Điên rồi." Những thương nhân kia cửa bọn hộ vệ cả đám đều có chút kinh ngạc.

"Cái này Kỵ Sĩ điên rồi sao, hần cho là cỡi một đầu đáp tuyết mã câu là có thể xông qua?"

"Lãnh Quỳnh Sơn loại địa phương này cũng là có thể xông vào ?"

...

"Lãnh Quỳnh Sơn?" Trên lưng ngựa Đông Bá Tuyết Ứng đối chung quanh cảm ứng bức nào nhạy cảm, dĩ nhiên nghe được những thương nhân kia cửa tiếng la, "Lãnh Quỳnh Sơn, chính là đi trước Thanh Hà Quận quận thành phải qua núi, Lãnh Quỳnh Sơn cùng Hủy Diệt Sơn Mạch dư âm mạch tương liên, nghe nói Lãnh Quỳnh Sơn có không ít đạo phi chiếm cứ, thường xuyên cướp bóc thương khách qua lại, nơi này đạo phi danh khí so với ta Nghi Thủy

Thành Loan Dao Minh còn vang."

Thương đội binh thường có liên hợp lại, tiến tới đầy đủ nhân số sẽ cùng nhau thông qua Lãnh Quỳnh Sơn!

Có đúng không Đông Bá Tuyết Ưng mà nói?

Cả Thanh Hà Quận, có uy hiếp cũng là những cái này Xung Hào Cấp chiến lược mà thôi. Mà chỉ có chẳng qua là có uy hiếp, ai thắng ai thua đánh quá mới biết được! Về phần một đám đạo phi? Gà đất chó kiêu thôi!

"Hô."

Đạp tuyết mã câu như gió loại chạy nhanh, đại địa khê rung động, động tĩnh rất lớn, thật xa là có thể cảm nhận được .

"Cái này Hắc y nam tử lai lịch ra sao, thế nhưng đan kỳ liền dám xông Lãnh Quỳnh Sơn khe sâu?"

"Muốn chết sao?"

"Lão Đại, chúng ta động thủ không động thủ?"

"Động thủ cái rắm, loại này xương cứng chúng ta cũng đừng mạo hiểm rồi, hay là giao cho ‘ lãnh quỳnh tám ung ’ đi gặm sao." Một chút bọn đạo phi xa xa thấy một đan kỳ chạy nhanh, rất nhiều cũng lựa chọn buông tha cho, bọn đạo phi cũng là muốn suy nghĩ nguy hiểm cùng thu hoạch .

Một đường chạy nhanh rồi hơn mười dặm, đã đến Lãnh Quỳnh Sơn đại hạp cốc trung đoạn.

Trên núi cao đang có một đoàn mặc màu xanh giáp khải đạo tặc, tổng cộng cũng là hơn trăm tên đạo phi, nhưng bọn họ trang bị hoàn mỹ, cơ hồ mỗi một người bình thường đạo phi cũng đeo một không lồ cung nỏ —— chính là Phá Tinh Nỏ! Cầm đầu tám tên đạo phi thủ lĩnh còn lại là khí độ bất phàm, chính là Lãnh Quỳnh Sơn danh khí lớn nhất —— lãnh quỳnh tám ung.

Trong bọn họ có ba vị Lưu Tinh Cấp, hai vị Thiên Giai pháp sư, còn có ba vị Thiên Giai Kỳ Sĩ tất cả đều là thuộc về hơi có chút thủ đoạn mới danh liệt ‘ tám ung ’.

"Ha ha, hôm nay thu hoạch không tệ, này chi thương đội còn rất có lòng trước ." Những thứ này bọn đạo phi giờ phút này tâm tình vô cùng tốt, bên cạnh còn có bị chôn bắt hơn mười người, một chi thương đội những người khác đều đã chết, chỉ còn lại có này mười mấy sống, trong bọn họ có lão già, có trung niên nhân, còn có chút một đôi thiếu niên thiếu nữ, vậy đối với thiếu niên thiếu nữ đang lẫn nhau dựa vào ở chung một chỗ, trong mắt đều có được sợ hãi tuyệt vọng sắc, bọn họ lo lắng bọn họ tương lai vận mệnh.

"Đi, trở về nghỉ ngơi nghỉ ngơi, điều tra thêm lai lịch của bọn họ, nói không chừng cho tới tiền chuộc nhiều hơn." Lãnh quỳnh tám ung này một nhóm tội phạm cũng là cực kỳ hung hãn , mọi người đều có truy nã trong người, làm việc không từ thủ đoạn.

"Chư vị thủ lĩnh, mau nhìn, có một áo đen Kỳ Sĩ đã tới."

"Cối đạp tuyết mã, chỉ có liền một người."

Một chút dưới tay bọn phi đồ lập tức bấm báo.

Tám vị thủ lĩnh cũng xa xa quan sát, khe sâu nơi xa đúng là có một đan kỳ chạy nhanh đi tới.

"Chỉ có một người liền dám xông?"

"Không phải là xem thường chúng ta Lãnh Quỳnh Sơn sao? Đại ca, động thủ không?" Những khác bảy ‘ ung ’ nhìn về phía rồi đại ca của bọn hân.

Lãnh quỳnh tám ung đại thủ lĩnh quan sát phía dưới, hân cau mày nhìn: "Thanh Hà Quận Xung Hào Cấp cao thủ liền nhiều như vậy , mọi người danh khí thật lớn, ta cũng biết bọn họ đại khái lớn lên, hơn nữa cũng sẽ không cùng toan chẳng qua là cối một đạp tuyết mã. Cái này áo đen thanh niên. . . Thoạt nhìn rất trẻ tuổi, đeo binh khí cái hòm hân là một cây trường thương. Người nào a? Không có nghe nói a? Chẳng lẽ là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ?"

"Các huynh đệ, bắn tên, thử một chút hân." Đại thủ lĩnh hạ lệnh, "Nếu như xương quá khó khăn gặm chúng ta đã người, nếu như thực lực của hân yếu chút, đem hân ăn hết!"

"Dạ."

Nhất thời tất cả đạo phi, bao gồm đại thủ lĩnh ở bên trong mọi người lấy ra đại nỏ hoặc là cung tên.

Bình thường bọn đạo phi dùng Phá Tinh Nỏ có thể phát huy rất mạnh uy lực, Phá Tinh Nỏ đủ để đâm rách Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ hộ thân đầu khí! Mà đại thủ lĩnh loại ba vị Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ, bọn họ thích hợp hơn dùng cung tên! Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ cung tên, đủ để uy hiếp được Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ táng mạng. Bắn vào những thứ này mũi tên. . . Đủ để đoán được phía dưới tên kia áo đen thanh niên thực lực.

Nhưng bọn họ không biết, bọn họ cung tên rốt cuộc chọc cho xảy ra điều gì chính là hình thức tồn tại.

"Phóng!" Đại thủ lĩnh ra lệnh một tiếng.

Thở phì phò huu. . .

Chỉ chút mùi tên từ núi lớn chỗ cao hướng xuống phương bắc tới, bao phủ hướng đang người đi đường Đông Bá Tuyết Ưng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Thanh Hà Quận Thành

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ưng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ chút mùi tên đang hướng chính mình bắc tới, mỗi một mùi tên đầu tên cũng lóe ra lạnh như băng kim khí sáng bóng, xé rách không khí, uy lực cực lớn. kxs7. com

"Thật là không biết tự lượng sức mình." Đông Bá Tuyết Ưng nhanh như thiểm điện rút ra trên lưng binh khí cái hòm thương hai khúc cán thương.

Hồ!

Hai khúc cán thương cũng có dài hơn một thước, ở Đông Bá Tuyết Ưng trong tay tùy ý huy động dưới, bởi vì đập tuyết mã câu tốc độ chạy như bay quá nhanh, chân chính rơi vào kỷ Trừ trước người cũng là mười mấy mùi tên, chỉ thấy cán thương huy động hạ phốc phốc phốc một cây mùi tên tất cả đều bị văng tung tóe rồi, đừng nói Đông Bá Tuyết Ưng rồi, liền làm thót ngựa thương cũng không có một mùi tên đụng phải.

Đi theo Đông Bá Tuyết Ưng trong nháy mắt nhảy xuống đập tuyết mã, bay thẳng đến trên núi phóng đi, đồng thời hai khúc cán thương hợp nhất.

"Là xương cứng, lui!" Phía trên đại thủ lĩnh bị Đông Bá Tuyết Ưng dễ dàng ngăn trở những thứ kia mùi tên thông dong cho kinh trụ, biết không dễ trêu.

Huu!

"Thủ lĩnh."

"Không tốt —— "

"Chọc đại họa!"

Đại thủ lĩnh cùng với khác mấy vị, cho tới những thứ kia bọn đạo phi mọi người cũng hoảng sợ rồi.

Bọn họ hoảng sợ nhìn phía dưới, tên kia nhảy xuống ngựa thất áo đen thanh niên hóa thành một đạo hắc ảnh phóng lên cao, mặc dù là bay tán loạn ở cao núi trên vách núi đá, nhưng tốc độ nhanh để cho bọn họ run sợ chân mềm, để cho bọn họ sợ hãi! Quá là nhanh, thật sự là quá là nhanh! Bọn họ ở trên núi cao, cùng phía dưới nhất định cũng có gần 200m khoảng cách đây.

Hơn nữa cao chót vót đường núi khó khăn ba, theo lý thuyết bọn họ hẳn là có đầy đủ thời gian rút đi.

Nhưng trên thực tế phía dưới áo đen thanh niên xông lên tốc độ, quả thực đáng sợ, những thứ kia núi đá cây cối căn bản không phải trở ngại, nghiêng cao chót vót vách núi cũng không phải là trở ngại, ở giữa núi rừng chạy nhanh tốc độ so với trước đập tuyết mã câu ở trên quan đạo chạy nhanh tốc độ nhanh hơn, nhanh đến bọn họ những thứ này bọn đạo phi cũng thấy không rõ này áo đen thanh niên chính xác thân hình, chỉ có thể nhìn đến một đạo mơ hồ màu đen tàn ảnh.

"Làm sao sẽ, làm sao sẽ đụng phải một gã Xung Hào Cấp cường giả." Đại thủ lĩnh trong nháy mắt cảm giác đầu đều nhanh nổ, mồ hôi trong nháy mắt liền ướt y phục, hai chân đều có chút như nhũn ra, "Tốc độ trên chân núi cũng có thể nhanh như vậy, nhất định là Xung Hào Cấp! Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ căn bản không có nhanh như vậy, Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ ta nhất định có thể thấy rõ ràng thân ảnh, có thể vật lộn độ sức thượng đánh cược một lần. (. .) "

"Thanh Hà Quận tổng cộng liền nhiều như vậy Xung Hào Cấp, từ đâu xuất hiện ? Rốt cuộc từ đâu xuất hiện ?"

"Làm sao sẽ?"

"Không, không. . ."

Đại thủ lĩnh không muốn tiếp nhận trước mắt đây hết thấy, tuyệt vọng, sợ hãi các loại phức tạp tâm tình ở hiện lên, hẳn căn bản không có bất kỳ đối kháng ý niệm trong đầu, bởi vì chênh lệch thật sự quá lớn quá lớn.

Lưu Tinh Kỵ Sĩ, cùng Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ có lẽ còn có thể đấu một trận. . .

Nhưng Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ gặp phải Xung Hào Cấp, bình thường cũng là bị một chiêu giết hết ! Coi như là Ngân Nguyệt cấp đại sư. . . Ở Xung Hào

Cấp trước mặt liền làm pháp thuật cũng thi triển không được.

Bởi vậy có thể nhìn ra ——

Xung Hào Cấp là cường đại cỡ nào! Cái này đại biểu Liễu Phàm cực hạn của con người, chân chính một người quân đoàn! Lưu Tinh Kỳ Sĩ ở Xung Hào Cấp trước mặt không hề có lực hoàn thủ!

"Tha mạng, tha mạng, đại nhân tha mạng." Vị này khôi ngô hung hãn đại thủ lĩnh cũng là đột nhiên quỳ xuống, cầu xin tha thứ rồi.

Oành!

Một đạo thương ảnh đột nhiên quét ngang mà qua, đại thủ lĩnh lộ ra hoảng sợ sắc nhưng căn bản không còn kịp nữa có bất kỳ ngăn cản, súng này ảnh trực tiếp quét ở nơi ngực của hắn, oanh, cả người bộ ngực ao hăm, tạng phủ khí quan hoàn toàn chấn vỡ, đồng thời giống như phá bao cát giống nhau cũng bay ra ngoài đụng vào nơi xa trên cây to, đại thụ cũng trực tiếp ầm ầm gãy lìa, đại thủ lĩnh té rớt, trong miệng máu tươi phun ra, hai mắt trợn tròn xoe, đã bị mất mạng.

"Trốn a."

"Chạy mau a." Những thủ lĩnh khác của bao gồm bọn đạo phi cũng hoàn toàn điên rồi, lập tức tứ tán chạy trốn, này phảng phất là bất đồng tăng thứ tánh mạng gặp nhau cảnh tượng, phương kia mặc dù số lượng nhiều nhưng mọi người cũng là phát ra từ linh hồn sợ hãi, chỉ có một ý niệm trong đầu —— trốn!

Chà chà chà! !!

Quá là nhanh.

Đông Bá Tuyết Ứng tốc độ nhanh, đặc biệt là ở đây chút ít bị trời trời buộc bắt được mọi người trong mắt, xuất hiện bảy tám ảo ảnh, giống như bảy tám 'Đông Bá Tuyết Ứng' đồng thời ra thương, một gã tên đạo phi tốc độ chậm căn bản không còn kịp nữa có bất kỳ ngăn cản, thật ra thì cho dù ngăn cản cũng vô dụng. Phốc phốc phốc. . . Bao gồm hai gã khác Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ thủ lĩnh ở bên trong, bao gồm một gã miễn cưỡng trong nháy mắt phát ra pháp thuật Thiên Giai pháp sư ở bên trong. . . Mọi người bị trường thương xuyên thủng rồi thân thể!

Về phân pháp thuật? Đây buồn cười hóa thành sắc bén lưỡi đao loại pháp thuật, ở Đông Bá Tuyết Ứng trường thương huy động hạ tạo thành cao áp khí lưu áp bách dưới liền trực tiếp giải tán rồi, Đại đội trường thương cán thương đều không thể đụng chạm lấy. (.)

Liền tiếp giết hơn ba mươi tên đạo phi.

Những thứ khác bọn đạo phi cũng là tứ tán liều mạng bay tán loạn, có chút là hướng phía dưới núi hướng, có chút là lên núi lễ Phật xông lên, tóm lại các phương hướng, Đông Bá Tuyết Ứng cũng không còn nữa đuổi theo! Dù sao một chi cường đại đạo phi đội chỉ cần nòng cốt không có, còn dư lại tiểu lâu lâu là không thành được chuyện.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng ánh mắt quét mắt hạ kia lợi hại nhất mấy tên đạo phi thủ lĩnh thi thể, hôm nay hắn với ngoại giới cảm ứng hơn nhạy cảm, ở bên cạnh thi thể đi, liền phát hiện rồi đại thủ lĩnh một cái cánh tay hoàn chính là trữ vật bảo vật.

Mũi thương một chút.

Đang.

Cánh tay hoàn bị mũi thương lực chấn lập tức từ trên cánh tay rơi xuống, rồi sau đó mũi thương nhảy lên, liền bay đến Đông Bá Tuyết Ứng trong tay.

"Đại nhân cứu mạng."

"Đại nhân, cứu cứu chúng ta." Những thứ kia bị trời trời buộc quần áo cũng có chút hoa lệ một ít lão nhân, trung niên nhân cùng với một đôi thiếu niên thiếu nữ cũng khát vọng nhìn, bọn họ sợ vị này cường đại tồn tại rồi đi sau, những thứ kia đạo phi vừa đem bọn họ bắt đi.

"Phốc phốc phốc. . ." Đông Bá Tuyết Ứng đi tới, trường thương tùy ý huy động, mũi thương bên cạnh sắc bén móng lưỡi đao xẹt qua sợi dây, trong nháy mắt này mười mấy người cũng đã thoát khỏi.

"Tạ ơn đại nhân cứu chúng ta tánh mạng." Một gã râu bạc lão giả cung kính hành lễ, đồng thời liền làm cho bên cạnh những người khác thấp giọng hạ lệnh, "Đem đồ thu thập, hiến tặng cho đại nhân."

"Dạ."

Những thứ này các thương nhân mọi người cũng là người tình, lập tức đi đi bọn đạo phi cướp bóc một chút hàng hóa trong quý trọng vật phẩm, cùng với đạo phi trên thi thể một chút kim phiếu loại quý trọng vật hỗ trợ sưu tập. Rất nhanh, bao gồm một đồng lớn Pháp Tinh Nỗ, cùng với cho phép nhiều kim tệ kim phiếu những vật này phóng thành một đồng lớn.

"Đại nhân, những điều này là do bọn đạo phi đi lưu, những hàng hóa này vật phẩm chúng ta cũng hiến tặng cho đại nhân, tạ ơn đại nhân cứu chúng ta tánh mạng." Râu bạc lão giả cung kính nói.

Đồng Bá Tuyết Ưng ánh mắt đảo qua.

Kia thật dày một tờ kim phiếu đúng là giá trị khá cao, chủ yếu là lãnh quyền tám ung những khác hai gã Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ cũng không trừ vật pháp bảo, cũng là tùy thân đeo một chút tiền vật.

"Tốt." Đồng Bá Tuyết Ưng rất dứt khoát thu một ít đại điệp kim phiếu, này giá trị cũng có vạn kim tệ, "Về phần những khác đồ chính các ngươi hãy thu sao, Phá Tinh Nỗ cũng mang theo, nói không chừng các ngươi còn có thể chính mình bảo vệ tánh mạng. Các ngươi bị cướp lột thương đội đầu? Ngựa của các ngươi đâu?"

"Những người khác đều đã chết, thốt ngựa bị ném ở phía trước, lãnh quyền tám ung căn bản không cần những thứ kia thốt ngựa." Râu bạc lão già nói.

"Ừ."

Đồng Bá Tuyết Ưng gật đầu, "Tốc độ đều nhanh điem, ta mang bọn ngươi ra Lãnh Quỳnh Sơn khe sâu. Về phần ra khỏi khe sâu, ta liền không quản các ngươi rồi."

"Tạ ơn tạ ơn đại nhân, tạ ơn tạ ơn đại nhân." Râu bạc lão già cũng quỳ xuống tới dập đầu, những người khác tất cả cũng quỳ xuống cảm kích, Lãnh Quỳnh Sơn chiếm cứ rồi đại lượng đạo phi, bọn họ lão già trẻ ít, không có Đồng Bá Tuyết Ưng bọn họ rất khó sống ra khe sâu.

"Nhanh lên một chút, chậm ta nhưng không chờ các ngươi." Đồng Bá Tuyết Ưng cũng đã bay vọt xuống, cách mặt đất gần 200m độ cao hẳn cũng là không có chút nào thêm quan tâm, trực tiếp nhảy bay thấp khi đến phương mặt đất, oánh, mặt đất cũng là chấn động, hẳn liền làm đầu gối cũng không loạn xuống.

"Cũng không tệ lắm." Đồng Bá Tuyết Ưng luyện hóa dưới này cái trừ vật bảo vật, không gian cũng so sánh với mẫu thân chính là cái kia nhỏ hơn một vòng, "Những thứ này đạo phi các kim phiếu tăng lên cũng quá mười lăm vạn kim tệ rồi! Ta Tuyết Thạch Thành Bảo đang cần tiền, hôm nay đã tới rồi như vậy một khoản thu hoạch."

Những năm này bán đi Âm Ảnh Báo da lông loại tài liệu mặc dù đạt được gần mười vạn kim tệ, nhưng đệ đệ đột phá trở thành chính thức pháp sư lúc một năm kia, chính mình sẽ đưa rồi một tương đối khá trừ vật bảo vật cùng một thanh pháp sư trượng! Pháp sư trượng không mắc cũng là hơn năm ngàn kim tệ, dù sao đệ đệ thực lực còn yếu, quá lợi hại pháp sư trượng hẳn cũng phát huy không ra uy lực. Nhưng trừ vật bảo vật không gian nhưng khá lớn, túc túc tổn hao quá năm vạn kim tệ! So sánh với mẫu thân cái không gian này cũng muốn một vòng to.

Mình ở đạt tới Xung Hào Cấp thực lực, trên người nội giáp, đổi một cái Nhị Giai luyện kim hộ giáp, ít nhất cùng Xung Hào Cấp giao thủ chém giết lúc có thể giữ được thân thể yếu hại.

Giày y phục cũng đổi chút ít luyện kim vật phẩm, bắt quá những thứ này cũng tương đối tiện nghi, chỉ có nội giáp so sánh quý đạt tới ba vạn kim tệ!

Cho nên hôm nay Đồng Bá Tuyết Ưng trên đầu là có chút khăn.

Đường đường Xung Hào Cấp thực lực. . .

Là một mười mấy vạn kim tệ mà vui mừng, bị những khác Xung Hào Cấp cường giả biết được chỉ sợ cũng phải chê cười. Dù sao Xung Hào Cấp là địa vị gì?

. . .

Mang theo những thứ kia may mắn chạy ra thẳng thiên mười mấy người ra khỏi Lãnh Quỳnh Sơn khe sâu sau, Đồng Bá Tuyết Ưng liền không quan tâm rồi, đập tuyết mã câu tốc độ bảo tố.

Một đường chạy nhanh, buổi tối ở ' vàng lung thành ' bên trong thành ở một đêm.

Thứ hai ngày sáng sớm tiếp tục lên đường, mãi cho đến ban đêm mới rốt cục đã tới Thanh Hà Quận Thành.

"Túc túc hai ngày thời gian, cuối cùng đến, đây chính là Thanh Hà Quận Thành?" Đồng Bá Tuyết Ưng xa nghiêng nhìn, nơi xa một ngọn núi thành trì khổng lồ mắt thường khó có thể thấy cuối, thành tường là do màu xám trắng nham thạch tạo thành, phía trên vô số khe rãnh chứng kiến dài dòng lịch sử. Thành tường cao túc có trăm mét! Trăm mét cao thành tường. . . Kia quả thực liền giống như một ngọn núi cao.

Chỗ ngồi này nguy nga trên tường thành, mỗi cách một dặm địa cũng dựng thẳng một cái màu đen hình cầu, hình cầu thượng cũng có màu vàng hoa văn, cả khổng lồ nguy nga thành trì tan ra một loại lực lượng vô hình, dĩ nhiên người bình thường là không cảm giác được, Đồng Bá Tuyết Ưng đối hơi thờ cảm giác phi thường nhạy cảm mới phát hiện.

Thanh Hà Quận Thành, có thường ở nhân khẩu quá ngàn vạn! Có lịch sử so sánh với Long Sơn Đế Quốc lịch sử còn dài.

Thật ra thì tỉnh thành, quận thành lịch sử bình thường cũng rất dài, triều đại thay đổi, nhưng những... này cổ xưa thành trì cũng là không ngừng gia cố, pháp thuật trận pháp cũng trở nên càng thêm cường đại, giống như tỉnh thành thì càng khoa trương, nội bộ thường ở nhân khẩu là quá ức, kia thành trì hùng vĩ khổng lồ quả thực giống như là một cái độc lập quốc độ, nghe nói liền làm thần linh lực lượng đều không thể rung chuyển tỉnh thành các loại phòng ngự.

"Thật là mở rộng tầm mắt, ta có cảm giác, nếu như cả Thanh Hà Quận quận thành pháp thuật đại trận cũng bộc phát, một cái kia địa cầu thể bộc phát uy năng, sợ rằng trong nháy mắt có thể giết hết ta, này hoàn toàn là Siêu Phàm lực lượng." Đông Bá Tuyết Ứng cảm khái, hắt lại, bức đại trận mở ra một lần tiêu hao là bức nào kinh người.

"Vào thành."

Cỡi đạp tuyết mã câu, Đông Bá Tuyết Ứng cũng tiến vào chỗ ngồi này hùng vĩ Thanh Hà Quận Thành.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Tề Tụ Một Đường

Thanh Hà Quận Thành thường ở nhân khẩu quá ngàn vạn, bức nào chỉ bằng đại có thể nghĩ, mặc dù bên trong thành chủ đạo phi thường chiều rộng, nhưng đạp tuyết mã cũng chỉ có thể lấy nó ‘tàn bộ’ tốc độ phía trước vào, từ cửa thành đến Long Sơn Lâu tám mươi dặm hơn, nhưng hao phí gần một canh giờ, ngày đều hoàn toàn đen. (xem tiểu thuyết đi...)

"Cuối cùng đã tới." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn trước mắt Long Sơn Lâu.

Long Sơn Lâu trước, khổng lồ một chiếc chén nhỏ hòa tinh đèn chiếu sáng, nơi này có thể sánh bằng Nghi Thủy huyện thành Long Sơn Lâu muốn hùng vĩ nhiều, chỉ một khổng lồ tường viện sợ là có một hai dặm địa phạm vi.

Chung quanh còn có nhóm lớn thủ vệ ở tuần thú.

"Xuống ngựa." Cửa chính hai gã đứng hắc giáp thủ vệ lại càng khí thế phi phàm, sợ là ít nhất cũng là Lưu Tinh Cấp.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng xuống ngựa, vừa lộn tay đưa ra dưới Hắc Thiết Lệnh, nói: "Quận thành hẳn là biết được ta tới tin tức."

Trong đó một gã hắc giáp thủ vệ đi tới mỉm cười nói: "Là Nghi Thủy Thành Đông Bá Tuyết Ứng?"

"Là ta." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

"Chúng ta sớm phải có được người tới tin tức, người ngựa này thất liên giao cho ta sao, người cứ việc đi vào, sẽ có người dẫn người đến chỗ ở." Hắc giáp thủ vệ hỗ trợ dắt.

"Phiền toái." Đông Bá Tuyết Ứng đem thốt ngựa giao cho đối phương, liền trực tiếp dọc theo Long Sơn Lâu khổng lồ tường viện cửa chính tiến vào.

Khổng lồ Long Sơn Lâu bên trong lục thụ thành âm - sống già thành đại ca, hoa hoa thảo thảo cũng xinh đẹp vô cùng.

Một chiếc chén nhỏ hòa tinh đèn, ở hoa cỏ, mặc dù trời đã tối rồi, nhưng cả Long Sơn Lâu bên trong cũng là cơ hồ khắp nơi có hòa tinh đèn chiếu rọi.

"Đông Bá đại nhân, xin mời đi theo ta." Một gã thị nữ ngênh đón, "Ngoại lai khách nhân đều là ở tại phía đông gia tuệ công viên, gia tuệ bên trong vườn đã đặc biệt cho đại nhân chuẩn bị một chỗ tiểu viện! Đại nhân tốt nhất chia ra gia tuệ công viên. . . Những địa phương khác có lẽ chính là Long Sơn Lâu trọng địa. Đợi đến sáng sớm mai, tự nhiên có người đi đón đại nhân đi gặp Lâu Chủ."

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Long Sơn Lâu bên trong, đá phiến cửa hàng liền, chung quanh các loại kỳ dị hoa cỏ, cỏ cây sum xuê, thậm chí một chút tường viện thượng mơ hồ có thể thấy một chút pháp trận đường vân. (xem tiểu thuyết đi...)

Đi chỉ chốc lát liền tới đến một ngọn công viên trước cửa.

"Nơi này chính là gia tuệ công viên." Thị nữ ở phía trước dẫn đường, "Đại nhân tiểu viện ở bên trong."

"Nơi này sân rất nhiều." Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn thoáng qua bốn phía, sợ là có vài chục cái tiểu viện, chia làm hai hàng, lẫn nhau cửa đối diện nhau.

"Quận thành một chút nhiệm vụ phong phú, thường xuyên có các nơi cao thủ tới đây, hôm nay coi là ít rồi, gia tuệ công viên cũng là ở hơn phân nửa, lúc bình thường cả gia tuệ công viên cũng không đủ ở." Thị nữ cười nói, "Đây chính là đại nhân tới nay chỗ ở." Vừa nói nàng liền đẩy ra viện môn.

Bỗng nhiên đối diện tiểu viện cũng chỉ nha mở cửa.

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn lại.

Đối diện tiểu viện cửa mở ra rồi, bên trong có thị nữ đang cầm mâm thức ăn đi ra ngoài, còn có một tên áo bào xanh trẻ tuổi cô gái đang chuẩn bị đóng cửa, nàng cũng nhìn thấy đối diện Đông Bá Tuyết Ứng, lập tức minh bạch cái này áo đen thanh niên chính là muốn vào ở đối diện tiểu viện .

"Nữ pháp sư." Đông Bá Tuyết Ứng có thể cảm giác được.

Vị này áo bào xanh trẻ tuổi trên người cô gái có pháp sư đặc biệt cái chủng loại kia... Thân bí hơi thở, thật ra thì đó là pháp lực hơi thở! Hơn nữa cũng tản ra nhàn nhạt lạnh như băng cảm, này Đông Bá Tuyết Ứng quá quen thuộc, mẫu thân của mình, đệ đệ am hiểu cũng là hàn băng một loại pháp thuật, trước mắt này người nữ tử hiển nhiên cũng là am hiểu nhất này một loại .

"Bất quá khí tức của nàng, cảm giác so sánh với Bạch Nguyên Chi còn mạnh hơn." Đông Bá Tuyết Ứng rất kinh ngạc.

Kinh ngạc tên này áo bào xanh nữ pháp sư dung mạo, kinh ngạc tuổi trẻ của nàng!

Đệ đệ mình, là mình chứng kiến quá tất cả nam mưu trung có thể nói nhất anh tuấn. Mà vị áo bào xanh nữ pháp sư. . . Thì là mình đã từng thấy tất cả cô gái trong xinh đẹp nhất một cái! Về đẹp của nàng liền giống như trên Tuyết Sơn băng liên, là phi thường đặc biệt một loại khí chất. Thật ra thì giống như Nghi Thủy Thành cũng là có khá hơn chút mỹ nữ , giống như Du Nguyệt cũng coi như mình đã từng thấy dung mạo xếp hạng trước mười mỹ nữ. (.)

Nhưng này vị áo bào xanh nữ pháp sư, để cho Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt nhận định là xinh đẹp nhất một cái, cũng là bởi vì khí chất! Rất đặc biệt khí chất!

"Pháp sư cũng là tràn đầy trí khôn , càng là cường đại pháp sư, càng là kiến thức uyên bác. Nữ tử này thoát nhìn còn trẻ như vậy, lại tựa hồ như so sánh với Bạch Nguyên Chi còn mạnh hơn." Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc.

Hắn lại.

Khi hắn kinh ngạc đối phương , vị này áo bào xanh nữ pháp sư cũng giống như trước mơ hồ cảm giác thanh niên trước mắt là không phạm, nhiều năm tìm hiểu thiên địa tự nhiên. . . Để cho Đông Bá Tuyết Ứng cổ này phong mang càng thêm nội liễm, hơi thở càng thêm tự nhiên mộc mạc. Chính là loại này nội liễm mộc mạc cảm, để cho áo bào xanh nữ pháp sư thầm gật mình: "Hắn rõ ràng không phải là pháp sư, thế nhưng tâm linh cũng rèn luyện lợi hại như thế?"

Pháp sư, là cực trọng thị tâm linh, linh hồn loại phương diện .

. . .

Hai người chẳng qua là lẫn nhau liếc nhìn, lẫn nhau cũng lễ phép tính gật đầu cười xuống.

"Chi nha." Áo bào xanh nữ pháp sư liền xem trên viện môn.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng đi vào tiểu viện của mình.

"Đông Bá đại nhân, đợi lát nữa ta liền đưa tới ăn cho ngươi, ta đây sẽ không quấy rầy rồi." Thị nữ ngay sau đó liền lui rồi đi đi.

**

Sáng sớm ngày thứ hai lúc.

Mới vừa ăn xong điểm tâm không bao lâu, Long Sơn Lâu thị nữ liền đặc biệt tới mời Đông Bá Tuyết Ứng rồi, hôm nay sẽ phải tuyên bố nhiệm vụ cận kề rồi.

Một u tĩnh bên trong phòng khách.

Đông Bá Tuyết Ứng đi vào thềm bên trong phòng khách, liếc mắt liền nhìn thấy một gã tóc trắng khôi ngô lão giả, lão giả thấy Đông Bá Tuyết Ứng cũng khẽ gật đầu.

"Đại nhân mời theo liền tìm một vị đưa ngồi xuống, loại người đã đông đủ, Lâu Chủ rất nhanh sẽ tới." Thị nữ nói.

Sau khi ngồi xuống.

Đông Bá Tuyết Ứng nâng chung trà lên chén nước mới vừa uống một hớp để xuống, bên ngoài phòng lại có người vào, chính là tối hôm qua ra mắt cái kia tên áo bào xanh nữ pháp sư, áo bào xanh nữ pháp sư ánh mắt đảo qua cũng nhìn thấy tóc trắng khôi ngô lão giả cùng Đông Bá Tuyết Ứng, nàng cũng có chút kinh ngạc, thật là đúng dịp, ngày hôm qua liền cư ngụ ở cửa đối diện, hôm nay vừa đụng phải. Nàng khẽ hướng hai người gật đầu, cũng ngồi xuống.

"Là Tĩnh Thu pháp sư?" Tóc trắng khôi ngô lão giả nhưng ánh mắt sáng lên, liền nói, "Không nghĩ tới ở nơi này có thể nhìn thấy Tĩnh Thu pháp sư, thật thật là đúng dịp, lão hủ Đường hùng!"

Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc.

Thanh Hà Quận bên trong một chút nhân vật lợi hại, Long Sơn Lâu sớm có danh sách giới thiệu, mình cũng xem.

Đường hùng cũng thì thôi, là một gã đã qua một trăm sáu mươi tuổi Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, cũng già như vậy rồi, tự nhiên không có gì trông cậy vào lại đột phá đến Xung Hào Cấp.

Về phần Tinh Thu pháp sư. . . Vậy cũng khó lường.

Này là cả Thanh Hà Quận thiên chi kiều nữ loại nhân vật, hơn Tinh Thu, là một người bình thường gia tộc xuất thân, tiến vào Trường Phong Học Viện học tập pháp thuật, ở hai mươi tuổi năm ấy đã đột phá đến Lưu Tinh Cấp pháp sư, hơn nữa bị ở lại Trường Phong Học Viện thâm giáo, hơn nữa ở hai mươi ba tuổi năm ấy đã đột phá đến Ngân Nguyệt cấp! Dựa theo tài liệu suy tính, hiện tại hơn Tinh Thu hẳn là mới hai mươi lăm tuổi.

Hai mươi lăm tuổi, cũng đã có chút thâm niên Ngân Nguyệt đại sư, thiên phú này đúng là rất dọa người, Trường Phong Học Viện bên trong một gã Siêu Phàm đại sư cũng là thu năng làm thân truyền, trẻ tuổi như vậy. . . Cơ hồ có vượt qua chín thành năm chắc có thể bước vào Xung Hào Cấp.

"Nguyên lai là nàng." Đông Bá Tuyết Ứng có chút chột hiểu ra.

"Ha ha ha. . ." Bỗng nhiên phía ngoài vừa đi tới hai người.

Một gã có chút âm lãnh thanh niên, một gã tóc đen lão già.

Âm lãnh thanh niên mặc bất phẩm, trên người áo bào cũng có thể khiến cho chung quanh hơi thở biến hóa, hiển nhiên là tương đối cường đại luyện kim y giáp.

"Tinh Thu, không nghĩ tới ngươi cũng ở đây." Này âm lãnh thanh niên kích động hưng phấn, "Ha ha, ta lần này đi ra ngoài lịch lãm, tùy tiện tuyển một nhiệm vụ, không nghĩ tới liền có thể gặp được Tinh Thu ngươi, này thật trùng hợp, hai chúng ta không phải bình thường hữu duyên."

Áo bào xanh nữ pháp sư khẽ nhíu mày: "Là rất đúng dịp."

Âm lãnh thanh niên ánh mắt đảo qua chung quanh, thấy được tóc bạc lão già, cũng nhìn thấy so với hắn hơn trẻ tuổi một gã áo đen thanh niên, điều này làm cho trong mắt của hắn thoáng hiện quá một tia không vui vẻ, hắn liếc mắt tóc trắng khôi ngô lão già, tùy ý nói: "Nhường một chút."

"Là Bách Vinh đại nhân?" Tóc trắng khôi ngô lão già Đường hùng biết điều một chút để cho qua một bên, không quấy rầy hắn và nữ pháp sư.

Bách Vinh?

Đông Bá Tuyết Ứng cũng minh bạch đối phương là người nào, Tì Bách Vinh!

Là Thanh Hà Quận 'Tì Gia' năm Thanh Nhất thay mặt một trong những nhân vật đứng đầu nhất, Tì Bách Vinh năm nay hơn năm mươi tuổi, thân là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, tuổi thọ bình thường cũng đến gần hai trăm tuổi. Hơn năm mươi tuổi vẫn có thể duy trì rất trẻ tuổi dung mạo! Bởi vì tương đối tương đối trẻ tuổi, hắn cũng là có tương đối lớn hi vọng ở tương lai bước vào Xung Hào Cấp. Cho nên ở 'Tì Gia' địa vị coi như là rất cao.

Tì Gia, ở Thanh Hà Quận lấy thúng úp voi.

Nói người có tội người liền có tội! Cho nên mặc dù đồng dạng là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ Đường hùng cũng có chút nịnh hót, dù sao đắc tội không được a, tùy tiện tìm lý do bắt một cái Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, đối Tì Gia cũng là chuyện nhỏ. Chỉ có đột phá đến 'Xung Hào Cấp' mới có bộp áp phạm tục lực lượng, Xung Hào Cấp thành lập gia tộc mới có tư cách cùng Tì Gia tương đối ngang hàng đối với nói.

Âm lãnh thanh niên lúc này mới ngồi ở nữ pháp sư bên cạnh, dựa vào là có chút gần: "Tinh Thu a, làm sao ngươi luôn là ẩn núp ta, như ngươi vậy cũng quá dễ cho ta thương tâm."

Xôn xao.

Áo bào xanh nữ pháp sư đứng lên trực tiếp rời đi vị trí, nhưng này bên trong phòng khách cũng cứ như vậy lớn, nàng nhìn thoáng qua, liền đi tới rồi Đông Bá Tuyết Ứng bên này, cách một vị trí liền ngồi xuống.

"Tinh Thu." Âm lãnh thanh niên Tì Bách Vinh đi tới, bỗng nhiên hắn liếc mắt một cái bên cạnh Đông Bá Tuyết Ứng, hiển nhiên cảm thấy hắn ở bên cạnh cản trở, cau mày lạnh lùng nói: "Nhường một chút."

Đông Bá Tuyết Ứng bưng nước trà chén, uống một hớp, căn bản không có phản ứng đến hắn.

Tì Bách Vinh sắc mặt nhất thời khó coi.

"Hừ!" Tì Bách Vinh hừ lạnh một tiếng.

"Ha ha, tất cả mọi người đến?" Phía ngoài một đạo tiếng cười truyền đến, một gã hồng bào lão già đầu trực đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Phân Đàn

"Hừ, rất tốt. kxs7. com" Ti Bách Vinh hạ giọng hỏi bên cạnh tóc đen lão già, "Lão Lương, tiểu tử này là người nào?"

"Căn cứ bộ dáng cùng với hần đeo cái kia một cây trường thương, hẳn là Nghi Thủy Thành Đông Bá Tuyết Ứng." Tóc đen lão già hạ giọng nói, "Năm nay hẳn là mới hai mươi hai tuổi, mười lăm tuổi năm ấy hẳn liền sức một mình tiêu diệt Loạn Đào Minh, nếu dám đón nhiệm vụ này, nhìn đáng đáp hẳn là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cấp."

"Hai mươi hai tuổi?"

Ti Bách Vinh càng thêm khó chịu.

Hắn cũng quá năm mươi rồi, nhưng bây giờ gặp phải một cái hai mươi hai tuổi Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, tự nhiên khó chịu.

"Hừ hừ." Ti Bách Vinh hướng Đông Bá Tuyết Ứng hừ lạnh hai cái, liền ở bên cạnh ngồi xuống, tóc đen lão già cũng ở một bên ngồi xuống.

"Năm vị cao thủ nếu cũng đến." Hồng bào lão già đầu trục ánh mắt đảo qua, nhìn trước mắt năm vị —— Ti Bách Vinh, tóc đen lão già, tóc trắng khôi ngô lão già Đường Hùng, Đông Bá Tuyết Ứng cùng với áo bào xanh nữ pháp sư Dư Tĩnh Thu.

"Ta tên là Nguyên năm, là Thanh Hà Quận Long Sơn Lô Lô Chủ." Hồng bào lão già đầu trục cười nói, "Nói vậy các ngươi phần lớn cũng nghe nói qua tên của ta, bất quá Tĩnh Thu pháp sư cùng Đông Bá Tuyết Ứng, ta hôm nay là lần đầu tiên thấy."

Dư Tĩnh Thu, Đông Bá Tuyết Ứng cũng cười xuống.

"Nguyên Lô Lô Chủ, nói thẳng nhiệm vụ sao." Ti Bách Vinh nhưng tùy tiện.

"Không vội."

Hồng bào lão già đầu trục nhưng đột nhiên thanh âm băng lạnh lên, "Ồ tiếp nhận vụ trước, ta cần nói một lần cơ bản nhất quy củ!"

"Một, có liên quan nhiệm vụ hết thảy, bao gồm đồng bạn của các ngươi tin tức, cũng không được tiết ra ngoài! Ngoài tiết lộ tin tức rất có thể đưa đến nhiệm vụ lần này đồng bạn gặp phải trả thù, đây là chúng ta Long Sơn Lô Lô quyết không cho phép! Người nào cố ý tiết lộ, điều tra ra, hừ hừ, không ai có thể cứu được là các ngươi. (xem tiểu thuyết đi . .)"

"Hai, đây là trong nhiệm vụ cấp Hắc Thiết khó khăn nhất, nhiệm vụ người nào cũng không thể bảo đảm an toàn, các ngươi có có nguy hiểm tánh mạng, đã chết nhưng không oán người được."

"Hai điểm này nói trước nói cho các ngươi biết, nếu như chịu không được, có thể bây giờ rời đi!"

Hồng bào lão già đầu trục ánh mắt quét qua trước mắt năm vị.

Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ không có một người nào, không có một cái nào đứng dậy rời đi.

"Nguyên Lô Lô Chủ, chúng ta cũng biết quy củ." Tóc trắng khôi ngô lão già Đường Hùng cười nói.

"Hừ hừ, đi ra ngoài liều mạng nào có tuyệt đối an toàn chuyện, nếu như sợ, hay là thật sớm trở về thật là tốt." Ti Bách Vinh liếc Đông Bá Tuyết Ứng một cái, hẳn bản năng cũng rất đối địch cái tiểu tử này, khi hắn theo đuổi ‘ Tĩnh Thu pháp sư ’ trước mặt, hẳn bản năng muốn áp chế hết thảy những khác nam tử. Mà ở trạng hộ vệ của hắn cùng với kia Đường Hùng cũng là lão đầu, không có uy hiếp!

Liền cái này Đông Bá Tuyết Ứng tuổi còn rất trẻ, để cho hắn khó chịu.

"Rất tốt."

Hồng bào lão già đầu trục gật đầu nói, "Nếu cũng minh bạch có chết nguy hiểm, biết giữ bí mật quy củ. Ta đây trước tiên là nói về hạ nhiệm vụ cận kề tình huống."

Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tĩnh Thu loại mọi người, bao gồm vị kia Ti Bách Vinh cũng vểnh tai cẩn thận nghe.

Nhiệm vụ, khinh thường nhưng là sẽ vứt bỏ tánh mạng . kxs7. com

"Nhiệm vụ lần này mục tiêu, là chúng ta Thanh Hà Quận Khúc Thái Thành cảnh nội đệ nhất đại gia tộc ‘ Lô Gia ’ gia tộc tòa thành, phá hủy đánh tan toàn

cả gia tộc tòa thành, giết chết Lô Gia tộc trưởng ‘ Lô Hoài Như ’." Hồng bào lão giả đầu trọc nói.

"Lô Hoài Như? Một cái Lưu Tinh Cấp pháp sư, nghe nói bọn họ Lô Gia còn có ba bốn Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ, nhưng chút thực lực này nơi nào cần muốn chúng ta năm cái liên thủ, còn nói còn sống chết nguy hiểm?" Ti Bách Vinh hoài nghi nói.

Hồng bào Nguyên Lâu Chủ thì trình trọng nói: "Lô Hoài Như còn rất am hiểu luyện kim thủ đoạn, cả phía trong tòa thành định có thật nhiều nguy hiểm, hơn nữa quan trọng nhất là. . . Nơi này nhưng thật ra là là một loại Tà Thần Ma Thần ở chúng ta Thanh Hà Quận phân đàn!"

"Cái gì!"

Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tinh Thu, Ti Bách Vinh, Đường Hùng, tóc đen lão giả xà ung mọi người sắc mặt đại biến.

Tà Thần Ma Thần?

Cả trong đế quốc chỉ có ‘ Đại Địa Thần Điện ’ là chánh thống, những thứ khác nhất luật cũng là Tà Thần Ma Thần! Liền làm Long Sơn Đế Quốc khai quốc Hoàng Đế cũng không có thành lập Thần Điện truyền bá tín ngưỡng.

Nhưng đồng dạng ——

Dám can đảm đưa tay thăm thâu đến này một cái thế giới Tà Thần Ma Thần, mọi người cũng rất đáng sợ, không có người nào dám xem thường.

"Bất kỳ liên lụy đến Tà Thần Ma Thần đều được thận trọng, nơi này chẳng qua là một vị Tà Thần Ma Thần ở chúng ta Thanh Hà Quận phân đàn, hơn nữa đã biết cường giả liền như vậy mấy cái Lưu Tinh Cấp, uy hiếp độ khá thấp, cho nên phải các người năm cái đi qua." Nguyên năm Lâu Chủ nói, "Nhiệm vụ các người đã biết rồi, nếu như hiện tại không muốn đi, cũng chỉ có thể tạm thời cư ngụ ở Long Sơn Lâu bên trong không phải đi ra ngoài, cho đến nhiệm vụ này kết thúc."

"Có gì dị nghị không?" Nguyên năm Lâu Chủ nhìn trước mắt năm vị.

"Lô Gia gia tộc phía trong tòa thành, có Ngân Nguyệt cấp sao? Có Xung Hào Cấp sao?" Dư Tinh Thu hỏi.

"Đến nay không có phát hiện!" Nguyên năm Lâu Chủ nói, "Có thể có có giấu diếm lực lượng, nhưng rất không có khả năng có Xung Hào Cấp! Xung Hào Cấp lực lượng rất hiếm thấy, sẽ không lãng phí ở một cái phân đàn ."

"Những thứ kia Tà Thần Ma Thần cuối cùng chẳng qua là giấu diếm ở trong bóng tối." Ti Bách Vinh liền làm hướng Dư Tinh Thu nói, "Không thể nào xa xỉ đến một cái quận liền an bài một gã Xung Hào Cấp ."

"Nếu như không thành vấn đề, kia chúng ta hiện tại tựu xuất phát!" Nguyên năm Lâu Chủ nói, "Chúng ta Long Sơn Lâu sẽ phái ra một chiếc tàu cao tốc đưa các người đi qua."

Ti Bách Vinh liền nói: "Tinh Thu, lần này tương đối nguy hiểm, người là một pháp sư, hay là theo sát chúng ta, chúng ta có bảo vệ tốt người."

Dư Tinh Thu khẽ nhủ mảy.

Nàng đáy lòng rất phiền chán cái này vẫn theo đuổi nàng Ti Bách Vinh, nhưng gia tộc của nàng đang ở Thanh Hà Quận, cho nên cũng không nguyện cùng Ti Gia nào quá cương.

Đông Bá Tuyết Ứng đeo binh khí cái hòm đã đi ra ngoài rồi, Dư Tinh Thu cũng đi theo cùng nhau đi ra ngoài.

"Liền một cái tốt đi một chút trữ vật bảo vật cũng không có, còn đeo binh khí cái hòm." Ti Bách Vinh xuy một tiếng.

**

Khúc Thái Thành cảnh nội, ở một mảnh bình nguyên trên đất trống có một ngọn hùng vĩ tòa thành, chiếm diện tích tấc tấc ba dặm nhiều, so sánh với Đông Bá Tuyết Ứng nhà Tuyết Thạch Thành Bảo còn muốn lớn hơn chút ít.

Đây chính là Lô Gia gia tộc tòa thành.

Tòa thành hết sức bảo, nội thành bảo.

Nội thành bảo thành tám bên hình dạng, giống như cổ quái vật gục ở kia, chỗ ngồi này nội thành bảo chính là ‘ Lô Hoài Như ’ tự mình nghiên cứu bố trí mà thành, nội bộ trọng trọng cơ quan pháp trận. Càng là đến gần tòa thành dưới đáy. . . Lại càng tăng nguy hiểm.

"Thần Sứ đại nhân, chuẩn bị này mấy cái thị nữ, còn hài lòng?" Lô Hoài Như ưỡn nghiêm mặt nói.

Nửa năm ở ở đây là một gã quái vật loại to con nam tử.

Nam tử này thân thể vô cùng to con, eo thô giống như bễ cá, hần thân cao cũng chừng hai thước bốn năm bộ dạng, cánh tay so sánh với thường nhân bắp đùi thô, chòm râu cứng rắn như cương châm, một đôi tròng mắt trung khê rử cụp lấy, nhưng thỉnh thoảng mở ra lúc nhưng mang theo đáng sợ uy áp,

hồ hấp của hắn thậm chí để cho không khí chung quanh đều ở rung động nổ vang, bên cạnh bọn thị nữ đều có chút nom nớp lo sợ.

"Như bình thường sao." Vị này quái vật loại trắng hán lạnh nhạt nói, "Làm sao, ta cảm giác người rất sợ ta?"

"Thần Sứ thực lực ngập trời, ta đây là kính sợ." Lô Hoài Như liền nói.

"Yên tâm, ta chỉ là ở người này nghỉ ngơi một đoạn thời gian, mới vừa cứu tử nhất sanh từ lương hỏa thể giới trốn ra được, đều nhanh quên mất trong cuộc sống hưởng thụ này! Tốt lắm, người nữa chuẩn bị chút ít tiểu mỹ nữ tới đây, tốt nhất chuẩn bị chút ít lợi hại chút ít nữ pháp sư. Bình thường người bình thường thật không có mùi vị." Quái vật trắng hán tạp ba dưới miệng, cầm lên bên cạnh thịt từng ngậm từng ngậm ăn.

"Dạ dạ dạ, Thần Sứ đại nhân yên tâm, ta sẽ mau sớm làm ra nữ pháp sư hiến tặng cho Thần Sứ đại nhân." Lô Hoài Như liền nói.

"Đi đi đi đi, đừng ở chỗ này ngại mắt của ta." Quái vật loại trắng hán tùy ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Đe Dọa Uy Hiếp

Thanh Hà Quận Long Sơn Lâu một chỗ trống không trên cỏ, đang đỗ một chiếc ước chừng hai ma mười thước dài ngân bạch sắc phi chu, phi chu thượng trải rộng một chút pháp thuật đường vân. kxs7. com

"Lên một lượt phi chu sao." Nguyên Ngũ Lâu Chủ mang theo Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ năm cái đi tới nơi này.

"Thật xinh đẹp phi chu." Đông Bá Tuyết Ứng hai mắt tỏa sáng, đây là lần đầu tiên thấy phi chu, đi qua cũng là nghe nói mà thôi, "Nghe nói luyện kim phi chu, thấp nhất cũng muốn quá hai mươi vạn kim tệ một chiếc, bình thường Xung Hào Cấp cường giả hoặc là một chút thể lực lớn mới trang bị được rất tốt."

Ti Bách Vinh tự tiểu phi tiểu liếc mắt Đông Bá Tuyết Ứng, liền nói: "Nguyên Lâu Chủ, này chiếc luyện kim phi chu toàn thân là ‘khảm ngân kim’, khoang thuyền tất cả đều là lưu ly, sợ là được muốn năm mươi vạn kim tệ sao."

"Ha ha, các người Ti Gia cần hướng một chút Luyện Kim Đại Sư của mua, nhưng chúng ta Long Sơn Lâu là Tổng Lâu bên kia trực tiếp phái tới đây, chúng ta không cần hoa kim tệ, hơn nữa này luyện kim phi chu cũng là chúng ta Long Sơn Lâu tinh thành Tổng Lâu nội bộ Luyện Kim Đại Sư luyện chế mà thành, thành bản cũng thấp, đoán chừng ba mươi vạn kim tệ là được." Nguyên Ngũ Lâu Chủ nói.

Ti Bách Vinh suy đoán thất bại, mặt cũng không đổi sắc, sợ hãi than nói: "Rất giỏi, ta chuẩn bị mua một chiếc luyện kim phi chu, có thể từ Long Sơn Lâu mua sao?"

"Có thể, bất quá giá tiền cùng phía ngoài không sai biệt lắm." Nguyên Ngũ Lâu Chủ cười nói, "Không thể nào giá vốn đưa cho người, Luyện Kim Đại Sư của cũng muốn kiếm tiền."

"Đồng đồng đồng."

Dư Tĩnh Thu pháp sư cũng là dẫn đầu lên phi chu, nàng vẫn rất chán ghét Ti Bách Vinh, cũng là bởi vì Ti Bách Vinh thường xuyên khoe khoang cùng với dùng gia tộc áp người, giờ phút này nói nhiều như vậy không phải là khoe khoang hắn mua được rất tốt phi chu sao? Dư Tĩnh Thu dù sao cũng là lạy ở Siêu Phàm đại sư môn hạ, nàng theo đuổi là hi vọng giống như nàng Lão sư giống nhau trở thành Siêu Phàm.

Đây mới thực sự là lực lượng! Khoe khoang? Dùng gia tộc áp người? Quá cạn mông rồi!

"Đồng đồng đồng. (.)" Đông Bá Tuyết Ứng cũng lên phi chu, Ti Bách Vinh không có khoe khoang đối tượng, cũng cùng dưới trướng hộ vệ xà ung cùng với vẫn lấy hắn làm như Thiên Lôi sai đâu đánh đó Đường Hùng lên phi chu.

"Một đường thuận lợi."

Nguyên Ngũ Lâu Chủ ở trên cỏ xa nghiêng nhìn.

Hồ.

Phi chu rất nhanh bay lên trời, không ngừng lên cao, lên tới hơn 1000m độ cao sau, lúc này mới nhanh chóng hướng nơi xa bay đi, càng bay cũng càng cao càng xa. . . Rất nhanh liền biến mất ở chân trời.

...

Phi chu bên trong khoang thuyền.

Cả khoang thuyền cũng là tùy trong suốt lưu ly bố trí mà thành, có thể rõ ràng nhìn thấy phía ngoài cảnh tượng, lưu ly trung mơ hồ còn có thể thấy một tia màu sắc rực rỡ, đúng là xa hoa.

"Mấy vị."

Chịu trách nhiệm điều khiển phi chu hai gã Long Sơn Lô cao thủ nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ, trong đó một gã một bộ ngân bạch giáp khái nam tử nói: "Mấy vị muốn đi Khúc Thái Thành Lô Gia gia tộc tòa thành, là chuẩn bị buổi tối tập kích đâu? Hay là ban ngày? Nếu như ban ngày nói, phi chu có thể lấy tốc độ nhanh nhất đi tới, chỉ cần hai canh giờ là có thể đã tới. Nếu như không nóng nảy, phi chu tự lấy tương đối chậm tốc độ đi tới, đoán chừng ban đêm đã tới."

"Ban ngày công kích cùng buổi tối công kích, thật ra thì không có gì khác nhau." Dư Tinh Thu thanh âm rất êm tai, "Vị kia Lô Hoài Như là một gã Lưu Tinh Cấp pháp sư, lại càng luyện kim cao thủ, nếu nơi đó là cực kỳ bí ẩn trọng địa. Hẳn khẳng định cài đặt nhiều cảnh giới pháp trận ..., một khi chúng ta lên vào. . . Liên sẽ lập tức bị phát hiện."

"Tinh Thu là Ngân Nguyệt cấp pháp sư, nàng nếu nói có cảnh giới pháp trận khẳng định bị phát hiện, vậy thì nhất định sẽ bị phát hiện." Ti Bách Vinh còn lại là nói, "Nếu cũng sẽ bị phát hiện, vậy thì ban ngày công kích sao, càng nhanh càng tốt. (. .)"

"Chúng ta không vội, liên ban đêm sao." Dư Tinh Thu nói, "Ban đêm gia tộc tòa thành đám binh sĩ thay ca hoặc là chuẩn bị ăn cơm tối vân vân, cũng sẽ buông lỏng rất nhiều, ban ngày tương đối sâm nghiêm, buổi tối còn lại là bóng đêm ảnh hưởng gấp phải cơ quan pháp trận hơn phiền toái."

"Tinh Thu thật là thông minh." Ti Bách Vinh liền nói.

"Tốt, vậy thì ban đêm." Chịu trách nhiệm điều khiển phi chu Long Sơn Lô hai vị nhân viên cũng lập tức làm quyết định, thật ra thì lấy tương đối nhẹ nhàng tốc độ đi tới, đối phi chu mà nói là nhất tiết kiệm tiêu hao .

Đông Bá Tuyết Ứng rất nhanh liền đi ra khỏi khoang đi tới phi chu giáp lớp học.

"Thật cảm giác không giống với."

Trên bong thuyền gió tương đối lớn.

Bất quá bởi vì phi chu hình dáng thiết kế, gió cơ hồ cũng là từ phi chu phía trên gào thét mà qua, giáp lớp học phong hòa ngoại giới so sánh với đã nhỏ rất nhiều.

"Hò. . ." Đứng ở boong tàu nhìn phi chu lan can, nhìn chung quanh trôi Vân Đóa, nhìn Vân Đóa phía dưới như ẩn như hiện có thể nhìn qua mệnh môn đại địa, cảnh sắc thật sự xinh đẹp, Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy có chút tâm thần sáng khoái.

"Đồng đồng đồng." Lại có người đi ra khỏi khoang đi tới trên bong thuyền.

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn thoáng qua, người tới chính là vị kia có chút âm lãnh khí chất Ti Bách Vinh, Ti Bách Vinh mặc có chút đất tiền, một bộ quý tộc diễn xuất, hẳn cũng đi tới lan can bên cạnh nhìn phía ngoài cảnh sắc: "Mặc dù nhìn rất nhiều lần, có ở đó phi chu thượng ngắm phong cảnh đúng là rất tốt, Đông Bá Tuyết Ứng, người này là lần đầu tiên đang bay trên đồ sao."

Đông Bá Tuyết Ứng không có để ý đến hắn.

"Ta biết người, Đông Bá Tuyết Ứng, đến từ Nghi Thủy Thành! Cha mẹ người nghe nói bị Mặc Dương Gia Tộc cho Chop tới rồi, người còn có một đệ đệ gọi Đông Bá Thanh Thạch?" Ti Bách Vinh tùy ý nói.

Đông Bá Tuyết Ứng như rồng này nhìn về phía hắn.

"Ồ Thanh Hà Quận, không có ta Ti Gia không biết chuyện." Ti Bách Vinh nhìn hắn, "Muốn tiêu diệt hết các người Đông Bá gia tộc loại này tiểu gia tộc, đối với chúng ta Ti Gia mà nói dễ dàng tỷ như các người Đông Bá trong nhà có hai cái Thủ Nhân, một cái Sư Nhân, một cái Lục Tí Xà Ma? Trong thú nhân có thể bị có không ít tạo phản phản tặc, tùy ý tìm lý do, nói các người Đông Bá gia tộc chứa chấp tạo phản phản tặc, các người Đông Bá nhà thì xong rồi, đến lúc đó người bị phế sạch Đan Điền Khí Hải, cũng không thành được Kỳ Sĩ! Đệ đệ của người cũng sẽ bị phế bỏ pháp lực. . . Cho các người đi làm đầy tớ, người cảm thấy như thế nào a?"

Ti Bách Vinh nói rất tùy ý.

Nhưng trong đó uy hiếp cũng rất sắc bén.

Bình thường Đông Bá Tuyết Ứng thật mặc kệ có loại này đại gia tộc đệ tử, nhưng giờ phút này Ti Bách Vinh mà nói hãy để cho trong lòng hắn nổi lên lửa giận, đặc biệt là đệ đệ hắn! Hắn từ nhỏ nhìn đệ đệ lớn lên, một đường che chở, nói để cho đệ đệ làm đầy tớ?

"Ti Bách Vinh." Đông Bá Tuyết Ứng mở miệng.

"Ừ?" Ti Bách Vinh mỉm cười nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, hắn sớm đã thành thói quen những gia tộc kia khi bọn hắn Ti Gia trước mặt cúi đầu, "Biết sai lầm

rồi? Chỉ cần ngươi hôm nay ở chúng ta cúi đầu nhận thức sai, quay đầu lại cho...nữa thượng năm vạn kim tệ, chuyện giữa chúng ta coi như không có phát sinh quá."

"Ti Bách Vinh." Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, "Có người hay không nói ngươi là ngu xuẩn?"

Ti Bách Vinh kinh ngạc: "Ngươi. . ."

"Ngươi chính là một ngu xuẩn! Ba tuổi hài tử cũng so sánh với ngươi thông minh!" Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, "Lần này chúng ta đi Khúc Thái Thành là muốn đối phó một cái Tà Thần Ma Thần ở chúng ta Thanh Hà Quận phân đàn! Chúng ta năm cái cùng nhau liên thủ như cũ là có sinh mạng nguy hiểm, vào lúc này ngươi thế nhưng ngu xuẩn uy hiếp ta? Đe dọa ta? Cho dù ta tạm thời cúi đầu, ta chỉ sợ cũng phải trong lòng còn có oán hận sao? Đến lúc đó ở tấn công kia Lô Gia tòa thành, ở thời khắc mấu chốt ta âm ngươi một thanh, ngươi nói không chừng sẽ vứt bỏ mạng nhỏ."

"Cho dù ngươi thật muốn đe dọa ta uy hiếp ta, nhất định loại nhiệm vụ kết thúc sao."

"Hiện tại ngươi uy hiếp ta, trừ để cho ta oán hận ngươi, tựa hồ không có gì khác chỗ dùng sao?" Đông Bá Tuyết Ứng cau mày, "Ngươi nói ngươi có phải hay không ngu xuẩn?"

"Ngươi, ngươi. . ." Ti Bách Vinh sắc mặt khó coi, "Ngươi thật không sợ ta. . ."

"Tùy ngươi liền! Nhưng ngươi cũng muốn gánh chịu hậu quả, có lẽ hậu quả không giống như ngươi nghĩ tốt như vậy!" Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu liền hướng khoang đi tới, hần lười cùng cái này ngu xuẩn nói thêm câu nữa nói nhảm

Nhiệm vụ lần này chính mình vốn chính là tới tích góp từng tí một chút ít kinh nghiệm.

Loại lần này sau khi, chính mình liền sẽ chủ động đi xin Thanh Đồng Lệnh nhận Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ! Phải biết rằng, Xung Hào Cấp chiến lực có quyền lực là hoàn toàn không đồng dạng như vậy, giống như thành vệ quân này một ít chấp pháp cơ cấu căn bản không có quyền đối phó hần, thật ra thì cho dù nghĩ muốn đối phó, các phạm nhân cũng là rất khó uy hiếp được một gã Xung Hào Cấp chiến lực, cho nên Xung Hào Cấp chiến lực cho dù tội phạm cũng là Long Sơn Lâu tiến hành Thẩm Phán!

Cho nên Ti Gia là uy hiếp không được Xung Hào Cấp chiến lực, Xung Hào Cấp giữa lẫn nhau là nói chuyện ngang hàng tư cách.

Ti Lương Hồng đương nhiên là cả Long Sơn Bảng cũng xếp hạng năm trăm chừng cường đại tồn tại, không có cần thiết, Đông Bá Tuyết Ứng là không muốn cùng Ti Lương Hồng là địch.

"Ngươi, ngươi. . ." Ti Bách Vinh nhìn Đông Bá Tuyết Ứng tiến vào khoang bóng lưng, tức giận rằng, "Lại dám không nhìn ta, lại dám không nhìn ta, rất tốt, rất tốt, ta nhớ ở ngươi! Loại nhiệm vụ lần này sau khi ta nhất định. . ."

"Ừ?"

Ti Bách Vinh mặt liền biến sắc, "Đáng chết này tiểu tử, sẽ không thật ở trong nhiệm vụ âm ta đi?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Phủ Xuống

"Không thể cho hần cơ hội, muốn cho lão Lương tùy thời đi theo ta. (xem tiểu thuyết đi. . .)" Ti Bách Vinh thật sự có chút bận tâm, cái này gọi Đông Bá Tuyết Ứng tiểu tử ở trong nhiệm vụ âm chính mình, "Tạm thời bỏ qua cho tiểu tử này, không cùng hần so đo, đợi đến nhiệm vụ kết thúc, hừ hừ, xem ta như thế nào ngấm chế hần."

Hai mươi hai tuổi Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ?

Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ cùng Xung Hào Cấp chẳng qua là kém một bước. . . Nhưng một bước này nhưng tựa như lạch trời.

Từ bình thường Kỵ Sĩ tu hành đến Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, dựa vào thiên phú tư chất, dựa vào một chút tài nguyên lợi hại đầu khí pháp môn cũng có hi vọng đột phá, giống như Ti Bách Vinh cũng là bởi vì thiên phú cú hảo, ở gia tộc tài bồi hạ làm liền một mạch tu hành đến Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, sau đó. . . Liên thể ở Ngân Nguyệt cấp!

Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, đến Xung Hào Cấp, đòi tâm linh yêu cầu rất cao, phải đạt tới ‘ Thiên Nhân Hợp Nhất ’ cảnh giới rồi sau đó lợi dụng thiên địa lực lượng mới có thể đột phá đạt tới Xung Hào Cấp.

Thiên Nhân Hợp Nhất?

Ti Bách Vinh trở thành Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ nhiều năm, Đường Hùng, Lương Ung cũng là trở thành Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ nhiều năm, nhưng bọn họ đối ‘Thiên Nhân Hợp Nhất’ hoàn toàn sờ không được đầu óc.

...

Pháp sư thì không giống với.

Bọn kỵ sĩ là ý vào thân thể, pháp sư thì càng trọng trí trí khôn!

Các cần nghiên cứu thiên địa phân tích tự nhiên, nghiên cứu rất nhiều quy luật, mới nắm giữ một chút pháp thuật, cho nên thực lực càng mạnh pháp sư, trí khôn cũng càng thêm rất cao, bình thường có thể trở thành Ngân Nguyệt cấp đại sư. . . Trí khôn cũng là rất phi phạm, cho nên ‘Dư Tĩnh Thu’ mới sẽ cho người cảm thấy tươi đẹp. Trẻ tuổi như vậy liền như thế được, tiếp tục nghiên cứu phân tích thiên địa. . . Ở kế tiếp hơn một trăm năm sống lâu, là có rất biến to có thể đạt tới ‘Thiên Nhân Hợp Nhất’ cảnh giới.

Pháp sư nắm giữ Thiên Nhân Hợp Nhất, là dựa vào nghiên cứu!

Mà Kỵ Sĩ muốn nắm giữ Thiên Nhân Hợp Nhất, thì khó khăn! Rất nhiều Kỵ Sĩ cũng là lớn quê mùa một cái, căn bản không biết nên làm sao đạt tới ‘Thiên Nhân Hợp Nhất’. Cho nên Đông Bá Tuyết Ứng mặc dù bị cho rằng là hai mươi hai tuổi Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, nhưng rõ ràng không có Dư Tĩnh Thu được coi trọng. Người bình thường đều cho rằng. . . Đông Bá Tuyết Ứng là ý vào thân thể thiên phú tốt, một đường tu hành không có trở ngại, một ngụm khí tu luyện đến Ngân Nguyệt cấp.

Đông Bá Tuyết Ứng mặc dù thương Pháp Cảnh giới sớm đạt đến Đại Sư cảnh, Thần Nhi Minh Chi, này hơn sáu năm một mực phía sau núi trúc lâu ở lại tu hành, tìm hiểu thiên địa tự nhiên, thương pháp càng thêm mọc mọc tự nhiên, nhưng đến nay cũng không từng đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất. (. .)

Nhưng hấn cường đại thân thể, giao cho hấn Xung Hào Cấp đỉnh lực lượng! Một khi lực lượng huyết mạch bộc phát, lực lượng còn muốn gấp bội.

Ở Xung Hào Cấp trung cũng đủ để xếp hạng hàng đầu rồi.

"Một cái vận khí tốt tiểu tử, cũng dám cùng ta gọi nhíp? Thật là không biết trời cao đất rộng." Ti Bách Vinh âm thầm cắn răng, liền đi trở lại rồi khoanh.

"Tĩnh Thu." Ti Bách Vinh đi tới Dư Tĩnh Thu bên cạnh.

"Có việc?" Ngồi ở đó nhắm mắt tĩnh tu Dư Tĩnh Thu mở mắt ra.

"Đi tán công Lô Gia tòa thành, phải cẩn thận một chút, đặc biệt là cái kia Đông Bá Tuyết Ứng, tiểu tử này tuổi còn rất trẻ không trầm ổn, ta lo lắng đến lúc đó hấn âm thầm làm phá hư." Ti Bách Vinh hạ giọng nói, "Người đến lúc đó hãy theo ta cùng lão Lương, chúng ta nhất định sẽ bảo vệ tốt người."

"Hấn làm phá hư, hấn tại sao phải làm phá hư?" Dư Tĩnh Thu nghi ngờ.

"Người cẩn thận một chút là được." Ti Bách Vinh không có nói gì nữa liền đi ra.

Dư Tĩnh Thu đôi mi thanh tú cau lại, nhìn một chút ở phía xa Ti Bách Vinh, vừa nhìn một mặt khác cũng khoanh chân ngồi áo đen thanh niên Đông Bá Tuyết Ứng, âm thầm nói thầm: "Hai người bọn họ lúc trước cũng đi phía ngoài boong tàu, chẳng lẽ nổi lên xung đột? Nhìn Đông Bá Tuyết Ứng cũng không phải là lỗ mãng người a, ừ, hi vọng nhiệm vụ lần này đừng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn sao."

Nàng cũng mơ hồ có chút rồi chút ít lo lắng.

"Hô. . ."

Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi ở đó, tim đập ở từ từ càng ngày càng chậm, hô hấp cũng càng ngày càng trì hoãn, có đứng không chung quanh thể giới cảm ứng nhưng càng ngày càng rõ ràng, chung quanh từng đạo hơi thở, Dư Tĩnh Thu hơi thở, Đường Hùng, Ti Bách Vinh, Lương Ung cùng với kia hai gã khổng lồ phi chu, từng cái hơi thở cũng phi thường rõ ràng, thậm chí có thể cảm giác đi ra bên ngoài cuồng phong.

Tâm như chỉ thủy, bình tĩnh trong như gương mặt, chiếu rọi ngoại giới thiên địa tự nhiên.

...

Sắc trời dần dần mờ mờ.

Ngân Bạch Phi thuyền một mực trong mây mù phi hành.

"Đến." Đông Bá Tuyết Ứng dần dần khôi phục bình thường hô hấp, máu tốc độ chảy cũng khôi phục, hấn nhìn ra phía ngoài, hấn cảm ứng được cả phi chu tốc độ hiển nhiên đang không ngừng chậm lại. (.)

"Chư vị, có thể chuẩn bị đi xuống, lập tức tới ngay Lô Gia gia tộc tòa thành rồi." Không chế phi chu Long Sơn Lâu nhân viên nói.

"Đã tới rồi?"

"Lập tức sẽ phải chiến đấu."

Mọi người cũng đứng dậy, sắp gặp phải một cuộc đại chiến, tâm tình tuy nhiên cũng các không giống nhau.

Ti Bách Vinh, như vậy nhiệm vụ nguy hiểm còn là lần đầu tiên đón, cho nên đặc biệt đeo trong gia tộc một gã Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ hộ vệ, hẳn có chút thấp thòm có chút bất an, càng muốn ở Dư Tĩnh Thu trước mặt triển lộ hạ thực lực.

Đường Hùng, cũng rất bình tĩnh, một cái sống hơn 160 lão đầu, cái gì sóng to gió lớn cũng trải qua rồi.

Lương Ung có chút cẩn thận, bởi vì hắn được bảo vệ tốt Ti Bách Vinh.

Dư Tĩnh Thu là lần đầu tiên tới đón nhiệm vụ, mặc dù có chút khấn trương, nhưng pháp sư tâm tính làm cho nàng vẫn bình tĩnh đối mặt hết thảy.

Đồng Bá Tuyệt Ứng? Làm một gã Xung Hào Cấp chiến lực, hẳn không có sợ hãi, chẳng qua là đối Lô Gia tòa thành tràn đầy tò mò.

"Chư vị."

Dư Tĩnh Thu bọn họ năm người đi tới trên bong thuyền, quan sát phía dưới đều có thể nhìn đến kia một tòa hùng vĩ tòa thành, giờ phút này phi chu khoảng cách phía dưới cũng chỉ có ba trăm mét hơn, nhưng bởi vì phi chu mặt ngoài pháp trận dẫn động một chút sương mù che đậy, phía dưới người căn bản không nhìn thấy phi chu.

"Đợi lát nữa ta thi triển pháp thuật bao phủ chư vị, chúng ta trực tiếp nhảy xuống, lặn lẽ lên vào Lô Gia tòa thành." Dư Tĩnh Thu nói, "Nếu như có thể lặn lẽ thâm thấu, trực tiếp giết kia Lô Hoài Như, vậy thì không còn gì tốt hơn nhất rồi."

"Tốt, nghe Tĩnh Thu." Ti Bách Vinh thứ nhất nói.

"Có một tên Ngân Nguyệt cấp đại sư đồng hành, là chúng ta vận khí." Đường Hùng cũng tiếu a a nói.

"Thương." Đồng Bá Tuyệt Ứng còn lại là rút ra sau lưng binh khí trong rương hai khúc cán thương, bắt đầu liên tiếp tốt Phi Tuyệt Thần Thương.

Ti Bách Vinh thấy thế cũng là bủ môi, vừa lộn tay, trong tay liền một thanh hai tay đại kiếm.

Tất cả mọi người chuẩn bị xong, tùy thời có thể chiến đấu.

"Hô ~~~" một bộ áo bào xanh Dư Tĩnh Thu cầm trong tay một cây pháp trượng, bỗng nhiên một đạo gió lốc tịch quyển nổi lên tại chỗ mấy người.

"Chúng ta đi xuống." Dư Tĩnh Thu nói.

"Đi."

Hô, hô, hô. . .

Năm người đồng thời từ phi chu thương nhảy xuống, thật ra thì thực lực của bọn họ bất kỳ một cái nào từ ba trăm nhiều thước cao không nhảy xuống cũng không chuyện, gió lốc chủ yếu là vì điều chỉnh điểm rơi cùng với bí mật hiệu quả.

Đồng Bá Tuyệt Ứng nhìn phía dưới, theo hạ xuống, gió lốc dưới sự thao túng bọn họ hướng Lô Gia tòa thành nội thành bảo nóc nhà bay đi, cả nội thành bảo giống như một cái tám bên hình dạng kỳ dị quái vật gục ở kia, đồng thời phía dưới cũng nổi lên Phong, gió ở gào thét, tịch quyển lá cây cỏ đại, để cho tòa thành một chút bọn lính cũng khó khăn lấy mở mắt ra.

Suru suru suru suru.

Năm người ở gió lốc phụ trợ, lặn lẽ rơi vào trên nóc nhà.

"Đi, chúng ta đi vào." Ti Bách Vinh cầm hai tay đại kiếm, tràn đầy chiến ý.

"Ông ——"

Cả cái to lớn nội thành bảo nóc nhà cũng có rất lớn, giờ phút này sáng lên chói mắt hỏa hồng sắc quang mang, tia sáng chiếu rọi xuống, Đồng Bá Tuyệt Ứng bọn họ năm người mọi người không chỗ che dấu.

"Có thích khách!" Một đạo thanh âm lạnh như băng từ trong phía trong tòa thành bộ truyền ra, vang dội cả tòa thành mỗi một chỗ, "Đang ở nóc nhà, giết bọn họ!"

"Thích khách."

"Đang ở đó, giết bọn họ."

Ngoài tòa thành trên tường thành đại lượng tuần tra đám binh sĩ, một chút nội thành bảo các nơi tuần thú binh lính tất cả cũng lập tức phát hiện, lập tức

liền có vượt qua hai trăm Phá Tĩnh Nỗ nhắm ngay nơi này! Lô Gia bên ngoài liền có một vị Lưu Tĩnh Cấp đại sư lại thiện trường luyện kim, còn có bốn gã Lưu Tĩnh Cấp Kỳ Sĩ! Thực lực như vậy, tự nhiên tòa thành binh lính trang bị cũng rất tốt.

"Chúng ta bị phát hiện rồi." Đường Hùng mở miệng nói.

"Hừ, phát hiện thì thế nào, cùng lắm thì, toàn bộ giết sạch." Ti Bách Vinh cười lạnh nói.

"Chúng ta lần này nhắm vào là Lô Gia, các người muốn ngăn cản chúng ta chẳng qua là chịu chết." Cầm trong tay pháp trượng Dư Tĩnh Thu mở miệng nói, nàng thanh âm trong trẻo lạnh lùng dễ nghe, vang dội ở tòa thành mỗi một chỗ, đồng thời kèm theo thanh âm của nàng, chung quanh mấy dặm phạm vi cũng xuất hiện vô số băng sương hàn khí, không khí chung quanh nhiệt độ kịch liệt chợt giảm xuống.

Trên mặt đất ngưng kết rồi thật dày băng sương, một chút bùn đất mặt đất hoàn toàn bị đóng băng, cả cái to lớn Địch Lô nhà tòa thành cũng biến thành một tòa cự đại băng sương tòa thành rồi, tất cả binh lính trên người cũng ngưng kết rồi băng sương, mọi người lạnh run.

"Lạnh, lạnh quá." Một chút binh lính trực tiếp hiểu run run té trên mặt đất.

"Lùi ra băng sương lĩnh vực các người có thể sống mạng, nếu không như vậy đông lạnh đi xuống, chỉ biết bị đông cứng chết." Dư Tĩnh Thu nói, nàng đối với mấy cái này nhỏ yếu binh lính hay là ôm lòng nhân từ.

"Hô."

Đồng Bá Tuyệt Ứng nhìn chung quanh một mảnh băng sương, cảm thụ được này lạnh vô cùng nhiệt độ, có chút sách sách sợ hãi than, Dư Tĩnh Thu pháp sư am hiểu nhất không hổ là hàn băng loại, giờ tay nhắc chân đang lúc thả ra băng sương lĩnh vực không chế phạm vi vừa lúc bao trùm cả tòa thành, lạnh vô cùng nhiệt độ cũng không còn đến trong nháy mắt chết rét người trình độ, loại này lực không chế thật sự lợi hại.

Đi nhiên đông lạnh được thời gian dài hay là gặp người chết.

"Đi mau, đi mau." Một chút thân thể mạnh chút ít lập tức lôi kéo một chút yếu chút binh sĩ ra bên ngoài trốn, phía trong tòa thành một chút bọn người hầu đã ở ra bên ngoài trốn, hai ba ngàn tên lính ở ' băng sương lĩnh vực ' hạ chút nào không có lực phản kháng, mọi người chỉ có thể ra bên ngoài trốn, như vậy lạnh như băng dưới tình huống bọn họ đông lạnh được lạnh run, ngón tay chết lạnh mất đi tri giác, căn bản không cách nào thao tác Phá Tĩnh Nỗ.

"Đi thôi." Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng, Đồng Bá Tuyệt Ứng bốn người bọn họ còn lại là ở chung quanh, tất cả đều nhảy xuống nóc nhà.

Nếu không cách nào lạng lè lên vào, vậy thì chính diện tấn công rồi.

...

"Hừ, một đám ngu xuẩn, một chút dùng cũng không có." Xa xa nhìn đi ra bên ngoài bọn lính cũng ra bên ngoài trốn, Lô Hoài Như hừ lạnh một tiếng cũng là nhanh chóng chạy nhanh ở trên hành lang, không ngừng trong triều tòa thành chỗ bí ẩn chạy tới, "Xem ra vẫn phải là dựa vào chính mình cùng mấy tên hộ pháp rồi, các người không vào tới liền thôi, dám vào vào ta kiến tạo nội thành bảo, đó chính là chết."

Lô Hoài Như có đầy đủ lòng tin.

Hắn cơ quan bấy rập pháp trận. . . Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ đến năm ba cái cũng phải chết! Chớ nói chi là hắn nơi này còn ở lại một vị vĩ đại Thần Sư đại nhân, này cũng làm cho hắn lo lắng mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ma Thần Thủy Thạch

Tòa này to lớn tám cạnh hình dạng nội thành bảo chiếm diện tích một hai dặm phạm vi, bên trong không biết giấu bao nhiêu cơ quan bấy rập. (xem tiểu thuyết đi . .)

"Lô Hoài Như liền trốn ở bên trong, chúng ta được giết đi vào." Ti Bách Vinh có chút do dự nhìn trước mắt hành lang, hành lang sâu thẳm đi thông nội thành bảo chỗ sâu, "Bất quá bên trong cơ quan bấy rập pháp trận sợ rằng không ít, được am hiểu bảo vệ tánh mạng Kỳ Sĩ ở phía trước dò đường."

Đồng Bá Tuyệt Ứng lộ ra một nụ cười.

Cái này Ti Bách Vinh, vừa nhìn liền vừa kiểm điểm thể diện, lại sợ nguy hiểm, thật không biết hắn là thế nào tu luyện tới Ngân Nguyệt cấp.

Đường Hùng, Lương Ung cũng rất bình tĩnh bình tĩnh, bọn họ ánh mắt cũng rơi vào Dư Tĩnh Thu trên người.

"Mù quáng xông vào kia là chịu chết." Dư Tĩnh Thu thanh âm trong trẻo lạnh lùng, lại làm cho mọi người kim lòng không đậu bình tĩnh trở lại, "Lô Hoài Như mặc dù chỉ là một gã Lưu Tinh Cấp pháp sư, nhưng am hiểu luyện kim, khẳng định bố trí rất nhiều cơ quan bẫy rập pháp trận. Cho dù Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ mù quáng đi đến bên trong xông . . Cũng rất khó bảo toàn mạng, các ngươi hơi chút chờ một chút, ta thi triển pháp thuật ở phía trước dò đường."

Vừa nói Dư Tĩnh Thu cầm trong tay pháp trượng đôi môi khẽ động lên, không tiếng động đọc động chú ngữ.

Thật ra thì các đọc động chú ngữ là một loại minh thời miễn, dù sao một chút pháp thuật quá khó khăn, không minh thời miễn gần như cực hạn thi triển, thì không cách nào thi triển ra. Về phần một chút thứ nhất chờ pháp thuật. . . Căn bản không cần đọc động chú ngữ, cũng đủ mạnh mẽ thi triển. Giống như lúc trước băng sương lĩnh vực ..., đối Dư Tĩnh Thu sẽ không một chút áp lực.

"Ào ào xôn xao ~~~" trước mắt bỗng nhiên bắt đầu vô số hàn băng trống rỗng ngưng kết, rất nhanh tạo thành một cái chùng thùng nước tổ ước chừng có hai mươi mét hơn lớn lên bán không lồ hàn băng đại xà, hàn băng đại xà toàn thân trong suốt, ngẩng cao đầu rắn mạng theo lạnh như băng sát ý, kia uy thế vô hình để cho Ti Bách Vinh, Đường Hùng bọn họ mọi người đều có chút kiêng kỵ.

"Cấp năm pháp thuật Hàn Băng Chi Xà." Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm gật đầu, "Bực này pháp thuật đại xà không có bất kỳ yếu hại, mà lực lượng so sánh với tầm thường Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ cũng cao hơn nhiều, nói riêng về lực lượng sợ là sánh ngang Xung Hào Cấp, chẳng qua là trên kỹ xảo kém một chút, nếu có mười đầu. . Sợ rằng cũng có thể uy hiếp Xung Hào Cấp rồi, bất quá Xung Hào Cấp Thiên Nhân Hợp Nhất, thiên địa lực lượng áp chế, căn bản thi triển không được pháp thuật. (. .)"

Dư Tĩnh Thu cầm trong tay pháp trượng tiếp tục không tiếng động nhớ tới chú ngữ.

Lại một lát sau, lại là một cái giống như trước khổng lồ hàn băng đại xà ra hiện tại rồi bên cạnh.

"Pháp lực có hạn, còn cần đối mặt phía dưới không biết tình huống. Cần tiết kiệm một chút." Dư Tĩnh Thu nói, "Có này hai cái Hàn Băng Chi Xà đủ để mở đường rồi."

"Ha ha, có một tên Ngân Nguyệt đại sư đi theo, ta nói, là vận khí của chúng ta a." Đường Hùng cười, "Này Hàn Băng Chi Xà không có yếu hại, nếu như chúng ta đi dò đường, đây chính là lấy mạng liều mạng."

"Hay là Tĩnh Thu lợi hại." Ti Bách Vinh thối phòng nói, "Tốt, chúng ta lên đường, Tĩnh Thu, người đang ở đây chúng ta bốn người bảo vệ ở giữa, ta cùng lão Lương ở phía trước, Đông Bá Tuyết Ứng cùng Đường Hùng liền ở phía sau."

Mới vừa mới không dám ở phía trước hướng.

Hiện tại có hai cái hàn băng đại xà ở phía trước nhất, hẳn cũng là mười phần tự tin rồi.

...

Rộng rãi hành lang lối đi, hai cái khổng lồ hàn băng đại xà một trước một sau ở du động đi tới, mà mỗi một đoạn đường đều dừng lại cái đuôi quạt bên cạnh hành lang vách tường, ừng ừng ~~~ hành lang rung động, một chút pháp thuật đường vân bị mạnh mẽ hủy diệt, có một chút yếu ớt chút ít vách tường trực tiếp âm âm sụp đổ, một chút bẫy rập bị hủy diệt, có chút bẫy rập bị kích thích, công kích ở hàn băng đại xà trên người, mặc dù đâm ra kẻ nứt băng tuyết, hàn băng đại xà mặt ngoài hàn khí bắt đầu khởi động liên đền bù rồi kẻ nứt băng tuyết, chỉ là cả người hơi rút nhỏ một tia.

Mỗi một lần công kích, mỗi một lần bị thương, hàn băng đại xà cũng sẽ không ngừng tổn thất hàn băng lực lượng, làm cuối cùng chống đỡ không nổi lúc sẽ hoàn toàn hỏng mất.

Có ở đó hồng mắt trước bọn họ căn bản không có yếu hại! Có thể không sợ hãi từ vong điên cuồng công kích.

"Thật là đáng sợ." Đông Bá Tuyết Ứng ở phía sau nhìn, âm thầm sợ hãi than, "Nếu như cho pháp sư đầy đủ thời gian, uy hiếp đúng là so sánh với Kỵ Sĩ lớn hơn, các bố trí ra một chút pháp thuật đại trận, nghe nói uy lực lớn hơn nữa. (xem tiểu thuyết đi . .)"

Pháp sư, càng giống là học giả, nghiên cứu phân tích thiên địa. Bọn họ thi triển pháp thuật cũng tinh diệu vô cùng, đầy đủ có đầy đủ thời gian chậm quá thi triển pháp thuật, có thể dễ dàng đem Kỵ Sĩ cho tàn bạo chết! Nếu như cho bọn họ nửa năm bố trí ra mạnh trận, uy lực thì càng lớn.

Mà Kỵ Sĩ thì hơn dừng mảnh.

Bọn kỵ sĩ là trong nháy mắt bộc phát, giết chóc phía trước, càng là cường đại Kỵ Sĩ tốc độ càng nhanh, giống như Đông Bá Tuyết Ứng hiện tại cũng là một chớp mắt liền lao ra hơn trăm thước khoảng cách, thường nhân thậm chí cũng thấy không rõ thân ảnh của hắn. Loại này tốc độ đáng sợ. . . Thật muốn ám sát một gã pháp sư, các căn bản phản ứng không kịp nữa, cho nên pháp sư cùng Kỵ Sĩ cũng có riêng của mình ưu thế.

"Rầm rầm rầm ~~~ "

Hàn băng đại xà thuần túy lực lượng, gần như Xung Hào Cấp, bọn họ nếu như gần người chém giết có thể còn ngu xuẩn điểm, khả dụng tới hủy đi hành lang lối đi cũng là vô cùng am hiểu, kèm theo một chút nổ vang, rất nhiều vách tường cũng sụp đổ, nhiều bẫy rập cũng không có cơ hội để phát huy, rất nhiều pháp trận từ đường vân thượng liền bị phá hư.

Bất quá cả nội thành bảo đảm là rất vững chắc, mặc dù hủy đi một chút vách tường, tòa thành bản thân như cũ có những thứ khác chống đỡ tường chỗ ở, như cũ không có sụp đổ.

"Ha ha, có Tĩnh Thu ở, chúng ta nhưng dễ dàng nhiều, cái gì cơ quan bấy rập pháp trận, căn bản uy hiếp không được chúng ta." Ti Bách Vinh ha ha cười.

"Không thể khinh thường." Dư Tĩnh Thu cầm trong tay pháp trượng, nhưng cẩn thận quan sát phía trước hết thấy động tĩnh, "Một gã lợi hại Luyện Kim Đại Sư, có chút cơ quan bấy rập là ngoài dự tính của , của ta hai cái Hàn Băng Chi Xà mặc dù trước sau liên tục hai lần bóp ép phá hư. . . Cũng chỉ có thể nói vượt qua chín thành cơ quan bấy rập pháp trận có bị phá hư mất, không có tuyệt đối an toàn nắm chắc, còn phải cẩn thận."

"Cũng vượt qua chín thành, không thành vấn đề. Hơn nữa kia Lô Hoài Như. . . Chỉ sợ cũng không có Tĩnh Thu nguoi nghĩ lợi hại như vậy, Tĩnh Thu nguoi đang ở đây Trường Phong Học Viện, tiếp xúc cũng là vô cùng cao thủ lợi hại, nơi nào là Lô Hoài Như có thể so sánh." Ti Bách Vinh nói, ngoài miệng nói như vậy, có thể được động thượng hân vẫn lấy kinh nghiệm phong phú hộ vệ Lương Ung làm như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, hiển nhiên hay là có chút cẩn thận.

. . .

Nội thành bảo bí mật chỗ sâu một chỗ trong đại điện.

Lô Hoài Như ngồi ở đại điện chỗ cao trên bảo tọa, cau mày, bên cạnh còn lại là đứng ba tên dưới tay, mọi người cũng là Lưu Tinh Cấp Kỳ Sĩ.

"Đáng chết, không nghĩ tới cái kia pháp sư dĩ nhiên là Ngân Nguyệt cấp pháp sư." Lô Hoài Như cau mày, lúc trước hân chẳng qua là nhìn đi ra bên ngoài tràn ngập băng sương, ngay cả đám chút ít phạm nhân cũng không có thể trong nháy mắt chết rét, cho là không có thật lợi hại, hân vẫn không dám có ngọn, liền làm Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ năm người tướng mạo hân cũng không thấy, tự nhiên không biết Dư Tĩnh Thu tới.

"Đàn chủ, làm sao bây giờ?" Ba tên hộ pháp cũng nhìn hân.

"Có thể làm sao? Túc túc hai cái Hàn Băng Chi Xà tùy ý phá hư, phá hủy nhiều địa phương, của ta pháp trận cũng bị hủy diệt rồi, một chút thuần túy cơ quan bấy rập cũng không còn mấy cái có thể phát huy tác dụng. Cho dù bị kích thích, nhiều nhất tiêu hao một chút Hàn Băng Chi Xà lực lượng thôi." Lô Hoài Như lắc đầu, "Xem ra chỉ có một lần cơ hội."

Hân cả nội thành bảo cơ quan bấy rập, tự nhiên có một chút sát chiêu địa phương.

Có thể có hai cái hàn băng đại xà. . .

Đưa đến chỉ có ngu xuẩn nhất đàn khó khăn nhất bị phá hư một chỗ cơ quan bấy rập có thể phát huy đại tác dụng.

"Có một nơi tuyệt sát bấy rập, là thứ bảy hành lang!" Lô Hoài Như nói, "Là ta bố trí uy lực lớn nhất một chỗ bấy rập! Bất quá có kia hai cái hàn băng đại xà ngăn chặn ở phía trước, sợ rằng này bấy rập chỉ có thể giết chết hai ba Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ. . . Cho nên cần ba vị hộ pháp xuất thủ, khi bọn hân bị bấy rập trọng thương dưới tình huống, các nguoi đi bỏ Thượng Nhất Dao, hừ, điểm chết nguoi thời khắc ba nguoi các nguoi sánh ngang Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ giết đi qua, bọn họ hân phải chết."

"Dạ." Ba vị hộ pháp cũng cung kính tuân mệnh, đi theo đều có chút đau lòng từ trong lòng ngực lấy ra bộ ngực dây chuyền, dây chuyền có thể mở ra, bên trong chính là một huyết sắc Tiểu Tinh thể.

Ba nguoi bọn hân tất cả đều ngửa đầu ăn náy màu đỏ như máu Tiểu Tinh thể.

Đi theo da bắt đầu hiện hồng, toàn thân khí huyết bắt đầu khởi động, đầu khí trong cơ thể cũng bắt đầu phát sinh chút ít biến hóa.

Đây là bọn hân bảo vệ tánh mạng vật —— ‘Ma Thần Thủy Thạch’, đối Xung Hào Cấp không có gì dùng, có đúng không Lưu Tinh Kỳ Sĩ, Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ đều có thực lực tăng nhiều hiệu quả, thực lực càng yếu gia tăng hiệu quả càng rõ ràng. Bình thường Lưu Tinh Kỳ Sĩ ăn sau có thể ở trong khoảng thời gian ngắn đạt tới sánh ngang Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ thực lực, dĩ nhiên đợi đến được hiệu sau khi, có kiệt sức hai ba ngày thời gian.

Nhưng dù vậy, bức này có thể thực lực tăng nhiều bảo bối cũng cực kỳ trân quý rồi, bọn họ là này nhất phân đàn hộ pháp, cũng chỉ là mỗi nguoi một mà thôi.

"Đừng đau lòng, loại lần này sau khi chúng ta nhất định phải mang đi, ta đến lúc đó thì sẽ xin, giúp các nguoi nữa cho tới một." Lô Hoài Như nói, "Mau đi đi, đi thứ bảy hành lang phía sau chờ."

"Dạ."

Ba tên da hiện hồng hộ pháp lập tức đi ra ngoài.

Lúc này từ bên cạnh cửa hông đi tới một gã giống như quái vật loại trắng hân, cước bộ của hân mơ hồ làm cho cả đại điện đều ở rung động, Lô Hoài Như nhìn lập tức biết điều một chút đứng lên, quái vật kia loại trắng hân tùy ý nói: "Làm sao, gặp phải phiền toái?"

"Bẩm Thần Sứ đại nhân, nơi này sợ rằng bại lộ." Lô Hoài Như nói.

"Bại lộ?" Quái vật trắng hân đi tới bảo tọa bên cạnh, trực tiếp ngồi xuống, cau mày hừ lạnh, "Không có phát hiện ta đi?"

"Nếu như phát hiện Thần Sứ đại nhân, liền không phải chỉ là để mấy cái Ngân Nguyệt cấp đã tới, sợ rằng sẽ trực tiếp an bài Ti Lương Hồng, Hạng Bàng

Vân sao, thậm chí có thể để cho Siêu Phàm tới đây." Lô Hoài Như nói, Xung Hào Cấp thực lực cũng là có khác nhau .

Bình thường Xung Hào Cấp, cũng phải có được Thanh Đồng Lệnh.

Lợi hại chút ít , có thể xếp hạng cả đế quốc trước ba nghìn tên, vào bảng cùng không có vào bảng khác biệt còn là rất lớn.

Mà Ti Lương Hồng kia là đã sống mấy trăm năm Huyết Yêu lão quái vật, Hạng Bàng Vân lại càng hung tàn, hai người bọn họ ở cả Long Sơn Đế Quốc Xung Hào Cấp cũng đủ để xếp hạng năm trăm tên chừng, là xa xa bao trùm ở bình thường Xung Hào Cấp trên .

"Mấy cái Ngân Nguyệt cấp?" Quái vật trắng hán xuy cười một tiếng, "Ở trước mặt ta bất quá là chút ít con kiến hôi thôi, đáng tiếc a, mới vừa ở người này nghỉ ngơi một đoạn an ổn cuộc sống liền muốn rời đi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Tuyệt Sát Bấy Rập

Thứ bảy hành lang chỗ rẽ đại sảnh giấu điểm đường hẻm bên trong, phân đàn ba tên che pháp chính cầm binh khí canh giữ ở kia.

"Tới." Bỗng nhiên một gã người cao hộ pháp hạ giọng.

Ừm ừm~~~~

Phía ngoài truyền đến một chút tiếng oanh minh, mặt đất cũng phát ra chấn động.

Nhỏ gây che Pháp Tắc là đi tới phía trước xuyên thấu qua quan sát lỗ nhìn phía ngoài, chỉ thấy hai cái Hàn Băng Đại Xà đã đi vào đến nơi này, thân thể không lộ quật ở nơi này chỗ rẽ đại sảnh trên vách tường, trong lúc nhất thời mặt đất ao hầm, vách tường nứt nẻ. . .

"Hai cái Hàn Băng Đại Xà, thật là độc ác, nhiều như vậy cơ quan pháp trận cũng bị hủy diệt rồi, may nhờ này thứ bảy hành lang cơ quan được ảnh hưởng thấp nhất." Nhỏ gây hộ pháp thầm nói, cơ quan bấy rập cũng chia rất nhiều chủng loại, cũng không phải là tất cả cũng có thể bị Hàn Băng Đại Xà phá hư .

"Chuẩn bị xong, loại những thứ kia người xâm lăng tiến vào đại sảnh, nữa động cơ quan." Người cao hộ pháp nói.

"Bọn họ bắt đầu tiến vào, nghe ta hiệu lệnh." Nhỏ gây hộ pháp xuyên thấu qua quan sát lỗ nhìn.

. . .

Đồng Bá Tuyệt Ứng bọn họ năm người đi theo ở hai cái Hàn Băng Đại Xà đi vào ở bên trong trong thành bảo, bọn họ đang tìm kiếm Lô Hoài Như! Bởi vì cả nội thành bảo là tám cạnh hình dạng, tất cả có tức tức tám chỗ rẽ đại sảnh.

Giờ phút này bọn họ liền đi vào rồi kia một người trong chỗ rẽ đại sảnh.

Ti Bách Vinh cầm trong tay song thủ kiếm cùng tóc đen lão giả Lương Ung đi ở phía trước, Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng đi giữa, nàng sớm cho mình gia trì hàn băng pháp thuật, thân thể mặt ngoài có một tầng hàn băng ngưng kết giáp khải.

Đồng Bá Tuyệt Ứng, Đường Hùng còn lại là đi theo phía sau cùng, chia ra ở Dư Tĩnh Thu chừng trác phía sau.

"Trong lúc này tòa thành rất lớn , Lô Hoài Như trốn được địa phương nào?" Ti Bách Vinh có chút nôn nóng nói.

"Không vội."

Dư Tĩnh Thu vừa nói, "Mỗi quá một nơi chúng ta cũng điều tra rõ ràng, cả nội thành bảo thành tám cạnh hình dạng, chúng ta đã xem xét rồi Lục Xử, tướng này là thứ bảy chỗ. Đem bộ phận số 8 khu vực toàn bộ điều tra rõ ràng sau, nếu như cũ không có. . . Kìa nên dưới mặt đất, chúng ta vừa đi vào dưới lòng đất! Mọi chỗ sàng chọn, phía ngoài có Long Sơn Lô phi chu giám thị, hẩn trốn không thoát đâu!"

"Ừ." Ti Bách Vinh gật đầu.

"Àm——" cả chỗ rẽ đại sảnh mặt đất bỗng nhiên dôi động, mặt đất bắt đầu di động, lộ ra phía dưới mọi người rãnh to, trong hầm cũng là sắc bén mũi thương! Mũi thương thượng còn phiếm màu xanh lá cây đậm, hiển nhiên là có rất mãnh liệt độc tố. Đồng Bá Tuyệt Ứng bọn họ mọi người cũng nhanh chóng né tránh, may là mặt đất lúc trước gặp phải Hàn Băng Đại Xà phá hư, những thứ này di động mặt đất chỉ có có bộ phận di động mờ, phần lớn khu vực cũng thể đã chết.

Cho nên Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ hơi chút né tránh, liền né tránh đến chỗ an toàn. (xem tiểu thuyết đi . .)

"Àm ——" bốn bề nứt nẻ vụn vụn vách tường bỗng nhiên trong nháy mắt hoàn toàn sụp đổ rồi, đại lượng Thạch Đầu lăn xuống trên đất, lộ ra vách tường sau lưng đại lượng cơ giới cung nỏ.

Không lồ cơ giới cung nỏ, bánh răng liên tiếp.

Vô số tên nô chi chết, trải rộng mỗi một mặt vách tường sau lưng, mỗi một cái tên nô cũng có khoảng bắp đùi lớn bằng! Thấy này tên nô, Ti Bách Vinh, Đường Hùng, Dư Tinh Thu bọn họ cả đám đều trái tim băng giá, như vậy thô tên nô. . . Lại là dựa vào cơ giới bánh răng kéo động thể chết, Lali khẳng định lớn vô cùng, buông thả ra lực công kích tuyệt đối so với Phá Tinh Nổ mạnh hơn!

"Không tốt!" Dư Tinh Thu sắc mặt đại biến.

"Bốn bề phòng, mỗi người một bên!" Kinh nghiệm lão đạo Đường Hùng, Lương Ung cơ hồ đồng thời cũng hô, bọn họ cũng đều biết đến thời khắc sinh tử.

Băng băng băng băng băng BENG! ! ! ! !

Mỗi một cái tên nô bắn ra chấn động cũng như vậy rõ ràng, phía trước, phía sau, tả hữu hai bên. . . Toàn bộ cũng là tên nô bắn tới, hơn nữa Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ vừa toàn bộ ở bên trong phòng khách, cùng tên nô khoảng cách xa nhất cũng là mấy chục thước, gần cũng chỉ có mười thước chừng. Quá gần rồi!

Vù vù vù vù. . .

Gió bị xé nát!

Túc túc mấy trăm cái thô to tên nô cơ hồ trong nháy mắt, lần lượt thay đổi cơ hồ đem trọn chỗ rẽ đại sảnh cho bao phủ!

May là nó chẳng qua là cơ quan, những thứ này tên nô là nhằm vào đại sảnh cơ hồ mỗi một chỗ , chân chính công kích được Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ năm người cũng là mấy chục cái thô to tên nô.

"Ngăn chặn."

"Mọi người ngăn trở."

Đường Hùng, Lương Ung cũng hô.

"Oành!" Tóc đen lão giả Lương Ung một tay nắm chặt một tay chiến đao, nắm chặt trong nháy mắt đón đỡ tá khai một cây tên nô, ở ngăn cản lúc, nắm chặt mang theo nghiêng hơi vừa thu lại đem lực lượng liên tan mất thành, tên nô văng tung tóe rồi! Nhưng dù vậy hấn như cũ cảm thấy tên nô lực đánh vào. Nếu như chính diện bị đánh trúng, mặc dù có giáp khi che chở cũng nhất định phải học máu trọng thương, hai ba cái tên nô đánh trúng sợ sẽ mất mạng.

"Đang đang đang." Đã hơn 160 tóc bạc lão giả Đường Hùng, cũng là hai tay đều cầm có một cái đoản kiếm, đang đang, hoàn mỹ ngăn cản cái kia một mặt công kích tới tên nô, những lão gia hỏa này kinh nghiệm quá phong phú rồi.

"Đáng chết, đáng chết." Đồng dạng là Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ Ti Bách Vinh nhưng sợ hơn rồi, hấn hai tay cầm hai tay đại kiếm ra sức ngăn cản.

Đang đang đang! ! !

Một cây tốc độ cao chính diện tập kích tới tên nô, hấn thân là Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, phản ứng là mau, động tác cũng mau, nhưng kiếm pháp của hấn hiển nhiên không đủ cao, ngăn cản đứng lên rất cố hết sức. kxs7. com

Kỵ Sĩ cao thấp, cùng chiến đấu kỹ xảo cũng không có tuyệt đối quan hệ.

Có thể trở thành Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, chẳng qua là đại biểu hấn đấu khí tu luyện đến Ngân Nguyệt cấp thôi, về phần hai tay đại kiếm kỹ xảo? Hấn mặc dù mỗi ngày cũng đi luyện một luyện, cũng cùng trong gia tộc cao thủ tỷ thí, nhưng liền làm ‘ Nhân Kiếm Hợp Nhất ’ cũng không có thể đạt tới, chỉ có thể coi là là trụ cột tương đối vững chắc, bình thường chiến đấu vậy là đủ rồi. Nhưng giờ phút này sống chết trước mắt, siêu cao nhanh chóng tên nô bắn tới, lúc này thì không cách nào suy tư làm sao ngăn cản mỗi một cái tên nô , dựa vào là hoàn toàn là phản xạ có điều kiện!

"Không." Ti Bách Vinh cái trán cũng là mồ hôi lạnh, bỗng nhiên hấn kinh hô lên, cuối cùng ngăn cản không ra.

"Hô." Thời khắc mấu chốt một mặt nắm chặt đột nhiên đưa qua tới, hết sức đụng phải một ít cái thô to tên nô, tên nô biến hướng bay mở, không có thể thương tổn được Ti Bách Vinh.

Thời khắc mấu chốt xuất thủ chính là Ti Bách Vinh hộ vệ ‘ Lương Ung ’.

Tóc đen lão giả Lương Ung cơ hồ một nửa lực chú ý đều ở Ti Bách Vinh trên người, hấn dù sao lần này tới, chính là chịu trách nhiệm bảo vệ , nhưng tên nô thật sự quá nhanh, hấn cũng là miễn cưỡng hết sức xuất thủ, ở giảm bớt lực, thân pháp loại phương diện cũng nhận lấy ảnh hưởng, trong lúc nhất thời

cả người lão đảo, hấn chính diện tập kích tới tên nô, ứng đối lúc nhất thời cũng có chút rối loạn, băng băng băng. . . Hấn hết sức đơn đao đón đỡ mở hai cây tên nô, đệ tam cây tên nô hấn sẽ thấy cũng không còn kịp rồi.

"A." Lương Ung một tiếng thấp giọng hô, thân thể hết sức né tránh.

Một cây tên nô từ bay qua, thô to tên nô hoàn toàn xé rách mở ra cánh tay phải của hấn, cầm chiến đao cánh tay phải trực tiếp bay lên, máu tươi phun tung toé.

Hô.

Rất nhanh tên nô liền tắt cả đều ngưng.

Tất cả tên nô toàn bộ công kích chỉ có duy trì vài giây thôi.

"Ai, đối mặt khoảng cách gần như vậy đáng sợ cơ giới tên nô, này Lương Ung không hoàn toàn tâm ngăn cản, lại vẫn dám phân tâm đi giúp cái kia vị Bách Vinh thiếu gia, không có mắt mạng coi là vận khí tốt rồi." Đường Hùng thở dài trong lòng.

"Lão Lương, lão Lương." Tránh được một kiếp Ti Bách Vinh liền làm vụn tóc đen lão giả Lương Ung, Lương Ung cánh tay phải chỗ cụt tay máu tươi xông ra, bất quá Lương Ung ngay cả đám lật tay lấy ra sợi tơ cần răng ghim ở chỗ cụt tay, đồng thời chỗ cụt tay da thịt mạch máu cũng bắt đầu co rút lại, máu tươi chảy ra tốc độ bắt đầu chậm dần.

"Ta không sao, chẳng qua là đứt rời cánh tay mà thôi." Lương Ung nói, hấn cũng không phải thật hơn sao trung thành, chẳng qua là hấn là Ti Gia bồi dưỡng, gia tộc của hấn cũng dựa vào Ti Gia, nếu như lần này Ti Bách Vinh vứt bỏ tánh mạng mà nói. . . Hấn và gia tộc của hấn cũng xong rồi, cho nên hấn phải bảo vệ Ti Bách Vinh, nếu như Ti Bách Vinh thật đã chết rồi, hấn cũng phải trước chết trận chứng minh chính mình!

"Cái này Đông Bá Tuyết Ưng cũng là lợi hại, ta đón đỡ mở những thứ này tên nô cũng đã toàn lực ứng phó, không có nghĩ đến người trẻ tuổi này tựa hồ tương đối nhẹ nói lòng liền chặn lại tất cả tên nô." Tóc trắng Đường Hùng liếc mắt Đông Bá Tuyết Ưng, mới vừa rồi hấn hết sức chăm chú, cũng không còn chú ý Đông Bá Tuyết Ưng đón đỡ tình hình, hãy nhìn Đông Bá Tuyết Ưng giờ phút này bộ dáng hiển nhiên rất bình tĩnh bình tĩnh.

"Đáng tiếc a."

Đông Bá Tuyết Ưng đứng ở phía sau phương nhìn lắc đầu, hấn đối Ti Bách Vinh có một ti sát ý, có đúng không cái này tóc đen lão giả hộ vệ nhưng không có gì thù hận. Nếu như thuận tay, hấn cũng có thể giúp một thanh. Đáng tiếc hấn ở đội ngũ phía sau, đối phương ở phía trước nhất! Đông Bá Tuyết Ưng căn bản không còn kịp nữa đi cứu, nếu quả thật tốc độ cực hạn xông qua cứu đối phương. . . Như vậy chính là để cho Dur Tinh Thu bị vây tuyệt cảnh rồi.

Dur Tinh Thu là ở cả đội ngũ trung ương nhất, hơn nữa còn là pháp sư, đối mặt loại này tên nô chỉ có thể bị động thừa nhận.

"Cẩn thận." Dur Tinh Thu bỗng nhiên một tiếng thét kinh hãi, nàng vẫn tĩnh táo quan sát hết thấy.

Suru suru suru!

Ba đạo thân ảnh bỗng nhiên từ một mặt cơ giới cung nô giả từ sau lưng thoát ra, khoảng cách đội ngũ chỉ có hơn mười thước khoảng cách, này ba đạo thân ảnh giờ phút này đều có Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ chiến lực, tốc độ cũng mau đáng sợ, hơn mười thước khoảng cách chọt lóe lên.

"Cẩn thận."

"Lương Ung." Đường Hùng lại càng la một tiếng.

"Thiếu gia." Lương Ung lại càng hét lớn một tiếng, cầm trong tay tấm chắn đi ngăn cản, có khoảng hai gã hộ pháp thẳng hướng bọn họ, hiển nhiên bọn họ lúc trước cũng đã nhìn ra. . . Những thứ này Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ ở bên trong, cái này Ti Bách Vinh là yếu nhất một cái, mà tóc đen lão giả hiện tại vừa cụt tay, hai người này là dễ dàng nhất đối phó, dĩ nhiên trước giải quyết xong hai người này. Vừa đối phó kế tiếp.

Còn có một tên che Pháp Tắc là xông về Dur Tinh Thu pháp sư! Một gã đại sư, trước giết chết!

"Dừng tay." Đường Hùng hai tay đều cầm đoản kiếm, trên đường liền đoạn hướng một ít tên hộ pháp.

Mà Đông Bá Tuyết Ưng là ở đội ngũ phía sau cùng, giờ phút này cũng cầm trong tay trường thương đi phía trước giết đi qua.

. . .

"Thiếu gia, chúng ta liên thủ." Hộ vệ Lương Ung cụt một tay cầm trong tay tấm chắn ngăn cản.

Ti Bách Vinh còn lại là quá sợ hãi, liền cầm lên trong tay hai tay đại kiếm đi ngăn cản, đang đang đang, tên kia đánh tới hộ pháp cầm hai thanh Loan Đao nhanh như thiểm điện, cấp tốc gần người! Ở trên kỹ xảo hiển nhiên vị này hộ pháp cao hơn vượt qua, giết Ti Bách Vinh cơ hồ trong nháy mắt liền chọt lui! Lúc này hấn nơi nào sẽ quản một cái hộ vệ chết đi sống, thậm chí hấn cũng không kịp quản Dur Tinh Thu chết sống rồi.

Hấn lui, thối lui đến đội ngũ phía sau cùng, khiến người khác đi ngăn chặn!

Thật ra thì Ti Bách Vinh nếu như tỉnh táo mà nói, cùng Lương Ung sống vai liên thủ vẫn có thể chống đỡ một lát , rất nhanh Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ sẽ đến giúp rồi.

Nhưng là Ti Bách Vinh hơn quan tâm tánh mạng của mình, lựa chọn của hắn chính là lui! Tên kia hộ pháp lập tức dứt khoát ngược lại vung đao bổ về phía Lương Ung.

Lương Ung cụt một tay cầm tám chân, ở một gã hộ pháp công kích đến liên miên cường, giờ phút này một lần vây công căn bản không ngăn được.

"Phốc." Sau lưng một thanh Loan Đao hiện lên, xẹt qua rồi Lương Ung cổ họng, Lương Ung mắt tròn tròn, trong mắt có không cam lòng, ngay sau đó trong ánh mắt có vẻ mong đợi khát vọng, hắn đã chết, ít nhất là chết trận , hi vọng con cháu của hắn cửa có thể có được Ti Gia đối xử tử tế. Thân thể của hắn hướng bên cạnh mềm nhũn té xuống.

Hộ vệ Lương Ung, bị mất mạng!

Cũng là trong đội ngũ thứ nhất chết đi !

Ngân Nguyệt cấp cao thủ giao thủ quá là nhanh.

Giống như xuất đao, một giây đồng hồ có thể xuất đao hơn trăm lần! Bởi vậy có thể mình bạch bọn họ chiến đấu cực nhanh, cơ hồ ba tên hộ pháp giết đi ra ngoài, Ti Bách Vinh một phát tay liền chột lui! Lương Ung còn lại là ngăn trở hai cái liền bị mất mạng rồi!

"Hô." "Hô."

Hai đạo thương ảnh xẹt qua khoảng không, bông tuyết bông bành.

Phốc! Phốc!

Mới vừa giết chết Lương Ung hai gã hộ pháp còn không có hoàn quá thần lai, liền cảm thấy hai đạo thương ảnh chạm mặt mà đến, cổ họng đau nhói, hai người liền lập tức che cổ họng mở to mắt, máu tươi không ngừng từ trong cổ họng chảy ra.

"Người, người. . ." Hai người bọn họ cũng không thể tin được, quá là nhanh, thương pháp này quá là nhanh.

Một cái chiếu điện, hai người tất cả đều chết đi.

Bên cạnh những người khác mọi người biến sắc!

Trên thực tế Đông Bá Tuyết Ưng học chính là Cốc Nguyên Hàn tiền bối « Huyền Băng Thương Pháp », chính là lấy mau ra tên , hắn ở Lưu Tinh Cấp thực lực lúc thương pháp tốc độ là có thể giết chết cấp năm ma thú Âm Ảnh Báo! Giờ phút này mặc dù chẳng qua là tùy ý thi triển, chẳng qua là lấy chút ít lực lượng, đại khái Ngân Nguyệt cấp lực lượng thi triển. Có thể cảnh giới thương pháp của hắn, cùng với vượt qua Phạm Kỳ Sĩ tuyệt kỹ, như cũ nhanh đến đáng sợ, dễ dàng hành hạ đến chết hai người.

Dù sao Đông Bá Tuyết Ưng trừ mình ra, còn chưa từng thấy những người khác đạt đến Đại Sư cảnh giới, lực lượng viên mãn như một là phi thường khó khăn .

Có thể giống như Đông Bá Tuyết Ưng như vậy khắc khổ tu luyện, rất ít rất ít, phụ thân, Tông Lăng bọn họ cũng làm không được! Như vậy khắc khổ tu luyện, nói về chi là một câu, nhưng vừa có mấy người có thể làm được? Hơn nữa trừ khắc khổ còn cần có đầu óc, Đông Bá Tuyết Ưng có vượt qua phạm Đại Sư thương pháp chỉ dẫn, hắn vừa phi thường thông minh hiểu được lần lượt tổng kết kinh nghiệm, lần lượt hoàn thiện thương pháp, dưới loại tình huống này vững chắc trụ cột hoàn thiện ở bên trong, thì đến được rồi Nhân Thương hợp nhất, cho tới bước vào Thương Pháp Đại Sư cảnh giới.

Có mỗi ngày thuốc tắm, mỗi ngày diễn tu luyện, có Siêu Phạm thương pháp chỉ dẫn, có cả tòa thành đại lượng Kỳ Sĩ bồi luyện, có thông minh đầu óc. . . Đây hết thảy mới tạo ra được rồi hôm nay Đông Bá Tuyết Ưng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Chạy Mau!

"Cái gì! Đây, điều này sao có thể?" Chỉ còn lại cùng Đường Hùng dây dưa ở chung một chỗ hộ pháp kinh hãi. (.)

Ở giết hộ vệ Lương Ung sau, bọn họ ba tên hộ pháp đổi ba tên Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, trong đó còn có một tương đối kém ‘ Ti Bách Vinh ’, ba vị này hộ pháp hay là rất có lòng tin .

Nhưng khi này áo đen thanh niên ra thương sau, thế cục đứng thẳng thay đổi!

"Chết!" Kinh nghiệm phong phú Đường Hùng quát to một tiếng, kia hộ pháp vốn là kinh nghiệm trên kỹ xảo cũng không bằng hơn 160 tuổi Đường Hùng bị áp chế, giờ phút này hoảng hốt, lập tức lộ ra sơ hở, tê liệt ~~~ đoàn kiếm chợt lóe, tên kia hộ pháp mi tâm liền xuất hiện một cái điểm đỏ, hần mất trọn tròn âm âm té xuống.

"Tuyệt Ưng huynh đệ, thật là lợi hại thương pháp." Đường Hùng ha ha cười nói, "Như thế gọn gàng linh hoạt thương pháp, đã thật lâu không thấy được rồi."

Dur Tinh Thu cũng có chút kinh dị nhìn trước người áo đen thanh niên.

"Đáng tiếc Lương Ung hần bại quá nhanh, chưa kịp." Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu.

"Hừ."

Ti Bách Vinh đứng ở đội ngũ phía sau cùng sắc mặt âm trầm, hộ vệ chết trận, hần mới vừa rồi cùng tử vong gấp thoảng qua, mà hần nhìn vô cùng không vừa mắt đến từ Nghi Thủy Thành cái kia vắng vẻ đất Đông Bá Tuyết Ưng nhưng lợi hại như thế.

Ngay sau đó Ti Bách Vinh nhớ tới cái gì, đi ra phía trước trực tiếp đem Lương Ung cụt tay cánh tay hoàn gờ xuống.

Đông Bá Tuyết Ưng, Dur Tinh Thu, Đường Hùng ba người đều nhìn về hần.

"Lão Lương là ta hộ vệ, hần đồ ta dĩ nhiên muốn mang về cho gia tộc của hần." Ti Bách Vinh nói, "Về phần thi thể của hần, hiện tại chúng ta còn muốn tiếp tục đi xuống dò. . . Thi thể tạm thời đặt ở này, thì sẽ có Long Sơn Lô người tới thu thập."

"Ai, ai biết này Ti Bách Vinh có thể hay không đem trừ vật bảo vật bên trong một chút vật phẩm đưa trả lại." Đường Hùng thờ dãi trong lòng.

Hần ra mắt nhiều lần.

Ti Gia là một cái đại gia tộc, mấy trăm năm đại gia tộc, dòng chính đệ tử còn nhiều mà, trong đó tốt xấu lẫn lộn, Ti Bách Vinh mặc dù tu hành đấu khí thiên phú tương đối cao, nhưng hiển nhiên nhân phẩm rất bình thường. Nhưng hần Đường Hùng cũng không nguyện đi đắc tội so đo, bởi vì ‘ tiểu nhân ’ có đôi khi là khó chơi nhất đáng sợ nhất. (. .)

"Ken kết ca." Dur Tinh Thu đi ra phía trước, nhất thời dưới chân tràn ngập ra hàn khí, vô số hàn khí trong nháy mắt lan tràn đông lại rồi cả xà đòi thi thể, một tầng tầng băng bao phủ xà đòi.

"Này ba cái thể nhưng một trừ vật bảo vật cũng không có." Đường Hùng phi thường thuần thực lục soát dưới ba tên hộ pháp thi thể, "Thật là kỳ rồi quái, theo lý thuyết Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ phần lớn đều có trừ vật pháp bảo, ừ, bọn họ tùy thân mang kim phiếu cũng không nhiều. Bách Vinh đại nhân, người cần phải những kim phiếu này?"

Ti Bách Vinh liếc mắt những thứ kia kim phiếu, mà mới vừa rồi lại không lập công, hần hay là muốn điểm thể diện: "Ta nhưng không có giết kẻ địch."

"Người cùng Đông Bá Tuyết Ưng phân sao." Dur Tinh Thu cũng nói.

"Ha ha, ta một, người hai." Đường Hùng đem hơn năm vạn kim phiếu đưa cho Đông Bá Tuyết Ưng, Đông Bá Tuyết Ưng cũng không cự tuyệt tiện tay nhận lấy.

"Đi thôi." Dur Tinh Thu nói.

"Tiếp tục."

Giờ phút này một cách tự nhiên Đông Bá Tuyết Ưng đi tới đội ngũ phía trước nhất, Đường Hùng đi theo Dur Tinh Thu phía sau, Ti Bách Vinh ngược lại ở phía sau cùng! Hiển nhiên hần thật sự có chút sợ, mà hiện tại lại không hộ vệ.

. . .

Kế tiếp rất thuận lợi, cũng nửa không có gặp phải lợi hại cơ quan bày rập, điều tra lần tám tòa khu vực sau, Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ chỉ đội ngũ này lại bắt đầu hướng dưới đất đi, nội thành bảo hiển nhiên còn có dưới đất một tầng.

Dọc theo thang lầu hành lang rất nhanh liền thấy được một tòa cự đại cửa điện.

"Chư vị cẩn thận, ta cảm giác được một tia tà ma hơi thở." Dur Tinh Thu cầm trong tay pháp trượng, thận trọng nói.

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ưng cũng cẩn thận, nơi này cuối cùng là một vị Tà Thần Ma Thần ở Thanh Hà Quận phân đàn.

Cửa điện mở rộng ra.

Hai cái đã rút nhỏ một vòng lớn Hàn Băng Đại Xà trước sau bơi vào rồi trong đại điện, Đông Bá Tuyết Ưng bốn người bọn họ cũng đi vào rồi đại điện.

"Thật to." Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ đều có chút kinh ngạc.

Chỗ ngồi này đại diện kiến tạo lớn vô cùng, đại diện trên vách tường còn điêu khắc một vị tà Ác Ma thần đồ án, tản ra tà ác hơi thở. . . Mặc dù chỉ là điêu khắc đồ án, cũng làm cho Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ cảm thấy không thoải mái (. .)

Trên đại điện, có một bảo tọa.

Trên bảo tọa đang tùy ý ngồi một gã quái vật loại trắng hán, này bảo tọa bên cạnh còn lại là cung kính đứng một gã trên mặt cười yếu ớt nam tử, nam tử này Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ một cái liền nhận ra. . . Đang là mục tiêu của bọn họ ‘ Lô Hoài Như ’.

"Không nghĩ tới ba tên hộ pháp như vậy vô dụng, ở cơ quan bấy rập dưới sự trợ giúp mới chỉ có giết chết trong các người một cái mà thôi." Lô Hoài Như cười nói, "Nếu như là bình thường, ta sợ rằng thấy sự không ổn sẽ phải thông qua thâm nghĩ chạy trốn rồi! Ở Long Sơn Lâu giám thị đuổi giết, ta thành công có thể chạy thoát tính rất thấp rất thấp, đáng tiếc, hiện tại ta căn bản không cần trốn."

Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng, Ti Bách Vinh, Đường Hùng cũng ngó chừng trên bảo tọa quái vật loại nam tử.

Bọn họ mọi người cũng cảm giác được tên này quái vật loại nam tử phát ra hơi thở mơ hồ có mãnh liệt uy hiếp.

"Hắn là?" Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy quái vật kia loại nam tử uy hiếp rất mạnh, "Không phải nói chỗ này phân đàn thủ lĩnh là Lô Hoài Như sao? Hiện tại Lô Hoài Như nhưng cung kính đứng ở một bên, tên này so với ta Đông thúc hình thể còn mạnh hơn trắng nam tử nhưng ngồi ở trên bảo tọa, hắn là ai vậy?"

"Một gã Ngân Nguyệt pháp sư."

Quái vật loại trắng hán bỗng nhiên mở miệng, thanh âm ở trong lồng ngực đều có được hồi âm, hắn vuốt chính mình cứng rắn như trận cảm chòm râu, hai tròng mắt sáng lên nhìn Dư Tĩnh Thu, "Hon nữa còn là trẻ tuổi như vậy dụng mạo xinh đẹp nữ pháp sư, thật là cực phẩm a! Ha ha, ta thích nhất xinh đẹp nữ pháp sư rồi, còn trẻ như vậy ta đây thích hơn, đều nói nữ pháp sư cũng là cực kỳ trí khôn, giày xéo các người những thứ này xinh đẹp trí khôn nữ pháp sư, thật làm cho ta hưng phấn a."

"Người là ——" vẫn cau mày đang nhìn tóc bạc lão giả Đường Hùng bỗng nhiên vừa trừng mắt.

Hắn đang nhớ lại một người.

Một cái đã biến mất hơn tám mươi năm hung lệ tồn tại.

"Trốn!" Đường Hùng không chút do dự quay đầu liền hóa thành chảy hết ra bên ngoài bay tán loạn, đồng thời còn vội vàng quát lên, "Chạy mau! Chạy mau a!"

"Cái gì?" Ti Bách Vinh, Dư Tĩnh Thu cũng bị sợ nhảy lên, làm sao còn không có giao thủ bỏ chạy rồi? Đây để cho bọn họ đều có chút hoảng hốt.

"Muốn trốn?"

Đạo kia hùng hậu thanh âm trầm thấp quanh quẩn ở trong đại điện, nhất thời cả không gian cũng đột nhiên tối sầm lại, một cỗ lực lượng vô hình trong nháy mắt bao phủ chung quanh mỗi một chỗ khu vực, giống như vô hình bàn tay to chưởng đột nhiên áp bách dưới! Vốn là ở tốc độ cao bay tán loạn chạy trốn Đường Hùng, lập tức bị áp chế thân thể run lên, tốc độ cũng là giảm mạnh, không khí chung quanh cũng bóp méo, chung quanh cảnh tượng cũng trở nên có chút biến hình.

"Thiên Nhân Hợp Nhất!" Ti Bách Vinh hù dọa đến sắc mặt trắng bệch, đều nhanh hù dọa đái.

Dư Tĩnh Thu cũng lộ ra hoảng sợ sắc.

Trên bảo tọa quái vật trắng hán tiện tay ở trên lan can bài tiếp theo đồng kim khí, trực tiếp ném.

Huru!

Khối kim khí hóa thành một đạo lưu quang, nhanh như thiểm điện, kia đang hướng ra ngoài chạy trốn Đường Hùng căn bản không thấy được phía sau khối kim khí, khối kim khí bay đích tốc độ đã vượt qua tốc độ của âm thanh, hắn căn bản không có chút nào phát hiện, phù một tiếng, kim khí mau trực tiếp xuyên thấu Đường Hùng đỉnh đầu. Đường Hùng mở to mắt bởi vì quán tính chạy trốn hơn mười bước mới ầm ầm té xuống.

"Roi." Đứng ở bảo tọa bên cạnh Lô Hoài Như cũng là nhẹ nhàng kéo động bảo tọa bên cạnh cơ quan.

Oanh! Oanh! Oanh!

Phía ngoài đại điện ngoài không lồ miệng cổng, liên tiếp rơi xuống tam trọng, hoàn toàn phong kín rồi trốn đường đi ra ngoài.

"Là Xung Hào Cấp tồn tại, tại sao có thể có Xung Hào Cấp tồn tại?" Ti Bách Vinh sắc mặt trắng bệch, hoàn toàn hỗn loạn, "Một cái Tà Ma Thần Linh ở Thanh Hà Quận phân đàn, làm sao sẽ thoát ra một gã Xung Hào Cấp tồn tại?"

"Này. . ." Vẫn rất tỉnh táo Dư Tĩnh Thu cũng khó che kinh hoàng. Xung Hào Cấp tồn tại? Đối thiên địa lực lượng nắm trong tay có thể làm cho nàng không cách nào điều động một tia ngoại giới lực lượng, căn bản không cách nào thi triển ra lợi hại pháp thuật! Về phần chỉ có bằng vào trong cơ thể pháp lực thi triển pháp thuật, uy lực nhỏ hơn nghìn lần không ngừng! Cho Xung Hào Cấp giải ngựa thôi, pháp thuật, dẫn động thiên địa lực lượng mới đủ đủ mạnh.

"Xinh đẹp nữ pháp sư, đừng từ chối, không nghĩ tới chỗ này phân đàn bại lộ, ta trước khi rời đi còn có thể gặp phải một vị Ngân Nguyệt cấp nữ pháp sư, còn trẻ như vậy. Sách sách sách. . . Ta thật là may mắn a, người liền biết điều một chút đi theo ta đi, ta sẽ hảo hảo cưng chiều người." Quái vật loại trắng hán nói, "Tin tưởng trí khôn như người, hiểu được làm như thế nào lựa chọn."

"Về phần này hai nam nhân, một chút dùng cũng không có, hay là giết sao." Quái vật loại trắng hán vừa nói vừa nắm lên một khối khối kim khí.

"Tha mạng."

Đầu đầy mồ hôi lạnh Ti Bách Vinh phù phù một tiếng quỳ xuống, kỳ cầu nói, "Đại nhân tha mạng, kính xin bỏ qua cho tính mạng của ta, vị này Dư Tĩnh Thu pháp sư năm nay mới hai mươi lăm tuổi, là chúng ta Thanh Hà Quận thiên chi kiều nữ, nàng nhất định sẽ biết điều một chút cùng đại nhân. Ta là Ti Bách Vinh, là Ti Gia người, kính xin bỏ qua cho tính mạng của ta."

Vừa nói hán quay đầu nhìn về phía Dư Tĩnh Thu, lo lắng quát lên: "Tĩnh Thu, người nên biết làm như thế nào chọn, đi theo một gã Xung Hào Cấp tồn tại cũng không coi là nhục không có người! Hơn nữa nếu như phản kháng người sẽ chết, chúng ta cũng sẽ chết! Chỉ có sống sót, hết thầy mới có hi vọng, đã chết liền thật là làm không đến rồi."

"Hừ."

Dư Tĩnh Thu lạnh như băng nhìn thoáng qua Ti Bách Vinh, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn hướng nơi xa trên bảo tọa quái vật loại trắng hán.

"Tôi đón Long Sơn Lâu nhiệm vụ, ai cũng biết còn sống chết nguy hiểm, ta đã sớm làm tốt tử vong chuẩn bị. Nếu vận khí không tốt, để cho ta đụng phải ngoại ý liệu Xung Hào Cấp tồn tại, ta cũng vậy không oán người nào, chỉ có thể nói quá không may mắn. Bất quá muốn ta hầu hạ người, người hãy nằm mơ sao." Dư Tĩnh Thu nói, làm có tử vong chuẩn bị, dĩ nhiên là thân nhiên rồi.

Chẳng qua là Dư Tĩnh Thu thật rất không cam lòng.

Nàng từng bước đi cho tới bây giờ, nàng phân tích nghiên cứu thiên địa, nàng rất có lòng tin tương lai bước vào Xung Hào Cấp, nhưng hiện tại hết thầy cứ như vậy xong.

"Người thật là làm cho ta thất vọng a, bất quá một cụ nữ pháp sư thi thể, cũng thật là tốt cất dấu thưởng thức." Quái vật loại trắng hán nói.

Ti Bách Vinh quỳ gối kia, Dư Tĩnh Thu cầm trong tay pháp trượng ngó chừng đối phương, chẳng qua là trong lòng có tuyệt vọng.

"Thật không nghĩ tới a. Vốn là chỉ là một lần tích góp từng tí một chút ít kinh nghiệm nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, thế nhưng để cho ta đụng phải một gã Xung Hào Cấp tồn tại."

Đông Bá Tuyết Ứng thanh âm bỗng nhiên vang lên.

**

Thứ Hai, trái cà chua cầu hạ phiếu đề cử ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Va Chạm Mạnh

Dư Tĩnh Thu đang đứng ở trong tuyệt vọng, chợt nghe bên cạnh Đông Bá Tuyết Ứng nói, điều này làm cho nàng có chút kinh ngạc, nàng quay đầu nhìn lại. (.)

Lúc trước Đông Bá Tuyết Ứng vẫn thu liễm hơi thở, nhiều năm tìm hiểu thiên địa tự nhiên đã sớm mặc nội liễm, đúng là một chút cũng tầm thường, nhưng giờ phút này theo hán chiến ý bay lên, người nào cũng có thể cảm giác được trước mắt cái này áo đen thanh niên đã hoàn toàn không giống với lúc trước, ánh mắt của hán giống như đao phong, cả người vô hình hơi thở cũng làm cho người cảm giác được sắc bén, đáng sợ!

Này chính là một cường giả phong mang, bình thường nắp trong trong vỏ, một khi bộc phát thì sẽ cho người tim đập nhanh.

"Cái này Đông Bá Tuyết Ứng lại dám nói lời như vậy, chẳng lẽ hán có thể địch nổi một vị Xung Hào Cấp tồn tại?" Dư Tĩnh Thu không thể tin được,

"Nghe nói hán mới hai mươi hai tuổi, so sánh với ta còn nhỏ hơn ba tuổi! Trẻ tuổi như vậy, làm sao có thể địch nổi một vị Xung Hào Cấp? Hơn nữa ta cũng vậy không có cảm giác đến hán có điều khiển thiên địa lực lượng a."

Không khí chung quanh cũng vặn vẹo biến hình.

Vô hình áp bách như cũ ở bao phủ, đây là trên bảo tọa cái vị kia quái vật loại trắng hán đối với thiên địa nắm trong tay, ở Dur Tĩnh Thu xem ra, nếu như Đông Bá Tuyết Ứng cũng là một vị Xung Hào Cấp, hán là giống như trước có thể điều khiển thiên địa, song phương thiên địa lực lượng hán là bắt đầu va chạm mới đúng.

"Này Đông Bá Tuyết Ứng điên rồi." Hoàn toàn bị vây từ vong trong sự sợ hãi Ti Bách Vinh quay đầu nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, "Lại dám khiêu khích một vị Xung Hào Cấp tồn tại, hán phải Xung Hào Cấp? Hán là trước khi chết cố ý ngạo khí một phen sao, nhưng này dạng chỉ biết chết thảm hại hơn."

...

Trên bảo tọa quái vật loại trắng hán cũng là vuốt tay vịn, thăm thị phía dưới áo đen thanh niên, toét ra miệng to như chậu máu cười: "Thú vị, thú vị, tiểu tử, ngươi đã nghĩ như vậy muốn tìm chết —— "

"Hãy bớt sàm ngôn đi!" Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt tràn đầy nóng bỏng, "Đến đây đi, để cho ta nhìn ngươi mạnh như thế nào, nếu như ngươi so với ta yếu, vậy cũng chỉ có đã chết!"

"So với ta còn lớn lối!"

Quái vật loại trắng hán trong mắt ánh mắt lạnh lẽo.

Oanh ~~~~

Vô hình thiên địa lực lượng trong nháy mắt trấn áp ở Đông Bá Tuyết Ứng trên người, tựa như lúc trước áp bách Đường Hùng giống nhau. kxs7. com

"Liên điểm này thiên địa áp bách?" Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng cười một tiếng, thiên địa lực lượng áp bách cũng là có hạn, sẽ làm Lưu Tinh Cấp Kỵ Sĩ rất khó chịu, Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ còn lại là thực lực đại giảm, mà đối với thân thể lực lượng đạt tới Xung Hào Cấp đỉnh Đông Bá Tuyết Ứng mà nói... Thiên địa lực lượng uy hiếp liên kém nhiều, cũng là thời thời khắc khắc đại khái ngăn cản lực lượng áp chế thôi.

Một cái đứng ở Đại điện hạ, một cái ngồi ở trên bảo tọa, lẫn nhau ánh mắt đều ở va chạm.

"Để cho ta xem ngươi rốt cuộc có năng lực gì." Quái vật loại trắng hán vừa lộn tay, trong tay xuất hiện một hắc sắc hình cung phiêu, đây mới là hán lúc chiến đấu thường dùng ám khí! Về phần lúc trước cầm một khối khối kim khí bắn thủng một gã Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ đỉnh đầu, là bởi vì lẫn nhau chênh lệch quá lớn.

"Hô."

Quái vật loại trắng hán lập tức vùng vẫy cánh tay, đột nhiên huơ ra trong tay hình cung phiêu.

Thờ phỉ phò hủ! !

Trong tay của hán liên tiếp xuất hiện hình cung phiêu, liên tiếp huơ ra.

Hình cung phiêu tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đạt tới tốc độ siêu âm, hơn nữa trên không trung quỹ tích là đường vòng cung, phi hành vặn vẹo trong không khí càng thêm mơ hồ khó có thể thấy rõ.

"Phi tiêu? Ngươi cũng đón ta mấy chiêu." Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt tràn đầy chiến ý, đây cũng là hán lần đầu tiên cùng Xung Hào Cấp giao thủ a, phải tay vừa lộn liền xuất hiện một cây đoản mâu, trong nháy mắt phát lực văng!

Oanh!

Đoản mâu hơn trăm trọng, xé rách không khí mang theo kinh khủng duệ khiểu, quái vật loại trắng hán nghe được thanh âm này liền mặt liền biến sắc, đoản mâu quá là nhanh, hán căn bản không còn kịp nữa lấy ra binh khí đầu lại ngăn cản, lúc này thân thể một cái bay tán loạn, né tránh rồi ra.

"Oành! ! !" Đoản mâu oanh kích lúc trước trên bảo tọa, toàn thân kim khí đồ bê-tông bảo tọa cả cũng nổ bể ra tới, đoản mâu mũi thương trực tiếp đâm vào bảo tọa sau lưng vách tường chỗ sâu.

Đông Bá Tuyết Ứng giống như trước ở né tránh những thứ kia quỹ dị màu đen hình cung phiêu, hán đan cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương thỉnh thoảng đón đỡ, làm một gã Thương Pháp Đại Sư, chỉ có đón đỡ chút ít phi tiêu quá dễ dàng.

"Oành!" "Oành!" "Oành!"

Đông Bá Tuyết Ứng trong tay phải còn liên tiếp xuất hiện đoản mâu, chính mình trừ vật trong không gian nhưng là có một đồng đoản mâu đây! Đoản mâu lần lượt toàn lực văng, xé rách không khí, thiên địa lực lượng áp bách đối một gã Xung Hào Cấp đỉnh lực lượng cường giả văng đoản mâu ảnh hưởng

cực kỳ bé nhỏ!

Một cây đoản mâu từ quái vật loại trắng hán bên cạnh bay sượt mà qua, oanh bắn tiến vào vách tường. kxs7. com

Liên tiếp màu đen hình cung phiêu quỷ dị mà cực nhanh tập kích hướng Đông Bá Tuyết Ứng, cũng bị Đông Bá Tuyết Ứng mau né, phi tiêu thật sâu vây quanh tiến vào vách tường chỗ sâu.

"Này, này. . ." Ti Bách Vinh sợ ngây người.

"Đây chính là Xung Hào Cấp sao?" Dư Tinh Thu cũng cảm nhận được áp bách.

Giờ phút này hai gã cường đại tồn tại chỉ là lẫn nhau thả ra ám khí liền để cho bọn họ cảm nhận được áp bách sợ hãi, quái vật kia loại trắng hán dời động thân ảnh cũng mơ hồ, bọn họ cũng khó khăn lấy thấy rõ.

Mà Đông Bá Tuyết Ứng di động biên độ mặc dù rất nhỏ, có ở đó vài mét trong phạm vi thân thể cũng trở nên mơ hồ không chừng.

Chỉ có thân pháp né tránh, liền để cho bọn họ thấy không rõ rồi!

Về phần ám khí?

Bất kể là đáng sợ đoản mâu, còn là quỷ dị tấn mãnh hình cung phiêu, bọn họ sợ rằng một cái cũng nhanh chóng tránh không khỏi.

"Ma Thần ở trên cao, hán, hán đã vậy còn quá mạnh?" Lô Hoài Như hù dọa đến sắc mặt trắng bệch, đã sớm len lén trốn được trong đại điện một ngọn pho tượng sau lưng, hán sợ bị ngộ thương a! Hai gã Xung Hào Cấp tồn tại giao thủ. . . Tùy ý một ngọn gió áp, cũng đủ để bóp dè chết hán cái này Lưu Tinh Cấp pháp sư rồi.

...

Quái vật loại trắng hán liên tiếp né tránh rồi sau, trong hai tay chợt lóe, liền xuất hiện hai thanh song lưỡi dao chiến phù.

Song lưỡi dao chiến phù, cực kỳ hung tàn binh khí, lưỡi búa to lớn liền giống như một mặt tấm chắn nhỏ rồi. Quái vật kia nam từ hai tay đều nắm một cây chiến phù (búa), chỉ có đơn giản một đòn đỡ, đang một tiếng vang thật lớn chặn lại một cây đoản mâu, tiếng vang ở cả trong đại điện nổ vang.

"Không nghĩ tới ta mới vừa cứu từ nhất sanh đem về người phạm thế giới, liền đụng phải một cái trẻ tuổi như vậy tiểu bối." Quái vật trắng hán sắc mặt dữ tợn, "Rất tốt, còn trẻ như vậy liền có Xung Hào Cấp thực lực, thật là có tiềm lực a. Ta thích nhất giết chết các người những thứ này có tiềm lực thanh niên rồi! Tiểu bối, cho người kiến thức kiến thức thực lực của ta sao."

"Nhìn thương!" Đông Bá Tuyết Ứng cũng không nói nhảm, hán biết đoản mâu uy hiếp không được đối phương, lúc này thân thể đột nhiên lao ra.

Suru!

Thân thể giống như mũi tên rời cung, trong nháy mắt một lùì liền bay ra gần trăm thước, trong tay trường thương trực tiếp hai tay giơ lên cao cao, đột nhiên hướng xuống phương giằng phách đi qua, oanh —— lực lượng quán thấu cả trường thương truyền lại đến đầu thương, này một ra sức quật có đầy đủ thời gian tự thể phát lực, uy lực hung mãnh không đào.

"Xem ngươi có mấy phần khí lực." Quái vật loại trắng hán dữ tợn cười một tiếng, trong hai tay che đầu va chạm ngăn chặn ở phía trên.

"Oanh!"

Trường thương bổ vào hai che đầu thương.

Quái vật loại trắng hán lập tức mặt liền biến sắc, một cái tự thể phát lực, một cái tại chỗ tự tin ngành kháng, hán lập tức liền bị thua thiệt, hán trong nháy mắt bất chấp thể diện, lập tức thuận thế cả người sau này liên tiếp lui về phía sau giảm bớt lực, đông đông đông, mỗi lùì một bước đại diện mặt đất cũng xuất hiện một cái thật sâu dấu chân, chung quanh mặt đất cũng nứt nẻ mở, liên tiếp lui về phía sau hơn mười bước mới hoàn toàn tháo mất khí lực.

"Chết."

Mới vừa giằng phách sau, Đông Bá Tuyết Ứng lập tức vọt tới trước, trường thương còn lại là từ giằng phách xu thế chuyển làm đâm thẳng!

Trường thương như Bôn Lôì, trực tiếp đâm về quái vật loại trắng hán trước mặt lỗ.

"Tán." Quái vật loại trắng hán nhưng tâm ý vừa động, vốn là thời thời khắc khắc áp chế Đông Bá Tuyết Ứng kia thiên địa lực lượng đột nhiên tán ra, thân thể từ lúc trước nhận chịu áp bách gánh nặng đến đột nhiên biến mất, loại chuyển biến này người bình thường rất khó thích ứng, Đông Bá Tuyết Ứng nhưng chỉ là trong cơ thể da thịt gân cốt lực lượng phản xạ có điều kiện tương ứng biến hóa, căn bản không bị ảnh hưởng.

Thương Pháp Đại Sư, lực lượng viên mãn như một, không phải là dễ dàng như vậy đã bị mê hoặc động.

"Đáng chết, lực lượng viên mãn như một? Còn trẻ như vậy thương pháp liền đáng sợ như vậy." Quái vật loại trắng hán phát hiện đối phương thương thế

căn bản không thấy vang, liền minh bạch đối phương tuyệt đối là một gã Thương Pháp Đại Sư. Phải biết cho dù Xung Hào Cấp cường giả ở bên trong, có thể tại chiến đấu trên kỹ xảo đạt đến Đại Sư cũng chỉ là một phần nhỏ. Bởi vì có ít người làm nghề rèn làm nghề rèn liền Thiên Nhân Hợp Nhất rồi, có ít người vẽ tranh liền Thiên Nhân Hợp Nhất rồi, Thiên Nhân Hợp Nhất chẳng qua là đại biểu tâm linh cảnh giới.

Không có nghĩa là chiến đấu kỹ xảo!

Một gã Đại Sư, là cần thời gian dài khắc khổ tu luyện cùng với ngộ tính .

"Huyết Phù Luân Hồi." Quái vật loại trắng hán cũng đem đối phương làm thành đại địch, trong nháy mắt thân thể mơ hồ tránh ra .

"Hừ."

Trường thương từ bên cạnh hấn đã đâm, đâm không, nhưng mũi thương sinh ra xuyên thấu lực xuyên thấu qua hư không cũng oanh kích ở phía xa đại điện trên vách tường, trên vách tường cũng xuất hiện một cái hố sâu.

"Chết." Tránh ra tới quái vật loại trắng hán, lập tức từ trắc bên huy động hai lưỡi búa, đồng thời liên tiếp giậm bả về phía Đông Bá Tuyết Ứng, một chiêu này ‘ Huyết Phù Luân Hồi ’ một khi thi triển ra, hai phù (rìu) là đón ngay cả công kích, liền miên không dứt , địch nhân ở cuồng mãnh công kích đến chỉ cần hơi chút phòng thủ thất bại, thì xong rồi.

"Mở cho ta!" Đông Bá Tuyết Ứng nhất thương đâm vào không khí cũng là ngược lại thân thể thất lưng bụng xoay tròn phát lực.

Trường thương đột nhiên quét ngang!

Nhất thương lực, đủ để hoành tảo thiên quân!

Quần nó cái gì che đầu che đuôi, trực tiếp quét qua đi chính là!

"Oành!"

Trường thương cán thương trực tiếp quét ở phù (rìu) trên nhận, nương theo một tiếng kinh khủng nổ, vô hình khí ép hướng bốn phương tám hướng đánh sâu vào mở ra , bị làm cho sợ đến Tì Bách Vinh bên ngoài thân liền làm hiện lên rồi hộ thể đầu khí, Dư Tinh Thu cũng là vẫn duy trì bên ngoài thân hàn băng giáp khái, oanh ~~~ khí ép đánh sâu vào , Tì Bách Vinh cũng lao đảo lui về sau một bước, Dư Tinh Thu bên ngoài thân hàn băng giáp khái chậm rãi lưu chuyển, hoàn toàn tháo mất lực đánh vào.

Chung quanh đại điện nhưng giống như bị cuồng gió gào thét mà qua, Thạch Đầu tầng ngoài vỡ vụn phần vụn cũng đánh rơi xuống, một mảnh đồng hỗn độn.

Quái vật loại trắng hán bị chấn đắc sau này liên tục rút lui, rồi sau đó thân thể đụng vào sau lưng trên vách tường.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng là thân thể chấn đắc lắc lư hạ triều bên cạnh lui một bước.

Hai người ánh mắt va chạm, sát ý tràn ngập.

"Ha ha ha. . ." Quái vật loại trắng hán bỗng nhiên nở nụ cười, tiếng cười trầm thấp hùng hậu, giống như Hải Khiếu trợn trợn, nơi xa Dư Tinh Thu, Tì Bách Vinh, Lô Hoài Như cũng kim lòng không đậu cũng che lỗ tai.

**

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Cấm Thuật

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt khê biến, chính mình chiếm cứ ưu thế, nhưng quái vật kia loại trắng hán vẫn như cũ như thế tự tin, này rất không bình thường!

"Trẻ tuổi Thương Pháp Đại Sư! Lực lượng của ngươi thế nhưng so với ta còn mạnh hơn thượng chút, nghĩ muốn giết ngươi nhưng thật không dễ dàng a. (.)" quái vật loại trắng hán nhếch miệng cười, bên cạnh núp ở đại điện góc Dư Tinh Thu, Lô Hoài Như, Tì Bách Vinh ba người tất cả cũng âm thầm rung động nhìn trước mắt hai vị này cường đại tồn tại.

Bọn họ cũng rất sợ hãi than.

Mới vừa rồi giao chiến bọn họ cũng đã nhìn ra, Đông Bá Tuyết Ứng lại vẫn chiếm cứ chút ưu thế!

Thật ra thì rất bình thường, Đông Bá Tuyết Ứng lực lượng so với đối phương mạnh hơn một chút, đối phương thì có ‘ thiên địa lực lượng áp chế ’, này phương diện coi như là không sai biệt lắm triệt tiêu. Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng có Siêu Phàm thương thuật ‘ Huyền Băng Thương Pháp ’ cùng với Thần Binh Phi Tuyết Thần Thương, lại phối hợp Thương Pháp Đại Sư lực lượng viên mãn như một. . . Thì hoàn toàn có thể áp chế đối phương một đầu rồi.

Đối phương cũng có thật nhiều địa phương rất cường đại, nhưng cuối cùng không có năng lực lượng viên mãn như một! Một bước này thiếu sót để cho chỗ hấn ở hạ phong.

"Có chiêu số gì thì triển ra sao." Đông Bá Tuyết Ứng băng quát lạnh nói, hấn vốn cảm giác đối phương giờ phút này rất quý dị.

"Ha ha ha. . . Ta cứu từ nhất sinh mới đem về người phạm thể giới, nghỉ ngơi chút ít thời gian thương thể cũng mới khôi phục hơn phân nửa! Bất quá vì ngươi, đáng giá ta nữa thi triển một lần vĩ đại Ma Thần sở thụ Cấm Thuật." Quái vật loại trắng hấn mới vừa nói xong, chỉ thấy thân thể của hấn nhanh chóng bắt đầu thu nhỏ lại! Từ lúc trước hai thước bốn năm thân cao nhanh chóng lui nhỏ đến lớn khái một thước tám.

Lúc trước giống như bễ cá thô eo, kia so sánh với thường nhân bắp đùi thô tay cánh tay cũng đang không ngừng thu nhỏ lại!

Tất cả huyết nhục gân cốt trong nháy mắt cũng biến thành đáng sợ năng lượng, tạo thành quỹ dị màu đen khí lưu, màu đen khí lưu vờn quanh khi hấn bên ngoài thân, thu nhỏ lại sau, tên này Thần Sư hình thể thì chỉ là một thước tám thân cao tính trắng nam tử.

"Làm sao có thể?" Tì Bách Vinh tròn mắt.

"Vĩ đại Ma Thần Cấm Thuật." Lô Hoài Như cũng là hai tròng mắt sáng lên.

"Loại hại, không hổ là Tà Thần Ma Thần, ở đối nghiên cứu thượng đã vượt quá rồi tuyệt đại đa số pháp sư rồi." Dư Tĩnh Thu còn lại là sợ hãi than, các bình thường cũng sẽ nghiên cứu cùng linh hồn, thậm chí chế tạo ra một chút quái vật tới, giống như Tì Gia lão tổ ‘ Tì Long Hồng ’ chính là đem của mình chuyển thành rồi Huyết Yêu chi thân thể, đạt được khá dài tuổi thọ. kxs7. com

"Ken kết ca. . ." Thần Sư khẽ lắc lư hạ cổ, phát ra kinh khủng tiếng vang, màu đen khí lưu quấn quanh lấy hấn, giống như Ác Ma.

"Đây mới là lực lượng cường đại." Thần Sư đại nhân ngó chừng Đông Bá Tuyết Ứng, "Nếu như không phải là vì lực lượng cường đại, ta chỉ sợ cũng sẽ không đi theo Ma Thần! Trẻ tuổi Thương Pháp Đại Sư, ngươi liền cảm thụ xuống. . . Ta giờ phút này thực lực sao."

"Có chút ý tứ."

Đông Bá Tuyết Ứng nhưng ngó chừng đối phương trên người màu đen khí lưu cẩn thận quan sát, "Nhiều máu như vậy cục xương thịt trong nháy mắt liền biến thành lực lượng gia trì cho thân? Không hổ là thần linh sở thụ Cấm Thuật, ta nếu như không có đoán sai, hiện tại bộ dáng của ngươi mới là người chân thật bộ dáng sao."

"Đúng, học tập cửa này Cấm Thuật liền cần ăn, ăn rất nhiều, hóa thành huyết nhục gân cốt nấp trong thân." Thần Sư đại nhân tùy ý nói, "Nhân loại bình thường có mấy người có thể có như vậy trắng?"

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hấn cũng cảm thấy rất không bình thường, cho dù thỉnh thoảng có một chút hiềm thấy lớn lên cực cao hai thước bốn năm, nhưng bình thường cũng là cao gầy! Về phần lại cao lại không có so sánh với trắng. . . Đông Bá Tuyết Ứng ở Thanh Hà Quận Thành trung cỡi đạp tuyết mã đi một đoàn cũng không thấy được như thế quái vật.

"Xong chưa?" Dư Tĩnh Thu lo lắng.

"Quả thực điên rồi, hai cái đáng sợ kẻ điên." Tì Bách Vinh khiếp đảm.

"Thần Sư đại nhân nhất định có thể thắng." Lô Hoài Như còn lại là càng thêm tự tin.

Giờ phút này màu đen khí lưu vờn quanh bên ngoài thân tựa như Ác Ma Thần Sư, kia hơi thở cũng để cho bọn họ sợ hãi run rẩy.

"Rất tốt, tốt vô cùng." Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên mở miệng nói, "Ta còn chê ngươi mới vừa rồi thực lực có chút yếu, hoàn toàn bị ta áp chế, một chút tính khiêu chiến cũng không có đây. Như bây giờ mới có ý tứ! Ta Đông Bá Tuyết Ứng lần đầu tiên cùng Xung Hào Cấp giao thủ nên đặc sắc điểm nha, nếu không dễ dàng như vậy sẽ giết ngươi, thật sự quá không thoải mái."

"Đợi lát nữa ngươi liền cuồng không đứng lên rồi." Thần Sư đại nhân hừ lạnh một tiếng, "Cho ta chết." Trong nháy mắt hấn liền lao ra, tốc độ so sánh với mới vừa rồi càng thêm mau, đồng thời thiên địa lực lượng cũng thời khắc áp chế Đông Bá Tuyết Ứng, nếu thiên địa lực lượng biến hóa không cách nào ảnh hưởng một gã Thương Pháp Đại Sư, kia vẫn áp chế! Tốt như vậy ngay cũng có thể tước nhược chút ít thực lực đối phương. (. .)

"Vậy ư?" Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt vọt tới trước, lần nữa hai tay giận phách.

"Hô." Thần Sư đại nhân cũng là thân thể đột nhiên dừng lại quỹ dị lui về sau một bước, oanh một tiếng vang thật lớn, Đông Bá Tuyết Ứng trường thương

trực tiếp bỏ vào trên mặt đất, làm đại diện mặt đất cũng đột nhiên hé ra, vô số đá vụn văng tung tóe.

Văng tung tóe đá vụn đụng chạm lấy Thần Sứ đại nhân bên ngoài thân màu đen khí lưu đã bị chặn lại.

Thần Sứ đại nhân cười lạnh, hắc thực lực bây giờ đã hoàn toàn tăng vọt, lực lượng tốc độ toàn bộ phương vị tăng lên, cho nên cũng không có ra che đầu liền dễ dàng tránh được một chiêu này.

"Hô."

Đột nhiên phách trên mặt đất trường thương cũng là mượn lực lượng bắn ngược, trong nháy mắt bắn ngược hướng về phía trước lấy nhanh hơn mạnh hơn tốc độ giận dữ.

"Thật là nhanh." Thần Sứ đại nhân bị sợ nhảy lên, cái này Thương Pháp Đại Sư chiêu số liên tiếp quá là nhanh, thậm chí liền làm mỗi một chiêu ở giữa một chút lực lượng bắn ngược cũng hoàn mỹ mượn, khiến cho phát huy ra hơn thực lực đáng sợ.

"Đang." Thần Sứ đại nhân liền làm hai lưỡi búa chặn lại ở trước người.

Mũi thương cùng lưỡi búa va chạm.

Đồng Bá Tuyệt Ứng thân thể chấn động, trong tay trường thương lập tức vừa chuyển, lập tức hóa thành vô số thương ảnh bao phủ hướng Thần Sứ đại nhân.

Huyền Băng Thương Pháp Phiêu Tuyết!

Vô số bông tuyết bông bành, mà ở trong bông tuyết hơn có một chút lạnh như băng mũi thương.

"Thật là nhanh thương pháp." Thần Sứ đại nhân một đôi che đầu liền tiếp ngăn cản.

"Mau mau mau, mau hơn nữa cũng ngại chậm." Đồng Bá Tuyệt Ứng hai tròng mắt thiêu đốt lên đáng sợ chiến ý, súng của hắc ảnh phô thiên cái địa bao phủ hướng đối phương, vô số thương ảnh quá là nhanh, cơ hồ trong nháy mắt liền chia ra đâm về đối phương đỉnh đầu, cổ họng, đùi phải, chân trái, chân phải, cổ tay. . . Bất đồng bộ vị lần lượt thay đổi điên cuồng công kích, để cho Thần Sứ đại nhân trong lúc nhất thời chỉ có thể phòng.

"Quá là nhanh, cái này Đồng Bá Tuyệt Ứng cũng quá nhanh rồi, súng của hắc ảnh nhanh đến cũng thấy không rõ rồi, đây mới là hắc thực lực chân chính? Hắc quả thực một chiêu liền có thể giết ta à." Ti Bách Vinh sợ ngây người, Dư Tĩnh Thu cũng hít thở không thông, nàng thân là Ngân Nguyệt đại sư, vẫn lấy pháp sư làm kiêu ngạo, nhưng hôm nay cuối cùng thấy được Xung Hào Cấp đỉnh lực lượng tỷ thí.

Ở loại lực lượng này, Ngân Nguyệt pháp sư coi là cái gì? Cho dù Xung Hào Cấp đại sư cũng phải chuẩn bị chút ít pháp thuật, nếu như đột nhiên gặp phải tập kích cũng sẽ bị mất mạng sao.

"Thật là nhanh." Tại chỗ ai cũng cảm thấy Đồng Bá Tuyệt Ứng thương pháp mau.

Thương pháp thế nhưng cũng có thể nhanh như vậy?

Đồng Bá Tuyệt Ứng sở học thương pháp chính là lấy mau trừ danh!

Làm Xung Hào Cấp đỉnh lực lượng, Thần Bình Phi Tuyết Thần Thương, Thương Pháp Đại Sư, « Huyền Băng Thương Pháp » toàn bộ kết hợp ở chung một chỗ, sẽ thêm mau? Chính là giờ phút này cảnh tượng!

"A a a, đáng chết, cút ngay cho ta." Vẫn bị công kích Thần Sứ đại nhân cuối cùng nổi giận, hắc thi triển thân pháp, đồng thời điên cuồng huy vũ nổi lên che đầu, tất cả lực lượng hoàn toàn bộc phát.

"Oành."

Mũi thương cùng che đầu va chạm.

Đồng Bá Tuyệt Ứng Phi Tuyết Thần Thương cũng bị chấn tắc cong rồi, bất quá cán thương bản thân liền có cong tụ lực hiệu quả. Đồng Bá Tuyệt Ứng lập tức nghiêng người mượn cán thương cong ẩn chứa lực lượng, trực tiếp tiến hành hung hăng quét!

"Cho ta chết, chết, chết, chết đi cho ta!" Thần Sứ đại nhân nhưng điên cuồng công kích, một đôi khổng lồ che đầu cuồng mãnh vô cùng, giờ phút này thân hình hắc so sánh với mới vừa rồi tiểu nhiều, hai che đầu quả thực chính là hai mặt khổng lồ tấm chắn, Đồng Bá Tuyệt Ứng muốn công kích được đối phương cũng không dễ dàng.

"Oành, oành, oành. . ."

Mỗi một lần giao thủ, Đồng Bá Tuyệt Ứng cũng bị vội và biến chiêu.

Hoặc là bị chấn tắc lui về phía sau, hoặc là nghiêng người ngược lại mượn lực phát chiêu.

Mặc dù vẫn bị áp chế. . . Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng như cũ lần lượt phản kích, vô số thương pháp tập kích.

"Huyết Phủ, diệt thế!" Thần Sứ đại nhân gào thét, trên người hắc màu đen khí lưu rất nhiều cũng quán quanh ở Huyết Phủ thượng.

"Không tốt." Đông Bá Tuyết Ứng mặt liền biến sắc, hắc trường thương đâm ra còn không có đụng phải che đầu đầu rồi, đụng phải kia vòn quanh màu đen khí lưu thời điểm, cũng cảm giác trơn trượt bên bị vô cùng, Huyết Phủ thoáng cái ảnh hưởng phạm vi cũng trở nên to lớn, mà uy lực cũng mãnh liệt rất nhiều.

"Hô."

Huyết Phủ một cái quét ngang, màu đen khí lưu quét ngang phạm vi lớn hơn nữa.

Oanh!

Đông Bá Tuyết Ứng bị chấn đắc sau này lao đảo lui về phía sau.

"Cho ta chết." Thần Sứ đại nhân trong nháy mắt lao ra, thân hình hắc tốc độ có thể sánh bằng Đông Bá Tuyết Ứng nhanh hơn, trong tay che đầu trực tiếp vào đầu đánh xuống, này giận phách xu thế uy lực lớn hơn nữa.

Đông Bá Tuyết Ứng không dám cứng rắn ngăn chặn, liền làm trong nháy mắt hướng bên cạnh hết sức né tránh.

Oanh! ! ! Mặt đất bị che đầu đánh xuống, trực tiếp ầm ầm hể ra hai ma mui thước khoảng cách cái khe.

"Chém, chém, chém." Thần Sứ đại nhân hiển nhiên cho đến làm liền một mạch tiêu diệt hết đối phương, dù sao này Cầm Thuật ở dưới lực lượng là có hạn, giờ phút này hắc hơn xa xỉ vòn quanh ở trên binh khí, đúng là thực lực tăng nhiều, nhưng tiêu hao cũng càng mau, cho nên hắc phải mau sớm giết hết Đông Bá Tuyết Ứng.

"Đang đang đang." Đông Bá Tuyết Ứng tốc độ di động không kịp đối phương, chỉ có thể miễn cưỡng trường thương hết sức đón đỡ giảm bớt lực lượng, nhưng đối phương cuối cùng lực lượng quá mạnh mẽ.

"Oanh."

Một lần chột lui, trực tiếp đụng vào phía sau trên vách tường, trên vách tường cũng đụng nhau ra cái khe.

Đông Bá Tuyết Ứng chặt vật hướng bên cạnh trên mặt đất một lui.

"Hắc sẽ không chết sao?" Dư Tĩnh Thu tâm nhéo, Ti Bách Vinh cũng nhìn lo lắng.

"Thần Sứ đại nhân thắng định rồi." Lô Hoài Như núp ở phía xa nhìn, bởi vì mới vừa rồi đóng cửa đại điện tam trọng miệng cống, hoàn toàn phong kín, đưa đến hắc cũng trốn không thoát. Cho nên hắc cũng hi vọng Thần Sứ đại nhân thắng.

. . .

Thần Sứ đại nhân một chiêu ngay cả đám chiêu, Đông Bá Tuyết Ứng càng ngày càng chặt vật.

"Hô." Đông Bá Tuyết Ứng trên mặt đất tới một cái khó coi cồn động mới mau né.

"Chênh lệch quá xa, đã hoàn toàn ngược đãi, xem ra vẫn phải là sức bật lượng huyết mạch a." Đông Bá Tuyết Ứng suru bay tán loạn mở, ở giữa không trung thời điểm thân thể của hắc chung quanh đã xuất hiện mơ hồ màu đỏ như máu khí lưu, thái cổ thời đại cường đại tánh mạng huyết mạch lực lượng giờ khắc này kích thích, mắt của hắc trong mắt sát ý cũng càng thêm lạnh thấu xương.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Phân Sinh Tử

"Ha ha, chết đi cho ta!" Hoàn toàn chiếm cứ ưu thế tuyệt đối Thần Sứ đại nhân, hoàn toàn không để cho Đông Bá Tuyết Ứng một chút thờ dốt cơ hội, giống như trước bay tán loạn vọt tới, trong tay một đôi che đầu trực tiếp chém ngang tới. (. .)

Ở giữa không trung Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên nữ xoay người, trường thương giống như rắn độc xuất động, trong nháy mắt đâm ra!

Huru!

Một tay vút đâm! Trường thương mau, mà đem chiều dài phát huy đến mức tận cùng, cơ hồ trong nháy mắt liền đâm thẳng Thần Sứ đại nhân trước mặt lỗ trước.

"Thật ác độc, thật là nhanh." Đuối giết tới Thần Sứ đại nhân gặp phải đập vào mặt đoạt mệnh nhất thương, cũng trong lòng chấn động, "Thương pháp của hân làm sao nhanh hơn rồi? Lúc trước không có nhanh như vậy!"

Hân bắt chập gì khác, bản năng trong tay một đôi Huyết Phù liền lập tức khép lại.

Giống như hai miếng đại cửa xem trên, hoàn toàn phong kín trường thương tiến công đường đi.

"Oành."

Mũi thương cùng Huyết Phù lưỡi búa va chạm, mặc dù loại này trong nháy mắt một tay vút đâm nặng ở mau, đột ngột, ở trên lực lượng là xa không kịp rút ra, quét, phách loại chiêu thức. Vẫn như trước để cho Thần Sứ đại nhân cảm giác Huyết Phù chấn động.

"Chết nên nguoi." Đông Bá Tuyết Ứng vừa rơi xuống đất liền lập tức lần nữa xông về Thần Sứ đại nhân, bông tuyết bông bành, trường thương hóa thành ảo ảnh bắt đầu tiến công.

"Đang đang đang. . ."

Trong nháy mắt trên trăm đạo thương ảnh bao phủ, so với mới vừa rồi nhanh hơn rồi.

Thần Sứ đại nhân có chút mờng, hân hoàn toàn bản năng ở hoảng hốt ngăn cản đề phòng, hân thậm chí cũng không dám lấy công đối công rồi, bởi vì giờ phút này Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp cực nhanh. . . Để cho Thần Sứ đại nhân cảm giác một khi đối công, hân rất có thể phòng ngự không được: "Làm sao có thể thương pháp tốc độ tiêu thăng nhiều như vậy? Chẳng lẽ lúc trước hân ở ẩn dấu thực lực? Đáng chết, một cái trẻ tuổi như vậy tiêu bổi, làm sao sẽ mạnh như vậy!"

"Oành!"

Giận đâm mấy trăm thương sau, thuận thế trường thương xoay tròn vào đầu nộ trùu hướng Thần Sứ đại nhân. kxs7. com

Thần Sứ đại nhân ngay cả đám song Huyết Phù cùng nhau đón nhận ngăn cản, trong nháy mắt oành một tiếng, Thần Sứ đại nhân cảm giác được một cỗ lực lượng mãnh liệt xuyên thấu qua Huyết Phù truyền tới, không khỏi lao đảo lui về phía sau.

"Rậm rạp rồi bù oành."

Đông Bá Tuyết Ứng hoặc là nộ trùu, hoặc là đâm, hoặc là quét.

Một cây trường thương liền giống như một cái cùn hân liên tiếp ở chung một chỗ du long, điên cuồng mà cực nhanh lần lượt công kích.

Thần Sứ đại nhân không ngừng chột lui, liên động làm đều có chút biến hình rồi, hân cái trán cũng rỉ ra rồi mồ hôi lạnh.

"Hô!"

Không khí bị xé nứt tiếng gió ở vang lên bên tai, một đạo mũi thương trong nháy mắt từ hai thanh Huyết Phù lần lượt thay đổi khe hở đang lúc đâm đi vào.

Thối phù một tiếng!

Thần Sứ đại nhân hai mắt tròn tròn xoe, trong tay Huyết Phù loảng xoảng loảng xoảng một tiếng rơi xuống đến trên mặt đất, thanh âm vang dội ở cả trong đại điện.

. . .

"Hô." Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên rút ra trường thương, Thần Sứ đại nhân cổ họng có một cái lớn Huyết Quạt lung, máu tươi không ngừng xông ra, hân đang che cổ họng trừng to mắt, hân có chút không cam lòng nhìn trước mắt tàn ra đáng sợ hơi thở áo đen thanh niên, hân từ một gã đại gia tộc hộ vệ xuất thân từng bước bò dậy, lấy hung tàn xung, hơn được tôn là ‘ Huyết Phù Kỵ Sĩ ’ danh hiệu.

Vì lực lượng, hân không tiếc hết thấy.

Vì một môn thượng phẩm đấu khí pháp môn, hân tàn sát rồi một chi đại gia tộc thiếu gia dẫn dắt đội ngũ, hành hạ thâm vắn mới nhận được cận kề đấu khí pháp môn.

Vì Thần Bình Huyết Phù, hân tàn sát rồi một cái vô tội gia tộc.

Ở bị đưa đến lương hỏa thế giới bị tù sau, hân bị ma thần nhân tìm tới, đối phương đáp ứng giúp hân trốn ra được, hơn đưa lên một môn Cẩm Thuật, hân cuối cùng cần rằng lựa chọn ruộng bỏ rồi cả Hạ Tộc, đầu phục Ma Thần, trở thành một gã Ma Thần sử giả. (.)

Cửu tử nhất sanh đem về người phạm thể giới, thương thể mới khôi phục hơn phân nửa, nhưng thể nhưng sẽ chết ở một cái cũng không có danh khí gì tuổi trẻ Thương Pháp Đại Sư trên tay.

"Người, người. . ." Thần Sư đại nhân ngó chừng Đông Bá Tuyết Ứng, bỗng nhiên hần phát hiện kia mơ hồ màu đỏ như máu khí lưu đang vờn quanh ở áo đen thanh niên chung quanh.

"Quá. . . Thái cổ. . ." Hần trừng to mắt, nhưng trước mắt đã từng đột hiện đen, nói chuyện cũng máu tươi xông ra, Thần Sư đại người trông mắt trừng rất lớn, ngó chừng Đông Bá Tuyết Ứng, "Ta, dùng, nhớ, ở, ta tên là. . . Máu. . ."

Ngay sau đó thân thể vừa kéo súc, liền vô lực mềm nhũn đầu gối quỳ ở trên mặt đất, rồi sau đó cả phù phù một tiếng ngã trên mặt đất, máu tươi chậm rãi lưu ở chung quanh trên mặt đất.

Một đời kiêu hùng, đối các phạm nhân mà nói ma đầu loại chính là nhân vật ——

Huyết Phủ Kỵ Sĩ ‘ Cửu Phàm ’, lúc đó bị mất mạng.

Tại chỗ những người khác thậm chí cũng không biết tên của hần, bao gồm vị kia phân đàn hộ pháp ‘ Lô Hoài Như ’ cũng không biết vị này Thần Sư chân chính lai lịch! Chủ yếu là vị này Huyết Phủ Kỵ Sĩ từ lương hóa thể giới trốn ra được sau, Hạ Tộc đang đuổi giết hần, cho nên hần vẫn không dám tiết lộ tự thân tin tức.

Duy nhất nhận ra Cửu Phàm đúng là sống hơn 160 tuổi Đường Hùng rồi, đáng tiếc, Đường Hùng đã chết.

Về phần Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tĩnh Thu, Ti Bách Vinh, cũng không nhận ra thân phận của hần tới, hần dù sao cũng là trước đây thật lâu nhân vật lợi hại rồi.

"Người tên là máu?" Đông Bá Tuyết Ứng không có nghe thanh, khẽ lắc đầu nhìn trước mắt Thần Sư đại nhân thi thể, "Không cần biết người là ai, người cũng là ta thứ nhất giao thủ Xung Hào Cấp, ta sẽ nhớ kỹ người."

Vừa nói Đông Bá Tuyết Ứng nhanh chóng đã Thần Sư đại nhân hai cái nhẫn gỡ xuống, hai người này chiếc nhẫn cũng là trữ vật bảo vật, dễ dàng liền đầu khí luyện hóa.

"Thật to không gian."

Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc.

Hai cái chiếc nhẫn không gian cũng lớn vô cùng, một cái có ba thước dài rộng cao bộ dạng, một người khác cũng không kém bao nhiêu. Đây ở trữ vật pháp bảo trung coi là rất lớn rồi, Đông Bá Tuyết Ứng lúc trước Phi Tuyết Thần Thương vẫn tháo dỡ hạ đeo cũng là bởi vì cũng không đủ lớn trữ vật pháp bảo. Dù sao tháo dỡ liền tiếp là cần phải thời gian, ở thời khắc mấu chốt vốn là có chút ảnh hưởng.

"Hiện tại không cần tháo dỡ rồi, tùy thời có thể dùng, hơn nữa ta cũng có thể nhiều đeo một chút đoản mâu rồi." Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra một nụ cười, đây là để cho hần vui vẻ chuyện, ngay sau đó hần mới điều tra đứng lên hai cái trong giới chỉ vật phẩm.

Kim phiếu, phi tiêu, tấm chắn, che đầu, bình bình lọ lọ, thức ăn, rượu. . .

Vật phẩm cũng là rất nhiều, dù sao ba thước dài rộng cao, quả thực chính là di động tiểu thương khố.

...

Cả đại điện một mảnh an tĩnh.

Đã núp ở góc cây cột phía sau Dư Tĩnh Thu, Ti Bách Vinh cũng nín hơi nhìn phía xa một màn, ở vô số tuyết bay cánh tượng, vị kia đáng sợ tràn ngập màu đen khí lưu Thần Sư đại nhân bị trường thương đâm xuyên qua cổ họng! Đông Bá Tuyết Ứng còn lại là đứng ở một bên rút ra trường thương.

"Đông Bá Tuyết Ứng thể nhưng thắng?" Ti Bách Vinh nín hơi, thật ra thì làm Thần Sư đại nhân thi triển Cầm Thuật, Đông Bá Tuyết Ứng lực lượng huyết mạch bộc phát sau, hai người chiến đấu hần đã cũng xem không hiểu rồi.

Bởi vì quá nhanh.

Không tới Xung Hào Cấp, ở Xung Hào Cấp trước mặt chính là con kiến hôi.

Xung Hào Cấp. . . Mới thật sự là bắt đầu đi ra bản thân con đường tồn tại, thậm chí một chút đứng đầu người không thua gì Siêu Phàm Sinh Mệnh!

"Thật là mạnh, cái này Đông Bá Tuyết Ứng quá mạnh mẽ, hần mới hai mươi hai tuổi?" Dư Tĩnh Thu cũng rung động rồi, nàng ở Trường Phong Học Viện cũng đã gặp rất nhiều năm ít anh tài, chính nàng cũng bị thổi phồng làm thiên chi kiêu nữ, nhưng là nàng phát hiện. . . Cái này Đông Bá Tuyết Ứng mới là nàng ra mắt nhất rất giỏi thiên tài, một cái hai mươi hai tuổi Xung Hào Cấp cường giả.

Hơn nữa đang ở mới vừa rồi, hần còn chính diện giết chết một gã khác cường đại danh hiệu tồn tại.

Dư Tinh Thu cũng sinh ra khâm phục lòng, thật ra thì nội tâm của nàng cũng cảm kích , bởi vì Đông Bá Tuyết Ung cũng coi như cứu nàng.

...

"Thần Sứ đại nhân, vĩ đại Thần Sứ đại nhân thua? Đã chết?" Núp ở phía xa Lô Hoài Như mông, hẩn nhìn phía xa té trên mặt đất chảy máu tươi Thần Sứ đại nhân thi thể, không khỏi trong lòng lạnh như băng.

Đại diện tam trọng miện công đã rơi xuống, lúc trước vì không khiến cái này người xâm lăng trốn, đại diện hoàn toàn phong kín rồi!

Nếu mở ra miện công quá chậm, những thứ này Long Sơn Lâu phái tới cường giả. . . Đặc biệt là vị kia Đông Bá Tuyết Ung sợ rằng trong nháy mắt liền có thể giết hẩn.

"Xong."

Lô Hoài Như không muốn quá cầu xin tha thứ.

Bởi vì làm một gã Ma Thần ở Thanh Hà Quận phân đàn đàn chủ, thân phận của hẩn, nhất định không có ai dám bỏ qua cho hẩn!

"Đáng chết, đáng chết, chết tiết Long Sơn Lâu." Lô Hoài Như oán độc quét mắt phía ngoài ba người, trong tay còn lại là xuất hiện một mặt kỳ dị vòng tròn, hẩn phát ra điên cuồng thảm người bén nhọn tiếng cười, tiếng cười ở trong đại diện vang lên, "Ha ha ha. . . Cùng nhau đồng quy vu tận sao! Vĩ đại Ma Thần, ta tới rồi!"

Đồng thời hẩn đột nhiên xoay tròn trong tay vòng tròn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Người, Có Khỏe?

Có thể đảm nhiệm phân đàn đàn chủ, tuyệt đối là cuồng tín đồ!

Hơn nữa Tà Thần Ma Thần cửa có thể thâm thấu cả Hạ Tộc khá dài năm tháng, đến nay cũng không có thể bị hoàn toàn trừ tận gốc, cũng là có rất nhiều vô cùng lợi hại thủ đoạn , giống như một chút Ma Thần lời thề cho tới thời không khế ước chờ một chút... Dù loại thủ đoạn hoàn toàn khổng chế tín đồ trong nông cốt tinh anh! Sinh thời điểm hoàn toàn phục tùng, cho dù chết, linh hồn cũng sẽ đi trước Ma Thần chỗ ở, vĩnh viễn đi theo Ma Thần!

"Không tốt. kxs7. com" Đông Bá Tuyết Ung mặt liền biến sắc nhìn về phía nơi xa Lô Hoài Như, Lô Hoài Như khuôn mặt bệnh tâm thần điên cuồng.

"Oanh! ! !"

Không lồ đại diện mặt đất đột nhiên bắt đầu khởi động, đi theo hoàn toàn ầm ầm nổ tung! Trong đại diện một cây cây cột cũng mọi người té xuống cho tới bị xung kích nổ bể ra .

Núp ở đại diện góc Dư Tinh Thu, Ti Bách Vinh sắc mặt cũng đại biến.

"Động lại, động lại, động lại."

Dư Tinh Thu giờ phút này không còn kịp nữa thì triển quá lợi hại pháp thuật, chỉ có thể thuận phát một chút yếu chút , trên người nàng hàn băng giáp khái cũng đã là nàng có thể thì triển ra phòng ngự mạnh nhất, chính là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ công kích cũng có thể chống đỡ một hồi mà, giờ phút này theo nàng pháp thuật thuận phát... Chỉ thấy phía trước xuất hiện thành từng mảnh hàn băng, hàn băng băng mặt nghiêng, Dư Tinh Thu còn lại là núp ở hàn băng nghiêng mặt phía sau.

Hiển nhiên muốn xuyên thấu qua hàn băng nghiêng mặt tận lực tháo mắt đáng sợ kia lực đánh vào, nhưng là giờ phút này cả đại diện nổ tung hủy diệt khí thế để cho Dư Tinh Thu có chút sợ, có thể gánh vác được sao?

"Không, ta không thể chết được, ta không thể chết được." Ti Bách Vinh cũng trong mắt tràn đầy sợ hãi, hẩn trong nháy mắt cũng ngồi xổm xuống núp ở hàn băng nghiêng mặt, hơn nữa hẩn thấy hoàn toàn bao phủ ở hàn băng giáp khái trong Dư Tinh Thu, trong mắt hàn quang chột lóe, trong nháy mắt bắt được Dư Tinh Thu một cái cánh tay, trực tiếp lôi Dư Tinh Thu đem ngăn chặn tại chính mình trước người.

Một gã Ngân Nguyệt cấp pháp sư phòng ngự, cũng có thể tan mất rất nhiều lực lượng .

"Ti Bách Vinh!" Dư Tinh Thu trong mắt tràn đầy kinh sợ sắc.

"Tĩnh Thu, người liền vì ta hy sinh hạ sao, ta sẽ chiếu cố tốt các người Dư gia . (.)" Ti Bách Vinh hoàn toàn núp ở Dư Tĩnh Thu phía sau, đem Dư Tĩnh Thu làm thành tấm chắn, hàn băng giáp khái là tự nhiên động giảm bớt lực hiệu quả, nếu không nghe lời, Kỵ Sĩ một kích xuyên thấu qua hàn băng giáp khái sẽ đánh chết một gã pháp sư rồi, chính là bởi vì hàn băng giáp khái tự động giảm bớt lực, sẽ không truyền lại lực đánh vào, Ti Bách Vinh mới đưa Dư Tĩnh Thu làm thành tốt nhất tấm chắn.

Dùng Dư Tĩnh Thu ở phía trước ngăn chặn, hãn mạng sống nắm chắc liền tăng nhiều rồi, về phần Dư Tĩnh Thu chết sống? Hãn mới lười quản.

Mặc dù hãn vẫn theo đuổi Dư Tĩnh Thu, nhưng chỉ là bởi vì Dư Tĩnh Thu thực lực cùng dung mạo thôi, có ở đó sinh tử trước mặt, hãn dĩ nhiên hơn coi trọng cái mạng nhỏ của mình, hãn còn không có sống đủ đây.

"Đáng chết, đáng chết, Ti Bách Vinh! ! !" Dư Tĩnh Thu vừa sợ vừa giận, vốn là nàng còn đứng ở hàn băng nghiêng mặt phía dưới cùng, cánh tay che ở trước mặt, nhưng hiện tại bị nắm, cánh tay cũng khó mà bảo vệ mình, tử vong khả năng có thể lớn tăng.

Nàng tức giận.

Nhưng là nàng một cái pháp sư nơi nào tránh thoát được mắt, Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ lực lượng quá lớn.

Không có chết tại cái đó đáng sợ Thần Sứ trên tay, cuối cùng bởi vì Ti Bách Vinh mà chết liền quá oan rồi.

...

"Không tốt."

Đồng Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt cảm ứng được đại địa bắt đầu khởi động bắt đầu nổ tung, hãn lập tức tâm niệm vừa động, tay trái xuất hiện một mặt màu đen hình vuông tấm chắn, đây là Thần Sứ hai kiện chiếc nhẫn trữ vật kia một người trong bên trong tấm chắn.

Tay phải trường thương, tay trái tấm chắn.

Suru!

Đồng Bá Tuyết Ứng nhanh như thiểm điện trực tiếp xông về nơi xa, giờ phút này hãn đã trong nháy mắt hoàn toàn dẫn động rồi lực lượng huyết mạch, mơ hồ màu đỏ như máu khí lưu vờn quanh ở thân thể của hãn chung quanh, tốc độ của hãn tiêu thẳng đến vô cùng đáng sợ trình độ, hô, hãn bay tán loạn, đại diện mặt đất đã nổ tung, đại lượng Thạch Đầu văng tung tóe! Thạch Đầu hoặc lớn hoặc nhỏ, mọi người tốc độ cực nhanh, lực đánh vào kinh người.

"Đang đang đang." Tay trái tấm chắn liên tục ngăn trở một chút Thạch Đầu, Phi Tuyết Thần Thương còn lại là liên tiếp ra thương quét ở một chút tảng đá lớn, âm ầm ập tới vách tường, không hề cột đá thượng, để cho tự thân tận lực tránh ra. (.)

Ở trong lúc nổ tung..

Đồng Bá Tuyết Ứng cơ hồ trong nháy mắt liền vọt tới trăm mét hơn ngoài núp ở hàn băng nghiêng mặt sau lưng Dư Tĩnh Thu, Ti Bách Vinh nơi này. Mặc dù một tay tấm chắn một tay Phi Tuyết Thần Thương, vừa vận thương như cũ bị một chút Thạch Đầu đánh trúng, dù sao nổ tung uy lực có mặt khắp nơi chi chít, hãn vì mau sớm chạy tới, chỉ có thể dùng thân thể ngành kháng một chút.

Bất quá Xung Hào Cấp đỉnh vừa lực lượng huyết mạch bộc phát, lại có đầu khí hộ thể, mặc dù thân thể ngành kháng cả nổ tung đánh sâu vào cũng nhiều nhất trọng thương thôi, chỉ có chút ít Thạch Đầu nổ tung lao xuống đánh ở trên người mình, chỉ có oanh phá hộ thể đầu khí, liền làm có chút bên bị y phục cũng bắn ra rồi một chút lỗ thủng nhỏ, nhưng cuối cùng Đồng Bá Tuyết Ứng mạnh hơn chính là mình là thân thể.

Thân thể của hãn dễ dàng liền kháng trụ rồi đánh sâu vào.

"Này Ti Bách Vinh!" Đồng Bá Tuyết Ứng xông lại, thấy Ti Bách Vinh thế nhưng đem Dư Tĩnh Thu cho rằng tấm chắn, không khỏi hàn mang chột lóe, "Thật là vô si!"

"Cút!"

Đồng Bá Tuyết Ứng một tay bắt được Dư Tĩnh Thu, đồng thời một cước trực tiếp đá vào rồi Ti Bách Vinh trên thân thể, Ti Bách Vinh trong mắt hay là kinh ngạc sắc.

Oành!

Đồng Bá Tuyết Ứng một cước lực bức nào chi mãnh liệt? Ti Bách Vinh trong nháy mắt bị đá được thân thể co rúc sau này bay ra ngoài, một ngụm máu tươi từ miệng trung phun ra! Hãn mặc dù lúc trước nắm Dư Tĩnh Thu tay cánh tay, nhưng hàn băng giáp khái tự động tan mất rồi tùm lực lượng, chút nào không có thương tổn được Dư Tĩnh Thu.

Dư Tĩnh Thu mở to mắt nhìn Đồng Bá Tuyết Ứng.

Đồng Bá Tuyết Ứng cũng là không chút do dự trong nháy mắt thu hồi Phi Tuyết Thần Thương, đồng thời một tay đem Dư Tĩnh Thu ôm tại chính mình trước người, đồng thời chính mình chọn cái kia lớn nhất địa phương hình dạng tấm chắn còn lại là ngăn chặn ở hậu phương, ngăn cản kia nổ tung đánh sâu vào.

...

Dur Tinh Thu vốn là bị Ti Bách Vinh nắm làm tằm chắn, nổ tung đã đánh tới, nàng đã tuyệt vọng.

Bỗng nhiên nơi xa một đạo áo đen thanh niên thân ảnh lấy tốc độ khủng khiếp xuyên qua quá nổ tung khu vực, tốc độ của hắn khiến cho sinh ra liên tiếp lùi hư ảnh, ở Dur Tinh Thu trong mắt, cũng xuất hiện đại lượng Đông Bá Tuyết Ứng tàn ảnh, Đông Bá Tuyết Ứng một tay tằm chắn một tay Phi Tuyết Thần Thương, ánh mắt như cũ tỉnh táo tràn đầy phong mang, không một chút kinh hoàng.

Bên cạnh nổ tung cự thạch, cột đá, vô số đánh sâu vào bay Thạch, tất cả đều ngăn không ngăn được hắn.

Giờ khắc này ——

Dur Tinh Thu cảm giác Đông Bá Tuyết Ứng trên người phảng phất có rồi quang! Giống như một cái không thường đại anh hùng.

Giờ khắc này, nàng tâm tình vô cùng kích động.

Oành.

Một cước đạp bay Ti Bách Vinh, trong nháy mắt liền một tay nắm nàng đè ép nàng, dùng cả lồng ngực bảo vệ ở nàng, giờ phút này dán Đông Bá Tuyết Ứng lồng ngực... Mặc dù còn cách một tầng hàn băng giáp khái, Dur Tinh Thu nhưng đột nhiên cảm giác được rất an tâm, giống như khi còn bé ở phụ thân hoài bảo.

Đông Bá Tuyết Ứng giờ phút này nhưng bất chấp gì khác, tằm chắn còn lại là ngăn chặn ở hậu phương!

"Ừm ừm ~~~ "

Vô số mãnh liệt Thạch hướng bốn phương tám hướng đánh sâu vào, này cổ nổ tung lực đánh vào bởi vì cả đại diện hoàn toàn phong bế, này lực đánh vào còn tại trong đại diện không ngừng kích động, phía trên núi đá cũng sụp đổ, chung quanh đại diện vách tường sụp đổ, vô số hoặc lớn hoặc nhỏ Thạch Đầu điên cuồng bốp áp đánh sâu vào, "Không!" Một tiếng thê lương kêu thảm thiết, tại này cổ đánh sâu vào , Ti Bách Vinh cầm trong tay một mặt tằm chắn hết sức ngăn cản nhưng trong nháy mắt bị xung kích lẫn lộn, rồi sau đó đã bị đại lượng Thạch Đầu đụng nhau, hắn hộ thể đầu khí vỡ vụn, về phần thân thể thì càng thêm yếu ớt rồi, trong nháy mắt xuất hiện đại lượng vết thương, đầu cũng bị liên tiếp trong nháy mắt đụng nhau rồi hơn mười lần, trong nháy mắt trước mắt tối sầm cũng đã bị mất mạng rồi.

Dưới loại tình huống này phong bế nổ tung , muốn giữ được mạng quá khó khăn, sợ rằng Xung Hào Cấp mới có nắm chắc sao.

"Hừ." Đông Bá Tuyết Ứng nửa ngồi , thân thể đè ép Dur Tinh Thu, tận lực đem Dur Tinh Thu hoàn toàn ở thân thể của mình che chở , tay trái hoàn toàn cắm vào mặt đất, tằm chắn còn lại là nghiêng giảm bớt lực.

"Ừm ừm —— "

Vô số đánh sâu vào bốp áp mà đến, kia hàn băng nghiêng mặt trong nháy mắt liền sụp đổ rồi, đại lượng Thạch Đầu đánh sâu vào ở trên tằm chắn, thậm chí có một chút còn đập vào Đông Bá Tuyết Ứng trên chân.

"Hừ!" Tay trái nắm mặt đất chỗ sâu, hết sức ổn định, tay phải tằm chắn còn lại là hết sức ngăn trở, lực lượng bộc phát hạ hắn hoàn toàn gánh vác được này cổ lực đánh vào.

Dur Tinh Thu còn lại là ở che chở hạ không thấy vang, nàng cúi đầu, chỉ có thể nhìn đến bên cạnh Đông Bá Tuyết Ứng có lực thủ chương đang cắm vào mặt đất trong bất vô cùng chắc.

Nhìn này có lực thủ chương, Dur Tinh Thu rất an tâm.

"Cẩn thận!" Bỗng nhiên một đạo có chút vội vàng thanh âm vang lên.

Ừm ừm ——

Đại diện cả sụp đổ, phía trên cự thạch rơi xuống.

Đông Bá Tuyết Ứng lập tức thân thể hoàn toàn bao phủ bảo vệ ở Dur Tinh Thu, đồng thời tằm chắn cũng tận lực đặt ở ngay phía trên, ừm ừm ~~~ vô số Thạch Đầu rơi xuống, đại diện hoàn toàn sụp đổ, cơ hồ trong nháy mắt, Đông Bá Tuyết Ứng cùng Dur Tinh Thu đã bị vài mét dày đích vô số Thạch Đầu cho hoàn toàn đè lại.

...

Dần dần, phía ngoài an tĩnh.

Tằm chắn ở phía trên.

Đồng Bá Tuyết Ưng cùng Dư Tĩnh Thu cũng tại phía dưới, nổ tung động tĩnh dần dần tiêu tán, chung quanh một mảnh đen nhánh.

"Hừ." Đồng Bá Tuyết Ưng khẽ cau mày, đôi mắt bị đè lại, bất quá thân thể của hắn cường đại, này chỉ có chẳng qua là thương da thịt thôi.

"Ngươi, có khỏe?" Dư Tĩnh Thu nghe được Đồng Bá Tuyết Ưng thanh âm, có chút bận tâm hỏi.

"Không có chuyện gì rồi." Đồng Bá Tuyết Ưng thanh âm như cũ rất bình tĩnh, cánh tay phải cầm tấm chắn ngang sanh sanh cản trở phía trên đè ép Thạch Đầu, những thứ này Thạch Đầu đè ép sợ sẽ có ba bốn nghìn cân nặng, "Chờ một lát, ta phá vỡ những thứ này loạn thạch có thể đi ra ngoài."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Thu Hoạch, Trở Về

Ở một mảnh đen nhánh trong hoàn cảnh, Dư Tĩnh Thu giờ phút này cảm giác là phi thường đặc thù

Đầu tiên là ở Thần Sứ đại nhân uy áp hạ bọn ta bỏ qua, cũng chuẩn bị nghênh đón tử vong rồi! Nhưng lúc trước vẫn bình thường tầm thường Đồng Bá Tuyết Ưng đi ra, triển lộ ra làm cho nàng rung động lực lượng trực tiếp chính diện đánh chết Thần Sứ đại nhân! Ngay vào lúc này Lô Hoài Như điên cuồng lựa chọn đồng quy vu tận, nàng càng bị Ti Bách Vinh xem làm tấm chắn chắn phía trước, lần nữa lâm vào cơ hồ hẳn phải chết chỉ cảnh.

Lại bị cứu.

Ở hắc ám, ở vô số loạn thạch chôn, Dư Tĩnh Thu trong lòng có mọi cách tư vị.

"Oành!" Một tiếng vang thật lớn, Đồng Bá Tuyết Ưng một cánh tay phát lực trực tiếp đem trên tấm chắn phương đè ép vô số loạn thạch cả nhô lên, vô số loạn thạch bay lên.

"Chúng ta đi."

Đồng Bá Tuyết Ưng lập tức một tay một ôm Dư Tĩnh Thu eo, trong nháy mắt nhảy lên, đồng thời tấm chắn nhanh chóng thiểm điện lần lượt đánh ra, cơ hồ trong nháy mắt liền đánh ra ra khỏi mấy mươi lần, đem hết thảy rơi xuống Thạch Đầu cũng đánh bay.

Một tay ôm một gã xinh đẹp nữ pháp sư eo ếch, nhìn như rất đẹp, trên thực tế bởi vì Dư Tĩnh Thu bên ngoài thân vẫn có hàn băng giáp khai bảo vệ, ôm lên cảm Giác Chân vô cùng bình thường, thực cứng rất băng, một chút cũng không thoải mái.

"Đồng." Rơi ở bên cạnh loạn đồng đá thượng, Đồng Bá Tuyết Ưng buông xuống Dư Tĩnh Thu.

"Ngươi cẩn thận một chút, cả đại diện tùy thời có thể có một chút cự thạch rơi xuống, thậm chí phát sinh hai lần sụp đổ, ngươi hàn băng giáp khai nhưng ngàn vạn đừng triệt tiêu." Đồng Bá Tuyết Ưng vừa nói ánh mắt nhưng quét mắt chung quanh, chung quanh rất nhiều địa phương hoàn toàn sụp đổ, thậm chí nội thành bảo một tầng, tầng 2 khu vực một chút cây cột, vách tường rơi xuống, chống đỡ phía trên một chút đá phiến.

Chống đỡ cột trụ, vách tường hoặc là nghiêng, hoặc là đã té xuống, thỉnh thoảng còn có Thạch Đầu rơi xuống.

Những thứ này đá rơi đối với lợi hại chút ít Kỳ Sĩ cũng không có uy hiếp gì, có đúng không thân thể nhục thể pháp sư mà nói cũng là trí mạng nguy hại, cho nên hệ thống pháp thuật là muốn vẫn duy trì.

"Ừ. (.)" Dư Tĩnh Thu gật đầu, "Ngươi. . ."

"Sư." Đồng Bá Tuyết Ưng cũng đã bay tán loạn đi, đến nơi xa, trường thương nhanh chóng đẩy ra, Thạch Đầu bay loạn, hiển nhiên là đi tìm tìm những thứ kia thì thể rồi.

Nhưng này loại nổ tung, ngay cả Thần Sứ đại nhân thì thể cũng hoàn toàn phá thành mảnh nhỏ rồi, dù sao này nổ tung uy đủ sức để giết chết Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, ở không có hệ thống đấu khí, bất kể là Đường Hùng, hay là Thần Sứ đại nhân, Lô Hoài Như, thân thể cũng hoàn toàn phá thành mảnh nhỏ rồi cũng khó khăn lấy phân biệt rồi. Kia Ti Bách Vinh giống như trước đã không có đầy đủ thì thể rồi.

"Di vật của bọn hắn cũng tìm được rồi, chúng ta đi thôi." Đồng Bá Tuyết Ưng đi tới Dư Tĩnh Thu bên cạnh.

"Tốt." Dư Tĩnh Thu gật đầu, cùng Đồng Bá Tuyết Ưng sóng vai đi ra ngoài, giờ phút này đại diện vách tường cũng nổ, thậm chí phía trên một tầng cũng rơi xuống, tự nhiên dễ dàng liền đi ra ngoài.

Cho dù không có đường, Đồng Bá Tuyết Ưng vị này Xung Hào Cấp thực lực cường giả cũng có thể lái một con đường.

"Đồng Bá Tuyết Ưng, cảm ơn." Dư Tĩnh Thu trong thanh âm có cảm kích, "Cảm ơn ngươi đã cứu ta mạng, nếu như không phải là ngươi, ta hẳn phải

chết."

Chi trước loại tình huống đó , Đông Bá Tuyết Ứng cho dù không cứu nàng, cũng là phi thường bình thường .

"Không có gì, đối với ta mà nói chuyện nhỏ thôi, đối với người nhưng quan hệ sinh tử." Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt lại có một tia ánh sáng lạnh, "Chẳng qua là không nghĩ tới kia Tì Bách Vinh thế nhưng vô sỉ như vậy."

Một cái Kỵ Sĩ, nắm pháp sư làm tám chấn?

Đông Bá Tuyết Ứng coi như là thấy được.

"Ta cũng vậy không nghĩ tới hần thế nhưng có thể như vậy làm." Dư Tình Thu đối Tì Bách Vinh hận ý oán khí cũng tiêu tán rồi, dù sao đối phương đã chết, "Đông Bá Tuyết Ứng, người yên tâm, về Tì Bách Vinh chuyện ta sẽ không nhiều lời , bên trong chuyện tình ta cũng sẽ không nhiều lời."

Dư Tình Thu cảm giác đối phương vẫn dấu kín thực lực cho đến thời khắc máu chốt mới bại lộ, như vậy nàng cũng không cần thiết hỗ trợ công khai.

Đông Bá Tuyết Ứng cười cười nhìn nàng một cái. (. .)

"A, chân của người đang chảy máu." Dư Tình Thu chợt phát hiện Đông Bá Tuyết Ứng đi đứng nơi có vết máu, đang là trước kia nổ tung lúc đã thương.

"Ha ha, đã sớm không chảy máu rồi, máu cũng làm, một điểm nhỏ đã thương thôi." Đông Bá Tuyết Ứng nói, theo thân thể càng thêm cường đại, thân thể sự khôi phục sức khỏe cũng càng thêm kinh người, về điểm này thương da thịt đúng là hoàn toàn tốt lắm, liền làm da thượng cũng tìm không được một chút vết sẹo rồi.

Hai người sống vai mà đi.

Nam nhân áo đen, nữ nhân áo bào xanh toàn thân bao vây ở hàn băng giáp khái bên trong.

"Là Lương Ung." Bọn họ đi trong chốc lát mới nhìn đến Lương Ung thì thể, cả nội thành bảo cuối cùng là chiếm diện tích một hai dặm, kia nổ tung chỉ là để cho địa hạ cung điện hủy diệt, tầng thứ nhất tầng thứ hai bộ phận khu vực sụp đổ, cả nội thành bảo toàn thân thượng còn có đại khái bộ dáng . Ít nhất Lương Ung chỗ ở này tám hành lang còn lớn hơn khái hoàn hảo.

"Hắn coi như là lưu lại toàn thi rồi." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

. . .

Hai người rất mau rời khỏi nội thành bảo, hoàn toàn bị đóng băng Địch Lô nhà tòa thành, những thứ kia người hầu binh lính đã sớm trốn xa rồi.

Đông Bá Tuyết Ứng hai người ngửa đầu nhìn phía trên, trời mặc dù hoàn toàn đen, Đông Bá Tuyết Ứng kinh khủng thị lực nhưng rõ ràng thấy mấy trăm thước cao nơi phi chu.

"Xuống đây đi." Đông Bá Tuyết Ứng cao giọng hô, thanh âm mệnh mông cuộn cuộn quanh quẩn ở bầu trời đêm yên tĩnh trung.

Hô ——

Trên bầu trời vẫn chịu trách nhiệm giám thị màu bạc phi chu rất nhanh liền hạ xuống tới, đáp xuống rồi Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ đang phía trước trên đất trống.

"Liên hai người các người?" Long Sơn Lâu hai gã nhân viên đi ra, "Những người khác đâu, Tì Bách Vinh đâu?"

"Đều chết hết." Đông Bá Tuyết Ứng vừa nói liền lấy ra ba vật trữ vật bảo vật, "Cái này cánh tay hoàn là Lương Ung , cái này bảo vệ tay là Tì Bách Vinh , chiếc nhẫn này là Đường Hùng , còn xin đưa cho gia tộc của bọn hắn!"

"Đều chết hết? Đã xảy ra chuyện gì, đều chết hết?" Long Sơn Lâu hai gã nhân viên có chút kinh ngạc, trong đó một gã Kỵ Sĩ nhận lấy này ba vật trữ vật bảo vật, bởi vì đón Long Sơn Lâu nhiệm vụ từ vong hay là rất nhiều, bình thường đi vật cũng sẽ đưa đến riêng của mình gia tộc đi, đây cũng là nhiều năm qua tạo thành quy củ. Dĩ nhiên đi lưu bảo vật, có thể hay không bị đồng bạn lấy đi một chút, này sẽ rất khó nói.

Tên kia Kỵ Sĩ cũng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng một cái không nhiều nói.

Cho dù cầm đi một chút kim phiếu loại bảo vật, cũng không còn chứng cứ!

Trên thực tế ——

Ba vị này trữ vật bảo vật đồ Đông Bá Tuyết Ứng một cũng không cầm, giống như Lương Ung cánh tay khâu, hay là Đông Bá Tuyết Ứng ở Tì Bách Vinh trữ vật pháp bảo bên trong tìm được đây này! Nếu như không phải là Đông Bá Tuyết Ứng, sợ rằng Lương Ung bảo vật rất có thể bị Tì Bách Vinh tham ô!

"Còn tưởng rằng này Tì Bách Vinh có bao nhiêu bảo bối, cũng rất nghèo chứ sao." Đông Bá Tuyết Ứng thầm suy nghĩ nói, hắn bởi vì cũng luyện hóa điều

tra quá, cho nên rất giải, Ti Bách Vinh tài phú còn chưa kịp Đường Hùng đây! Hiên nhiên kia đại gia tộc ‘ Ti Gia ’ đối với kim tiền khổng chế cũng rất nghiêm, loại này không muốn mạo hiểm con nhà giàu kim tiền liền nhiều như vậy.

Bình thường mặc nhìn tựa như xa xỉ hoa mỹ, nhưng trong túi áo biết vô cùng, xa không kịp dựa vào sức một mình quật khởi lần lượt kinh nghiệm sinh từ Đường Hùng người bậc này vật.

Đĩ nhiên ba người bọn hấn tăng lên bảo bối, cũng không cùng Thần Sứ đại nhân nhỏ tí tẹo!

"Cái này Thần Sứ, thật giàu có a." Đông Bá Tuyết Ứng hồi tưởng lại đều có chút sợ hãi than.

Hấn nào biết đâu rằng vị này Thần Sứ quật khởi quá trình, thậm chí còn âm đã chết một cái thực lực tương đương Xung Hào Cấp cường giả, cho nên hấn mới có hai quả không gian cũng rất lớn chiếc nhẫn trữ vật.

"Ta Đông Bá Tuyết Ứng lúc trước kim tệ căng thẳng, lần này từ sợ rằng ở cả Thanh Hà Quận cũng coi là xếp hạng trước mười cự phú rồi sao." Đông Bá Tuyết Ứng thâm suy nghĩ nói, "Sợ chỉ có những khác một chút Xung Hào Cấp có thể cùng ta sánh ngang sao, ừ, lần này trở về được đệ đệ mua vài món bảo vệ tánh mạng pháp sư khí cụ, ta đây còn có chút lợi hại pháp thuật quyền trục cũng cho đệ đệ."

Pháp thuật quyền trục, là có thể trong nháy mắt dẫn động thiên địa lực lượng thả ra mạnh thuật, bắt quá cần pháp sư hướng dẫn. Cho nên Kỵ Sĩ là không có pháp khiến cho sử dụng pháp thuật quyền trục.

Đĩ nhiên. . . Ở Xung Hào Cấp trước mặt, Xung Hào Cấp Thiên Nhân Hợp Nhất, nắm giữ thiên địa lực lượng, pháp thuật quyền trục đều không thể hướng dẫn một tia thiên địa lực lượng, dĩ nhiên là vô dụng.

Có thể uy hiếp Xung Hào Cấp, hoặc là đồng dạng là Xung Hào Cấp chiến lực, hoặc là chính là Siêu Phàm rồi!

"Lại đem ta Tuyết Thạch Thành Bảo hảo hảo tăng cường một chút, ừ, cho Du Nguyệt nha đầu này cũng biết một cây tốt pháp trượng." Đông Bá Tuyết Ứng nhiều năm như vậy còn không có như thế tài đại khí thô quá, một gã sống nhiều năm Thần Sứ đại nhân bảo vật tích lũy toàn bộ tới tay, này so sánh với một chút bình thường Xung Hào Cấp gia tộc cũng muốn phú.

"Là Lô Hoài Như làm cho cả dưới đất đại diện nỗ tung muốn cùng chúng ta đồng quy vu tận, các ngươi đi xem một chút sẽ biết." Dư Tĩnh Thu cũng không còn nói tí mĩ.

"Khúc Thái Thành Long Sơn Lâu người rất nhanh có tiếp nhận nơi này, chúng ta hiện tại đưa hai vị trở về quận thành."

"Tốt."

Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tĩnh Thu cũng gật đầu, đi lên phi chu.

Đang bay trên đó Dư Tĩnh Thu mới giải trừ hàn băng giáp khải, trong mắt của nàng phiếm thần thái nhìn bên cạnh khoanh chân ngồi Đông Bá Tuyết Ứng: "Đông Bá Tuyết Ứng, chờ đến quận thành, ngươi liền chuẩn bị trở về?"

"Đúng." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

"Ngươi ở tại Thanh Hà Quận nơi nào?" Dư Tĩnh Thu tò mò hỏi.

"Nghị Thủy Thành Tuyết Ứng Lĩnh, ta tùy thời hoan nghênh Tĩnh Thu pháp sư đến ta kia tiểu trên lãnh địa." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Nghị Thủy Thành?"

Dư Tĩnh Thu nhẹ nhàng gõ đầu.

Phi chu ngoài bầu trời đêm một mảnh hắc ám, tối nay hoàn toàn không có có một tia ánh trăng, phi chu ở tốc độ cao phi hành, tiếng gió mơ hồ truyền đến, Dư Tĩnh Thu cảm xúc có chút phập phồng, nàng dần dần nhắm mắt lại bắt đầu yên tĩnh, này một ngày chuyện phát sinh, nàng đem cả đời khó quên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Pháp Sư Trao Đổi

Đợi đến sáng sớm ngày thứ hai lúc, phi chu mới phủ xuống ở quận thành Long Sơn Lâu bên trong (xem tiểu thuyết đi . .)

"Ta hôm nay sẽ trở về Trường Phong Học Viện bổn viện, lần này ở nỗ tung lúc ta thi triển hàn băng loại pháp thuật có chút xúc động, chuẩn bị trở về bổn viện hảo hảo nghiên cứu, có thể một đoạn thời gian rất dài cũng sẽ không trở về Thanh Hà Quận rồi." Dư Tĩnh Thu mới vừa ngồi lên một đầu hỏa hồng

sắc loài chim bay tọa kỳ lưng, liền bỗng nhiên nói, nàng cũng không biết tại sao đột nhiên nói lời này.

"Trường Phong Học Viện bốn viện, ta còn chưa có đi quá, có thời gian nhất định phải đi cũng đi vừa đi." Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất tùy ý nói.

"Ừ."

Dư Tinh Thu không có nói cái gì nữa, lửa đỏ loài chim bay ma thú liền lập tức cất cánh, một bộ áo bào xanh Dư Tinh Thu sợi tóc bông bồng, nhanh chóng liền đi xa.

Ở trên không trung nàng quay đầu lại liếc nhìn đã nhỏ đi Long Sơn Lâu, ngay sau đó liền nhìn về phía rồi Nam Phương.

...

Đông Bá Tuyết Ứng cỡi đạp tuyết mã ra khỏi Long Sơn Lâu, sẽ đến quận thành một chỗ buôn bán pháp sư bảo vật địa phương, trong cửa hàng có chút an tĩnh, chỉ có số ít một chút khách nhân, dù sao pháp sư số lượng vốn là rất ít, đến mua bảo vật liền tương đối ít hơn rồi.

"Luật luật luật ~~~" Đông Bá Tuyết Ứng xuống ngựa, đem thốt ngựa giao cho thị giả.

"Này vị đại nhân." Lập tức có nữ thị giả nghênh đón.

"Đem bọn người cửa hàng hàn băng một loại Thiên Giai pháp sư khí cụ, cũng giới thiệu một lần cho ta." Đông Bá Tuyết Ứng rất tùy ý nói, thị nữ ánh mắt có chút quái dị. . . Toàn bộ giới thiệu một lần? Đây khách nhân thật là bá đạo, là thật có thực lực còn là cố ý hành hạ người? Bất quá tên này nữ hầu nữ hay là mang theo Đông Bá Tuyết Ứng, từng kiện đơn giản miêu tả dưới. (. .)

"Hàn Đông Thủ Hoàn, Thiên Giai cực phẩm! Bên trong có trải qua thay đổi mô hình nhỏ Băng Sương Linh Vực mô hình, uy lực to lớn, có Lưu Tinh Cấp pháp sư thi triển ra Băng Sương Linh Vực ba thành uy lực!" Nữ hầu nữ rất quen thuộc luyện nói, "Có nó, phổ thông pháp sư đều có thể thuận phát ‘ mô hình nhỏ Băng Sương Linh Vực ’."

"Tiếp tục." Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt quyết định cái này cũng muốn rồi.

"Cái này thủ hoàn, là Thiên Giai trung phẩm khí cụ, bên trong có pháp trận, một khi xuyên thấu qua phát lực thôi phát, uy lực có thể sánh ngang Thiên Giai pháp sư thi triển Tiên Thái Cuồng Đảo."

Đông Bá Tuyết Ứng nghe sàng chọn .

Pháp sư khí cụ bên trong pháp thuật mô hình cũng là cố định, mô hình cũng rất vững chắc, pháp sư chỉ cần quán thâm pháp lực cũng đủ thôi phát! Là phương tiện nhất rồi. . . Dĩ nhiên pháp sư khí cụ thi triển ra uy lực cũng không cách nào tăng lên, một gã cường đại pháp sư, hay là muốn dựa vào chính mình nghiên cứu nghiên cứu, đi lĩnh ngộ thành lập cường đại hơn pháp thuật mô hình .

Thậm chí một gã Ngân Nguyệt cấp pháp sư, mặc dù có lợi hại pháp sư khí cụ, ở Xung Hào Cấp cường không thiên địa lực lượng, cũng thi triển không ra pháp thuật .

Cho nên tự thân thực lực mạnh mới là căn bản!

Dĩ nhiên. . .

Đúng phải Xung Hào Cấp xác suất là nhỏ nhất, đệ đệ hôm nay mới là phổ thông pháp sư, nhiều nhất có thể thôi phát Thiên Giai pháp sư khí cụ! Về phần Lưu Tinh Cấp pháp sư khí cụ là thôi phát không được.

"Ừ, không tệ." Đông Bá Tuyết Ứng cẩn thận sàng chọn, "Cái này, cái này, cái này, còn có một người khác, còn có cái này, cũng cho ta."

Nữ hầu nữ trừng to mắt há to mồm (xem tiểu thuyết đi . .)

Đông Bá Tuyết Ứng chọn cũng là Thiên Giai cực phẩm khí cụ! Như thế nào Thiên Giai cực phẩm? Bình thường uy lực đều có Lưu Tinh Cấp pháp thuật ba bốn thành, hay hoặc giả là một chút sáng tạo ra tới tương đối đặc thù khí cụ.

"Tính toán cần bao nhiêu kim tệ." Đông Bá Tuyết Ứng phân phó nói.

"Đúng rồi, một ít cái pháp trượng cũng cho ta, còn có một ít vật pháp sư bảo." Đông Bá Tuyết Ứng cũng cho Du Nguyệt tuyền nhất pháp trượng cùng pháp sư bảo, pháp trượng giá tiền tương đối thuận tiện nghĩ nhiều, chỉ có mới hai nghìn kim tệ, dù sao pháp trượng thật ra thì chủ yếu phụ trợ một gã pháp sư thi triển pháp thuật, thực lực quá yếu pháp sư. . . Cho một cái đứng đầu nhất pháp trượng, cũng không nhiều lắm cách dùng.

Pháp sư bảo, nhưng thật ra là một Thiên Giai pháp sư khí cụ, thì cao quý hơn, cần một vạn tám nghìn kim tệ.

Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy lấy mình và Du Nguyệt quan hệ đưa điểm này không sai biệt lắm, còn chưa tới giống như đưa đệ đệ giống nhau đưa tốt nhất.

"Này vị đại nhân." Nhất thời điểm chủ cũng bị hấp dẫn tới đây, liền nói, "Này năm vật Thiên Giai cực phẩm khí cụ tương đối quý, linh đầu biến mất, tổng

cộng cần hai mươi vạn kim tệ! Về phần khác pháp sư bảo pháp trượng, còn lại là hai vạn kim tệ! Ha ha, cả định đứng lên. . . Liền hai mươi vạn kim tệ sao, còn hi vọng sau này nhiều hơn tới chúng ta này, ta cho giá tiền của ngươi, ở cả Thanh Hà Quận Thanh không dám nói nhất định là tiện nghi nhất, nhưng là cũng kém không được nhiều lắm."

Cả quận thành, dám ném một cái hai mươi vạn kim tệ, không có nhiều! Giống như Loan Đào Minh Cái Bân loại này điên cuồng bắt người cướp của nhiều năm như vậy mới bao nhiêu điểm kim tệ?

Sợ là được có trăm vạn kim tệ thân gia mới dám trực tiếp vùng nhiều như vậy sao, loại này đại khách nhân nhất định phải hảo hảo duy trì a.

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

"Không biết đại nhân là?" Điểm chủ thấp giọng hỏi.

"Đông Bá, gọi ta Đông Bá cũng đủ." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Đông Bá đại nhân, chúng ta này ‘Phi Nguyệt Lâu’ ở cả An Dương hành tỉnh đều có nhiều chi nhánh, đây là tín vật, sau này mặc dù mua bớt nửa vật phẩm, cũng có thể 90% giảm giá." Điểm chủ lập tức dâng lên rồi một phần tử kim sắc tấm bảng, hiển nhiên cũng là các chế tạo nên. Thật ra thì lần này Đông Bá Tuyết Ứng mua đồ linh châu cũng tính cả, đánh 90% giảm giá cũng vừa tốt hai mươi vạn kim tệ nhiều một chút điểm.

Điểm chủ cũng quyết định, quay đầu lại nhất định hảo hảo điều tra thêm, cả Thanh Hà Quận nơi nào nhô ra một cái lợi hại như thế nhiệm vụ, có thể ném một cái hai mươi vạn kim tệ.

. . .

Sau đó Đông Bá Tuyết Ứng vừa đi mua chút ít luyện kim khí cụ, của mình áo bào nội giáp chờ một chút đúng là quá kém chút ít, so sánh với rất nhiều Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cũng kém chút ít, hơn nữa Tông thúc Đồng thúc cũng phải chuẩn bị một thân tốt bảo bối a, mua xong sau, ngày đó, Đông Bá Tuyết Ứng liền cỡi đạp tuyết mã, không ngừng lên đường chạy tới Nghi Thủy Thành.

Liên tục hai ngày lên đường, ở ngày thứ hai ban đêm liền chạy tới Tuyết Ứng Lĩnh.

"Cuối cùng về nhà." Xa nghiêng nhìn nguy nga Tuyết Thạch Sơn, nhìn đỉnh núi tòa thành bảo kia, Đông Bá Tuyết Ứng lòng tràn đầy vui mừng, lúc này mới là của mình nhà.

Đất đất đất. . .

Vó ngựa chạy nhanh, rất nhanh đã tới tòa thành.

"Lãnh chủ đại nhân đã về rồi."

"Lãnh chủ đại nhân đã về rồi, nhanh đi nói cho Thanh Thạch thiếu gia."

Cả tòa thành rất nhanh liền tiếng động lớn xôn xao náo nhiệt lên, cầu treo bắt đầu để xuống, cửa thành cũng bắt đầu chậm rãi mở ra.

Tông Lăng, Sư Nhân Đồng Tam tất cả cũng khuôn mặt sắc mặt vui mừng đi tới cửa thành nghênh đón.

"Tông thúc, Đồng thúc." Đông Bá Tuyết Ứng xuống ngựa, cười nói.

"Ngươi đoạn đường này gấp trở về cực khổ sao, Thanh Thạch còn tại hắc Lão sư bên kia, bọn người hầu đã đi truyền lời, tin tưởng Thanh Thạch cùng Du Nguyệt rất nhanh cũng sẽ trở về." Tông Lăng cười nói.

Đông Bá Tuyết Ứng cười gật đầu, chính mình đang chuẩn bị rồi lễ vật cho bọn hắc đây.

"Đúng rồi, có một việc muốn ngươi, Tì Gia một vị thiên tài pháp sư ‘Tì Trần’ đi tới chúng ta này." Tông Lăng nói.

"Tì Gia?" Đông Bá Tuyết Ứng nhướng mày, chẳng lẽ bởi vì Tì Bách Vinh chết đi? Nhưng theo lý thuyết, Tì Gia không nên biết tiếp nhận vụ năm người danh sách mới đúng. Long Sơn Lâu không dám tiết lộ, Dư Tĩnh Thu cũng không thể có thể nói, hơn nữa Dư Tĩnh Thu đã sớm đi Trường Phong Học Viện rồi.

"Đang ở hai ngày trước, vị này Tì Trần pháp sư tới đây, hẳn là đặc biệt bái phỏng Bạch Nguyên Chi Đại Sư. Hai người bọn họ cũng là Lưu Tinh Cấp pháp sư, nghe nói ở một hạng nghiên cứu thượng cần phải giao lưu. . ." Tông Lăng nói, "Tuyết Ứng ngươi cũng biết Tì Gia ở chúng ta Thanh Hà Quận địa vị, ta cũng không dám chậm trễ, bất quá hoàn hảo, này Tì Trần vẫn cư ngụ ở pháp sư lâu, bất quá ngươi nếu trở lại, hay là muốn gặp một lần."

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Làm sao trùng hợp như thế?

Trong nhiệm vụ mới vừa đụng phải một cái Tì Gia Tì Bách Vinh, hiện tại vừa có một pháp sư ‘Tì Trần’ đi tới đã biết? Bất quá nếu là hai ngày trước đi ra, hẳn là cùng Tì Bách Vinh chuyện không liên quan.

"Xem ra ta cùng Tì Gia có chút hữu duyên a." Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ.

"Tông thúc, phái người muốn mời , ngày mai mời vị này Tì Gia thiếu gia dự tiệc." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Cơ Dung

Đêm đó, Tuyết Thạch Thành Bảo bên trong (. .)

Bàn dài rất lớn, bày đầy mấy chục bàn món ăn, có chút thịnh soạn, Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở chủ vị, hai bên trái phải chính là Tông Lăng, Đồng Tam, ở đối diện thì là đang ngồi đệ đệ Thanh Thạch cùng hần cái vị kia cô bạn gái nhỏ, về phần Không Du Nguyệt thì cùng cô bạn gái nhỏ kia ngồi cùng một chỗ.

"Ca, đây là Cơ Dung, cũng là Lão sư đệ tử, nhà sẽ ngụ ở trong Nghi Thủy Thành." Thanh Thạch mặt hơi hơi có chút hồng, bất quá vẫn là rất dứt khoát nói.

"Cơ Dung? Ha ha. . ." Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn, "Người cũng cùng Thanh Thạch giống nhau kêu ta đại ca chính là."

"Cơ Dung ra mắt Tuyết Ứng đại ca." Cơ Dung thúy sinh sinh nói, thanh âm cũng dễ nghe.

Cái này gọi Cơ Dung cô nương thoát nhìn còn có chút non nớt, số tuổi hẳn là cùng đệ đệ tương đối, vóc dáng không tính là cao, có chút khéo léo linh lung, ánh mắt rất đẹp, cũng coi như tiểu mỹ nữ rồi. Cùng đệ đệ ở chung một chỗ cũng xứng đôi. Bất tri bất giác. . . Đệ đệ cũng đã từ cái kia thịt thịt tiểu hài tử xấu xa cho tới bây giờ có nữ hữu địa bộ liễu.

Nói về, chính mình đến bây giờ còn không có chân chính nộ quá bạn gái đây! Mặc dù mình cùng Du Nguyệt tương đối thân cận, nhưng bởi vì cứu chuyện của cha mẹ áp tại trong lòng, cho nên cho tới bây giờ không có làm rõ qua quan hệ.

"Lần đầu tiên gặp mặt, ta cũng vậy chuẩn bị một phần lễ vật, cũng ghét bỏ." Đông Bá Tuyết Ứng vừa nói liền lật tay, trong tay xuất hiện màu trắng tinh hột ngọc.

"Còn không mau đi." Thanh Thạch liền làm thúc dục bạn gái mình.

Cơ Dung cũng liền đứng dậy đi tới, từ Đông Bá Tuyết Ứng trong tay nhận lấy: "Cảm ơn Tuyết Ứng đại ca."

"Ha ha. . ." Đông Bá Tuyết Ứng cười, cũng có chút giọt mồ hôi, chính mình cho đệ đệ, Du Nguyệt, Tông thúc, Đồng thúc cũng mua một chút trọng yếu bảo vật, nhưng cái vốn không nghĩ tới đệ đệ bạn gái, dù sao lúc trước cho tới bây giờ chưa từng thấy, trong lúc nhất thời liền đã bỏ sót! Ở biết được đệ đệ mang theo cô gái này hữu cũng tới sau khi ăn cơm tối, Đông Bá Tuyết Ứng vội vàng tìm kiếm vật phẩm kxs7. com

May là lần này đi ra ngoài thu hoạch rất nhiều, ở đây vị Thần Sư đại nhân chiếc nhẫn trữ vật không gian góc bên trong cũng có một cái rương châu báu, đoán chừng là Thần Sư đại nhân cái kia lúc tình cờ lấy được, kia một cái rương châu báu toàn bộ định đứng lên cũng quá mười vạn kim tệ , Đông Bá Tuyết Ứng lập tức chọn lựa một tương đối xinh đẹp, lại dùng một thượng hạng tinh hột ngọc trang hảo, xem chừng giá trị đã ở một ngàn kim tệ chừng.

Dù sao đây chỉ là đệ đệ bạn gái, nhưng cũng không phải là chân chính cưới vào cửa đích thê tử, một ngàn kim tệ đầy đủ quý trọng! Có một chút lãnh địa kinh doanh một năm cũng là đại khái một ngàn kim tệ.

"Ca, người lần này đi ra ngoài rất nhanh , ta còn tưởng rằng lại muốn trì hoãn hơn nửa tháng đây." Thanh Thạch nói.

"Lần này ta đi quận thành, cho người, cho Du Nguyệt cũng đeo chút ít lễ vật." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, "Du Nguyệt, đây là của người mà."

Vừa nói Đông Bá Tuyết Ứng vừa lộn tay liền lấy ra nhất pháp trượng cùng một bộ màu tím áo bào.

"Tuyết Ứng ca ca, những thứ này cho ta?" Không Du Nguyệt có chút do dự, pháp trượng vừa nhìn cũng rất quý, áo bào nhìn thủ công cũng không bình thường, "Này pháp trượng là Phong Ngâm Mộc đầu gỗ chế tạo mà thành, rất quý trọng, ta. . ."

"Cho người cầm lấy sẽ cầm." Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu cười một tiếng, pháp trượng mới hai nghìn kim tệ, này áo bào nhưng là tức tức một vạn tám nghìn kim tệ đây! Áo bào nhưng là Thiên Giai pháp sư hộ thân khí cụ.

"Nếu để cho cô gái nhỏ này biết áo bào chính là Thiên Giai pháp sư khí cụ, sợ rằng cũng không chịu thu sao." Đông Bá Tuyết Ứng cười thầm.

"Ừ." Không Du Nguyệt lúc này mới nhận lấy.

Cơ Dung an vị ở Không Du Nguyệt bên cạnh, nàng xem thấy kia pháp trượng, lại nhìn một chút áo bào, bỗng nhiên sắc mặt hơi đổi.

"Ca, ta đâu? Của ta đâu? Ngươi không phải nói cho ta cũng vậy mang lễ vật đến sao?" Thanh Thạch nhưng có chút không nhận được. (.)

"Gấp làm gì a." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn hẩn một cái, "Nhìn tiểu tử ngươi con khi bộ dáng gấp gáp, loại cơm nước xong ta cho ngươi thêm."

"Ngươi cố ý ." Thanh Thạch có chút bất đắc dĩ nói.

"Ta chính là cố ý , hảo hảo mài một mài tính tình của ngươi, thân là pháp sư, liền làm điểm này kiên nhẫn cũng không có." Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng lắc đầu.

"Nha." Thanh Thạch chỉ có thể biết điều một chút rũ cụp lấy đầu.

...

Sau khi ăn cơm tối xong, Du Nguyệt liền cư ngụ ở rồi phía trong tòa thành, Tuyết Thạch Thành Bảo bên trong vốn là vẫn cho Du Nguyệt chuẩn bị một ngọn tiểu viện.

Mà Thanh Thạch còn lại là đưa bạn gái của hắn trở về pháp sư lâu.

"Cơ Dung, cho ta nhìn một cái, anh ta tặng ngươi cái gì lễ ra mắt." Thanh Thạch cùng Cơ Dung sóng vai đi tới.

Cơ Dung lúc này mới mở ra kia tinh thạch hộp.

Trong hộp để vừa thông suốt thể tích lục bảo thạch dây chuyền, một ít đồng tích lục bảo thạch ở trong đêm tối đều có được nhàn nhạt lục quang.

"Một khối cực phẩm lục bảo thạch dây chuyền." Cơ Dung liền nói, "Sợ đến gần một ngàn kim tệ đây." Có thể làm pháp sư, tự nhiên hiểu rõ rất nhiều tài liệu châu báu chờ một chút.

"Mắc như vậy." Thanh Thạch kinh ngạc, ngay sau đó đắc ý nói, "Anh ta hào sảng sao."

"Hào sảng, không phải bình thường hào sảng." Cơ Dung thu hồi hộp ngọc, trầm mặc một hồi mà mới thấp giọng nói, "Đông Bá Thanh Thạch, ngươi biết anh của ngươi đưa cho kia Không Du Nguyệt lễ vật, trị giá bao nhiêu sao?"

"Kia pháp trượng? Phong Ngâm Mộc ? Đoán chừng hai nghìn kim tệ sao." Thanh Thạch rất tùy ý nói, "Du Nguyệt tỷ rất sớm đang ở chúng ta Tuyết Thạch Thành Bảo rồi, cùng ca ca của ta quan hệ cũng rất tốt, nhưng ca ca vẫn không có đưa pháp trượng cho nàng, cho nàng đưa một thanh tốt pháp trượng cũng rất bình thường."

"Hừ." Cơ Dung nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, "Ta nói là không là pháp trượng, mà là món đồ áo bào! Món đồ pháp sư khí cụ áo bào!"

"Pháp sư khí cụ?" Thanh Thạch tròn mắt, "Ngươi không nhìn lầm?"

"Không Du Nguyệt đang ở bên cạnh ta, ta xem rõ ràng, kia áo bào chính là pháp sư khí cụ! Mặt trên còn có một cái đánh dấu, là Luyện Kim Đại Sư ‘ Diêm Văn Đại Sư ’ đánh dấu, Diêm Văn Đại Sư luyện chế ra khí cụ, tối thiểu cũng là Địa Giai sao, thậm chí phần lớn cũng là Thiên Giai!" Cơ Dung hừ lạnh một tiếng.

"Ngươi không có nhận lầm?" Thanh Thạch không thể tin được.

"Ta đầu gì cũng là một gã pháp sư, này còn có thể nhận lầm?" Cơ Dung trong mắt lóe ra không khỏi thần thái, "Diêm Văn Đại Sư xuất thủ, cho dù là Địa Giai, chỉ sợ cũng Địa Giai cực phẩm. Một ít vật áo bào thấp nhất cũng muốn năm nghìn kim tệ, thậm chí có thể hơn vạn kim tệ. Hơn nữa kia pháp trượng! Lần này anh của ngươi đưa cho Không Du Nguyệt lễ vật có thể bị không sai biệt lắm một vạn kim tệ chừng rồi. Đông Bá Thanh Thạch, anh của ngươi thật không phải bình thường hào sảng a."

Thanh Thạch khẽ miệng cười một tiếng: "Anh ta cùng Du Nguyệt là rất thân cận."

"Ngươi đừng ngu ngốc rồi." Cơ Dung liền làm hạ giọng nói, "Ngươi cùng anh của ngươi là thân huynh đệ, ngươi cũng là này Tuyết Ứng Linh người thừa kế! Ngươi liền mắt thấy anh của ngươi đem những bảo bối này đưa ra ngoài?"

Thanh Thạch hơi sững sờ.

"Ngươi hôm nay mười sáu tuổi rồi, ngươi cũng không thể vẫn đi theo anh của ngươi quá sao? Ngươi tổng yếu độc lập sao?" Cơ Dung nói, "Thân huynh đệ còn mình tính sổ đây!"

"Ngươi nói lời này tại sao?" Thanh Thạch cau mày có chút náo.

"Ta là vì ngươi mạnh khỏe." Cơ Dung liền nói, "Ta đã sớm kiến thức, năm đó phụ thân ta liều chết liều sống đi buôn bán đánh liều, cũng là bởi vì quá tin tưởng ta đại bá! Kiểm lấy tiền cũng vẫn coi là là toàn cả gia tộc , suốt hai mươi năm đánh liều, toàn cả gia tộc cơ hồ chính là ta phụ thân kiếm tiền ! Cuối cùng đâu? Đại bá ta trở mặt trực tiếp đuổi phụ thân ta ra cửa, phụ thân ta không có gì cả, thậm chí liền làm chỗ ở cũng không có, hay là đến mẫu thân của

ta nhà ngủ lại."

"Ta nói những thứ này, là để cho ngươi biết, ngươi không có lòng hại người, nhưng ngươi phải có ý đề phòng người khác."

"Ta đã sớm đã nghe ngươi nói, ca ca ngươi tu luyện nhiều khắc khổ, hơn nữa mỗi ngày đều của thuốc tắm mới không có thân thể hồng mát! Nhưng ngươi biết, mỗi ngày của kia thuốc tắm một năm trôi qua muốn bao nhiêu kim tệ sao? Một năm muốn năm nghìn kim tệ! Ca ca ngươi từ sáu tuổi đến mười sáu tuổi, suốt mười năm, này phương diện liền hao tổn năm vạn kim tệ." Cơ Dung nói, "Cha mẹ ngươi ban đầu mua quý tộc tước vị, mua lãnh địa, vừa mua đại lượng Phá Tinh Nỗ. . . Vừa cho ca ca ngươi chuẩn bị nhiều năm thuốc tắm, còn có giáp khải, tòa thành, các loại chi tiêu vân vân, những thứ này tăng lên gần đây hai mươi vạn kim tệ rồi, điều này nói rõ cha mẹ ngươi ban đầu mạo hiểm lúc là chiếm được một khoản cự phú!"

"Ngươi xài vẫn tiêu tiền như nước, ca ca ngươi ở giết Ngân Nguyệt Lang Vương trước, cũng chưa bao giờ kiểm tiền."

"Vẫn hoa cũng là cha mẹ ngươi lưu lại tiền!"

Cơ Dung nói, "Ngươi biết cha mẹ ngươi rút cuộc lưu lại bao nhiêu sao? Ngươi biết không?"

Thanh Thạch trầm mặc.

"Ngươi không biết!" Cơ Dung cười lạnh, "Như vậy một khoản cự phú, cha mẹ ngươi năm đó sinh tử mạo hiểm lúc rất có thể nhận được một vị Xung Hào Cấp di vật, nói không chừng chiếm được một vị Siêu Phẩm Sinh Mệnh di vật. Thập làm sao có thể đều có! Nhưng hiện tại những thứ này đều ở ca ca ngươi trông coi, ngươi đối cha mẹ ngươi lưu lại hết thấy cũng không biết."

"Đây hết thấy đều ở anh của ngươi kia, hiện tại hắn tiện tay sẽ đưa rồi Không Du Nguyệt hơn vạn kim tệ bảo vật! Hơn vạn kim tệ a, phụ thân ta ban đầu liều mạng hai mươi năm cũng là kiếm tiền nhiều như vậy sao, hắn tiện tay liền cho." Cơ Dung nhìn Thanh Thạch, "Những thứ này nghiêm khắc mà nói, không phải là anh của ngươi, là cha mẹ ngươi lưu lại, hắn là coi là là huynh đệ các ngươi cùng sở hữu!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Thanh Thạch Tâm Tư

"Ngươi làm Đông Bá gia tộc dòng chính người thừa kế, không có phân đến thì thôi, nhất định nên biết cha mẹ ngươi rút cuộc để lại bao nhiêu cự phú sao?" Cơ Dung lắc đầu, "Nhưng ngươi cái gì cũng không biết, có lẽ là ta tiểu nhân, có thể có đề phòng lòng vốn không sai! . (.) "

"Tốt lắm, chớ nói." Thanh Thạch có chút tức giận, "Ta cùng anh ta tình cảm ngươi căn bản không hiểu!"

"Chờ ngươi ca quét ngươi ra cửa, ngươi liền tròn tròn mắt." Cơ Dung lắc đầu.

"Ngươi nữ nhân này cảm miệng cho ta!" Thanh Thạch ánh mắt đều đỏ, trong mắt đều có được nước mắt, "Hắn là anh ta, ta là tối trọng yếu thân nhân! Ngươi biết không?"

Cơ Dung có chút bị dọa.

Nàng nhìn trước mắt ánh mắt đỏ bừng thiếu niên, không khỏi cúi đầu đưa tay đi bắt ở Thanh Thạch tay: "Thật xin lỗi, là ta sai lầm rồi."

"Ta cùng anh ta tình cảm ngươi căn bản không hiểu, sau này đừng nói những thứ này nữa, ta rất không thoải mái." Thanh Thạch thanh âm có chút run rẩy.

"Ừ." Cơ Dung gạt đầu, nhẹ giọng nói, "Ngươi cũng biết, phụ thân ta năm đó bị đuổi ra khỏi cửa, nhà chúng ta lúc ấy rất thảm, cũng không chỗ ở, cũng là tạm ở ở mẫu thân của ta gia tộc của bọn họ. Ta, phụ thân ta, mẫu thân của ta. . . Ở mẫu thân trong gia tộc vẫn bị xem thường, vẫn bị đánh áp, kia đoạn cuộc sống là ta đời này nhất không muốn nhớ lại cuộc sống, may là phụ thân ta một lần nữa tỉnh lại, mới vừa mở rồi một phen sự nghiệp, nếu không ta sợ rằng cũng không cơ hội tới học pháp thuật. . ."

"Ta minh bạch ngươi." Thanh Thạch nói, "Nhưng chúng ta nhà cùng các ngươi nhà không giống với, tốt lắm, ngươi trở về đi thôi, ta cũng vậy đi trở về."

Thanh Thạch vừa nói quay đầu liền hướng tòa thành đi tới.

Cơ Dung yên lặng Thanh Thạch đi xa bóng lưng.

"Không nghĩ tới ca ca hắn ở trong lòng hãn địa vị cao như vậy." Cơ Dung chân mày khẽ chau lên, "Ta cùng này Đông Bá Thanh Thạch cùng nhau học pháp thuật, trở thành bạn gái của hãn lại càng gần nửa năm, hay là lần này tìm được rồi cơ hội mới một cách tự nhiên nói vừa thông suốt! Hơn nữa ta nói cũng đúng một chút đương nhiên đạo lý, không nghĩ tới có như vậy kích thích đến hãn. kxs7. com "

"Này Đông Bá gia tộc rút cuộc chiếm được cái gì cự phú?"

"Nếu như ta có thể tra được. . ."

Cơ Dung nhẹ nhàng cười một tiếng, trong con ngươi có một tia tà dị, "Mặc dù hấn và ca ca hấn tình cảm sâu, nhưng hôm nay cũng coi như mở ra một đạo khe hở rồi, có nở hoa kết quả. Cái này Đông Bá Thanh Thạch quá non nớt, quá đơn thuần rồi, hấn ca bảo vệ cho hấn quá mức đầu rồi, nếu như ngay cả như vậy một tên tiểu tử cũng làm không được, đó mới là cười to nói."

...

Đông Bá Thanh Thạch đi ở trở về thành bảo trên đường.

"Anh ta cho tới bây giờ không có đã lừa gạt ta." Đông Bá Thanh Thạch hưng hăng đá bay rồi một khối cục đá, cục đá vút bay lên té rớt ở phía xa vừa lăn thật xa, trực tiếp cút xuống núi đỉnh.

"Ban đầu ta lấy ở Lão sư môn hạ, Lão sư nghe nói mở điều kiện là năm vạn kim tệ hoặc là Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim." Đông Bá Thanh Thạch bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, "Anh ta ban đầu cùng ta nói trong một tháng có tin tức, sau đó hấn rồi cùng Tông thúc đi Hủy Diệt Sơn Mạch rồi. . . Nhất cử diệt trừ rồi Loan Dao Minh, thành công giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương, lúc này mới bị cho rằng là Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ."

"Đúng rồi, ta còn nhớ rõ. . ."

"Ban đầu ta theo ta ca đi mua Phi Tuyết Thần Thương thời điểm, lúc ấy anh ta còn viết phiếu nợ, thiếu một vạn kim tệ!"

Đông Bá Thanh Thạch ánh mắt càng ngày càng sáng, "Đúng, không sai, nếu như phụ thân mẫu thân năm đó thật lưu lại cự phú! Anh ta ban đầu làm sao có thể không để cho năm vạn kim tệ mà là đi Hủy Diệt Sơn Mạch mạo sinh tử nguy hiểm? Làm sao có thể còn viết một vạn kim tệ phiếu nợ?"

Trưởng thành sau, hấn mới biết được Hủy Diệt Sơn Mạch là bức nào nguy hiểm. (. .)

Hấn cũng là sau lại biết Lão sư thu thân truyền đệ tử mưu năm điều kiện hà khắc —— năm vạn kim tệ hoặc Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, mặc dù Đông Bá Tuyết Ứng chưa nói, này thật ra thì không phải là cái gì bí mật, Thanh Thạch lại là vẫn đích thân truyền đệ tử, tự nhiên rất nhanh sẽ biết. Kết hợp với ca ca của mình ban đầu đi Hủy Diệt Sơn Mạch giết Ngân Nguyệt Lang Vương, dĩ nhiên là có thể suy đoán ra.

Cho nên hấn mới đáy lòng là phi thường cảm kích.

Hấn cũng cảm giác. . .

Ca ca giống như một tòa núi lớn, một mực che chở của hấn.

Đều nói tình thương của cha như núi.

Nhưng là khi hấn trong trí nhớ, phụ thân mẫu thân thật rất mơ hồ nhớ không rõ rồi, hấn chỉ nhớ rõ ca ca nhiều năm như vậy đối với hấn tận tâm chiếu cố.

"Cái gì nhưng nên có tâm phòng bị người, anh ta mới không biết."

"Lòng người khó dò sao? Cho dù anh ta thật làm cái gì, cho dù đem ta đuổi ra Tuyết Ứng Linh, ta cũng vậy cam nguyện."

Đông Bá Thanh Thạch cắn răng.

Không thể phủ nhận, Cơ Dung một những thứ gì ‘ nhưng nên có tâm phòng bị người ’ ... Nói hay là đối với hấn sinh ra một chút ảnh hưởng, để cho hấn ý thức được theo hấn lớn lên, hấn cuối cùng muốn dựa vào chính mình rồi, dù sao vẫn vĩnh viễn dựa vào ca ca, kia qua cũng không thú vị.

"Đáng chết, đáng chết, thật được không thoải mái!" Đông Bá Thanh Thạch trong lòng rất không thoải mái, nhiều năm qua hấn vẫn không buồn không lo, nhưng Cơ Dung mà nói để cho hấn tâm tư rất loạn.

**

Tuyết Thạch Thành Bảo, bên trong thư phòng.

Đông Bá Tuyết Ứng cười ngồi ở một bên, nhìn bên cạnh Tông thúc, Đồng thúc hai người đang thí nghiệm những thứ kia luyện kim nội giáp, chiến ngoại những vật này.

"Tuyết Ứng, ngươi nhưng thật là xa xỉ a." Tông Lăng không nhịn được nói, "Ngươi mua nhiều như vậy, xài bao nhiêu kim tệ a."

"Ha ha ha. . . Không coi vào đâu." Đông Bá Tuyết Ứng nhếch miệng cười nói, "Lần này tiếp nhận vụ thời điểm gặp phải chút ít khúc chiết, thế nhưng phát hiện một gã Xung Hào Cấp địch nhân."

"Xung Hào Cấp?"

Tông Lăng, Đồng Tam khiếp sợ.

Ngày.

Xung Hào Cấp ở cảm giác của bọn hắn trong, đó chính là vô tận bầu trời, căn bản là cao không thể chạm . Cho nên Đông Bá Tuyết Ưng chiến lực đạt tới Xung Hào Cấp bọn họ cũng là vẫn rất tự hào kích động , nhưng bọn họ cũng cho là Đông Bá Tuyết Ưng dù sao tuổi còn rất trẻ, thậm chí cũng không có thể ngộ ra ‘ Thiên Nhân Hợp Nhất ’, cùng một chút thể hệ trước trong truyền thuyết Xung Hào Cấp các cường giả so sánh với, sợ rằng hay là muốn yếu chút .

Không nghĩ tới thể nhưng trong nhiệm vụ ngoài ý, gặp phải Xung Hào Cấp!

"Mặc dù thực lực của hắn rất mạnh, còn có chút vô cùng lợi hại thủ đoạn, đối với người cuối cùng đưa giết chết." Đông Bá Tuyết Ưng nhếch miệng cười, có chút vui vẻ, "Hắn chết, ta sống! Ta được đến hắn chiếc nhẫn trữ vật, bảo vật rất nhiều, ha ha, mua những thứ này hay là rất nhẹ nhàng ."

Tông Lăng, Đồng Tam cũng làm Đông Bá Tuyết Ưng cảm thấy kích động tự hào.

"Tuyết Ưng a." Tông Lăng có chút bận tâm, "Không nghĩ tới một cái nhiệm vụ cấp Hắc Thiết cũng xuất hiện như vậy ngoài ý muốn, người nói người muốn tích góp từng tí một hai vạn công lao đi cứu Đông Bá, A Du bọn họ. Nhưng là hai vạn công lao điểm . . Cho dù Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ, nghe người nói tương đối đơn giản cũng là một ngàn công lao điểm, một vạn công lao điểm chỉ sợ là tương đối nguy hiểm Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ."

"Nhiệm vụ cấp Hắc Thiết đều có khúc chiết mạo hiểm, kia bản thân liền rất nguy hiểm Thanh Đồng Cấp trong nhiệm vụ cũng xếp hạng thượng đẳng , người muốn hoàn thành hai lần?" Tông Lăng có chút bất an, "Quá không an toàn rồi, nếu không người chờ một chút, loại thực lực người mạnh hơn điểm."

"Yên tâm đi, Tông thúc, chính mình sẽ đem cảm tốt." Đông Bá Tuyết Ưng an ủi.

"Năm chắc?" Tông Lăng như cũ bất an.

Làm sao năm chắc?

Một cái nhiệm vụ cấp Hắc Thiết cũng nhô ra một cái Xung Hào Cấp tồn tại, nếu như một chút cực kỳ khó khăn Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ, đột nhiên nhô ra một cái Siêu Phẩm Sinh Mệnh đâu? Tuy nói Long Sơn Lâu không sẽ an bài hắn phải chết nhiệm vụ, vừa ý ngoài là rất khó nói.

"Ca." Phía ngoài truyền đến Đông Bá Thanh Thạch thanh âm

"Thanh Thạch tới." Đông Bá Tuyết Ưng cười, cửa thư phòng được tôn sùng mở, Đông Bá Thanh Thạch cười hưng phấn đi tới: "Ca, người không phải nói cho ta lẽ vật sao, cái gì lẽ vật a, wow, Tông thúc, Đồng thúc, các người làm sao cũng biến dạng rồi, mặc trên người nội giáp tựa hồ rất không phạm a, này giày làm sao cũng đột nhiên đổi, cũng chưa từng thấy qua a?"

"Ta lần này đi ra ngoài có chút ít đại thu hoạch, cho nên cũng mua chút ít lẽ vật." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, "Ta cũng vậy mua cho người chút ít."

Vừa nói vung tay lên.

Vù vù vù vù hô. . .

Bên cạnh xuất hiện từng kiện bảo vật, cũng là những thứ kia Thiên Giai cực phẩm pháp sư khí cụ.

"Cái này áo bào, bên trong có vừa xong cả ‘ Băng Thủy Hộ Giáp ’ pháp thuật mô hình, chính là hàn băng giáp khái, thủy rung động này hai loại pháp thuật kết hợp tạo thành đơn giản hoá hộ thể pháp thuật, có mới vừa có nhu, nhưng trong nháy mắt kích thích! Uy lực có thể có Lưu Tinh Cấp các thi triển phòng hộ pháp thuật năm thành." Đông Bá Tuyết Ưng hơi có vẻ đặc ý nhất nhất giới thiệu, "Cái này thủ hoàn, bên trong có mô hình nhỏ Băng Sương Linh Vực pháp thuật mô hình, giống như trước có Lưu Tinh Cấp pháp thuật ba thành uy lực, chiếc nhẫn này. . ."

Đông Bá Tuyết Ưng nhất nhất giới thiệu.

Thanh Thạch vừa rung động, vừa kích động.

Hắn cuối cùng minh bạch ca ca của mình lần này tại sao phải đưa cho Không Du Nguyệt pháp trượng cùng với pháp sư khí cụ áo bào rồi, phải biết đi qua mấy năm cũng không đưa quá a! Đây là bởi vì mình ca ca lần này thu hoạch lớn vô cùng, liền làm Tông thúc Đồng thúc trên người luyện kim bảo vật giá tiền định đứng lên, cũng là tuyệt đối vượt xa Không Du Nguyệt . Mà chính hắn những thứ này thì càng quý trọng.

Những thứ này, mỗi một vật cũng là Thiên Giai cực phẩm pháp sư khí cụ a, đi qua hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Đông Bá Tuyệt Ứng, Xung Hào Cấp?

"Đây là cuối cùng một, cũng là trọng yếu nhất một pháp sư khí cụ. (. .)" Đông Bá Tuyệt Ứng cầm lên một quả dây chuyền, dây chuyền nắp mở ra, bên trong chính là trong suốt địa cầu thể, "Nó có thể chứa đựng pháp lực, nhiều nhất có thể chứa đựng tương đương với một gã Thiên Giai pháp sư toàn bộ pháp lực, người pháp lực cuối cùng quá ít, sử dụng những thứ này pháp sư khí cụ sẽ rất có hết sức, bình thường nhiều chứa đựng điểm pháp lực , thời khắc mấu chốt cũng có thể điều phối sử dụng, có thể nhiều thi triển chút ít pháp thuật."

"Ừ." Thanh Thạch gật đầu liên tục.

Ca ca là hần nghĩ quá chu đáo.

"Nhưng những...này cuối cùng là ngoại lực!" Đông Bá Tuyệt Ứng nhắc nhở nói, "Tự thân cường đại mới trọng yếu nhất."

Những thứ này khí cụ nhìn như phong phú, nhưng thật sự lợi hại Kỵ Sĩ, liền là Lưu Tinh Kỵ Sĩ như cũ có thể uy hiếp được Thanh Thạch tánh mạng, những thứ này pháp sư khí cụ nhiều nhất ở ‘ Lưu Tinh Cấp trở xuống ’ xung hùng! Dĩ nhiên cũng có thuần phát ưu thế, miễn cưỡng cùng Lưu Tinh Cấp Kỵ Sĩ đấu một trận.

"Ca, ta minh bạch , những thứ này khí cụ đã rất lợi hại rồi, Lão sư cũng không nhiều như vậy pháp sư khí cụ đây." Thanh Thạch liền nói.

"Này chiếc nhẫn trữ vật là ta mới vừa lấy được, không gian rất lớn, giá trị khó có thể tính ra, nhất thiết không thể bại lộ." Đông Bá Tuyệt Ứng lấy ra một quả hắc sắc giới chi, chiếc nhẫn kia chợt nhìn giống như một cây thanh sắt biến thành một vòng tròn, "Người đầu gì cũng là nghiêm kiểu pháp sư rồi, nhớ được đem chiếc nhẫn kia bộ dáng hơi chút ngụy trang một phen, phòng ngừa bị nhận ra."

Mặc dù từ bên ngoài nhìn vào, chiếc nhẫn không có chỗ đặc biệt gì, nhưng Đông Bá Tuyệt Ứng hay là cẩn thận.

Phải biết phạm vi ba thước tiểu không gian chiếc nhẫn trữ vật liền giá trị mấy vạn kim tệ! Loại này ba thước dài rộng trời cao đang lúc chiếc nhẫn trữ vật... Không gian coi là vô cùng kinh người rồi, bình thường cũng là gần trăm vạn kim tệ ! Mấy cái chữ này rất kinh khủng, loại này tăng thứ không gian chiếc nhẫn trữ vật... Bình thường cũng là ở Xung Hào Cấp tồn tại ở trong tay. Bình thường một chút quý tộc, thương nhân chờ một chút căn bản không có thể nhìn bảo vệ ở bậc này quý trọng vật.

Thậm chí ở Xung Hào Cấp ở bên trong, rất nhiều chiếc nhẫn trữ vật không gian cũng không lớn như vậy!

"Rất lớn?" Thanh Thạch nhận được sau, pháp lực dễ dàng luyện hóa, nhất thời trợn mắt, "Tốt, thật to!"

Luyện chế ra một quả trữ vật bảo vật là phi thường khó khăn .

Một chút rất nhỏ không gian, còn có thể xuyên thấu qua một chút đặc thù luyện kim phương pháp nhận được. Mà một chút lớn không gian giới chi... Thì phải là mới ở không gian phương diện rất am hiểu Siêu Phàm đại sư tự mình xuất thủ đi Thiết Cát ra ổn định không gian, đối với có chút Siêu Phàm Sinh Mệnh mà nói, Thiết Cát không gian có lẽ có thể làm được, còn muốn ổn định, hơn nữa cố định ở trữ vật bảo vật bên trong là rất khó , cho nên đại hình không gian giới chi từng cái cũng vô cùng cao quý.

Thanh Thạch là pháp sư, dĩ nhiên minh bạch như vậy một chiếc nhẫn trữ vật trân quý. (.)

"Ca, làm sao người lấy được?" Thanh Thạch liền hỏi, "Này thái thái..."

"Ha ha, ta nói, ta lần này ở bên ngoài có rất lớn thu hoạch." Đông Bá Tuyệt Ứng cười nói, "Người cũng nhiều xem một chút bên trong chiếc nhẫn trữ vật bày đặt một chút pháp thuật quyền trục, những thứ này quyền trục, ta cùng Tông thúc Đồng thúc cũng không pháp dùng, cũng cho người rồi, những thứ này quyền trục tăng lên giá trị cũng có chút kinh người, người muốn nhất nhất nghiên cứu, này nhưng đều là người bảo vệ tánh mạng vật."

Pháp thuật quyền trục, hơn nghịch thiên.

Ném ra một cái quyền trục, pháp lực một hướng dẫn, oanh, một cái cường đại pháp thuật liền bộc phát! Dĩ nhiên này quyền trục cũng tiêu hao hết.

Cho nên ném pháp thuật quyền trục, hay là tại ném kim tệ!

Mà pháp thuật quyền trục còn là phi thường có thị trường , các ở thời khắc mấu chốt không còn kịp nữa đọc động chú ngữ từ từ đi thi triển cường đại pháp thuật, như vậy trong nháy mắt khiến cho sử dụng pháp thuật quyền trục là có thể bảo vệ tánh mạng rồi! Những điều này là do vị kia Thần Sứ đại nhân sống lâu như vậy một chút chiến lợi phẩm, Đông Bá Tuyệt Ứng là tận diệt toàn bộ lưu cho đệ đệ của mình.

"Đại ca, những thứ này pháp thuật quyền trục quá trân quý." Thanh Thạch chỉ là một chút cảm ứng, liền phát hiện những thứ này pháp thuật quyền trục mọi người bắt phạm, có chút hần là cấp năm pháp thuật quyền trục, về phần có hay không cấp sáu pháp thuật, cần nghiên cứu xuống.

"Ta có chút sợ." Thanh Thạch có chút bận tâm.

Như vậy nhiều bảo bối, để cho hần có chút kinh hồn táng đảm.

"Sợ cái gì sợ?" Đông Bá Tuyệt Ứng lắc đầu nói, "Đem người pháp thuật quyền trục phân loại trở xuống, dựa theo uy lực cao thấp, không tới thời khắc

mẫu chốt đừng sử dụng những thứ này pháp thuật quyền trục! Thật đến thời khắc sinh tử, bảo vệ tánh mạng mới trọng yếu nhất."

"Nha." Thanh Thạch gật đầu.

"Chiếc nhẫn nguy trang , pháp thuật quyền trục tùy thân mang theo, ngươi chỉ cần không nói, ta cùng Tông thúc Đồng thúc sẽ không hại ngươi, như vậy sẽ không người biết." Đồng Bá Tuyết Ứng nói, "Nhớ kỹ, nhất định đừng tiết lộ ra ngoài! Mặc dù ngươi chính là cái kia cô bạn gái nhỏ... Cũng ngàn vạn đừng nói."

Tuyết Thạch Thành Bảo bên trong.

Đồng Bá Tuyết Ứng chân chính tuyệt đối tín nhiệm liền trước mắt ba người này, Tông thúc Đồng thúc không cần nói nhiều, cùng phụ thân mẫu thân cũng là thật sinh tử tình, cùng mình cũng tựa như thân nhân. Đệ đệ cùng tình cảm của mình liền chớ nói chi là rồi... Chẳng qua là đệ đệ tuổi còn rất trẻ, chỉ sợ không biết nặng nhẹ bên ngoài nói khoác nói lung tung, cho nên Đồng Bá Tuyết Ứng mới trịnh trọng dặn bảo .

"Ca, ngươi yên tâm đi, ta biết đến, ai cũng không nói." Thanh Thạch liền nói.

"Ha ha, chớ khẩn trương, cũng là một chút ngoại vật thôi, tự thân thực lực mới là căn bản." Đồng Bá Tuyết Ứng cười, những thứ này ngoại vật hẳn chưa bao giờ quá để ý.

Thanh Thạch nhưng trong lòng rất phức tạp. (xem tiểu thuyết đi . .)

Lúc trước hẳn bạn gái còn nói này sao một đồng, hiện tại ca ca đưa cho mình lễ vật, nhưng quý trọng khó có thể tưởng tượng, Lão sư Bạch Nguyên Chi cực khổ nhiều năm như vậy, cũng không cùng đã biết tài phú một thành sao?

"Ca." Thanh Thạch đến gần tới đây, trực tiếp ôm lấy Đồng Bá Tuyết Ứng. "Ta nghĩ ôm một lát."

"Ngươi tiểu tử này." Đồng Bá Tuyết Ứng bị đệ đệ ôm lấy, không khỏi sững sờ, ngay sau đó cũng nhẹ nhàng sờ sờ đệ đệ đầu.

Khi còn bé, đệ đệ thường xuyên ôm chính mình, ngủ cũng thích ôm chính mình.

Chẳng qua là dần dần trưởng thành, đã thật lâu không có như vậy ôm qua rồi.

"Ừ, tốt lắm." Thanh Thạch ngẩng đầu, nhếch miệng cười một tiếng, "Ca, ta đi trở về, hảo hảo nghiên cứu những thứ kia quyền trục rồi." Vừa nói liền quay đầu chạy nhanh rồi đi.

Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn mở ra cửa thư phòng, chân mày nhưng khẽ nhíu lại.

"Chúng ta cũng đi, Tuyết Ứng, đi ngủ sớm một chút cảm giác sao." Đồng Tam nói.

"Trước đóng cửa lại, ta có việc muốn." Đồng Bá Tuyết Ứng cau mày nói.

Tông Lăng tiện tay đem cửa xem trên, hai người đều nhìn về Đồng Bá Tuyết Ứng.

"Ta cảm giác Thanh Thạch hôm nay không kiểu như là bậc cao nhất." Đồng Bá Tuyết Ứng cau mày nói, "Hắn tuy nhiên giả vờ làm một phó rất tự nhiên bộ dạng, đối với người nhìn lớn lên, hẳn tiểu tử ánh mắt nhảy mắt một chút ta liền đoán ra hắn ý nghĩ, hẳn không thể gạt được ta. Cuối cùng còn ôm ta xuống... Ta liền hơn cảm giác có điểm gì là lạ rồi."

"Nga?" Tông Lăng, Đồng Tam có chút nghi ngờ.

Đồng Bá Tuyết Ứng suy tư nói: "Hắn cái tuổi này, vừa một mực trên núi không có gì việc vật phiền não, chỉ sợ cũng liền một chút vấn đề tình cảm rồi! Hơn nữa ăn lúc ăn cơm tối còn mọi chuyện đều tốt, hẳn đưa hẳn cô bạn gái nhỏ trở về, loại tới ta đây liền tâm tình không đúng. Sợ rằng cùng cái kia vị bạn gái có liên quan."

"Tông thúc."

Đồng Bá Tuyết Ứng liền nói, "Ta lập tức viết một phần tin, ngươi phái người đưa đến Nghi Thủy Thành Long Sơn Lâu cho Ti An Lâu Chủ! Mời hẳn hỗ trợ, ta cần tra rõ ràng... Đệ đệ của ta vị này bạn gái Cơ Dung hết thấy tình báo! Nàng từ nhỏ đến lớn, nàng hết thấy thân thích quan hệ vân vân, nàng từ mới ra đời đến hiện tại đã làm gì, hết thấy tất cả tình báo. Ta phải muốn biết rõ ràng cái này Cơ Dung rốt cuộc là hạng người gì!"

Cho dù không có nay Thiên đệ đệ tâm tình có cái gì không đúng chuyện này, hẳn cũng sẽ tra rõ ràng này Cơ Dung lai lịch .

Một cái người lai lịch không rõ, Đồng Bá Tuyết Ứng làm sao yên tâm đệ đệ cùng nàng gặp gỡ , cho tới tương lai sinh hoạt chung một chỗ đâu?

"Tốt, ta hôm nay liền phái người đi qua." Tông Lăng gật đầu, ngay sau đó cười một tiếng, "Tuyết Ứng, ngươi đạt tới Xung Hào Cấp thực lực, làm sao không nói cho Thanh Thạch?"

"Đúng vậy, Tuyết Ứng, ngươi đều nhanh muốn đi đón Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ, còn giấu diếm?" Đồng Tam nói.

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng lắc đầu: "Thanh Thạch tiểu tử này kinh nghiệm quá ít, quá đơn thuần, nếu như biết ta là Xung Hào Cấp, không biết cái đuôi kiêu tới chỗ nào đây! Thậm chí biến thành một cái rõ ràng con nhà giàu cũng có thể có, đây là ta không muốn xem đến, Thanh Thạch ở tu hành pháp thuật thượng hay là không đủ nhận thức khắc khổ, liền làm Du Nguyệt cũng đột phá đến Địa Giai rồi, hần như cũ chẳng qua là phổ thông pháp sư."

"Yêu cầu đừng quá cao nha, hần mới mười sáu tuổi." Tông Lăng cười nói.

"Ta mười lăm tuổi liền vào Hủy Diệt Sơn Mạch giết Âm Ảnh Báo rồi." Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu, "Hồi đầu vẫn phải là tìm Bạch Nguyên Chi pháp sư nói chuyện một chút, cho Thanh Thạch điểm áp lực, đừng mỗi ngày không có việc gì. Hần ở pháp thuật thiên phú thượng là so sánh với mẫu thân cao hơn nhiều, từ nhỏ tinh thần lực liền cực cao, nhưng thực lực ở Bạch Nguyên Chi pháp sư một đám trong hàng đệ tử nhưng bình thường, liền làm cùng lúc tu hành thiên phú xa không bằng hần Du Nguyệt, tu vi cũng so với hần cao."

Đông Bá Tuyết Ưng hôm nay đã là Xung Hào Cấp, đứng ở người phạm đứng đầu nhất giai tầng, hần cố gắng phương hướng lại càng Siêu Phàm Sinh Mệnh.

Nhưng để cho hần nhớ thương không yên lòng hay là đệ đệ.

...

Sáng sớm ngày thứ hai.

Nghi Thủy Thành, Long Sơn Lâu.

"Lâu Chủ, đây là Đông Bá Tuyết Ưng phái người đưa tới tự tay viết tin." Tóc bạc lão giả Du Đồ đem một phong thư đặt ở bàn dài thượng.

Ti An đại nhân đang ngồi ở kia, lỗ tai vừa động, ngẩng đầu lên nói: "Là Đông Bá Tuyết Ưng tự tay viết tin? Sớm như vậy liền đưa tới?"

"Là ngày hôm qua cả đêm đưa tới." Du Đồ nói.

"Chuyện gì vội và như vậy, cả đêm đưa tới? Làm sao ngươi không còn sớm điểm nói cho ta biết?" Ti An đại nhân lập tức cảm lên quan sát.

Du Đồ cười nói: "Ta xem, cũng không phải là cái gì trọng yếu đại sự, là này Đông Bá Tuyết Ưng mời Lâu Chủ người hỗ trợ tra đệ đệ của hần cô bạn gái nhỏ 'Cơ Dung' lai lịch, lúc ấy cũng đã chậm, ta liền không có quấy rầy Lâu Chủ."

"Sau này Đông Bá Tuyết Ưng chuyện, phải trước tiên nói cho ta biết." Ti An đại nhân trịnh trọng nói.

"Ách... Tốt, ta biết rồi." Du Đồ có chút quái dị, loại này chỉ có điều tra một cái cô bạn gái nhỏ lai lịch việc vặt cũng muốn trước tiên biết? Đường đường Long Sơn Lâu Lâu Chủ cứ như vậy hạ rồi?

"Đúng rồi, hần còn phái người phụ lên một ngàn kim tệ kim phiếu." Du Đồ nói.

"Đông Bá Tuyết Ưng làm việc thật đúng là đạt đến một trình độ nào đó." Ti An đại nhân cũng cười, những thứ này các cường giả mời Long Sơn Lâu hỗ trợ làm chút ít chuyện cũng là có thể, bất quá bởi vì cũng không phải là công vụ, bình thường cũng phải cần chút ít phí dịch vụ, tuần tra một người lai lịch mượn ra một ngàn kim tệ, coi là là rất lớn số lượng.

"Cơ Dung?"

Ti An đại nhân lập tức phân phó nói, "Ngươi lập tức an bài người, lấy cấp bậc cao nhất tra rõ ràng Cơ Dung hết thầy tình báo tin tức, cha mẹ nàng, nàng hết thầy thân bằng hảo hữu. Từ nàng mới ra đời đến hiện tại hết thầy tình báo! Toàn bộ cho ta tra rõ ràng, mau sớm!"

"Cấp bậc cao nhất?" Du Đồ giật mình.

Long Sơn Lâu vốn chính là giám sát thiên hạ, mạng lưới tình báo thượng là đệ nhất thiên hạ, nhưng loại chuyện nhỏ nhất này cũng muốn cấp bậc cao nhất? Quá nói giỡn sao.

"Đúng, đi đi." Ti An đại nhân phân phó.

"Dạ." Du Đồ chỉ có thể tuân mệnh, lập tức đi an bài.

Ti An đại nhân ngồi ở đó, nhưng cảm lên bên cạnh một phần hồ sơ, mở ra quyền trục nhìn.

"Ti An, nhìn chăm chú chắc Đông Bá Tuyết Ưng, chú ý hần hết thầy tin tức, người này hư hư thực thực Xung Hào Cấp cường giả, có năm thành có thể!" Đây là quận thành bên kia phát tới ra lệnh, còn phụ có một chút cận kề tình báo.

"Xung Hào Cấp đừng?"

"Thiệt hay giả?" Ti An đại nhân không nhịn được nói thầm, hần nhận được tin tức cũng có một ngày, như cũ bị vây trong rung động.

Nhưng quận thành bên kia là có đầy đủ chứng cứ.

Tỷ như Đông Bá Tuyết Ứng ở quận thành bên trong mua đồ liền tổn hao quá năm mươi vạn kim tệ, điểm này chẳng qua là phụ trợ! Mấu chốt là Lô Gia phía trong tòa thành đánh một trận, bởi vì liên lụy đến Ma Thần, cho nên Long Sơn Lão kiểm tra phi thường cẩn thận, bọn họ phát hiện cắm vào cự thạch chỗ sâu đoán mâu! Ban đầu phải nắm đại cao thủ trung sử dụng đoán mâu, chỉ có liền Đông Bá Tuyết Ứng một cái! Mười tám tuổi năm ấy, Đông Bá Tuyết Ứng có thể bị dùng qua đoán mâu giết chết quá Loạn Đào Minh đại lượng đạo phi! Đồng thời cũng phát hiện thật sâu vây quanh ở cự thạch trong hình cung phi tiêu, mỗi một mai hình cung phi tiêu cũng là lợi hại Luyện Kim Đại Sư luyện chế, giá trị một ngàn kim tệ! Bình thường Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cũng không còn xa xỉ như vậy sao.

Hơn nữa căn cứ những thứ này phi tiêu, đoán mâu đâm vào cự thạch độ sâu để phán đoán... Đây là Xung Hào Cấp thực lực mới đâm vào sâu như vậy!

Nổ tung, cũng sẽ không để cho đoán mâu phi tiêu đâm vào cự thạch sâu như vậy!

Ngoài ra, trận kia nổ tung uy lực căn cứ phán đoán, Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cơ hồ hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng hào phát vô thương, liền làm Dư Tĩnh Thu cũng sống sót rồi.

Còn có những khác đủ loại dấu vết, tỷ như một chút sụp đổ trên đá lớn lưu lại một chút chiến đấu dấu vết, cũng mơ hồ có thể phán đoán... Nơi này phát sinh quá một cuộc Xung Hào Cấp đối chiến! Hơn nữa phương kia có thể đã chết, sống sót còn lại là này người trẻ tuổi Đông Bá Tuyết Ứng. Vì vậy Đông Bá Tuyết Ứng chiếm được cự phú, mới ở quận thành bên trong tùy ý liền tổn hao quá năm mươi vạn kim tệ!

"Còn trẻ như vậy liền Xung Hào Kỳ Sĩ? Nếu như là thật, liền thật là đáng sợ." Ti An đại nhân âm thầm nói thầm, cả An Dương hành tỉnh Long Sơn Lão Tổng Lão cũng đã trọng điểm chú ý Đông Bá Tuyết Ứng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Thiên Nhân Hợp Nhất

Đông Bá Tuyết Ứng thiết yến tiếp đãi vị kia Ti Gia trẻ tuổi pháp sư ‘Ti Trần’, ra mắt sau, để cho Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm gật đầu: "Còn trẻ như vậy là có thể trở thành Lưu Tinh Cấp pháp sư, quả thật bất phàm, cùng Ti Bách Vinh hoàn toàn không giống với! Cũng đúng. . . Ti Gia ở Thanh Hà Quận hưng thịnh sinh sản mấy trăm năm, tộc nhân số lượng nhiều vô cùng, tốt xấu lẫn lộn, xảy ra Ti Bách Vinh cái loại này quần áo lụa là, cũng có Ti Trần loại này chân chính tinh anh. ()"

"Kỳ Sĩ, ở bước vào Xung Hào Cấp trước, cuối cùng càng trọng thị thân thể thiên phú. Thân thể thiên phú tốt, có nữa tài nguyên hòa hảo đầu khí pháp môn, tu luyện là có thể thuận buồm xuôi gió trực tiếp đến Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cấp. Cho nên Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ ở bên trong, một chút trông thì ngon mà không dùng được đều có một đồng."'

"Pháp sư thì bất đồng, cần phân tích thiên địa tự nhiên, đối trí khôn, kiến thức yêu cầu cực cao, bất kỳ một cái nào lợi hại pháp sư cũng không thể coi thường a."

Đông Bá Tuyết Ứng có chút cảm thán.

Hắn ra mắt pháp sư, không có một người nào, không có một cái nào ngu xuẩn, mọi người thông tuệ khôn khéo.

Kỳ Sĩ, thì không giống với, dừng cảm người có chí, lỗ mẫn có chí, ngu xuẩn cũng có.

"Bất quá nghĩ bước vào Xung Hào Cấp, bất kể là Kỳ Sĩ hay là pháp sư, cũng giống nhau khó khăn." Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, bước vào Xung Hào Cấp liền quá khó khăn, một người tuổi còn trẻ Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ sẽ không bị coi trọng, bởi vì... này quyết định bởi cho thân thể thiên phú. Nhưng ‘Xung Hào Cấp’. . . Đối tâm linh yêu cầu liền quá cao quá cao, trở thành Thương Pháp Đại Sư nhiều năm, Đông Bá Tuyết Ứng đến nay cũng không có thể Thiên Nhân Hợp Nhất.

Hắn chẳng qua là ý vào thái cổ huyết mạch mới có Xung Hào Cấp thực lực mà thôi, bởi vậy có thể thấy được, ‘Thiên Nhân Hợp Nhất’ bức nào khó khăn!

Bất kỳ một cái nào Xung Hào Cấp, bất kể là Kỳ Sĩ pháp sư, mọi người cũng là thật rất giỏi, cũng là tâm linh tu vi cực cao cực cao. Hoặc là anh hùng, hoặc là kiêu hùng, hoặc là ma đầu, mọi người bất phàm

Chỉ có như vậy tồn tại mới có hi vọng trở thành Siêu Phàm Sinh Mệnh! Khi đó sẽ không còn phàm là tục, liền làm thần linh cũng kiêng kỵ bọn họ.

. . .

Thời gian ngày từng ngày đi qua, Đông Bá Tuyết Ứng không có vội và đi đón nhiệm vụ, bởi vì hắn mơ hồ cảm thấy tâm linh biến hóa tựa hồ đến thời khắc mấu chốt. ()

"Thống khoái thống khoái."

Tại luyện võ tràng luyện trong chốc lát thương pháp, hoạt động hạ gân cốt, Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy toàn thân thoải mái, lúc này nhảy.

Suru.

Trong nháy mắt liền chạy đến rồi bên cạnh tòa thành chủ lâu nóc nhà rồi.

Tòa thành chủ lâu chiếm diện tích cũng khá lớn, nóc nhà rất rộng quang, không lồ nham thạch đúc thành, Đông Bá Tuyết Ứng tùy ý ngồi chung một chỗ bậc thang nơi, dựa vào sau lưng cự thạch, xa xa nhìn phía xa cảnh tượng, nơi này là tòa thành cao nhất địa phương, một mắt nhìn đi. . . Nơi xa tòa thành thành tường cũng rất thấp rồi, hoàn toàn không phải là trở ngại, chung quanh những khác ngọn núi cũng trong tầm mắt.

Kìa một tòa pháp sư lâu cũng rõ ràng có thể thấy được.

Dưới chân núi hơn có một chút đồng ruộng, các bình dân sinh tồn thôn xóm.

"Rầm rầm rầm ~~~ "

Chỗ xa xa dưới chân núi, đang có một cái khổng lồ uống công luyện tập. Đó chính là cả Thanh Hà Quận tên lý do —— thanh hà!

Thanh hà liên miên hơn vạn trong, là cả Thanh Hà Quận mẫu thân sông, sông tầm thường nơi cũng chiều rộng quá mấy ngàn thước.

Mặc dù chỗ cao quan sát, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng như cũ giống như nghe được nước sông thao thao.

"Thật đẹp."

Đông Bá Tuyết Ứng trên mặt hiện lên nụ cười.

Tòa thành, ngọn núi, dưới chân núi sao làm đẹp loại vô số thôn xóm, còn có kia quanh co giống như sợi tơ thanh hà, hết thấy cảnh tượng như mộng như ảo.

Đông Bá Tuyết Ứng từ nhỏ liền thích như vậy quan sát nhà mình cả lãnh địa cảnh tượng, thật thật là đẹp, đây là hân nhà, hân cũng thích hân nhà!

Theo tay vừa lộn lấy ra một Thiết bầu rượu, nhẹ nhàng uống một hớp, rượu thật cay, nóng tại trong lòng. Bình thường Đông Bá Tuyết Ứng nhiều nhất uống chút ít nước trà rượu trái cây, chân chính rượu mạnh là không uống rượu, chỉ có tâm tư vô cùng tốt hoặc là tâm tình vô cùng không tốt lúc mới có thể đi uống một chút, hiển nhiên hân hiện tại tâm tình liền vô cùng tốt.

Giết Từ Thần khiến cho đại nhân, cũng làm cho Đông Bá Tuyết Ứng đối với mình thân có rõ ràng hơn rõ ràng định vị. (. .)

Cứu cha mẹ có hi vọng!

Đệ đệ hôm nay cũng đã trưởng thành, hết thấy cũng làm cho Đông Bá Tuyết Ứng tâm tình vô cùng tốt! Về phần một chút việc vặt hân là lười quản, khi hân lực lượng tuyệt đối trước mặt, người nào dám can đảm đến Tuyết Ứng Linh nhảy đáp, trực tiếp bóp chết!

"Hô, hút, hô. . ."

Dần dần Đông Bá Tuyết Ứng hô hấp chậm dần, tim đập bắt đầu chậm dần, máu tốc độ chảy giảm bớt từ từ lâm vào gần như dừng lại.

Đông Bá Tuyết Ứng tâm càng ngày càng yên lặng.

Đối chung quanh cảm ứng càng ngày càng rõ ràng! Chung quanh cả phía trong tòa thành một chút người làm đi lại, nơi xa một chút bọn lính đàm tiếu cũng có thể ngấm trộm nghe đến.

Chung quanh gió! Ở gào thét, đỉnh núi gió vẫn rất lớn, gió thổi vào người tốt thoải mái.

Có hoa ngon.

Có cỏ mùi thơm.

"Thiên địa tự nhiên, thật đẹp." Đông Bá Tuyết Ứng rất mừng rỡ cảm thụ được đây hết thấy.

"Tróc!"

Bỗng nhiên khi hân cảm ứng ở bên trong, cả thiên địa cũng đột nhiên một cái rung động, hoặc là nói, không phải là thiên địa động, mà là của hân lòng đang động!

Liền giống như con gà con phá vỏ trứng ra, liền giống như cỏ nhỏ phá vỡ bùn đất sinh dài ra.

Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt, cũng cảm giác được mình đã bị giam cầm tâm linh cuối cùng phá tan giam cầm, tâm linh phá xác ra, trong nháy mắt rồi cùng chung quanh thiên địa dung vi liễu nhất thể! Vốn là hần đã cảm thấy thiên địa tự nhiên nhiều xinh đẹp, nhưng kia cũng là cách một tầng sa mỏng ở quan sát cảm thụ thiên địa, hiện tại tâm linh đột phá tầng này sa mỏng, hoàn toàn cùng thiên địa dung hợp ở chung một chỗ, cảm giác kia liền hoàn toàn bất đồng!

Gió ở thổi, chính mình giống như cũng thành rồi Phong, vô số các loại gió nhẹ ở lẫn truy đuổi, hoặc là hỗn hợp duy nhất, hoặc là lung tung tản ra .

Còn có hơn rất nhỏ , vô số lực lượng.

Hỏa lực lượng, nước lực lượng, đại địa lực lượng, gió lực lượng, Lôi Điện lực lượng, quang lực lượng, hắc ám lực lượng. . . Đủ loại nguyên tử cho toàn bộ thể giới cơ bản nhất lực lượng, hần vô cùng rõ ràng cảm nhận được. Đây mới thực sự là thiên địa lực lượng! Các căn thông qua pháp lực cấu tạo pháp thuật mô hình hướng dẫn ngoại giới thiên địa lực lượng thi triển ra pháp thuật.

Nhưng Thiên Nhân Hợp Nhất sau, lại có thể trực tiếp chương không thiên địa lực lượng! Đây là bản chất khác nhau! Cho nên ở Xung Hào Cấp trước mặt, hết thầy Xung Hào Cấp trở xuống đều không thể hướng dẫn một tia thiên địa lực lượng, lợi hại pháp thuật dĩ nhiên là thi triển không ra.

"Tốt thoải mái."

Tâm linh phá xác ra, cùng thiên địa hợp nhất sau, trong nháy mắt được thiên địa lực lượng làm dịu.

Liền giống như cây nhỏ mầm được ào ào xôn xao nước đức, bắt đầu sinh trưởng.

Từ khi ra đời sau, tâm linh lần đầu tiên được thiên địa lực lượng trực tiếp làm dịu, trong nháy mắt bắt đầu thoát thai hoá biến! Loại biến hóa này cực nhanh, Đông Bá Tuyết Ứng còn đắm chìm dưới loại tình huống này Thiên Nhân Hợp Nhất tư vị còn không có trở về chỗ cũ tới đây, tâm linh lột xác liền từ từ dừng lại rồi, nhưng giờ phút này hần tâm linh lực lượng đã so với quá khứ cường đại gấp mười gấp trăm lần rồi.

Thiên địa lực lượng làm dịu, tâm linh cường đại, này mới chánh thức có bước vào Siêu Phàm hi vọng.

"Thiên Nhân Hợp Nhất!"

Đông Bá Tuyết Ứng tâm niệm vừa động.

Oanh! ! !

Nhất thời trong đó ngọn lửa lực lượng trong nháy mắt tuôn ra vào thể nội, trực tiếp cạo rửa , không cần đầu khí pháp môn hướng dẫn, này so sánh với bình thường hướng dẫn nhanh không biết bao nhiêu lần. Đông Bá Tuyết Ứng vốn là tu luyện tiến bộ đã rất chậm chạp thân thể ở hấp thu như thể điên cuồng ngọn lửa lực lượng , lập tức bắt đầu rồi trở nên mạnh mẽ! Loại này trở nên mạnh mẽ biên độ rõ ràng có thể cảm nhận được.

"Khó trách a, không có thức tinh thái cổ huyết mạch Kỵ Sĩ, phải Thiên Nhân Hợp Nhất sau, mượn thiên địa lực lượng mới hoàn thành tích lũy, để cho đầu khí phát sinh biến chất, bước vào Xung Hào Cấp." Đông Bá Tuyết Ứng vui mừng.

Giờ phút này thân thể ở hấp thu ngoại giới lực lượng.

Liền làm đầu khí trong cơ thể đã ở hấp thu , hóa thành trạng thái dịch đầu khí đang không ngừng hấp thu , cũng càng lúc càng nồng nặc.

Một chiếc trà thời gian sau, trong cơ thể Đan Điền Khí Hải liền mơ hồ có chút đau , hiển nhiên không cách nào nữa hấp thu rồi! Sau nửa canh giờ cho dù là thái cổ huyết mạch thức tinh thần thể trong lúc nhất thời cũng có chút chịu không được không cách nào hấp thu nữa, người không thể một ngụm ăn thành một cái Bàn Tử, hiển nhiên thiên địa lực lượng cung ứng vô hạn, duy nhất sẽ làm cho Đan Điền Khí Hải, thân thể cũng chống được. Đông Bá Tuyết Ứng thân thể cũng cần một cái tự nhiên lột xác quá trình.

"Dựa theo loại này biên độ, đoán chừng đầu khí trong vòng nửa tháng là có thể bước vào Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ cấp." Đông Bá Tuyết Ứng rất vui vẻ, "Thân thể của ta lực lượng cũng có thể mỗi ngày ở trường thành , sợ là chỉ cần hai tháng thời gian là có thể lần nữa gấp bội!"

Thiên Nhân Hợp Nhất sau. . .

Đông Bá Tuyết Ứng thân thể đem sẽ không ngừng tiến bộ, cho đến đạt tới Siêu Phàm dưới, thân thể của hần thái cổ huyết mạch chân chính cực hạn! Đó là một loại phi thường kinh khủng lực lượng!

"Thiên Nhân Hợp Nhất."

"Ta Đông Bá Tuyết Ứng hai mươi hai tuổi, cuối cùng Thiên Nhân Hợp Nhất!" Đông Bá Tuyết Ứng đứng lên, đứng ở nóc nhà, nhìn rộng lớn thiên địa, nhìn mệnh mong đại địa, nhìn phía xa chạy chồm thanh hà, không khỏi hào khí ngất trời, "Ta hoàn toàn có hi vọng tương lai bước vào Siêu Phàm! Siêu Phàm Sinh Mệnh, phi thiên độn địa, cùng các thần linh ngồi xuống uống rượu, trực tiếp xé nát Ác Ma. . ."

Xem Long Sơn Bảng thượng ba nghìn danh hiệu cường giả! Đông Bá Tuyết Ứng liền minh bạch, có thể ở hai mươi hai tuổi là có thể Thiên Nhân Hợp Nhất, là bậc nào nghịch thiên.

Tâm linh trường thành nhanh như vậy.

Chính mình có hơn một trăm năm tìm ra thuộc về mình đường bước vào Siêu Phàm!

"Hô —— "

Đông Bá Tuyết Ưng buông thả vui vẻ linh cùng thiên địa hợp nhất, chung quanh hết thảy vô cùng rõ ràng, thậm chí bên ngoài tòa thành một chút binh lính cùng gia quyến ở bên trong phòng giam xoẹt xoẹt cũng có thể cảm ứng rõ ràng, Đông Bá Tuyết Ưng không khỏi đỏ mặt lên, lập tức cảm ứng những địa phương khác, hẳn cũng cảm ứng được rồi Du Nguyệt chỗ ở! Du Nguyệt giờ phút này đang tại chính mình tiểu viện bên trong nhà, cùng một gã khác thiếu niên ở chung một chỗ nói chuyện với nhau.

"Dì, Du Nguyệt đệ đệ cũng tới?" Đông Bá Tuyết Ưng có chút kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Chặt Đứt Phiền Nãi Ti

"Du Nguyệt cũng là, đệ đệ của nàng tới cũng không nói một tiếng, xem ra hôm nay lại muốn thêm giờ thức ăn. (. .)" Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên chân mày vừa động, Thiên Nhân Hợp Nhất bao phủ phạm vi , hết thảy động tĩnh coi như là một cái con ruồi vỗ cánh thanh âm cũng nghe rõ ràng, Không Du Nguyệt cùng đệ đệ Không Hạo nói chuyện với nhau, tự nhiên cũng nghe vô cùng rõ ràng.

...

Du Nguyệt bên trong nhà.

"Phụ thân cho người tới liên chuyện này?" Không Du Nguyệt nhẹ nói nói.

"Đúng." Không Hạo liền nói, "Phụ thân còn dặn bảo rồi, nói. . . Ti Gia ở cả Thanh Hà Quận địa vị vô cùng cao! Bất kể là quân đội quan quân, quận thành quận trưởng, các nơi thành chủ chờ một chút trọng yếu chức quan, cho tới một chút hung hãn đạo phi, giàu có đại thương hội, cùng với trong bóng tối một chút bang phái, hết thảy ngoài sáng ngầm lực lượng, toàn bộ cũng muốn thần phục với Ti Gia!"

"Ti Gia chính là Thanh Hà Quận thiên! Nó nói người nào có tội, người nào liền có tội! Không có tội cũng có tội." Không Hạo nói, "Mà Ti Trần chính là Ti Gia chân chính thiên chi kiêu tử, năm nay mới hai mươi tuổi cũng đã trở thành Lưu Tinh Cấp pháp sư hai năm rồi, rất được Ti Gia lão tổ thương yêu. . . Tương lai một khi trở thành Ngân Nguyệt cấp pháp sư, địa vị đem cao hơn kinh người."

"Phụ thân nói, không quá nghiêm khắc người nhất định phải gả cho Đông Bá Tuyết Ưng rồi, nếu như có thể gả cho Ti Trần, liền tốt hơn, nói chúng ta Không gia cùng Ti Gia nếu như lôi kéo quan hệ, liền thật có thể một bước lên trời." Không Hạo nói.

Không Hạo ngay sau đó bĩu môi: "Bất quá tỷ, ta cảm thấy được phụ thân quá thực tế, ta dù sao là ủng hộ tỷ người, thật ra thì cũng không cần quản phụ thân , hẳn cũng liền vừa nói như thế, dù sao nghĩ muốn gả cho vị kia Ti Trần thiếu gia cũng không phải là nhất định là có thể gả thành công !"

"Hừ."

Không Du Nguyệt nhẹ nhàng xuy cười một tiếng, "Phụ thân vốn là chính là người như vậy!"

Nàng chỉ lần này một câu chưa nói nhiều hơn.

"Ai. . ."

"Phụ thân nghiêm lệnh, những năm này ta cũng vậy vẫn muốn nhích tới gần Đông Bá Tuyết Ưng." Không Du Nguyệt nhẹ nhàng thở dài, "Mặc dù ta đã rất nỗ lực, hẳn cũng cùng ta tương đối thân cận rồi, vẫn như trước không có chân chính công khai nói ta là bạn gái của hắn!"

"Hắn không thích người?" Không Hạo liền hỏi.

"Cũng không phải là, hắn vẫn chuyên chú thương pháp, trừ ta, phía trong tòa thành một chút nữ bộc không tính là, hắn thậm chí cũng không cùng những khác một chút trẻ tuổi cô bé nói lời gì. (xem tiểu thuyết đi . .)" Không Du Nguyệt nói, "Đông Bá Tuyết Ưng trong nóng ngoài lạnh, chỉ cần từ từ dựa vào thời gian, tin tưởng như vậy đi xuống mà nói, lấy tính tình của hắn, tương lai hẳn hẳn là sẽ lấy của ta."

"Nhưng cùng hắn ở chung một chỗ, thật rất không có gì vui." Không Du Nguyệt lắc đầu, "Chính hắn sợ rằng còn không có cảm giác đến, một chút không hiểu được dụ dỗ người, không có một chút tình thú! Thậm chí còn không bằng pháp sư lâu những thứ kia các nam đệ tử hiểu được biết dỗ người."

"Tỷ, người không thích Đông Bá Tuyết Ưng?" Không Hạo giật mình.

"Khi còn bé vừa tới này, còn rất sùng bái hần , nhưng sau lại đi theo Lão sư học pháp thuật, hiểu rõ thiên địa rộng rộng rãi sau, đã cảm thấy hần như bình thường rồi, cũng chính là một luyện thương nhập ma vô kê điển thôi."

...

Thành lâu nóc nhà.

Thiên Nhân Hợp Nhất , thậm chí liền làm Không Du Nguyệt ánh mắt, biểu hiện trên mặt cũng cảm ứng vô cùng rõ ràng, nói hần là vô kê điển lúc kia khoe miệng nhếch lên một tia khinh thường, hần rõ ràng cảm giác được.

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt hơi có chút trắng bạch.

Hần thật sự cũng không có cơ nào thích Không Du Nguyệt, không có gì oanh oanh liệt liệt nóng bỏng tình cảm, thậm chí hần cũng không còn tính toán làm rõ! Dù sao tương lai Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ là rất có thể vứt bỏ tánh mạng , mà dù sao thời gian sáu năm chung đụng, người không phải là động vật máu lạnh, cuối cùng sẽ xảy ra ra chút tình cảm .

Nghe tới Không Du Nguyệt mà nói sau, Đông Bá Tuyết Ứng không thể tin được,

"Nàng thế nhưng phải người như thế!"

Trong lòng giống như bị cự thạch đè ép.

Rất khó chịu.

Lừa gạt, chính mình dĩ nhiên thẳng đến ở bị lừa gạt! Buồn cười chính mình còn cho là Du Nguyệt vẫn khuynh tâm với mình, chính mình nếu như muốn cưới, rất đơn giản rất nhẹ nhàng! Nhưng sự thật phải . . Không Du Nguyệt căn bản là không có chân chính thích chính mình.

Cũng đúng! Chính mình không có tình thú, luôn là chuyên chú thương pháp, căn bản không hiểu được dụ dỗ người. . .

"Nhưng vì cái gì vẫn gạt ta?"

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết."

Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng một đoàn ngọn lửa đang thiêu đốt, sáu năm đến xem tựa như thuần phác tình cảm, không tính là tình yêu, cũng coi như thượng hữu tình rồi.

Nhưng thế nhưng cũng là lừa gạt! Nguyên lai vẫn luôn là quỷ trang!

"Nàng thế nhưng là như vậy người. (xem tiểu thuyết đi . .)" vốn là Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy Không Du Nguyệt rất biết điều hiểu lòng người , nhưng bây giờ cảm thấy nàng. . . Ác tâm!

Đúng vậy.

Bằng hữu của hần bản thân sẽ nhiều, Không Du Nguyệt coi là là một bạn tốt rồi! Nhưng dĩ nhiên thẳng đến cũng là quỷ trang lừa gạt, thậm chí trong xương cho là mình chỉ là một cái vô kê điển.

"Ta tại sao tức giận như vậy? Có cái gì tốt sinh khí? Ta chưa từng có cơ nào nóng bỏng thích nàng, cơ nào động tâm." Đông Bá Tuyết Ứng tự giễu cười một tiếng, nhưng dù thế nào khuyên lơn chính mình, sáu năm phản nhân tình này cảm cũng là lừa gạt, hãy để cho hần rất không thoải mái.

**

Không Du Nguyệt mỉm cười nói, "So sánh với tới, vị này Tỉ Gia Tỉ Trần thiếu gia thì muốn thông minh trí khôn hơn, mặc dù cũng có chút ngu, nhưng có ít nhất dụ dỗ người tâm tư."

"Tỉ Trần đuổi theo người?" Không Hạo tròn mắt.

"Ừ." Không Du Nguyệt nhẹ nhàng gõ đầu.

Không Du Nguyệt đúng là có hấp dẫn người tư cách, lớn lên có chút xinh đẹp, rất động lòng người biết điều! Cộng thêm từ nhỏ thường thấy lòng người, đối với người tâm nắm chắc cực kỳ tinh chuẩn, trong nhiều ngày không để lại dấu vết hướng dẫn , Tỉ Trần thiếu gia đúng là dần dần chú ý tới Không Du Nguyệt, bắt đầu truy đuổi Không Du Nguyệt rồi, chẳng qua là Không Du Nguyệt vẫn vẫn duy trì một khoảng cách, treo Tỉ Trần.

"Người thích Tỉ Trần?" Không Hạo vừa giật mình.

Không Du Nguyệt hơi ngừng tạm nói: "Có chút sao."

Làm sao có thể?

Nàng làm sao có thể khinh địch như vậy liền thích một người đàn ông, bất quá thật sự của nàng cảm thấy này ‘ Ti Trần ’ là so sánh với Đông Bá Tuyết Ứng tốt hơn con mèo! Hơn trẻ tuổi, càng đẹp trai hơn khí, quan trọng nhất là còn có bối cảnh tiền đồ! Đông Bá Tuyết Ứng so ra mà nói chính là đầu gỗ vụn vặt, không có một chút tình thú, mà đối với nàng cũng không quá nhiều tâm tư, quá vô vị rồi.

"Tỷ, người chuẩn bị làm sao bây giờ?" Không Hạo tò mò hỏi.

"Ta vẫn chưa hoàn toàn quyết định, từ từ thuận theo tự nhiên sao." Không Du Nguyệt nói, nàng đã làm quyết định.

Chẳng qua là ở đệ đệ trước mặt, có mấy lời cũng phải giấu diếm! Nếu không để cho đệ đệ cảm thấy cái này tỷ tỷ quá vô tình quá thật cay, liền không tốt lắm

...

Đông Bá Tuyết Ứng đi lại ở phía trong tòa thành đá phiến trên đường, toàn thân tản ra lạnh như băng hơi thở, những thứ kia bọn người hầu cũng không dám nhích tới gần, bọn họ cũng cảm giác được nhà mình lãnh chủ đại nhân tựa hồ tâm tình không tốt.

Rất nhanh, Đông Bá Tuyết Ứng đi tới Không Du Nguyệt tiểu ngoại cửa viện.

"Oành."

Tay đặt ở trên cửa viện, viện môn cửa cái chốt trong nháy mắt đánh gãy, trực tiếp đẩy cửa vào.

"Người nào a?" Không Du Nguyệt thanh âm như cũ như vậy ôn cùng tò mò, chỉ thấy Không Du Nguyệt cùng Không Hạo hai người từ trong nhà đi ra, hai người bọn họ cũng thấy được trong viện đứng Đông Bá Tuyết Ứng.

"Tuyết Ứng ca ca!" Không Du Nguyệt vui mừng hô.

Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở đó, chung quanh hơi thở giống như đọng lại, một cỗ áp lực cảm tràn ngập ra tới, để cho Không Du Nguyệt cùng Không Hạo cũng run lên.

"Thật không nghĩ tới người Không Du Nguyệt là như vậy người." Đông Bá Tuyết Ứng thanh âm có chút khàn khàn, "thật sự ta không hiểu tình thú, là một chỉ biết là luyện thương võ kẻ điên."

Không Hạo mở to mắt.

Không Du Nguyệt cũng trong lòng chợt lạnh.

Hắn làm sao biết rồi?

Nhưng ‘ không hiểu tình thú ’ ‘ võ kẻ điên ’ này đều thuyết minh Đông Bá Tuyết Ứng biết rồi bọn họ lúc trước nói chuyện, nửa che giấu cũng vô dụng.

"Tuyết Ứng ca ca, thật xin lỗi, đây đều là phụ thân ép của ta, ép ta làm như vậy." Không Du Nguyệt liền nói, "Ta cũng không muốn."

Đông Bá Tuyết Ứng chẳng qua là nhìn nàng, lạnh như băng nhìn nàng.

Lúc trước Thiên Nhân Hợp Nhất, hắn rõ ràng nhớ được Không Du Nguyệt lúc trước nói chuyện về mặt, nói hắn là võ kẻ điên lúc là không mạnh. . . Loại về mặt này, tại chính thức cùng hắn chung đụng thời điểm cho tới bây giờ không có bại lộ quá, có ở đó Thiên Nhân Hợp Nhất hạ lần này hắn thấy được, giờ phút này nàng nửa nguy trang hắn nơi nào sẽ tin.

Bị Đông Bá Tuyết Ứng ngó chừng, Không Du Nguyệt cảm thấy vô hình áp bách, làm cho nàng hoảng hốt, làm cho nàng đi qua tuyệt đối tinh táo nội tâm cũng bắt đầu chấn động, nàng rất thông minh hiểu lòng người, cho nên bất cứ lúc nào cũng hiểu được làm như thế nào ứng đối. Nhưng giờ phút này nàng bị Đông Bá Tuyết Ứng nhìn chăm chú được hoảng hốt khản trương.

Nàng không biết, đây thật ra là tâm linh lực lượng một loại áp bách!

Thiên Nhân Hợp Nhất sau Đông Bá Tuyết Ứng tâm linh lực lượng cường đại cỡ nào, bị ánh mắt của hắn ngó chừng, này áp bách không thua gì trên vạn người đồng thời ngó chừng một người!

"Ta đi, hiện tại đã."

Không Du Nguyệt không hề nửa giải thích, quay đầu phải đi bên trong nhà thu thập.

Đông Bá Tuyết Ứng đứng trong sân, yên lặng đứng, chốc lát liền thấy Không Du Nguyệt cùng Không Hạo riêng của mình giờ lên một cái rương, nhanh chóng đi ra khỏi sân.

...

"Du Nguyệt tiểu thư."

Cửa thành nơi binh lính của còn rất khách khí chào hỏi.

Khổng Du Nguyệt chẳng qua là miễn cưỡng cười cười, mang theo đệ đệ liền ra khỏi thành bảo, hướng pháp sư lâu đi tới.

"Hắn làm sao phát hiện, thế nhưng phát hiện ta cùng đệ đệ nói chuyện?" Khổng Du Nguyệt quay đầu lại nhìn chỗ ngồi này Tuyết Thạch Thành Bảo, nàng mình bạch sợ rằng sau này rất khó vào chỗ ngồi này tòa thành rồi, "Vẫn không có thể chân chính để cho Ti Trần khẳng khẳng một mực, hiện tại rồi cùng Đông Bá Tuyết Ứng nào lật quá không đáng giá rồi. Đợi thêm nữa một thời gian ngắn, loại Ti Trần bên này thỏa đáng liền tốt hơn."

"Tính một cái rồi, như là đã phát sinh, hối hận cũng vô dụng."

"Hừ, một cái võ kẻ điên có cái gì tốt kiêu ngạo."

"Cũng là ở Nghi Thủy Thành cái này địa phương nhỏ có chút danh khí thôi, ở Ti Gia trước mặt hắn vừa coi là cái gì? Bất quá không tồi rồi, cũng coi như từ hắn này chiếm được pháp trượng cùng một pháp sư khí cụ áo bào." Khổng Du Nguyệt thầm suy nghĩ.

...

"Đĩ nhiên là người như thế, ta Đông Bá Tuyết Ứng nhìn người đứng là rất bình thường a." Đông Bá Tuyết Ứng nhảy liền bay đến tòa thành chủ lầu nóc nhà, ngồi ở nóc nhà quan sát rộng lớn Tuyết Ứng Lĩnh, "Tiếp xúc người vẫn còn quá ít, dĩ nhiên cũng làm như vậy bị lừa gạt rồi."

"Tính, cũng là một loại lịch lãm sao."

Đông Bá Tuyết Ứng vốn là Thương Pháp Đại Sư, mà hắn sở dĩ có thể Thiên Nhân Hợp Nhất, cũng là thương Pháp Cảnh giới đầy đủ cao sau Thần Nhi Minh Chi, từ từ tìm hiểu thiên địa.

Tâm tính của hắn, cũng giống như trường thương loại sắc bén.

Dao sắc chặt đứt rồi!

Nếu nữ nhân này có mang lừa gạt lòng, vậy thì đem nàng đuổi ra Tuyết Thạch Thành Bảo, cũng nữa không có gì dây dưa gút mắt.

"Nàng là nàng, ta là ta. Có lẽ giống phụ thân mẫu thân như vậy. . . Ở trong sinh tử sinh ra tình yêu, có thể chân chính lẫn nhau gửi hồn người sống chết, mới thích hợp hơn ta?" Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên cười, ngửa đầu uống rượu, tâm linh tôi luyện đến hắn loại cảnh giới này, vốn cũng không có chân chính sâu tận xương tủy một phần bình thường tình cảm nói chặt đứt cũng là chặt đứt.

"Ừ, ta đã Thiên Nhân Hợp Nhất, loại nào phương thức bước vào Siêu Phàm thích hợp hơn ta đâu?" Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu suy tư tương lai bước vào Siêu Phàm đường, Siêu Phàm Sinh Mệnh mới là của hắn theo đuổi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Huyền Băng Thương Pháp Huyết Vũ

Tuyết Thạch Thành Bảo luyện võ trường. (. .)

"Vù vù hô..."

Phi Tuyết Thần Thương thi triển, tự nhiên mang theo bông tuyết bông bành.

Ở chung quanh phiêu đảng trong bông tuyết, mơ hồ có sợi tơ lóe lên! Một bộ áo đen Đông Bá Tuyết Ứng đang tận tình thi triển thương pháp, giờ phút này thương pháp cùng « Huyền Băng Thương Pháp Phiêu Tuyết » đã hoàn toàn bất đồng, tuyết bay thương pháp lại càng giống như một Đóa Đóa thương hoa trán phóng! Mà giờ khắc này Đông Bá Tuyết Ứng trường thương mỗi một lưỡi lê ra sau thu hồi biên độ tương đối nhỏ hơn.

Xoay tròn lực đạo nhưng càng thêm đại! Cũng mà còn có đại lượng thiên địa lực lượng hội tụ ở mũi thương.

Cường đại xoay tròn lực đạo, đại lượng thiên địa lực lượng bị dẫn động mượn lực, trường thương chỉ có hơi chút thu hồi liền liên tiếp đâm ra thứ hai thương! Hai hóa thành ảo ảnh mũi thương trong lúc, mất trường cũng có thể mơ hồ thấy di động quỹ tích tạo thành một đạo sợi tơ.

Vô số thương ảnh, vô số sợi tơ.

Tựa như mưa phùn bay lả tả, gấn bó sợi tơ.

Chính là « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ hai —— huyết vũ!

"Một chiều này, cơ hồ đem thiên địa lực lượng lợi dụng đạt đến mức tận cùng, đến không thể tưởng tượng nổi trình độ. Kiệt hết mọi lợi dụng thiên địa lực lượng, để cho thương pháp của mình nhanh hơn." Đông Bá Tuyết Ưng sợ hãi than, sáng tạo thương pháp này ‘ Cốc Nguyên Hàn ’ tiền bối ở thương pháp tốc độ thương theo đuổi đúng là đến làm cho người ta sợ hãi than cảnh giới, chính mình mặc dù cũng Thiên Nhân Hợp Nhất rồi, nhưng chỉ một học một chiều này cũng tức tức hao tổn sáu ngày thời gian.

Nếu để cho chính mình sáng tạo, đây đối với thân thể lực lượng, thương Fane bộ kinh lực vận chuyển, thiên địa lực lượng vận chuyển mượn cũng muốn cầu quá cao, sợ là rất không có khả năng sáng tạo cho ra.

Dĩ nhiên vị này hàn băng Kỵ Sĩ Cốc Nguyên Hàn, cũng là ở thực lực đứng ở trong Siêu Phàm vô cùng cao tầng thứ , quyết định ghi lại hạ chính mình thương pháp truyền cho hậu nhân , mới đặc biệt sửa sang lại này một bộ thương pháp.

"Học xong Huyền Băng Thương Pháp huyết vũ, ta thương pháp tốc độ nhanh hơn rồi, nếu như hiện tại gặp lại đến vị kia Thần Sứ, giết hẳn liền dễ dàng nhiều." Đông Bá Tuyết Ưng lộ ra nụ cười, đây dù nhanh đến thương pháp, tựu sẽ khiến địch nhân phòng thủ lúc phi thường cố hết sức, thậm chí khó mà tránh khỏi lộ ra sơ hở, chính mình là có thể nhân cơ hội đem đánh chết!

"Tuyết Ưng." Luyện võ trường ngoài đi tới một người, chính là Tông Lăng, Tông Lăng thờ dài nói, "Thương pháp của ngươi sớm thì đến được viên mãn trình độ, còn mỗi ngày luyện thương pháp, thật là làm cho ta cũng xấu hổ, ta cũng vậy được tăng thêm sức khí nhiều luyện một chút."

"Càng là luyện thương pháp, càng là có thể cảm giác mình nhỏ bé. (xem tiểu thuyết đi . .)" Đông Bá Tuyết Ưng ngẩng đầu nhìn trời, "Thiên địa tự nhiên, huyền diệu vô hạn! Chúng ta bất quá mới là Nhất Phàm người mà thôi, ta thậm chí luyện thương pháp càng lâu, cũng sẽ thỉnh thoảng sinh ra một tia mê mang, thương pháp ảo hay... Cùng thiên địa tự nhiên ảo diệu so sánh với, kém thực sự quá xa, quả thực không đáng giá nhắc tới."

"Ha ha, tốt lắm, cái gì thiên địa tự nhiên, người nói chúng ta cũng cảm thụ không tới, có phải hay không hơn đáng thương?" Tông Lăng trêu ghẹo nói.

Đông Bá Tuyết Ưng cũng cười cười.

Hắn cũng là Thiên Nhân Hợp Nhất sau mới càng thêm rõ ràng cảm thụ thiên địa tự nhiên ảo diệu, tâm linh của hắn có thể cùng gió ở chung một chỗ bay lượn, có thể cùng ngọn lửa ở chung một chỗ bay lên, có thể cùng đại địa ở chung một chỗ cảm thụ dây cột nặng nề, có thể cùng nước chảy ở chung một chỗ lưu động... Chính là bởi vì càng là rõ ràng cảm thụ, lại càng tăng biết thiên địa tự nhiên thần bí mệnh mông, trong lòng sinh ra kính sợ.

Cũng tỷ như thương pháp của mình, phòng ngự lúc mơ hồ có nước chảy ảo diệu, vừa ý linh cùng nước hoàn toàn dung hợp ở chung một chỗ, cảm thụ được nước tự nhiên chảy xuôi... Lại phát hiện, thương pháp của mình bức nào đơn sơ! Quả thực chính là đứa trẻ về xấu cùng thực tế tự nhiên cảnh tượng chênh lệch.

Dĩ nhiên ——

Không tới Thiên Nhân Hợp Nhất, cảm thụ là không có mãnh liệt như vậy .

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ưng tò mò hỏi, "Ta hôm nay làm sao không thấy được Thanh Thạch? Liền trúng buổi trưa cũng không trở lại?"

"Nghe binh lính nói, Thanh Thạch cùng hắn cô bạn gái nhỏ sáng sớm liền mang theo chút ít binh lính xuống núi, đi Nghi Thủy Thành chơi." Tông Lăng sáu con cánh tay cầm sáu chuỗi Loan Đao, bắt đầu đơn giản thi triển đao pháp nóng người rồi, "Người trẻ tuổi a, thật tốt !"

"Ngà?" Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu, Thanh Thạch cùng cô bạn gái nhỏ quan hệ đúng là rất tốt, đi Nghi Thủy Thành du ngoạn cũng là mấy ngày liền có một lần, hắn cũng không kỳ quái.

**

Mặt trời chiều ngã về tây.

Có một đội bọn lính đang con đường bên cạnh chờ đợi , bên cạnh thì là một đôi người trẻ tuổi ở nhân nhả đi chơi tản bộ, thường thức bên cạnh xinh đẹp hoa cỏ cảnh sắc.

Này một đôi trẻ tuổi tình lữ chính là Thanh Thạch cùng Cơ Dung.

"Này Tiểu Hoa thật xinh đẹp, ở chúng ta này, cũng là Hạ Thiên lúc có thể nhìn nhiều đến một chút hoa cỏ, lúc bình thường phần lớn thật lạnh, thậm chí tuyết lớn bao trùm." Cơ Dung ngắt lấy tiếp theo đóa đóa hoa vàng, sấp ở trên tóc của mình, quay đầu nhìn về phía Thanh Thạch, cười sáng lạng, "Xinh đẹp không?"

"Xinh đẹp, cả Nghi Thủy Thành cũng không làm sao xinh đẹp đại mỹ nữ đây. kxs7. com" Thanh Thạch cũng cười nói.

Mặc dù trước đó vài ngày hai người bọn họ từng có một tia không vui, bất quá từ đó về sau, Cơ Dung cũng không còn nhắc lại những sự tình kia, một cách tự nhiên hai người bọn họ quan hệ cũng dần dần khôi phục như lúc ban đầu, lần này cùng đi Nghi Thủy Thành du ngoạn, hai người tâm tình cũng là vô cùng tốt.

"Ngươi miệng thật ngọt!" Cơ Dung trêu ghẹo nói, "Ban đầu ta động còn không nhìn ra tới ngươi miệng ngọt như vậy đâu rồi, bất quá nói mỹ nữ, du

Nguyệt tỷ tỷ có thể bị so với ta xinh đẹp đâu rồi, đúng rồi, ta phát hiện, du Nguyệt tỷ tỷ những thứ này ngày đều không có đi qua tòa thành? Tại sao, nàng cũng ca ca ngươi có phải hay không xuất hiện vấn đề gì?"

"Ừ." Thanh Thạch gật đầu, "Ta cũng vậy phát hiện Du Nguyệt tỷ vẫn không có đi tòa thành, ta đã hỏi ca ca, ca ca để cho ta đừng hỏi, còn nói Du Nguyệt tỷ sau này cũng sẽ không trở về thành bảo, còn nói để cho ta cùng nàng giữ vững điểm khoảng cách."

"Xem ra phân ra." Cơ Dung nói.

"Có lẽ vậy." Thanh Thạch cười nói, "Thật ra thì anh ta cùng Du Nguyệt tỷ cũng cho tới bây giờ không có bắt đầu quá."

Cơ Dung cười.

Nàng có chút đắc ý có chút sợ hãi, ở Bạch Nguyên Chi môn hạ bọn này nữ đệ tử ở bên trong, nàng mặc dù tự tin dung mạo khí chất, nhưng luôn là mơ hồ bị Không Du Nguyệt áp một đầu! Thật ra thì chỉ luận về dung mạo, nàng cũng rất đẹp, ánh mắt lại càng hấp dẫn người, chỉ là từ hơi nhỏ rồi điếm, vừa vận tài tỷ lệ như cũ rất tốt, khéo léo linh lung. Không Du Nguyệt tương đối mà nói còn lại là yếu điệu cao gầy chút ít, cộng thêm Không Du Nguyệt đối mỗi người tựa hồ cũng rất tốt, rất nhiều đệ tử cũng rất thích nàng, hơn nữa nàng cùng Đông Bá Tuyết Ứng một chút không khỏi quan hệ, tự nhiên thành nữ đệ tử trong nhân vật dẫn đầu.

"Đát đát đát! ! !" Bên cạnh trên đường xuất hiện trầm trọng tiếng vó ngựa.

Một chi màu đỏ sậm giáp khái kỵ binh đang đi tới.

Kỵ binh đầu lĩnh, đang có một gã mặc hoa mỹ bạch y mắt tam giác thanh niên, nhìn chung quanh, ý khí hăng hái bộ dáng.

"Triệu ca, này Nghi Thủy Thành thật là một vắng vẻ địa phương nhỏ a, cùng chúng ta quận thành vừa so sánh với, kém không biết bao nhiêu, cũng là Nghi Thủy Thành cái vị kia thành chủ đưa tới hai tiểu mỹ nữ có chút không tệ." Bạch y mắt tam giác thanh niên cười hắc hắc nói, ở bên cạnh hắn thì là một gã lãnh khốc áo bào tro Kỵ Sĩ: "Thiếu gia, ngươi chơi cũng chơi đủ rồi, loại đi quân đội, thì phải biết điều một chút thủ quy củ. Ở những địa phương khác, đại nhân hắn cũng có thể bực được! Nhưng là quân đội trong là chịu không được người đánh vào."

"Yên tâm yên tâm, vào quân đội ta khẳng định không đánh vào." Bạch y mắt tam giác thanh niên nói.

Bỗng nhiên hắn ánh mắt sáng lên, nhìn phía xa cùng Đông Bá Thanh Thạch ở chung một chỗ Cơ Dung, không khỏi có chút động tâm chảy nước miếng: "Triệu ca, xem một chút, xinh đẹp quá tiểu cô nương a, thật có mùi vị."

Cơ Dung tuổi gần mười sáu tuổi hơi một tia ngây ngô, cũng đã hơi hiện thân tài rồi, thân là nữ pháp sư, khí chất cũng không phải bình thường nữ có thể so sánh, trên đầu mang một đóa tiểu hoa đại... Càng làm cho này bạch y mắt tam giác thanh niên trong lòng ngứa. Nữ pháp sư số lượng vốn cũng rất ít, xinh đẹp nữ pháp sư lại càng thưa thớt, được một chút nhà giàu có con dòng cháu giống truy đuổi.

"Hắc, cô nương." Bạch y mắt tam giác thanh niên la một tiếng, chỗ kín đập tuyết mã liền lập tức ra khỏi quan đạo, hướng bên kia dựa vào tới, cười hi hi nói, "Ca ca dẫn ngươi vui đùa một chút có được hay không? Ngươi bên cạnh tiểu tử ngốc tuổi còn rất trẻ, không hiểu được mỹ nữ từ vị, ca ca sẽ làm ngươi minh bạch."

"Hừ."

Thanh Thạch, Cơ Dung cũng sắc mặt hơi đỏ, bên cạnh Tuyết Ứng Linh đám binh sĩ lại càng mọi người giận dữ, thậm chí rất nhiều cũng đã đem trên lưng Phá Tinh Nỗ cầm trong tay.

"Ngươi là ai?" Thanh Thạch lại càng lạnh giọng quát lên, ít nhất ở Nghi Thủy Thành còn không có ai dám khiêu khích hắn.

"Thiếu gia." Vị kia áo bào tro Kỵ Sĩ một cái liền nhận ra những binh lính này giáp khái thượng ấn ký, liền làm cỡi ngựa nhích tới gần tới đây, hạ giọng nói, "Đây là Nghi Thủy Thành Tuyết Ứng Linh người, Tuyết Ứng Linh lãnh chủ Đông Bá Tuyết Ứng, mười lăm tuổi năm ấy phải đi Hủy Diệt Sơn Mạch giết Ngân Nguyệt Lang Vương, hiện tại hắn là một vị Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ! Chúng ta cách quân đoàn cũng không xa, còn là đừng rước lấy phiền phức."

"Tuyết Ứng Linh, Đông Bá Tuyết Ứng?" Bạch y mắt tam giác thanh niên nhướng mày, nếu như là ở Thanh Hà Quận Thành, hắn nơi nào quan tâm một cái Đông Bá Tuyết Ứng, gia tộc của hắn ở quận trong thành cũng có vô cùng đại năng lượng, mặc dù khắp nơi được nghe Ti Gia mà nói! Nhưng đầu gì cũng là có chút cường đại, căn bản không nhìn trúng những thứ này vắng vẻ thành nhỏ gia tộc.

Nhưng lần này cuối cùng chẳng qua là đeo một chi hộ vệ đội đi ra ngoài, hộ vệ đội thủ lĩnh là Lưu Tinh Kỵ Sĩ, đối mặt Tuyết Ứng Linh vẫn còn có chút gánh không được.

Trong lòng đã rút lui có trật tự, bất quá bạch y mắt tam giác thanh niên là không thể nguyện ý đi khí thế, xuy cười một tiếng: "Ta là ai, hừ hừ, các ngươi bức này vắng vẻ địa phương nhỏ gia tộc còn không có tư cách biết!"

"Ngươi nghe rõ rồi." Đứng ở tảng đá gần đó bên Cơ Dung cũng có chút tức giận nói, "Hắn là Tuyết Ứng Linh Đông Bá Thanh Thạch! Ca ca hắn chính là Tuyết Ứng Linh lãnh chủ Đông Bá Tuyết Ứng! Ngươi lại dám đùa giỡn ta... Thanh Thạch, ngươi liền một chút phản ứng cũng không có, mặc hắn đùa giỡn ta?"

"Hướng nàng nhận lầm." Thanh Thạch ở bạn gái trước mặt sao có thể mất thể diện, lúc này gầm lên, "Nếu không ngươi mơ tưởng đi ra Nghi Thủy Thành

cảnh nội!"

"Ô ô, thật lợi hại a." Vốn là còn đánh coi là rút lui có trật tự bạch y mắt tam giác thanh niên, sớm đã thành thói quen lớn lối, giờ phút này nhất thời hỏa khí lên tới, trong mắt của hắn hàn quang lóe lên, "Một cái vắng vẻ đất tiểu gia tộc, cũng dám ở trước mặt ta lớn lối? Thật là không biết tự lượng sức mình! Thượng, nam toàn bộ giết chết, kia tiểu mỹ nữ cho ta mang đi."

Hắn tâm một vượt qua, giết hết sau, trực tiếp đi quân đội, loại kia Đông Bá Tuyết Ứng biết cũng đã chậm."

"Dạ." Phía sau hắn một đám đã sớm thói quen giết chóc màu đỏ sậm giáp khái bọn lính lập tức mọi người tuân mệnh.

"Người dám!" Thanh Thạch kinh hãi, chỉ có nhận thức sai liền muốn giết người?

"Thượng."

Áo bào tro Kỵ Sĩ khẽ nhú mày nhưng là như cũ trong nháy mắt nhảy xuống ngựa thất, bên ngoài thân xuất hiện một tầng màu xanh hộ thể đầu khí, tốc độ cực nhanh giết tới đây, nhìn thấy một màn này, Tuyết Ứng Linh nhất phương đám binh sĩ mọi người đã giật mình, Lưu Tinh Kỵ Sĩ? Tuyết Ứng Linh nhất phương cầm lấy Phá Tinh Nỗ đám binh sĩ mọi người có chút kinh hoảng, Phá Tinh Nỗ đứng là có thể uy hiếp được Lưu Tinh Kỵ Sĩ.

Nhưng bình thường là cần hơn trăm Phá Tinh Nỗ đồng thời vây công, nếu không nghe lời, Lưu Tinh Kỵ Sĩ tốc độ để cho bọn họ cũng rất khó nắm trũng.

"Mau tản ra, phân tán ra, công kích vị kia bạch y nam tử." Bọn lính kinh nghiệm rất phong phú, mọi người nhanh chóng bắt đầu tách ra.

"Giết."

Màu đỏ sậm giáp khái bọn lính nhưng tất cả đều vọt ra.

Nơi xa bạch y mắt tam giác thanh niên nhưng vừa lộn tay xuất hiện một tấm chắn chắn trước người, có tấm chắn, vừa núp xa xa, hắn căn bản không sợ Phá Tinh Nỗ, hắn cười lạnh nhìn đây hết thấy: "Tiểu tử, theo lớn lối? Thật là muốn chết."

"A." Lưu Tinh Kỵ Sĩ đối phó binh lính bình thường quả thực là hành hạ đến chết, trong nháy mắt liền có một gã mưu toan phân tán ra Tuyết Ứng Linh binh lính bị một đao chém giết.

Càng nhiều là thăm Hồng Giáp khái binh lính lại càng trực tiếp thẳng hướng rồi Đông Bá Thanh Thạch.

Thanh Thạch cho tới bây giờ chưa từng gặp qua đây hết thấy, hắn hoảng hốt khăn trương, pháp sư của hắn khí cụ pháp thuật căn bản không cách nào đồng thời đánh tan nhiều người như vậy, đặc biệt trong đó còn có một vị Lưu Tinh Kỵ Sĩ.

Hắn tay vừa lộn, xuất hiện nhất pháp thuật quyền trục, chính là Đông Bá Tuyết Ứng cho hắn đồng lớn pháp thuật quyền trục trong kia một người trong, chính là một cấp năm pháp thuật quyền trục.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Lai Lịch?

"Không tốt!" Áo bào tro Lưu Tinh Kỵ Sĩ thấy người thiếu niên kia ném ra phát ra quyền trục, âm thầm sợ hãi.

Thiếu niên cũng là theo dõi hắn, hiển nhiên này một đạo cường đại pháp thuật chủ yếu nhất mục tiêu chính là chỗ này vị Lưu Tinh Kỵ Sĩ.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!

Chỉ thấy trong thiên địa trống rỗng xuất hiện rồi từng đạo không lồ màu xanh lõi đình, lõi đình giống như đại thụ trực tiếp phách vào đại địa! Đây chỉ chút từng đạo lõi đình. . . Trong đó có tức tức bát lõi đình đồng thời vận vẹo bỏ vào Lưu Tinh Kỵ Sĩ trên người, tên kia áo bào tro Kỵ Sĩ căn bản không cách nào né tránh, oanh tiếng vang ở bên trong, hắn cả người cũng trong nháy mắt hóa thành than cốt.

Cường đại cấp năm Lôi Điện pháp thuật, để cho một gã Ngân Nguyệt đại sư thi triển, cũng cần đọc động chú ngữ hao phí không thiếu thời gian, uy lực to lớn bất khả tư nghị.

"Không!" Nơi xa núp ở phía sau cùng cầm tấm chắn bạch y mắt tam giác thanh niên hoảng sợ trừng to mắt, "Ta ——"

Oanh!

Hắn cả người cũng trong nháy mắt oanh nát bấy! Thực lực của hắn quá yếu, căn bản gánh không được.

Những thứ này không lồ màu xanh lồi đình đánh xuống, giống như một buổi gốc đại thụ, tổng cộng cũng là chín mươi chín nói, là cấp năm pháp thuật —— Lôi Điện Sâm Lâm!

Lấy Thanh Thạch hướng dẫn lực chỉ có thể miễn cưỡng tập trung hướng vị kia Lư Tinh Cấp Kỳ Sĩ. Những thứ khác một buổi gốc cây lồi đình đại thụ. . . Hắn sẽ không pháp chính xác hướng dẫn rồi, chỉ có thể hết sức để cho những thứ kia lồi đình bỏ về phía những khác phương hướng, tận lực đừng thương tổn được Tuyệt Ứng Linh đảm binh sĩ, cho nên thế nhưng vừa lúc có một đạo lồi đình đại thụ bỏ vào mắt tam giác thanh niên trên người, cũng coi như vị kia bạch y mắt tam giác thanh niên xui xẻo.

"A a a a." Những thứ kia màu đỏ sậm giáp khái bọn lính, cũng có khá hơn chút bị liên lụy, bị cấp năm pháp thuật lan đến gần, tự nhiên trong nháy mắt bị mất mạng.

Tuyệt Ứng Linh bọn lính vốn là liền phân tán ra, bọn họ số lượng vừa thừa thớt, Thanh Thạch điều khiển ‘ Lôi Điện Sâm Lâm ’ vừa tận lực tránh ra bọn họ, cho nên thế nhưng một cái cũng không bị phách trung.

"Chạy mau."

"Mau, chạy mau."

May mắn từ Lôi Điện Sâm Lâm trung tránh được một kiếp hơn hai mươi tên lính cửa mọi người hoảng sợ rồi, cũng cỡi ngựa thất, nhanh chóng hướng nơi xa chạy nhanh.

"Huru." "Huru." "Huru."

Tuyệt Ứng Linh đảm binh sĩ còn lại là lập tức dùng Phá Tinh Nỗ đuổi giết.

"Không có sao chứ." Thanh Thạch liền làm lồi kéo bạn gái tay.

"Ta, ta. . ." Cơ Dung cũng có chút gây sợ hãi cho, "Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa thì xong rồi, may là Thanh Thạch người có lợi hại pháp thuật quyền trục. (. .) "

"Đây là ta ca cấp cho ta bảo vệ tánh mạng vật." Thanh Thạch không có nữa nói ti mỉ, bởi vì Đông Bá Tuyệt Ứng nghiêm lệnh quá không được tiết ra ngoài , hôm nay cũng là bị buộc đến tuyệt cảnh không có biện pháp rồi.

Rất nhanh truy kích Tuyệt Ứng Linh bọn lính liền lui về rồi.

"Thanh Thạch thiếu gia, bọn họ trốn binh sĩ tương đối nhiều, Phá Tinh Nỗ giả bộ nỗ vừa phiên toái, bọn họ đào tẩu mười sáu ." Lập tức đầu lĩnh một gã đội trưởng liền nói.

"Đem nơi này cũng thu thập một chút, chúng ta trở về Tuyệt Thạch Thành Bảo." Thanh Thạch cũng có chút bất an, liền nói.

. . .

Ban đêm.

Tòa thành cửa, nhận được người hầu đưa tin Đông Bá Tuyệt Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam bọn người tụ tập ở nơi này, cầu treo chậm rãi để xuống, cửa thành đã ở mở ra.

Ngoài cửa thành chính là Thanh Thạch bọn họ đoàn người, bọn họ cũng mang theo chút ít thi thể trở lại.

"Ta về trước Pháp Sư Lâu rồi." Cơ Dung thấp giọng nói.

"Ừ." Thanh Thạch gật đầu.

Cửa mở ra.

Thanh Thạch đi tới Đông Bá Tuyệt Ứng trước mặt, cúi đầu: "Ca."

"Đi về trước nghỉ ngơi, buổi tối từ từ nói." Đông Bá Tuyệt Ứng không có trách cứ, hắn nhìn ra được đệ đệ giờ phút này có chút bối rối, Thanh Thạch nhẹ nhàng gõ đầu liền lập tức vào trước tòa thành rồi.

"Người đi theo ta." Đông Bá Tuyệt Ứng còn lại là nhìn binh lính đội trưởng một cái.

Vị đội trưởng kia lập tức cung kính đi theo.

Đoàn người đi ở phía trong tòa thành.

"Chuyện gì xảy ra?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi, bên cạnh Tông Lăng, Đồng Tam cũng nghe .

"Bẩm lãnh chủ đại nhân, hôm nay chúng ta cùng ngày thường giống nhau bảo vệ thiếu gia cùng Cơ Dung cô nương đi trước Nghi Thủy Thành." Tên này Ngô đội trưởng bắt đầu cặn kẽ giảng thuật, đem trọn quá trình tình tế nói một lần, sau khi nói xong thở dài một tiếng, "May là có Thanh Thạch thiếu gia thi triển ra pháp thuật, nếu không chúng ta sẽ dừng lại chết hai cái huynh đệ."

Vị kia áo bào tro Kỵ Sĩ tốc độ quá nhanh, ở Lôi Điện Sâm Lâm pháp thuật tập kích lúc trước, hẳn đã giết hai vị Tuyết Ứng Lĩnh binh lính.

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu: "Chết đi binh sĩ, tiền tử gấp bội! Gia quyến, tòa thành sẽ tiếp tục nuôi. Những binh lính khác mỗi người mười cái tiền bạc."

"Tạ ơn lãnh chủ đại nhân." Ngô đội trưởng liền làm cảm kích nói.

"Nhận ra vị kia bạch y thiếu gia là ai chăng?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi. (. .)

"Không nhận ra, hơn nữa nghe khẩu khí, cũng không giống là chúng ta Nghi Thủy Thành người." Ngô đội trưởng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng cau mày.

Có chút phiền toái.

Đệ đệ giết một vị con dòng cháu giống, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ! Cho dù từ đế quốc luật pháp góc độ mà nói, cũng là đối phương công kích ở phía trước, đệ đệ thuộc về phản kích! Đối phương nếu như chỉ là một binh thường quý tộc cũng thì thôi, chỉ sợ đến từ chính cái kia đại gia tộc, như vậy chuyện liền sẽ không dễ dàng như vậy chấm dứt rồi. Rất có thể có phiền toái.

"Tuyết Ứng, nếu không phải là Nghi Thủy Thành người, muốn tra thì phiền toái, cả Thanh Hà Quận quá lớn, quý tộc nhiều như vậy, ai biết đây là đâu một cái." Tông Lăng cũng có chút phiền não.

"Có thì thể của bọn hắn sao?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Có, mang về, nhưng là vị kia bạch y thiếu gia trực tiếp bị Lôi Điện bắn cho hủy diệt, vị kia Lưu Tinh Kỵ Sĩ cũng là thì thể vẫn tồn tại, nhưng bởi vì bị khá hơn chút Lôi Điện đồng thời oanh kích, đã thành than cốc rồi, cũng nhìn không ra dung mạo loại đặc thù." Ngô đội trưởng cũng nói.

"Có người sống sao?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Lúc ấy các huynh đệ mọi người cũng tức giận vô cùng, xuất thủ cũng không lưu tình, hơn nữa cơ hồ cũng là bị Phá Tinh Nỗ bắn trúng, những người đó cơ hồ cũng là trong nháy mắt bị mất mạng, hai cái trọng thương cũng bị tức giận các huynh đệ giết đi." Ngô đội trưởng bắt đầu nói, "Không có một người nào, không có một cái nào người sống."

Đông Bá Tuyết Ứng hai đầu lông mày có một tia sát khí.

Muốn tra ra thân phận của đối phương cũng có chút phiền phức.

Mặc kệ nó!

Đôi mắt cả Thanh Hà Quận, tới mình , đệ đệ lần này coi như là phản kích! Tới thăm ! Coi như là cả Thanh Hà Quận cường đại nhất Ti Lương Hồng, cho tới vị kia vô cùng đáng sợ Hạng Bàng Vân. . . Đông Bá Tuyết Ứng cũng một mực không hải sợ, hơn nữa Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy, cái kia bị giết quý tộc thiếu gia lai lịch chỉ sợ cũng sẽ không quá quá khoa trương .

"Tra." Đông Bá Tuyết Ứng phân phó nói, "Từ đối phương thì thể đi vật tra, nhìn có thể hay không tìm ra chút ít dấu vết, tra ra thân phận của bọn họ."

"Ta đây phải đi an bài." Tông Lăng nói, hẳn tâm tư kín đáo, làm việc hơn thỏa đáng, "Ba canh giờ vậy là đủ rồi."

"Nếu như tra không ra, cũng chỉ có thể mời Long Sơn Lô tra xét." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

**

Trú đóng ở Thanh Hà Quận cảnh nội thứ ba sư đoàn, đang ở Hủy Diệt Sơn Mạch biên cảnh giải đất.

Bình thường giống như Thanh Hà Quận các nơi thành vệ quân. . . Những chỗ này tính quân đội cũng là Ti Gia ở không chế. Có ở đó Hủy Diệt Sơn Mạch chung quanh trú trát quân đội, còn lại là trực thuộc ở đế quốc! Chính là đế đội, càng cường đại hơn thần bí, Ti Gia cũng chỉ có thể băng vào một chút mạng lưới liên lạc hơi chút ảnh hưởng tại chính mình trên địa bàn đế đội, nhưng cũng không cách nào chân chính trông coi.

Hơn nữa đế đội bối cảnh quá lớn, bình thường một chút đại quy mô tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch , sau lưng còn có Siêu Phẩm Sinh Mệnh trấn giữ !

Thứ ba sư đoàn, một gian có chút rộng rãi bên trong nhà.

"Nhị lão gia."

"Thiếu gia đã chết."

Một đám bọn lính chặt vật đứng.

Ngồi ở đó là một gã độc nhãn quan quân, độc nhãn quan quân sắc mặt âm trầm cũng tích thủy rồi, nghiêng răng nghiêng lợi: "Thiếu gia thế nhưng đã chết? Các ngươi những thứ này phế vật, phế vật! Đại ca của ta nhất định sẽ nổi điên, nhất định sẽ! Nói cho ta biết, rốt cuộc là ai làm, hơn nữa rốt cuộc làm sao sẽ chết?"

"Dạ dạ dạ." Những binh lính này mọi người vội vàng kể hết thấy.

Độc nhãn quan quân nghe trên mặt da thịt đều ở co quắp.

Hắn có thể ở thứ ba sư đoàn bộ hậu cần cửa làm một cái chủ quản, cũng là đại ca của hắn hao tổn đại lượng kim tiền cùng người mạch mới thành công, đại ca của hắn là một rất điên cuồng người, ở cả Thanh Hà Quận người người đều nói hắn là Tì Gia một cái trung chó! Nhưng vì cái gì dùng ‘ chó ’ để hình dung? Cũng là bởi vì đại ca của hắn rất điên cuồng, thường xuyên sẽ làm ra rất điên cuồng chuyện tình.

Mà vị kia chết đi thiếu gia ‘ Thôi Hồ ’ chính là đại ca của hắn con trai độc nhất!

"Tuyệt Ứng Linh, Đông Bá Tuyệt Ứng đệ đệ? Đông Bá Thanh Thạch?" Độc nhãn quan quân nghiêng răng nghiêng lợi, "Thật to gan, dám giết ta Thôi gia người! Đông Bá Thanh Thạch nhất định phải chết! Ca ca hắn cũng phải chết! Cả Tuyệt Ứng Linh cũng muốn chôn cùng!"

Những binh lính này vốn là chỉ biết là đó là Tuyệt Ứng Linh, hay là lúc ấy Cơ Dung lớn tiếng kêu đi ra, nói đây là Đông Bá Thanh Thạch, là Đông Bá Tuyệt Ứng đệ đệ, uy hiếp đối phương vừa thông suốt. Những thứ này binh lính bình thường của tự nhiên biết rồi đối phương cận kề thân phận.

"Tất phải đem tin tức tốc độ nhanh nhất nói cho đại ca." Độc nhãn quan quân bất chấp chân chờ, lúc này liền lập tức đứng dậy, đi xuyên thấu qua để đội hệ thống đưa tin hệ thống đem tin tức truyền tới Thanh Hà Quận Thành đi! Hắn một cái hậu cần chủ người phụ trách, cùng trong nhà liên lạc loại chuyện nhỏ nhặt này hay là rất nhẹ nhàng.

...

Ở khoảng cách thứ ba sư đoàn đại khái hơn ngoài mười dặm trên một ngọn núi cao.

Một cái toàn thân tuyết trắng, nhưng bốn vó cũng là đen nhánh một mảnh, mà mơ hồ có hắc ám khí tức vờn quanh có chút khả ái sói con đang xa xa nhìn phía xa thứ ba sư đoàn chỗ ở. Đây một cái sói con. . . Thoạt nhìn cũng là mấy tháng lớn, còn rất non nớt, nhưng nó trong mắt lại có bi thương thương tâm cùng với vô tận hận ý.

Ở nó mới ra sinh không lâu, mẫu thân nó bị loài người săn giết.

Mà ngay mới vừa rồi.

Phụ thân của nó cũng bị săn giết, bị những quân nhân kia dẫn tới kia chỗ ở đi, nó băng vào thiên phủ một đường lạng lẹ theo dõi, nhưng hiện tại không dám nữa đi theo, sau này phía trước liền là loài người quân đội chỗ ở rồi.

"Hài tử." Một đạo thanh âm ôn hòa vang lên, bên cạnh hắc ám năng lượng ở hội tụ, rất nhanh ngưng tụ thành một gã hắc bào tóc bạc lão già, trong mắt của hắn có từ ái, "Ngươi có phải hay không rất hận loài người?"

Sói con nhìn lão già này, nhưng cảm thấy thân thiết, nó phát ra gầm nhẹ.

Hận.

Di nhiên hận!

"Cha mẹ của ngươi chẳng qua là bình thường ma thú, nhưng ngươi nhưng có phi phạm lực lượng, bất quá lực lượng như vậy cần hoàn toàn nắm trong tay ở, ngươi mới có thể có cơ hội tương lai hướng loài người báo thù." Hắc bào tóc bạc lão già vuốt tay ra, liền xuất hiện kỳ dị Bạch Cốt quyền trượng, "Ta cho ngươi cơ hội này."

Ông ——

Một cỗ phiếm huyết sắc chảy hết từ Bạch Cốt quyền trượng trung bay ra, bao phủ ở sói con trên người, sói con thân thể ở huyết sắc năng lượng tia sáng bao phủ xuống bắt đầu biến hóa, dần dần bắt đầu thẳng đứng lên, bộ lông biến mất, bốn vó hóa thành tứ chi, đỉnh đầu cũng biến thành nhân loại dung mạo.

Chỉ một lát sau, một cái nhìn như năm sáu tuổi nhân loại hài đồng đứng ở đây.

"Đây là của ngươi mà loài người chi thân thể, là thật nhân loại chi thân thể, loài người là không phát hiện được chút nào sơ hở." Hắc bào tóc bạc lão già nói, "Chỉ có chân chính dung nhập vào thể giới loài người, tương lai mới tốt hơn hướng bọn họ báo thù, đi thôi, ở tiến vào thể giới loài người lúc trước,

ngươi còn muốn đi theo ta mười năm, ngươi có thể gọi ta là. . . Phụ thân!"

"Vâng, phụ thân!" Loài người hài đồng nói chuyện còn có chút cà lăm, vẫn như trước nói rõ ràng.

"Thật là bất phàm, mới vừa biến thành hình người liền có thể nói chuyện." Hắc bào tóc bạc lão giả lộ ra một nụ cười, "Đi."

Một mảnh hắc ám bao phủ tên này lão giả cùng hài đồng.

Đi theo đám bọn hắn liền hư không tiêu thất.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Huyết Nhận Tửu Quán Bên Trong

Đêm, Thanh Hà Quận Thành bên trong một ngọn chiếm diện tích chừng hơn một dặm hào hoa xa xỉ phủ đệ.

Đại lượng thoát nhìn cây mạnh hộ vệ ở phủ đệ chung quanh tuần tra, chính là trong phủ đệ, cũng như cũ có nhiều đội hộ vệ, đề phòng cực kỳ sâm nghiêm! Bởi vì ... này ngôi phủ đệ chủ nhân ' Thôi Kim Bằng ' liền là cả Thanh Hà Quận Thành thế giới dưới lòng đất lão Đại, các loại hắc ám hèn hạ chuyện cũng là hắn một tay ở thao túng, hắn cũng là Tì Gia một cái trung chó!

Rất nhiều người muốn thay thế được vị trí của hắn, muốn trở thành thế giới dưới lòng đất lão Đại, cho nên giết chóc tranh đấu là thường xuyên phát sinh.

"Hô."

"Hô."

Trong phủ đệ bọn người hầu tiếng hít thở âm cũng rất thấp, cũng đè ép, thật sự không nhịn được, mới chậm rãi hô hít một hơi, rất nhiều người phía sau lưng cũng là mồ hôi.

Bởi vì tối nay, chủ nhân của bọn họ đã giết tức tức mười hai người hầu dưới tay!

"Đáng chết."

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết." Ở hào hoa xa xỉ trong đại điện, một thân áo bào màu vàng Thôi Kim Bằng đang từng lần một qua lại đi tới, trong mắt có vô tận lửa giận.

Cả trong đại điện những người khác đều lui xuống, cũng ở ngoài điện hậu mạng.

"Hô nhĩ, Hô nhĩ a." Thôi Kim Bằng tâm đều ở chiến.

Hắn là hung tàn, hắn là điên cuồng.

Hắn là sanh ra ở chốn cùng xóm nghèo ở bên trong, mẫu thân hắn là một, hắn không có phụ thân! Mẫu thân căn bản không cần sống chết của hắn, hắn từ nhỏ liền giống như một cái chó hoang giống nhau, từng bước bò dậy, hắn đập trên không biết bao nhiêu người thì thể máu tươi bò dậy, ở nơi này hắc ám trong thế giới hắn đi tới cực cao vị trí, hơn chiếm được vị kia cả Thanh Hà Quận không miện chi hoàng ' Tì Lương Hồng ' thường thức.

Ở trong bóng tối đi lại vô tận năm tháng, hắn có thể nói không chuyện ác nào không làm! Nhưng hắn sùng ái nhất như cũ là con trai độc nhất của hắn, hắn vì hắn nhĩ tử chuẩn bị xong hết thảy, muốn mỹ nữ, hắn cái này làm phụ thân tự mình an bài trực tiếp chộp tới đưa cho nhĩ tử, bởi vì quá mức sùng nịch, vừa có lẽ là không am hiểu dạy bảo nhĩ tử, nhĩ tử càng ngày càng ương ngạnh. kxs7. com

Hắn đều có chút che chở không thể, lúc này mới đưa đưa đến trong quân đội hảo hảo tôi luyện tôi luyện! Không nghĩ tới. . .

Thế nhưng đã chết?

"Hô nhĩ, của ta Hô nhĩ a, ngươi chết, ta làm như thế nào sống a. . ." Thôi Kim Bằng lệ rơi đầy mặt, cái này điên cuồng dưới đất Bạo Quân giờ phút này nhưng vô cùng chi đau lòng.

"Ta muốn bọn họ chết."

"Ta muốn bọn họ cho ngươi chôn cùng, kia Tuyệt Ứng Linh Đông Bá gia tộc! Cái kia chết tiết Đông Bá Thanh Thạch, còn có ca ca hắn Đông Bá Tuyệt Ứng, còn có cả tòa thành mọi người, ta cũng phải làm cho bọn họ cho ngươi chôn cùng!" Thôi Kim Bằng trong mắt có vô tận điên cuồng, "Ta muốn để cho bọn họ chôn cùng!"

"Đại ca."

Phía ngoài xông tới một người, đang là một gã trên mặt tràn đầy bộ lông, toàn thân tất cả đều là bộ lông, có một đôi phiếm lục quang con người Thú Nhân nam tử, nhìn lớn lên hiển nhiên là Lang Nhân tộc, người này liền là bọn hắn này nhất bang phái nhân vật số hai, cũng là một vị cực kỳ cường đại Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ.

Đại ca của hắn, bị một chút địch nhân xưng là ‘ chó điên ’, hắn thì được gọi là ‘ Dã Lang ’.

"Đại ca người nói một tiếng, chúng ta liền giết đi qua." Đây Lang Nhân dù tợn gầm nhẹ nói.

"Chúng ta giết đi qua có nắm chắc không? Không có!" Thôi Kim Bằng sắc mặt dù tợn, "Không nghe thấy tin tức ư, Hồ nhi cùng Triệu lão ngu là ở nhất pháp thuật quyền trục hạ toàn bộ bị mất mạng! Liền làm Lưu Tinh Kỵ Sĩ cũng gánh không được pháp thuật, trong nháy mắt bị mất mạng, kia đích thị là cấp năm pháp thuật, cái kia Đông Bá Tuyết Ứng hơn hắn là Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, hắn khi hắn phía trong tòa thành, chúng ta cả bang phái liền ba tên Ngân Nguyệt cấp, có nắm chắc có thể tiêu diệt hết bọn họ? Đây chính là bọn họ sào huyệt!"

"Vậy phải làm thế nào?" Lang Nhân lo lắng vội vàng. (xem tiểu thuyết đi . .)

"Treo giải thưởng!" Thôi Kim Bằng sắc mặt lạnh như băng, "Huyết Nhận Từ Quán!"

"Huyết Nhận Từ Quán?" Lang Nhân cả kinh.

Huyết Nhận Từ Quán, là một vô cùng cổ xưa đã lâu thế lực, sự hiện hữu của nó, cơ hồ cùng cả Vị Diện thế giới lịch sử không sai biệt lắm.

Ở nó kia phát nhiệm vụ treo giải thưởng, tiền thưởng là do Huyết Nhận Từ Quán định! Mà Huyết Nhận Từ Quán tự thân mượn đi tám phần, còn dư lại hai thành mới thật sự là cho sát thủ tiền thưởng. Cho nên bình thường chào giá cũng rất khoa trương.

"Kia giá tiền sẽ rất cao rất cao." Lang Nhân không nhịn được nói.

"Ta liền muốn bọn họ chết, muốn cả Đông Bá gia tộc đều phải chết! Chỉ cần bọn họ chết, ta không tiếc bất cứ giá nào." Thôi Kim Bằng nghiêng răng nghiêng lợi, "Tin tức này là Nhị đệ xuyên thấu qua để đội truyền tới, ta phải nắm chắc thời gian, một khi để cho kia Đông Bá Tuyết Ứng điều tra ra là con của ta, hắn nói không chừng có tiên hạ thủ vi cường."

"Ừ." Lang Nhân gật đầu.

Bọn họ xen lẫn ở thế giới dưới lòng đất, rất rõ ràng tiên hạ thủ vi cường đạo lý.

"Truyền lệnh, ta nhi tử chết đi, không được tiết lộ. Biết tin tức những hạ nhân kia, toàn bộ giam lại." Thôi Kim Bằng lạnh lùng nói, "Đội đến cả Đông Bá gia tộc toàn bộ chết hết rồi, nửa thả bọn họ! Ta hiện tại tị nạn xuất phát, đi trước Huyết Nhận Từ Quán!"

Nếu động thủ, thì không thể cho đối phương một chút sức hoàn thù!

...

Đêm, Huyết Nhận Từ Quán.

Đây là có chút náo nhiệt một ngọn từ quán, rất nhiều Mạo Hiểm Giả cùng với khác một chút vết đau liếm máu người đều ở đây trà trộn, coi như là nhà giàu có quý tộc cũng không dám ở nơi này cần rời. Bởi vì nơi này mọi người là đầu thất ở đây lưng quần thượng, nơi nào quần thân phận của người? Giết, những người này chỉ sợ cũng lập tức chạy, thậm chí rất nhiều sát thủ cũng là các nơi lưu lạc, giết cũng rất khó tra ra thân phận.

"Lên lầu."

Từ quán có một cửa hông, là trực tiếp phát nhiệm vụ, tiếp nhận vụ mới đi tới.

Thôi Kim Bằng bọc hắc bào trung đưa ra rồi một khối Huyết Nhận làm, phải biết phát nhiệm vụ, tiếp nhận vụ cũng không phải là ai cũng có tư cách! Hoặc là cần Huyết Nhận làm, hoặc là chính là Long Sơn Lâu phát ra Hắc Thiết Lệnh, Thanh Đồng Lệnh này một loại, đây đều là có thể chứng minh thực lực thân phận.

Từ quán lầu hai.

An tĩnh vô cùng, mặc dù có số ít mấy người, nhưng mọi người cũng che dấu thân phận hoặc là mang mặt nạ ..., hiển nhiên làm sát thủ nguyên ý bại lộ thân phận hay là cực ít cực ít. Giống như cả Thanh Hà Quận đệ nhất cường giả ‘ Hạng Bàng Vân ’ như vậy rõ ràng hay là cực ít, Hạng Bàng Vân dù sao thực lực quá cường đại, hắn nếu như nguyên ý thành lập gia tộc, sợ rằng cả Thanh Hà Quận ‘ Tì Gia ’ địa vị cũng bị rung chuyển. .

"Ta muốn treo giải thưởng." Thôi Kim Bằng tiến vào một phòng ngồi xuống, hắn ngồi đối diện một gã tử bào cô gái.

"Xin nói." Tử bào cô gái mỉm cười nói.

"Ta muốn giết chết Nghi Thủy Thành Tuyết Ưng Linh Đông Bá gia tộc, ta muốn cả Đông Bá gia tộc Tuyết Thạch Thành Bảo toàn bộ chết hết! Đặc biệt là Đông Bá Thanh Thạch, Đông Bá Tuyết Ưng hai huynh đệ, phải chết." Thôi Kim Bằng trong thanh âm mang theo sát khí.

"Có thể, xin chờ một chút, chúng ta bên này cần tính toán một chút tiền thưởng." Từ bào cô gái nói.

Giết người?

Cho dù giết Siêu Phàm Sinh Mệnh, Huyết Nhận Từ Quân cũng giống nhau đấy.

Chỉ cần người trở ra lên đầy đủ giới!

"Hừ hừ." Thôi Kim Bằng cố nén đang đợi, trong mắt của hắn lóe ra sát cơ, hắn thật sự không nhịn được nghĩ phải nhanh một chút diệt trừ cả Đông Bá gia tộc cho hắn nhì từ báo thù rồi.

Lúc này từ bào cô gái nhìn một chút trong tay tinh cầu, tinh cầu phía trên hiện lên một chút văn tự.

Từ bào cô gái nhẹ nhàng gõ đầu, lập tức nói: "Muốn tiêu diệt mất Nghi Thủy Thành Đông Bá gia tộc, cần ba trăm vạn kim tệ!"

"Ba trăm vạn? ? ?" Thôi Kim Bằng mạnh mẽ đứng lên, "Làm sao cao như vậy, này, này, này điên rồi, kia Đông Bá Tuyết Ưng chính là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, cứ như vậy một gia tộc tiêu diệt hết muốn ba trăm vạn kim tệ? Các người Huyết Nhận Từ Quân cho dù lấy tám phần, còn dư lại hai thành cũng tức tức sáu mươi vạn kim tệ, tiêu diệt hết gia tộc của bọn họ cần nhiều như vậy? Cái gì sát thủ cần nếu như vậy giới?"

Huyết Nhận Từ Quân định giá là phi thường nghiêm khắc .

Mặc dù Long Sơn Lâu về Đông Bá Tuyết Ưng tình báo là cơ mật! Nhưng Huyết Nhận Từ Quân sưu tập đến về Đông Bá Tuyết Ưng tình báo —— cũng là mười lăm tuổi liền chém giết Ngân Nguyệt Lang Vương cùng Âm Ảnh Báo! Giết Âm Ảnh Báo mặc dù là bí mật, cũng là âm thầm từ từ bán đi, nhưng Huyết Nhận Từ Quân, Long Sơn Lâu loại này thế lực vẫn có thể đủ tra được , Huyết Nhận Từ Quân cho là Đông Bá Tuyết Ưng mười lăm tuổi rất có thể chính là Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ!

Hơn nữa trước đó vài ngày vừa hao tổn vượt qua năm mươi vạn kim tệ! Dám xa xỉ như vậy tiêu xài, không có mấy trăm vạn kim tệ làm sao dám?

Huyết Nhận Từ Quân cho là. . . Đông Bá Tuyết Ưng có ba thành có thể đã là Xung Hào Cấp!

Cho nên định ra khỏi như vậy giá tiền, nếu như trăm phần trăm xác nhận, giá tiền còn muốn gấp bội!

"Này, này. . ." Thôi Kim Bằng cũng không thể tin được, giá tiền này quá cao, bình thường Xung Hào Cấp cường giả gia tộc tài sản chỉ sợ cũng liền hai ba trăm vạn kim tệ chừng! Nói cách khác bình thường Xung Hào Cấp cường giả táng gia bại sản cũng là trả không nổi . Hắn Thôi Kim Bằng mặc dù là thế giới dưới lòng đất thủ lĩnh, nhưng hắn mặt trên còn có Ti Gia, hắn toàn rồi nhiều năm như vậy, cũng là miễn cưỡng một trăm vạn kim tệ thôi.

"Chúng ta Huyết Nhận Từ Quân giá tiền, không có thương lượng, trả không nổi, mời đi ra ngoài." Từ bào cô gái lạnh nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Sát Thủ

Thôi Kim Bằng sắc mặt khó coi. (. .)

Ở Huyết Nhận Từ Quân trước mặt... Không có bất kỳ người có thể sỉ diện! Chính là ban đầu vị kia rất giỏi thống một ngày hạ thành lập Long Sơn Đế Quốc khai quốc Hoàng Đế, làm một vị thần linh, như cũ duy trì Huyết Nhận Từ Quân, Đại Địa Thần Điện siêu nhiên địa vị.

Nhưng ba trăm vạn kim tệ, hắn thật cảm không ra a!

Chẳng lẽ không báo thù?

Hắn chết cũng không cam chịu tâm!

"Ta, ta sửa đổi trong nhiệm vụ cho!" Thôi Kim Bằng cắn răng nói, "Những người khác coi như xong, ta chỉ muốn hung thủ này ‘ Đông Bá Thanh Thạch ’ chết!"

"Hung thủ?" Từ bào cô gái lông mày vừa động nhìn Thôi Kim Bằng một cái, bắt quả Huyết Nhận Từ Quân quy củ, nàng cũng sẽ không hỏi tới, sẽ không

tiết lộ tin tức.

"Đúng, hung thủ." Thôi Kim Bằng cũng tin tưởng Huyết Nhận Từ Quán danh dự, hần cần rằng nói, "Ta muốn đáng chết này hung thủ chết! Hần gọi Đông Bá Thanh Thạch, nói cho ta biết, giết chết như vậy một cái pháp sư cần bao nhiêu kim tệ? Đúng rồi, phải tẩn mau ra tay, ta lo lắng kia Đông Bá Tuyệt Ứng tra ra chân tướng tới, đến lúc đó sợ rằng sẽ xảy ra ra rất nhiều khúc chiết."

"Mời tin tưởng chúng ta Huyết Nhận Từ Quán tốc độ." Từ bào cô gái mỉm cười nói, "Xin chờ một chút, người muốn giết cả hung thủ Đông Bá Thanh Thạch, rất nhanh giá tiền liền sẽ ra ngoài rồi."

Từ bào cô gái nhìn xuống đặt ở trước mặt trên bàn tinh cầu.

"Trong một ngày, giết chết hung thủ này Đông Bá Thanh Thạch, cần một trăm vạn kim tệ!" Từ bào cô gái nói.

"Một trăm vạn kim tệ? Hần mới một cái phổ thông pháp sư, liền làm Địa Giai pháp sư cũng không đến!" Thôi Kim Bằng tròn mắt, "Chỉ cần phải một cái lợi hại điểm thích khách, âm thầm lên vào ám sát, rất đơn giản. (xem tiểu thuyết đi . .)"

"Hôm nay Tuyệt Thạch Thành Bảo nhất định đề phòng sâm nghiêm, kia Đông Bá Thanh Thạch chỉ sợ cũng phải ở phía trong tòa thành trong thời gian ngắn không ra đi." Từ bào cô gái nói, "Nếu như người cho một năm, sợ rằng nhiệm vụ này chỉ cần mười vạn kim tệ! Nhưng người muốn trong một ngày hoàn thành, chúng ta còn cần truyền nhiệm vụ cho sát thủ, sát thủ còn muốn chuẩn bị cùng với đuổi đi qua, quá ngắn tạm rồi... Mà sợ rằng còn cần đổi mặt Tuyệt Thạch Thành Bảo những người khác trở ngại."

Từ bào cô gái mỉm cười.

Thôi Kim Bằng cần rằng.

Huyết Nhận Từ Quán, giá tiền là không có cách nào còn. Hoặc là đã đi xuống treo giải thưởng, hoặc là cút ngay đây.

"Tốt!" Thôi Kim Bằng sắc mặt dữ tợn, "Vội vàng động thủ, mau sớm giải quyết."

"Giao tiền." Từ bào cô gái nhìn hần.

Thôi Kim Bằng mặc dù vô cùng đau lòng, nhưng tang tử chi đau đã sớm để cho hần điên cuồng, hần không tiếc hết thảy.

Vừa lộn tay liền lấy ra một đại điệp kim phiếu, này một đại điệp kim phiếu vừa lúc một trăm vạn số nguyên, hần đi qua không có chuyện gì liền thích lấy ra lật một phen đếm một chút, vô cùng chi sáng khoái! Đây là hần ở thế giới dưới lòng đất giẫy dụa nhiều năm như vậy cơ hồ tất cả tích lũy a.

"Giao dịch khoái trá." Từ bào cô gái mỉm cười nói, "Chúng ta sẽ lập tức an bài thích hợp sát thủ!"

"Ừ."

Thôi Kim Bằng gạt đầu, trong mắt tràn đầy hận ý ngọn lửa. kxs7.com

Hần giống như thấy được cái kia Đông Bá Thanh Thạch tử vong, hần phi thường tín nhiệm ‘ Huyết Nhận Từ Quán ’ thực lực! Huyết Nhận Từ Quán nhận nhiệm vụ bình thường cũng sẽ hoàn thành, trừ phi gặp phải cực kỳ đặc thù tình huống, tỷ như rõ ràng nhiệm vụ hạ đạt muốn giết là một gã Xung Hào Cấp, thật là động thủ phát hiện là một gã Siêu Phẩm Sinh Mệnh! Huyết Nhận Từ Quán sẽ tạm thời triệt tiêu nhiệm vụ, hơn nữa yêu cầu —— tăng giá! Lại không có lui khoản!

Huyết Nhận Từ Quán liền này quy củ, chịu không được tự dưng tới.

Trên thực tế Huyết Nhận Từ Quán đã là rất có danh tiếng rồi.

...

Cả đêm

Huyết Nhận Từ Quán lấy của mình bí ẩn tin tức con đường, nhanh chóng báo cho ở Thanh Hà Quận cảnh nội ba vị đáng sợ sát thủ, nhiệm vụ rất gấp, phải một canh giờ để làm ra đáp lại! Nếu như cũng không nhận... Như vậy Huyết Nhận Từ Quán sẽ lập tức báo cho những khác quận một chút mạnh đại sát thủ.

Này một nhiệm vụ, bởi vì có ‘ Đông Bá Tuyệt Ứng ’ làm trở ngại, mà Đông Bá Tuyệt Ứng có thể là Xung Hào Cấp.

Cho nên nhận được nhiệm vụ, cũng là đạt tới Xung Hào Cấp chiến lực !

Bởi vì không cần giết chết Đông Bá Tuyệt Ứng, cho nên giá tiền là một trăm vạn kim tệ. Nếu như muốn giết chết Đông Bá Tuyệt Ứng, cả Thanh Hà Quận cũng chỉ có một sát thủ có tư cách nhận nhiệm vụ —— Hạng Băng Vân! Cả Thanh Hà Quận cường đại nhất tồn tại, hần có tuyệt đối bóp áp loại lực lượng, có thể một cái chiếu điện trong lúc liền giết hết bình thường Xung Hào Cấp.

Sự cường đại của hần, làm cho người ta run rẩy.

Liên làm chuyển hóa Huyết Yêu chi thân thể, sống mấy trăm năm ‘ Ti Lương Hồng ’ cái này lão yêu bà, ở Long Sơn Bàng thượng bị xếp hạng , cũng bị xếp hạng rồi Hạng Bàng Vân sau! Long Sơn Bàng định xếp hạng kia là phi thường tinh chuẩn.

Rất nhanh sát thủ đã xác nhận.

Là một vị cực kỳ lợi hại thích khách, danh hiệu ‘ Phong Ma ’.

...

Quận thành một ngọn bình thường rộng rãi chút ít trong sân, giờ phút này đèn dầu sáng rõ, năm đạo nhân ảnh cũng tụ tập ở chung một chỗ, ngồi cùng một chỗ bàn về.

"Đại ca, ta mang theo lão Tam bọn họ đi qua là được." Toàn bộ người mặc màu ngân hôi nhuyễn giáp, chỗ ngực có quý dị đồng xanh miêng hộ tâm nam tử gầy gò, nửa bên mặt cũng bị hoa râm mặt nạ ngăn trở, ngồi ở một bên liên làm khuyên, "Loại này ám sát tiểu nhiệm vụ, rất đơn giản, mặc dù trên tình báo nói cái kia Đông Bá Tuyết Ứng có thể là Xung Hào Cấp, ha ha, nhưng hấn mới hai mươi hai tuổi, hai mươi hai tuổi Xung Hào Cấp? Làm sao có thể?"

"Cho dù hấn thật sự là! Hấn cũng không làm gì được ta." Nam tử gầy gò nhếch miệng cười nói, "Đại ca ngươi sẽ tắt ra mặt."

Hấn chính là Phong Ma!

Một cái đạt tới Xung Hào Cấp chiến lực đáng sợ thích khách!

"Đúng vậy, đại ca. Hơn nữa còn có ba người chúng ta hỗ trợ." Một gã tóc trắng pháp sư cũng khuyên, làm một gã Ngân Nguyệt pháp sư cũng là cực kỳ kiêu ngạo , nhưng khi bọn hấn đại ca trước mặt, ai cũng kiêu ngạo không đứng lên.

Ngồi ở chủ vị , là một gã mặc rộng thùng thình màu đỏ sậm áo choàng trắng hán, hấn áo choàng rộng thùng thình, kẻ hở ra bộ phận lồng ngực, hấn vóc dáng cũng là một thước chín chùng, mặc dù coi là tinh tráng... Nhưng lại xa xa không cách nào cùng Đông Bá Tuyết Ứng gấp phải quá cái vị kia Thần Sứ so sánh với, vị kia Thần Sứ đại nhân quả thực là quái vật loại thân thể, nhưng bản về uy áp, vị này trắng hán ngồi ở đó, kia vô hình uy áp, so với lúc trước Thần Sứ đại nhân mạnh hơn nhiều lắm.

Vị kia Thần Sứ liền giống như một cái con mèo nhỏ, vị này trắng hán nhưng giống như một cái tuyết thể thú dữ.

Hấn sát khí lại càng vô cùng nặng.

Hấn sát khí, chính là lần lượt giết chóc đúc thành! Bọn sát thủ bình thường cũng che dấu thân phận, nhưng hấn nhưng không có chút nào thêm quan tâm công khai thân phận. Bởi vì hấn Sát Lục Đồ là nhận Huyết Nhận Tửu Quán nhiệm vụ, người nào cũng không cách nào bên ngoài tìm hấn phiền toái!

Phong Ma, cũng là hơi cao thủ lợi hại rồi, có ở đó đại ca trước mặt nhưng đại khí không dám thờ ơ, cũng rất biết điều.

"Ti Lương Hồng kia lão yêu bà vẫn đi núp, muốn tìm nàng đùa bốn đùa bốn nàng cũng không chịu đi ra ngoài, đều có chút cuộc sống không động tới gân cốt rồi, cũng ngửa vô cùng, lần này đi theo ngươi coi trộm một chút, nếu như nhiệm vụ rất đơn giản các ngươi liền giải quyết, nếu như cái kia Đông Bá Tuyết Ứng thật sự là Xung Hào Cấp, ta liền có đồ chơi rồi." Tên này trắng hán tùy ý cười, hấn hai tròng mắt cũng là phiếm màu đỏ như máu, đây chính là hấn tu hành đầu khí pháp môn bố trí.

Hấn, liền là cả Thanh Hà Quận đệ nhất cường giả, cũng là đáng sợ nhất sát thủ —— Hạng Bàng Vân!

"Được rồi, được rồi, nếu đại ca muốn đi, vậy thì đi chứ sao. Nhiệm vụ này thật ra thì rất đơn giản , đoán chừng cũng không tới phiên đại ca xuất thủ." Phong Ma cười trêu ghẹo.

"Nếu định ra, sáng sớm mai lên đường đi trước Nghi Thủy Thành Tuyết Ứng Linh." Hạng Bàng Vân trực tiếp đứng dậy hạ lệnh.

"Dạ."

Phong Ma bọn bốn người cũng liền đáp.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Uy Hiếp

Sáng sớm ngày thứ hai. (. .)

Một chiếc dài quá ba mươi thước màu đen huyền kim phi chu lên không trung, bay thẳng đến vào trong mây mù, rồi sau đó tốc độ cao hướng Nghi Thủy Thành phương hướng bay đi.

Phi chu thượng, trừ đặc biệt khổng chế phi chu hai gã người hầu ngoài, chính là Hạng Bàng Vân loại năm người.

Hạng Bàng Vân tùy ý ngồi ở phi chu trên bong thuyền, nhìn chung quanh mờ mịt mây mù, thậm chí xuyên thấu qua mây mù thấy phía dưới mênh mông đại địa.

"Đông Bá Tuyết Ưng, hai mươi hai tuổi?" Hạng Bàng Vân khoe miệng có một tia quỷ dị nụ cười, "Nếu như là Xung Hào Cấp, trẻ tuổi như vậy Xung Hào Cấp, quả thực là khó gặp đồ chơi a."

...

Tuyết Ưng Lĩnh.

Tuyết Thạch Sơn đình, ở tòa thành ngoài nhích tới gần vách đá nơi, một bộ áo đen tóc đen thanh niên đang một mình đứng ở đó quan sát dưới chân núi, hần đứng ở đó, cũng làm cho tâm thường bọn lính cảm giác được nhân nạt uy áp, bình thường Đông Bá Tuyết Ưng còn rất cố ý thu liễm, chẳng qua là giờ phút này tâm tình của hần cũng không tốt, một cách tự nhiên phát ra một tia hơi thở sẽ làm cho người bình thường cảm thấy áp bách rồi.

Đát! Đát! Đát!

Vó ngựa chạy nhanh, ba tên Kỵ Sĩ đang từ trên sơn đạo bay chạy tới.

"Tới." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía bọn họ.

Ba tên Kỵ Sĩ cũng nhìn thấy ở tòa thành ngoài loại của bọn hần lãnh chủ, cầm đầu một gã Kỵ Sĩ liền làm nhảy xuống, thót ngựa giao cho đồng bạn, liền chạy nhanh hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

"Lãnh chủ đại nhân." Kỵ Sĩ cung kính nói.

"Ti An Lâu Chủ có tin tức?" Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

"Ti An Lâu Chủ nói, cả Nghi Thủy Thành không có nghe nói có kia người quý tộc thiếu gia đột nhiên chết, hần đã đem tin tức thượng bẩm Thanh Hà Quận quận thành Long Sơn Lâu, tin tưởng trong vòng 3 ngày có kết quả." Kỵ Sĩ cung kính nói.

Đông Bá Tuyết Ưng cau mày.

Thật đúng là cùng mình dự liệu giống nhau, vị kia Ti An đại nhân cuối cùng chẳng qua là chịu trách nhiệm Nghi Thủy Thành cảnh nội, chính mình lúc trước đêm khuya phải người đi đưa tin tức mới tốc độ nhanh nhất điều tra, thủ hạ của mình lại càng ở đây tùy thời chờ chực tin tức! Nhưng kết quả. . . Ti An đại nhân không có điều tra ra, vẫn phải là thượng bẩm!

"Ba ngày thời gian. (.)" Đông Bá Tuyết Ưng nói thầm, "Hi vọng chia ra cái gì khúc chiết, hừ, bất kể là ai, mơ tưởng thượng tổn được Thạch Đầu."

Vẫn theo Cổ đệ đệ, từ trẻ mới sinh cho tới bây giờ lớn lên.

Tinh huynh đệ cảm đã sớm sâu tận xương tủy! Vì đệ đệ, hần ban đầu không chút do dự hãy tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch.

Hần đi qua không hiểu lắm, tại sao có ít người có thể vì người khác phần đầu quên mình, có thể vì người khác không để ý sinh tử! Nhưng là chiếu cổ đệ đệ, nhìn đệ đệ hấp tấp ở sau lưng hô chính mình ‘ ca ca ‘ ca ca ‘, nhìn đệ đệ khi còn bé ôm bắp đùi mình hô ‘ ca ca ôm ‘, nhìn đệ đệ ở trước mặt mình biết điều một chút cúi đầu nghe khiển trách. . .

Hần cũng hiểu, làm tình cảm đầy đủ sâu, là có thể vượt xa sinh tử!

Hần đối đệ đệ liền là như thế.

"Lãnh chủ đại nhân, đây là Ti An Lâu Chủ cho lãnh chủ đại nhân ." Kỵ Sĩ cung kính từ trong lòng ngực lấy ra một phần hồ sơ.

Đông Bá Tuyết Ưng nhận lấy hồ sơ liền hướng phía trong tòa thành đi tới.

Ở cửa thành đám binh sĩ mọi người cung kính hành lễ.

"Truyền mệnh lệnh của ta, trong vòng 3 ngày, cầm Thanh Thạch ra khỏi thành bảo một bước!" Đông Bá Tuyết Ưng phân phó nói.

"Vâng, lãnh chủ."

Tất cả binh lính cung kính tuân mệnh.

Về phần ba ngày sau có hay không phóng đệ đệ đi ra ngoài, còn muốn nhìn lần này phiền toái có hay không giải quyết.

...

Đi lại ở phía trong tòa thành, Đông Bá Tuyết Ứng liếc nhìn trong tay hồ sơ.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng cau mày, "Đệ đệ vị kia cô bạn gái nhỏ Cơ Dung?"

Lúc trước hẳn mời Long Sơn Lâu tin tức điều tra Cơ Dung hết thấy tin tức, lần này, vị kia quý tộc thiếu gia thân phận không có điều tra ra, bắt quả Tỉ An Lâu Chủ nhưng đem Cơ Dung tình báo trước đưa tới. (.)

"Nha. . ."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn.

Cơ Dung phụ thân ‘ cơ năm hải ’, lúc tuổi còn trẻ làm gia tộc mình phần đầu đánh liều, đánh liều hai mươi năm vì gia tộc chuẩn bị tiếp theo phân mọi người nghiệp, hẳn cũng lấy vợ sinh nữ nhi, cô gái này mà cũng chính là Cơ Dung! Cơ Dung ở lúc còn rất nhỏ hay là trải qua rất giàu có cuộc sống. Sau lại trông coi gia tộc đại bá trở mặt, đem Cơ Dung một nhà trực tiếp cho đá đi ra cửa.

Cơ Dung cha mẹ chết vật sống nhờ ở Cơ Dung mẫu thân gia tộc —— ‘ Yến gia ’.

Ở Yến gia, bọn họ bị kỳ thị xem thường, Cơ Dung đồng niên có chút đáng thương thê thảm, phụ thân hẳn lại càng mượn rượu tiêu sầu.

Ở Cơ Dung chín tuổi năm ấy.

Phụ thân hẳn ‘ cơ năm hải ’ tỉnh ngộ bắt đầu đi ra ngoài đánh liều, chỉ có một năm đạt được cự phú! Trở lại Nghi Thủy Thành, nhà bọn họ bắt đầu phong sinh thủy khởi. Hơn nữa Yến gia, ban đầu đại bá của hẳn nắm trong tay Cơ gia thì rất nhanh cũng đổ nát rồi.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn.

Hồ sơ miêu tả phi thường cận kề. Còn có thật nhiều chuyện miêu tả.

"Trải qua cận kề điều tra."

"Căn cứ dấu vết, cơ năm hải, hoài nghi là một vị Tà Thần tín đồ! Thê tử của hẳn cùng nữ nhi, cũng có thể là Tà Thần tín đồ!"

"Chứng có xác thật còn cần kiểm chứng."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn này một cái không khỏi con người co rụt lại.

Tà Thần tín đồ?

Long Sơn Lâu ở truy xét Tà Thần Ma Thần phương diện vẫn tận hết sức lực, nếu quả thật thăm tra rồi, chỉ sợ cũng trực tiếp động thủ! Thật ra thì trước đây, Long Sơn Lâu căn bản không có phát hiện ‘ cơ năm hải ’ vấn đề, hay là lần này bởi vì Đông Bá Tuyết Ứng mời hỗ trợ tra đệ đệ cô bạn gái nhỏ chuyện, Long Sơn Lâu mới dùng cấp bậc cao nhất cận kề điều tra cơ năm hải một nhà!

Loại này vô cùng cẩn thận điều tra, từ phương phương hai mặt điều tra, nhất thời liền phát hiện rồi một chút ‘ vấn đề ’.

Chẳng qua hiện nay chẳng qua là hoài nghi, cũng không đầy đủ chứng có.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kỹ.

Phía sau còn ghi lại rất nhiều sự thật, đây đều là Long Sơn Lâu suy đoán căn cứ.

"Cho dù không phải là Tà Thần tín đồ, này cơ năm hải cũng là một giả nhân giả nghĩa hung tàn vô cùng hung tàn hạng người." Đông Bá Tuyết Ứng thầm giật mình, cơ năm hải năm đó là ăn Quả đại ca đau khổ, bị quét đi ra cửa, cũng bị thê tử nhà mẹ đẻ xem thường. Nhưng hẳn sau trả thù quả độc ác, cũng cực kỳ bí mật, thậm chí Long Sơn Lâu lúc trước cũng không có chút nào tin tức, hay là lần này cẩn thận điều tra mới phát hiện.

"Một cái tên khất cái đứa trẻ chỉ có đụng nhau, đã bị Cơ Dung mạng người hầu đánh chết?"

Một chút điều tra đến tin tức.

Chứng minh. . . Chẳng những cơ năm hải là giả nhân giả nghĩa hung tàn, liền làm thê tử của hẳn nữ nhi đều có hung tàn một mặt, chẳng qua là nguy trang vô cùng tốt. Nhưng Long Sơn Lâu muốn tra, một cái tên khất cái chết đi cũng bị bọn họ điều tra ra rồi.

"Không được."

"Loại nữ nhân này, không thể lại cùng Thanh Thạch ở chung một chỗ." Đông Bá Tuyết Ứng lúc này làm ra quyết định.

Một cái tâm cơ sâu, giỏi về nguy trang, mà trong xương có chút hung tàn nữ nhân. . . Đệ đệ so ra mà nói liền quá non nớt đơn thuần rồi, bị đùa chơi chết sợ rằng còn cảm tạ đối phương.

...

Lúc xế chiều.

Đông Bá Tuyết Ưng đang ngồi ở tòa thành chủ lầu nóc nhà, tâm linh của hắn cùng thiên địa hoàn toàn dung hợp làm một, cảm thụ được thiên địa tự nhiên ảo diệu.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên mở mắt ra, xa xa nhìn về phía ngoài tòa thành cửa thành phương hướng.

"Là Cơ cô nương?"

"Mau mời vào."

Tòa thành bọn linh cũng không còn ngăn trở, Cơ Dung tiến vào tòa thành.

Cơ Dung cười rất ngọt tiến vào tòa thành, nàng đáy lòng thì có chút nghi ngờ, bình thường ban ngày Đông Bá Thanh Thạch đã sớm tìm đến nàng, làm sao hôm nay vẫn không có đi tìm nàng? Là bởi vì lần trước cùng Na Quý tộc thiếu gia xung đột? Cơ Dung hay là quyết định tới thăm, để cho Thanh Thạch cảm nhận được chính mình đối sự quan tâm của hắn.

"Cơ Dung." Ở một cái trên hành lang, một bộ áo đen Đông Bá Tuyết Ưng đang đứng ở đó.

Cơ Dung ngẩn ra, ngay sau đó liền làm giong thanh nói: "Tuyết Ưng đại ca."

"Còn nhớ rõ sáu năm trước chết thảm tiểu khát cái?" Đông Bá Tuyết Ưng lạnh lùng nói.

Cơ Dung trong lòng run lên.

Hắn làm sao biết? Biết chuyện này cực ít a.

"Tuyết Ưng đại ca." Cơ Dung ngẩng đầu nhìn hướng Đông Bá Tuyết Ưng, nhưng vừa nhìn thấy Đông Bá Tuyết Ưng kia lạnh như băng đao phong ánh mắt, cũng cảm giác được hoảng hốt phát run.

Thiên Nhân Hợp Nhất cường giả tâm linh lực lượng bức nào mạnh? Bị nhìn chăm chú thượng, liền giống như tiểu con kiến hôi bị Cự Long nhìn chăm chú thượng.

Này là sinh mệnh tầng thứ bản năng sợ hãi.

Cơ Dung không khỏi càng thêm kinh hoảng.

"Ta sẽ không quản chuyện của ngươi, nhưng là ngươi tốt nhất biết điều một chút rút ra khỏi đệ đệ của ta bên người." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Cho ngươi ba ngày thời gian làm tốt đây hết thấy, ta tin tưởng ngươi có thủ đoạn như vậy, phi thường hoàn mỹ chấm dứt cùng đệ đệ của ta đoạn này tình yêu."

"Tốt nhất biết điều một chút nghe lời của ta, ngươi nếu là dám làm trái với ta, ta đây làm xuất thủ đoạn có thể so với ngươi nghĩ đáng sợ hơn." Đông Bá Tuyết Ưng lạnh như băng nói.

Trong lòng linh lực lượng áp bách dưới.

Ở Đông Bá Tuyết Ưng uy hiếp, thậm chí nói ra quá đi bí mật chuyện, này cũng làm cho Cơ Dung cảm thấy kinh hoảng sợ hãi.

Thanh Thạch nếu như là đơn thuần tiểu tử, kia ca ca hắn liền thật là đáng sợ, hiển nhiên không đáp ứng, sẽ phải giết chóc rồi! Phải biết rằng trước mắt cái này Thương Ma kẻ điên, ban đầu so sánh với Thanh Thạch còn nhỏ một tuổi, mới mười lăm tuổi thời điểm liền một cây trường thương diệt cả Loan Dao Minh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Chia Tay

Mặc dù sợ hãi, nhưng Cơ Dung hay là vội vàng giải thích: "Tuyết Ưng đại ca, ngươi thật hiểu lầm, lần đó là nhà của ta người hầu đeo ta đánh chết cái kia

tiểu khát cái, ta cũng vậy sau lại mới biết được . (. .) "

"Ở trước mặt ta, ngươi không cần giải thích." Đông Bá Tuyết Ứng thanh âm lạnh như băng, "Ta cho ngươi rút ra khỏi đệ đệ của ta bên cạnh, đây là mệnh lệnh!"

Hắn chỉ nhìn sự thật.

Không nghe người khác hư ngôn, hơn nữa Long Sơn Lâu điều tra đến xem, Cơ Ngũ Hải, Cơ Dung cả nhà bọn họ cũng là rất am hiểu nguy trang .

"Ta. . ." Cơ Dung muốn nói lại thôi, trong mắt đều có nước mắt.

"Ngươi chỉ có ba ngày thời gian." Đông Bá Tuyết Ứng xoay người rời đi, "Ba ngày sau, ngươi làm không được, ta sẽ giúp ngươi làm được! Chỉ là thủ pháp của ta. . . Có thể so với so sánh trực tiếp!"

Tám tuổi , mỗi ngày lại bắt đầu diên luyện thương, ở quá trình này Trung Đông bá Tuyết Ứng đã từng lần lượt hồng mắt khóc, nhưng hắn kiên trì rơi xuống, loại này tôi luyện , ý chí của hắn cũng trở nên vô cùng đáng sợ, một người như vậy tâm chí bức nào kiên định? Nơi nào là một Cơ Dung tiểu nha đầu này mấy câu nói là có thể lừa dối? Cho dù là giống như Khổng Du Nguyệt, Đông Bá Tuyết Ứng cũng chỉ là tức giận đối phương lừa gạt rồi tín nhiệm của hắn tình cảm! Hơn nữa rất dứt khoát dao sắc chặt đứt rồi, trực tiếp chặt đứt này một phần tình cảm

Đông Bá Tuyết Ứng làm việc, vốn là rất trực tiếp dứt khoát. Đối với mình ngoan, đối với địch nhân ác hơn!

"Dạ." Cơ Dung nhìn Đông Bá Tuyết Ứng bóng lưng rời đi, chỉ có thể cúi đầu.

Nàng từng bước đi lại, hướng Thanh Thạch chỗ ở đi tới.

Nàng đang suy tư, làm sao bây giờ?

"Đông Bá Tuyết Ứng phi thường trân trọng đệ đệ của hắn, ta nghĩ biện pháp để cho Thanh Thạch hoàn toàn đứng ở ta đây bên, để cho Đông Bá Tuyết Ứng vì vậy có điều kiêng kỵ?" Cơ Dung suy tư, "Không, cái này Đông Bá Tuyết Ứng là một cực kỳ quyết đoán hạng người! Hắn sẽ không bị điểm này một chút thủ đoạn khiến chế trụ , hắn sợ rằng dễ dàng là có thể dấu điểm ở đệ đệ của hắn, đem chúng ta cả Cơ gia cho âm thầm tiêu diệt hết!"

"Làm sao bây giờ?"

"Ta không có tra ra này Đông Bá Tuyết Ứng cha mẹ rốt cuộc lưu lại cái gì cự phú đây! Cái gì công lao cũng không có thể lập nhiều!" Cơ Dung vừa đi vừa suy tư.

Ý vào Thanh Thạch?

Nhưng bàn về tình cảm, Thanh Thạch cùng ca ca hắn sợ rằng mới là thân thiết hơn ! Cho dù trong lúc nhất thời đứng ở nàng bên này, đúng là vẫn còn có đứng ở ca ca hắn bên kia.

"Đáng chết, đáng chết. . ." Cơ Dung bất kể thế nào nghĩ, cũng nghĩ không ra tiếp tục lưu lại Thanh Thạch bên cạnh phương pháp.

Bởi vì Đông Bá Tuyết Ứng là trực tiếp ‘ lấy lực áp người ’.

Ngươi dám không từ?

Liên từ trực tiếp giết hết! Loạn Dao Minh từng đề cho cả Nghi Thủy Thành tất cả các quý tộc cảm thấy kiêng kỵ, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng mười lăm tuổi liền một người tiêu diệt, hắn hiện tại có thể sánh bằng năm đó còn muốn đáng sợ hơn.

"Chỉ có thể bỏ qua."

Cơ Dung rất nhanh liền làm ra quyết định.

. . .

"Cơ Dung, ngươi thế nhưng đến xem ta, ta thật là vui. Ai, ngươi cũng biết, chúng ta ngày hôm qua đi ra ngoài thời điểm chộc đại họa, anh ta hắn nói trong vòng 3 ngày không cho phép ta ra khỏi thành bảo, cho nên ba ngày nay ta không có cách nào ra tới tìm ngươi đích." Thanh Thạch ra khỏi thành bảo chủ lâu, cùng Cơ Dung sống vai đi lại ở phía trong tòa thành một cái đá phiến trên đường, hơn nữa còn kể , "Cũng không trách anh ta, cái kia chết đi quý tộc vừa nhìn cũng rất có bối cảnh! Ta lúc ấy cũng không còn có chủ tâm nhất định phải giết chết kia người quý tộc thanh niên, chẳng qua là cái kia phạm vi lớn pháp thuật ta cũng vậy không có biện pháp chính xác điều khiển, ai ngờ đến Na Quý tộc thiếu gia xui xẻo như vậy, vừa lúc bị một nói Lôi Điện bổ trúng."

"Cái này cũng không trách ngươi." Cơ Dung an ủi, "Lúc ấy chúng ta không phản kích, ngươi sẽ chết, ta cũng vậy sẽ rất bị thảm, ta thật không dám nghĩ bị bắt bắt đi có là kết quả gì."

"Không ai có thể thương tổn ngươi." Thanh Thạch nắm Cơ Dung tay, kiên định nói, "Ta bảo đảm."

Cơ Dung cười cười, không nói gì.

"Tại sao? Tâm tình không tốt lắm?" Thanh Thạch có thể cảm giác được bạn gái cảm xúc, hỏi, "Là bởi vì hôm qua giết chết Na Quý tộc chuyện? Yên tâm đi, anh ta đang xử lý hết thảy, nhất định sẽ đem chuyện giải quyết thỏa đáng. (xem tiểu thuyết đi . .) "

"Không phải là cái này." Cơ Dung nói.

"Kia rốt cuộc là người." Thanh Thạch liền hỏi, "Nói a, nói ra, ta có lẽ có thể giúp người."

"Thanh Thạch, chúng ta chia tay sao." Cơ Dung bỗng nhiên nói.

Thanh Thạch sững sốt.

Cả người giống như bị một thùng nước lạnh tưới ở trên đầu, hoàn toàn mộng.

"Người nói đùa gì vậy." Thanh Thạch cười lên, "Chuyện như vậy nhưng một chút không dễ chơi."

"Thật sự, chúng ta chia tay sao." Cơ Dung nhìn về phía Thanh Thạch.

Thanh Thạch nhìn Cơ Dung ánh mắt, hẩn ý thức được. . . Đây không phải là cười giỡn, thật sự!

"Tại sao?" Thanh Thạch khó có thể hiểu, "Ngày hôm qua chúng ta còn hảo hảo , còn rất vui vẻ, mặc dù cùng Na Quý tộc có xung đột, nhưng này cùng giữa chúng ta tình cảm có quan hệ gì? Làm sao người đột nhiên muốn chia tay?"

"Ta thích người khác, không được sao?" Cơ Dung nói.

"Rốt cuộc nguyên nhân gì, nói, người nói a." Thanh Thạch ngó chừng Cơ Dung, có chút lo lắng.

Cơ Dung cúi đầu.

Trầm mặc.

"Nói a." Thanh Thạch lo lắng đến phát điên sớm rồi.

"Anh của người là người là tối trọng yếu thân nhân, đúng không?" Cơ Dung nói.

Thanh Thạch cau mày.

Hắn bỗng nhiên có điều dự liệu rồi.

"Anh của người điều tra của ta một chuyện." Cơ Dung nói, "Hắn cho là ta không là một cô gái tốt, cảm thấy ta không xứng với người, đã cho ta xuống thông điệp, để cho ta rời đi người."

Thanh Thạch ngây ngẩn cả người.

"Anh của người phản đối! Người có thể làm nghịch tâm ý của hắn?" Cơ Dung nhìn hắn.

"Ta, ta. . ." Thanh Thạch cắn răng nói, "Ta thích người nào, anh ta cũng không thể ngăn trở."

"Đừng nói láo rồi, người cùng anh của người tình cảm ta còn không biết? Người thích người nào, được nhận được anh của người gật đầu cho phép, cùng với chúc phúc!" Cơ Dung nói.

Thanh Thạch luống cuống.

Nếu như ca ca hoàn toàn phản đối chuyện này, chính hắn nên làm cái gì bây giờ?

"Nhất định có cái gì hiểu lầm, hắn tại sao ngăn cản? Người nói hắn điều tra chuyện của người, cho rằng người không là một cô gái tốt? Rốt cuộc chuyện gì?" Thanh Thạch liền hỏi, "Nhất định có hiểu lầm."

Cơ Dung chê cười: "Đó là ta mười tuổi năm ấy, ta khi đó còn rất nhỏ, mang theo người hầu ở trong Nghi Thủy Thành du ngoạn, nhưng lại bị một cái tiểu khát cái đụng nhau rồi, còn đem của ta xinh đẹp y phục làm dơ, ta lúc ấy dĩ nhiên không vui, trên người vô cùng bẩn , liền có chút ít rầu rĩ không vui mang người về nhà! Ở ta đi sau, của ta kia một người trong người hầu còn lại là động thủ đánh cái kia tiểu khát cái, nghe nói sau lại còn đánh chết, ta sau khi biết cũng rất thương tâm, nhưng chuyện không cách nào vẫn hồi."

"Nhưng anh của người, cho rằng là ta ra lệnh người hầu làm, cho là ta mười tuổi lúc cứ như vậy lòng dạ ác độc, không phải là người tốt." Cơ Dung trong mắt có nước mắt, "Ta có biện pháp gì? Hơn nữa ta mười một tuổi lúc sẽ tới Tuyết Thạch Sơn bái sư Bạch Nguyên Chi Đại Sư rồi! Nhiều năm như vậy vẫn cuộc sống ở Tuyết Thạch Sơn, ta là người như thế nào, người chẳng lẽ không biết?"

"Nhưng anh của ngươi chính là cho là ta không phải là cô gái tốt, để cho ta rời đi ngươi." Cơ Dung thấp giọng nói, "Anh của ngươi còn trẻ lúc chính là chúng ta Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ, hôm nay hơn sáu không lường được, ta không dám đắc tội anh của ngươi, chúng ta Cơ gia lại không dám đắc tội anh của ngươi, cho nên. . . Chúng ta chỉ có thể chia tay."

Thanh Thạch lo lắng nói: "Tại sao có thể như vậy, anh ta tại sao có thể như vậy?"

Nếu như Đông Bá Tuyết Ứng phản đối, Cơ gia nhất định sẽ lùi bước.

"Ngươi ở đây, ta đi tìm ta ca!" Thanh Thạch liền nói, "Bọn ngươi ta, ta nhất định có thể thuyết phục anh ta."

"Vô dụng." Cơ Dung lắc đầu.

"Ngươi chờ ta ở đây."

Đông Bá Thanh Thạch nhưng quay đầu rồi đi, lập tức hướng luyện võ trường chạy nhanh đi qua. (xem tiểu thuyết đi . .)

...

Luyện võ trường bên trong.

Thanh Thạch trực tiếp xông đi vào, mà tại luyện võ trường bên trong, một thân áo đen Đông Bá Tuyết Ứng đang hóa thành ảo ảnh tu luyện thương pháp, thương ảnh chung quanh bông tuyết bông bành, nhìn như mờ mịt không chừng, chưa từng có đi đâu loại cơ nào dữ dằn khí thế, ngược lại tựa hồ cùng thiên địa hóa làm một thể.

"Ca." Thanh Thạch loại không vội, trực tiếp hô.

Chà.

Thương ảnh tiêu tán, Đông Bá Tuyết Ứng dừng lại, thu trường thương xoay người mỉm cười nhìn về phía đệ đệ: "Là Thanh Thạch a, chuyện gì?"

Thanh Thạch ở ca ca trước mặt, khí thế cũng không còn như vậy đủ, do dự hạ mới cắn răng nói: "Ca, ngươi có phải hay không để cho Cơ Dung rời đi ta?"

Đông Bá Tuyết Ứng sững sờ.

Cái này Cơ Dung xem ra chưa từ bỏ ý định a, chính mình cho nàng ba ngày thời gian cùng đệ đệ chia tay, không nghĩ tới nàng làm như thế dứt khoát.

"Đúng, là ta." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

"Ngươi tại sao, tại sao làm như vậy?" Thanh Thạch cố nén tức giận, hần muốn nghe ca ca giải thích.

"Nàng không thích hợp ngươi." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Không thích hợp? Cũng bởi vì nàng khi còn bé từng để cho một cái tiểu khát cái đã chết?" Thanh Thạch nói.

Đông Bá Tuyết Ứng cau mày, hay là nói: "Bởi vì đơn giản đụng nhau, sẽ làm cho người hầu đang âm thầm tưới sống hành hạ chết một cái còn rất nhỏ tiểu khát cái, nàng lúc ấy mới bao nhiêu? Như thế tâm tính, không thích hợp ngươi?"

"Ha ha, quá buồn cười, ca, khi đó nàng mới mười tuổi. Đó là sáu năm trước chuyện rồi, làm sao ngươi dám xác định ngươi điều tra liên nhất định là thật?" Thanh Thạch nói, "Động thủ chính là người hầu, hơn nữa ngươi cũng nói, hần là âm thầm hành hạ chết tiểu khát cái ! Làm sao ngươi xác định là Cơ Dung ra lệnh? Mà không phải người hầu tự chủ trương?"

"Tự nhiên còn có những khác bằng chứng." Đông Bá Tuyết Ứng cau mày, vừa nói vừa lộn tay, Đông Bá Tuyết Ứng trong tay xuất hiện một phần hồ sơ, hần lật nhìn xuống từ trong đó rút ra một trang giấy.

Này một trang giấy là cuối cùng kết luận.

Là Long Sơn Lâu hoài nghi bọn họ là Tà Thần tín đồ! Loại chuyện này là không thể tiết lộ cho đệ đệ, đệ đệ hiện tại tâm tình kịch liệt, một khi rồi hãy nói cho Cơ Dung nghe! Như vậy Cơ gia liền sẽ lập tức cảnh giác!

"Ngươi nhìn, đây là Long Sơn Lâu điều tra về Cơ gia tình báo, ngươi xem một chút, một mình ngươi cảm thấy, nàng thích hợp không thích hợp cho ngươi làm thê tử." Đông Bá Tuyết Ứng đem hồ sơ đưa cho đệ đệ.

Đông Bá Thanh Thạch cố nén tức giận nhận lấy.

Hần cẩn thận lật nhìn lại.

Rất nhiều nội cho cũng là Cơ Dung đã nói, tỷ như bị đại bá đá ra khỏi nhà, tỷ như tạm ở mẫu thân gia tộc, đồng niên thời kỳ bị khi phụ si nhục xem

thường chờ một chút. Nhưng cũng có rất nhiều hán không biết. Tỳ như Cơ Dung phụ thân ‘ Cơ Ngũ Hải ’ thế nhưng mới là đại bá của hán gia tộc cùng với mẫu thân gia tộc ‘ Yên gia ’ tiêu diệt sau lưng hắc thủ, thậm chí đại bá của hán một nhà cùng Yên gia rất nhiều người cũng chết vô cùng thảm, đây hết thảy cũng nhắm thẳng vào Cơ Ngũ Hải!

Đông Bá Thanh Thạch chính mình nhìn đều có chút chán ghét cái này Cơ Ngũ Hải rồi.

"Xem xong rồi." Thanh Thạch khép lại.

"Như thế nào?" Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Chưa ra hình dáng gì." Đông Bá Thanh Thạch tức giận nói, "Tình báo là rất cận kề, nhưng thứ nhất tình báo liên nhất định tuyệt đối chân thật? Thứ hai coi như là thật, cũng là Cơ Dung phụ thân ‘ Cơ Ngũ Hải ’ hán có tội! Cùng Cơ Dung có quan hệ gì? Cơ Dung nhà bọn họ tạm ở ở Yên gia thời điểm, vẫn bị khi phụ sĩ nhục, mà cha của nàng khi đó mượn rượu tiêu sầu căn bản là không hỏi nhà, loại sau lại tình ngộ rồi đi ra ngoài buôn bán một năm mà về! Sau lại hán tặng nữ nhi tới Lão sư môn hạ! Cơ Dung nàng cùng cha của nàng chung đụng thời gian rất ít."

"Hơn nữa."

"Cơ Dung nàng thật rất đáng thương, ở mười tuổi lúc trước cũng trải qua rất đáng thương cuộc sống, phụ thân hán đạt được cự phú mà về, nàng qua gần một năm quý tộc tiểu thư cuộc sống sau sẽ tới Lão sư môn hạ rồi." Đông Bá Thanh Thạch tức giận nói, "Nàng đã vượt qua gần một năm xa xỉ điểm cuộc sống, những thời gian khác hoặc là vẫn bị khi phụ sĩ nhục, hoặc là hay là tại Lão sư môn hạ trải qua pháp sư cuộc sống, nàng là một rất người đáng thương, nơi nào ác độc?"

Đông Bá Tuyết Ứng cau mày.

Dựa theo Long Sơn Lâu suy đoán ——

Muốn kiếm được cự phú? Nơi nào là dễ dàng như vậy? Long Sơn Lâu cho là, Cơ Ngũ Hải một nhà ở bị Yên gia khi dễ xem thường đoạn thời gian kia, người một nhà cũng qua quá bi thảm, cho nên chính là đoạn thời gian kia trở thành Tà Thần tín đồ! Hơn nữa rất có thể là vô cùng cuồng nhiệt tín đồ, chiếm được Tà Thần phân đàn cao tăng tín nhiệm, cộng thêm Cơ Ngũ Hải đúng là có buôn bán mới, cho nên Tà Thần thế lực bắt đầu trợ giúp hán, đến đỡ hán, trước hết để cho hán đi ra ngoài buôn bán có một đầy đủ lý do đạt được cự phú, rồi sau đó trở về.

Nhưng những điều này là do Long Sơn Lâu tình báo cao thủ căn cứ chút ít dấu vết suy đoán.

Cũng không đủ chứng cứ!

"Nàng một mực Pháp Sư Lâu, cùng ta ở chung một chỗ, nàng là ai ta không biết? Cho dù cha của nàng là một ác nhân, đến lúc đó không để ý tới phụ thân hán là được. Chẳng lẽ chúng ta Đông Bá gia tộc còn sợ một cái thương nhân?" Thanh Thạch liền nói, "Ca, cha của nàng ta không biết, nhưng Cơ Dung nàng tuyệt đối là vô tội! Nàng là ta thứ nhất thích cô bé, chỉ sợ cũng là cuối cùng một cái, ngươi đừng ác như vậy, được không?"

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt biến hóa.

‘ chỉ sợ cũng là cuối cùng một cái ’, cái này Cơ Dung đem đệ đệ cho mê rất ác độc a.

Đông Bá Tuyết Ứng có chút trịnh trọng nói: "Thanh Thạch, Long Sơn Lâu tình báo có độ tin cậy hay là cực cao, dám viết xuống tới cũng có đầy đủ nắm chắc!"

"Nàng từ còn tám bé cho tới bây giờ, vẫn cuộc sống ở Pháp Sư Lâu! Nàng hạng người gì, ta không biết?" Thanh Thạch cả giận nói.

"Pháp sư cũng là cực kỳ thông tuệ người, cho dù là thiếu niên thiếu nữ, đừng ngàn vạn đừng xem nhẹ." Đông Bá Tuyết Ứng nói, hán nhưng vừa vặn bị Không Du Nguyệt lừa gạt quá.

"Ta tin tưởng nàng." Thanh Thạch nói.

"Tốt lắm!" Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, "Các ngươi phải chia tay, bắt quá ta có thể cho các ngươi ba năm. Ba năm các ngươi phải tách ra. Ta sẽ nhường Bạch Nguyên Chi pháp sư đem này Cơ Dung chạy về nhà! Trong ba năm, thấy rõ Cơ gia hư thật. Nếu như Cơ Dung thật sự là một cô gái tốt, ba năm sau ta không ngăn cản các ngươi ở chung một chỗ. Nhưng nếu như diện mục thật của nàng bại lộ, ngươi đến đến lúc đó liền minh bạch ý nghĩ của ta rồi."

Đông Bá Tuyết Ứng cũng là cảm thấy lấy Long Sơn Lâu thực lực, nếu hoài nghi lên Cơ Ngũ Hải, ba năm đầy đủ tra ra chân tướng rồi.

Hơn nữa định ba năm, cũng là không muốn đệ đệ quá mức kháng cự.

Nếu như hoàn toàn đoạn tuyệt đệ đệ hi vọng, lấy đệ đệ đối Cơ Dung tình cảm sợ rằng sẽ nổi điên.

"Ba năm?" Thanh Thạch tròn mắt, "Ba năm? Quá lâu quá lâu, ngươi còn muốn đem nàng đuổi đi? Ca, ngươi, làm sao ngươi có thể như vậy lòng dạ ác độc? Như vậy đối với nàng? Hơn nữa ngươi nói phải chia tay? Đây là ta cùng Cơ Dung chuyện, ngươi nói chia tay liền chia tay?"

"Phải chia tay!" Đông Bá Tuyết Ứng không nghĩ tới đệ đệ liền làm ba năm đều không thể thừa nhận, không khỏi cũng nổi giận, hán là tuyệt đối không cách

nào dễ dàng tha thứ đệ đệ cùng một cái Tà Thần tín đồ ở chung một chỗ , nếu quả thật là Tà Thần tín đồ, đó chính là đem đệ đệ đẩy hướng Thâm Uyên. Ai biết một cái Tà Thần tín đồ có làm xảy ra chuyện gì tới ? Đến lúc đó hẳn đem hối hận không kịp!

"Các ngươi phải chia tay." Đông Bá Tuyết Ứng lạnh như băng nói.

"Không!" Thanh Thạch tức giận.

"Không có ai có thể phản kháng, ngươi cũng biết, ta một câu nói, Bạch Nguyên Chi sẽ đem Cơ Dung đuổi đi ra, Cơ gia cũng phải chuyển ra Nghi Thủy Thành." Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, "Cho nên ngươi không nghe cũng phải nghe, chuyện này, chịu không được một mình ngươi nữa cản trở."

"Ngươi, ngươi . ."

Thanh Thạch cảm giác máu vọt tới đầu óc, ánh mắt đều đỏ, trái tim đập cũng cực nhanh.

Đại ca của hắn đúng là có năng lực như thế có thể trực tiếp mạnh mẽ phá hư hắn và Cơ Dung chuyện, lực lượng của hắn căn bản không cách nào phản kháng.

Hắn thanh âm cũng phát run, nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, ánh mắt để cho Đông Bá Tuyết Ứng đều có chút run sợ, khàn khàn gằn nhẹ nói: "Ca, ngươi là anh ta! Ta từ nhỏ đến lớn cũng lấy ngươi làm kiêu ngạo, ta mặc dù cũng không nhớ nổi cha mẹ rồi, đối với ngươi vẫn cho rằng ta có thiên hạ tốt nhất ca ca! Đối với ngươi sai lầm rồi, thật không nghĩ tới ngươi có là như vậy người, ngươi quá để cho ta thất vọng, ngươi thật, quá để cho, quá để cho ta thất vọng, ta không nghĩ tới anh ta có là như vậy người."

"Ngươi chính là tự đại cuồng!"

"Ngươi quá để cho ta thất vọng!"

Làm sinh mệnh là tối trọng yếu thân nhân, chính mình nguyện ý dùng tánh mạng bảo vệ thân nhân, đối với mình nói đến đây chút ít nói.

Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy mình lòng đang co quắp.

Đệ đệ đối chính hắn một ca ca thất vọng sao?

"Ta thật không nghĩ tới ngươi có là như vậy người! Anh ta có là như vậy người!" Thanh Thạch đã sớm mặt đầy nước mắt đầy mặt, xoay người liền chạy vội ra ngoài, nơi cửa cũng là đứng Tông Lăng, Tông Lăng hiển nhiên nghe được hai huynh đệ tiếng cãi vã đã tới.

Thanh Thạch khuôn mặt nước mắt trực tiếp từ Tông Lăng bên cạnh chạy nhanh mà qua.

. . .

Đông Bá Tuyết Ứng lòng đang đau , bình thường vô cùng ổn định tay cũng khẽ phát run, lòng bàn tay da thịt đã ở không bị khống chế co quắp, đau .

Tâm thật có đau .

Thật. . .

"Ta từ nhỏ đến lớn cũng lấy ngươi làm kiêu ngạo!"

"Đối với ngươi sai lầm rồi!"

"Ta thật không nghĩ tới ngươi có là như vậy người! Anh ta có là như vậy người!"

Thanh âm của đệ đệ ở bên tai tiếng vọng.

Đông Bá Tuyết Ứng hô hấp đều có chút loạn , lúc này Tông Lăng đi tới, hỏi hắn: "Tuyết Ứng?"

"Giúp ta xem ở Thanh Thạch, nhớ kỹ, ba ngày nay tuyệt đối không thể cho phép hắn ra khỏi thành bảo, nếu như hắn thật sự cường hành yếu thế đi ra ngoài, các ngươi ngăn ngăn không được, sẽ tới nói cho ta biết. Ta đi ngăn trở!" Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Tông Lăng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng thân thể.

Đi qua Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở đó, sẽ làm cho người cảm giác phảng phất là một tòa núi cao, phảng phất là một cây trường thương, như vậy vững vàng, như vậy làm cho người ta kiêng kỵ! Đó là thuộc về một cường giả khí thế.

Nhưng giờ phút này Đông Bá Tuyết Ứng cái eo tựa hồ cũng loạn rồi, cổ này không thể rung chuyển khí thế đã không có , tựa hồ trở nên yếu ớt rồi?

"Tuyết Ứng?" Tông Lăng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng mặt.

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt có chút trắng bạch, trong mắt tựa hồ. . . Có nước mắt?

"Lời nói mới rồi ta cũng nghe được rồi, người đừng thương tâm, Thanh Thạch đứa nhỏ này không có kinh nghiệm cái gì ngăn trở, chờ hấn tương lai lớn chút nữa liền minh bạch dụng tâm của người rồi." Tông Lăng an ủi, "Người từ nhỏ đem hấn làm bảo bối, vì hấn lấy tốt Lão sư đều không để ý tánh mạng đi Hủy Diệt Sơn Mạch, hấn sau này có minh bạch người đối với hấn thật là tốt, tốt lắm tốt lắm, đừng thương tâm rồi."

"Ta không có gì, coi trọng Thanh Thạch."

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu rồi đi.

...

Tòa thành chủ lâu nóc nhà.

Đông Bá Tuyết Ứng một mình ngồi, uống rượu, nhìn mênh mông bầu trời đại địa.

Đệ đệ rất đau đớn tâm, này là từ nhỏ đến lớn đệ đệ lần đầu tiên thương tâm như vậy.

Về phần đệ đệ những thứ kia đã thương người mà nói, lúc ấy Đông Bá Tuyết Ứng thật rất đau lòng, nhưng hiện tại hấn lo lắng chẳng qua là đệ đệ.

"Qua này trận là tốt." Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ giọng nói, hấn lau đi ánh mắt, có chút thấp, "Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, ta lại vẫn có roi lệ, ha ha."

Từng ngậm uống rượu.

Gió núi ở thổi.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng không biết mình suy nghĩ cái gì, cứ như vậy ngồi uống rượu.

Dần dần, ngày bắt đầu đen, màn đêm bắt đầu phủ xuống.

Lúc ăn cơm tối, Đông Bá Tuyết Ứng đi ăn cơm tối, hấn cho là có thể có cơ hội thấy đệ đệ, bất quá. . . Đệ đệ không có tới ăn cơm tối, hấn ăn xong rồi cơm tối, sau hấn một mình một người đi thư phòng, xem sách.

...

Màn đêm buông xuống, trăng tàn giắt trời cao, mơ hồ có một chút ánh trăng vẩy vào đại địa.

Trời cao bầu trời trong mây mù.

"Hô."

Một chiếc màu đen luyện kim phi chu đã đến Tuyết Thạch Thành Bảo bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Lẻ Vào

Luyện kim phi chu bên trong, trong đó một vị khổng lồ chế phi chu người hầu còn lại là cung kính nói: "Chủ nhân, đã đã tới Tuyết Thạch Thành Bảo."

Nhắm mắt tĩnh tọa Hạng Bàng Vân mở mắt ra, bên cạnh Phong Ma bốn bốn người cũng cũng bắt đầu đứng dậy.

"Đại ca, chúng ta sẽ xuống ngay rồi." Phong Ma cười nói.

"Ừ." Hạng Bàng Vân khẽ gật đầu.

Phong Ma bốn bốn người rất nhanh tụt ra rồi khoang đi tới trên bong thuyền, trong đó tóc trắng pháp sư cầm trong tay một cây màu tím pháp trượng, bắt đầu thi triển chút ít pháp thuật.

Từng đạo tia sáng từ trên pháp trượng bay ra, rơi vào Phong Ma và ba người trên người.

Liên tiếp mấy đạo gia trì pháp thuật.

Phong Ma đám người hơi thờ nhất thời cũng bị hoàn toàn ngăn cách, bình chướng vô hình ở ba người bọn họ chung quanh tạo thành, thậm chí liên làm ánh sáng ở chung quanh bọn họ cũng phát sinh vận vẹo . Ban đầu Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ cũng từng lên vào Lô Gia tòa thành, nhưng mới vừa đã tới liền bị phát hiện. Tương đối mà nói liền rõ ràng không có những thứ này bọn sát thủ tinh thông rồi, bọn họ ăn đúng là chuyển đi này com!

"Chúng ta đi." Phong Ma mở miệng.

Suru suru suru.

Bốn người đồng thời một nhảy dựng lên, nhảy xuống phi chu, hướng xuống phương rơi xuống.

Bọn họ hạ xuống lúc chung quanh bọn họ vờn quanh pháp thuật lực lượng, hạ xuống tốc độ tương đối chậm, qua một lúc lâu mới lặng lẽ hạ xuống vài trăm thước, rơi xuống tòa thành chủ lầu bên cạnh một mảnh trên đất trống. Bởi vì ... này chút ít bọn sát thủ rất minh bạch, tòa thành chủ lầu bình thường cảnh giới sâm nghiêm, thậm chí có thể có một chút pháp thuật pháp trận ..., trực tiếp phủ xuống dễ dàng bị phát hiện.

Mà bình thường đất trống, một cái có thể nhìn ra mặt ngoài không có gì pháp trận.

"Lão Tam ở nơi này, ba người chúng ta lên vào." Phong Ma phân phó nói, "Cẩn thận một chút, một khi đụng phải cảnh giới pháp trận hai người các người liền lập tức rút lui, ta đề hoàn thành nhiệm vụ."

"Yên tâm, nhị ca." Kia một nam một nữ hai cái Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cũng gật đầu, bọn họ quá thuần thực.

Suru suru suru.

Ba người bắt đầu nhanh chóng hướng chủ lầu nhích tới gần, bọn họ bên ngoài thân vờn quanh pháp thuật, người bình thường cho dù ở bên cạnh, ở trong đêm tối cũng rất khó coi thanh bọn họ. kxs7. com ở ban ngày cũng chỉ có thể chứng kiến thấy rành mạch so sánh thân ảnh mờ hồ.

...

Bên trong thư phòng.

Đông Bá Tuyết Ứng đang xem sách, chỉ là của hắn tâm không yên lặng, chẳng qua là tùy ý liếc nhìn.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên nhượng mày.

Thiên Nhân Hợp Nhất cao thủ.

Mặc dù bình thường , tâm linh lực lượng cùng ngoại giới thiên địa cũng có một cách tự nhiên cộng minh, ở trong phạm vi nhất định, hơi chút có điều động tinh cũng sẽ bị phát hiện! Nếu như tâm linh lực lượng cố ý dung nhập vào đến trong thiên địa, chung quanh mấy dặm phạm vi tất cả đều có thể bị cảm giác, liền làm trên bầu trời kia chiếc luyện kim phi chu sợ rằng cũng sẽ bị phát hiện! Chỉ là một loại người cũng sẽ không thời thời khắc khắc trong lòng lực lượng cùng thiên địa hợp nhất .

Bởi vì hoàn toàn thiên địa hợp nhất, là cần tập trung tâm linh lực lượng .

"Thậm chí có người đến, kia người quý tộc trả thù tới thực vui vẻ a." Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt xuất hiện một tia màu sắc trang nhã, này Tuyết Thạch Thành Bảo kể từ khi chính mình khi còn bé cha mẹ bị mang đi sau, đã nhiều năm không có người ngoài dám xâm nhập! Cái kia lai lịch khó lường quý tộc thiếu gia vừa mới chết đi, hôm nay đã có người xâm lấn, hoà giải Na Quý tộc thiếu gia gia tộc không sao, Đông Bá Tuyết Ứng đều không tin.

Chi nha.

Đông Bá Tuyết Ứng mở cửa, đi ra ngoài.

...

Phong Ma lặng lẽ đi lên tòa thành chủ lầu hành lang.

Bỗng nhiên ——

Oanh!

Một cỗ kinh khủng lực lượng bao phủ ở tòa thành chung quanh vài trăm thước, bắt kể là ở trên đất trống chờ Ngân Nguyệt pháp sư, hay là hai gã khác Kỳ Sĩ, hay là Phong Ma! Tất cả đều bị này thiên địa lực lượng hoàn toàn cho áp chế! Loại này hoàn toàn bị áp chế bài xích cảm, để cho bọn họ mọi người lộ ra hoảng sợ sắc.

Ngân Nguyệt pháp sư một khi bị áp chế, điều không nhúc nhích được thiên địa lực lượng, liền làm lợi hại pháp thuật cũng thi triển không ra, căn bản là mặc người chém giết!

"Gặp quý, cái kia Đông Bá Tuyệt Ứng mới hai mươi hai tuổi a, Thiên Nhân Hợp Nhất Xung Hào Cấp cường giả?" Hai gã khác nam nữ Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cũng bị làm cho sợ đến chân mềm, bọn họ bản thân thực lực cùng Xung Hào Cấp còn kém cách rất lớn, lại bị thiên địa lực lượng áp chế, chỉ cần Đông Bá Tuyệt Ứng muốn đối phó bọn họ, sợ là thời gian nháy con mắt hai người bọn họ thì phải chết. kxs7. com

Hai người bọn họ hoảng hốt chân mềm.

"Trốn, trốn."

"Hi vọng đừng để đối phó chúng ta, đi đối phó Phong Ma, Phong Ma thực lực đủ mạnh có thể ngăn cản được, hơn nữa rất nhanh đại ca đã tới rồi. Đại ca thứ nhất, chúng ta liền giữ được mạng rồi." Đây hai gã nam nữ Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ nhanh chóng bay ngược.

Bọn họ ba vị cũng khủng hoảng.

Phong Ma mặc dù không có sợ hãi, nhưng cũng bị kinh trụ.

"Thiên Nhân Hợp Nhất? Cả An Dương hành tinh đã bao nhiêu năm không có xuất hiện hai mươi hai tuổi Xung Hào Cấp rồi, như vậy yêu nghiệt chuyện thể nhưng thật xảy ra." Phong Ma bị thiên địa lực lượng chế trụ, hoàn toàn sợ ngây người, muốn ở hai mươi hai tuổi liền bước vào Xung Hào Cấp, đừng nói An Dương hành tinh, chính là dồi mắt cả Long Sơn Đế Quốc cũng là rất mê hoặc lắng nghe chuyện rồi.

Thật ra thì Huyết Nhận Tửu Quán cũng chỉ là hoài nghi, Long Sơn Lâu tinh báo nhiều hơn, nhưng bọn họ dù sao không thấy được trận chiến ấy, cũng đang hoài nghi Lô Gia phía trong tòa thành những thứ kia chiến đấu dấu vết là không phải bởi vì nguyên nhân khác, cho nên cũng chỉ là cho là Đông Bá Tuyệt Ứng là Xung Hào Cấp khả năng là năm thành! Mặc dù Đông Bá Tuyệt Ứng thật sự có Xung Hào Cấp chiến lực, bọn họ cũng càng có khuyh hướng Đông Bá Tuyệt Ứng là nhận được lợi hại luyện kim giáp khải

Bọn họ cũng không quá quan tâm dám tin tưởng, sẽ ở Nghi Thủy Thành loại này vắng vẻ địa phương ra đời một vị hai mươi hai tuổi Xung Hào Cấp! Bằng vào chính mình lực lượng đạt tới Xung Hào Cấp, quá khó khăn.

Thiên Nhân Hợp Nhất? Rất khó!

Thái cổ huyết mạch thức tỉnh? Giống như trước cực kỳ khó khăn!

Cho dù Long Sơn Đế Quốc hoàng tộc, cho dù đứng ở đứng đầu nhất cực kỳ cường đại Siêu Phàm Sinh Mệnh trọng điểm bồi dưỡng, muốn bồi dưỡng được hai mươi hai tuổi Xung Hào Cấp cũng quá khó khăn quá khó khăn.

"Ta tu hành nhiều năm như vậy, cũng không có thể Thiên Nhân Hợp Nhất! Hay là thân thể trải qua cải tạo, lại có đại ca ban cho luyện kim bảo vật, mới có Xung Hào Cấp chiến lực." Phong Ma rung động, "Nhưng này Đông Bá Tuyệt Ứng lại có thể thật bằng vào chính mình lực lượng liền Thiên Nhân Hợp Nhất rồi?"

Có tốt một nhóm cũng là bằng vào chút ít ngoại lực, miễn cưỡng đạt tới Xung Hào Cấp .

Giống như Đông Bá Tuyệt Ứng cừu gia ‘ Mặc Dương Thần Bạch ’, giống như vị này Phong Ma, cũng là như thế!

Bất quá Phong Ma đối với mình ngoan độc, thân thể trải qua Luyện Kim Đại Sư cải tạo, lại có luyện kim bảo vật, cộng thêm lâu dài ở trong sinh tử tôi luyện, thực lực của hắn nếu so với Mặc Dương Thần Bạch mạnh. Cùng chân chính Xung Hào Cấp cường giả chém giết cũng là không kém bao nhiêu .

"Vù vù ~~~ "

Thiên địa lực lượng áp bách, không khí vận vẹo , hỏa tinh đèn ánh đèn chiếu rơi xuống, một đạo áo đen thanh niên thân ảnh ra hiện tại rồi trên hành lang.

Phong Ma nhìn trước mắt người này.

Không khí vận vẹo , đối phương diện cho nhìn có chút mơ hồ, nhưng đối phương tuổi trẻ trình độ cùng đại khái dung mạo, Phong Ma minh bạch đối phương chính là Đông Bá Tuyệt Ứng!

"Ai bảo ngươi tới ." Áo đen thanh niên hướng hắn đi tới.

"Trốn."

Phong Ma không muốn động thủ.

Bởi vì chân chính Xung Hào Cấp, hắn vẫn không có thể lực giết chết! Hiện tại chỉ cần trì hoãn chút thời gian, đại ca của hắn là có thể phủ xuống.

"Ừ?" Áo đen thanh niên thấy đối phương muốn chạy trốn, mơ hồ hừ lạnh một tiếng.

"Không nói, vậy thì đi chết đi."

Chà.

Áo đen thanh niên trong tay trống rỗng xuất hiện rồi một cây trường thương, trường thương hóa thành một đạo quỷ dị độ cung kính người đường vòng cung, như vậy đường vòng cung, cả kia một cây trường thương tự thân cán thương cũng xuất hiện độ cung, có thể thấy được lực lượng to lớn chi hùng hồn.

"Thật là nhanh!" Phong Ma bị làm cho sợ đến một cái giật mình, quay đầu huy động liên tục ra khỏi trong hai tay Loan Dao liền làm ngăn cản, hắn cũng không nắm chắc ngăn trở, thuần túy bằng vào bản năng song đao cùng đi ngăn chặn.

"Đang!"

Trường thương mũi thương ẩn chứa lực lượng đáng sợ cùng xoay tròn lực đạo, để cho Phong Ma hai tay đều có chút tê dại, kim lòng không đậu chân đắc rút lui, điều này làm cho Phong Ma lộ ra hoảng sợ sắc.

Đúng vậy.

Mặc dù đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất thời gian còn rất ngắn tạm, nhưng trong khoảng thời gian này vẫn hấp thu thiên địa lực lượng cường hóa tự thân, đầu khí đã tăng lên tới Ngân Nguyệt cấp, mà thân thể lực lượng tốc độ toàn bộ phương diện tăng lên năm thành! Lại có ‘ Thiên Nhân Hợp Nhất ’ áp chế đối thủ, vừa luyện thành rồi Huyền Băng Thương Pháp tầng thứ hai ‘ huyết vũ ’, cho nên cho dù là dưới tình huống bình thường chiến lược, cũng so ra mà vượt lần trước cùng Thần Sứ đại nhân chém giết lúc lực lượng huyết mạch lúc bộc phát thực lực!

Loại điều này thực lực, cả kia vị có chút bất phàm Thần Sứ đại nhân ở đây sử dụng Cầm Thuật sau cũng bị giết chết.

Cái này Phong Ma nơi nào gánh vác được?

"Quá mạnh mẽ, làm sao sẽ như vậy..." Phong Ma song đao hoảng hốt vội vàng ngăn cản thứ hai thương.

Phát súng đầu tiên, lúc trước hắn chặn lại, bị chấn đắc lui về phía sau.

Thứ hai thương, hắn thế nhưng may mắn lần nữa ngăn trở, bất quá hai cánh tay cũng bị chấn đắc hoàn toàn chết lặng, hai tay nắm Loan Dao động tác cũng biến hình rồi.

Thương thứ ba...

"Phốc!"

Nhanh như thiểm điện, trường thương từ kia kinh hoàng muốn ngăn cản nhưng rõ ràng chậm Loan Dao bên cạnh xuyên qua, ở Phong Ma cổ họng nơi trong nháy mắt đâm vào đi theo thu hồi! Giống như khê hôn một cái.

"Ta, ta..." Phong Ma che cổ họng, tựa hồ nghĩ ngăn ngừa chảy ra máu tươi, muốn lưu lại tánh mạng.

Hắn thật không nghĩ tới, cho dù gặp phải Xung Hào Cấp, hắn lại nhanh như vậy liền bị giết chết!

Đồng Bá Tuyệt Ứng nhìn trước mắt băng bó cổ chậm rãi té xuống mang theo mặt nạ sát thủ: "Còn có thể miễn cưỡng ngăn trở hai thương, xem ra cũng có Xung Hào Cấp thực lực."

"Còn có ba con kiến nhỏ." Đồng Bá Tuyệt Ứng thiên địa lực lượng bao phủ xuống, khác ba cái sát thủ mọi cử động ở quan sát của hắn, hắn tùy thời có thể bóp chết.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Phủ Xuống

Trong bầu trời đêm luyện kim phi chu thượng, Hạng Bàng Vân đang quan sát phía dưới, ánh mắt lạnh lùng. (.)

Ông ~~~

Phía dưới tòa thành bảo kia trung bỗng nhiên thiên địa lực lượng bắt đầu khởi động, lấy Hạng Bàng Vân thị lực kinh người có thể rõ ràng thấy kia vận vẹo không khí tiếp theo tên áo đen thanh niên hướng Phong Ma đi tới, theo sát trong tay xuất hiện một cây trường thương, trong nháy mắt xuất thủ!

Liên tục ba thương, nhanh như thiểm điện, Phong Ma đã bị mất mạng!

"Ừ?" Hạng Bàng Vân con ngươi co rút lại, đi theo khóe miệng toét ra, màu đỏ như máu con ngươi bắn ra rồi trước nay chưa có tia sáng, "Thiên Nhân Hợp Nhất? Hai mươi hai tuổi Thiên Nhân Hợp Nhất? Hơn nữa còn một cái chiếu điện sẽ giết Phong Ma? Tốt, thật sự là quá tốt rồi, không nghĩ tới lần

này đi ra ngoài thử thời vận , thật đúng là để cho ta đụng phải như thế khó được đồ chơi!"

"Hai mươi hai tuổi liền Thiên Nhân Hợp Nhất, thực lực còn có thể mạnh như vậy! Hắn có đầy đủ thời gian đi từ từ tìm kiếm mình đường, sợ là có thành bước vào Siêu Phàm nắm chắc sao."

"Nếu như Long Sơn Lâu xác định Đông Bá Tuyết Ứng thực lực, sợ rằng những thứ kia Siêu Phàm tổ chức liền sẽ lập tức tới muốn mời rồi như vậy yêu nghiệt."

"Hoặc là, hắn đã gia nhập cái kia Siêu Phàm tổ chức?"

Hạng Bàng Vân nói thầm

Hắn, sống thời gian rất dài, tự nhiên tiếp xúc đến rất nhiều bí mật.

Cái thế giới này... Là Siêu Phàm Sinh Mệnh ! Loài người người phạm quân đội đối Siêu Phàm căn bản không có ý nghĩa, Siêu Phàm cửa mới là cái thế giới này chân chính người thống trị!

Mà Lục Đại Siêu Phàm tổ chức, chính là Siêu Phàm cửa tạo thành sáu tổ chức lớn.

Đế quốc? Đã sớm mục!

Lục Đại Siêu Phàm tổ chức, mới là cái thế giới này chân chính âm thầm thống trị lực lượng, mà tồn tại năm tháng cũng rất khá dài! Đại Địa Thần Điện, Huyết Nhận Từ Quân chính là Lục Đại Siêu Phàm trong tổ chức trong đó tương đối đặc thù hai cái.

"Trương lai Siêu Phàm Sinh Mệnh, đáng tiếc, người không có cơ hội bước vào Siêu Phàm rồi!" Hạng Bàng Vân trong mắt tràn đầy hưng phấn.

"Chờ ta ở đây!" Hạng Bàng Vân phân phó một tiếng.

"Vâng, chủ nhân." Không chế phi chu bọn người hầu cung kính nói.

Hồ.

Hạng Bàng Vân nhảy xuống.

Nói đến chậm chạp, Hạng Bàng Vân từ quan sát đến Phong Ma chết, chỉ có chẳng qua là hơi suy tư hạ liền nhảy xuống rồi.

...

Phía trong tòa thành trên đất trống.

Đông Bá Tuyết Ứng mới vừa giết Phong Ma, hơi nghi ngờ nhìn về phía Phong Ma thi thể bộ ngực vị trí, nơi đó có một có chút quý dị đồng xanh miêng hộ tâm, niêng hộ tâm thượng đường vân đề cho hắn cũng cảm thấy phi phạm: "Đây đồng xanh miêng hộ tâm, tựa hồ là ta đã thấy tốt nhất luyện kim bảo vật. kxs7. com "

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng mặt liền biến sắc, ngẩng đầu nhìn hướng trời cao.

Trên bầu trời.

Một đạo thâm Hồng Y bào mặt mũi giống như đao khắc trắng hán tốc độ cao hạ xuống, hắn áo bào phần phật, một cổ mắt thường có thể thấy được màu đỏ như máu khí lăng lầy hắn làm trung tâm hướng xuống phương đột nhiên đánh sâu vào ra!

Tựa như Ma Thần phủ xuống nam tử, Đông Bá Tuyết Ứng nhưng lập tức nhận ra rồi, loại này cấp bậc chính là cao thủ dung mạo đã sớm vẽ thành hình ảnh rồi.

"Hạng Bàng Vân?"

"Hừ!" Đông Bá Tuyết Ứng lập tức tâm niệm vừa động, hắn điều khiển thiên địa lực lượng cũng bắt đầu khởi động trực tiếp cùng kia màu đỏ như máu khí lăng ở trên không trăm mét nơi đụng vào nhau, oanh ~~~~ hai cổ mệnh môn lực lượng chính diện đụng nhau, bởi vì Đông Bá Tuyết Ứng tâm linh lực lượng cùng thiên địa hợp nhất, cho nên ở va chạm một sát na, lập tức cảm giác được kia màu đỏ như máu khí lăng trung ẩn chứa vô tận sát ý.

Giết! Giết! Giết!

Vô số hét hò trong lòng mình vang lên, Đông Bá Tuyết Ứng hơi có chút giật mình thủ đoạn của đối phương, nhưng dễ dàng liền kháng cự rồi này sát ý đánh sâu vào, Đông Bá Tuyết Ứng tâm chí bức nào kiên định, mà Thiên Nhân Hợp Nhất sau tâm linh của hắn lực lượng nhận được làm dịu đã sớm cường đại hơn, này sát ý hán cái vốn có thể không nhìn chỉ. Bất quá bình thường Ngân Nguyệt cấp hoặc là yếu hơn , đối mặt như vậy thực chất hóa sát ý đánh sâu vào, sợ sẽ đã sớm hù đích chân mềm ngã nhào trên đất rồi.

"Thế nhưng đem sát ý cùng thiên địa lực lượng hợp hai làm một? Cái kia màu đỏ như máu khí lăng, chẳng những có thiên địa lực lượng đánh sâu vào, còn

có sát ý đánh sâu vào." Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng giật mình, "Điều nói này Hạng Bàng Văn là kẻ điên, là một vô cùng đáng sợ sát thủ, chỉ một này sát ý quá lớn, liền không thể tưởng tượng nổi!"

"Đại ca tới."

"Đại ca tới, chúng ta được cứu trợ rồi!"

"Lấy đại ca thực lực, dễ dàng là có thể giết chết cái kia Đông Bá Tuyết Ứng." Kia ba tên sát thủ còn lại là mừng rỡ, bọn họ đối Hạng Bàng Văn có tin tưởng mù quáng, bọn họ đã sớm được chứng kiến Hạng Bàng Văn thực lực bức nào đáng sợ.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba đạo hàn quang chọt lóe.

Ở thiên địa lực lượng bao phủ xuống, hắc ám che dấu, ba tên sát thủ mọi người mở to mắt, bọn họ chỗ mi tâm cũng xuất hiện một cái lỗ nhỏ. (xem tiểu thuyết đi . .)

"Nếu cũng giết nhà ta rồi, còn muốn chạy trốn mạng?" Đông Bá Tuyết Ứng liếc mắt một cái thế thì ở dưới ba cổ thi thể, hắc mồi vừa rồi ném ra chính là ba miếng thoi hình dạng phi tiêu, hắc ở quận thành thời điểm mua một nhóm tài liệu vô cùng tốt đoán mầu! Giống như trước cũng mua một đồng lớn tương đối vừa tay phi tiêu, dù sao đối với giao một chút thực lực tương đối kém, dùng đoán mầu căn bản không đáng giá, loại này phi tiêu Đông Bá Tuyết Ứng mua một rương lớn từ phóng ở bên trong chiếc nhân trữ vật của mình rồi.

"Thật can đảm!" Hạ chính cấp tốc hạ xuống Hạng Bàng Văn trong mắt hàn quang chọt lóe, "Nhìn thấy ta tới, còn dám trực tiếp giết người của ta, này Đông Bá Tuyết Ứng ở sát ý của ta đánh sâu vào hạ tựa hồ một chút cũng không có được ảnh hưởng a."

...

"Tuyết Ứng, tại sao?"

"Đã xảy ra chuyện gì?" Phía trong tòa thành rất nhiều người cũng bị kinh động rồi.

Dù sao Đông Bá Tuyết Ứng vận dụng thiên địa lực lượng, liền làm không khí cũng vận vẹo, cái loại này lực lượng vô hình mặc dù không có thương tổn tới mình người, cũng làm cho rất nhiều người kinh động rồi.

Hơn nữa cùng Phong Ma giao thủ, trường thương cùng Loan Dao va chạm, mỗi một lần tiếng va chạm âm cũng rất vang!

Này cũng kinh động rồi tòa thành mọi người.

Chớ nói chi là... Đông Bá Tuyết Ứng thiên địa lực lượng, cùng phía trên kia màu đỏ như máu khí lãng va chạm hơn kinh người cảnh tượng rồi. Hai cô song phương không chế thiên địa lực lượng va chạm lúc tiếng vang liền giống như sấm đánh giống nhau.

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ứng mở miệng, làm Lưu Tinh Kỵ Sĩ nhanh nhất đi tới Đông Bá Tuyết Ứng bên cạnh Tông Lăng, có chút khiếp sợ.

"Người này thi thể trên người đồng xanh miếng hộ tâm, là một rất đặc thù luyện kim bảo vật." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Tông thúc người có thể xem một chút, hẳn là đối với người hữu dụng."

Xung Hào Cấp càng là kẻ lợi hại, những thứ kia luyện kim bảo vật trợ giúp lại càng nhỏ.

Tông Lăng gật đầu, trong nháy mắt liền đưa tay coi xuống kia đồng xanh miếng hộ tâm, hẳn còn tiếp theo tiếp tục lấy đi những thứ khác trữ vật bảo vật, binh khí, giáp khiên vân vân, nhưng bỗng nhiên ——

"Oanh! !!"

Từ mấy trăm thước cao không hạ xuống Hạng Bàng Văn, trực tiếp rơi vào nội thành bảo trên tường thành, hẳn đứng ở thành tường tường đồng thượng, kia màu đỏ như máu khí lãng mệnh mông đánh sâu vào mở, một chút ở trên tường thành đám binh sĩ trong nháy mắt bị đè bẹp, thậm chí phát ra hoảng sợ tiếng la, một chút thực lực yếu chút binh lính bị ép tới sắc mặt trắng bệch miệng mũi lỗ tai đều có vết máu rỉ ra.

Thật ra thì thiên địa lực lượng đối Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ, Lưu Tinh Kỵ Sĩ chỉ có có áp chế hiệu quả, có đúng không một chút binh lính bình thường nhưng có uy hiếp tánh mạng rồi.

"Ồ ta Hạng Bàng Văn trước mặt, còn dám giết người của ta!" Hạng Bàng Văn quan sát phía dưới Đông Bá Tuyết Ứng, "Đông Bá Tuyết Ứng, người thật rất có đảm lược."

"Rầm rầm rầm~~~~~"

Đông Bá Tuyết Ứng thao túng thiên địa lực lượng, còn lại là giống như khổng lồ vô hình cái chụp, bao lại chung quanh rộng lớn khu vực, cùng Hạng Bàng Văn chung quanh màu đỏ như máu khí lãng không ngừng va chạm.

"Hạng Bàng Vân?" Tông Lăng sắc mặt đại biến, cái này đáng sợ đại ma đầu? Xưng bá cả Thanh Hà Quận gần như trăm năm Xung Hào Cấp cường giả?

"Tông thúc, đi giúp ta chiếu cố tốt Thanh Thạch." Đông Bá Tuyết Ứng lập tức nói, thiên địa lực lượng dưới sự khống chế hần dĩ nhiên thấy được vậy có chút ít nghi ngờ đi ra khỏi cửa phòng Thanh Thạch.

"Tốt." Tông Lăng bất chấp ở lực soát thi thể rồi, chuyện này có thể sau từ từ sẽ đến, hần lập tức một nhảy dựng lên bay đến tòa thành chủ lầu lầu ba, đến Đông Bá Thanh Thạch bên cạnh.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Này, này cũng chuyện gì xảy ra?"

Thanh Thạch đều có chút mộng.

Lúc trước hần còn ở trong phòng trên giường ôm chần thương tâm ngủ thiếp đi, ca ca nhiều năm như vậy cũng không như vậy đối diện hần, hần ôm chần khóc, khóc khóc, dần dần liền ngủ mất rồi.

Bắt đầu khởi động thiên địa lực lượng, khổng lồ binh khí tiếng va chạm vang, cùng với hai vị Xung Hào Cấp thiên địa lực lượng va chạm, thậm chí phía ngoài truyền đến một chút kêu thảm thiết, Đông Bá Thanh Thạch thức tỉnh, lập tức đi ra.

Vừa ra tới...

Hần liền thấy, ca ca của hần Đông Bá Tuyết Ứng đang đứng ở dưới lầu, bên cạnh chạy đến một cỗ thi thể, nơi xa còn chạy đến ba cỗ thi thể.

Đồng thời chung quanh cảnh tượng cũng rất quỷ dị.

Không khí đều ở vẩn vơ .

Ca ca của mình bên này một mảng lớn rộng lớn khu vực giống như vô hình cái lồng khí, mà kia đứng ở thành tường tường đồng thượng thâm Hồng Y bào Ma Thân loại nam tử phát ra màu đỏ như máu khí lãng, vô hình khổng lồ cái chụp cùng kia màu đỏ như máu khí lãng ở va chạm.

Mà kia màu đỏ như máu khí lãng chỉ một nhìn bằng mắt thường rồi cũng không khỏi nảy sinh ra sợ hãi! Thanh Thạch kinh nghiệm ngăn trở tới luyện rất ít, sắc mặt cũng không khỏi có chút ít phát Bạch.

"Tông thúc, chuyện gì xảy ra?" Thanh Thạch có chút kinh hoảng không chừng, Tông Lăng còn lại là đi tới bên cạnh hần.

"Là Hạng Bàng Vân!" Tông Lăng trịnh trọng nói, "Là cả Thanh Hà Quận đáng sợ nhất sát thủ, so sánh với Tì Gia lão tổ ‘ Tì Lương Hồng ’ còn muốn đáng sợ! Chính là một chút Xung Hào Cấp ở trước mặt hần, bình thường cũng đi bắt quá một chiêu!"

"Cái gì." Thanh Thạch có chút mộng.

Xung Hào Cấp, cường đại cỡ nào?

Ở nơi này Hạng Bàng Vân trước mặt, một chiêu bị giết? Phải biết Tì Gia ở Thanh Hà Quận lấy thúng úp voi, dựa vào đúng là Tì Gia lão tổ! Nhưng Hạng Bàng Vân so sánh với Tì Gia lão tổ còn mạnh hơn?

"Đông Bá Tuyết Ứng, ta lần này tới, nhưng thật ra là bởi vì Huyết Nhận Tù Quán nhiệm vụ, là vì lấy đệ đệ ngươi Đông Bá Thanh Thạch tánh mạng." Thành tường tường đồng thượng Hạng Bàng Vân trên mặt có vẻ quỷ dị, thanh âm vang dội ở giữa không trung, "Ta đối giết ngươi không có gì hứng thú, ngươi biết điều một chút tránh ra, ta giết đệ đệ ngươi, ta quay đầu rồi đi. Dù sao Huyết Nhận Tù Quán cũng không giết cho ta ngươi tiền thưởng."

Hạng Bàng Vân là cố ý .

Nhiệm vụ lần này nhưng thật ra là Phong Ma đón , cho dù Hạng Bàng Vân giết, hần cũng không cách nào nhận lấy tiền thưởng!

Hần nói như vậy, cũng là đùa giỡn đùa giỡn cái này Đông Bá Tuyết Ứng, đùa bỡn Đông Bá Tuyết Ứng tâm cảnh, nếu như vì vậy có thể dao động Đông Bá Tuyết Ứng quyết tâm, liền tốt hơn. Làm làm một cái công khai bại lộ thân phận mình kẻ điên sát thủ, bị giết người, làm cái vốn cũng không phải là tiền thưởng! Giết người, đối với hần này kẻ điên bản thân liền là một loại hưởng thụ.

"Giết ta? Huyết Nhận Tù Quán nhiệm vụ?" Thanh Thạch ngây ngẩn cả người, này đáng sợ tràng diện lại còn là bởi vì tới giết của mình?

...

"Giết đệ đệ của ta?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn thành tường tường đồng thượng Hạng Bàng Vân, thanh âm lạnh như băng: "Trừ phi ta Đông Bá Tuyết Ứng chết, nếu không ai cũng đừng nghĩ đã thương đệ đệ của ta! Ngươi Hạng Bàng Vân cũng không được!"

"Ca ca!"

Ở tòa thành chủ lầu lan can bên cạnh nhìn đây hết thảy Thanh Thạch cảm thấy tâm đau xót, hần nhìn phía dưới không khí vẩn vơ hạ lộ ra vẻ có chút mơ

hồ ca ca thân ảnh, giống như lại thấy được cái kia từ nhỏ đến đại vẫn ở trước mặt hắn cái kia thân ảnh cao lớn, cái kia giống như núi bình thường vĩnh viễn che chở thân ảnh của hắn.

"Vì đệ đệ, người liền làm mạng cũng không muốn, thật là làm cho người cảm động a, đã như vậy... Vậy người liền đi chết đi!"

Hạng Bàng Vân đột nhiên sắc mặt dữ tợn, quát to một tiếng.

Hô.

Một đạo huyết sắc thân ảnh trong nháy mắt từ thành tường tường đồng thượng âm âm lao ra, một đạo lạnh thấu xương ánh đao xẹt qua khoảng không, bên cạnh tất cả những người khác chỉ một thấy một đạo kia tung hoành khoảng không xẹt qua mấy chục thước khoảng cách tuyết trắng ánh đao cũng sợ run sợ.

"Ca ca." Ở Tông Lăng bên cạnh Thanh Thạch khăn trương cũng run rẩy lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Giao Thủ

Mở ra không khí chính là tuyết trắng ánh đao trong nháy mắt đến trước mặt, Hạng Bàng Vân mặt mũi dữ tợn.

"Liền chút bồn sự ấy?" Đông Bá Tuyết Ứng trường thương đột nhiên thượng chọn, hô, đầu thương tựa như thẳng long xu thế cùng mang theo lao xuống thể giện phách xuống tuyết trắng ánh đao chính diện đụng vào nhau.

Oành!

Cứng đối cứng một tiếng nổ vang sinh ra mất thương có thể thấy được sóng xung kích hướng bốn phương tám hướng đánh sâu vào, bất quá ở thiên địa lực lượng cái lòng khí hạ không ngừng suy giảm cho tới biến mất.

Này vừa đụng đụng, Đông Bá Tuyết Ứng hai chân đột nhiên đi xuống trầm xuống, hoàn toàn vùi lấp đến đầu gối vị trí, bất quá chỉ có hai chân dốc hết sức chấn động xuống, bùn đất cát đá tất cả đều văng tung tóe. Mà Hạng Bàng Vân cũng là mượn lực phản chấn nói rơi xuống đất.

"Có chút khí lực!" Hạng Bàng Vân nhếch miệng cười một tiếng, nhưng hắn bỗng nhiên tay trái trung xuất hiện một quả huyết sắc phi tiêu.

Huru!

Phi tiêu xẹt qua chảy hết, bay thẳng đến bên cạnh tòa thành chủ lầu thượng cũng đang khăn trương ngắm nhìn Đông Bá Thanh Thạch vọt tới.

"Khúc khích khúc khích~" phi tiêu vốn là nhanh như thiểm điện, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng thời khắc duy trì thiên địa lực lượng cái lòng khí một mực bảo vệ đệ đệ, Tông thúc, Đồng thúc bọn họ bên này, Xung Hào Cấp cường giả thực lực là có mạnh yếu có khác, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng cùng Hạng Bàng Vân lẫn nhau có thể lợi dụng thiên địa lực lượng cũng là giống nhau như đúc, ai cũng áp chế không được người nào.

Nếu như quyết tâm bảo vệ một khu vực, đối phương cũng là phá không giải được.

Khúc khích xuy~ rồi tay phi tiêu, thời thời khắc khắc gặp phải thiên địa lực lượng ngăn cản, khiến nó độ bắt đầu giảm xuống, cũng mà còn có thiên địa lực lượng từ bên cạnh không ngừng 'đẩy', để cho phi tiêu thay đổi đường thẳng. Đông Bá Tuyết Ứng rõ ràng cảm giác được cả phi tiêu phi hành đường thẳng cong.

Phanh!

Phi tiêu bắn vào nơi xa tòa thành chủ lầu trên vách tường, khoảng cách Đông Bá Thanh Thạch, Tông Lăng bọn họ có khoảng hơn ba thước xa.

"Điều nói chúng ta Thanh Hà Quận đệ nhất cao thủ là người Hạng Bàng Vân, không nghĩ tới cùng ta giao thủ, còn muốn dùng đệ đệ của ta tới ảnh hưởng ta." Đông Bá Tuyết Ứng cười lạnh nói, "Thật làm cho ta xem thường."

"Sách sách sách, đến bây giờ còn ngông cuồng, ta liền cho người chết tâm phục khẩu phục." Hạng Bàng Vân lần nữa nhanh như tia chớp xuất đao.

Đao cực nhanh.

Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp giống như trước cực nhanh.

"Đang đang đang."

Song phượng trong nháy mắt hóa thành ảo ảnh giao thủ, nện bước biến ảo, Hạng Bàng Vân không ngừng tiến công tiến công nữa tiến công! Hắn một mực đi tới, muốn cùng Đông Bá Tuyết Ứng khoảng cách gần hơn.

Lui, lui, lui, Đông Bá Tuyết Ứng nhưng vẫn ở phía sau lui!

Nếu nói nhất thốn trường nhất thốn cường, sử dụng trường thương dài như vậy binh khí... Là cần cùng đối thủ tận lực giữ vững đầy đủ không gian khoảng cách, như vậy mới tốt hơn vùng trường thương ưu thế. Mà nếu như lẫn nhau thiếp thân chiến, hiển nhiên sử dụng đao Hạng Bàng Vân sẽ đạt được không lỗ ưu thế. Hạng Bàng Vân không ngừng vào, muốn cùng Đông Bá Tuyết Ứng gần người, Đông Bá Tuyết Ứng thì không ngừng lui duy trì lẫn nhau khoảng cách.

Suru suru suru! ! !

Song phượng độ bức nào mau?

Một cái không ngừng đi tới, một cái không ngừng lui về phía sau.

Đơn giản mấy lần giao thủ, bọn họ thậm chí ở tòa thành trên tường thành giao thủ, rồi sau đó liền ra khỏi thành tường, đến cả tòa thành phía ngoài đi.

"Mau mau mau, chúng ta mau cùng tới nhìn." Thanh Thạch có chút khẩn trương lo lắng.

"Không thể đi." Một bên Đồng Tam còn lại là vội vàng nói.

"Thanh Thạch, chúng ta ở nơi này nhìn." Tông Lăng còn lại là nói, "Nơi này địa thế đủ cao, vẫn có thể miễn cưỡng thấy nơi xa giao chiến động tĩnh, hơn nữa một khi không ổn chúng ta là có thể tiến vào tòa thành chủ lầu bên trong xuyên thấu qua nói chạy trốn! Nếu như cách chiến trường quá gần, đến đại ca của ngươi, Hạng Bàng Vân bọn họ tầng này lần... Sợ rằng không cẩn thận ngộ thương, là có thể giết chết chút ít Ngân Nguyệt cấp."

"Ừ." Thanh Thạch quả đắm chìm thật chắc, đốt ngón tay cũng trắng, lúc này hắn bỗng nhiên rất hận chính mình, tại sao đi qua như vậy không cố gắng tu luyện, hiện tại một chút bận rộn cũng không thể giúp!

Ban đầu ca ca đối với mình nói, muốn hảo hảo tu luyện, như vậy tương lai mới cứu ra cha mẹ! Mặc dù mình cũng cố gắng nỗ lực một đoạn thời gian ngắn, nhưng rất nhanh sẽ không nghị lực rồi. Nói thật... Cha mẹ đại biểu rất đặc thù hàm nghĩa, hắn cũng biết cha mẹ rất trọng yếu, nhưng hắn thật đối cha mẹ không có gì ấn tượng rồi. Hắn căn bản không cách nào kiên trì, rất nhanh liền lười nhác rồi.

Nhưng giờ phút này

Hắn cảm thấy trước nay chưa có khẩn trương, bởi vì... này lần gặp nguy hiểm chính là hắn ca!

"Anh ta rất lợi hại, nhất định có thể thắng, nhất định có thể." Thanh Thạch đứng ở trước lan can, ngắm nhìn nơi xa tòa thành thành tường ngoài hai đạo cao đi động thân ảnh, hắn là căn bản thấy không rõ hai đạo thân ảnh kia, chỉ cảm thấy là liên tiếp lùi tàn ảnh.

...

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Đang! Đang! Đang!

Hoặc là trầm thấp tiếng va chạm, hoặc là thanh thúy tiếng va chạm, song phượng bất đồng lực, hoặc là phòng ngự hoặc là tiến công, liền làm binh khí tiếng va chạm âm cũng không giống với. Đồng thời song phượng điều khiển thiên địa lực lượng, một cái vô hình cái lồng khí, một người khác là màu đỏ như máu khí lãng, cũng là lần lượt ở va chạm.

Đông Bá Tuyết Ứng liền làm chột lui rồi mấy bước, hắn ánh mắt trịnh trọng.

"Đi, đã ra là các người nhà tòa thành rồi?" Hạng Bàng Vân khoe miệng mang theo một nụ cười nhìn một dặm địa ngoài Tuyết Thạch Thành Bảo, "Sách sách, người hay là thật thật lợi hại, cùng ta giao thủ một mực lui về phía sau... Thế nhưng đem ta dẫn ra khỏi thành bảo, là sợ chúng ta giao chiến thương tổn được những thủ hạ của người? Người những thứ kia thân bằng hảo hữu?"

"Thủ hạ của người đã chết, người một chút cũng không thương tâm không tức giận?" Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên nói.

Phong Ma cùng với khác ba vị sát thủ chết đi, hắn chút nào không cảm giác được Hạng Bàng Vân bức nào đau lòng tức giận.

"Tức giận, có cái gì tốt tức giận? Lựa chọn làm sát thủ, nên có tử vong giác ngộ. Huống chi bọn hắn chết, theo có quan hệ gì?" Hạng Bàng Vân tùy ý nói, "Nếu như ta lần này không đi theo tới đây, bốn người bọn họ không giống với chết? Ta cùng đi theo rồi, còn có thể cho bọn hắn báo thù đâu rồi, bốn người bọn họ được cảm tạ ta người đại ca này a, ha ha..."

"Báo thù? Người rất tự tin." Đông Bá Tuyết Ứng cười lạnh nói, mới vừa rồi ngắn ngủi giao thủ để cho Đông Bá Tuyết Ứng phán đoán, này Hạng Bàng Vân ít nhất ở trong lúc giao thủ thực lực ở đối với mình lúc chỉ có hơi chiếm thượng phong! Cho dù này Hạng Bàng Vân có cái gì lợi hại thủ đoạn, nhưng chính mình nhưng là lực lượng huyết mạch cũng không phát.

Hơn nữa dựa theo Long Sơn Bảng thượng một chút cường giả miêu tả.

Đông Bá Tuyết Ưng cảm thấy, mình ở Thiên Nhân Hợp Nhất trước hẳn là liên miên cường có thể vào bảng, đứng hàng hai ba ngàn tên hẳn là không thành vấn đề. Như nay Thiên Nhân Hợp Nhất, thân thể mỗi ngày hấp thu thiên địa lực lượng trở nên cường đại, toàn thân thực lực tăng lên. Vừa luyện thành ‘ huyết vũ ’ thương pháp. . . Mới có thể đủ tiến vào trước một ngàn tên! Cùng Tì Lưong Hồng, Hạng Bàng Vân chênh lệch đã cũng rất nhỏ.

Thắng, có thể rất khó. Có đúng không Phương Tường muốn giết mình? Hi vọng hẳn là tương đối thấp.

Dĩ nhiên những điều này là do một chút bên ngoài tình báo chi tiết suy đoán, thật muốn phân sinh tử, vẫn phải là nhìn thực tế chém giết.

"Người ở trước mặt ta, không phải bình thường tự tin." Hạng Bàng Vân xuy cười một tiếng, "Cũng đúng, hai mươi hai tuổi là có thể Thiên Nhân Hợp Nhất, hơn nữa còn là lực lượng viên mãn như một Thương Pháp Đại Sư! Sách sách sách, nhanh như vậy liên lực lượng viên mãn như một rồi. Người là trước Thiên Nhân Hợp Nhất, hay là trước lực lượng viên mãn ?"

"Người đoán đâu?" Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

Lực lượng viên mãn như một Đại Sư cảnh giới, là rất khó đạt tới.

Giống như vị kia Thân Sư đại nhân, đã sớm Thiên Nhân Hợp Nhất rồi, vẫn không có năng lực lượng viên mãn như một.

Thiên Nhân Hợp Nhất. . . Là tôi luyện tâm linh!

Lực lượng viên mãn như một. . . Còn lại là tài nghệ đỉnh!

Có thật nhiều Xung Hào Cấp cường giả cũng là trước nắm giữ Thiên Nhân Hợp Nhất, rồi sau đó tâm linh lực lượng trở nên cường đại sau càng thêm rõ ràng cảm ứng tự thân, rồi sau đó mới từ từ lực lượng viên mãn như một !

Mà Đông Bá Tuyết Ưng bất đồng, Đông Bá Tuyết Ưng đi cũng không phải là trong sinh tử tôi luyện đường, hẳn đi thuần túy là cực kỳ vững chắc trụ cột, không ngừng hoàn thiện chính mình, kinh khủng vững chắc trụ cột, kinh người ngộ tính. . . Để cho hẳn ngành sanh sanh đích đạt tới lực lượng viên mãn như một chỉ cảnh, thương pháp ít nhất ở trên kỹ xảo đã đạt tới một loại cực hạn rồi.

Tài nghệ cao, cũng không có nghĩa là chém giết kinh nghiệm liên đầy đủ phong phú! Cho nên giống như Đông Bá Tuyết Ưng lần đầu tiên vào Hủy Diệt Sơn Mạch, vừa mới bắt đầu cũng là bó tay bó chân, nhưng rất nhanh không hề nửa bối rối, tự thân tài nghệ liên từ từ vung đi ra.

. . .

Kỹ gần với đạo!

Tài nghệ đỉnh, lại hướng lên. . . Đó chính là cao hơn tầng thứ. Khi đó thương pháp, đao pháp vân vân đem hơn bất phạm, bình thường cũng là Phạm Sinh Mệnh mới đạt tới cái loại này tầng thứ.

"Người nếu có thể ở Thiên Nhân Hợp Nhất trước, liên lực lượng viên mãn? Vậy người thì càng yêu nghiệt rồi." Hạng Bàng Vân huyết sắc trong con người hàn quang chọi lóe, "Bất quá người nữa yêu nghiệt cũng vô dụng, bởi vì người tôi nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Hồ.

Tiếng nói vừa dứt, Hạng Bàng Vân mang theo màu đỏ như máu khí lẫm, lần nữa giết qua .

Đông Bá Tuyết Ưng cũng là trong nháy mắt trường thương thoát ra, giống như rắn độc xuất động, cơ hồ trong nháy mắt chính là liên tục ba thương, chia ra đâm về Hạng Bàng Vân trước mặt lỗ, trái tim, cổ họng.

Mà lúc này

Ở Tuyết Thạch Sơn trên đỉnh núi Pháp Sư Lâu, nhóm lớn mọi người, bao gồm Bạch Nguyên Chi pháp sư, Không Du Nguyệt chờ một chút cũng tất cả đều đi ra. Thật ra thì Tuyết Thạch Thành Bảo bên trong động tĩnh cũng đã để cho Pháp Sư Lâu mọi người có chút nghi ngờ giết mình, mà theo Đông Bá Tuyết Ưng Hạng Bàng Vân hai người bọn họ chém giết ra khỏi thành bảo, động tĩnh lớn hơn nữa, Pháp Sư Lâu mọi người cũng ngó chừng bên này nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Nghẹn Họng Nhìn Trân Trối

Khổng Du Nguyệt lòng tràn đầy nghi ngờ tiêu sái ra Pháp Sư Lão, Pháp Sư Lão ngoài đã có một đám người rồi.

"Xung Hào Cấp cường giả ở giao chiến!"

"Hai vị Xung Hào Cấp!"

Bọn này trẻ tuổi các cũng rất kích động.

Khổng Du Nguyệt cũng xa xa nhìn lại, ánh trăng chiếu rọi xuống, chỗ xa xa đang có không lồ huyết sắc khí lãng cùng vận vẹo khác hoàn toàn không có sắc cái lồng khí đang không ngừng va chạm! Nơi xa cảnh tượng đều có chút vận vẹo, thiên địa lực lượng va chạm liên lụy phạm vi chừng hai ba trăm thước, rầm rầm rầm, giống như tiếng sấm vang rền, này uy thế để cho Khổng Du Nguyệt cũng theo đó run sợ, làm một gã pháp sư, kiến thức cũng là rất phong phú.

Nàng một cái liền nhận ra, đây căn bản là Xung Hào Cấp cường giả ở vận dụng thiên địa lực lượng a!

"Xung Hào Cấp?" Khổng Du Nguyệt có chút không dám tin tưởng ngó chừng kia hai đạo giao chiến thân ảnh, "Dĩ nhiên là hai vị Xung Hào Cấp, như vậy tồn tại, ở cả Thanh Hà Quận cũng là đứng ở chỗ cao nhất a, bọn họ tại sao sẽ ở Tuyết Thạch Sơn đỉnh giao chiến, chẳng lẽ là đi ngang qua?"

Kia hai vị đáng sợ cường giả mặc dù độ cực nhanh, nhưng giao chiến lúc cũng sẽ đột nhiên dừng lại, thậm chí bị chấn đắc lui về phía sau vân vân, cho nên Khổng Du Nguyệt rất nhanh liền thấy rõ Sở Nhị người khác khác bộ dáng.

Hạng Bàng Vân, nàng không nhận ra!

Nhưng phương kia, chính là cầm một cây màu ngân hồi trường thương áo đen thanh niên, chung quanh còn có bông tuyết bông bành.

Người này nàng liền quá quen thuộc!

"Đông Bá Tuyết Ứng!" Khổng Du Nguyệt ánh mắt tròn to, "Hắn, hắn, hắn là Xung Hào Cấp cường giả? Đây, điều này sao có thể, hắn mới hai mươi hai tuổi!"

Còn trẻ, cha của nàng Không Hải cái này khôn khéo thương nhân tự yêu cầu nàng tìm gã cho Đông Bá Tuyết Ứng! Thật ra thì Khổng Du Nguyệt đáy lòng vẫn có bức bối, bởi vì cha vẫn không trọng thị nàng, cho là cô bé cuối cùng phải gã đi ra ngoài! Thậm chí lúc trước cũng không nguyện mời hơn một cái tốt pháp sư làm Lão sư. Hay là bởi vì muốn kéo gần cùng Đông Bá Tuyết Ứng quan hệ, mới đưa nàng Khổng Du Nguyệt đưa đến Bạch Nguyên Chi pháp sư môn hạ.

Trở thành pháp sư sau, Khổng Du Nguyệt rất khác khổ, đồng thời nhãn giới cũng dần dần mở ra.

Nàng biết rồi nhiều hơn, biết rồi thiên hạ này rất lớn!

Ở vắng vẻ thành nhỏ ‘ Nghi Thủy Thành ’ xưng bá nhất phương Đông Bá Tuyết Ứng, ở toàn bộ thiên hạ coi là cái gì? Bất quá ở không có cơ hội tốt trước, nàng vẫn ẩn nhẫn, dù sao Đông Bá Tuyết Ứng cũng coi như một cái không tệ bị thai rồi.

Cuối cùng

Ti Gia thiên chi kiều tử ‘ Ti Trần ’ tới, Ti Gia, đây chính là Thanh Hà Quận lấy thúng úp voi gia tộc, ở cả An Dương hành tỉnh cũng là rất có địa vị! Nếu như có thể tiến vào như vậy gia tộc, như vậy tương lai có lẽ có cơ hội đi tới cao hơn vị trí . .

Ở nàng xem tới, ở Ti Gia trước mặt, Đông Bá Tuyết Ứng không đáng giá nhắc tới!

‘ Ti Trần ’ là nàng đi về phía cao hơn thiên địa một cái bậc thang, làm Đông Bá Tuyết Ứng phát hiện ra diện mục thật của nàng sau, nàng căn bản không cần.

Một cái địa phương nhỏ vô kê diên mà thôi, có cái gì quá không được.

"Đây, này. . ."

Khổng Du Nguyệt nhìn phía xa tựa như Thần Ma loại giao chiến hai đạo thân ảnh, nơi xa một chút núi đá sụp đổ, một chút núi đá ầm ầm hướng phía dưới núi lăn xuống, kia trong đó một đạo thân ảnh chính là nàng đi qua vô cùng người quen a.

"Các ngươi mọi người mau, đều nhanh cho ta đi núp!" Bạch Nguyên Chi đại sư râu ria rung động, hấn ra khỏi gầm thét, "Mau, cái kia dùng đao chính là Hạng Bàng Vân! Là Hạng Bàng Vân a! Các ngươi còn ngu đứng ở nơi này, muốn chết sao? Một khi lan đến gần các ngươi, trong nháy mắt các ngươi liền mất mạng."

"Hạng Bàng Vân?"

"Là Thanh Hà Quận đệ nhất cường giả Hạng Bàng Vân?"

"So sánh với Ti Gia lão tổ còn lợi hại hơn Hạng Bàng Vân?" Những thứ này pháp sư các đệ tử mọi người kinh hô, nhà mình Lão sư ở giảng bài lúc đã

sớm bình luận điểm quá Thanh Hà Quận một chút nhân vật lợi hại, trong đó trọng điểm giảng thuật Hạng Bàng Vên cùng Ti Lương Hồng, đây chính là cả Thanh Hà Quận hai mảnh trời! Bất kỳ một cái nào cũng có thể dễ dàng giết giống như chết Xung Hào Cấp, thực lực không thể tưởng tượng.

"Mau rút cho ta đi vào!" Bạch Nguyên Chi gầm thét.

Đệ tử khác cửa cũng mọi người hướng Pháp Sư Lâu đi tới.

...

Bạch Nguyên Chi cũng là vẫy tay một cái, ầm ~ Pháp Sư Lâu bên cạnh một tòa cự đại màu đen điều khắc bỗng nhiên động, đây là một giống như rét loại luyện kim sinh vật, màu đen bẹp quanh cơ thể biên cảnh còn có một chút sự mềm dẻo lá mỏng.

"Ti Trần lão đệ, hiện tại nguy hiểm vô cùng, ở Pháp Sư Lâu cũng không phải là tuyệt đối an toàn. Chúng ta hay là ngồi này ‘ Hắc Nguyệt Ngô Công ’, trước bay đến trên đi! Ở trên trời, liền không cần lo lắng bị liên lụy." Bạch Nguyên Chi nói.

"Tạ ơn Bạch lão ca rồi." Ti Trần lớn lên có chút tuần mỹ, đồng thời liền nói, "Nếu như có thể, cũng tiện thể thưởng Du Nguyệt sao."

"Ừ."

Bạch Nguyên Chi pháp sư nhìn thoáng qua Không Du Nguyệt cùng một chỗ khác Cơ Dung, liền phân phó nói, "Du Nguyệt, Cơ Dung, hai người các ngươi cũng tới đây. Bọn chúng ta một lát lại đi Tuyết Thạch Thành Bảo đem Thanh Thạch cũng mang theo!"

Bạch Nguyên Chi pháp sư có của mình suy tính.

Đang nhìn đến Hạng Bàng Vên cùng Đông Bá Tuyết Ứng chém giết kinh thiên động địa cảnh tượng, hân giống như trước bị trấn trụ, thiên nột, Đông Bá Tuyết Ứng thế nhưng có thể cùng kia hung danh lan xa Hạng Bàng Vên chính diện chém giết? Mặc dù hân cảm thấy trận chiến này Đông Bá Tuyết Ứng chiến thắng khả năng khá thấp, nhưng nói không chừng là có thể thắng đâu? Hoặc là giữ được một cái mạng đâu?

Cường giả như vậy, tất phải giao hảo a!

Khi hân xem ra, Không Du Nguyệt cùng Đông Bá Tuyết Ứng đi vô cùng gần! Cơ Dung cùng Thanh Thạch lại càng quan hệ thân mật! Hai cô gái này hay là mang theo tương đối khá.

"Vâng, Lão sư." Không Du Nguyệt, Cơ Dung cũng biết điều một chút tuân mệnh.

Bạch Nguyên Chi môn hạ khác một vị thân truyền đệ tử, đã sớm xuất sư đi ra ngoài xông xáo rồi.

"Hô!"

Hắc Nguyệt Ngô Công ở Bạch Nguyên Chi dưới sự thao túng, trong nháy mắt quanh co du tẩu nhất phi trùng thiên, phía trên ngồi Bạch Nguyên Chi, Ti Trần, Không Du Nguyệt, Cơ Dung bốn người. Hắc Nguyệt Ngô Công bay đến vài trăm thước chỗ cao, đồng thời hướng Tuyết Thạch Thành Bảo bay đi.

"Hạng Bàng Vên thế nhưng ra hiện tại này!" Ti Trần quan sát phía dưới hai đại cường giả quyết chiến, như cũ kinh hãi, "Cái kia Đông Bá Tuyết Ứng thế nhưng cùng hân chém giết không kém bao nhiêu! Làm sao có thể, này Hạng Bàng Vên cùng ta gia lão tổ là tương đối chính là nhân vật, theo ta được biết, Hạng Bàng Vên làm sát thủ, cũng giết quá một chút Xung Hào Cấp, bình thường cũng là một chiêu diện liền đánh chết, làm sao chém giết lâu như vậy!"

"Ti Trần lão đệ, ngươi kinh nghiệm hay là thiếu một chút." Bạch Nguyên Chi còn lại là bình luận, "Ngươi xem xuống phương hai người giao chiến động tĩnh, để cho chung quanh núi đá băng liệt cảnh tượng? Căn cứ của ta tính toán, bọn họ giao thủ sinh ra kinh khí liên lụy uy lực, đã xa tầm thường Xung Hào Cấp."

"Ừ." Ti Trần cũng khẽ gật đầu.

"Hạng Bàng Vên có thể xưng bá Thanh Hà Quận trên đất lâu như vậy, nhất định là có một chút lợi hại thủ đoạn." Bạch Nguyên Chi nói, "Trận chiến này, Đông Bá Tuyết Ứng hân hay là nguy hiểm a! Dĩ nhiên có thể cùng Hạng Bàng Vên giết đến nước này, hân cũng rất rất giỏi rồi, hân mới hai mươi hai tuổi, thật là không thể tưởng tượng nổi, bất khả tư nghị! Nếu như cho thêm hân năm sáu năm, sợ rằng thực lực của hân sẽ càng Hạng Bàng Vên, Ti Lương Hồng, thành cho chúng ta Thanh Hà Quận đệ nhất cường giả!"

Ti Trần không muốn tin tưởng, nhưng sự thật đang ở trước mắt.

"Là rất giỏi." Ti Trần than thở, "Thật rất giỏi, hai mươi hai tuổi liền lợi hại như thế, chúng ta cả Long Sơn Đế Quốc cũng vô cùng hiếm thấy sao, nói không chừng có hi vọng bước vào phạm."

Hai người bọn họ ở sợ hãi than.

Bên cạnh Không Du Nguyệt, Cơ Dung còn lại là rung động.

Cơ Dung sắc mặt có chút Bạch.

Nàng biết, ý tưởng của nàng cũng sai lầm rồi! Cái này Tuyết Thạch Thành Bảo cái gì tài phú cũng là trống rỗng, đáng sợ nhất cường đại nhất chính là Đông Bá Tuyết Ứng người này a!

Khổng Du Nguyệt giống như trước rung động.

"Cùng Đông Bá Tuyết Ứng giao thủ dĩ nhiên là Hạng Bàng Vân?" Khổng Du Nguyệt có chút mơ hồ.

Hạng Bàng Vân?

Thanh Hà Quận đệ nhất cường giả?

Đông Bá Tuyết Ứng hiện tại là có thể cùng hắn chém giết đến trình độ như vậy? Mới hai mươi hai tuổi a, tương lai nói không chừng cũng có thể bước vào trong truyền thuyết phạm sao!

Khổng Du Nguyệt cảm thấy trong lòng trống trơn, vừa lo lắng lại không có lực.

Một cái một bước lên trời cơ hội từng tại trước mặt nàng, nhưng nàng bỏ lỡ!

Tại sao không thể nữa ần ần a, nhiều ần ần một thời gian ngắn không phải có thể thấy trận đại chiến này rồi? Tại sao khi đó quyết định rút bỏ, cùng đệ đệ đều nói ra lời kia rồi? Nàng hôm nay cũng hiểu, tại sao Đông Bá Tuyết Ứng có thể biết nàng nói chuyện. Xung Hào Cấp đừng cường giả Thiên Nhân Hợp Nhất, nàng ngẫm lại cái gì, nơi nào giấu giếm ở?

"Hô." Khổng Du Nguyệt chậm rãi thở ra một hơi, buồn bã nếu mất.

Nếu như hoàn toàn hết hy vọng đập theo sát Đông Bá Tuyết Ứng, sợ rằng có thể đi vô cùng cao, thậm chí có ngấm đi tới cả Long Sơn Đế Quốc đứng đầu nhất địa giai tầng, đó là nàng hiện tại cũng không cách nào tưởng tượng Nhất Giai tầng.

Nàng bỗng nhiên ý thức được.

Nàng có lẽ đã bỏ lỡ nhân sinh là tối trọng yếu một lần cơ hội. Cả đời muốn gặp lại đến cơ hội như vậy, quá khó khăn.

"Không tốt, Hạng Bàng Vân bạo!" Bạch Nguyên Chi pháp sư bỗng nhiên kinh hô.

"Oành, oành, oành."

Phía dưới chiến đấu trình độ kịch liệt đột nhiên tiêu thăng một tầng lần.

Bất kể là trời cao Hắc Nguyệt Ngô Công, hay là Tuyết Thạch Thành Bảo bên kia mọi người tâm cũng treo lên rồi. Người nào đều có thể nhìn đến kia chiến đấu động tình đột nhiên tăng lên.

Đông Bá Tuyết Ứng bị oanh đánh bay ngược đụng vào trên núi đá, núi lớn rung động nứt nẻ ra vết rách to lớn, Đông Bá Tuyết Ứng hoảng hốt né tránh.

Lạnh thấu xương ánh đao từ trên trời giáng xuống.

Oành.

Đông Bá Tuyết Ứng bị chấn đắc lao đao liên tục lui về phía sau.

"Ha ha ha. . . Đông Bá Tuyết Ứng a Đông Bá Tuyết Ứng, mới vừa rồi ta cũng là chơi với ngươi chơi mà thôi, giống như ngươi vậy đồ chơi, chỉ sợ ta cả đời cũng khó gặp được một hai lần. Bất quá hiện tại ta không chơi, tổng này ngươi đi chết rồi!" Hạng Bàng Vân tiếng cười vang dội bầu trời, lực lượng của hắn độ toàn bộ phương diện cũng tăng lên một mảng lớn, đem Đông Bá Tuyết Ứng hoàn toàn áp chế.

Đông Bá Tuyết Ứng hết sức dùng thương pháp ngăn cản, nhưng bị đánh đích rất là chặt vật, ừng ừng, một đoạn không lồ vách núi cả cũng gãy lìa mờ, âm âm hướng phía dưới núi lăn xuống.

"Cùng ngươi cao thủ như thế giao chiến, ta được ích lợi không nhỏ a, bản muốn tiếp tục nhiều chém giết một lát đây! Đáng tiếc ngươi không muốn chơi tiếp tục rồi." Đông Bá Tuyết Ứng một cái chặt vật quay cuồng sau sau này nhảy rơi vào một khối trên tầng đá lớn, trong mắt không có chút nào kinh hoảng, có chút chẳng qua là điên cuồng hưng phấn, "Vậy thì chân chính phân sinh từ đi."

Đông Bá Tuyết Ứng bên ngoài thân xuất hiện mơ hồ huyết sắc khí lưu, tánh mạng của hắn hơi thở cũng đột nhiên tăng vọt.

Lực lượng huyết mạch, phát!

"Xem chiêu!"

Một đạo đáng sợ thương ảnh mang theo quét ngang thiên địa uy thế, quét qua hơn trăm thước khoảng cách, ầm ầm rút ra đánh tới, Hạng Bàng Vân cũng là dữ tợn một đao giận phách đi qua, kèm theo một tiếng nổ vang, Hạng Bàng Vân nhưng giật mình trừng to mắt không khỏi liên tục sau này rút lui rồi sáu bước, mỗi một bước cũng làm cho đỉnh núi mặt đất rung động, rồi sau đó thân thể đụng vào sau lưng trên một cây đại thụ, oanh, đại thụ cũng trực tiếp nổ.

Hạng Bàng Văn cũng có chút không dám tin tưởng, hần thể nhưng đang ở hạ phong!

"Cái gì!" Trên bầu trời đêm phượng, Hắc Nguyệt Ngô Công thượng Bạch Nguyên Chi pháp sư loại mọi người khó có thể tin tưởng to mắt.

"Tốt!" Ở Tuyết Thạch Thành Bảo khảm trưng nhìn Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam bọn người kích động lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Thấy Sự Không Ổn

Hô!

Kia khí thế ngập trời quét ngang mà đến trường thương, đang cùng Hạng Bàng Văn chiến đao sau khi va chạm, chỉ thấy Đồng Bá Tuyết Ưng hai cánh tay lực, cán thương xoay tròn vụn vụn ... Sinh ra kinh người độ cung, giống như một cái Giao Long từ trong nước thoát ra, tiếp tục đâm hướng Hạng Bàng Văn.

"Đang" Hạng Bàng Văn không dám cứng đối cứng, hai tay cầm chiến đao liền làm giảm bớt lực phòng ngự đồng thời chột lui!

"Thực lực của hần làm sao thoát cái tầng vọt nhiều như vậy? Đây, thực lực này tăng lên cũng quá nhiều rồi!" Hạng Bàng Văn không thể tin được, "Bình thường lợi hại chút ít đấu khí pháp môn là có chút liều mạng thủ đoạn, để cho đấu khí trong nháy mắt phát nhiều hơn, uy lực mạnh hơn! Nhưng bình thường tăng lên không sẽ như thế khoa trương."

Lực lượng gấp bội, loại này biên độ vẫn còn quá quá kinh người rồi.

Tựa như hai cái binh lính bình thường.

Một cái trăm cân khí lực, một cái hai trăm cân khí lực, nhất phượng hoàn toàn có thể treo lên đánh phượng kia!

Mà thực lực cường đại sau một cái năm vạn cân khí lực, một người khác mười vạn cân khí lực! Thật ra thì lúc chiến đấu chênh lệch hơn rõ ràng, bởi vì nhất phượng so sánh với phượng kia nhiều tức tức năm vạn cân lực đạo! Ở kỷ xảo phượng diện tương đối mà nói, sợ rằng hai ba chiêu yếu nhất phượng liền vứt bỏ tánh mạng rồi.

"Cho ta chết!"

Đồng Bá Tuyết Ưng cũng là tấn đi tới, trường thương như rồng, đón ngay cả công kích.

Phốc.

Trong nháy mắt xé rách không khí trở ngại, đâm về Hạng Bàng Văn trước mặt lỗ, Hạng Bàng Văn kinh hoảng né tránh né tránh, chiến đao liền làm đón đỡ.

"Ngăn chặn!" Một đâm lập tức chuyển làm băng sức lực, trường thương đầu thương trực tiếp băng Hạng Bàng Văn cũng trực tiếp bay lên đụng vào bên cạnh trên núi đá, núi đá trực tiếp nứt nẻ ra, hóa thành vô số Thạch Đầu.

"Gắt gao chết đi." Đồng Bá Tuyết Ưng nhất thương mau tựa như nhất thương, thương thương muốn đoạt mạng, ở trên lực lượng chiếm cứ ưu thế sau, Đồng Bá Tuyết Ưng kia liền miễn không dứt trường thương tiến công liền mang đến làm cho người ta hít thở không thông uy hiếp cảm, tựa hồ tùy thời có thể vứt bỏ tánh mạng.

...

Bên kia.

Hắc Nguyệt Ngô Công cũng là tấn đáp xuống rồi Tuyết Thạch Thành Bảo, Bạch Nguyên Chi lại càng nói: "Tông Lăng lão đệ, đồng lão đệ, còn có Thanh Thạch, các người đi lên! Chúng ta bay đến trời cao... Như vậy lãnh chủ đại nhân hần có thể hơn an tâm cùng Hạng Bàng Văn chém giết. Các người ở nơi này, nói không chừng Hạng Bàng Văn không thắng được sau trực tiếp thẳng hướng các người, tụi bay tới uy hiếp lãnh chủ."

"Tạ ơn đại sư rồi." Tông Lăng liền nói, đồng thời liền nói, "Đồng Tam, Thanh Thạch, chúng ta vội vàng đi tới."

Hắc Nguyệt Ngô Công, là tương đối không hề luyện kim sinh vật, thân thể hần có chút dài, bảy người ở nó trên lưng vẫn có thể thừa nhận được được , nếu như chen chúc chen chúc, mười người cũng có thể ngồi được xuống.

Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch tấn đi lên, cũng ngồi xuống.

Hồ.

Hắc Nguyệt Ngô Công tấn bắt đầu quanh co du tẩu hướng trời cao bay đi.

"Thanh Thạch." Cơ Dung nhỏ giọng nói.

Ở trên lưng Thanh Thạch, nhìn một chút bên cạnh Cơ Dung một cái, hẳn giờ phút này tâm tình đã cùng ban ngày lúc không giống với lúc trước.

Vẫn không buồn không lo bởi vì bạn gái chuyện, bởi vì ca ca quá mức bá đạo, cứ mặc cho tính nói ra một chút bị thương ca ca tâm mà nói. Nhưng bây giờ nhìn đến đó đánh một trận... Đặc biệt là thấy ca ca lúc trước thân ở nguy cơ, tùy thời có thể vứt bỏ tánh mạng. Hơn nữa trận chiến này còn là bởi vì mình gây nguyên nhân. Điều này làm cho lúc trước hẳn đối ca ca một điểm nhỏ tính tình sớm sẽ không có.

Có chăng qua là khẩn trương lo lắng.

Đồng thời ở không có đối ca ca một chút tức giận sau, hẳn tự nhiên có thể đứng ở tương đối công chính góc độ hồi tưởng ban ngày cùng ca ca nói rồi.

"Ta lúc ấy cho là ca ca là lời nói của một bên, rất nhiều là suy đoán. Nhưng trên thực tế... Cơ Dung nàng giống nhau là lời nói của một bên! Tương đối mà nói ca ca mà nói là Long Sơn Lâu tình báo làm dựa vào, Long Sơn Lâu giám sát thiên hạ, tình báo của bọn hắn hơn trị giá phải tin tưởng." Thanh Thạch thâm suy nghĩ, lâm vào tình yêu thanh niên tổng hội đầu óc nhiệt, đặc biệt lại là sơ luyện, hẳn lại là mười sáu tuổi cái này trẻ tuổi nhất dễ dàng đầu tuổi thọ.

Có ở đó ca ca sinh tử nguy cơ trước mặt, hẳn tỉnh táo rồi, hẳn mặc dù đơn thuần, mà dù sao không ngốc, ngược lại hẳn còn rất thông minh.

"Nếu như Long Sơn Lâu tình báo là hoàn toàn chính xác."

"Cơ Dung phụ thân mẫu thân kia cũng là cực kỳ giả nhân giả nghĩa mà hung ác người, Cơ Dung trong xương cũng rất ngoan. Như vậy người một nhà... Mọi người như thế?" Thanh Thạch có chút không rét mà run.

"Không tốt!"

Hắc Nguyệt Ngô Công mới vừa bay đến trời cao, Thanh Thạch còn không có cùng Cơ Dung nói chuyện, Bạch Nguyên Chi pháp sư liền sắc mặt đại biến.

Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ mọi người nhìn phía dưới.

Hình thức đúng là lần nữa sinh biến hóa.

Vốn là mặc màu đỏ sậm áo bào Hạng Bàng Văn, bên ngoài thân vẫn có một tầng huyết sắc chảy hết, cho nên cả người nhìn như huyết sắc thân ảnh! Kia huyết sắc chảy hết chính là của hắn hộ thân đầu khí! Nhưng hiện tại hắn bên ngoài thân một tầng hộ thân đầu khí hoàn toàn biến mất, đồng thời hơi thở của hắn cũng rõ ràng trở nên cường đại. Mặc dù ở trên không, bọn họ cũng kim lòng không đầu cảm thấy sợ hãi!

"Ta đã ba mươi năm không có toàn lực ứng phó, ngay cả Ti Lương Hồng lão gia hỏa kia cũng không nguyện cùng ta chân chính tranh tài một cuộc, Đông Bá Tuyết Ưng, người có thể làm cho ta toàn lực ứng phó, chết, người cũng nên thỏa mãn!" Hạng Bàng Văn hung lệ hơi thở ngập trời, đi qua chính là nhàn nhạt huyết sắc tròng mắt, hôm nay trở nên hoàn toàn màu đỏ như máu.

Đầu khí trong cơ thể kịch liệt phát tiêu hao.

Thậm chí liền làm hộ thân đầu khí cũng thu hồi trong cơ thể tới cùng ứng duy trì loại này tiêu hao.

Tiêu hao biên độ tăng vọt! Thực lực tự nhiên cũng tăng vọt!

Chân chính đứng đầu đầu khí pháp môn, bình thường đều có liều mạng thủ đoạn. Đông Bá Tuyết Ưng học cuối cùng là rất yếu trung phẩm đầu khí pháp môn « Hòa Diễm Tam Đoạn Pháp », cũng không có loại điều này liều mạng thủ đoạn, thật ra thì cho dù có cũng vô dụng, chỉ có Ngân Nguyệt cấp đầu khí nữa phát đối với hắn cũng không có gì dùng, Đông Bá Tuyết Ưng thân thể có thể sánh bằng đầu khí mạnh hơn nhiều lắm.

"Oanh."

Song phương ở va chạm.

Đông Bá Tuyết Ưng bị oanh đánh lần lượt rút lui, lần lượt né tránh.

"Không tốt." Đông Bá Tuyết Ưng sắc mặt đại biến, "Đây mới là Hạng Bàng Văn thực lực chân chính? Ta thực lực bây giờ, cùng Long Sơn Bàng năm trăm tên so với hay là kém không ít."

Mình đã lực lượng huyết mạch phát, đã toàn lực ứng phó!

"Xôn xao!"

Một đạo bạch sắc ánh sáng chột lóe rồi biến mất.

Đông Bá Tuyết Ưng giống như trước nhanh như thiểm điện hết sức né tránh, trường thương mũi thương cùng kia bạch sắc quang tuyến va chạm, để cho bạch sắc quang tuyến khê biến hướng, quét qua chung quanh.

Chung quanh núi đá, cây cối, cũng đều nhịp bị mổ ra.

"Đao thật là nhanh." Đông Bá Tuyết Ưng hết sức né tránh.

Hạng Bàng Vân cũng đã sớm lực lượng viên mãn như một, binh khí không thể thua kém với Đông Bá Tuyết Ưng, sở tu luyện đao pháp đồng dạng là vô cùng được, không thể thua kém với « Huyền Băng Thương Pháp » ! Mà kinh nghiệm so sánh với Đông Bá Tuyết Ưng muốn phong phú hơn. Ở toàn thân thượng chiếm cứ ưu thế sau, Đông Bá Tuyết Ưng lập tức cảm thấy nguy cơ, mỗi một lần ngăn cản cũng cảm thấy cố hết sức.

...

Trên bầu trời, Hắc Nguyệt Ngô Công thượng Thanh Thạch, Tông Lăng, Bạch Nguyên Chi pháp sư bọn họ mọi người khẩn trương lên, Không Du Nguyệt, Cơ Dung tất cả cũng trong lòng suy nghĩ phức tạp, khẩn trương nhìn phía dưới.

"Muốn chết?" Cơ Dung mặc dù khẩn trương, nhưng có chút mong đợi.

"Đông Bá Tuyết Ưng." Không Du Nguyệt tâm thái cũng rất mâu thuẫn, nếu như Đông Bá Tuyết Ưng chết trận, nàng lúc trước buông tha cho Đông Bá Tuyết Ưng coi như sáng suốt ! Nhưng khác một phương diện nàng đối Đông Bá Tuyết Ưng cũng không có bao nhiêu oán hận, thậm chí thời gian dài chung đụng, ít nhất cũng là nàng rất người quen, cứ như vậy chết trận, trong lòng nàng cũng sẽ có chút ít khó chịu.

"Ca!" Thanh Thạch khẩn trương so sánh, Tông Lăng, Đồng Tam cũng là như thế.

Ba người bọn hắn mới là nhất khẩn trương.

Đông Bá Tuyết Ưng là ba người bọn hắn sinh mệnh người thân nhất rồi, Tông Lăng, Đồng Tam từ nhỏ nhìn Đông Bá Tuyết Ưng lớn lên, cũng giống như chính mình hải từ đối đãi giống nhau, như thế nào không khẩn trương lo lắng?

Nhưng ba người bọn hắn không có biện pháp khác, chỉ có thể như vậy nhìn.

...

Suru suru suru.

Đông Bá Tuyết Ưng thân pháp như điện, ở lực lượng phát sau, hấn độ mau kinh người, thương pháp hoàn toàn hóa thành ảo ảnh lần lượt ngăn cản, hấn đem chính mình hoàn toàn nghiền ép đến cực hạn.

Hạng Bàng Vân nhưng độ nhanh hơn, đao pháp nhanh hơn mạnh hơn.

Tuyết Thạch Sơn đỉnh núi chung quanh một mảnh đông hỗn độn, đi qua một chút đại thụ, núi đá rất nhiều cũng nát bấy.

"Không thể tiếp tục như vậy được nữa." Đông Bá Tuyết Ưng cái trán cũng là mồ hôi hột, "Quá cố hết sức rồi, như vậy chém giết đi xuống tùy thời có thể vứt bỏ tánh mạng."

"Trốn."

Đông Bá Tuyết Ưng lúc chiến đấu, cũng vẫn rất chú ý đệ đệ bọn họ, làm Bạch Nguyên Chi đại sư mang theo đệ đệ, Tông thúc Đồng thúc bọn họ ngồi Hắc Nguyệt Ngô Công đến trời cao, Đông Bá Tuyết Ưng cũng là không có quá lo lắng nhiều. Hắn hiện tại muốn làm chính là... Giữ được mạng của mình!

Suru!

Đông Bá Tuyết Ưng tiếp theo một lần binh khí va chạm, trong nháy mắt mượn lực phi chạy một lui chính là hai ba trăm thước xa, tấn hướng nơi xa chạy trốn.

Hắn chạy!

"Trốn? Người chạy thoát sao?" Hạng Bàng Vân nhẹ nhàng cười thân hình chột lóe liền đuổi theo giết đi qua, độ rõ ràng nhanh hơn chút.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Truy Đuổi Chiến

Đông Bá Tuyết Ứng liều mạng chạy nhanh, để lại một đạo mờ hồ tàn ảnh, chung quanh hấn thiên địa lực lượng bắt đầu khởi động ngăn cản phía sau màu đỏ như máu khí lãng đánh sâu vào! Hạng Bàng Vân sắc mặt dữ tợn đuổi theo, khoảng cách song phương không ngừng thu nhỏ lại.

Mặc dù nhìn không thấy tới sau lưng tình hình, nhưng thiên địa lực lượng lại có thể cảm ứng được Hạng Bàng Vân là không gây tiến tới gần.

"Hấn độ so với ta mau a."

Đông Bá Tuyết Ứng độ quá là nhanh, chỉ có mấy lần bay tán loạn liền chạy chạy tới cả Tuyết Thạch Sơn một mảnh bên vách núi duyên.

Suru!

Hai chân dốc hết sức, đập một cái địa!

Đông Bá Tuyết Ứng từ bên vách núi thượng một nhảy ra, bay qua giữa không trung, hướng nơi xa đối diện khác một tòa núi lớn phóng qua đi.

"Hừ." Hạng Bàng Vân cũng là đồng dạng trong nhảy mắt lao ra núi cao, đột nhiên nhảy hướng Đông Bá Tuyết Ứng tiếp tục đuổi giết mà đến.

Đến bọn hấn tầng này lần, lại có thiên địa lực lượng làm giảm tốc, từ cao tới đầu độ cao nhảy xuống cũng không chuyển! Quan trọng nhất là... Thiên địa lực lượng phụ trợ bình thường cũng là có ngàn cân khí lực, chỉ cần thân thể nhẹ trọng không có quá một ngàn cân, thậm chí đều có thể tiến hành một chút tương đối chậm phi hành.

Nhưng này loại phi hành quá chậm quá chậm.

Phải biết, một đầu Lưu Tinh Cấp loài chim bay ma thú hai cánh chấn động liền mấy vạn cân khí lực, cộng thêm kết cấu thân thể, phi hành độ có thể tấn tiêu thẳng đến gần âm trình độ! Giống như Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ những thứ này Xung Hào Cấp, chỉ có mượn thiên địa lực lượng điểm này phụ trợ... Phi hành độ quá chậm, bất kể là phi chu, một chút loài chim bay luyện kim đồ vật, loài chim bay ma thú cũng có thể xa xa bỏ rơi bọn họ, có thể bình thường Điều Nhi cũng so với bọn họ bay đích mau.

Hơn nữa trên không trung là không rất dễ dàng mượn lực .

Lực từ cái sinh, chân chính là cái! Tỷ như nhất thương đâm ra, một đao bổ ra, bình thường lực lượng từ chân truyền ra. Nhi tại không trung dưới tình huống, chân là không có pháp lực , dù sao thiên địa lực lượng chỉ có thể gánh vác được ngàn cân khí lực, Xung Hào Cấp loại này đáng sợ tồn tại hai chân dốc hết sức? Thiên địa lực lượng căn bản là bày không được bọn họ, ở giữa không trung chiến đấu bọn họ thực lực đều không thể vung đến mức tận cùng.

Cho nên bọn họ rất ít trên không trung giao chiến.

"Oành!"

Ở thiên địa lực lượng phụ trợ , nhảy qua 300m, trực tiếp ầm ầm rơi vào đối diện khác một tòa núi lớn giữa sườn núi thượng, Đông Bá Tuyết Ứng hai chân rơi nơi mặt đất cũng là đột nhiên chấn động, đi theo hấn không chút do dự tiếp tục bay cao lùi.

Oành, Hạng Bàng Vân cũng rơi vào này giữa sườn núi thượng, đã ở điên cuồng đuổi theo.

Trốn, trốn, trốn!

Hai người độ bão tố đến cực hạn.

Núi lớn, con sông đối với bọn họ mà nói cũng như cùng đất bằng phẳng, thậm chí đang bay lùi , Đông Bá Tuyết Ứng trường thương đảo qua bên cạnh một chút cự thạch, cự thạch bay lên trực tiếp đập hướng về phía sau Hạng Bàng Vân, nhưng Hạng Bàng Vân thân hình chợt lóe chỉ có một cước đâm ở trên đá lớn tiếp tục đuổi tới, hấn cũng sẽ không ngu ngốc đi đến bỏ ra này cự thạch, như vậy liền lãng phí thời gian.

Khoảng cách song phương không ngừng rút ngắn.

Mới mấy hơi thở thời gian chạy qua rồi ba hòn núi lớn, mới từ thứ tư tòa núi lớn một nhảy ra, Hạng Bàng Vân liền đuổi tới, ở giữa không trung hai người bắt đầu lại một lần giao phong.

"Khúc khích."

Đông Bá Tuyết Ứng xoay người đối mặt Hạng Bàng Vân.

Ở giữa không trung, Hạng Bàng Vân mang theo bay hướng thế, chiến đao hóa thành một đạo bạch sắc ánh sáng, Đông Bá Tuyết Ứng trường thương đi ngăn cản cho đến cứng đối cứng, nhưng Hạng Bàng Vân nhưng đao pháp vừa chuyển , căn bản không để cho Đông Bá Tuyết Ứng cứng đối cứng cơ hội.

Hai người bọn họ cũng rất thông minh.

Bởi vì một khi cứng đối cứng, Hạng Bàng Vân sẽ gặp được lực phản chấn nói độ giảm đi! Đông Bá Tuyết Ứng ngược lại có thể mượn lực vừa chạy ra một mảng lớn!

"Muốn không cứng đối cứng liền giết ta?" Đông Bá Tuyết Ứng cười lạnh, trong tay trường thương hoặc là hóa thành một đạo đường vòng cung, trường thương mũi thương giống như nước chảy nước xoáy, không ngừng xoay tròn... Hoặc là hóa thành nhanh như thiểm điện tập kích! Trường thương chung quanh bông tuyết bông bành, để cho Hạng Bàng Vân trong lúc nhất thời không cách nào được như ý.

Muốn không dựa vào lực lượng, đơn thuần dựa vào kỹ xảo độ phá vỡ Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp phòng ngự? Quá khó khăn, dù sao song phương chênh lệch còn không có thái quá đến một ít loại trình độ.

Ở giữa không trung song phương giao thủ hơn mười chiêu.

Đồng.

Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt rơi vào một tòa núi lớn giữa sườn núi thượng, ở rơi xuống đất một sát na, hấn liền lập tức biến hướng hướng một bên lao ra. Theo sát rơi xuống đất Hạng Bàng Vân chỉ có thể nữa truy đuổi.

"Đáng chết, không dựa vào lực lượng chính diện áp chế, ta rất khó giết hấn rồi a." Hạng Bàng Vân âm thầm gật đầu, "Hay là toàn lực ứng phó chính diện áp chế! Cho dù tạm thời bị hấn mượn lực chạy trốn, nhưng mỗi một lần ta cùng hấn giao thủ, ta cũng có hi vọng thủ thắng giết hấn rồi."

Thay đổi sách lược sau.

Nhất thời hoàn toàn bắt đồng rồi.

"Oanh."

Một chỗ loạn thạch trên ghềnh bãi, bên cạnh chính là chạy chồm chân có mấy ngàn thước rộng đích thanh hà.

Đông Bá Tuyết Ứng cùng Hạng Bàng Vân lần nữa giao thủ.

Ở giao thủ lúc Đông Bá Tuyết Ứng cũng không dám đưa lưng về phía Hạng Bàng Vân, phải dừng lại chính diện nghênh kẻ địch.

Song phương chém giết, trong nháy mắt giao thủ hơn mười chiêu.

Đông Bá Tuyết Ứng vẫn tìm kiếm cơ hội, cứng đối cứng cũng không phải là tùy thời cũng có thể mượn lực, tỷ như đối phương là hướng xuống gần phách! Chẳng lẽ còn có thể mượn lực hướng dưới đất chui? Hạng Bàng Vân mặc dù chính diện áp chế cũng là tận lực không để cho Đông Bá Tuyết Ứng chạy trốn. Nhưng giao thủ chiêu số nhiều, vốn phải nhận được cơ hội. Dù sao sinh tử đánh giết, rất nhiều chiêu số toàn bộ bằng bản năng, căn bản không cho phép khủng hoảng.

"Trốn." Đông Bá Tuyết Ứng lần nữa hiện cơ hội, mượn lực phản chấn nói lập tức một lú chính là hai ba trăm thước, trực tiếp đập trên thanh hà thao thao nước sông mặt chạy vội.

"Đáng chết, lại bị hấn trốn thoát." Hạng Bàng Vân máu đỏ trong con ngươi tràn đầy điên cuồng, "Mỗi một lần cùng ta giao thủ ngươi cũng là ở bên bờ sinh tử bồi hồi, ta xem ngươi có thể chống được khi nào!"

Song phương một trước một sau, ở chạy chồm thanh hà nước sông thượng như giẫm trên đất bằng, điên cuồng đuổi theo.

...

Trên bầu trời đêm.

Hắc Nguyệt Ngô Công đang liễu mạng phi hành, phía trên cũng xuất hiện một đạo mưa lát phát màn hào quang, màn hào quang bên trong chính là Bạch Nguyên Chi pháp sư, Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam, Khổng Du Nguyệt, Tì Trần, Cơ Dung loại bảy người, bọn họ cũng khẩn trương nhìn phía dưới một cuộc kinh thế hãi tục truy đuổi chiến, nhìn hai người kia ở thanh hà trên mặt nước như giẫm trên đất bằng hóa thành ảo ảnh chạy nhanh.

Truy đuổi chiến song phương, cũng tuôn ra rồi để cho bọn họ kinh hãi thực lực.

Hạng Bàng Vân, đã bị làm cho thi triển ra rồi đấu khí pháp môn bí thuật. Đông Bá Tuyết Ứng cũng đã sớm lực lượng huyết mạch phát!

Theo lý thuyết loại này phát, Hạng Bàng Vân cùng Đông Bá Tuyết Ứng tiêu hao cũng rất nhanh, may là hai người bọn họ cũng Thiên Nhân Hợp Nhất, thời thời khắc khắc đều có thiên địa lực lượng không ngừng rót vào thể nội bổ sung, cho nên đánh lâu dài năng lực mới lâu chút ít! Nếu như không phát mà nói, hai người bọn họ chính là chiến đấu thượng mấy ngày mấy đêm cũng sẽ không lực lượng hao hết.

"Quá là nhanh, hai người bọn họ độ quá là nhanh."

Bạch Nguyên Chi, Tì Trần bọn họ cũng cảm thấy rung động.

"Bọn họ hay là một bên truy đuổi, một bên giao thủ." Tỉ Trần cũng sợ hãi than nói, "Thậm chí chạy nhanh trên đường còn có núi lớn, còn có con sông, còn có núi rừng! Nhưng chúng ta là trên không trung vẫn là thẳng tắp truy tung, truy tung đứng lên cũng còn như vậy cố hết sức, này Hắc Nguyệt Ngõ Công độ sợ là có âm một nửa."

"Đón gần một nửa sao, lần này phía trên người hơi nhiều, bình thường có thể quá một nửa ." Bạch Nguyên Chi gật đầu.

Đến gần âm một nửa độ, trên không trung thẳng tắp phi hành truy tung, cũng rất cố hết sức, có thể tưởng tượng phía dưới hai cái đáng sợ tồn tại độ bức nào cực nhanh.

"Đây chính là hần lực lượng sao?" Không Du Nguyệt nhìn phía dưới hai đạo gần giống, gần thành, gần bằng ảo ảnh truy đuổi thân ảnh, không khỏi nín hơi, nâng đi qua vẫn cho rằng Đông Bá Tuyết Ứng cũng chính là một võ kẻ điên, nhưng nâng hiện tại mới cảm giác được sai hơn thái quá, lực lượng như vậy đã đủ để cho người phạm tuyệt vọng, người phạm chính là mười vạn đại quân trăm vạn đại quân, ở lực lượng như vậy trước mặt cũng là chê cười!

"Hai người bọn họ mặc dù không phải là phạm, cũng đã đến gần phạm rồi." Bạch Nguyên Chi nói, "Nghe nói Long Sơn Bảng thượng xếp hạng phía trước nhất, thậm chí có chém giết một chút kém Tiểu Phạm thực lực! Hạng Bảng Văn xếp hạng năm trăm tên, hẳn là gần như phạm thực lực."

"Đến gần phạm?"

Những người khác nhìn phía dưới truy đuổi chiến hai người, cũng rung động.

"Ca." Thanh Thạch quả đắm chìm thật chắc quan sát phía dưới, vừa vì mình có như vậy ca ca là tự hào kiêu ngạo, lại không có so sánh với khăn trương lo lắng, thậm chí còn có áy náy, bởi vì ... này đánh một trận cũng là bởi vì hần chuyển đưa đến, mặc dù Đông Bá Tuyết Ứng chưa bao giờ trách hần, thậm chí cảm thấy được ở loại tình huống đó, đệ đệ tự vệ ở dưới phản kích là rất bình thường.

Nhưng Thanh Thạch chính là cảm thấy áy náy khó chịu tự trách, đặc biệt là ban ngày lúc mới vừa cùng ca ca cãi nhau một đoàn.

"Ca, người nhất định có thể còn sống sót, nhất định." Thanh Thạch từ nhỏ đến lớn cũng không có khăn trương như vậy lo lắng quá, nếu như ca ca thật đã chết rồi, hần cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, cái loại này kết quả hẳn thậm chí cũng không dám suy nghĩ nhiều.

...

Đông Bá Tuyết Ứng ở điên cuồng chạy trốn.

Vù vù hô, gió bên tai ở gào thét, chung quanh hết thấy cảnh tượng ở cao lui về phía sau. Chỉ có kia Hạng Bảng Văn đang không ngừng tiến tới gần.

Đào mất hai người bọn họ ở truy đuổi trong chiến đấu đã giao thủ chín lần, bọn họ đã chạy trốn tới rồi ngoài trăm dặm.

"Đã đến." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía trước một ngọn cao lớn nguy nga xuyên thấu tầng mây núi lớn, "Ta Đông Bá Tuyết Ứng duy nhất mạng sống cơ hội, ở nơi này!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Trên Hắc Phong Nhai

Đông Bá Tuyết Ứng rất nhanh đi tới dưới chân núi, lại bắt đầu bay đi trên núi hướng, suu suu suu, thân thể hóa thành tàn ảnh lần lượt đi lên bay tán loạn, một chớp mắt liền thoát ra hai ba trăm thước độ cao. Mà Hạng Bảng Văn cũng giống như trước không chút do dự ở phía sau đuổi theo, hai người bọn họ một trước một sau, không ngừng hướng đỉnh núi tiến tới gần, chỗ ngồi này nhìn như nguy nga núi lớn. . . Ở Đông Bá Tuyết Ứng, Hạng Bảng Văn trước mặt bọn họ liền giống như đất bằng phẳng đường bằng phẳng.

"Vừa hướng núi lớn xông lên?" Hạng Bảng Văn lúc trước đã bay qua khá hơn chút núi lớn rồi, vừa mới bắt đầu còn không có làm chuyện, nhưng theo chung quanh gió càng ngày càng mãnh liệt, hần sắc mặt liền thay đổi, "Nơi này là. . . Hắc Phong Nhai?"

"Cái này Đông Bá Tuyết Ứng thể nhưng hướng Hắc Phong Nhai chạy tới?" Hạng Bảng Văn lập tức liền minh bạch tính toán của đối phương.

Hắc Phong Nhai bản thân thật cũng không bao nhiêu nguy hiểm.

Nhưng Hắc Phong Nhai bên cạnh núi uyên. . . Chính là đại danh đỉnh đỉnh tuyệt địa ‘ Hắc Phong Uyên ’.

Phải biết rằng Hủy Diệt Sơn Mạch là cả 6 trên mặt đất ma thú hội tụ nhiều nhất địa phương, loài người cùng ma thú đứng đầu nhất Phạm Sinh Mệnh va chạm đã kéo dài vô tận năm tháng! Mặc dù rất nhiều thời đại, ra đời giống như Long Sơn Đại Đế này một ít rất giỏi tồn tại, cũng không thể chân chính diệt sạch ma thú nhất tộc! Ma thú muốn ăn thịt người loại, loài người muốn giết ma thú.

Người phạm quân đội cũng lần lượt càn quét chung quanh, song phương Phàm Sinh Mệnh sinh tử đánh giết cũng là chột có sinh.

Cho nên ở Hủy Diệt Sơn Mạch, cũng lưu lại rồi một chút đáng sợ chiến đấu đưa đến khu vực đặc biệt, thậm chí có chút ít khu vực đối Phàm Sinh Mệnh cũng gặp nguy hiểm. Những thứ này khu vực. . . Phần lớn cũng là ở Hủy Diệt Sơn Mạch nội bộ chỗ sâu! Về phần đang Hủy Diệt Sơn Mạch phía ngoài cũng có vài chục nơi, trong đó ‘ Hắc Phong Uyên ’ chính là Hủy Diệt Sơn Mạch ngoài đếm trăm dặm một chỗ tuyệt địa.

Ở thật lâu trước đây thật lâu. . . Hắc Phong Uyên liền là như thế bộ dáng rồi, nơi này có thể nói tuyệt địa!

"Người nghĩ đi Hắc Phong Nhai?" Hạng Bàng Vân sắc mặt dữ tợn, điên cuồng đuổi theo.

"Đi đúng là Hắc Phong Nhai, người sợ?" Đông Bá Tuyết Ứng ở phía trước bay tán loạn.

"Đáng chết!"

Hạng Bàng Vân điên cuồng đuổi theo.

Ở ngọn núi lớn này giữa sườn núi thượng, đại khái song phương bay tán loạn rồi hai nghìn mét hơn độ cao , lần nữa giao thủ! Lần này giao thủ Hạng Bàng Vân rất muốn giết chết Đông Bá Tuyết Ứng, nhưng hấn mặc dù chiếm cứ thượng Phong, nhưng song phương chênh lệch cũng không còn đến tuyệt vọng trình độ. Huống chi thấy sinh cơ, Đông Bá Tuyết Ứng chiến ý mạnh hơn càng thêm liều mạng ngăn cản.

Một lần cứng đối cứng mượn lực sau, Đông Bá Tuyết Ứng tiếp tục xông lên.

Vù vù hô, chung quanh Phong Đô càng lúc càng lớn, Phong Đô là màu xám tro Phong, càng đi lên trong gió màu đen càng thêm nồng nặc.

"Nhanh đến rồi." Đông Bá Tuyết Ứng cũng chẳng bao giờ đã tới, chẳng qua là biết cái chỗ này đáng sợ mà thôi.

"Không đuổi kịp." Hạng Bàng Vân muốn ở Đông Bá Tuyết Ứng đã tới Hắc Phong Nhai trước lần nữa giao thủ, hãy nhìn khoảng cách của song phương, hiển nhiên không còn kịp rồi.

Suru!

Đông Bá Tuyết Ứng liên tục bay tán loạn, cuối cùng tới nơi này tòa núi lớn chỗ cao nhất, đó là trụ lồi chừng hai ba trăm thước đỉnh núi, trên đỉnh núi không có một ngọn cỏ. Chung quanh hơn là có thêm một mảnh màu đen cuồng phong ở gào thét.

"Hắc Phong Nhai." Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở đỉnh núi này, nơi này trụ lồi đỉnh núi chính là Hắc Phong Nhai!

Ở Hắc Phong Nhai bên cạnh, có màu đen cuồng phong khổng lồ nước xoáy, kia Hắc Phong nước xoáy phạm vi có khoảng mấy ngàn thước, tựa hồ tịch quyền thiên địa hết thảy, cảnh tượng này cực kỳ rung động, Xung Hào Cấp cường giả ở nó trước mặt cũng cảm giác được của mình nhỏ yếu.

Màu đen nước xoáy đi thông cả núi nguyên chỗ sâu nhất.

"Thật là mạnh gió." Mặc dù đứng ở trên Hắc Phong Nhai, Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm giác được phảng phất có mấy ngàn cân lực đạo tùy thời tác dụng ở trên người, thậm chí càng là hướng vách đá đi, này cuồng phong sức gió lại càng lớn thậm chí hơn ngàn cân, cũng là Xung Hào Cấp cường giả mới vững vàng đứng ở trên Hắc Phong Nhai, cho dù Ngân Nguyệt cấp Kỳ Sĩ mặc dù lực lượng xa nghìn cân, vừa vận thể gấp như vậy cuồng phong cũng là đứng không vững , thậm chí sẽ bị trực tiếp tịch quyền trừ cuốn vào kia Hắc Phong Uyên.

"Ha ha, Hạng Bàng Vân, người dám ở trên Hắc Phong Nhai cùng ta sinh đánh một trận tử chiến sao?" Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương, ngó chừng cũng giống như trước đi lên Hạng Bàng Vân.

Hạng Bàng Vân nhìn chung quanh cảnh tượng, sắc mặt cũng khó nhìn.

Bọn họ cũng có thể ở trên Hắc Phong Nhai đứng vô cùng ổn, chỉ khi nào sinh tử đánh giết, song phương cao di động, đặc biệt là binh khí va chạm lực đạo phản chấn. . . Không cẩn thận có thể đã bị chấn ra Hắc Phong Nhai, một khi bay lên, thiên địa lực lượng phụ trợ cũng là ngàn cân lực lượng căn bản không cách nào chống cự Hắc Phong Uyên cuồng phong, kia cũng sẽ bị tịch cuốn vào.

"Người biết Hắc Phong Uyên lợi hại không, đây cũng là một chỗ tuyệt địa, đã có vài chục lịch vạn niên sử, một khi rơi vào đi, Phàm Sinh Mệnh của có lẽ có thể còn sống đi ra ngoài. Nhưng là phạm trở xuống Xung Hào Cấp! Mặc dù đếm mười vạn năm có không ít Xung Hào Cấp đi xuống thám hiểm! Nhưng thật sự tiến vào chỗ sâu , không có một người nào, không có một cái nào có thể sống đi ra." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Phạm trở xuống, dám thâm nhập vào đi đều chết hết!

Dĩ nhiên có lẽ không muốn người biết may mắn còn sống sót , nhưng ít nhất ở công khai tình báo ghi lại ở bên trong, không người nào có thể sống đi ra ngoài, bởi vậy có thể thấy được nó nguy hiểm đáng sợ.

"Phàm Sinh Mệnh hơn đã nói, Hắc Phong Uyên, Hắc Phong nước xoáy uy lực vô cùng, một khi bị cuốn vào không ngừng hạ xuống, độ càng lúc càng nhanh, Xung Hào Cấp cũng sẽ tươi sống bị ném chết!" Đông Bá Tuyết Ứng nói tiếp những thứ này kinh khủng nguy hiểm nơi, muốn đề cho Hạng Bàng Vân kiêng kỵ.

Đúng là như thế.

Dưới tình huống bình thường, Xung Hào Cấp không thể nào từ trên cao ngã chết! Nhưng Hắc Phong Uyên, một khi bị cuốn vào, cuồng phong thật lớn, hạ xuống độ có càng lúc càng nhanh, rất nhanh sẽ quá âm, đạt tới vô cùng kinh khủng độ. Xung Hào Cấp cường giả cũng không pháp giảm, về điểm này thiên địa lực lượng ở Hắc Phong nước xoáy chỗ sâu căn bản vô dụng. Một khi cùng Thâm Uyên dưới đáy đụng nhau! Xung Hào Cấp cường giả sẽ trực tiếp ngã chết!

Cho nên liền làm đệ nhất Quan Đô nhìn không quá đi, những thứ kia từng có qua thám hiểm bình thường là dọc theo vách đá từ từ đi xuống dò, trừ phi trên đường lùi bước, nếu không dám thâm nhập vào đi cũng giống như trước đều chết hết. Hiển nhiên Hắc Phong Uyên nguy hiểm xa xa không chỉ cuồng phong đơn giản như vậy.

"Người rất tốt." Hạng Bàng Vân huyết sắc trong con ngươi tràn đầy sát ý, "Tốt vô cùng, ta Hạng Bàng Vân đã thật lâu thật lâu không có bị bức bách đến nước này rồi, hay là ta lúc tuổi còn trẻ thực lực kém hơn lúc đối mặt bức này nguy hiểm."

"Bất quá ta đã sống hơn một trăm năm, chết thì đã có sao? Ha ha. . ."

"Huống chi, làm sát thủ, ta liền không có sợ chết quá! Hôm nay ta liền cùng người Đông Bá Tuyết Ưng ở trên Hắc Phong Nhai tranh tài một cuộc, xem một chút ta và người, rốt cuộc người nào sẽ chết!" Hạng Bàng Vân bắt đầu hướng Đông Bá Tuyết Ưng đi tới, hắn vừa mới bắt đầu đi vô cùng chậm, rồi sau đó từ từ tăng nhanh, hiển nhiên ở thích ứng loại này cuồng phong ảnh hưởng.

Song phương thiên địa lực lượng như cũ ở va chạm.

Nhưng này điểm thiên địa lực lượng, ở cuồng phong hạ lộ ra về như vậy nhỏ yếu.

"Thật là có can đảm sắc." Đông Bá Tuyết Ưng trong mắt cũng là chiến ý, "Vậy thì xem chúng ta ai sống ai chết!"

Chỗ này là hấn nghĩ đến duy nhất sinh cơ địa phương.

Dù sao hấn cho dù chạy trốn, cũng trốn không thoát quá xa, Hạng Bàng Vân một mực truy đuổi chém giết, trốn cũng là có thể trốn chung quanh một hai trăm dặm phạm vi. Hướng ‘ Nghi Thủy Thành ’ trốn? Đối Hạng Bàng Vân, Đông Bá Tuyết Ưng mà nói, Nghi Thủy Thành cái bản nhất điểm uy hiếp cũng không có. Hướng Hủy Diệt Sơn Mạch chỗ sâu chui, nhưng Tuyết Thạch Thành Bảo khoảng cách Hủy Diệt Sơn Mạch bên ngoài đều có gần nghìn dặm, khoảng cách chỗ sâu thì càng xa, lực lượng của mình huyết mạch phát cũng chống đỡ không đến lúc đó!

Hắc Phong Nhai là hấn nghĩ đến duy nhất địa phương, nơi này nguy hiểm vô cùng.

Hạng Bàng Vân nếu như biết khó mà lui không muốn liều mạng, vậy thì tốt nhất.

Nếu như Hạng Bàng Vân thật như cũ động thủ, song phương giao chiến, có lẽ không cẩn thận một phương nào liền bị cuốn vào Hắc Phong Uyên!

Nơi này bên ngoài nhân tố ảnh hưởng lớn hơn nữa, mình mới còn sống cơ!

"Giết!" Hạng Bàng Vân động, trong nháy mắt thoát ra thấp thân thể trong tay chiến đao trực tiếp chém ngang hướng Đông Bá Tuyết Ưng hai chân.

"Đang."

Trường thương lập tức đón đỡ, đồng thời cho đến lui về phía sau giảm bớt lực.

Bình khí lực va đập Đạo Cách ngoài cường đại, hơn nữa chung quanh cuồng phong tịch quyền, kim lòng không đậu tấn lui về sau, thậm chí không cẩn thận hai chân cách mặt đất, chân cũng bị mất dựa vào, mắt thấy sẽ bị cuốn vào Hắc Phong Uyên, Đông Bá Tuyết Ưng cũng là lập tức trong tay trường thương chột lóe, oành! Trường thương đâm trên mặt đất, trong nháy mắt mượn lực bắn ngược hướng nơi xa né tránh mở.

"Ồ trên Hắc Phong Nhai chiến đấu quả thật hoàn toàn không giống với." Đông Bá Tuyết Ưng cũng thất kinh, hấn biết nơi này lợi hại, cũng có chuẩn bị tâm tư, nhưng hấn giống như trước không có ở này chiến đấu quá.

"Đông Bá Tuyết Ưng, bàn về kinh nghiệm chiến đấu ta nhưng so sánh với người phong phú nhiều." Hạng Bàng Vân nhẹ nhàng cười tiếp tục đánh tới.

Ở Hắc Phong Nhai đỉnh núi, ở cuồng phong, hai người bọn họ bắt đầu điên cuồng đánh giết.

Oanh.

Hạng Bàng Vân bị chấn đắc lui về sau, hấn cũng là ngay cả đám đao bổ vào trên núi đá tới mượn lực, sau đó tiếp tục điên cuồng thẳng hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

Đông Bá Tuyết Ưng một lần trường thương thượng chọn, muốn đem Hạng Bàng Vân trực tiếp cho tới giữa không trung đi để cho hấn không có cách nào mượn lực bị cuốn vào Thâm Uyên. Nhưng Hạng Bàng Vân nhưng là căn bản không tiếp chiêu, dù sao hấn chiếm cứ thượng Phong, quyền chủ động trong tay hấn.

Song phương cũng liều mạng muốn đem đối phương giết chết, này Hắc Phong Nhai trên đỉnh núi cũng xuất hiện đại lượng vết rách khe rãnh, đại lượng Thạch Đầu quảng bị vô tận cuồng phong cuốn vào Hắc Phong Uyên chỗ sâu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Công Lao Lớn

Hắc Phong Nhai quá cao, cũng xuyên thấu tầng mây.

Ở trên tầng mây chỗ cao, Hắc Nguyệt Ngô Công đang lơ lửng ở đây, rết trên lưng Bạch Nguyên Chi pháp sư, Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam, Không Du Nguyệt, Cơ Dung, Tì Trần loại mọi người cũng khăn trương nhìn phía dưới cái kia một cuộc đại chiến.

"Hắc Phong Nhai, thế nhưng ở trên Hắc Phong Nhai phân sinh tử!" Bạch Nguyên Chi sợ hãi than.

Hắc Phong Nhai bên cạnh ‘ Hắc Phong Uyên ’ phía trên là khổng lồ Hắc Phong nước xoáy, khổng lồ nước xoáy, nhấc lên vô tận cuồng phong, dường như bầu trời địa cũng bị rung chuyển cũng đang run rẩy vận vẹo . Loại này uy thế để cho bọn họ nhìn đều có chút sợ.

Mà ở gào thét Hắc Phong ở bên trong, hai đạo thân ảnh đang trên vách núi điên cuồng đánh giết .

"Bọn họ hiện tại rất nguy hiểm, một khi thoát ly mặt đất, không có căn cứ, cũng sẽ bị cuốn vào Hắc Phong Uyên." Bạch Nguyên Chi nói, "Cuốn vào Hắc Phong Uyên... Chúng ta những người phạm tục cũng là hắc phái chết không thể nghi ngờ , sợ rằng chỉ có Phạm Sinh Mệnh mới có thể sống đi ra ngoài."

"Này Hạng Bàng Vân, tại sao đuổi theo anh ta không tha!" Thanh Thạch gấp đến độ thân thể chiến, "Hắn không phải là muốn giết ta sao? Anh ta cùng hắn vừa rồi không có thù hận, tại sao hắn không để ý sinh tử ở trên Hắc Phong Nhai cùng ta ca chém giết?"

"Đúng vậy a."

Bạch Nguyên Chi lắc đầu, "Lúc trước một đường đuổi giết cũng thì thôi, trên Hắc Phong Nhai đúng là rất nguy hiểm, Hạng Bàng Vân như cũ không buông bỏ... Ai, khó trách đều nói hắn là kẻ điên, lấy giết chóc làm thú vui! Hắn cùng ý nghĩa của chúng ta là không đồng dạng như vậy. Hoặc là đối với hắn mà nói ca ca người chính là tốt nhất con mồi sao."

"Đáng chết, đáng chết, tại sao phải như vậy." Thanh Thạch lo lắng nhìn phía dưới đánh giết hai đạo thân ảnh trong tên kia sử dụng trường thương áo đen thanh niên, đó là ca ca hắn, hắn là tối trọng yếu thân nhân.

...

Thời gian từng giây từng phút trong quá khứ.

Đồng Bá Tuyệt Ưng hoàn toàn đi lại ở bên bờ sinh tử, hắn thậm chí có ý nhích tới gần Hắc Phong Nhai bên cạnh, để cho Hạng Bàng Vân hơn có điều cớ ky.

Oành!

Song phương một lần giao thủ tách ra, Hạng Bàng Vân không có tiếp tục công kích, mà là gắt gao ngó chừng Đồng Bá Tuyệt Ưng.

"Đầu khí của ngươi còn không có tiêu hao quang?" Hạng Bàng Vân có chút không cam lòng.

"Làm sao, đầu khí của ngươi mau tiêu hết sạch? Ta đã nói rồi, ngươi thi triển đầu khí bí thuật hợp lại đến hiện tại rồi, hắn là cũng mau không có mới đúng." Đồng Bá Tuyệt Ưng trong mắt nhưng có chút hưng phấn, thành công, chính mình mượn Hắc Phong Nhai nguy hiểm hoàn cảnh, để cho Hạng Bàng Vân vẫn tồn tại cớ ky, cho nên mới có thể chống đỡ hơn thời gian dài, thời gian lâu dài rồi, phải biết song phương đều là phát trạng thái.

Hạng Bàng Vân thi triển đầu khí bí thuật, đầu khí tiêu hao độ là kịch liệt bạo tăng . Đồng Bá Tuyệt Ưng cũng là lực lượng huyết mạch phát, thể lực cũng đang không ngừng tiêu hao.

Mặc dù thiên địa lực lượng bổ sung, nhưng bổ sung là cân không nổi tiêu hao .

Cuối cùng, Hạng Bàng Vân đầu khí có chút mau không chịu nổi!

Này một đường sinh cơ, chính mình cuối cùng đem cầm!

"Đầu khí của ngươi làm sao sẽ so với ta còn nhiều?" Hạng Bàng Vân không thể tin được, hắn sống bao lâu, đầu Khí Tu được đã đến Liễu Phàm trở xuống viên mãn trình độ, hắn pháp môn hơn là của hắn ‘ phụ thân ’ truyền thụ cho hắn , theo lý thuyết ở Xung Hào Cấp trung so với hắn đầu khí càng

hiều là quá hiếm thấy. Chớ nói chỉ là một cái mới vừa bước vào Xung Hào Cấp không bao lâu tiểu tử rồi.

Hắn nào biết đâu rằng.

Đồng Bá Tuyết Ứng tiêu hao chính là thể lực! Kéo dài tính thượng hiển nhiên tỷ đấu chọi tức muốn hơn lâu một chút.

"Người đầu khí mau không có , tiếp tục hợp lại đi xuống chính là người đã chết!" Đồng Bá Tuyết Ứng ngoảnh nhìn đối phương, Hạng Bàng Vân độ so với hắn mau, hiện tại đầu khí còn có còn sót lại, nếu như hiện tại lập tức trốn... Hoàn toàn có thể đưa vút rất xa.

"Đồng Bá Tuyết Ứng."

Hạng Bàng Vân không có chút nào kinh hoàng, hắn huyết sắc con người nhìn trước mắt áo đen thanh niên, "Ta rất bội phục ngươi, ngươi năm nay mới hai mươi hai tuổi, là có thể Thiên Nhân Hợp Nhất, hơn nữa lực lượng viên mãn như một! Thậm chí có thể cùng ta chém giết đến đoạn đường này độ, bản về thực lực ngươi mặc dù so với ta cùng Ti Lương Hồng cũng muốn yếu một ít, nhưng cũng đủ để xếp hạng Long Sơn Bảng trước một ngàn tên."

"Hai mươi hai tuổi, cứ như vậy rất cao, ngươi còn có rất dài tuổi thọ tiếp tục đi hợp lại, ngươi cơ hồ thành hi vọng tương lai có thể bước vào phạm."

"Vừa vào phạm... Đó chính là một người khác tánh mạng tăng thứ."

Đồng Bá Tuyết Ứng nhưng cảm thấy không ổn.

Không đúng.

Theo lý thuyết đầu khí mau tiêu hết sạch, Hạng Bàng Vân hoặc là nắm chắc thời gian tiếp tục công kích, hoặc là nên lập tức buông tha cho rút lui mới đúng. Làm sao ở nơi này nói nhảm?

"Một cái tương lai phạm, giết chết ngươi, đây cũng là công lao lớn!" Hạng Bàng Vân bỗng nhiên dừng cười một cái, oanh ~ hắn toàn bộ thân hình bỗng nhiên bắt đầu biến hóa, tần bắt đầu bành trướng, hơn nữa bành trướng da mặt ngoài xuất hiện đại lượng vảy màu đen... Cơ hồ một chớp mắt thời gian, trước mắt Hạng Bàng Vân liền biến thành một đầu tức tức thân dài quá mười thước bốn vó màu đen dị thú.

Bốn vó dị thú, một cặp lân giáp cánh, mắt của nó màu lại càng màu đỏ như máu, toàn thân Hắc Sắc Lân Giáp mặt ngoài đều có được nhàn nhạt huyết sắc ở lưu chuyển, quỹ dị khó lường, tán hơi thở để cho Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy không lộ uy hiếp.

Thân thể của nó độ cao chừng sáu thước.

Cao như thế lớn một đầu ma thú ra hiện tại trước mặt, Đồng Bá Tuyết Ứng hoàn toàn sợ ngây người.

"Ma... Ma thú?"

"Ngươi không phải là loài người!" Đồng Bá Tuyết Ứng không thể tin được, "Ma thú, còn là ma thú trong dị chủng?"

Hắn cơ hồ trong nháy mắt liền phán định.

Trước mắt chính là một đầu đáng sợ cấp sáu ma thú! Hơn nữa hay là dị chủng!

Cấp sáu ma thú, ở trên thực lực là cùng Xung Hào Cấp tương đối! Bình thường ma thú thật ra thì cũng là nhiều như vậy, loài người trong thư tịch đều có ghi lại, một cái là có thể nhận ra. Mà ‘ dị chủng ’ là đại biểu một chút rất đặc thù trong thư tịch thậm chí cũng không ghi lại ma thú, là thức tỉnh rồi thái cổ huyết mạch ma thú.

Thái cổ thời đại viễn cổ tánh mạng, có Cự Nhân, cũng có loại thú.

Cho nên ma thú trong giống như trước có cực kỳ hiếm thấy có thể thức tỉnh thái cổ huyết mạch, cùng nhân loại hơn dựa vào đầu khí không giống với, các ma thú dựa vào chủ yếu là thân thể, cho nên thức tỉnh thái cổ huyết mạch ma thú dị chủng cũng phi thường đáng sợ.

"Hừ hừ." Bốn vó hắc giáp ma thú huyết sắc trong con người tràn đầy điên cuồng.

Nó được ‘ phụ thân ’ ban cho, biết dùng người loại thân thể.

Rồi sau đó dung nhập vào thế giới loài người ...

Loài người người phạm, cho dù Xung Hào Cấp cũng không cách nào càng hai trăm tuổi thọ, trừ phi giống như Ti Lương Hồng loại này thân thể chuyển thành Huyết Yêu loại tình huống đặc biệt. Mà hắn dùng tên giả ‘ Hạng Bàng Vân ’ ở thế giới loài người cũng hơn một trăm năm, cho dù lần này không bại lộ, quá chút ít năm hắn cũng phải ẩn lui trở về.

Lần này, Phong Ma nhận nhiệm vụ.

Thật ra thì Hạng Bàng Vân là không mảnh lấm vào , nhưng nghe được Huyết Nhận Từ Quán nhiệm vụ trong tình báo nói ‘ Đồng Bá Tuyết Ứng ’ có thể là Xung Hào Cấp cường giả, hắn lúc ấy liền trong lòng vừa động! Hai mươi hai tuổi a, còn trẻ như vậy, Huyết Nhận Từ Quán sẽ không bán tên không

đích, nếu như Đông Bá Tuyết Ưng thật sự là Xung Hào Cấp cường giả, còn trẻ như vậy Xung Hào Cấp tương lai hoàn toàn có hi vọng phạm.

Giết chết thiên tài như vậy, tuyệt đối là công lao lớn! So sánh với giết những khác Xung Hào Cấp mười hai mươi công lao còn lớn hơn, cho nên Hạng Bàng Vân chủ động theo tới rồi.

Sự thật so với hần dự liệu còn muốn kinh người.

Cái này Đông Bá Tuyết Ưng, chẳng những Thiên Nhân Hợp Nhất, thậm chí lực lượng viên mãn như một, hơn nữa liên làm thực lực cũng tăng lên tới đến gần hần địa bộ liễu, đáng sợ như thế yêu nghiệt, cả Long Sơn Đế Quốc cũng hiếm thấy a, lớn như vậy công lao hần có thể buông tha cho?

Cho nên không tiếc hết thầy hần cũng muốn giết chết Đông Bá Tuyết Ưng!

Từ vừa mới bắt đầu!

Hần cùng tới đây, mục đích của hần liền là người này loại thiên tài.

"Đông Bá Tuyết Ưng, chịu chết đi." Bốn vó hắc giáp dị thú trong nháy mắt lao ra.

"Dĩ nhiên là ma thú dị chủng." Đông Bá Tuyết Ưng cũng biết không ổn, lúc này thân hình di động chính là nhanh như tia chớp một đâm.

Bốn vó hắc giáp dị thú nhưng căn bản không cần, mặc cho này một đâm đâm vào lồng ngực của nó trên lân phiến, trên lân phiến xuất hiện vết rách, lại không có thể hoàn toàn đâm thủng! Hơn nữa này dị thú thân thể mặt ngoài lân phiến là chồng lên ở chung một chỗ, sợ là được xuyên thấu hai ba tấm lân phiến mới đâm vào thân thể hần bên trong.

"Hô." Bốn vó hắc giáp dị thú móng nhọn nhưng trực tiếp giậm bỏ nhào mà đến.

Nó bốn vó cũng chừng hơn ba thước dài, tráng kiện có lực, móng vuốt thượng sắc bén móng vuốt giống như một thanh chuỗi đao phong, hai cái vó trước trao đồng thời đánh tới, uy thế ngập trời.

Đông Bá Tuyết Ưng liền làm chặt vật trên mặt đất hết sức lùi mở.

"Thực lực của nó, so sánh với nhân thân trạng thái hạ mạnh hơn!" Đông Bá Tuyết Ưng sinh ra tuyệt vọng chi niệm, chênh lệch quá xa, ma thú dị chủng ‘ Hạng Bàng Vân ’ lần giáp phòng ngự cực cao, của mình trường thương cũng đâm không thủng, thực lực như vậy làm sao đánh? Nếu như nói nhân thân trạng thái hạ Hạng Bàng Vân đại khái Long Sơn Bàng năm trăm tên, sợ rằng hiện tại không có một trăm tên, đã ở trước hai trăm tên.

Điều này cũng rất bình thường.

Ma thú, đương nhiên là chân chính hình thái hạ mạnh hơn, loài người thân thể dù sao tương đối yếu nhược nhiều.

"Hô. Hô. Hô."

Bốn vó hắc giáp dị thú ‘ Hạng Bàng Vân ’ nhanh như tia chớp liên tục ba lần phi phác, lần giáp của nó cánh chim vỗ hạ lực lượng bức nào mạnh? Nếu như phi hành nó độ có thể dễ dàng phá âm! Có thể phi hành ma thú dị chủng, tự nhiên căn bản không cần bên cạnh cuồng phong.

Độ mau, hình thể không lồ, chỉ có ba lần phi phác công kích Đông Bá Tuyết Ưng liền cũng nửa trốn tránh không khỏi.

"Oành."

Mặc dù trường thương vượt qua ở trước người ngăn cản, bốn vó hắc giáp dị thú móng vuốt đánh vào trường thương thượng, như cũ để cho Đông Bá Tuyết Ưng cả người sau này cũng bay đi.

"Định!" Đông Bá Tuyết Ưng vượt qua cũng bay ra ngoài, liền làm hết sức nhất thương đâm vào phía dưới, phốc, trường thương đâm vào núi đá túc túc quá một thước sâu, mặc dù chung quanh xuất hiện đại lượng vết rách, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng bay ngược thân thể dám dừng lại.

"Đừng từ chối, Đông Bá Tuyết Ưng!" Bốn vó hắc giáp dị thú dĩ nhiên đã lần nữa giết Đông Bá Tuyết Ưng trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Vượt Xa Tánh Mạng Khát Vọng

Thích đốt đồng liền đánh một chút

Trên bầu trời, Hắc Nguyệt Ngô Công trên lưng Bạch Nguyên Chi pháp sư, Thanh Thạch loại đám người, đang nhìn đến kia ở trên Hắc Phong Nhai Hạng Bàng Vân đột nhiên biến thành một đầu khổng lồ bốn vú hắc giáp dị thú, mọi người sợ ngây người.

"Là dị thú, ma thú trong dị chủng! Cấp sáu ma thú dị chủng!" Ti Trần kinh hô, "Hạng Bàng Vân dĩ nhiên là ma thú biến hóa."

Rầm rầm rầm

Phía dưới bốn vú hắc giáp dị thú chỉ có ba cái phi phác, cũng đã đề cho Đông Bá Tuyết Ưng gặp phải tuyệt cảnh.

"Không, không... Không nên!" Thanh Thạch xôn xao nước mắt chảy xuống, "Không nên!"

Hắn là tội trọng yếu thân nhân a.

"Tuyết Ưng!" Tông Lăng, Đồng Tam cũng sắp điên.

"Chạy mau, chạy mau, nếu không lãnh chủ đã chết sau, chúng ta cũng phải chết." Bạch Nguyên Chi pháp sư cũng là sắc mặt đại biến, đang nhìn đến bốn vú hắc giáp dị thú lưng một đôi cánh, hắn liền cảm nhận được sợ hãi. Bởi vì Hắc Nguyệt Ngô Công cũng là ở bán âm độ, hơi chút độ nhanh lên một chút cấp bốn phi cầm ma thú là có thể cùng nó so sánh với, thậm chí có chút ít am hiểu độ còn phải nhanh hơn.

Cấp năm phi cầm ma thú, kia là tuyệt đối dễ dàng càn Hắc Nguyệt Ngô Công này luyện kim sinh vật.

Về phần cấp sáu, Hạng Bàng Vân bản thể hay là một đầu ma thú dị chủng, kia độ sợ rằng đáng sợ hơn! Phải mau sớm thoát đi, nếu không bọn họ những người này ở đáng sợ kia ma thú dị chủng trước mặt, mọi người đều phải chết!

Bạch Nguyên Chi rất rõ ràng, Hạng Bàng Vân hiện ra ma thú bản tôn sau, Đông Bá Tuyết Ưng đã căn bản không có sức phản kháng, cho bọn hắn đào mệnh thời gian quá ngắn quá ngắn, phải nắm chắc mỗi một tí thời gian.

"Hô!" Hắc Nguyệt Ngô Công lập tức quẹo cua, tấn hướng nơi xa chạy nhanh.

"Ca ca, ca ca!" Thanh Thạch chảy nước mắt vẫn gắt gao ngoảnh chừng nơi xa phía dưới trên Hắc Phong Nhai, hắn kỳ cầu xuất hiện kỳ tích, kỳ cầu ca ca hắn sống sót.

...

Trường thương đâm vào núi đá túc túc quá một thước sâu, Đông Bá Tuyết Ưng bay ngược thân thể dừng lại, nhưng trước mắt bốn vú hắc giáp dị thú lần nữa đánh giết tới đây.

"Uống...uồ...ng!" Đông Bá Tuyết Ưng đột nhiên phát lực, hướng bên cạnh đánh tới, đồng thời từ núi đá trung túm ra Phi Tuyết Thần Thương, hết sức né tránh mở bốn vú hắc giáp dị thú đánh giết.

Bốn vú hắc giáp dị thú huyết sắc trong con ngươi nhưng tràn đầy sát ý.

Oanh!

Nó khổng lồ lần giáp cánh đột nhiên vỗ, cánh hoàn toàn mở ra vỗ, phạm vi bức nào đại?

Thân thể khổng lồ trong nháy mắt xông qua Đông Bá Tuyết Ưng, Đông Bá Tuyết Ưng tránh ra rồi thân thể của nó đánh giết, nhưng đi theo chạm mặt mà đến đúng là khổng lồ cánh, cánh mặt ngoài còn có huyết sắc ở lưu chuyển, Đông Bá Tuyết Ưng còn chưa kịp ra thương, oanh một tiếng cánh nhưng trực tiếp phiến ở trên người của hắn, lực lượng mãnh liệt để cho hắn trực tiếp bị phiến sau này cũng bay ra ngoài.

"Ta..."

Này một cái, Đông Bá Tuyết Ưng cũng đã bay ra Hắc Phong Nhai phạm vi, không ngừng sau này bay lên, kia khổng lồ Hắc Phong nước xoáy cũng đang không ngừng tịch quyền trừ hắn.

Chênh lệch quá xa.

Hạng Bàng Vân khôi phục ma thú thân thể sau hoàn toàn là bóp áp tính thực lực, hơn nữa trên Hắc Phong Nhai gió quá lớn, kia bốn vú hắc giáp dị thú vừa quá khổng lồ, né tránh cũng rất khó.

"Ha ha ha..." Bốn vú hắc giáp dị thú vỗ cánh chim này bỏ nhào về phía trước, tự thân cũng chạy ra khỏi Hắc Phong Nhai, bay đến giữa không trung, bất quá nó cánh chim nữa chấn động liên tiếp dễ dàng dừng tại trong giữa không trung, mặc dù cách Hắc Phong nước xoáy càng gần, gió lực lượng càng lớn. Nhưng bốn vú hắc giáp dị thú cánh chim lực lượng bức nào mạnh? Hơn nữa làm một đầu có thể phi hành ma thú, trời sanh liền am hiểu lợi dụng gió!

Nó cánh chim chấn động lực lượng liên tiếp bất khả tư nghị, cho dù ở Hắc Phong nước xoáy trung ương nó cũng có thể chọi cứng ở không bị tịch quyền đi xuống, chớ nói chỉ là chỉ có chẳng qua là nơi xa rồi.

Bốn vú hắc giáp dị thú, Đông Bá Tuyết Ưng lẫn nhau ngoảnh chừng đối phương.

Đông Bá Tuyết Ưng bị tịch quyền trừ sau này bay.

Bốn vó hắc giáp dị thú nhưng không có tiếp tục đuổi giết, bởi vì muốn tiếp tục đuổi giết, nó cũng phải tiếp tục xâm nhập nước xoáy, trình độ nguy hiểm cũng sẽ không ngừng tăng lên, nó tự nhiên không muốn nữa lâm vào hiểm cảnh. Hơn nữa ‘ Hắc Phong Uyên ’ đủ để giết hết Đông Bá Tuyết Ưng rồi.

"Ha ha, Đông Bá Tuyết Ưng, ngươi chết, ta sẽ nhường đệ đệ ngươi bọn họ mọi người cũng tới theo ngươi, ngươi chết cũng sẽ không tịch mệnh ." Bốn vó hắc giáp dị thú hai cánh chân động sẽ phải phóng lên cao, đuổi theo giết kia Hắc Nguyệt Ngô Công, muốn đem Hắc Nguyệt Ngô Công người trên loại toàn bộ giết chết.

"Đệ đệ."

Thời gian giống như trở nên chậm chạp.

Đông Bá Tuyết Ưng ánh mắt chú ý tới nơi xa trên bầu trời đang chạy trốn cái kia một cái Hắc Nguyệt Ngô Công, thị lực của hắn có thể rõ ràng thấy Hắc Nguyệt Ngô Công trên lưng, kia lo lắng thống khổ Tông thúc, Đồng thúc, hơn thấy đã bắt đầu hồng mắt muốn lao ra Hắc Nguyệt Ngô Công đệ đệ Thanh Thạch, Tông thúc cùng Đồng thúc nắm chặt Thanh Thạch, không để cho hắn té xuống đi.

"Ca, ca" kia Hắc Nguyệt Ngô Công trên lưng đệ đệ Thanh Thạch hoàn toàn hồng mắt, xa xa đưa tay, nhìn kia đã hướng nước xoáy trung ương bay đi Đông Bá Tuyết Ưng.

Kia là ca ca của hắn a!

"Đệ đệ. . ."

"Đệ đệ, cục đá nhỏ."

Đông Bá Tuyết Ưng không biết vì sao, trong nháy mắt nước mắt thì chảy ra.

Cha mẹ còn tại , liền y y nha nha thích ôm bấp đùi mình cục đá nhỏ: "Ca ca ôm"

"Ca ca, người xấu." Bị đùa giỡn sau, cục đá nhỏ hô.

"Ta muốn cùng ca ca ngủ." Kia thịt thịt tiểu hài tử xấu xa cùng mình một cái giường ngủ đã nhiều năm, y phục của mình cũng không biết bị nước miếng của hắn ướt bao nhiêu trở về.

"Ca ca, cho ngươi ăn một nửa." Tham ăn tiểu hài tử xấu xa cũng không nỡ đem ăn ngon cho người khác, nhưng nguyện ý cho ca ca hắn.

Tiểu hài tử xấu xa trưởng thành, bắt đầu học pháp thuật rồi.

"Ca, ta đã là pháp sư rồi, ta là pháp sư nữa." Thiếu niên hoan hô.

"Thanh Thạch thật giỏi." Ngay lúc đó Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

. . .

Từng màn trong sinh hoạt cảnh tượng ở đầu óc hiện lên.

Bất kể là hắn tinh khiết nghịch ngợm vẫn có chút tùy hứng, nhưng lại là hắn Đông Bá Tuyết Ưng sinh mệnh là tối trọng yếu thân nhân, nguyện ý dùng tánh mạng đi bảo vệ thân nhân.

Một cỗ vô cùng ý chí mãnh liệt hoàn toàn xò xuyên qua linh hồn của hắn.

Người nào cũng không thể!

Người nào cũng không thể giết chết đệ đệ!

Quyết không thể!

Ta Đông Bá Tuyết Ưng, cho dù là chết! Cho dù chết rồi, cũng muốn từ trong địa ngục leo ra!

"A a a a a!" Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên ra khỏi vô cùng tức giận tiếng hô, từ tánh mạng chỗ sâu nhất tiếng hô, đồng thời tay phải của hắn trung xuất hiện một cây đoản mâu, giờ phút này hắn đã hướng nước xoáy bay đi, căn bản không cách nào nhích tới gần kia bốn vó hắc giáp dị thú, duy nhất phương pháp cũng chỉ có thể dựa vào đoản mâu, mặc dù đoản mâu thoát nhìn chỉ là chê cười.

Nhưng giờ khắc này, Đông Bá Tuyết Ưng chỉ biết là bắt được hết thấy cơ hội.

Tức giận ngọn lửa ở lồng ngực thiêu đốt, vô tận tức giận lo lắng tràn ngập toàn thân mỗi một chỗ, tức giận ngọn lửa giống như đem toàn thân cũng đốt.

"Oanh! ! !"

Đông Bá Tuyết Ứng thân thể mặt ngoài đột nhiên xuất hiện chói mắt ngọn lửa, chung quanh giữa không trung cũng xuất hiện ngọn lửa, trong tay của hắn đoàn mâu cũng giống như trước bị ngọn lửa sở vòn quanh, ở tịch quyền thiên địa Hắc Phong ở bên trong, màu đỏ ngọn lửa rực nào phát sáng, rực nào chói mắt?

Giờ khắc này, hắn giống như trong hỏa diễm thần linh.

Oanh!

Thân thể ở giữa không trung ngửa ra sau, ngay sau đó đột nhiên phát lực, trong tay đoàn mâu hóa thành một đạo hỏa diễm, liền giống như một đạo Lưu Tinh.

"Ừ?" Bốn vó hắc giáp dị thú ở Đông Bá Tuyết Ứng ra rống giận lúc không khỏi quay đầu liếc nhìn, đi theo liền thấy được Đông Bá Tuyết Ứng toàn thân cũng bao phủ ngọn lửa, cùng với kia bắn tới uyển như lưu tinh đoàn mâu.

"Đây là!" Bốn vó hắc giáp dị thú nhất thời kinh hãi, cuống quýt thương xúc muốn ngăn cản.

Phốc.

Nó móng vuốt miễn cưỡng cản , lau , nhưng một ít nói Lưu Tinh tia sáng như củ phốc xuy đâm vào rồi bốn vó hắc giáp dị thú bộ ngực vị trí, cả đoàn mâu hoàn toàn đâm vào rồi thân thể của nó, thậm chí mũi thương theo hắn phân gãy nơi xuất hiện một chút.

"Cho ta chết! ! !" Đông Bá Tuyết Ứng trong tay cũng là liền tiếp xuất hiện đệ nhị cây đoàn mâu, đệ tam cây đoàn mâu.

Oanh! Oanh!

Đệ nhị cây đoàn mâu trực tiếp đem hắc giáp bốn vó dị thú bụng dưới bắn thủng, bắn ra cái đại lỗ thủng, đoàn mâu cũng đâm vào nó trong cơ thể chỗ sâu. Mà đệ tam cây đoàn mâu lại càng trực tiếp bắn thủng bốn vó hắc giáp dị thú đỉnh đầu sọ não, bắn đối mặc!

"Vạn. . . Vạn vật. . ." Bốn vó hắc giáp dị thú khó có thể tin nhìn ngọn lửa kia trong thân ảnh, nó giờ khắc này vô cùng xác định, cái này người đáng sợ loại thiên tài nhất định trước đây thật lâu liền lực lượng viên mãn như một rồi.

Vạn Vật Cảnh.

Kỹ gần với đạo, làm tài nghệ đạt đến đỉnh phong sau, tái tiến một bước lại bắt đầu từ từ nắm giữ thiên địa vạn vật một chút ảo diệu.

Dựa theo cảnh giới phân chia.

Thương Pháp Đại Sư, đại biểu người phạm tài nghệ đỉnh.

Vạn Vật Cảnh, còn lại là Phạm Sinh Mệnh đối với thiên địa tự nhiên vừa mới bắt đầu có điều cảm ngộ, này chỉ là tìm hiểu thiên địa tự nhiên bước đầu tiên mà thôi. Bất quá bình thường cũng là Phạm Sinh Mệnh mới nắm giữ , Xung Hào Cấp trong . . . Đối mặt cả Long Sơn Đế Quốc, bao gồm những thứ kia hơn một trăm tuổi danh hiệu cường giả, cũng là đại khái gần năm mươi có thể đạt tới này một cảnh giới.

Thương Pháp Đại Sư đại biểu tự thân lực lượng viên mãn. Sau đó thần thông, bắt đầu có thể cảm thụ thiên địa tự nhiên, học tập thiên địa tự nhiên ảo diệu.

Đông Bá Tuyết Ứng mười lăm tuổi lúc cũng đã lực lượng viên mãn như một, sau đó hắn tại hậu sơn lấy một gậy trúc lâu, bắt đầu tìm hiểu thiên địa tự nhiên, thương pháp của hắn cũng từ từ càng ngày càng nội liễm, cũng tựa hồ mang theo chút ít tự nhiên hơi thở. Thật ra thì đây chính là học tập thiên địa tự nhiên ảo diệu một cái quá trình.

‘ Thiên Nhân Hợp Nhất ’, chỉ là để cho người tu hành có thể rõ ràng hơn rõ ràng quan sát thiên địa tự nhiên!

Mà ở Thiên Nhân Hợp Nhất lúc trước, giống như trước có thể cảm thụ thiên địa tự nhiên, chẳng qua là cảm ứng hơn mơ hồ, giống như cách một tầng sa mông ở quan sát! Nhưng sáu năm trôi qua, thương pháp của hắn đúng là càng ngày càng hướng tự nhiên diễn biến.

Đặc biệt là đấu khí pháp môn « Hỏa Diễm Tam Đoạn Pháp », mỗi lần hấp thu ngọn lửa lực lượng vào vào thể nội, cũng làm cho hắn vô cùng rõ ràng cảm thụ được ngọn lửa lực lượng ảo diệu.

Hơn sáu năm tích lũy.

Cuối cùng một khắc sinh mệnh lực lượng hoàn toàn phát, ý chí phát, kia vô tận lửa giận cùng với khát vọng. . . Để cho hắn cuối cùng đột phá ‘ Thương Pháp Đại Sư cảnh giới ’, đạt đến ‘ Vạn Vật Cảnh ’, nếu nói thiên địa vạn vật tự nhiên hoá sinh, Đông Bá Tuyết Ứng nắm giữ đến vạn vật trung ‘ hóa ’ một chút ảo diệu, nhưng này là thiên địa ảo diệu lực lượng, là Long Sơn Bảng xếp hạng top năm mươi mới nắm giữ , đó là đủ để chém giết nguy phạm lực lượng!

"Hô ~" Đông Bá Tuyết Ưng đắm chìm trong trong hòa diễm, chung quanh ngọn lửa lực lượng ở bắt đầu khởi động, đang cố gắng ngăn cản cuồng phong nước xoáy.

Nhưng là

Ngọn lửa lực lượng cũng chỉ có chẳng qua là nghìn cân lực, hất ném ra đoàn mâu, thân thể cũng đang không ngừng lui về phía sau, hôm nay đã mau gần như nước xoáy trung ương, kia đen gió gào thét tịch quyền lực lượng đã túc túc đếm mười vạn cân, hất căn bản không cách nào ngăn cản. Cái này chỉ có hai mươi hai tuổi cũng đủ để xếp hạng Long Sơn Bảng top năm mươi chân chính tuyệt thể thiên tài, nhất định ở sát na tách ra kinh người tia sáng sau như cũ được rơi xuống.

"Thanh Thạch." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn trên bầu trời kia đang hoảng hốt chạy trốn Hắc Nguyệt Ngô Công, trên mặt cũng lộ ra giải thoát nụ cười.

Đủ rồi, đủ rồi.

Đệ đệ sống sót, như vậy đủ rồi.

Hô.

Cuồng phong tịch quyền, Đông Bá Tuyết Ưng không ngừng rơi xuống, hất như cũ mang đầu, mỉm cười nhìn trời cao Hắc Nguyệt Ngô Công, nhìn kia rất trên lưng hất nguyện ý dùng tánh mạng thủ hộ thân nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Rơi Xuống (Bản Cuốn Chương Cuối)

Hắc Nguyệt Ngô Công ở trên không trung hoảng hốt chạy trốn, Bạch Nguyên Chi đại sư cũng thiếu thốn nhìn phía dưới một ít đầu dị thú, nhưng bỗng nhiên hất ngăn cả người.

Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch, Khổng Du Nguyệt, Cơ Dung, Ti Trần bọn họ mọi người cũng ngăn cả người.

Bởi vì

Ở Hạng Bảng Vân biến thành ma thú dị chủng đem Đông Bá Tuyết Ưng đụng ra Hắc Phong Nhai, Đông Bá Tuyết Ưng không tự chủ được bị cuồng phong tịch quyền trứ bay về phía cuồng phong nước xoáy, bỗng nhiên, Đông Bá Tuyết Ưng ra khỏi chấn động thiên địa tiếng hô, thân thể của hất ngửa ra sau, trong tay phải xuất hiện một cây đoàn mâu, hơn nữa toàn thân đột nhiên tuôn ra rồi ngọn lửa, thậm chí liền làm chung quanh cũng xuất hiện chói mắt ngọn lửa, không lộ tràn ngập ra ngọn lửa, thật giống như xinh đẹp độ lửa liên hoa : hoa sen.

Đông Bá Tuyết Ưng, uyển như hòa diễm thần linh.

Đoàn mâu vắng! Hóa thành Lưu Tinh!

Một cây, hai cây, ba cái.

Mỗi một cái đoàn mâu, kia ma thú dị chủng đều không thể ngăn trở, mọi người bắn vào yếu hại, bị mất mạng tại chỗ, vốn là có lực cánh cũng mềm nhũn ra, thân thể không lộ cũng không chống cự cuồng phong tịch quyền lực lượng, cũng hướng Hắc Phong nước xoáy bay đi.

"Đã chết! Ma thú đã chết!" Bạch Nguyên Chi pháp sư mừng rỡ, đồng thời cũng rung động.

"Mau, nhanh đi cứu Tuyết Ưng, nhanh đi cứu." Tông Lăng ban đầu nhiều lần đi lại sinh tử, biết thời gian không thể lãng phí, phản ứng nhanh nhất. Thanh Thạch theo sát liền lập tức kịp phản ứng, cũng liền hô lên: "Mau cứu ta ca, Lão sư, mau cứu ta ca."

"Nga!" Bạch Nguyên Chi lập tức kịp phản ứng.

Hô.

Hất không chế Hắc Nguyệt Ngô Công lập tức xẹt qua một đạo đường vòng cung quẹo cua, sau đó lập tức lao xuống đi xuống, lấy bán âm độ bão tố, nặc dù khoảng cách quá ngàn thước, tuy nhiên nó rất dễ dàng là có thể tiến tới gần rồi.

Chẳng qua là Đông Bá Tuyết Ưng đã bị cuốn vào Hắc Phong nước xoáy trung ương, bị tịch quyền trứ hạ xuống.

"Không còn kịp rồi." Bạch Nguyên Chi âm thầm lắc đầu, "Cho dù tới kịp, Hắc Nguyệt Ngô Công cũng không dám tới gần quá." Lúc này hất không có nói, thật ra thì mọi người đều biết không còn kịp nữa cứu, chẳng qua là hay là đem hết toàn lực là tốt rồi.

"Đồng Bá Tuyết Ưng, muốn chết phải không?" Không Du Nguyệt tâm tư phức tạp, nàng đi qua cho tới bây giờ không nghĩ tới Đồng Bá Tuyết Ưng có thể cường đại như thế, thậm chí liền làm Hạng Bàng Văn hiện ra ma thú thân sau như cũ bị hấn chém giết!

Cơ Dung ánh mắt lại sáng, trong mắt có một tia cuồng nhiệt: "Hắn muốn chết? Chết tốt lắm, chết cho phải! Ngăn cản ta cùng Thanh Thạch ở chung một chỗ cũng chỉ có hắn, hắn hiện tại đã chết, tin tưởng không được bao lâu, Thanh Thạch như cũ sẽ cùng ta ở chung một chỗ! Hắn cái này tuyệt thể cường giả lưu lại bảo vật. . . Ta nhất định có thể nhận được tay, hiến tặng cho thần rất vĩ đại."

. . .

Nhìn kia lao xuống xuống tới Hắc Nguyệt Ngô Công.

"Đệ đệ." Đồng Bá Tuyết Ưng thấy được bên cạnh khổng lồ bốn vó hắc giáp dị thú thi thể, trong lòng vừa động, trong tay trống rỗng xuất hiện rồi thiết câu dây thừng, lập tức đột nhiên vung!

Hô.

Lực lượng của hấn bộc nào đại? Mặc dù ở Hắc Phong nước xoáy ở bên trong, thiết câu cũng hóa thành tàn ảnh đột nhiên bay ra tán quân quanh ở bốn vó hắc giáp dị thú trên thi thể, ở cổ vị trí còn quân quanh rồi hai vòng, này dây thừng chính là ban đầu vị kia Thần Sứ đại nhân trong trừ vật giới chỉ đi lưu, bên bị vô cùng, đột nhiên kéo phía trên bốn vó hắc giáp dị thú khổng lồ thi thể liền tán giảm xuống, đồng thời Đồng Bá Tuyết Ưng còn lại là tăng lên.

Suru, trong nhảy mất rơi xuống dị thú thi thể trên người.

Đứng ở bốn vó dị thú thi thể trên người, cảm thụ được chung quanh cuồng phong, đi theo Đồng Bá Tuyết Ưng hai chân đột nhiên phát lực! Toàn thân cũng tám rừ lên hòa diễm!

Oanh!

Nhất phi trùng thiên!

Sau đó Hắc Phong nước xoáy lực lượng quá mạnh mẽ, Đồng Bá Tuyết Ưng độ kịch liệt giảm mạnh, mặc dù có ngọn lửa lực lượng phụ trợ, hấn cũng chỉ có nhảy năm mười mét hơn cao liền bắt đầu giảm xuống.

. . .

Hắc Nguyệt Ngô Công cao đáp xuống, chỉ có hướng Hắc Phong nước xoáy bay vài trăm thước liền dừng lại, cách Hắc Phong nước xoáy còn thật xa cũng không dám nhích tới gần.

"Gần chút nữa a." Thanh Thạch lo lắng nói.

"Không có cách nào nhích tới gần, gió quá lớn, gần chút nữa ta đây Hắc Nguyệt Ngô Công cũng gánh không được." Bạch Nguyên Chi liền nói, chung quanh cuồng phong ở gào thét, nơi này cuồng phong lực lượng để cho Hắc Nguyệt Ngô Công cũng rất cố hết sức rồi, nữa nhích tới gần, sợ rằng Hắc Nguyệt Ngô Công liền không cách nào thoát khỏi gió này lực, cũng sẽ bị tịch quyền đi qua.

Rét trên lưng Thanh Thạch, Tông Lăng bọn người lo lắng nhìn phía xa Hắc Phong nước xoáy.

Hô.

Ở nước xoáy trung ương bốn vó dị thú thi thể đột nhiên trầm xuống, đồng thời một đạo hỏa diễm thân ảnh nhất phi trùng thiên, chung quanh cũng là một mảnh hồng thông thông ngọn lửa hải, hết sức tước nhược cuồng phong lực lượng.

"Ca!" Thanh Thạch liền làm chảy nước mắt hồ.

"Tuyết Ưng!" Tông Lăng, Đồng Tam tất cả cùng vội vàng, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào đi trợ giúp.

Đắm chìm trong ngọn lửa ở dưới Đồng Bá Tuyết Ưng mang đầu, nhìn phía xa trời cao Hắc Nguyệt Ngô Công trên lưng Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam đắm người.

Thân thể của hấn đã bắt đầu không bị khổng chế giảm xuống.

"Thanh Thạch! Hào hảo sống sót, đừng làm cho ta thất vọng!" Đồng Bá Tuyết Ưng thanh âm hùng hồn, vang dội thiên địa, hấn lo lắng nhất như cũ là đệ đệ, sợ chính mình đã chết, đệ đệ vì vậy hồng mắt chưa gượng dậy nổi, đây là hấn không muốn nhìn qua.

"Ha ha ha, yên tâm đi, ta Đồng Bá Tuyết Ưng sẽ không dễ dàng như vậy sẽ chết. "

"Cho dù rơi vào Hắc Phong Uyên, ta cũng vậy sẽ sống đi ra ngoài!"

Đồng Bá Tuyết Ưng trong thanh âm tràn đầy chiến ý tự tin.

Ánh mắt của hắn quét qua Hắc Nguyệt Ngô Công trên lưng những người khác, chợt thấy rồi Cơ Dung, trong lòng không khỏi cả kinh, cái này Cơ Dung nhưng là bị Long Sơn Lâu hoài nghi là Tà Thần tín đồ, bây giờ lại vừa chạy đến Hắc Nguyệt Ngô Công trên lưng cùng đệ đệ đến gần ư rồi?

"Thanh Thạch, nhớ kỹ cho ta, đừng tìm cái này Cơ Dung ở chung một chỗ! Bạch Nguyên Chi pháp sư, làm cho nàng ngày mai sẽ cút ra khỏi ta Tuyết Thạch Sơn, cảm nàng bước vào ta Tuyết Thạch Sơn một bước." Đông Bá Tuyết Ứng trực tiếp cường ngạnh nói.

Kia rết trên lưng Cơ Dung ngậy ngấn cả người.

Thanh Thạch đại ca, thế nhưng một chút cơ hội cũng không cho mình.

"Lãnh chủ đại nhân cứ việc yên tâm" Bạch Nguyên Chi pháp sư thì lập tức hứa hẹn đáp ứng, đối mặt như thể anh hào, như thể nhân vật rất giỏi, hắn cũng là trong lòng kính trọng bội Phục.

"Ha ha, cảm ơn." Đông Bá Tuyết Ứng như cũ hào khí ngất trời, "Đổi đãi từ trong Hắc Phong Uyên trở về, nhất định phải cùng pháp sư người uống một chén."

"Lão hủ thời khắc xin đợi!" Bạch Nguyên Chi cao giọng nói.

Đang khi nói chuyện.

Đông Bá Tuyết Ứng thân thể đang không ngừng giảm xuống, ở Hắc Phong nước xoáy trung dần dần ngọn lửa này thân ảnh cũng càng thêm khó có thể thấy rõ, chẳng qua là thấy không rõ, đang giảm xuống lúc hắn nhìn đệ đệ của mình Thanh Thạch, trên mặt mỉm cười.

Gió như cũ ở gào thét.

Trong thiên địa không có thanh âm nào khác.

Ngọn lửa kia trong áo đen thanh niên đã hoàn toàn rơi vào Hắc Phong nước xoáy chỗ sâu, đã không cách nào nữa thấy được.

Thanh Thạch thân thể đang run rẩy, hắn đưa tay, nghĩ muốn nắm ở cái gì. . . Trong hỏa diễm ca ca thân ảnh tựa hồ loáng thoáng còn tại trước mắt.

"Tại sao. . . Tại sao. . ." Thanh Thạch tâm tình hoàn toàn hồng mất.

Thống khổ đau thương giống như thủy triều che mắt hắn.

Loại thống khổ này, hắn chẳng bao giờ hưởng qua.

Tánh mạng cũng giống như bị xé nát rồi!

"Ca! !!" Thanh Thạch ra khỏi thể lương tiếng la, "Hồi tới, trở lại cho ta, trở lại! Ta nhất định nghe lời người nói, nhất định nghe lời người nói, sẽ không nữa nằng người rồi, sẽ không nữa giận người rồi. Người trở lại, trở lại a! !!"

Tông Lăng, Đồng Tam đều ở hai bên ôm Thanh Thạch, hai người bọn họ giống như trước chảy nước mắt nước.

Hơn hai mươi năm chung đụng.

Đông Bá Tuyết Ứng đối với bọn họ mà nói, liền giống như con của mình, bọn họ có thể nào không thương tâm? Chỉ là bọn hắn kinh nghiệm sinh ly tử biệt nhiều hơn, còn chưa từng hồng mất thôi.

"Tuyết Ứng, yên tâm, ta cùng Đồng Tam nhất định chiếu cố tốt Thanh Thạch." Tông Lăng nói thầm.

Bên cạnh Đồng Tam còn lại là ôm Thanh Thạch: "Thanh Thạch, anh của người thiên tư tung hoành, thực lực xa ta và người tưởng tượng, coi như là rơi vào Hắc Phong Uyên, hắn cũng nhất định có thể còn sống trở về, nhất định sẽ."

Bên cạnh Bạch Nguyên Chi pháp sư, Ti Trần pháp sư thì cũng thở dài.

Bọn họ cũng rõ ràng, cuối cùng Đông Bá Tuyết Ứng nói nhất định sẽ trở lại. . . Bất quá là vì để cho đệ đệ của mình lưu một chút niệm tưởng, không đến nỗi làm ra việc ngốc thôi.

"Rất giỏi a." Bạch Nguyên Chi thở dài nói, "Mới hai mươi hai tuổi, kia Hạng Bàng Vân hiển lộ ra ma thú chân thân vững mạnh hơn thực lực, cũng như cũ bị Đông Bá Tuyết Ứng chém giết! Hắn cuối cùng thế nhưng có thể điều động trong thiên địa ngọn lửa. . . Đây đã là Vạn Vật Cảnh đi?"

"Trong truyền thuyết Vạn Vật Cảnh, cả rộng lớn Long Sơn Đế Quốc bao gồm những thứ kia hơn một trăm tuổi lão gia này, đạt tới Vạn Vật Cảnh cũng chưa tới năm mươi." Ti Trần pháp sư cũng cảm thán, "Một khi đạt tới Vạn Vật Cảnh, nhất định tiến vào top năm mươi! Cho dù nhà ta lão tổ bọn họ vào thời khắc này Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt, cũng là căn bản không hề có lực hoàn thủ. Tựa như hiển lộ chân thân Hạng Bàng Vân, mặc dù thực lực tăng vọt, vẫn như trước trực tiếp bị đoàn mâu cho chém giết."

"Thực lực như vậy đã đủ để chém giết nguy phạm rồi!" Bạch Nguyên Chi pháp sư cảm thán.

"Thiên tài như vậy, cả Long Sơn Đế Quốc trên trăm năm mới có thể ra một cái sao." Ti Trần pháp sư không có chút nào cùng Đông Bá Tuyết Ung ganh đua so sánh tâm tư rồi, có chăng qua là kính nể cùng tiếc nuối.

Hai mươi hai tuổi liền nắm giữ Thiên Nhân Hợp Nhất, Long Sơn Đế Quốc mặc dù hiếm thấy, nhưng vẫn là có mười mấy .

Nhưng hai mươi hai tuổi, liền Vạn Vật Cảnh.

Đúng là một hai trăm năm mới khó được ra một cái, chân chính thiên chi kiều tử.

"Như thế tuyệt thế phong hoa nhân vật, mới vừa triển lộ phong mang, liền vẫn lạc. . ." Bạch Nguyên Chi pháp sư thở dài, "Đáng tiếc, đáng tiếc."

"Đúng vậy a, nếu như hắn còn sống tương lai cơ hồ nhất định là Phạm Sinh Mệnh." Ti Trần pháp sư cũng lắc đầu, "Hai người bọn họ một đường chiến đấu truy đuổi quá trăm dặm đường, động tĩnh lớn như vậy, Long Sơn lâu tin tưởng rất nhanh liền có tới tìm chúng ta, trận chiến này tin tức truyền ra sau. . . Đông Bá Tuyết Ung chỉ sợ cũng chân chính nổi danh rồi, chỉ tiếc, đã chậm."

"Ừ." Bạch Nguyên Chi gật đầu, trận chiến này tin tức truyền ra, kia oanh động tính có thể nghĩ, vốn nên tiếp nhận vô tận tia sáng, thậm chí có thể vì vậy trực tiếp đi tới cả Long Sơn Đế Quốc cao hơn giai tầng Đông Bá Tuyết Ung, cũng rút cuộc hưởng thụ không tới kia loại vinh quang rồi.

. . .

Hắc Phong Uyên.

Cuồng phong ở gào thét, càng là đi xuống, sức gió càng lúc càng lớn.

Đông Bá Tuyết Ung chung quanh tràn đầy ngọn lửa, hắn dẫn động thiên địa lực lượng hóa thành ngọn lửa, hết sức trở ngại lấy muốn tận lực giảm bớt tự thân độ. Vẫn như trước đang không ngừng thêm thêm

"Quá là nhanh, của ta độ đã đột phá âm, như vậy tiếp tục thêm. . . Thật té ở Hắc Phong Uyên đáy cốc, sợ thật muốn sống sờ sờ ngã chết!" Đông Bá Tuyết Ung lo lắng, bỗng nhiên hắn thấy được phía dưới bốn vó hắc giáp dị thú thi thể, kia dị thú thi thể hình thể lớn hơn nữa, còn có không lồ hai cái cánh, hiển nhiên ở đi xuống rơi xuống, cánh lực cản lớn hơn nữa, rơi xuống độ cũng là không có Đông Bá Tuyết Ung mau, bị Đông Bá Tuyết Ung đuổi theo rồi.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ung trong lòng vừa động, nhất thời thiên địa ngọn lửa tràn ngập, bao lấy một ít đầu bốn vó dị thú thi thể, hết sức để cho bốn vó dị thú giảm.

Mà tự thân, chẳng những không dựa vào ngọn lửa chống cự giảm, ngược lại thêm!

Hô.

Rất nhanh Đông Bá Tuyết Ung rơi xuống ở bốn vó dị thú trên thi thể, hắn một chút cảm ứng đang ở bốn vó dị thú trước ngực bụng vị trí một mảnh lân giáp tường kép bên trong phát hiện ra một trư vật thủ hoàn, tấn nắm bắt tới tay luyện hóa cảm ứng.

Trư vật thủ hoàn bên trong bảo vật rất nhiều, thậm chí liền làm thức ăn đều có, còn có thật dày một đồng nhỏ kim phiếu, châu báu kim tệ chờ một chút. . .

"Không có." Đông Bá Tuyết Ung muốn từ đó tìm được có thể vào thời khắc này rơi xuống lúc có trợ giúp, nhưng lại không biết, hiển nhiên ở dưới tình huống bình thường, Xung Hào Cấp là căn bản không thể nào ngã chết, bất kể Hạng Bàng Văn, hay là vị kia Thần Sứ đại nhân, cũng không chuẩn bị bị bức này cần rơi xuống lúc cần giảm bớt lực phụ trợ vật.

Đông Bá Tuyết Ung ánh mắt rơi vào bốn vó dị thú trên thi thể.

"Này dị thú lân giáp cứng rắn vô cùng, thân thể so với kia núi đá bùn đất còn muốn cứng rắn, tước nhược lực đánh vào tác dụng rất thấp." Đông Bá Tuyết Ung vừa lộn tay, trong tay xuất hiện Phi Tuyết Thần Thương, trường thương đầu thương bẹp sắc bén, chà, tấn Thiết Cát bốn vó dị thú cánh! Này lân giáp cánh hôm nay không có kia huyết sắc chảy hết, lực phòng ngự đã giảm xuống.

Kia huyết sắc chảy hết. . . Thật ra thì cũng là này bốn vó dị thú thái cổ huyết mạch bạo phát dị tượng.

Rất nhanh, một bên lân giáp cánh cả cũng bị cắt đứt, này lân giáp cánh tức tức quá mười thước dài, chiều rộng cũng thật lớn, nhưng thực tế sức nặng nhưng như bình thường, hiển nhiên nội bộ có ánh sáng kết cấu.

"Phốc. Phốc. Phốc. Phốc."

Đông Bá Tuyết Ung ở nơi này trên cánh, lập tức đâm rách một chút lân giáp, để cho mình hai tay đi bắt này cánh chống đỡ xương cốt.

"Sống hay chết, liền nhìn lần này nhất bác." Đông Bá Tuyết Ung thu Phi Tuyết Thần Thương, hai tay bắt bỏ vào đâm rách lân giáp lỗ thủng, chia ra bắt được một cây bên bi xương cốt.

Không lò lẩn giáp cánh bị chính mình cứ như vậy chống đỡ lên.

Hồ!

Quá mùi thốc dài, quá năm thốc rộng đích không lò cánh, bị như vậy khê chống, giờ phút này rơi xuống độ phải biết nhưng là quá âm rồi, mặc dù chung quanh có cuồng phong không ngừng đi xuống kéo! Nhưng quá âm, không lò như thế đôi cánh chống đỡ... Khí lưu lực đánh vào lập tức để cho Đông Bá Tuyết Ứng độ đột nhiên giảm mạnh, trực tiếp cùng phía dưới bốn vó dị thú thì thể thoát khỏi ra.

Hai tay ở phía trên chống không lò lẩn giáp cánh, chung quanh còn có thiên địa ngọn lửa bao vây, độ mặc dù chậm lại, nhưng càng hướng xuống, gió lực càng lúc càng lớn, để cho hắn giảm xuống độ như cũ đột phá âm, hơn nữa gió còn đang xoay tròn, để cho Đông Bá Tuyết Ứng có đôi khi cũng bị sức gió vùn cuốn lẫn xuống, rồi sau đó khó khăn lần nữa khởi động cánh, hắn ở giây dựa, hết sức muốn tìm kiếm tánh mạng cơ hội.

"Này Hắc Phong Uyên rốt cuộc bao sâu, ta cảm giác đã giảm xuống bảy tám ngàn thước rồi!" Đông Bá Tuyết Ứng thình thoảng xoay tròn, thình thoảng cuốn, không ngừng cấp rơi xuống.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng xuyên thấu qua bên cạnh màu đen cuồng phong, thấy nơi xa đại khái hai dặm ngoài trên vách núi đá, đang có một đầu không lò màu đen sinh vật chiếm cứ ở đây, kia mờ mờ hồ hồ màu đen sinh vật, có điểm giống Cự Long! Vừa hình chiều dài nhưng tức quá dài ngàn mét, này chiều dài đã càng rồi tầm thường Cự Long chiều dài, không lò kia màu đen sinh vật một đôi màu vàng con người quét mắt một cái.

Đông Bá Tuyết Ứng liền cảm thấy linh hồn run rẩy, loại này chênh lệch, giống như đối phương một cái hô hấp cũng có thể diệt rồi chính mình, giờ khắc này Đông Bá Tuyết Ứng minh bạch... Tại sao phạm trở xuống từ xưa tiến vào thăm hiểm, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hồ.

Hắn rơi xuống độ rất nhanh, trong nháy mắt cũng đã không nhìn thấy không lò kia màu đen sinh vật, tiếp tục hướng hơn sâu thăm càng thêm đen thẳm chỗ sâu rơi xuống.

(bản cuốn cuối cùng)

Tiểu thuyết Đại Mạc đang từ từ kéo ra ~

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Rơi Xuống Đất

Đang giảm xuống, xuyên thấu qua màu đen cuồng phong thình thoảng liền thấy một chút hắc sắc thân ảnh, hoặc là không lò, hoặc là thành nhân loại bình thường bộ dáng... Kia vô hình uy áp cũng có mạnh có yếu, cường đại, nếu như nguyện ý sợ rằng một đạo mục quang cũng có thể giết hết chính mình. Yếu, vậy cũng tuyệt đối bước vào Liễu Phàm tầng thứ thực lực. Điều này làm cho Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng càng ngày càng gấp.

Ở rơi xuống lúc hắn nói nhất định sẽ trở về, một phương diện là cho đệ đệ niệm tưởng, khác một phương diện đúng là cảm giác mình có thể đựng một cái! Nhưng hiện tại hắn cũng hiểu được nghĩ phải sống đi ra ngoài là bực nào khó khăn.

"Bất kể, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước." Đông Bá Tuyết Ứng cũng là tâm chí kiên định, "Hiện tại ta phải nghĩ biện pháp ở hạ xuống lúc giữ được một mạng."

Hai tay nắm kia không lò lẩn giáp cánh chim xương cốt, đem nó hoàn toàn tạo ra.

Cuồng phong gió hướng biến ảo không chừng, Đông Bá Tuyết Ứng hết sức để cho lẩn giáp cánh chim lực cân đạt tới lớn nhất, làm cho mình độ càng chậm.

"Nhưng vẫn là quá nhanh, quá là nhanh." Đông Bá Tuyết Ứng rơi xuống độ như cũ đang gia tăng ở bên trong, "Như vậy độ, ta rất có thể có ngã chết!"

"Ừ?"

Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên mặt liền biến sắc.

Bởi vì hắn rõ ràng thấy được phía dưới mặt đất!

"Nhanh đến rồi!" Đông Bá Tuyết Ứng tâm hoàn toàn nhấc tới, bất kể này Hắc Phong Uyên rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng nếu như hạ xuống lúc liền ngã chết, liền thật liền làm gãy dựa cơ hội cũng bị mất.

"Oanh "

Bỗng nhiên cách son cốc mặt đất đại khái trăm mét thời điểm, vốn là cuồng phong đột nhiên biến mất.

Tựa hồ có một tầng quỹ dị cách ly tầng, gần sát son cốc mặt đất trăm thước cao độ căn bản không có cuồng phong! Mà trăm mét phía trên... Cũng là cuồng phong mãnh liệt, che khuất bầu trời!

Đồng Bá Tuyết Ưng xé rách không khí, mang theo âm phát, trực tiếp rơi xuống. Vừa tiến vào này trăm mét phạm vi... Không có bất kỳ cuồng phong dưới tình huống, hai tay nắm không lồ lân giáp cánh lực cản đột nhiên tăng vọt! Đồng Bá Tuyết Ưng cũng cảm giác mình hai cánh tay cũng đột nhiên chấn động, may là thân thể của hắn mạnh mẽ, mà như thể thời khắc mấu chốt duy trì lực lượng phát, hoàn toàn có thể thừa nhận đánh sâu vào.

Trăm mét khoảng cách, Đồng Bá Tuyết Ưng độ ở kịch liệt giảm xuống.

Nhưng cuối cùng chẳng qua là trăm mét khoảng cách, hắn rơi xuống độ quá là nhanh, một chớp mắt liền oanh một tiếng nhập vào rồi mặt đất núi đá ở bên trong, hắn độ mặc dù giảm bớt sợ là có một nửa, vẫn như cũ quá âm, trực tiếp đem núi đá ném ra rồi một cái to lớn rãnh to.

"Oanh" hai chân trước rơi xuống đất, theo sát cả người đập xuống.

Núi đá giống như nước giống nhau mềm mại.

Nói đơn giản, lấy Đồng Bá Tuyết Ưng đáng sợ thân thể cường độ, núi đá ở trước mặt hắn xác thực rất yếu ớt. Đồng Bá Tuyết Ưng té ở trên núi đá, tựa như người bình thường nhảy vào trong nước, bất quá khi độ cũng khá lớn, độ cao đầy đủ cao, cho dù là mặt nước như cũ có thể làm cho người sống ngã chết.

"Hô." Té xuống lúc mông, không lồ lực đánh vào để cho toàn thân hắn cũng ra khỏi xương cốt gãy lia tiếng vang, máu tươi cũng từ trong miệng thót ra.

"Bị thương, cánh tay trái xương cốt chặt đứt, xương ngực cũng chặt đứt ba cái, phiền toái nhất chính là tạng phủ cũng bị thương." Đồng Bá Tuyết Ưng đối với mình thân thân thể nắm trong tay bực nào tình tế, hắn cũng có chút may mắn, may nhờ cuối cùng trăm mét khoảng cách có thể làm cho mình giảm, độ giảm bớt có một nửa! Này lực đánh vào có thể bị yếu bớt bảy tám phần rồi, nếu không chính mình có lân giáp vũ Dực Đồ được tươi sống ngã chết.

"Hiện tại thương thế so sánh nặng, tạng phủ được đánh sâu vào. Không cách nào thừa nhận quá mạnh mẽ chém giết." Đồng Bá Tuyết Ưng lập tức minh bạch, "Tất phải mau sớm tìm địa phương trước chữa trị thương thế, lấy thân thể của ta thân thể khôi phục năng lực, chỉ cần ba canh giờ là có thể hoàn toàn khôi phục."

Da thịt khôi phục nhanh nhất, xương cốt thứ hai, tạng phủ khôi phục chậm nhất.

Bất kể như thế nào Đồng Bá Tuyết Ưng vẫn còn có chút vui mừng, ít nhất, hạ xuống lúc sống sót rồi.

...

Đi theo Đồng Bá Tuyết Ưng tán đột nhiên đi lên một lúi, chạy đến bề mặt - quả đất, hai tay khê chống thấp thân thể hướng nơi xa liếc nhìn, hắn trước thấy được phía trước cái kia bốn vó hắc giáp thi thể bộ phận hải cốt, này một ném, thân thể của nó đã sớm hoàn toàn bề tan tành, chỉ có bộ phận còn có thể nhìn thấy. Đồng thời nơi xa bỗng nhiên xuất hiện một gã hắc giáp binh lính, đang theo này chạy nhanh nhích tới gần, độ nhanh như ảo ảnh.

"Không tốt, bị phát hiện ra." Đồng Bá Tuyết Ưng không dám chần chờ, lập tức lóe lên bay tán loạn.

Suru suru suru.

Tấn lóe lên tránh lui, nhưng rất nhanh Đồng Bá Tuyết Ưng cũng có chút nghi ngờ dừng lại, hơn nữa núp ở hai dặm ngoài một khối tảng đá lớn phía sau, len lén nhìn phía xa, lúc này kia hắc giáp binh lính đã tới lúc trước Đồng Bá Tuyết Ưng té rãnh to.

"Ủ?" Đồng Bá Tuyết Ưng thị lực bực nào kinh người, một cái hiện, kia hắc giáp binh lính giáp khái, thân thể nhưng dĩ nhiên là chút ít hắc vụ ngưng tụ mà thành, thậm chí hắn mặt nạ trên mặt lộ ra một đôi mắt, cũng là mơ hồ hồng quang.

"Không phải là loài người, cũng không phải là ma thú, tựa hồ... Không là sinh mệnh?" Đồng Bá Tuyết Ưng có chút nghi ngờ đoán, "Ta còn tưởng rằng nó phát hiện ra ta tới truy sát ta đầu rồi, theo lý thuyết bình thường Xung Hào Cấp, ở mới vừa rồi khoảng cách kia, hoàn toàn có thể liếc nhìn ta! Nhưng nó chỉ là men theo té trên mặt đất nó đi xem nhìn rãnh to, cũng không có hiện ta."

"Xem ra ánh mắt của nó sức quan sát như bình thường, hay hoặc là, nó cũng không phải là dựa vào ánh mắt?" Đồng Bá Tuyết Ưng có các loại đoán.

Nhưng dù vậy, từ lúc trước hắc giáp binh lính hóa thành ảo ảnh độ phán đoán.

Nói riêng về độ, hắc giáp binh lính liền hoàn toàn càng rồi Hạng Bàng Vân!

"Trước tìm một chỗ dưỡng thương." Đồng Bá Tuyết Ưng quan sát chung quanh, rất nhanh liền phát hiện ra bên cạnh trên vách núi đá một chỗ lỗ nhỏ quật, đội đến kia hắc giáp binh lính điều tra sau đó xoay người rồi đi, Đồng Bá Tuyết Ưng lúc này mới lặng lẽ nhảy năm mươi mét hơn tiến vào này tiểu trong động quật.

Lở nhỏ quật tha sự trước dùng thiên địa lực lượng cảm ứng quá, cũng không có vật gì khác.

Đứng ở lở nhỏ quật biên cảnh, cẩn thận hướng lúc trước hắc giáp binh lính tới phương hướng nhìn lại.

Đứng cao, nhìn xa.

"Đó là "

Đông Bá Tuyết Ưng có chút giật mình.

Ở chỗ xa xa đại khái năm sáu chục ngoài dặm, đang có một ngọn tán mưa lất phất thanh quang động phủ cung điện, động phủ cung điện ngoài đang có đại lượng tuần tra hắc giáp binh lính, những thứ này hắc giáp bọn lính không biết mỗi một, một mực tuần tra đi lại. Trừ hắc giáp binh lính ngoài, còn có những khác số lượng thiếu một ít, nhưng nhìn cũng cảm thấy chen ép màu đen sinh vật.

"Bất kể là lúc trước vách núi chỗ cao chiếm cứ cái kia hơn 1000m hư hư thực thực Hắc Long loại sinh vật, hay là những khác nhiều màu đen sinh vật, bao gồm yếu ớt nhất hắc giáp binh lính." Đông Bá Tuyết Ưng khẽ gật đầu, "Xem ra cũng là bảo vệ kia tòa cung điện động phủ.

"Ta nếu như nhích tới gần, sợ rằng dễ dàng bị giết chết sao." Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm nói thầm.

"Bất kể, trước đường thương."

Đông Bá Tuyết Ưng rút về trong động quật, tùy ý khoanh chân ngồi xuống, vừa lộn tay liền lấy ra một khối không lồ đại xương thịt, tâm ý vừa động ngọn lửa xuất hiện bắt đầu đốt bắt đầu nướng!

Này xương thịt là Hạng Bàng Vân trữ vật bảo vật bên trong có, thật ra thì bất kể là Hạng Bàng Vân, hay là vị kia Thần Sứ, trữ vật bảo vật bên trong cũng thả đại lượng thức ăn nước uống. Điều này làm cho Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm nói thầm, có lẽ Xung Hào Cấp phần lớn cũng tùy thân mang thức ăn nước? Về phần đồ nướng mùi, Đông Bá Tuyết Ưng cũng không lo lắng, hẳn có thể đủ điều khiển thiên địa lực lượng, thiên địa lực lượng ở trong động quật hoàn toàn ngăn cách hết thấy mùi ngoài tán.

"Ừ, thật là thơm, này Hạng Bàng Vân xem ra còn là một ăn hàng." Đông Bá Tuyết Ưng từng ngậm từng ngậm gặm, bên trong thân thể gầy lìa xương ở dưới sự khống chế một cách tự nhiên làm cho thẳng bắt đầu liên tiếp sinh trưởng, tạng phủ khí quan thương thể đã ở từ từ khôi phục.

*

Một đêm này, khá dài.

Tông Lăng Đồng Tam còn có thể khống chế tự thân tâm tình, Thanh Thạch cũng là gần như hoàn toàn hồng mắt.

"Anh ta nhất định sẽ trở lại, nhất định sẽ, ta không đi, ta không đi, ta liền ở Hắc Phong Nhai dưới chân núi chờ hắn, ta tại bực này." Thanh Thạch ban đầu cũng không chịu đi, hay là Tông Lăng mà nói khuyên bảo rồi hắn: "Thanh Thạch, này Hắc Phong Uyên lớn như vậy, Tuyết Ưng đi ra ngoài nói không chừng là từ Hắc Phong Nhai những địa phương khác đi ra ngoài, hắn vừa ra tới nhất định sẽ trước chạy thẳng tới Tuyết Thạch Thành Bảo. Người ở dưới chân núi nhóm... Sợ rằng sẽ cùng hắn bỏ lỡ."

Thanh Thạch lúc này mới bị thuyết phục, Hắc Nguyệt Ngô Công bay trở lại Tuyết Thạch Thành Bảo.

"Hô!"

Một chi kỵ binh đội ngũ cũng là giữa đêm khuya khoắt chạy tới Tuyết Thạch Thành Bảo, vì cái gì chính là Long Sơn Lâu Tì An đại nhân.

Hạng Bàng Vân cùng Đông Bá Tuyết Ưng đại chiến, tin tức này bực nào kinh người? Long Sơn Lâu an bài ở nơi này thám tử là nhanh nhất độ đem tin tức truyền tới Nghi Thủy Thành Long Sơn Lâu, Tì An đại nhân cũng là kinh hãi, bất chấp ngủ, lập tức nhanh nhất độ chạy tới.

Ừng ừng ~

Cầu treo để xuống, thành cửa mở ra.

"Tì An đại nhân." Tông Lăng tự mình ra tới đón tiếp.

"Thế nào, Đông Bá Tuyết Ưng đâu? Còn có Hạng Bàng Vân đâu?" Tì An đại nhân liền hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Một Đêm Đi Qua

"Ti An đại nhân, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện." Tông Lăng mặc dù trong lòng khó chịu, vẫn như cũ giữ vững căn bản lễ tiết.

"Hạng Bàng Văn tới giết Đông Bá Tuyết Ưng?" Ti An đại nhân cùng Tông Lăng sống vai mà đi, đồng thời không nhận được hỏi, chuyện này rất.

Tông Lăng gật đầu: "Có một nhóm sát thủ bởi vì Huyết Nhận Từ Quán nhiệm vụ, tới giết Thanh Thạch! Những thứ này sát thủ cũng bị Tuyết Ưng đánh chết, mà lúc này Hạng Bàng Văn xuất hiện, cùng Tuyết Ưng đưa trước tay. Bọn họ một đường chém giết, từ chúng ta Tuyết Thạch Sơn vẫn giết Hắc Phong Nhại!"

"Hắc Phong Nhại?" Ti An kinh hãi.

Hắn làm làm một cái huyện thành nhỏ khu vực cảnh nội Long Sơn Lâu người tổng phụ trách, tự nhiên biết mình cảnh nội đáng sợ tuyệt địa.

"Bọn họ thế nhưng một đường truy đuổi giết chóc quá trăm dặm?" Ti An có chút rung động, thử nghĩ xem hắn cũng không thể tin được, có thể chém giết thành như vậy, hiển nhiên giao thủ song phương chênh lệch cũng không phải là quá thái quá, "Đông Bá Tuyết Ưng thực lực, ít nhất phải là Long Sơn Bảng trước một ngàn tên thực lực, nếu không nơi nào có thể kiếm ghim lâu như vậy."

Hắn như cũ không thể tin được.

Đông Bá Tuyết Ưng mới bao nhiêu? Đây cũng quá thiên tài yêu nghiệt rồi.

"Kết quả như thế nào?" Ti An hỏi.

Tông Lăng nhìn bầu trời đêm, trầm mặc hạ mới nói: "Tuyết Ưng vốn là có thể bắt tử, chẳng qua là không nghĩ tới kia Hạng Bàng Văn thế nhưng không phải là loài người, mà là ma thú dị chủng."

"Ma thú dị chủng biến hóa loài người?" Ti An mặt liền biến sắc, "Vu Thần Điện?"

"Cái gì Vu Thần Điện?" Tông Lăng hỏi.

"Người đây liền không cần nhiều quan." Ti An liền nói, thế giới này sau lưng người thống trị cuối cùng là những thứ kia cường đại phạm! Rất nhiều bí mật cũng là không công khai, hắn thân làm một cái cơ sở Long Sơn Lâu Chủ mới có tư cách biết chút ít bí ẩn, hắn biết rõ, Vu Thần Điện có thể cùng cả nhân loại lực lượng từ thái cổ thời đại đấu tranh cho tới bây giờ, nội tình sao mà sâu?

Vu Thần Điện, vẫn có phải một chút ma thú lên vào loài người.

May là đem một đầu ma thú biến thành nhân loại, thật nhiều rất lớn, cho nên hết thảy còn tại có thể khống chế trong phạm vi.

"Kế tiếp đâu?" Ti An đại nhân liền hỏi, "Hạng Bàng Văn bại lộ chân thân, giết Đông Bá Tuyết Ưng?"

"Không phải là." Tông Lăng nói tiếp, "Tuyết Ưng lúc này bị oanh bay ra Hắc Phong Nhại, mắt thấy sẽ bị tịch quyền vào Hắc Phong Uyên! Đang lúc này, Tuyết Ưng ở giữa không trung vắng rồi đoàn mâu, toàn thân hắn đột nhiên tuôn ra rồi ngọn lửa, đoàn mâu hóa thành một đạo Lưu Tinh ánh lửa, trong nháy mắt liền đâm vào Hạng Bàng Văn biến hóa bốn vó dị thú trong cơ thể. Liên tục ba cái đoàn mâu, chuẩn bị bắn vào yếu hại! Kia bốn vó dị thú bị mất mạng tại chỗ."

"Hỏa? Đoàn mâu đánh chết?" Ti An đại nhân ngây ngẩn cả người, "Vạn, Vạn Vật Cảnh?"

"Ừ, vạn vật hoá sinh, Tuyết Ưng hắn thật sự nắm giữ vạn vật trung hòa theo một qui tắc ảo diệu." Tông Lăng than thở, hắn cũng là Lưu Tinh Cấp cao thủ cũng cận kề hiểu rõ quá Long Sơn Bảng, biết Vạn Vật Cảnh đại biểu cái gì.

"Hắn, hắn mới hai mươi hai tuổi? Vạn Vật Cảnh?" Ti An đại nhân mộng, thiên nột.

Cái này kinh động liền lớn.

Như vậy tuyệt thế yêu nghiệt, cả Long Sơn Đế Quốc sợ là trên trăm năm mới có thể ra một cái, cơ hồ là nhất định có thể bước vào phạm a.

"Sẽ không giả sao?" Ti An đại nhân liền hỏi, bởi vì hắn chính mình rõ ràng tin tức này một khi báo lên cho, nhất định sẽ kinh động phạm cửa! Bởi vì mỗi một vị phạm ra đời cũng rất không dễ dàng, cả đế quốc phạm số lượng cũng là nhiều như vậy.

"Làm sao có thể có giả? Nếu như không phải là Tuyết Ưng giết kia bốn vó dị thú, người nghĩ rằng chúng ta có thể thân nhiên còn ở lại Tuyết Thạch Thành Bão?" Tông Lăng nói, "Người nếu không phải tin, có thể đi hỏi một chút Bạch Nguyên Chi pháp sư, Ti Trần pháp sư."

"Hỏi khẳng định còn phải lại hỏi." Ti An gật đầu, hắn cũng tin tưởng những người này không dám nói láo, bởi vì đoán chừng rất nhanh sẽ có phạm tự mình tới đây, ở phạm trước mặt, người phạm sẽ rất ‘đang hoàng’ hết thảy nói ra.

"Đông Bá Tuyết Ưng đâu?" Ti An hỏi tới.

Tông Lăng trong mắt có một tia đau thương, thanh âm còn lại là bình tĩnh: "Hắn không cách nào chống cự Hắc Phong nước xoáy lực lượng, bị tịch quyền trứ rơi vào rồi Hắc Phong Uyên!"

Ti An trầm mặc.

Ở Đông Bá Tuyết Ứng mười lăm tuổi năm ấy, Ti An đại nhân liền biết Đông Bá Tuyết Ứng, hắn rõ ràng nhớ được cái kia áo đen thiếu niên, lúc ấy trong xương thì có một loại phong mang, khi đó hắn cũng cảm giác này Đông Bá Tuyết Ứng sau này sợ là sẽ phải rất khó lường, chỉ có hơn sáu năm đi qua, áo đen thiếu niên thân cao cũng cao chút ít, hơi thờ mặc dù nội liễm, nhưng giống như một ngọn núi giống nhau để cho nhân khó lấy rung chuyển, lúc này hắn nhận được phía trên ở dưới tình báo, đã hoài nghi hắn là Xung Hào Cấp rồi.

Nhưng sự thật đâu?

Hắn càng thêm tươi đẹp chói mắt, cùng Hạng Bàng Vân chém giết khó phân thắng bại, cuối cùng ở trong sinh tử hơn đem hiện ra chân thân Hạng Bàng Vân, dùng đoản mâu liền đánh chết!

Hai mươi hai tuổi, liền bước vào Long Sơn Bảng top năm mươi!

Như thế chói mắt! Chói mắt!

Cơ hồ nhất định có thể bước vào phạm tuyệt thế tồn tại, nhưng lại. . .

Vẫn lạc!

"Đáng tiếc, đáng tiếc." Ti An nhẹ nhàng lắc đầu, hắn cũng cảm thấy quá tiếc nuối, hắn là Long Sơn Lôu trong trung tâm bộ nhân viên, cho nên mới mình bạch một khi bước vào phạm là bức nào khái niệm, kia nhưng là chân chính không giống nhau tánh mạng tầng thứ. Xung Hào Cấp càng lợi hại như cũ là người phạm, cùng phạm trong lúc. . . Có dường như bầu trời hố bình thường chênh lệch.

Dĩ nhiên nguy phạm không thể coi là ở bên trong!

Giống như Đông Bá Tuyết Ứng như thế thiên tư, miễn là còn sống, cơ hồ nhất định có thể bước vào phạm, chân chính phạm!

"Ta đây sẽ không quấy rầy rồi." Ti An liền nói, "Ta còn muốn đi hỏi thăm Bạch Nguyên Chi bọn họ, mấy ngày này chúng ta Nghi Thủy Thành sợ rằng muốn náo nhiệt."

"Ta đưa Lôu Chủ." Tông Lăng đưa Ti An, ra khỏi thành bảo cửa chính.

Đưa mắt nhìn Ti An đại nhân mang người tản hướng bên cạnh Pháp Sư Lôu chạy tới.

Tông Lăng thấy cách đó không xa đang đứng một đạo thân ảnh, kia là một vị kiều tiểu thiếu nữ Cơ Dung, Cơ Dung đứng ở đó, điềm đạm đáng yêu.

"Người còn không đi?" Tông Lăng sắc mặt khó coi, lạnh giọng quát lớn.

"Ta muốn thấy Thanh Thạch một mặt!" Cơ Dung nói.

Tông Lăng hừ lạnh một tiếng quay đầu rồi đi.

Đông Bá Tuyết Ứng ở rơi vào Hắc Phong Uyên trước nói ra cuối cùng yêu cầu, chính là để cho đệ đệ rồi đi Cơ Dung! Tông Lăng tự nhiên là tuyệt đối đứng ở Đông Bá Tuyết Ứng bên này, tự nhiên cũng không hi này Cơ Dung.

...

Tòa thành, bên trong thư phòng.

Thanh Thạch ngồi trong quá khứ ca ca thường chỗ ngồi, nhẹ khẽ vuốt vuốt bàn đọc sách, trong lòng hồi ức cũng là từ nhỏ đến Đại Hòa ca ca từng màn cảnh tượng. Ca ca đối người yêu của mình che đã qua rồi hết thấy, chính mình còn trẻ bất sự, ca ca sẽ chú ý nguy hiểm đi Hủy Diệt Sơn Mạch.

Hắn không quên được ca ca nói.

"Trừ phi ta Đông Bá Tuyết Ứng chết, nếu không ai cũng đừng nghĩ đã thương đệ đệ của ta! Người Hạng Bàng Vân cũng không được!" Lúc ấy Đông Bá Tuyết Ứng cảm trường thương, ở Hạng Bàng Vân trước mặt nói, loáng thoáng ở bên tai quanh quẩn.

"Thanh Thạch! Hào hạo sống sót, đừng làm cho ta thất vọng!"

Đông Bá Tuyết Ứng ở Hắc Phong nước xoáy trung bắt đầu rơi xuống, như cũ nhìn hắn.

Ba ! Ba !

Nước mắt tích lại, té ở trên bàn sách, vỡ vụn ra .

Làm mất đi , mới hối hận không kịp.

"Ca, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ trở lại, nhất định sẽ , ta sẽ chờ ngươi, vẫn nhóm." Thanh Thạch nhẹ giọng nói nhỏ, "Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng, ta là Đông Bá Tuyết Ứng đệ đệ, ca ca của ta là toàn bộ thiên hạ nhất rất giỏi thiên tài, ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi mất thể diện!"

Đồng đông đông.

Tiếng gõ cửa vang lên.

"Thanh Thạch." Tông Lăng thanh âm ở bên ngoài vang lên, "Cái kia Cơ Dung còn tại tòa thành ngoài cửa, vẫn muốn gặp ngươi một mặt."

Thanh Thạch đứng dậy, mở ra cửa thư phòng.

Tông Lăng ở bên ngoài.

"Đi thôi." Thanh Thạch rất bình tĩnh.

Tông Lăng gật đầu, hắn cũng là nhìn Thanh Thạch lớn lên, biết Thanh Thạch mặc dù đơn thuần điểm, nhưng là cũng là rất tốt hài tử, hắn tin tưởng Thanh Thạch, cho nên mới tới nói cho Thanh Thạch, để cho hắn đi làm kết thúc.

. . .

Tòa thành trên tường thành.

Thanh Thạch đứng ở trên tường thành, quan sát phía dưới, hạ chính cô linh linh đứng một đạo thân ảnh ‘ Cơ Dung ’.

"Thanh Thạch." Cơ Dung ngẩng đầu nhìn, trong mắt nàng có không thôi đau đớn.

"Anh ta cùng ta nói, đến cùng phải hay không thật?" Thanh Thạch thanh âm nhưng lạnh như băng.

Cơ Dung liền nói: "Không phải là, thật không phải!"

"Ta hỏi lần nữa, đến cùng phải hay không thật!" Thanh Thạch quan sát phía dưới, hai tròng mắt giống như đao phong, gắt gao ngó chừng Cơ Dung ánh mắt.

Cơ Dung bị như vậy ngó chừng, hơi chần chờ , liền nói: "Thanh Thạch, ngươi cũng không tin ta?"

"Ngươi cho rằng ta còn có thể tin ngươi!"

"Ha ha. . . Ta thế nhưng bởi vì ngươi, để cho ta ca thương tâm, ha ha, ta phải nhiều ngu xuẩn, nhiều buồn cười! Ha ha ha. . ." Thanh Thạch điên cuồng cười. . .

Bên cạnh Tông Lăng yên lặng nhìn, hắn biết Thanh Thạch lúc này cũng lúc tiết xuống.

"Cút!"

Thanh Thạch lạnh như băng nói, "Anh ta nói, ngươi sáng sớm mai nhất định phải rời đi Tuyết Thạch Sơn, từ nay về sau, cấm nữa bước vào Tuyết Thạch Sơn một bước!"

"Thanh Thạch, ngươi thật muốn. . ." Cơ Dung trong mắt cũng là nước mắt.

"Nghe ta ra lệnh." Thanh Thạch trực tiếp hạ lệnh, "Trưa mai, nếu như Cơ Dung cô nương còn tại ta Tuyết Thạch Sơn, liền mạnh mẽ đem nàng ném tới dưới chân núi đi."

"Dạ." Chung quanh tất cả tuần tra binh lính, phía dưới nhìn thù binh lính mọi người tuân mệnh.

Ngay sau đó Thanh Thạch xoay người rời đi.

"Thanh Thạch, Thanh Thạch. . ." Cơ Dung liền làm hô, nhưng chỉ có thể nhìn Thanh Thạch rời đi thành tường, nàng cũng nữa không nhìn thấy.

Cơ Dung sắc mặt khó coi, trong lòng tức giận không cam lòng: "Đông Bá Tuyết Ứng, chết tiết, ngươi đều muốn đã chết, còn muốn phá hư chuyện tốt của ta."

. . .

Màn đêm buông xuống.

Ti An đại nhân tấn đem tin tức thượng bầm, tin tức cả đêm sẽ đưa đạt An Dương hành tỉnh Long Sơn Lâu Tổng Lâu! Tổng Lâu Lâu Chủ cũng không dám chậm trễ, lập tức đem tin tức thượng bầm cho Liễu Phàm tồn tại!

Đồng thời vị kia Ti Trần pháp sư cũng liền đem tin tức truyền trở về, Ti Gia ở Thanh Hà Quận lấy thúng úp voi, như thế trọng yếu tin tức đương nhiên phải mau sớm làm cho mình lão tổ ‘ Ti Lương Hồng ’ biết.

**

Không tâm thường một đêm, cuối cùng đi qua, ngày thứ hai, trời đã sáng.

Hắc Phong Uyên đẩy cốc.

"Hô." Khoanh chân mà ngồi tĩnh tu rồi một đêm Đông Bá Tuyết Ứng mở mắt, thương thế trên người đã hoàn toàn tốt lắm.

Hắn đứng dậy đi tới động này quật cửa động.

Như nay trời đã sáng, mặc dù có Hắc Phong nước xoáy ở trên cao không ngăn cản, không nhìn thấy mặt trời, nhưng cả đáy cốc như cũ trở nên một mảnh sáng trưng rồi, cũng có thể thấy một chút thực vật hoa cỏ, cùng trong đêm tối đáy cốc so sánh với. . . Hôm nay đáy cốc liền giống như tiên cảnh loại xinh đẹp, vách núi loang lổ còn có chút ít cỏ xỉ rêu, nơi xa cái kia ngồi nguy nga động phủ cung điện vẫn tán nhân nhật thanh quang.

Ban ngày, động phủ cung điện tán thanh quang muốn hơn đậm một chút, tia sáng lưu chuyển, mang theo vô tận huyền diệu.

"Đáng tiếc một khi nhích tới gần, rất có thể đã bị trực tiếp đánh chết." Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, "Vị kia Thần Sư đại nhân còn có Hạng Bàng Vân, bọn họ lưu lại trong trũ vật giới chỉ thức ăn nước uống mặc dù rất nhiều, ta hôm nay có thể hấp thu thiên địa lực lượng, đối thức ăn tiêu hao mặc dù cũng rất ít. Nhưng chỉ sợ cũng chỉ có thể duy trì một năm, một năm, ta tìm không được đường đi ra ngoài, cũng chỉ có thể tươi sống chết đói!"

"Mặc dù rất nguy hiểm, nhưng là tất phải tìm ra một con đường sống." Đông Bá Tuyết Ứng cẩn thận quan sát phía ngoài, suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Dấu Vết, Chiến Đấu

Co đầu rút cổ ở trong động quật, cuối cùng chỉ biết tươi sống chết đói.

Nếu quyết định tìm kiếm sinh lộ, ngày đó buổi sáng, Đông Bá Tuyết Ứng liền lặng lẽ nhảy xuống động này quật, bắt đầu dò xét.

"Suru." Đông Bá Tuyết Ứng nhanh nhẹn linh hoạt, có thiên địa lực lượng phụ trợ, nhất cử nhất động lặng yên không một tiếng động.

"Không thể nhích tới gần này tòa thần bí động phủ cung điện, nơi đó thủ Vệ Thái sâm nghiêm, cho dù yếu ớt nhất hắc giáp binh lính, cảm giác ứng phó cũng rất khó khăn!" Đông Bá Tuyết Ứng nghĩ ngợi nói, hắc giáp binh lính thoát nhìn cũng so sánh với Hạng Bàng Vân mạnh hơn chút ít, dĩ nhiên chính mình hôm nay đạt tới ‘ Vạn Vật Cảnh ’, thực lực đã nhảy lên đến cực cao trình độ, có thể dễ dàng hành hạ đến chết Hạng Bàng Vân, nhưng cùng hắc giáp binh lính giao thủ. . . Thắng bại hay là hai nói!

Yếu nhất cũng không nắm chắc, chớ nói chi là những thứ kia cường đại thủ vệ rồi.

"Suru suru suru."

Lặng yên không một tiếng động, rồi bỏ động phủ cung điện, hướng này Hắc Phong Uyên son cốc những địa phương khác cẩn thận thăm dò đi qua.

Hắc Phong Uyên son cốc phi thường rộng lớn, chiều rộng nơi quá trong vòng hơn mười dặm, hẹp hòi nơi cũng có bảy tám dặm.

"Cũng là chút ít cỏ dại cỏ xỉ rêu, đoán chừng cũng không biết bao nhiêu vạn năm không có người đến." Đông Bá Tuyết Ứng vừa đi vừa quan sát, chợt thấy phía trước đại địa có không lồ cái khe, hai đạo cái khe lần lượt thay đổi mà qua, trong đó một đạo cái khe chiều rộng 3-4m bộ dạng, lâu là là vẫn dọc theo người đến Chỗ rất xa, nhìn ra này cái khe chiều dài sợ là có hai ba mươi dặm.

Khác một đạo cái khe chiều rộng thì chỉ có hơn hai thước, chiều dài cũng cũng chỉ có năm sáu dặm, chẳng qua là cái khe cuối kéo dài đưa tới son cốc cốc trên vách, đem vách núi cũng xé rách ra khỏi một nói vết thương thật lớn, vết thương sâu chừng gần trăm thước, vẫn dọc theo người hướng về phía trước đến Hắc Phong tầng trên.

"Này hai đạo cái khe?" Đông Bá Tuyết Ứng cảm nhận được tim đập nhanh, hẳn dù sao đạt đến Vạn Vật Cảnh, hoàn toàn có thể cảm nhận được này hai đạo trong cái khe một loại đáng sợ phong mang sát khí.

"Là binh khí bỏ ra ! Này hai đạo cái khe là binh khí bỏ ra!" Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt vô cùng xác định.

Hắn liền đi tới cái khe bên, hướng xuống mặt quan sát.

Một mắt nhìn đi. . .

Núi đá mặt đất cái khe tối như mực sâu không thấy đáy, chỉ rõ ràng nhất phía dưới càng ngày càng chiều rộng.

"Hơn nữa là từ dưới nền đất nơi sâu bỏ ra!" Đông Bá Tuyết Ứng căn cứ dấu vết lập tức làm ra phán đoán, "Uy lực vô lượng, trực tiếp từ dưới đất vẫn xó xuyên qua đến sơn cốc này trên mặt đất, hơn nữa ở sơn cốc trên mặt đất để lại hai ba mươi dặm lớn lên cái khe."

Một suy đoán ra tới, sẽ làm cho Đông Bá Tuyết Ứng biến sắc.

Thiên nội!

Đây là từ dưới đất ra một kích, chỉ có chẳng qua là còn sót lại uy năng sẽ làm cho mặt đất xuất hiện hai ba mươi dặm cái khe, như vậy uy năng đáng sợ đến mức nào? Nói cách khác những thứ kia mấy ngàn mét cao nguy nga núi lớn, ở cường giả như vậy trước mặt sợ rằng vung tay lên là có thể trực tiếp chém thành hai khúc rồi! Cho dù là một ngọn loài người thành trì, sợ rằng một kích dưới sẽ phải hoàn toàn tiêu diệt!

Thực lực như vậy quả thực không thể tưởng tượng nổi, hắn và Hạng Bàng Vân ở Tuyết Thạch Sơn đánh chém giết rồi lâu như vậy, cũng là hủy diệt có chút lớn Thạch Đầu, cây cối ..., bên vách núi duyên Thạch Đầu. Cả Tuyết Thạch Sơn đánh bản thân như cũ không có gì tổn thương.

Bởi vậy có thể thấy được chênh lệch.

Hắn hôm nay thực lực, cùng cường giả như vậy so với. Cảm giác chính là con kiến cùng Cự Long so sánh với!

"Đây chẳng lẽ là Phạm Sinh Mệnh lưu lại chiến đấu dấu vết?" Đông Bá Tuyết Ứng nghĩ ngợi nói, "Khó trách ở truyền ký trong chuyện xưa, một chút cường đại Phạm Sinh Mệnh cũng có thể cùng thần linh uống chung uống rượu, liền làm thần linh cũng kiêng kỵ bọn họ."

Hắn và Hạng Bàng Vân thực lực như vậy, là xa xa không thể cho thần linh coi trọng tư cách.

Nguy phạm không đáng giá nhắc tới.

"Chân chính phạm, cứ như vậy mạnh?" Đông Bá Tuyết Ứng không thể tin được, hắn đối Phạm Sinh Mệnh hiểu thật quá ít, cơ hồ đều dựa vào một chút truyền ký chuyện xưa, giống như kia « Huyền Băng Thương Pháp » trung miêu tả cũng rất giản lược, chỉ nói là rồi trở thành phạm một chút phương pháp. Về phần trở thành phạm sau. . . Nhưng căn bản không có nói.

Trở thành phạm sau, nên là dạng gì ?

Không biết.

Bởi vì phạm quá ít, các phạm nhân cũng rất khó đụng phải phạm! Một khi một vị phạm ở một chỗ xuất hiện, giống như Long Sơn Lâu cũng là sẽ lập tức lo lắng cảnh cáo chung quanh khắp nơi, để cho bọn họ lui cái đầu làm người, ngàn vạn đừng đắc tội phạm, một khi đắc tội sợ rằng toàn cả gia tộc thì xong rồi. Coi như là Tì Gia, coi như là có nguy phạm Mặc Dương Gia Tộc. . . Tại chính thức phạm trước mặt, tất cả đều là nơm nớp lo sợ.

"Thực lực như vậy, ở phạm trung cũng có thể là đứng ở cực cao nơi sao." Đông Bá Tuyết Ứng thầm suy nghĩ.

. . .

Đang ở Đông Bá Tuyết Ứng cẩn thận quan sát này cái khe, nhận thức trong đó kinh người phong mang sát khí, ở cả Hắc Phong Uyên đáy cốc cơ hồ mỗi một nơi, mỗi mười dặm địa cũng bắt đầu xuất hiện màu đen sương mù bắt đầu khởi động, đi theo những thứ này màu đen sương mù liền tán ngưng tụ hóa thành một gã hắc giáp binh lính.

Đồng dạng, ở khoảng cách Đông Bá Tuyết Ứng cũng là năm sáu dặm nơi giữa không trung, màu đen sương mù ngưng tụ hóa thành hắc giáp binh lính.

Hắc giáp binh lính mang mặt nạ, hai tròng mắt phiếm hồng quang, tùy ý quét nhìn chung quanh.

Mỗi ngày. . . Cả đáy cốc cũng muốn càn quét một lần, đây là vị kia động phủ cung điện chủ nhân ban đầu định ra quy củ, động phủ cung điện chủ nhân mặc dù đã chết đi thật lâu thật lâu, bao nhiêu vạn năm trôi qua, nơi này nhưng vẫn duy trì, chẳng bao giờ thay đổi.

"Người ngoại lai?" Hắc giáp binh lính một ngưng tụ ra hiện, tròng mắt tầm mắt vốn là có thêm một tầng hồng quang, nhìn ngoại giới cũng là có chút ít mờ hồ, vẫn như cũ phát hiện ra nơi xa đứng ở đó Đông Bá Tuyết Ứng.

Huru!

Hắc giáp binh lính phiêu nhiên rơi xuống đất, đi theo hóa thành chảy hết chạy thẳng tới Đông Bá Tuyết Ứng.

Đông Bá Tuyết Ưng quan sát cái khe, đồng thời thiên địa lực lượng tràn ngập chung quanh, cũng cẩn thận cảnh giác động phủ cung điện phương hướng, một khi có điều động tinh hần liền sẽ lập tức giống như chim sợ nã giống nhau thoát đi .

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ưng lỗ tai vừa động đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Phía sau một gã hắc giáp binh lính đang chạy nhanh mà đến, đã cách chính mình chưa đầy một dặm rồi, song phương 3-400m khoảng cách, đến bọn hần tâng này lần không đáng kể chút nào.

"Làm sao sẽ đột nhiên nhô ra một gã hắc giáp binh lính?" Đông Bá Tuyết Ưng kinh hãi, "Phàm địa phương, ta cũng biết sẽ có chút ít quỷ dị nơi, ta đã rất cẩn thận rồi."

Lúc này nửa trôn đã chậm

"Phải mau sớm giết chết nó, giao chiến động tĩnh lớn, một khi thời gian dài, sẽ có nhiều hơn hắc giáp binh lính, cho tới mạnh hơn thủ vệ tới đây." Đông Bá Tuyết Ưng trong tay trống rỗng xuất hiện rồi Phi Tuyết Thần Thương, hần đứng tại nguyên chỗ nhìn kia hắc giáp binh lính xông lại.

"Oanh!"

Trường thương đột nhiên đâm ra.

Giống như ngọn lửa Lưu Tinh, vù vù hô, liên tiếp lui mạng lên hỏa diễm thương ảnh liên tiếp đâm về kia hắc giáp binh lính, hắc giáp binh lính cũng là đan cầm trong tay một thanh Hắc Dao, đang đang đang. . . Trong nháy mắt lần lượt thay đổi nhiều lần, kia hắc giáp binh lính toàn thân mơ hồ mạng theo hắc vụ, cánh tay cũng là hắc vụ ngưng kết, dời động mờ mịt không chừng, dễ dàng liền đỡ rồi.

"Độ thật là nhanh." Đông Bá Tuyết Ưng không chút do dự trong nháy mắt thay đổi thương pháp, từ mau, chuyển làm lực lượng công kích!

Oanh! Vốn là giận đâm trường thương đột nhiên chính là nghiêng người quét ngang, toàn thân lực lượng phát, lực lượng huyết mạch phát, trường thương hơn mạng lên hỏa diễm uy năng, xẹt qua một cái to lớn độ cong uy năng không ngừng súc tích, kia hắc giáp binh lính lạnh lùng đơn độc đao ngăn chặn ở trước người.

Một tiếng vang thật lớn.

Hắc giáp binh lính bị oanh đánh thân thể đột nhiên rung động, thân thể rất nhiều hắc vụ cũng bắt đầu tản ra , thân thể cũng trở nên mơ hồ.

Đông Bá Tuyết Ưng thấy thế lập tức liên tục vừa quét hai lần, trường thương rậm rạp rồi bù liên tục quét vào hắc giáp binh lính trên người, hắc giáp binh lính cuối cùng khắp cả bị rút ra giải tán ra, hóa thành hắc vụ biến mất.

...

Động phủ cửa cung điện trước.

Trừ số lượng rất nhiều hắc giáp binh lính ngoài, cũng có kia sự cường đại của hần thủ vệ, trong đó một gã chống một thanh cự kiếm đứng ở đó khôi giáp cũng có chút hoa mỹ thủ vệ bỗng nhiên mở mắt ra, trong mắt của hần phiếm ngân sắc quang mang.

Oanh!

Hần đột nhiên hóa thành một đạo hắc sắc chảy hết, xẹt qua khoảng không, lấy cực kì khủng bố độ hướng Đông Bá Tuyết Ưng phương hướng bay đi.

Song phương mặc dù khoảng cách gần trăm dặm, nhưng một ít đạo hắc sắc chảy hết quá là nhanh, một chớp mắt liền bay qua rồi quá mười dặm, đang bay cao .

Đông Bá Tuyết Ưng một mực cẩn thận động phủ cung điện phương hướng, ở đánh tan tên kia hắc giáp binh lính sau, tự nhiên liếc mắt liền thấy được kia cao bay tới màu đen chảy hết.

Phi thiên độn địa?

Ở trong nhân loại, có thể chân chánh phi thiên độn địa cái kia nhất định là Phàm Sinh Mệnh! Về phần dựa vào thiên địa lực lượng phụ trợ Xung Hào Cấp, hay hoặc là bằng vào pháp thuật các phi hành độ liền quá chậm, cũng không sánh bằng những thứ kia phi cầm ma thú! Mà Phàm Sinh Mệnh phi hành độ mới gọi đáng sợ.

Thấy một ít đạo hắc sắc chảy hết, Đông Bá Tuyết Ưng liền cảm nhận được sợ hãi, căn bản không phải một cấp bậc.

"Không có địa phương chạy!" Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía rồi dưới chân không hề cái khe, lúc trước hần là tốt rồi kỳ, vị kia cường đại Phàm Sinh Mệnh từ dưới đất bổ ra như vậy cự Đại Liệt Phùng, như vậy hiển nhiên sâu trong lòng đất hần là có một nơi chiến đấu nơi, lúc trước hần còn cẩn thận nghĩ tới thăm dò phương pháp.

"Đành phải vậy!" Đông Bá Tuyết Ưng cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương, trực tiếp nhảy xuống!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Luyện Kim Sinh Vật

Rất nhanh.

Một ít đạo hắc sắc chảy hết trong nháy mắt hạ xuống, rơi vào cái khe bên cạnh trên mặt đất, kia ngân mâu khôi giáp thủ vệ lạnh như băng cúi đầu nhìn cái khe, ánh mắt của nó trung không có có một tí tình cảm pháp phòng.

Quan sát một hồi, nó liền chống cự kiếm canh giữ ở này.

Ban đầu động phủ cung điện chủ nhân đã sớm lưu cái mạng lại làm, bọn họ tuân thủ cũng là có phạm vi giới hạn, nếu như kẻ xâm nhập không có ở đây giới hạn bên trong, bọn họ cũng sẽ không đuổi giết.

...

Vù vù.

Kèm theo bên tai tiếng gió, Đông Bá Tuyết Ưng kịch liệt giảm xuống, toàn thân hần đấm chìm trong ngọn lửa, cũng chiếu rọi rồi đất này đầy cái khe.

Oành, rơi xuống đất rồi.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía trước, đất này đầy cái khe là ở hướng kia động phủ cung điện phương hướng không ngừng dọc theo người.

"Chẳng lẽ kia cuộc chiến đấu là kia động phủ bên trong cung điện sinh?" Đông Bá Tuyết Ưng lúc này hướng bên kia chạy nhanh, độ cực nhanh, chạy nhanh chỉ chớp lát đồng thời hướng về sau mặt nhìn một chút, lúc này mới nhả ra khí, "Hoàn hảo, thủ vệ kia không có đuổi giết tới đây."

Dọc theo dưới đất cái khe quỹ tích, một đường chạy nhanh lui Được.

Cuối cùng dừng lại.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía trước, phía trước là phiến ngân bạch sắc vách tường, vách tường tựa như ngân Bạch Tinh ngọc, ở núi đá trung phá lệ bất mất. Bất quá trên vách tường có một nơi vết thương thật lớn! Vết thương có khoảng bảy tám thước chiều rộng, mặt trên còn có lưu lại phong mang sát khí, sát khí để cho Đông Bá Tuyết Ưng đều có chút kinh hãi.

Này sát khí, cách không biết bao nhiêu vạn năm rồi, như cũ có thể làm cho Đông Bá Tuyết Ưng tầng thứ này cảm thấy áp lực.

"Xem ra năm đó một ít trảng không thể tưởng tượng nổi chiến đấu, là ở đất này đầy trong kiến trúc sinh, một vị cực kỳ lợi hại tồn tại giận phách ra, bỏ ra rồi vách tường, xé rách rồi dưới đất nham thạch đại địa, xỏ xuyên qua thượng trăm dặm, cuối cùng mới ra hiện tại sơn cốc mặt đất, trên mặt đất để lại liên miên hai ba mươi dặm cự Đại Liệt Phùng." Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm gật đầu.

Cái này để cho hần hơn rung động rồi, dưới đất cơ hồ cũng là núi đá đồng bần tích, một kích xỏ xuyên qua thượng trăm dặm? Thiên nộ! Dừng 'hủy thiên diệt địa' để hình dung không thể làm quá!

Ở ngân bạch vách tường ngoài hơi chân chờ xuống.

"Ta cũng không được chọn! Đi Hắc Phong Uyên sơn cốc, đó là một cái tử lộ." Đông Bá Tuyết Ưng biết rõ trước mắt ngân bạch vách tường trong kiến trúc, có lẽ sẽ có đáng sợ sát cơ, khả năng dạng cũng có thể có thể có vui mừng, "Chỉ có thể vật lộn độ sức một thanh rồi!"

Cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương.

Ngọn lửa vòn quanh ở bên ngoài thân, thiên địa lực lượng tràn ra.

Đông Bá Tuyết Ưng cất bước dọc theo vách tường cái khe đi vào.

"Ồ!"

Vừa tiến đến, Đông Bá Tuyết Ưng liền ánh mắt sáng lên.

Trước mắt là túc túc ba trăm nhiều mét cao khổng lồ đại điện, đại điện nguy nga vô cùng, dài rộng sợ cũng có gần hai dặm! Lớn như thế đại điện... Đùng là rung động! Chỉ là một chuẩn bị khổng lồ cột trụ hoặc là gãy lìa, hoặc là sụp đổ, trong đại điện rất nhiều địa phương cũng rất tàn phá, chắc chắn ngân bạch trên mặt đất có từng đạo dư tồn vết thương.

Mà nơi xa ngân bạch trên vách tường, còn có giếng khắp nơi hơn mười đạo cái khe, chính mình mới vừa rồi chính là từ trong đó một đạo trong cái khe tiến vào.

"Nơi này nhất định đã sinh một cuộc đáng sợ đại chiến!" Đông Bá Tuyết Ứng có chút sợ hãi than, cẩn thận quan sát cả đại điện.

Đại điện rất trống trải, một cái có thể thấy được.

Nhưng là Đông Bá Tuyết Ứng tìm không được bất kỳ một cái nào cửa! Tiến vào cửa, cùng với đi thông những địa phương khác cửa, một mực cũng không có. Cả đại điện là hoàn toàn phong kín, hơn nữa cả đại điện mặc dù rất là đồ nát, nhưng đại điện trên mặt đất nhưng không có bất kỳ đặc thù vật phẩm lưu lại.

"Xem ra ban đầu trận chiến ấy, ít nhất nhất phương là sống sót, thu thập quá này đại điện." Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm nói thầm, "Bọn họ rút cuộc từ nơi nào vào này đại điện, vừa từ nơi nào đi ra ngoài? Vốn sẽ không giống ta giống nhau từ kia trong cái khe ra vào sao?"

"Nhất định có cái gì ta không biết!"

Đông Bá Tuyết Ứng không cam lòng.

Hắn không muốn bỏ đói ở Hắc Phong Uyên, hắn nghĩ phải sống đi ra ngoài.

Đi lại ở trong đại điện, Đông Bá Tuyết Ứng cẩn thận quan sát, đồng thời thiên địa lực lượng bắt đầu khởi động cẩn thận xem xét chung quanh mỗi một chỗ, hắn điều tra rất chậm rất cẩn thận.

"Ồng ~" xem xét rồi chung trà thời gian, thiên địa lực lượng quét qua một chỗ đại điện góc đất trống, kia trên đất trống lại bỗng nhiên nổi lên rung động.

"Có dị thường!"

Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra sắc mặt vui mừng, cẩn thận tiếp theo lật tay trong tay xuất hiện một quả tiền bạc.

Huru.

Tiền bạc vắng, hóa thành một đạo lưu quang xuất tại kia rung động nơi, rung động chấn động giống như phao mạt loại trong nhảy mắt phá vỡ hoàn toàn giải tán, lộ ra bên trong cảnh tượng.

Túc túc gần trăm thước phạm vi cảnh tượng đại biến!

Nơi đó có một giường đá, trên giường đá khoanh chân ngồi một cổ hải cốt, hải cốt mơ hồ có Băng Lam sắc lưu chuyển, này hải cốt còn mặc màu bạc áo bào.

Ở trước giường đá mặt, còn lại là đang tám cạnh hình dạng đầm nước, trong đầm nước có trong suốt chất lỏng ở lưu động, chung quanh tràn ngập nhân nhạ đám sương. Đầm nước chung quanh chỉ chút pháp trận đường vân còn thời khắc dẫn động thiên địa lực lượng duy trì.

Ở đầm nước hai bên thì chiếm cứ hai pho tượng màu vàng dị thú điêu khắc, hai người cũng chiều cao 20m.

Một pho tượng màu vàng điêu khắc, là Viên Hầu bộ dáng, trên người quấn quanh lấy xiềng xích.

Một ... khác pho tượng màu vàng điêu khắc, còn lại là màu vàng chim đại bàng bộ dáng.

"Luyện kim sinh vật?" Đông Bá Tuyết Ứng bực nào ánh mắt, một cái liền phát hiện này hai pho tượng màu vàng điêu khắc là không phạm, "Vị kia chết đi không biết bao lâu, hôm nay hải cốt như cũ phẩm Băng Lam sắc, loại này dị tượng... Sợ rằng chết đi hẳn là một vị phạm sao."

Bình thường người phạm, thi thể là không thể nào xuất hiện bực này dị tượng.

"Này luyện kim sinh vật, không biết còn có thể hay không động." Đông Bá Tuyết Ứng suy tư, luyện kim sinh vật là cần năng lượng cung ứng, một khi không có thể lượng, sẽ không pháp động! Nhưng phạm cường giả lưu lại luyện kim sinh vật... Đông Bá Tuyết Ứng sẽ không nắm chắc rồi.

Suru suru.

Đông Bá Tuyết Ứng tản rồi xa, vẫn rồi xa đến lúc trước tiến vào cái khe lối vào.

"Huru!" Này mới đột nhiên vắng một quả tiền bạc.

Tiền bạc hóa thành một đạo hỏa quang xuyên qua năm trăm mét hơn khoảng cách, tinh chuẩn đụng nhau hướng kia Viên Hầu bộ dáng màu vàng điêu khắc, bỗng nhiên, Viên Hầu bộ dáng màu vàng điêu khắc không có chút nào dấu hiệu mở mắt, một đôi tròng mắt phẩm kim quang, bàn tay to của nó nhấc lên, nhanh như thiểm điện trực tiếp bắt được tập kích tới tiền bạc, khúc khích xuy, tiền bạc hoàn toàn hóa thành phần vụn từ bàn tay to của nó trong khe h chảy xuống.

Màu vàng Viên Hầu sinh vật quét mắt một cái chung quanh, cũng nhìn thấy nơi xa cái khe cửa vào Đông Bá Tuyết Ưng, nó ra khỏi gầm thét: "Người phạm, chớ quấy rầy chủ nhân nhà ta!"

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ưng cũng lộ ra vẻ vui mừng, "Có thể nói chuyện?"

Phạm cường giả luyện kim sinh vật chính là không giống với, còn có thể nói chuyện!

"Ta ném ra tiền bạc, còn không có đựng phải nó, nó liền tỉnh mà bắt được tiền bạc." Đông Bá Tuyết Ưng nói thầm, "Xem ra công kích xâm phạm đến trong phạm vi nhất định, tựa sẽ khiến nó tỉnh lại. Hơn nữa nó bắt kim tệ độ đến xem.. Tựa hồ cũng không phải là quá mạnh mẽ chứ sao."

Tiền bạc, cũng không phải là rất thích hợp ám khí, chính mình chỉ là dùng đến xò xét luyện kim sinh vật .

Bay qua năm trăm mét hơn khoảng cách, tiền bạc uy lực đã kém hơn rồi, đưa tay lên bắt được cũng không khó.

"Nó bắt kim tệ độ đến xem, hẳn là so với ta mạnh hơn không được quá nhiều. Hơn nữa giờ phút này nó tỉnh lại, khí tức của nó, ta cũng vậy không có cảm giác đến cái gì áp bách." Đông Bá Tuyết Ưng có vẻ mong đợi, giống như lúc trước từ Hắc Phong Uyên rơi xuống lúc nhìn qua khổng lồ kia màu đen như cự long sinh vật, đối phương chỉ có quét mắt một cái, liền làm cho mình run sợ chân mềm.

Trước mắt hai pho tượng màu vàng luyện kim sinh vật cũng không phải là không thể địch lại được bộ dạng.

"Có lẽ ta có cơ hội lấy được vị kia phạm cường giả lưu lại một chút vật phẩm, từ đó, thì có thể tìm được đường đi ra ngoài." Đông Bá Tuyết Ưng trong lòng khó nén kích động, đối phương nếu ở nơi này, hẳn là liền có cùng ngoại giới liên tiếp con đường!

"Thử lại lần nữa." Đông Bá Tuyết Ưng vừa lộn tay, trong tay xuất hiện đoàn mâu.

Đoàn mâu cùng tiền bạc, uy lực nhưng hoàn toàn không là một tầng.

"Uống....uống...ng!"

Đông Bá Tuyết Ưng thân thể ngửa ra sau, trong nháy mắt lực lượng huyết mạch phát, hóa một tia ảo diệu hoàn toàn dung nhập vào trong đó, trong hòa điểm phát ảo diệu để cho đoàn mâu uy lực càng cường đại hơn.

Oanh! ! !

Đoàn mâu trong nháy mắt xé rách không khí, ra chói tai nổ vang, cơ hồ trong nháy mắt liền xò xuyên qua rồi năm trăm mét hơn khoảng cách đến đó màu vàng Viên Hầu trước mặt.

"Oành!" Màu vàng Viên Hầu nhưng tức giận một cái tát đánh ra, một tiếng vang thật lớn, đoàn mâu bị phách lẫn lộn đụng vào bên cạnh trên mặt đất, mà màu vàng Viên Hầu cũng là âm lùi về sau một bước, điều này làm cho màu vàng Viên Hầu lộ ra vẻ kinh nộ.

"Ha ha ha, chênh lệch không có lớn như vậy." Đông Bá Tuyết Ưng ánh mắt sáng hẳn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Bắt Lại

Suru suru suru.

Đông Bá Tuyết Ưng độ bức nào mau, mấy cái lắc mình cũng đã tiến tới gần tới, chẳng qua là hấn độ cũng bắt đầu chậm dần.

"Người phạm, biết điều một chút lần xa điểm." Màu vàng Viên Hầu nhẹ răng đe dọa.

"Luyện kim sinh vật cuối cùng không phải chân chánh tánh mạng, bọn họ chủ nhân ra lệnh, bọn họ là tất phải tuân hoàn ." Đông Bá Tuyết Ưng nói thầm, hai đầu luyện kim sinh vật ở chủ nhân sau khi chết cũng biết điều một chút chờ đợi lâu như vậy , hiển nhiên chủ nhân có nghiêm khắc ra lệnh.

Đông Bá Tuyết Ưng tại ở gần.

Màu vàng Viên Hầu như cũ chưa từng công kích.

Hồ.

Làm Đông Bá Tuyết Ưng một bước bước vào lúc trước rung động bao phủ phạm vi , màu vàng Viên Hầu nhất thời gầm thét một tiếng, sải bước vọt tới

trước.

Đồng Bá Tuyết Ứng nhưng lập tức lui một bước, màu vàng Viên Hầu cũng lập tức dừng lại, tức giận ngó chừng Đồng Bá Tuyết Ứng.

"Giới hạn?" Đồng Bá Tuyết Ứng cười, nhìn mới vừa rồi rung động sở bao phủ phạm vi giới hạn, "Nhà các người chủ nhân có phải hay không có mệnh lệnh, chỉ cần xâm nhập giới hạn trong phạm vi liên công kích? Ta ở giới hạn ngoài, các người liên không công kích?"

Màu vàng Viên Hầu gầm nhẹ: "Người phạm, người biết thì thế nào? Hay là biết điều một chút lần xa điếm!"

Đồng Bá Tuyết Ứng tâm tình rất tốt, còn tưởng rằng nhiều khảo nghiệm mấy lần mới xác định vị kia phạm trước khi chết cho luyện kim sinh vật ra lệnh, không nghĩ tới thoáng cái liền xác định công kích giới hạn.

"Vậy thì tiếp chiêu sao." Đồng Bá Tuyết Ứng cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương, đột nhiên thân hình chợt lóe liền xông vào giới hạn phạm vi, trường thương hóa thành một đạo hỏa diễm cháy hết đám về màu vàng Viên Hầu, chung quanh ngọn lửa tràn ngập hoàn toàn bao phủ kia màu vàng Viên Hầu, thiên địa ngọn lửa uy lực cũng có cường đại áp chế, nhưng này diễm uy lực, màu vàng Viên Hầu loại này phạm luyện kim sinh vật cũng là không có chút nào thêm quan tâm.

"Người phạm, nhận lấy cái chết!" Màu vàng Viên Hầu vùng không lồ thủ chưởng đánh ra xuống, về phần Đồng Bá Tuyết Ứng trường thương nó căn bản không nhìn chỉ.

Phốc.

Trường thương đâm vào màu vàng Viên Hầu chỗ đầu gối, kia trên đầu gối chỉ có lưu một cái điểm trắng, làm luyện kim sinh vật thân thể của nó tài liệu vô cùng bền bỉ, Đồng Bá Tuyết Ứng thực lực chính là cường thịnh trở lại gấp mười lần cũng rất khó phá hư nó thân thể.

Oanh ~ không lồ cái tát đánh ra xuống, Đồng Bá Tuyết Ứng vội vàng né tránh mở.

"Phạm luyện kim sinh vật, thân thể phòng ngự quá mạnh mẽ." Đồng Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, "Đám rách không được, vậy cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng, may là nó sự linh hoạt thượng nếu so với ta kém chút ít."

Giao thủ sát na, liền xác định đối phương ưu điểm khuyết điểm.

Thình thịch thình thịch! ! ! Từng tiếng trầm trọng tiếng vang, đắm chìm trong ngọn lửa ở dưới Đồng Bá Tuyết Ứng vẫn còn như quỷ mỵ ở màu vàng Viên Hầu chung quanh, lần lượt né tránh, đồng thời trong tay trường thương ra sức quét quét ngang! Lực lượng vùng đến mức tận cùng, quét quét ngang lúc cũng là ngó chừng một chút các đốt ngón tay bộ vị, tỷ như đầu gối các đốt ngón tay, tỷ như mắt cá chân các đốt ngón tay. Luyện kim sinh vật chiến đấu có thể linh hoạt, những thứ này các đốt ngón tay cấu tạo cũng phức tạp, tương đối kháng tính công kích thượng liền yếu đi chút ít.

Màu vàng Viên Hầu bị công kích ở các đốt ngón tay thượng, thình thoảng cũng lao đảo, nhưng nó như cũ chút nào không đã thương, xe buýt chừng lần lượt đánh ra.

"Hầu Tử, một phạm nhân người cũng không giải quyết được? Xem ra hay là muốn ta xuất thủ a." Bên cạnh vẫn giống như điêu khắc màu vàng chim đại bàng bỗng nhiên cũng mở mắt ra, đồng dạng màu vàng con người quét mắt mắt Viên Hầu.

"Người xem rồi là được." Màu vàng Viên Hầu nổi giận, hất một cái tay bắt được trên người quán quanh xiềng xích, ào ào xông vào xiềng xích bay ra, đột nhiên huy vũ quét đi qua.

"Ừ?"

Đồng Bá Tuyết Ứng kinh hãi, gào thét mà đến xiềng xích nhanh như ảo ảnh rút ra đánh tới, Đồng Bá Tuyết Ứng trường thương trong nháy mắt đâm ra, đâm vào xiềng xích trong đó một khâu thượng, nhưng xiềng xích nhưng trong nháy mắt quán quanh hướng trường thương.

"Còn có thể dùng xiềng xích, ổ khóa này liên ở Viên Hầu trên tay uy lực còn không nhỏ, may là chiêu thức đơn giản chút ít, nếu không sẽ không pháp đánh." Đồng Bá Tuyết Ứng sắc mặt biến hóa, lập tức bị buộc bắt đầu cẩn thận, quơ xiềng xích, để cho màu vàng Viên Hầu phạm vi công kích tăng nhiều, Đồng Bá Tuyết Ứng nhanh chóng đi núp cũng có chút cố hết sức, đối phương lực lượng mặc dù không tính là quá thái quá, nhưng vẫn là so với mình muốn mạnh hơn một đoạn.

Lực lượng mạnh một đoạn, phòng ngự hơn vô địch, xiềng xích có chút quý dị, trong lúc nhất thời Đồng Bá Tuyết Ứng có chút cố hết sức.

Bắt quá ý vào linh hoạt, cũng có thể chống.

"Một phạm nhân cũng đánh đến hiện tại!" Màu vàng chim đại bàng hô lao xuống ra, nhanh đến hóa thành ảo ảnh, Đồng Bá Tuyết Ứng kinh hãi, thật là nhanh!

Cánh chim gào thét mà qua, giống như sắc bén lưỡi đao.

Đồng Bá Tuyết Ứng vội vàng hạ Đại đội trường thương đi ngăn cản, cánh chim đụng vào trường thương trên cán thương.

Oành!

Một tiếng tiếng va chạm vang, Đông Bá cả liền hướng sau cũng bay ra ngoài. Lúc này quỹ dị khó lường một cái xiềng xích suu bay tới quần quanh tới đây, cho đến trôi trôi ở Đông Bá Tuyết Ưng.

"Đang" Ở giữa không trung Trung Đông bá Tuyết Ưng trường thương vừa trong nháy mắt đâm ra, để cho xiềng xích biến hướng.

Rồi sau đó rơi xuống đất, liền làm lui về sau rồi ba bước, tự nhiên cũng đã sớm ở giới hạn ngoài rồi.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn phía xa màu vàng Viên Hầu, màu vàng chim đại bàng, trong lúc nhất thời có chút phiền não: "Nói riêng về thực lực, màu vàng Viên Hầu thật ra thì đang ở ta trên rồi, nó duy nhất nhược điểm chính là sự linh hoạt tốt nhất chút ít, ta cùng nó giao thủ cũng rất cố hết sức. Kia màu vàng chim đại bàng ở độ thượng cho dù ta, hai người bọn họ một phối hợp, căn bản không có cách nào đánh."

Hai người liên thủ, chính mình chỉ có bị giày xéo kết cục.

"Ha ha, người phạm, ta thừa nhận ngươi có chút thực lực, có thể tưởng tượng đánh bại hai chúng ta ngươi còn kém xa, ngươi một ít can trường thương cho ta gãi gãi ngứa mà thôi." Màu vàng Viên Hầu đắc ý cười.

"Hừ." Màu vàng chim đại bàng nhưng ít nói vô cùng.

"Không vội, ta còn có đầy đủ thời gian." Đông Bá Tuyết Ưng rất tỉnh táo, "Thân thể của ta một mực trở nên mạnh mẽ, đầu khí đã ở tiền bộ! Chờ ta thân thể đạt đến cực hạn, sợ rằng thực lực còn có thể tăng lên không ít, đến lúc đó đầu lại cùng hai người này phạm luyện kim sinh vật giao thủ thử nhìn một chút."

...

Nghi Thủy Thành.

Ở Đông Bá Tuyết Ưng cùng hai đầu phạm luyện kim sinh vật giao thủ thời điểm, Cơ Dung còn lại là trở lại Nghi Thủy Thành trong nhà, nàng sáng sớm đã bị đuổi ra rồi Tuyết Thạch Sơn.

"Cho mà, ngươi tại sao trở về rồi?" Cơ Ngũ Hái cùng thê tử đều ở thân nữ nhi bên.

"Chết tiết Đông Bá Tuyết Ưng!"

Cơ Dung sắc mặt âm lãnh, trong mắt cũng là hung quang.

Đã thật lâu không có như vậy không thuận rồi! Từng có qua khi để quá nàng xem thường nàng, bọn ta hung hăng trả thù quá! Ở Tuyết Thạch Sơn bên kia nàng tức thì bị đang cầm. . . Dù sao cũng là gần với Không Du Nguyệt tiểu mỹ nữ.

"Đông Bá Tuyết Ưng?" Cơ Ngũ Hái có chút nghi ngờ, "Tại sao, ngươi tra ra Đông Bá Gia bí mật?"

"Không phải là." Cơ Dung lạnh lùng nói, "Đông Bá gia tộc cái gì cự phú cũng không trọng yếu, quan trọng nhất là. . . Cái này Đông Bá Tuyết Ưng là một gã cực kỳ lợi hại Xung Hào Cấp cường giả! Đang ở ngày hôm qua ban đêm, hắn và Hạng Bàng Vân ở Hắc Phong Nhai đồng quy vu tận rồi."

"Cùng Hạng Bàng Vân đồng quy vu tận?" Cơ Ngũ Hái vợ chồng hai người cũng kinh hãi.

Trời ạ.

Hai người bọn họ mặc dù cũng tiếp xúc đến một chút cường giả, nhưng Hạng Bàng Vân là cả Thanh Hà Quận cũng đệ nhất cường giả, Đông Bá Tuyết Ưng mới bao nhiêu? Có thể cùng Hạng Bàng Vân tương đối?

"Hắn là Xung Hào Cấp? Bực này đại sự được vội vàng bẩm báo cho hộ pháp." Cơ Ngũ Hái liền nói.

"Đông Bá Tuyết Ưng đã chết, hắn khẳng định để lại cho Thanh Thạch rất nhiều bảo vật." Cơ Dung có chút tức giận không cam lòng, "Ta vốn là muốn tiếp tục lưu lại Thanh Thạch bên cạnh, đến lúc đó những thứ kia bảo vật thu vào tay rất đơn giản. Thật không nghĩ đến kia Đông Bá Tuyết Ưng ở rơi vào Hắc Phong Uyên lúc trước, thế nhưng đem ta trục xuất Tuyết Thạch Sơn, để cho Thanh Thạch không nên cùng ta ở chung một chỗ."

"Như vậy nhiều bảo vật a, nếu như nhận được hiến tặng cho hộ pháp, nhà ta công lao nhiều lắm lớn, thần rất vĩ đại cũng sẽ cho chúng ta nhiều hơn ban cho sao." Cơ Dung trong mắt có tức giận không cam lòng.

"Chuyện này quan hệ trọng đại, bẩm báo hộ pháp." Cơ Ngũ Hái liền nói, "Càng nhanh càng tốt!"

Lúc này, Cơ gia ngoài phủ đệ trên đường phố.

Chỉ chút nhóm lớn Kỳ Sĩ binh lính đã đã tới, vì cái gì chính là Long Sơn Lâu Lâu Chủ Tỉ An đại nhân.

"Đại nhân, ta nhìn chăm chăm vào, Cơ Dung mới vừa về nhà." Một gã thám tử liền nói.

Ti An đại nhân nhẹ nhàng gõ đầu: "Đông Bá Tuyệt Ứng như thế thiên tài định sẽ kinh động phạm tòn tại, hết thấy chuyện chúng ta cũng muốn làm thật xinh đẹp, cái này Cơ gia hư hư thực thực Tà Thần tín đồ, mặc dù không có xác định! Nhưng ít nhất phạm vào nhiều tội lớn cũng là xác định, trước toàn bộ bắt lại. . . Phòng ngừa này Cơ gia báo cho cho Tà Thần dưới trướng, khiến cho nhiều hơn phiền toái."

"Đại nhân anh minh." Bên cạnh Du Đồ tán dương.

Bọn họ đã sớm phái người ngó chừng rồi, Cơ Dung một hồi nhà liền bắt lại.

"Đi vào, đem trọn người Cơ gia toàn bộ bắt lại, bao gồm tôi tớ, một cái cũng đừng để cho chạy! Những thứ này người hầu trong nói không chừng liền có Tà Thần tín đồ." Ti An đại nhân ra lệnh.

"Dạ!"

Oanh!

Đại lượng đám binh sĩ tấn sẽ đem phủ đệ vây quanh, Cơ gia cửa phủ đệ hai gã hộ vệ còn có chút sợ hãi kinh hoảng, cũng không dám có chút phản kháng, liền có bọn kỵ sĩ trực tiếp giết đi qua, một cước liền đạp ra cửa chính, ừng ừng, nhóm lớn Kỵ Sĩ bọn lính tất cả đều trào vào Cơ gia phủ đệ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Siêu Phàm Cường Giả ‘ Trì Khâu Bạch ’

Thanh Hà Quận quận thành đường phố rộng rãi thượng, một chiếc nhìn như bình thường xe ngựa đang chậm rãi đi về phía trước.

Bên trong xe ngựa.

Thôi Kim Bằng bọc hắc bào, sắc mặt âm lãnh, trong mắt hung quang lóe lên.

"Huyết Nhận Tù Quán, danh khí lớn như vậy, thế nhưng làm việc như vậy không nói!" Thôi Kim Bằng nghiêng răng nghiêng lợi, "Nhiệm vụ không hoàn thành thì thôi, muốn khoảnh khắc Đông Bá Thanh Thạch, lại vẫn muốn ta nữa tiến hành lần thứ hai treo giải thưởng?"

Hắn nay trời sáng sớm liền đi trước Huyết Nhận Tù Quán, đợi chờ nhiệm vụ kết quả.

Huyết Nhận Tù Quán cho trả lời chắc chắn

"Đông Bá Tuyệt Ứng thực lực xa ta Huyết Nhận Tù Quán lúc trước dự liệu, phe ta phái ra sát thủ tổn thất thảm trọng, lần này nhiệm vụ lúc đó thôi."

"Thôi? Kia tiền thưởng đâu?"

"Không lùi!"

"Ta. . ." Thôi Kim Bằng lúc ấy cũng giận điên lên.

Hắn nào biết đâu rằng, Huyết Nhận Tù Quán thật ra thì cũng rất bất mãn, nhiệm vụ này quá lỗ là rồi, ba cái Ngân Nguyệt cấp sát thủ bỏ mình cũng thì thôi, Phong Ma cũng đã chết! Hạng Băng Vân cũng đã chết! Hạng Băng Vân là ma thú biến hóa tiềm phục tại loài người, chết cũng thì thôi, quan trọng nhất là Đông Bá Tuyệt Ứng thế nhưng hai mươi hai tuổi liền như thế tươi đẹp rất cao.

Nhân tài như vậy, cơ hồ có nắm chắc tương lai bước vào phạm ! Như loại này yêu nghiệt nhân tài, muốn treo giải thưởng đánh chết, Huyết Nhận Tù Quán căn bản là không nên kim tệ, yêu cầu chính là trân quý hơn phạm vật!

Nhiệm vụ này tiếc tiếc rồi!

"Lần nữa treo giải thưởng Đông Bá Thanh Thạch muốn bao nhiêu?" Thôi Kim Bằng hỏi.

Huyết Nhận Tù Quán hồi phục: "Hôm nay Tuyệt Thạch Thành Bảo sẽ phải chịu phạm tòn tại chú ý, trong một tháng, ám sát Đông Bá Thanh Thạch, cần trăm vạn kim tệ, một tháng sau ám sát Đông Bá Thanh Thạch, cần năm mươi vạn kim tệ."

Thôi Kim Bằng quay đầu đã!

. . .

"Một tháng sau đâm giết một người Đông Bá Thanh Thạch, cũng muốn năm mươi vạn kim tệ?" Thôi Kim Bằng ở bên trong buồng xe, tức đều nhanh điên

rồi, "Huyết Nhận Tửu Quán chết muốn tiền, cũng biết muốn tiền."

Hắn đã không có gì tiền, lúc trước treo giải thưởng đã cơ hồ hao hết hân tích lũy.

"Liên một cái nhục tiểu pháp sư mà thôi, đã như vậy, chỉ có thể ta tự mình mang một chút sát thủ đi." Thôi Kim Bằng cắn răng, hắn làm quận thành thế giới dưới lòng đất dẫn tự nhiên cũng có một chút sát thủ tử sĩ, lúc trước là vì trăm phần trăm nắm chắc mới mời Huyết Nhận Tửu Quán ! Không nghĩ tới cũng là như vậy kết quả. . . Thật ra thì hắn không biết, hắn đã rất buồn bán lời.

Bởi vì hắn này chính là trăm vạn kim tệ, Phong Ma đã chết, liền làm Hạng Bàng Vân người bạc này vật đều chết hết, Đông Bá Tuyết Ứng cũng rơi vào Hắc Phong Uyên, liền làm phạm cường giả đều muốn bị kinh động!

"Luật luật luật ~ "

Xe ngựa bỗng nhiên dừng lại, để cho Thôi Kim Bằng sắc mặt khê biến, quát lên: "Tại sao dừng lại?"

"Thôi chó hoang." Phía ngoài truyền đến khàn khàn thanh âm, "Lăn ra đây."

Thôi Kim Bằng mặt liền biến sắc liền làm mở ra cửa khoang xe, liếc mắt liền thấy trước xe ngựa mặt có ba đạo áo đen thân ảnh, vì cái gì một gã đen Y lão người đầu hoa râu, có một viên Kim Nha, ánh mắt âm lãnh.

"A, Luru Đại quân gia." Thôi Kim Bằng lập tức nịnh hót xuống xe.

Hoa râu lão đầu người ánh mắt lạnh lùng quét mắt mắt: "Bắt lại, mang đi."

"Luru Đại quân gia, này là thế nào?" Thôi Kim Bằng có chút mờ mịt cũng không dám phản kháng, mặc cho hai gã Hắc y nhân đưa cánh tay dùng xiềng xích khóa , bởi vì hắn biết rõ, vị này Luru Đại quân gia. . . Là Tì Gia lão tổ ‘ Tì Lương Hồng ’ tùy thân Đại quân gia, địa vị cực cao. Hắn Thôi Kim Bằng sợ dĩ có thể trở thành cả quận thành thế giới dưới lòng đất dẫn, cũng là bởi vì có Tì Lương Hồng chịu.

"Chủ nhân muốn gặp người." Luru Đại quân gia nói câu, không có nói thêm nữa.

"Lão tổ?" Thôi Kim Bằng sắc mặt có chút Bạch.

Một lát sau.

Ở một mảnh trong hoa viên, Thôi Kim Bằng thấy được Tì Gia lão tổ.

"Lão tổ." Thôi Kim Bằng khiếp đảm quỳ xuống.

Tì Lương Hồng, mặc dù sống nhiều năm, nhưng dung mạo nhưng có chút xinh đẹp, giống như một gã xinh đẹp mỹ phụ, một bộ huyết sắc trường bào, đầu cũng là huyết sắc , da trắng nõn. Đã gặp nàng có kim lòng không đậu sinh ra vọng động, dù sao nàng chính là ‘ Huyết Yêu chi thân thể ’, tự nhiên mang theo chút ít mị hoặc.

"Cũng bởi vì người?" Tì Lương Hồng nhìn Thôi Kim Bằng, "Cũng bởi vì người một cái nhỏ nhỏ tạp toái, thế nhưng để cho Vu Thần Điện phải ấn núp tiến vào Hạng Bàng Vân bỏ mình, càng làm cho tương lai cơ hồ nhất định có thể bước vào phạm yêu nghiệt thiên tài Đông Bá Tuyết Ứng rơi vào Hắc Phong Uyên bỏ mình?"

"Thế sự vô thường, một cái tiểu tạp toái, hai vị nhân vật lợi hại cứ như vậy xong."

Tì Lương Hồng rất cảm khái.

Nàng Tì Gia ở Thanh Hà Quận là tuyệt đối bá chủ, lấy thúng úp voi, coi như là một chút hèn hạ thế giới dưới lòng đất, giống như trước có đại lượng nhân tuyến. Nay Thôi Kim Bằng là bị gọi là là Tì Gia trung chó ! Tì Gia nằm vùng chút ít nhân tuyến ở phủ đệ của hắn bên trong, hắn căn bản không dám có một tí phản đối. Cho nên hài tử của hắn ‘ Thôi Hồ ’ chết đi, Tì Gia cũng là rất nhanh cũng biết, thậm chí biết Thôi Kim Bằng đi qua Huyết Nhận Tửu Quán!

"Rất nhiều anh hùng rất cao nhân vật, có đôi khi rơi xuống, cũng bởi vì một tiểu nhân vật." Tì Lương Hồng có chút thổn thức, "Tốt lắm, Lão Luru, người nhìn rồi, mang đi xử lý mất, xử lý sạch sẽ."

"Dạ." Luru Đại quân gia cung kính nói.

"Lão tổ, lão tổ, ta đối Tì Gia trung thành cảnh cảnh a." Thôi Kim Bằng lập tức hoảng sợ liền hô lên.

Tì Lương Hồng nhưng lại không liếc mắt nhìn.

Bởi vì nàng biết, lần này sẽ có phạm cường giả đến! Cho nên chuyện nguyên nhân gây ra kết quả, phạm cường giả nhất định sẽ phải hiểu rõ ràng, làm chuyện nguyên nhân gây ra ‘ Thôi Kim Bằng ’, nàng phòng ngừa Thôi Kim Bằng đến lúc đó thuận miệng nói lung tung, hay là tần xử lý sớm sạch sẽ cho thỏa đáng. Hơn nữa chuyện này trên thực tế cùng bọn họ Tì Gia đúng là không sao, là Thôi Kim Bằng chủ ý của mình.

"Một cái cơ hồ nhất định có thể bước vào phạm yêu nghiệt thiên tài, dĩ nhiên cũng làm như vậy chết! Vu Thần Điện mặc dù tổn thất một cái ả núp con cò, nhưng cũng đã kiếm lớn rồi." Ti Lương Hồng có chút khản trương, "Lần này phạm cường giả khẳng định tức giận! Thanh Hà Quận là ta Ti Gia quản lý địa phương, hi vọng đừng giận chó đánh mèo đến ta Ti Gia."

Ti Gia, ở người phạm trong là nhất phương bá chủ.

Có ở đó phạm trước mặt? Cũng là tiện tay là có thể tiêu diệt .

...

Ngày đó, Ti Lương Hồng liền chạy tới Thanh Hà Quận Hắc Phong Nhai, tự mình ở đây chờ chờ.

Ngoài dự liệu của nàng, nàng đợi đến ngày thứ ba, mới chờ đến đến phạm cường giả.

"Tê lạp "

Trên Hắc Phong Nhai không, mặt trời chiếu rọi, không gian đột nhiên xuất hiện vết rách, một đạo thân ảnh từ đó bước ra.

Ti Lương Hồng vẫn ngồi xếp bằng ở trên Hắc Phong Nhai, nàng chung quanh có pháp thuật duy trì, ngăn cách cuồng phong, cảm ứng được không gian ba động nàng liền làm ngừng đầu nhìn lại, ngay sau đó lộ ra kinh sắc liền làm đứng dậy cung kính vô cùng: "Bái kiến trưởng giả đại nhân."

Người tới chính là cả An Dương hành tinh cường đại nhất một vị Phạm Sinh Mệnh Trường Phong Kỳ Sĩ Trì Khâu Bạch!

Ti Lương Hồng rất khản trương: "Còn tưởng rằng là những khác một vị phạm đến, không nghĩ tới phải Trường Phong Kỳ Sĩ! Chuyện này thế nhưng kinh động vị này đáng sợ tồn tại."

"Nghe nói người đã đem Thôi Kim Bằng xử tử?" Trì Khâu Bạch dung mạo được xưng tụng là có chút đẹp trai, trắng bồng bênh, một bộ áo bào xanh đứng ở giữa không trung.

"Dạ." Ti Lương Hồng cung kính nói, "Chuyện này nguyên nhân gây ra cũng là bởi vì này Thôi Kim Bằng xuống treo giải thưởng nhiệm vụ."

"Ta đã biết chân tướng." Trì Khâu Bạch vừa cất bước liền đứng ở Hắc Phong Uyên phía trên, vốn là điên cuồng màu đen cuồng phong cũng bị áp chế tạm thời tiêu tán rồi, hần quan sát phía dưới, phía dưới nơi cực sâu mơ hồ có một cỗ kinh khủng năng lượng ở bắt đầu khởi động, trở ngại rồi tầm mắt, căn bản không cách nào thấy Hắc Phong Uyên chỗ sâu có cái gì.

"Ai, ta An Dương hành tinh khó được muốn ra đời một cái mới phạm, đã bị Vu Thần Điện tạp toái hại chết, thật là không đáng giá." Trì Khâu Bạch nhẹ nhàng lắc đầu, "Người lui xuống trước đi sao."

"Dạ." Ti Lương Hồng biết mình này quan đã qua, hiển nhiên Trì Khâu Bạch sẽ không giận chó đánh mèo nàng, nàng lập tức tán thối lui, nhảy xuống Hắc Phong Nhai.

Trì Khâu Bạch đứng ở Hắc Phong Uyên bầu trời.

Lực lượng vô hình áp chế phía dưới.

"Trì Khâu Bạch!" Phía dưới bắt đầu khởi động năng lượng khổng lồ ở bên trong, bỗng nhiên mơ hồ có một mơ hồ thân ảnh khổng lồ xuất hiện, đi theo một cái Hắc Long đỉnh đầu xông ra, khổng lồ Hắc Long đỉnh đầu nhìn phía trên lẳng không mà đứng Trì Khâu Bạch, "Làm sao, lần trước chiến bại, người không phục, muốn đấu lại thử một chút? Ta sớm đã nói, muốn chinh phục nơi này, thực lực của người còn chưa đủ, còn kém xa, hay là trở về nhiều tu luyện một chút sao."

"Có một phạm nhân rơi xuống dưới đi, hần còn sống không?" Trì Khâu Bạch hỏi.

"Nga, là có một phạm nhân thanh niên, su ru liền té xuống, có lẽ té chết sao." Hắc Long đỉnh đầu nói, "Ta chỉ là đạo thứ nhất thủ hộ! Chủ nhân động phủ chỗ cung điện tự nhiên có cường đại hơn thủ hộ trấn thủ, ta nhưng không quản được đây cốc, không quản được động phủ cung điện?"

Trì Khâu Bạch quan sát phía dưới, thờ dài trong lòng.

Lần này Đông Bá Tuyết Ưng chuyện là lập tức thượng bẩm cho phạm cường giả , bất quá ‘ Hắc Phong Uyên ’ cho dù phạm cửa cũng rất nhức đầu, cuối cùng là nhất thượng bẩm cho Trì Khâu Bạch! Cho nên mới trì hoãn hai ba ngày, Trì Khâu Bạch tự mình chạy tới.

"Nếu như hần còn sống, còn mời hỗ trợ, đưa hần đi ra ngoài." Trì Khâu Bạch nói.

"Rất khách khí chứ sao." Hắc Long đỉnh đầu ra tiếng cười, "Nếu như thấy, có thuận tay đưa hần đi ra ngoài ! Dù sao chỉ là người phạm, chủ nhân ra lệnh chủ yếu là nhằm vào Phạm Sinh Mệnh ."

Trì Khâu Bạch âm thầm lắc đầu.

Hắc Phong Uyên từng có qua phi thường thần bí, ở đếm mười vạn năm trước, trong nhân loại một vị thành công bước vào thần linh tồn tại, hãy tiến vào

Hắc Phong Uyên thăm dò quá. . . Thế giới loài người phạm cửa thể mới biết Hắc Phong Uyên là một vị cực kỳ lợi hại cường giả lưu lại động phủ cung điện. Chỉ có hoàn toàn đánh bại hết thầy thù hộ phạm cường giả, mới có tư cách nhận được vị tiền bối này di lưu bảo vật truyền thừa.

Mặc dù vị kia thần linh, bao gồm sau lại Long Sơn Đại Đế cũng đi vào xem, bất quá cũng không có mạnh mẽ cướp lấy.

Thứ nhất, mạnh mẽ cướp lấy sợ rằng sẽ khiến tự hủy! Thứ hai bọn họ đã bước vào thần linh, ở riêng của mình thời đại cũng thành lập rồi thống nhất đế quốc, đều là do lúc thế giới loài người vô địch tồn tại, đối kia bảo vật cũng không có gì lòng tham lam.

"Đáng tiếc." Trì Khâu Bạch nhẹ nhàng lắc đầu, hắn cũng cảm thấy Đông Bá Tuyết Ưng dữ nhiều lành ít, "Hắn còn sống mà nói, ta An Dương hành tinh tương lai là có thể nhiều một vị phạm rồi, hơn nữa nhìn thiên tư của hắn trình độ, đối mặt toàn bộ thế giới cũng là trên trăm năm mới ra như vậy một cái, ở phạm trung có lẽ cũng có thể đi khá xa, đáng tiếc đáng tiếc."

"Trì Khâu Bạch, nữa hảo hảo tu luyện một chút sao, ta nhưng thật là tốt xem ngươi, có lẽ tương lai ngươi liền có hi vọng nhận được chủ nhân nhà ta di lưu bảo vật, bất quá ngươi bây giờ, còn kém xa." Phía dưới Hắc Long đỉnh đầu ra tiếng cười.

"Cáo từ." Trì Khâu Bạch quay đầu rồi đi.

Tê lạp.

Không gian xuất hiện cái khe, Trì Khâu Bạch trực tiếp bước vào khe không gian biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Phụ Thân Mẫu Thân

Đông Bá Tuyết Ưng cùng Hạng Băng Vân truy đuổi chém giết trăm dặm đường, ở Hắc Phong Nhai đồng quy vu tận tin tức, dần dần cũng là truyền ra.

Loại này oanh động tin tức, truyền bá cực nhanh.

Đĩ nhiên Hạng Băng Vân chính là một đầu ma thú biến hóa mà thành bí mật, nhưng là tuyệt đối giữ bí mật !

"Ta Nghi Thủy Thành đã bao nhiêu năm, mới ra như vậy một cái không thường cường giả! Hắn mới hai mươi hai tuổi a, rồi cùng trong truyền thuyết Hạng Băng Vân giết khó phân thắng bại, chém giết quá trăm dặm đường, cuối cùng đồng quy vu tận." Trong tửu quán một cái lão đầu rung đùi đắc ý, đau lòng vô cùng, "Như thế anh tài, tương lai hoàn toàn có hi vọng trở thành trong truyền thuyết Phạm Sinh Mệnh a, đáng tiếc đáng tiếc, lúc đó rơi xuống, thử nghĩ xem ta cũng đau lòng."

"Tổng lão đầu, ai là Hạng Băng Vân a?" Nhất thời có người hô.

"Thật là không biết!" Lão nhân kia chê cười, lười rồi hãy nói.

"Hạng Băng Vân là chúng ta cả Thanh Hà Quận cảnh nội đệ nhất cao thủ, so sánh với Tì Gia vị kia sống mấy trăm năm lão tổ còn muốn lợi hại hơn chút ít, nghe nói cách Phạm Sinh Mệnh cũng chỉ có một bước ngắn! Đông Bá Tuyết Ưng cho dù từ trong bụng mẹ lại bắt đầu tu luyện, cũng mới tu luyện hai mươi hai năm, là có thể cùng Hạng Băng Vân giết không phân cao thấp, cho tới cuối cùng đồng quy vu tận, người nói Đông Bá Tuyết Ưng có lợi hại hay không?"

"Chúng ta Nghi Thủy Thành loại địa phương nhỏ này, bao nhiêu vạn năm cũng khó tìm một cái như thế nhân vật a."

. . .

Trận chiến này tin tức, ở Thanh Hà Quận bên trong là sôi sục.

Coi như là An Dương hành tinh những địa phương khác, thậm chí là những khác hành tinh cũng sẽ thỉnh thoảng có điều nghị luận, mặc dù truyền bá trong tin tức cũng không có nói Đông Bá Tuyết Ưng đã nắm giữ Vạn Vật Cảnh, có thể cùng Hạng Băng Vân đồng quy vu tận, vừa trẻ tuổi như vậy, đối mặt cả Long Sơn Đế Quốc cũng là có chút yêu nghiệt rồi.

**

Đông Vực hành tinh, Lôi Triều Nhai.

"Ừng ừng ~" nước biển lần lượt đánh thẳng vào, đụng lên vô số tuyết trắng bọt sóng.

Lôi Triều Nhai trên có mọi người động quật, động quật đều có khóa cửa , nơi này nốt Mặc Dương Gia Tộc một chút phạm nhân, chỉ là một loại thân

phận đặc thù chút ít, mới có thể lâu dài cảm bé.

"Loảng xoảng loảng xoảng." Một ngọn dây cột nặng nề đại môn mở ra, một gã thị nữ đi vào đưa ăn uống, Lôi Triều Nhai nhưng là cảm địa, chung quanh đều có pháp thuật đại trận, căn bản không lo lãng phạm nhân có thể trốn.

Âm u trong động quật.

Một gã tử bào phụ nhân đang đứng ở bóng loáng thạch bích trước mặt, trong tay có một chi khắc đao, ở trên thạch bích dễ dàng điều khắc rồi nhất pháp thuật mô hình đồ án, nàng khẽ cau mày khổ tư. Bởi vì bề quan, nàng cũng không có tốt thí nghiệm điều kiện, cũng không có bao nhiêu trang giấy cùng bút, có thể có một thanh khắc đao đã coi như là ca ca của nàng hỗ trợ hạ mới cho phép nàng đeo.

Trên thạch bích trước mắt pháp thuật mô hình chỉ là tham khảo, nhiều hơn tính toán cũng là ở nàng trong ý nghĩ thời diễn phân tích.

Mặc Dương Du mặc dù bị bề quan, nhưng có thể hơn hẳn quyết tâm thâm Ngô Pháp thuật.

"Phụ nhân." Thị nữ để xuống thức ăn, nhỏ giọng nói.

"Ừ?" Mặc Dương Du quay đầu nhìn thị nữ này, "Làm sao ngươi còn ở lại chỗ này, có việc?" Bình thường thị nữ cũng là để xuống thức ăn ăn uống sẽ lặng lẽ rời đi.

"Có một vị đại nhân để cho ta tới truyền nói." Thị nữ nói.

"Đại nhân?" Mặc Dương Du cau mày, "Người nào?"

"Mặc Dương Thần Bạch đại nhân." Thị nữ nói.

"Hừ, hẳn truyền nói cái gì, bản thân ta muốn nghe." Mặc Dương Du cười lạnh một tiếng.

Thị nữ hít sâu một cái Khí Đạo: "Mặc Dương Thần Bạch đại nhân nói. . . Mặc Dương Du, ngươi có thể sinh một cái không thường nhi tử, tuổi còn trẻ mới hai mươi hai tuổi lại có thể cùng Thanh Hà Quận đệ nhất cao thủ ‘ Hạng Bàng Vân ’ chém giết khó phân thắng bại, hai người một đường chém giết quá trăm dặm, cuối cùng hai người ở Hắc Phong Nhai đồng quy vu tận! Có như vậy nhi tử, ta phải chúc mừng chúc mừng ngươi a."

Thị nữ có chút khản trương: "Phụ nhân, ta đây lui xuống."

Nàng một cái nho nhỏ thị nữ, Mặc Dương Thần Bạch ra lệnh nàng truyền nói, nàng nào dám cự tuyệt.

Mặc Dương Du nhưng không nhúc nhích đứng ở đó, chẳng qua là nước mắt nhưng chảy xuống.

"Chờ một chút." Mặc Dương Du đột nhiên hô.

Đang đi ra ngoài thị nữ dừng lại.

"Nói cho ta biết, hẳn nói là sự thật?" Mặc Dương Du không nhịn được nói.

Thị nữ liền nói: "Bẩm phụ nhân, đích xác là thật! Đông Bá Tuyết Ưng cùng Hạng Bàng Vân đánh một trận, hiện tại cả Mặc Dương Gia Tộc bên trong cũng nghị luận rối rít, đều ở nói chuyện này. Còn có rất nhiều người ta nói nếu như ban đầu đem Đông Bá Tuyết Ưng mang về tới, chúng ta Mặc Dương Gia Tộc là có thể cường đại hơn thêm. Tin tức này đã là ba tháng trước chuyện rồi."

Mặc Dương Du nhẹ nhàng phát tay, thị nữ cung kính lui ra ngoài.

Đợi đến người rời đi, dây cột nặng nề cửa chính lần nữa xem trên, Mặc Dương Du thân thể mềm nhũn vô lực co quắp ngồi dưới đất, tay nắm mặt đất đất đá, ngón tay cũng trắng, nàng thanh âm run rẩy: "Tuyết Ưng, là ta thật xin lỗi ngươi, là ta thật xin lỗi ngươi. . . Con của ta. . ."

Mặc Dương Du trong đầu, chỉ có năm đó chia lìa kia cảnh tượng này.

Của mình đại nhi tử Đông Bá Tuyết Ưng nắm tiểu nhi tử Thanh Thạch tay, đứng ở tòa thành cửa.

"Phụ thân, mẫu thân, ta Đông Bá Tuyết Ưng thề. . . Nhất định sẽ cứu các ngươi trở lại! Chúng ta một nhà nhất định sẽ đoàn viên, nhất định sẽ!"

"Ta thề!"

"Ta thề, nhất định sẽ cứu các ngươi! Ai cũng ngăn trở không được!"

Nhi tử lúc ấy thanh âm non nớt tựa hồ còn tại vang lên bên tai.

Mặc Dương Du đã sớm nước mắt đầy mặt, thân thể run rẩy: "Tuyết Ưng, con của ta, tại sao phải như vậy, tại sao. . ."

. . .

Đông Hương Hồ luyện kim xương, Pháp Sư Tháp bên trong.

"Đông Bá Liệt, mau, đem những này cũng mang đi." Một gian thí nghiệm bên trong gian phòng, nằm đen một chút vút đi vật có một đồng , một gã trẻ tuổi nam pháp sư la lớn.

"Tới tới."

Đông Bá Liệt mặc có chút rách nát Bồ Y, phi thường thuần thực phải đi bắt đầu thu thập những thứ kia vật lẫn lộn.

"Đông Bá Liệt a, Mặc Dương Thần Bạch mời ta cho ngươi biết một cái tin." Trẻ tuổi nam pháp sư nói, "Về ngươi nhi tử Đông Bá Tuyết Ứng tin tức."

"Tuyết Ứng?" Đông Bá Liệt thân thể chấn động.

"Ngươi nhi tử Đông Bá Tuyết Ứng rất rất giỏi a, cùng Hạng Bàng Văn sinh tử đánh giết, hai người từ Tuyết Thạch Sơn vẫn giết Hắc Phong Nhai, chém giết túc túc quá trăm dặm đường, cuối cùng đồng quy vu tận." Trẻ tuổi nam pháp sư vừa nói quay đầu nhìn về ngoài đi, "Nói về, ta cũng rất bội phục ngươi này con trai, thật là không thường, đáng tiếc, chết quá sớm! Đúng rồi, nhớ kỹ đem nơi này cũng thu thập sạch sẽ."

Đông Bá Liệt cảm giác chung quanh hết thấy cũng mất đi màu sắc, vô ý thức , trong tay ôm vật lẫn lộn liền té rơi trên mặt đất.

Hắn sững sờ , thân thể khẽ run.

**

Trường Phong Học Viện.

Bể quan hơn một tháng Dư Tĩnh Thu đi ra khỏi cửa mình Pháp Sư Lôu, hô hấp lấy ngoại giới không khí, trên mặt nụ cười rực rỡ, ở pháp sư trong hải dương mỗi công phá một cái cửa ải khó, luôn luôn từ nội tâm vui sướng cùng cảm giác thành tựu.

"Thật là mất thể diện."

"Là mất thể diện, cả học viện nhiều như vậy học sinh, Lão sư, cũng bị Trường Phong viện trưởng khiển trách." Hai gã nữ pháp sư sóng vai đi tới, một gã hơi mập nữ pháp sư thầm nói, "Nói chúng ta cả Trường Phong Học Viện cũng không ra một người giống Đông Bá Tuyết Ứng như vậy thiên tài, bất quá nói về, thật sự của chúng ta thì không bằng người ta. Mới hai mươi hai tuổi là có thể cùng Hạng Bàng Văn giết không phân cao thấp, cuối cùng đồng quy vu tận."

"Ta vào học viện lâu như vậy, còn là lần đầu tiên thấy Trường Phong viện trưởng đầu rồi, không nghĩ tới cũng là bởi vì Đông Bá Tuyết Ứng chuyện."

"Trường Phong viện trưởng một lần tu hành chính là mười năm tám năm, rất nhiều học sinh từ vào học viện đến tốt nghiệp cũng không cơ sẽ thấy viện trưởng! Chúng ta có thể thấy một lần coi là đi đại vận đây! Ta nghe được đi ra, viện trưởng đối Đông Bá Tuyết Ứng chuyện rất đau lòng, hẳn cho nói, đoán chừng cũng là khích lệ chúng ta sao."

"Cũng đúng, Đông Bá Tuyết Ứng không có lợi hại Lão sư dạy bảo, chỉ có một người tu luyện, là có thể mạnh như vậy. Nói về thật là xấu hổ, đáng tiếc như thể thiên tài liền như vậy chết."

Hai gã nữ pháp sư một đường vừa nói.

Dư Tĩnh Thu nhưng ngây ngẩn cả người.

Trường Phong viện trưởng hiện thân là đại sư, nhưng này hai gã nữ pháp nói chuyện trong khác một cái tin càng làm cho nàng rung động.

"Đông Bá Tuyết Ứng hẳn. . ." Dư Tĩnh Thu có chút mộng, "Hắn đã chết?"

Nàng còn nhớ rõ.

Cái kia ở nàng trong tuyệt vọng, ở nổ tung vô số trong đá vụn hóa thành ảo ảnh chạy như bay đến trước mặt nàng chính là cái kia áo đen thanh niên.

Cái kia ở trong bóng tối một tay nắm chắn ngăn cản được hết thấy sụp đổ Thạch Đầu, hoàn toàn bảo vệ ở nàng chính là cái kia áo đen thanh niên.

Nhìn như bình thường, nhưng giống như một tòa núi lớn loại nam tử.

"Không thể nào, tin tức nhất định có vấn đề, nhất định có." Dư Tĩnh Thu lập tức chạy nhanh đi hỏi học viện những người khác.

...

Ngoại giới hết thấy, Đông Bá Tuyết Ứng cũng không biết.

Trống trải nguy nga tàn phá trong đại điện, Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi ở đó tu hành , mãnh liệt thiên địa lực lượng không ngừng tràn vào trong

cơ thể hắn, bị thân thể hấp thu, hắn rơi vào Hắc Phong Uyên đã mau năm tháng rồi, mấy ngày nay hắn một mực tu hành, tận lực tăng lên thực lực của mình.

"Hô." Đông Bá Tuyết Ứng hai tròng mắt mở ra, ánh mắt rất sáng.

"Cuối cùng, thân thể của ta tăng lên tới cực hạn, không có cách nào tăng lên nữa." Đông Bá Tuyết Ứng cảm thụ được chính mình hùng hồn lực lượng, hắn hiện tại bất kể độ, lực lượng chư nhiều phương diện cũng đạt đến một cái cực kỳ mức độ kinh người.

"Cũng nên độ sức, hắn là có một chút hi vọng đánh bại này hai đầu phạm luyện kim sinh vật." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn phía xa cái kia màu vàng Viên Hầu cùng màu vàng chim đại bàng, năm tháng đi qua, này hai đầu phạm luyện kim sinh vật căn bản không có ra kia giới hạn một bước.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Xin Thứ Cho Vãn Bồi Mạo Phạm

Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương, đi về phía kia hai pho tượng màu vàng điêu khắc.

Màu vàng Viên Hầu mở mắt: "Người phạm, ngươi còn tới? Thực lực của ngươi căn bản không có hi vọng."

"Có lẽ lần này sẽ có chút ít vui mừng." Đông Bá Tuyết Ứng nói, nói xong oanh hắn bên ngoài thân liền xuất hiện loáng thoáng huyết sắc khí lưu, lực lượng huyết mạch phát!

Suru.

Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt nhảy ra, toàn thân đắm chìm trong trong hỏa diễm, mãnh liệt ngọn lửa bao phủ chung quanh, bao phủ ở rồi màu vàng Viên Hầu cùng đầu kia nhăm mắt giả vờ ngủ say trong màu vàng chim đại bàng. Đồng thời trong tay trường thương giờ lên cao cao, giống như tinh thần va chạm loại uy thế, bay thẳng đến phía dưới màu vàng đại Viên Hầu giậm đạp tới.

"Cứng đối cứng? Người phạm, ngươi thật đúng là lỗ mãng a!" Màu vàng Viên Hầu liền nhìn Đông Bá Tuyết Ứng ở giữa không trung tụ thể ra một kích kia, ngay sau đó phi thường tự tin phát tay, xe buýt chương liền nghênh đón.

Bản về lực lượng, nó hay là rất tự tin.

Trường thương giậm bỏ vào kia màu vàng đại trên bàn tay, một cổ mãnh liệt uy năng chấn động, màu vàng Viên Hầu tay cánh tay kim lòng không đầu khê cong, thân thể cũng sau này liên tục trầm trọng rút lui rồi ba bước, ra trầm trọng tiếng vang, nó trong mắt tràn đầy kinh ngạc sắc.

Mặc dù nhất phương là tụ thể ra một kích, phương kia là tùy ý đón nhận. Có thể đủ đem nó phách rút lui ba bước. . . Hiển nhiên song phương trên lực lượng đã không xê xích bao nhiêu!

"Ngươi này Hầu Tử lực lượng thật đúng là lớn, bất quá, lần này ngươi nhất định phải thua!" Đông Bá Tuyết Ứng cũng là tràn đầy tự tin, thân thể vừa rơi xuống đất liền tấn vọt tới trước, nhanh như quỷ mị.

"Thật là nhanh." Màu vàng Viên Hầu huy động liên tục ra khỏi thật dài xiềng xích, xiềng xích bay múa, ngăn trở hướng Đông Bá Tuyết Ứng.

Đang đang đang~

Đông Bá Tuyết Ứng độ rõ ràng so với quá khứ phải nhanh hơn, thân thể tổ chất kịch liệt tăng lên, để cho sự linh hoạt của hắn bao gồm nhiều phương diện cũng đạt tới độ cao mới. Lúc trước hắn sự linh hoạt thượng liên chiếm ưu thế, hiện tại ưu thế này liên càng gia tăng! Màu vàng Viên Hầu xiềng xích căn bản không cách nào rút ra Trung Đông bá Tuyết Ứng, Đông Bá Tuyết Ứng dễ dàng né tránh, thỉnh thoảng trường thương đón đỡ.

Thình thịch thình thịch!!

Trường thương lần lượt quét, quét ở màu vàng Viên Hầu thân thể một chút các đốt ngón tay bộ vị, đánh màu vàng Viên Hầu cả lão đảo.

"Chim nhỏ, ta không ngăn được rồi!" Màu vàng Viên Hầu vội vàng hô.

"Hầu Tử, ngươi nhưng thật vô dụng." Một đạo kim sắc ảo ảnh gào thét đánh ra mà đến.

Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt trịnh trọng, thất lưng bụng lực, trường thương đột nhiên quét ra, oanh nhất thương oai, trực tiếp quét ở đây cánh chim thượng, màu vàng chim đại bàng cũng bị chấn đắc sau này ngừng tạm, Đông Bá Tuyết Ứng cũng lui một bước.

"Quả thật tiến bộ rất lớn." Màu vàng chim đại bàng liền nói, "Hầu Tử, liên thủ."

"Tốt." Màu vàng Viên Hầu đáp.

Nhất thời màu vàng chim đại bàng chủ động ở phía trước lao xuống chém giết, cánh thỉnh thoảng giống như đao phong gọt tói, thỉnh thoảng giống như quạt hương bồ đánh ra, này chim đại bàng độ cực nhanh, trên lực lượng so với mình hơi chút yếu hơn chút, chênh lệch cũng không tính lớn. Chính mình ý vào thương pháp tinh diệu cũng là hoàn toàn có thể áp chế nó, nhưng là kia màu vàng Viên Hầu ở phía sau lần lượt quơ quấy dị khó lường xiềng xích.

Viên Hầu hai tay cũng nắm xiềng xích, xiềng xích hai đầu, thỉnh thoảng bắn ra, thỉnh thoảng quạt, thỉnh thoảng quấy rầy. Quý dị khó lường.

Một cái xiềng xích. . . Phối hợp lên chim đại bàng, Đông Bá Tuyết Ứng rõ ràng chiếm thượng Phong, nhưng cũng không cách nào đột phá màu vàng chim đại bàng dây dưa!

"Đáng chết." Đông Bá Tuyết Ứng cắn răng.

"Hai chúng ta phối hợp nhiều năm, am hiểu nhất dây dưa địch nhân, đừng nói là ngươi, coi như là một chút phạm cường giả, sợ cũng khó mà đột phá chúng ta trở ngại." Màu vàng Viên Hầu tự tin nói.

"Hai chúng ta mặc dù không cách nào đánh bại ngươi, cần phải ngăn cản ngươi quá dễ dàng." Màu vàng chim đại bàng cũng đắc ý tự tin.

Đông Bá Tuyết Ứng một cây trường thương, đánh giết ở hai đầu phạm luyện kim sinh vật trung.

Thương pháp tinh diệu, nhưng chỉ là đột phá không được trở ngại.

"Bọn họ người sáng tạo, tự nhiên là lợi hại phạm pháp sư." Đông Bá Tuyết Ứng minh bạch, "Các thân thể yếu ớt, đoán chừng sáng tạo này hai pho tượng luyện kim sinh vật chính là vì làm tẩu chủ, dùng để ngăn cản địch nhân. Các là có thể thông dong thả ra cường đại pháp thuật!"

Loại này nhục thuần, công kích có lẽ yếu chút.

Nhưng phòng ngự dây dưa cũng là nhất đẳng .

Tỷ như này hai đầu phạm luyện kim sinh vật. . . Thân thể tài liệu cực kỳ bất phạm, chính mình không thể gây thương tổn được bọn họ. Bọn họ hình thể lớn, một cái độ cực nhanh hình thể lớn, hai cái đại đôi cánh mở ra chính là hai ma muii thước phạm vi liễu. Một người khác còn lại là xiềng xích quý dị khó lường, xiềng xích phi hành độ nhưng so với mình di động độ mau hơn. Ở bên cạnh lần lượt phá hư quấy rầy.

"Chẳng lẽ ta liền đánh bại không được này hai đầu người." Đông Bá Tuyết Ứng nóng nảy, "Ta hôm nay thực lực đã đạt đến một loại cực hạn, khó có thể tăng lên nữa."

. . .

Đông Bá Tuyết Ứng đem hết toàn lực, nhưng màu vàng chim đại bàng, màu vàng Viên Hầu một trước một sau, giống như hai bức tường ngăn cản Đông Bá Tuyết Ứng. Bọn họ thậm chí dùng thân thể tới ngăn cản dây dưa, bọn họ chính là luyện kim sinh vật, thân thể mỗi một chỗ cũng có thể làm binh khí dùng.

"Của ta thức ăn, chỉ có thể nửa chống đỡ hơn nửa năm điểm."

"Ta duy vừa đi ra ngoài hi vọng, ở nơi này phạm cường giả hải cốt trên người." Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt có khát vọng mãnh liệt, "Không có biện pháp khác, chỉ có cuối cùng một con đường!"

Đông Bá Tuyết Ứng lui về phía sau, thối lui ra khỏi giới hạn.

"Bỏ qua?" Màu vàng chim đại bàng cười lạnh.

"Ngươi này người phạm còn có chút thực lực, đáng tiếc đánh bại chúng ta còn kém chút ít." Màu vàng Viên Hầu cũng nói.

"Buông tha cho? Ta làm sao có thể buông tha cho?" Đông Bá Tuyết Ứng còn lại là cười, "Các ngươi là luyện kim sinh vật, chiến đấu là cần tiêu hao năng lượng sao! Càng là kịch liệt chiến đấu, tiêu hao càng lớn! Có lẽ các ngươi có thể từ trong thiên địa hấp thu lực lượng bổ sung, nhưng là bổ sung độ tuyệt đối xa xa cân không nổi tiêu hao. Một khi tiêu hao hầu như không còn, các ngươi hẳn là sẽ không pháp nhục nhích sao."

Màu vàng Viên Hầu, màu vàng chim đại bàng cũng hơi ngẩn ra.

"Tiếp chiêu!"

Đông Bá Tuyết Ứng cầm một cây trường thương, chung quanh ngọn lửa mệnh mông cuộn cuộn, lần nữa giết tới, chẳng qua là lần này hấn lực lượng huyết mạch không có phát.

Thật ra thì mặc dù không phát, Đông Bá Tuyết Ứng thân thể lực lượng cũng so sánh với năm tháng trước phát lực mạnh hơn nhiều! Về phần độ sự linh hoạt thượng càng thêm lợi hại. Hấn hôm nay thân thể không thể thua kém với Hạng Bàng Văn kia ma thú dị chủng thân thể mạnh mẽ, bởi vì Đông Bá Tuyết Ứng loài người thân thể nhỏ hơn, sự linh hoạt thượng so với kia ma thú dị chủng còn muốn tăng thêm một bậc.

"Ừm ừm ~" Đông Bá Tuyết Ứng không phát , mặc dù không cách nào chiếm cứ thượng Phong, nhưng bằng vào tình diệu thương pháp cùng linh hoạt thân pháp, như cũ có thể cùng màu vàng chim đại bàng, màu vàng Viên Hầu chém giết khó phân thắng bại.

"Người phạm, ngươi thật muốn như vậy giết đi xuống?" Màu vàng Viên Hầu có chút nóng nảy.

"Dĩ nhiên!" Đây là đi ra ngoài hi vọng, Đông Bá Tuyết Ứng làm sao có thể buông tha cho?

Bất kỳ một cái nào phạm luyện kim sinh vật, cũng có năng lượng chi nguyên . Dĩ nhiên mượn bên trong thân thể pháp trận cũng có thể từ trong thiên địa hấp thu lực lượng chậm chạp bổ sung, nhưng này loại bổ sung. . . Là xa xa không cách nào cùng chân chính tánh mạng so sánh với .

"Hầu Tử, có lẽ chúng ta thủ hộ cuộc sống cũng nhanh muốn kết thúc." Màu vàng chim đại bàng nói.

Màu vàng Viên Hầu trong mắt cũng có một tia phức tạp sắc, ngay sau đó một xiềng xích quật hướng Đông Bá Tuyết Ứng: "Người phạm, có bản lãnh ngươi đã đòi ta lực lượng hao hết, bất kể như thế nào chúng ta cũng sẽ tuần hoàn chủ nhân ra lệnh, đem hết toàn lực ngăn cản ngươi!"

"Kia thì tới đi!"

Đông Bá Tuyết Ứng thấy hi vọng, tự nhiên chém giết tràn đầy chiến ý.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ. . .

Lần này giao thủ kéo dài túc túc chín canh giờ, Đông Bá Tuyết Ứng mới kiệt sức dừng lại đi nghỉ ngơi. Chủ yếu là vừa bắt đầu lực lượng huyết mạch phát tiêu hao thể lực quá nhiều, nếu không hấn kiên trì thời gian liền trường nhiều.

Đi theo ăn chút ít thức ăn, hấp thu trong thiên địa ngọn lửa lực lượng tấn bổ sung tiêu hao, vừa tĩnh tọa khôi phục tinh thần.

Chỉ có ba canh giờ sau, Đông Bá Tuyết Ứng liền vừa sinh long hoạt hổ!

"Đấu lại!"

Lần thứ hai thời gian dài đánh giết, này túc túc kéo dài ba ngày!

Chỉ có nghỉ ngơi ba canh giờ lần nữa sinh long hoạt hổ.

"Đấu lại." Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay trường thương, ngọn lửa tắm rửa toàn thân, lần nữa đánh tới.

. . .

Mười lăm ngày sau.

Màu vàng Viên Hầu cùng màu vàng chim đại bàng liên tiếp cũng chán chường đặt móng ngồi xuống.

"Ngươi thắng." Màu vàng Viên Hầu thanh âm đều có chút yếu đi, "Thật là quái thai, nhân loại các ngươi khôi phục độ quá là nhanh, ba canh giờ liền hoàn toàn khôi phục! Ta sợ rằng ba tháng mới hoàn toàn khôi phục, không có cách nào đánh."

"Hấn là sinh mệnh, chúng ta bắt quá chẳng qua là luyện kim sinh vật mà thôi. ." Màu vàng chim đại bàng còn lại là nói, bọn họ lượng hơi thở cũng tương đối kém, chỉ còn lại có nói chuyện khí lực rồi, khiến chúng nó cao tới đâu đánh giết căn bản không có lực lượng.

Đông Bá Tuyết Ứng trong lòng kích động, đồng thời cười nói: "Hai vị, ta liền không khách khí."

"Thật ra thì chủ nhân nhà ta, cũng một mực đợi chờ kẻ đến sau, chẳng qua là không nghĩ tới có là một phạm nhân." Màu vàng Viên Hầu lắc đầu nói thầm.

Đông Bá Tuyết Ứng đi ra phía trước.

Trước nhìn một chút kia tám cạnh hình dạng đầm nước, trong đầm nước có trong suốt chất lỏng, mặt ngoài có nhàn nhạt đám sương, nhẹ nhàng vừa nghe, cũng có thể nghe thấy được rất thanh tân mùi vị, hơn nữa cả người cũng là một cái giật mình, tựa hồ thân thể một nhọc cũng tiêu tán không ít, tinh thần cũng đã khá nhiều, điều này làm cho Đông Bá Tuyết Ứng ánh mắt sáng lên: "Thật là tốt bảo bối."

Ngay sau đó hấn nhìn về phía rồi phía trước trên giường đá khoanh chân ngồi cái kia một pho tượng mặc màu bạc áo bào hải cốt, hải cốt tay phải bên cạnh trên giường đá đang có một màu bạc thủ hoàn, một chút cảm ứng liền có thể biết được, chính là trữ vật thủ hoàn.

"Văn bối Đông Bá Tuyết Ứng, gặp qua tiền bối." Đông Bá Tuyết Ứng trước quỳ lạy thì lễ một cái, mình có thể nhận được một vị phạm di lưu bảo vật, cái quỳ này lạy cũng là hấn là , "Xin thứ cho văn bối mạo phạm."

Vừa nói vẫy tay một cái.

Thiên địa lực lượng lời cuốn , màu bạc thủ hoàn từ trên giường đá bay đến Đông Bá Tuyết Ứng trong tay, trong nháy mắt đầu khí xâm nhập liền dễ dàng

luyện hóa, đi theo liền cẩn thận xem xét này màu bạc thủ hoàn bên trong rồi.

"Thật to không gian!" Một xem xét, Đông Bá Tuyết Ứng trước đã bị này màu bạc thủ hoàn bên trong không gian cho kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Hải Thần Cung Trưởng Lão ‘ Lôi Chân ’

Này màu bạc thủ hoàn bên trong không gian có khoảng ba mươi thước dài rộng cao, quả thực chính là một cấp kho hàng lớn, giống như lúc trước Đông Bá Tuyết Ứng nhận được qua ba thước dài rộng cao chiếc nhẫn trữ vật liền giá trị gần trăm vạn kim tệ rồi. Kia giờ phút này này màu bạc thủ hoàn được trị giá bao nhiêu?

"Sợ rằng đối phạm cường giả mà nói, kim tệ đã không nhiều lắm ý nghĩa sao, phạm tục kim tiền quyền lực bọn họ dễ dàng là có thể nhận được." Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm cảm thán, ngay sau đó liền cẩn thận xem xét màu bạc thủ hoàn bên trong vật phẩm khác, màu bạc thủ hoàn bên trong trống rỗng, vật phẩm phi thường ít, nhưng lại mọi người cũng làm cho Đông Bá Tuyết Ứng cảm giác bất phàm.

Bất mắt nhất là một kiện màu đen nội giáp, nội giáp thượng còn điểm điểm tinh quang, tán hơi thở ba động để cho Đông Bá Tuyết Ứng đều có chút hít thở không thông.

Thật là mạnh!

Một kiện khác rất thấy được đúng là một cây trường côn binh khí, cả trường côn toàn thân xích hồng sắc, ba động giống như trước cực mạnh.

Còn có một đồng lớn thoát nhìn mặt xám mây tro đá cuội, đồng đứng lên cũng có một cái cao hơn người, nhưng những... này nhìn như bình thường ‘ đá cuội ’ cũng tán nồng nặc thiên địa lực lượng hơi thở.

Ngoài ra chính là chút ít vật lẫn lộn rồi, một quyển bộ sách, một chút kim phiếu kim tệ loại vật lẫn lộn.

"Hô."

Đông Bá Tuyết Ứng đi tới bên cạnh, lúc này mới vung tay lên, đem màu bạc thủ hoàn bên trong vật phẩm toàn bộ lấy ra, tất cả đều rơi vào đại điện trên mặt đất, những bảo vật khác hẳn cũng không quản, hẳn đi thẳng tới những sách kia tịch địa phương.

"« Thiên Thủy Chú »." Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi xuống tiện tay cầm lấy một quyển sách, mở ra vừa nhìn, không khỏi lộ ra tò mò sắc, "Phạm đấu khí pháp môn?"

Người phạm trong truyền lưu đấu khí pháp môn, bất kể là hạ phẩm hay là một chút thượng phẩm cho tới phẩm pháp môn, đều chỉ có thể tu luyện tới phạm

Về phạm phạm sau, cũng không biết.

"Bước vào phạm, mới đại biểu chân chính bước lên tu hành đường."

"Con đường này nhấp nhô khó khăn, tràn đầy nguy cơ, từng bước đi tới. . . Phạm đường điểm cuối, liền là trở thành Thần!"

Này bản đấu khí pháp môn chẳng qua là đơn giản kể rồi chút ít, rồi sau đó chính là đấu khí pháp môn cận kề nội dung rồi.

Nhưng đơn giản mấy câu nói lại làm cho Đông Bá Tuyết Ứng rung động.

Ở rất nhiều truyện ký trong chuyện xưa, cũng có thần linh.

Long Sơn Đại Đế liền là một vị thần linh!

"Nguyên lai này là phạm đường điểm cuối, Thần? Khó trách Long Sơn Đại Đế có thể thống nhất thiên hạ." Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, ngay sau đó đơn giản lật xem rồi pháp môn, này pháp môn dù sao cũng là một quyển thủy thuộc tính đấu khí pháp môn, căn bản không thích hợp hẳn. Bất quá Đông Bá Tuyết Ứng cũng biết rõ Phạm đường đại khái tầng thứ phân chia rồi.

Lật xem hoàn này bản đấu khí pháp môn sau, Đông Bá Tuyết Ứng lại đem lên một quyển thật dày bộ sách —— « Vạn Vật Đồ Giải ».

Đông Bá Tuyết Ứng đơn giản lật xem, là giới thiệu các loại phạm vật giới thiệu, mọi người thần kỳ vạn phần.

Bất quá này cũng không phải là mình hiện tại phải cần, lại đem lên sách khác tịch.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ứng ánh mắt sáng lên, "Tìm được rồi."

Này tiền vốn bạc bộ sách bìa mặt không có chữ.

Vừa lộn mớ, đoạn thứ nhất văn tự chính là —— "Ta, Hải Thần Cung trưởng lão, Lôi Chân. Ta sống cho tới bây giờ đã 1500 năm, đã đến tánh mạng đại nạn, lần này ta bẻ từ quan, hoặc là liền chết tại đây ‘ Hắc Phong Thần Cung ’, hoặc là liền nhất cử đột phá bước vào Bán Thần!"

Đông Bá Tuyết Ứng hơi sững sờ.

Hải Thần Cung?

Đoán chừng là cái kia phạm thế lực sao, sống 1500 năm? Tuổi thọ thật đúng là dài a.

"Hắn muốn đột phá Bán Thần?" Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, "Lúc trước ta xem đấu khí pháp môn, từ thấp đến cao, phạm đường chia làm ba cái đại giai đoạn, theo thứ tự là Phi Thiên, Thánh Cấp, Bán Thần, xem ra vị này Hải Thần Cung trưởng lão chính là Thánh Cấp rồi, chẳng lẽ Thánh Cấp là có thể sống 1500 năm? Một khi đột phá đến Bán Thần, còn có thể sống đến càng lâu?"

Đông Bá Tuyết Ứng có nhiều nghi ngờ, hẳn dù sao đối với phạm thế giới hiểu thật quá ít rồi.

Đi theo Đông Bá Tuyết Ứng tiếp tục đọc quyển sách này tịch.

Trong thư tịch kế tiếp liền tương đối vụn vặt, là vị này phạm cường giả ‘ Lôi Chân ’ hồi ức cả đời này một chút chủ yếu sự tích.

"Tân Hòa Thế Giới? Ma Thần Hội? Vu Thần Điện? Tiến vào mô hình nhỏ thế giới?" Đông Bá Tuyết Ứng quan sát Lôi Chân hồi ức lục, cũng rình đến phạm thế giới chút.

Rất nhanh đọc đến phía sau cùng.

"Ta cả đời này, có thể được ‘ Hải Dương Giới Thạch ’ đã coi như là cực kỳ may mắn rồi. Kế đến sau. . . Ta lần này bẻ từ quan, những bảo vật khác cũng bán bán đổi lại đổi lại, cũng đổi lại đột phá bảo vật. Còn thừa bảo vật cực ít, chỉ còn lại có một bảo vật tánh mạng thánh giai cực phẩm ‘ hộ thân nội giáp ’, cùng với một miếng cường khó khăn lắm dùng một chút thánh giai hạ phẩm trường côn bình khí thôi, nếu là đột phá thất bại, có lợi hại bình khí lại có là dụng ý gì?"

"Kế đến sau, nếu là nguoi cùng ta giống nhau, cơ duyên xảo hợp mới đi vào, ta lưu lại những bảo vật này có lẽ đối với nguoi có chút dùng."

"Nếu là nguoi là chính diện đánh bại nhiều trông chừng, đã nắm giữ cả Hắc Phong Thần Cung, ta đây những bảo vật này đối với nguoi mà nói liền không đáng giá nhắc tới rồi, chỉ có Hải Dương Giới Thạch còn có thể vào mắt của nguoi, đúng rồi, Hải Dương Giới Thạch đang ở đó trong đầm nước."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía này tám cạnh hình dạng đầm nước.

Hắn nhìn vị này phạm cường giả ‘ Lôi Chân ’ hồi ức lục, cũng biết ‘ Hải Dương Giới Thạch ’ là trân quý bậc nào một dị bảo, đây là một tòa mô hình nhỏ thế giới dựng dựng ra trân quý nhất trọng yếu vật, cũng là Lôi Chân cái này Thánh Cấp cao thủ sống 1500 năm may mắn lấy được tốt nhất dị bảo rồi, nó cách dùng không phải là chiến đấu, mà là phụ trợ tu luyện, đối đột phá bình cảnh cũng có trợ giúp rất lớn.

Loại này phụ trợ tu hành bảo vật, phạm cửa đều là do sinh mạng .

"Một ít đồng Thạch Đầu."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn bên cạnh một đồng lớn đá cuội, "Nguyên lai là gọi Nguyên Thạch!"

Vị này Lôi Chân, ở bẻ từ quan trước, đem cho phép nhiều bảo bối cũng bán đi, liền làm thường dùng một thánh giai cực phẩm bình khí cũng bán đi, cũng đổi lại số lượng bảo vật, trong đó đổi lại nhiều nhất đúng là Nguyên Thạch!

Nguyên Thạch, là một không lồ thế giới bản nguyên Thạch Đầu, ở trong chứa lúc ban đầu mới thiên địa lực lượng, không có thuộc tính chi phân, đối thân thể không có bất kỳ gánh nặng, hút thu lại tu hành cực nhanh! Bình thường phạm cửa bình thường không nỡ dùng Nguyên Thạch tu luyện, cũng là ở đột phá mấu chốt bình cảnh lúc mới có thể dùng Nguyên Thạch, Lôi Chân bẻ từ quan, mãi cho đến chết, còn lưu lại rồi một đồng lớn Nguyên Thạch.

"Kế đến sau, nguoi nếu là cùng ta giống nhau cơ duyên xảo hợp đi vào, không biết nguoi là từ đâu một con đường tiến vào. Ta đem lộ tuyến của ta bản đồ lưu lại, có lẽ so sánh với con đường của nguoi hơn dễ dàng."

"Ta cần thận nghiên cứu qua."

"Đọc theo son cóc cóc vách tường bò xuống, hoặc là leo ra đi. . . Là trực tiếp nhất phương pháp, nhưng cũng phi thường khó khăn. Cần ẩn núp những thứ kia thủ vệ! Hơn nữa rồi động phủ Thần Điện cần đẩy đủ xa, bởi vì càng gần thủ vệ càng thêm nghiêm mật , cần bản không thể nào lạng lẹ từ chính diện tiến vào Thần cung! Vận khí đủ tốt, kiên nhẫn đủ tốt, có lẽ có hi vọng từ đáy cốc leo ra đi. Ta từng có qua phải một chút nhục tiểu luyện kim sinh vật từ từ ba, tiền tiền hậu hậu phải rồi mười lăm nhục tiểu luyện kim sinh vật, cuối cùng chỉ có một thành công bỏ đến trên Hắc Phong Nhại! Ta ở trên Hắc Phong Nhại từ luyện kim sinh vật trên người nhận được nó cận kề kinh nghiệm, thủ vệ đúng là cực kỳ sâm nghiêm, này ẩn núp đường quá khó khăn

quá khó khăn."

"Một con đường khác, còn lại là ta đường đi tới. Năm đó ta đuổi giết một vị Vu Thần Điện cao thủ, đuổi vào dưới đất nham tương sông, cuối cùng thành công đưa đánh chết. Trong lòng đất nham tương sông bên cạnh, ta phát hiện ra một cái núi đá cái khe, ta dưới sự cảm ứng, hiện này cái khe vô cùng sâu thẳm, cảm thấy cái khe này có chút quý dị, liền hóa thành nước lưu chui vào cái khe, một đường ghé qua, đi vào rồi tức tức một ngàn dặm hơn, mới rốt cục đã tới Hắc Phong Thần Cung vách tường cái khe nơi, tiến vào chỗ ngồi này Hắc Phong Thần Cung."

"Hắc Phong Thần Cung, là là một vị đi qua cực kỳ lợi hại tiền bối ‘ Hắc Phong Lão Tổ ’ sở kiến, Hắc Phong Lão Tổ là một vị Bán Thần, hơn nữa còn là một cái thời đại kia cường đại nhất Bán Thần! Hắc lưu lại Hắc Phong Thần Cung, đến nay cũng không có phạm có thể chính diện giết đi vào, nhận được hắc di lưu bảo vật. Bởi vậy có thể thấy được thực lực của hắc mạnh!"

"Nơi này là Hắc Phong Thần Cung một chỗ dưới đất đại điện, thực lực của ta yếu, cũng không cách nào chiếm lĩnh cả Hắc Phong Thần Cung, chỉ có thể đi vào Hắc Phong Thần Cung cực kỳ nhỏ một khu vực."

"Về đi ra ngoài bản đồ, cùng với Hắc Phong Thần Cung ta dò thám biết bản đồ, cũng ghé vào sách này tịch phía sau cùng."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Đi Ra Ngoài Phương Pháp

Phía sau có kèm theo bản đồ, cùng với đại lượng giải thích cặn kẽ.

"Cái gì, Hắc Phong Thần Cung dưới đất cung điện có một Đạo Môn, liền tiếp một ngọn đại hình thể giới?" Đông Bá Tuyệt Ứng thất kinh, trên bản đồ cặn kẽ cho thấy, liền tại chính mình tu hành chỗ ngồi này dưới đất đại điện, liền có vừa ẩn giấu cửa, liền tiếp một ngọn đại hình Phàm Thể Giới. Lúc trước quan sát vị này Hắc Phong Thần Cung trưởng lão ‘ Lôi Chân ’ hơn một nghìn năm kinh nghiệm, cũng làm cho Đông Bá Tuyệt Ứng đối cuộc sống mình thể giới có điều hiểu rõ.

Cuộc sống mình người phạm thể giới, là phi thường ổn định hoàn mỹ vật chất thể giới!

Vật chất thể giới, rộng lớn hoàn mỹ.

Ở vật chất thể giới các nơi, một chút không gian nếp uốn, khe hở không gian. . . Cũng dần sinh ra rồi một chút không đủ hoàn mỹ Phàm Thể Giới, những thứ này Phàm Thể Giới chia làm đại hình thể giới, mô hình nhỏ thể giới, chính là bởi vì không đủ hoàn mỹ, cho nên những thứ này thể giới ngược lại ngưng tụ ra rồi một chút đặc thù trên bảo! Thậm chí toàn bộ thể giới bản nguyên trọng yếu cũng sẽ ngưng tụ thành vật thật xuất hiện, phạm cửa phải cần rất nhiều trân quý vật, cơ hồ cũng là tới từ ở những thứ này thể giới.

Giống như người phạm thể giới, một viên Nguyên Thạch cũng đào không ra! Nguyên Thạch là cái gì? Là một thể giới dựng dựng vạn vật lúc ban đầu mới thiên địa lực lượng hội tụ khoáng vật, ở quy tắc vô cùng hoàn mỹ người phạm thể giới, hết thảy lực lượng cũng lợi dụng vô cùng hoàn mỹ, phạm cửa cần bản tìm không được bất kỳ kỳ vật.

Nhưng những thứ kia đại hình thể giới, mô hình nhỏ thể giới quy tắc quá đơn sơ, một chút thần kỳ lực lượng trực tiếp hội tụ thành vật thật, vô số trân quý ‘ phạm vật ’ để cho phạm cửa hơi bị cuồng nhiệt!

Cho nên mặc dù những thứ này thể giới rất đơn sơ, vẫn như cũ bị mệnh danh là ‘ Phàm Thể Giới ’, cũng là bởi vì phạm vật rất nhiều!

"Đại hình thể giới, bức nào hiếm thấy?" Đông Bá Tuyệt Ứng giật mình, "Nơi này thậm chí ngay cả tiếp theo một ngọn?"

Đại hình Phàm Thể Giới, dựa theo Lôi Chân trưởng lão theo như lời, loài người đã dò xét hiện tổng cộng có tám tòa! Cộng thêm Hắc Phong Thần Cung liền tiếp này một ngọn, mới chín ngọn!

"Mỗi một tòa không mở đại hình thể giới, cũng là một đại bảo tàng." Đông Bá Tuyệt Ứng có chút sợ hãi than.

Khó trách Hắc Phong Lão Tổ ở nơi này thành lập rồi động phủ cung điện.

Đại hình thể giới. . .

Trân quý dị thường, người biết một khi nhiều, nhất định cuối cùng sẽ bị đứng đầu nhất Bán Thần cửa chiếm trước! Bán Thần cửa có đi vào cướp đoạt một phen, nhận được đại lượng phạm vật tài nguyên.

"Đại hình thể giới, trân quý dị thường." Ở phụ lục giải thích ở bên trong, Lôi Chân trưởng lão khuyên giới nói, "Stop đề.. Cắt không thể bại lộ, cho dù là bạn tốt, cũng có thể có thể sau lưng ám toán."

Lôi Chân trưởng lão thật ra thì ở bể tử quan thời điểm.

Như cũ ôm hi vọng, ôm mình có thể thành Bán Thần hi vọng! Hơn nữa hần sống 1500 năm, đối phạm tục cũng không có bất kỳ quyền luyện, về Hắc Phong Thần Cung bí mật chẳng bao giờ tiết lộ.

...

Đông Bá Tuyết Ứng khép lại bộ sách, trong ánh mắt có suy tư.

"Đại hình thế giới mặc dù trân quý, Bán Thần cũng sẽ được cuồng nhiệt." Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, "Nhưng là Hắc Phong Lão Tổ rất có thể đã cướp đoạt qua, tiếp theo cách ta quá xa xôi, ta hiện tại dù sao chỉ là người phạm."

Ngay sau đó Đông Bá Tuyết Ứng đơn giản nhìn xuống sách khác tịch, đi theo liền vung tay lên đem tất cả vật phẩm toàn bộ thu hồi, trong lòng bàn tay chỉ còn lại có hai khối kỳ dị phù lam, chính là hai đầu phạm luyện kim sinh vật khổng chế phù lam, đầu khí xâm nhập dễ dàng liền luyện hóa rồi.

Bên cạnh màu vàng Viên Hầu cùng màu vàng chim đại bàng cũng lập tức mở miệng: "Bái kiến chủ nhân."

"Chờ ta rời đi Hắc Phong Thần Cung, cũng sẽ mang bọn ngươi cùng nhau rời đi." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Chủ nhân, chúng ta đã sớm nghĩ muốn đi ra ngoài rồi." Màu vàng Viên Hầu kích động.

Màu vàng chim đại bàng cũng tràn đầy mong đợi.

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ mỉm cười: "Hai người các ngươi lẫn nhau xưng Hầu Tử Tiểu Đế, ta đây cũng như vậy gọi các ngươi."

"Chủ nhân nghĩ Hồ cái gì nên cái gì." Hai đầu phạm luyện kim sinh vật cũng phi thường biết điều, luyện kim sinh vật ưu điểm ở nơi này, tuyệt đối trung thành.

"Đúng rồi, Hải Dương Giới Thạch ở nơi này trong đầm nước?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kia tám cạnh hình dạng đầm nước.

"Ừ." Màu vàng chim đại bàng nói, "Lão chủ nhân ban đầu lo lắng sẽ có Vu Thần Điện cường giả hiện nơi này, cho nên ở nơi này đầm nước chung quanh bày pháp trận, chỉ cần ta bóp nát lệnh bài kia, pháp trận sẽ nổ tung, nổ tung oai đủ để sánh ngang lão chủ nhân một kích toàn lực, có lẽ có thể đánh chết địch nhân, mặc dù giết không được, Hải Dương Giới Thạch chắc chắn hoàn toàn nát bấy bị hủy diệt. Hơn nữa này Hắc Phong Thần Cung bên trong một chút nguy hiểm địa phương, đối Vu Thần Điện cường giả, cũng là nhất luật đánh chết."

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Vu Thần Điện, là ma thú nhất tộc phạm cửa tạo thành tổ chức.

Loài người cùng ma thú, là chủng tộc cừu hận. Chính mình cực khổ bảo vật cho dù muốn để lại cho người hữu duyên, cũng không thể tiện nghi ngoại tộc!

"Hồ." Đông Bá Tuyết Ứng ngồi xổm xuống, hai tay nâng lên rồi trong đầm nước một chút linh dịch, uống một hớp.

Một trận mát mẻ, quán triệt toàn thân.

Toàn thân mỗi một chỗ, bất kể là da thịt gân cốt tạng phủ khí quan, hay là Đan Điền Khí Hải, Thức Hải linh hồn cũng nhận lấy chút tắm rửa. Thậm chí này linh dịch trong năng lượng tấn bị hấp thu sau, Đông Bá Tuyết Ứng đối bụng cảm cũng hoàn toàn biến mất.

"Thế nhưng rồi cũng không đói bụng." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Thức ăn cũng chỉ là năng lượng." Màu vàng Viên Hầu cười đùa nói, "Hải Dương Giới Thạch hóa thành linh dịch, tự nhiên so sánh với phạm tục thức ăn đối thân thể tắm rửa muốn tốt hơn nhiều. Lão chủ nhân ban đầu cơ hồ ngày ngày uống này linh dịch, hần có thể trở thành Thánh Cấp đỉnh đại cao thủ. . . Là sinh mệnh một loại bản năng."

Đông Bá Tuyết Ứng đưa tay lên liền từ trong đầm nước mò ra khỏi một khối kỳ dị Ngọc Thạch.

Này đồng Ngọc Thạch, toàn thân xanh biển, mặt ngoài nhàn nhạt Hải Lam vàng sáng lưu chuyển lên, này Ngọc Thạch Đoạt Thiên địa chi tinh hoa, chính là một ngọn mô hình nhỏ thế giới trọng yếu, nhìn làm cho người ta kim lòng không đấu muốn cắn một ngụm, loại này muốn ăn hết nó . . . Là sinh mệnh một loại bản năng.

"Nhìn cũng muốn ăn." Đông Bá Tuyết Ứng thờ dài nói.

"Ngần vạn đừng trực tiếp ăn, quá lãng phí." Màu vàng Viên Hầu liền làm nhắc nhở, "Phóng ở trong nước nó có chậm chạp hòa tan, bình thường nước cũng sẽ bị chuyển thành linh dịch, lão chủ nhân dựa vào nó hóa linh dịch cũng dùng gần ngàn năm rồi, cũng mới hòa tan mất một nửa."

"Cần nước?" Đông Bá Tuyết Ứng cau mày, "Ta cũng không có nước!"

"Này một đầm nước linh dịch liền đầy đủ chủ nhân ngươi dùng ba năm mười năm rồi." Màu vàng Viên Hầu nói, "Loại sau khi rời khỏi đây chủ nhân ngươi

nhiều hơn nữa bị một chút nước sao."

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu, ngay sau đó vung tay lên, hô, thiên địa lực lượng lôi cuốn, những thứ này linh dịch tất cả đều bị chuyển dời đến trừ vật bảo vật bên trong, này trừ vật bảo vật là không gian, bên trong không có có không khí không có trọng lực, vật phẩm bị na di đến nơi nào đó cũng sẽ không nữa di động. Những thứ này linh dịch tất cả đều trôi lơ lửng ở trừ vật không gian giữa không trung.

Đi theo Đông Bá Tuyết Ưng đi về phía rồi nơi xa vách tường cái khe, cả dưới đất đại diện điện trên vách có một đạo nói dư tợn khổng lồ vết thương cái khe.

"Dựa theo Lôi Chân tiền bối bản đồ đánh dấu, hẳn là từ nơi này một đạo cái khe tiến vào." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn trước mắt này một đạo cái khe, này một đạo cái khe là hơi hơi có chút nghiêng xuống phía dưới.

Đông Bá Tuyết Ưng vừa cất bước liền dọc theo cái khe đi về phía trước.

Bên ngoài thân đắm chìm trong ngọn lửa, ngọn lửa chiếu sáng tối như mực cái khe, một đường đi lại, càng chạy, cái khe càng ngày càng hẹp, làm đi trong vòng hơn mười dặm đường sau, cái khe đã hẹp hòi không cách nào nữa đi về phía trước rồi.

"Ừ?" Đông Bá Tuyết Ưng cau mày, "Lôi Chân tiền bối là hóa thành một đạo nước chảy mới dọc theo cái khe, hẳn đã tới Hắc Phong Thần Cung, ta hôm nay chỉ là phạm nhân, căn bản không cách nào ghé qua a."

Không có đường, chính mình từ dưới đất đào ra một con đường?

Hiển nhiên ý nghĩ như vậy là không thể thực hiện được.

"Dựa theo Lôi Chân tiền bối sở miêu tả, Hắc Phong Thần Cung chung quanh một mảng lớn khu vực, cũng là một khổng lồ pháp trận! Bao gồm bên cạnh núi lớn, thổ địa loại rộng lớn khu vực cũng là pháp trận phạm vi! Giống như đáy cốc giống nhau là pháp trận phạm vi. Pháp trận trong phạm vi, có đại lượng thủ vệ tuần tra, những thứ kia thủ vệ cửa cảm ứng cũng rất bén nhạy."

"Một khi ở pháp trận trong phạm vi dám can đảm oanh phá mặt đất, đào núi đá lở đi, sẽ bị lập tức hiện."

"Chỉ có thể dọc theo vừa có lối đi! Không thể chút nào phá hư."

Đông Bá Tuyết Ưng có chút phiền não.

Phạm cửa đầu cơ trục lợi cũng không được, hẳn thì càng không có trông cậy vào rồi.

"Này cái khe hẹp hòi, hơn nữa túc túc một ngàn dặm hơn. . ." Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng lắc đầu, "Chỉ có trở thành phạm, mới ghé qua thông qua."

...

Đông Bá Tuyết Ưng chỉ có thể bất đắc dĩ trở lại kia tàn phá rộng lớn đại điện, hẳn bây giờ là một phạm nhân, tiếp xúc liền có Hắc Phong Thần Cung những khác một chút phạm vi nhỏ khu vực bản đồ, hẳn cũng không cách nào đi vào.

Nhìn này trống vắng đại điện.

Muốn đi ra ngoài, chỉ có thể tu hành đến phạm cảnh giới!

"Hầu Tử, Tiểu Điều." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn màu vàng Viên Hầu, màu vàng chim đại bàng, cười nói, "Xem ra ta Đông Bá Tuyết Ưng, ở sau này một đoạn thời gian rất dài bên trong, cũng chỉ có hai người các ngươi cùng ta làm bạn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Sáu Năm

Bước vào phạm bình thường là chia làm hai loại phương thức, một loại là thân thể phạm hóa! Một loại khác là đầu khí phạm hóa!

Giống như rất nhiều nguy phạm. . . Chính là mượn ngoại lực cứu tử nhất sanh may mắn để cho thân thể phạm, nhưng đầu khí của bọn hắn như cũ là Xung Hào Cấp đầu khí, cho nên bọn họ cùng chân chính phạm so sánh với, thực lực rất yếu, cũng là Long Sơn Bảng năm trăm tên chừng thực lực tăng thứ. Vẫn như trước có thật nhiều Xung Hào Cấp không để ý nguy hiểm tánh mạng đi đụng một cái vật lộn đọ sức một thanh.

Bởi vì một khi trở thành nguy phạm, tuổi thọ là có thể tăng vọt! Đối mặt lợi hại Xung Hào Cấp, đánh bắt quá vẫn là có thể chạy thoát, bọn họ giống như trước có thể phi thiên độn địa.

"Trong truyền thuyết thái cổ huyết mạch hai lần thức tỉnh, cũng có thể bước vào phạm." Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, "Đáng tiếc, tựa hồ rất khó."

Lôi Chân hồi ức lực ở bên trong, thỉnh thoảng nhắc tới thái cổ huyết mạch hai lần thức tỉnh.

Một lần thức tỉnh, cũng là ở trong phạm nhân xưng hùng thôi.

Hai lần thức tỉnh. . . Mới có thể chân chánh có mấy phần chân chính Thái Cổ tánh mạng phong thái.

Phải biết rằng thái cổ tánh mạng, trong đó đứng đầu nhất chính là có thể sánh ngang chân chính thần linh ! Nhưng các phạm nhân trong cơ thể thái cổ huyết mạch quá mỏng manh quá mỏng manh, thức tỉnh một lần đã vô cùng hiếm thấy, muốn hai lần thức tỉnh. . . Lôi Chân hồi ức lực trung đối với lần này không có nó tí nỉ, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng từ đôi câu vài lời trung mơ hồ minh bạch, hẳn là vô cùng khó khăn.

"Ta hiện tại bị vây ở Hắc Phong Thần Cung đất này đầy đại diện, cũng không còn biện pháp khác, chỉ có thể đi bình thường nhất một con đường —— đầu khí phạm hóa." Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm.

Đầu khí một khi biến chất, phạm hóa sau, phạm đầu khí từ trong đến ngoài thâm thấu thân thể da thịt xương cốt tạng phủ đầu óc, sẽ làm thân thể cũng phạm hóa.

Loại này phạm quá trình. . .

Mới là an toàn nhất .

Giống như những thứ kia nguy phạm, ở đột phá vô vọng dưới tình huống, lợi dụng chút ít ngoại lực mạnh mẽ cải tạo thân thể của mình, đặc biệt là cải tạo đầu óc lúc vậy thì thật là cứu tử nhất sanh, tuyệt đại đa số cũng sẽ chết đi, chỉ có số rất ít may mắn thành công, trở thành nguy phạm, có khá dài tuổi thọ.

"Hô ~~~ "

Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi ở đại diện bóng loáng trên mặt đất, thiên địa ngọn lửa lực lượng tuôn ra vào thể nội, tiến vào Đan Điền Khí Hải.

Đan Điền Khí Hải bên trong, một viên tròn Lũ Lũ nhỏ bé hình cầu xoay tròn.

Đây chính là Xung Hào Cấp đầu khí hoàn toàn thực thể hóa ngưng tụ thành ‘ thực đan ’.

"Phải không ngừng dụng dưỡng mãi này một viên thực đan, cuối cùng sinh ra biến chất, thực trong nội đan dụng dục ra một luồng phạm đầu khí, theo sát là có thể đem tất cả Xung Hào Cấp đầu khí hoàn toàn chuyển thành phạm chọc giận." Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút phiền não, "Dụng dưỡng mãi. . . Sinh ra biến chất. . ."

Con đường này, không có cách nào mưu lợi.

Rất nhiều Xung Hào Cấp, giống ma thú biến hóa Hạng Bàng Vân, giống như những khác một chút thậm chí ở Long Sơn Bảng trước một trăm, top năm mươi yêu nghiệt những thiên tài, rất nhiều cũng là bị vây ở Xung Hào Cấp thời gian rất lâu, không ngừng dụng dưỡng mãi, cho đến một một ngày đột nhiên đột phá!

"Ta đạt tới Vạn Vật Cảnh, lại vừa lúc ngộ ra chính là vạn vật chi hóa ảo diệu." Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, "Đầu khí cũng là hóa điểm đầu khí. . . Lại có Hải Dương Giới Thạch hòa tan linh dịch, bước vào phạm, mới có thể nhanh lên một chút."

Tầm thường Xung Hào Cấp, bước vào phạm, xác suất cực thấp.

Mà nắm giữ Vạn Vật Cảnh, cũng là xếp hạng Long Sơn Bảng top năm mươi, bước vào phạm xác suất thì cao hơn! Những thứ kia nắm giữ Vạn Vật Cảnh, rất nhiều cũng hơn một trăm tuổi rồi, mà Đông Bá Tuyết Ứng mới hai mươi hai tuổi, hẳn có phi thường đầy đủ thời gian, cơ hồ là tuyệt đối nắm chắc có thể bước vào phạm. Chẳng qua là rốt cuộc muốn tốn hao bao lâu, mười năm? Năm mươi năm? Một trăm năm? Ai cũng nói không chính xác!

"Cấp cũng vô dụng."

"Tĩnh hạ tâm, từng bước từ từ sẽ đến." Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi, hấp thu thiên địa ngọn lửa lực lượng, dụng dưỡng đầu khí trong cơ thể thực đan.

...

Thời gian là vô tình nhất .

Trên Tuyết Thạch Sơn tuyết đọng là hòa tan vừa chông chất, chông chất rồi vừa hòa tan, đỉnh núi cây cối hoa cỏ cũng là khô khốc luân hồi. . .

Ở Đông Bá Tuyết Ứng rơi vào Hắc Phong Uyên, Tuyết Ứng Linh danh khí cũng lớn vô cùng, An Dương hành tinh bên trong, thậm chí An Dương hành tinh ngoài đều có nghị luận .

Nhưng nửa yêu nghiệt thiên tài, chết đi thiên tài cũng không coi là thiên tài rồi.

An Dương hành tỉnh bên trong đã rất khó nghe đến về Đông Bá Tuyết Ứng nghị luận, ngay cả quê quán trong Nghi Thủy Thành đối Đông Bá Tuyết Ứng nghị luận cũng rất ít rồi, dù sao Đông Bá Tuyết Ứng đối với bọn họ mà nói chỉ là một cái khách qua đường. Chẳng qua là thỉnh thoảng uống rượu thời điểm hay là có cảm thán. . . Chúng ta Nghi Thủy Thành, dầu gì cũng là xảy ra một nhân vật rất giỏi .

Ở Đông Bá Tuyết Ứng rơi vào Hắc Phong Uyên ba năm sau.

Thứ nhất tin tức, chấn động rồi cả Thanh Hà Quận, thậm chí chấn động rồi An Dương hành tỉnh.

Thanh Hà Quận thiên chi kiều nữ ‘ Dư Tĩnh Thu ’ pháp sư, Thiên Nhân Hợp Nhất, bước vào Xung Hào Cấp!

Bước vào Xung Hào Cấp, cũng không tính hiếm thấy.

Nhưng tuổi gần hai mươi tám tuổi, liền trở thành Xung Hào Cấp pháp sư! Liền quá hiếm thấy. Pháp sư cùng Kỵ Sĩ bất đồng, bọn kỵ sĩ cảm ngộ thiên địa tự nhiên một khi đột phá, nhưng các nhưng là thật từ từ tích lũy, không ngừng phân tích nghiên cứu pháp thuật mô hình, chân chính nghiên cứu phân tích thiên địa tự nhiên đạt đến đầy đủ tầng thứ, mới Thiên Nhân Hợp Nhất!

Tuổi gần hai mươi tám tuổi? Cũng đúng là rất mê hoặc lắng lơ ngệch rồi.

Trường Phong Học Viện.

Mưa xuân bay là tả, Trường Phong Học Viện bên trong hôm nay đều ở nghị luận rồi rít, nghị luận bọn họ trong học viện nữ Lão sư ‘ Dư Tĩnh Thu pháp sư ’, mặc dù cùng Đông Bá Tuyết Ứng cái loại này cả đế quốc trăm năm vừa ra tuyệt thế yêu nghiệt không cách nào so sánh được, nhưng Dư Tĩnh Thu cũng rất khó lường rồi, ở Long Sơn Đế Quốc khổng lồ ranh giới thượng cũng là mười năm tám năm mới có thể ra một cái.

"Tĩnh Thu." Một đạo thanh âm ôn hòa vang lên.

Dư Tĩnh Thu đang ngồi ở một trong đình, uống nước trà, nhìn đình ngoài bay là tả mưa xuân, lần này đột phá sau trong nội tâm nàng đúng là cũng rất kích động, nhưng rất nhanh nàng cũng nhớ tới vị kia tuyệt thế yêu nghiệt.

"Lão sư?" Dư Tĩnh Thu quay đầu nhìn về phía thanh âm chỗ đầu nguồn, lúc này liền làm đứng dậy, một gã chống cây dù râu bạc lão giả đang đi tới.

"Tĩnh Thu, nghĩ được chưa? Chuẩn bị gia nhập phạm trong thế lực người?" Râu bạc lão giả hỏi.

"Lão sư người, còn có viện trưởng, còn có bên trong viện rất nhiều Xung Hào Cấp, cũng là ở Thủy Nguyên Đạo Quan." Dư Tĩnh Thu nói, "Ta dĩ nhiên cũng đi Thủy Nguyên Đạo Quan."

Thủy Nguyên Đạo Quan, là phi thường khổng lồ phạm tổ chức.

"Đại Địa Thần Điện cũng rất coi trọng người, cho điều kiện của người cũng rất tốt, không đi?" Râu bạc lão giả cười nói.

"Đại Địa Thần Điện đối tự do trói buộc nhiều chút ít." Dư Tĩnh Thu nhẹ nhàng lắc đầu, "Ta không thích tranh đấu giết chóc, chỉ muốn tự do yên lặng nghiên cứu pháp thuật, nghiên cứu thiên địa tự nhiên ảo diệu."

"Ừ." Râu bạc lão giả khẽ gật đầu, "Tốt, vậy người chuẩn bị , qua ít ngày ta liền dẫn người đi Bắc Phương tuyệt lớn nguyên Thủy Nguyên Đạo Quan, đi rồi đạo quan sau, đi theo sẽ phải đi Tân Hỏa Thế Giới rồi! Những thứ này thường thức ta cũng vậy sớm cùng người đã nói, phạm tục chuyện tình nên an bài liền an bài tốt."

"Ta minh bạch." Dư Tĩnh Thu gật đầu.

...

Hắc Phong Uyên đáy cốc, Hắc Phong Thần Cung sâu trong lòng đất kia một tòa tàn phá trong đại điện.

Một gã áo đen thanh niên đang khom người, trong tay cầm một thanh chùy tấn đem chính mình lộn xộn đầu tùy ý Thiết Cát dưới, lấy hấn đối lực lượng nắm trong tay, hơn nữa thiên địa lực lượng dưới sự cảm ứng đối mỗi một cái đầu cảm ứng cũng rất tinh tế, rất nhanh liền khôi phục thành đơn giản tùy ý ngắn. Khi còn bé ngày ngày khổ luyện thương pháp lúc hấn thành thói quen ngắn, dù sao trường hơn phiên toái, hấn không có thời gian lãng phí ở phía trên này.

Đi theo chung quanh ngọn lửa trống rỗng xuất hiện, đem những thứ kia tiền diệu đầu trong nháy mắt tất cả đều đốt đốt thành tro bụi.

Sáu năm rồi.

Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt cho cơ hồ không nhiều lắm biến hóa, chẳng qua là ánh mắt hơn nội liễm, đồng thời cả người khí chất càng thêm đột nhiên.

Vậy ở một chỗ tức tức sáu năm, chỉ có hai đầu phạm luyện kim sinh vật theo trò chuyện, trải qua cuộc sống nhiều lắm buồn khổ nhiều nhàm chán? Vừa mới bắt đầu Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất khó chịu, may là thiếu niên thời đại hấn liền điên cuồng luyện thương pháp, cho nên từ từ liền thích ứng loại này cô tịch!

"Hầu Tử, tôi, chúng ta nữa nhiều lần." Đông Bá Tuyết Ưng vẫy tay một cái, trong tay xuất hiện Phi Tuyết Thần Thương.

"Chủ nhân, người chỉ biết khi dễ ta." Màu vàng Viên Hầu buồn khổ nói.

"Ta cảm giác thương pháp của ta luôn là không đúng lắm, người đừng chít chít méo mó rồi, trước đón ta nhất thương." Đông Bá Tuyết Ưng trong lòng còn đang suy tư chính mình thương pháp vấn đề, lúc này liền ra chiêu cùng màu vàng Viên Hầu giao thủ, đồng thời ở trong thực chiến suy nghĩ.

Ở vừa mới bắt đầu, hẳn không có cảm thấy thương pháp của mình có bất cứ vấn đề gì.

Có ở đó trong đại diện càng là tu luyện, đã cảm thấy thương pháp vấn đề càng lớn, rất không được tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Vạn Vật Chi Thủy

Rầm rầm rầm, Đông Bá Tuyết Ưng một cây Phi Tuyết Thần Thương, giống như nổi giận núi lửa uy thế cực kỳ hung mãnh, đánh màu vàng Viên Hầu chặt vật lần lượt ngã cán, thậm chí nhiều hơn lúc chỉ có thể dựa vào thân thể ngành kháng.

"Tăng thêm tinh thần, 2 thì suy, 3 thì kiệt!" Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu, "Vạn vật chi hóa... Không nên là như vậy!"

Sáu năm trước sơ ngộ Vạn Vật Cảnh, giết chết Hạng Bằng Vân, khi đó Đông Bá Tuyết Ưng thương pháp hung hãn bạo lực, mang lên hỏa diễm bá đạo cậy mạnh! Khi đó thi triển ra cũng phá lệ thống khoái, nhưng theo sáu năm cô tịch tu hành kiếp sống... Đông Bá Tuyết Ưng dần dần phát hiện ra chính mình thương pháp vấn đề, ở công kích lúc kích thích nhất uy lực sẽ rất lớn, nhưng đi theo chính là tái diễn chiêu số rồi.

Vẫn rất hung mãnh công kích, đối thủ chỉ cần thích ứng, như vậy đã biết một bộ thủ đoạn liền vô dụng.

"Chân chính thương pháp, không nên là như vậy!"

Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên chột lui.

Màu vàng Viên Hầu có chút nghi ngờ nhìn đã đến nơi xa trăm mét ngoài chủ nhân của mình, Đông Bá Tuyết Ưng thế nhưng một mình ở đây luyện nổi lên thương pháp.

"Người phạm thương pháp, cũng là muốn cương nhu cũng đủ! Âm dương kết hợp! Làm sao ta hôm nay bước vào Vạn Vật Cảnh, ngược lại một vị theo đuôi cương mãnh rồi?" Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu thi triển nổi lên trong thiên hạ phi thường lưu hành cơ bản nhất « Tâm Ý Thương Pháp », từng chiêu từng thức mọc mọc tự nhiên, thậm chí mang theo một loại kỳ dị chỉ như ý cảnh.

"Trầm xuống rồi, mới nhảy cao hơn."

"Quả đắm thu hồi, là vì tiếp theo trào ra."

"Ta nghĩ muốn thương pháp uy lực mạnh hơn cương mãnh, ngược lại được càng thêm nội liễm tự thế. Chỉ có cương nhu kết hợp, cương mãnh mới hơn cương mãnh!" Đông Bá Tuyết Ưng tận tình thi triển thương pháp, những năm này mỗi lửa chỉ ảo diệu cương mãnh theo đuôi, giờ phút này hẳn thì ngược lại, theo đuôi cái loại này chỉ như lực đạo.

Cứ như vậy thi triển.

Đêm này sáu năm tới trong đáy lòng dần dần súc tích đối với mình thương pháp hoài nghi, đem trong lòng theo đuôi tận tình thi triển. Càng là như vậy luyện thương pháp... Lại càng tăng thống khoái!

Này một luyện, chính là tức tức hơn năm ngày thời gian.

Bỗng nhiên

Đông Bá Tuyết Ưng Phi Tuyết Thần Thương xoay tròn giống như bao phủ thiên địa ngăn cản hết thảy, nhưng bỗng nhiên xoay tròn thương ánh chung quanh xuất hiện nước chảy, nước chảy đi theo trường thương giống như trước xoay tròn, tạo thành nước chảy nước xoáy, ra ' ào ào xôn xao ' tiếng vang, đây mới thực là trong thiên địa tự nhiên tạo thành nước chảy.

Vạn Vật Cảnh nước!

"Đúng, chính là cảm giác như vậy."

"Thật là đẹp hay."

"Chỉ như, thủy liên miên không dứt, thương pháp của ta thiếu hụt đúng là loại này liên miên không dứt, thiếu hụt đúng là chí âm chí nhu!" Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt tràn đầy sắc mặt vui mừng, khi thấy trường thương xoay tròn hạ tạo thành nước chảy nước xoáy... Đông Bá Tuyết Ứng liền minh bạch, mình đã một cách tự nhiên ngộ ra rồi vạn vật trung ‘ nước ’ một tia ảo diệu.

"Hầu Tử, Tiểu Điều, hai người các ngươi cùng tiến lên!"

Đông Bá Tuyết Ứng dưới sự hưng phấn lúc này thân hình chợt lóe liền lập tức vọt tới.

Màu vàng Viên Hầu, màu vàng chim đại bàng nhìn nhau, lập tức quái khiếu đồng thời vây công tới đây!

"Oanh!" Màu vàng Viên Hầu vung xe buýt chường đánh ra tới đây.

Đông Bá Tuyết Ứng trường thương trong tay xoay tròn đâm ra, đã hoàn toàn thoát khỏi « Huyền Băng Thương Pháp » một chút phương pháp, trường thương đâm ra lúc còn mang theo xoay tròn nước chảy, làm màu vàng Viên Hầu xe buýt chường đụng chạm lấy Đông Bá Tuyết Ứng trường thương mũi thương, cũng cảm giác giống như phách đánh trúng một cái không ngừng xoay tròn con quay, trường thương mũi thương tron không lưu thu xoay tròn dĩ nhiên cũng làm biến hướng lướt qua rồi bàn tay của nó, đi theo trực tiếp đâm về màu vàng Viên Hầu bộ ngực.

Phốc xuy!

Nhất thương đâm vào chỗ ngực, quỹ dị xoay tròn xuyên thấu lực đạo để cho màu vàng Viên Hầu đều có chút không thoải mái, may là nó là phạm luyện kim sinh vật, chất liệu bền bỉ vô cùng.

Tâm Ý Thương Pháp chi đâm!

Đông Bá Tuyết Ứng hôm nay đã đi lên chính mình con đường, tự nhiên bắt đầu thoát khỏi Huyền Băng Thương Pháp trói buộc, hấn và Cốc Nguyên Hàn tiền bối dù sao thương pháp con đường cũng không cùng, nhiều nhất lấy Cốc Nguyên Hàn tiền bối một chút cực kỳ ưu tú nơi, tỷ như xoay tròn lực đạo lợi dụng chông lên, mà Đông Bá Tuyết Ứng đem loại này xoay tròn lực đạo cùng ‘ Vạn Vật Chi Thủy ’ ảo diệu kết hợp, uy lực lại càng tăng vọt.

"Cái chiêu gì kiểu?" Bên cạnh màu vàng chim đại bàng cũng nghi ngờ, nó cánh trực tiếp quạt tới đây.

Đông Bá Tuyết Ứng trường thương cán thương quay lại.

Trong thiên địa giống như xuất hiện không lồ nước xoáy, màu vàng chim đại bàng vỗ đánh tới đây, cũng cảm giác lực đạo bị dẫn tới bên cạnh.

"Ha ha ha..." Đông Bá Tuyết Ứng đầu rất nhanh, "Tiểu Điều, Hầu Tử, hiện tại các ngươi nhưng phải cẩn thận rồi."

Chỉ thấy Đông Bá Tuyết Ứng trường thương bay múa, khi bọn hấn lượng trong lóe lên lần lượt thay đổi.

Nếu như nói qua Đông Bá Tuyết Ứng cực kỳ hung mãnh, kia hiện tại Đông Bá Tuyết Ứng giống như một cái tron trượt con lươn, thương pháp của hấn phòng ngự, để cho kẻ địch nhân khó lấy hoàn toàn huỷ ra lực đạo ! Hấn công kích, mặc dù lực lượng không tính là cực mạnh, nhưng quỹ dị biến ảo không chừng, để cho kẻ địch nhân khó lấy thăm dò xuất lực nói biến ảo vạn chuyển. Mà cái loại này xoay tròn xuyên thấu lực đạo cũng cực kỳ âm tàn .

"Oành." Thanh thoảng Nhĩ Đông bá Tuyết Ứng trường thương đột nhiên phát hung mãnh uy thế, trường thương thượng tự nhiên xuất hiện ngọn lửa, hung hăng quạt ở trên người địch nhân.

Một âm nhu một cương mãnh liệt, làm cho địch nhân có khổ sở muốn học máu.

"Này mới đúng ma, đây mới là ta nghĩ muốn !" Đông Bá Tuyết Ứng chiến đấu đồng thời, « Tâm Ý Thương Pháp » dần dần biến hóa, từng chiêu từng thức liên miên không dứt, để cho vạn vật chi hỏa cương mãnh công kích uy hiếp cũng lớn hơn.

Thậm chí ‘ hỏa ảo diệu ’ đã ở mọc lên lộn xộn.

Vốn là ngọn lửa, chỉ có chẳng qua là hung mãnh, đốt cháy hủy diệt hết thảy bạo lực! Mà hiện tại nhiều hơn một tí nội liễm, ngược lại để cho này cổ cương mãnh sức lực có thể liên miên không dứt.

"Nước lửa trong lúc, vốn là có chung nơi." Đông Bá Tuyết Ứng vạn vật chi hỏa ảo diệu ở tăng lên, Vạn Vật Chi Thủy giống như trước cũng hấp thu rồi ngọn lửa ảo diệu một chút tinh hoa, cũng không phải là thuần túy âm nhu, mà là mơ hồ có một cổ mạnh mẽ xò xuyên qua trong đó.

Âm nhu làm thể, mạnh mẽ làm tuyền, xò xuyên qua trong đó, nhưng tùy thời phát, đây chính là hôm nay Đông Bá Tuyết Ứng Vạn Vật Chi Thủy.

Cương mãnh làm thể, âm nhu làm tuyền, nhưng liên miên không dứt, đây chính là hôm nay vạn vật chi hỏa.

"Thống khoái thống khoái." Đông Bá Tuyết Ứng thi triển thương pháp cũng phá lệ thống khoái.

Lúc trước vốn có một loại tăng thêm tinh thần, 2 thì suy, 3 thì kiệt cảm giác. Dù sao vẫn cương mãnh cũng rất luy.

Mà hiện tại một chút cũng không mệt, thương pháp liên miên không dứt.

...

Ngộ ra Vạn Vật Chi Thủy ảo diệu, nhưng đầu khí vẫn phải là từ từ thôi, từ từ dựng dưỡng, gấp không được.

Trong đại điện.

Đồng Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi, hấp thu trong thiên địa ngọn lửa lực lượng ở trong người từ từ đi đến mãi một ít viên tròn Lũ Lũ thực đan, mặc dù đã mài dựng dưỡng rồi thời gian sáu năm, nhưng đến nay chưa từng đột phá.

Bất quá hôm nay, Đồng Bá Tuyết Ứng ở dẫn dắt trong cơ thể hòa diễm đầu khí, nhưng một cách tự nhiên vận dụng đã có sở đột phá ‘ vạn vật chi hòa ’ ảo diệu, đầu khí dựng dưỡng mãi, mơ hồ mang theo một cỗ nhu kinh... Nhưng cương mãnh mãi, nhưng ôn nhu vuốt ve, nửa canh giờ, một canh giờ... Một ít viên tròn Lũ Lũ thực đan dần dần sanh biến hóa.

Sáu năm tới, vẫn uống Hải Dương Giới Thạch hòa tan linh dịch, linh dịch cũng dựng dưỡng thân thể cùng với Đan Điền Khí Hải bên trong đầu khí thực đan, kiên trì bền bỉ đầu khí dựng dưỡng mãi.

Mà hiện tại đầu khí dựng dưỡng mang theo đã có sở tăng lên thay đổi ‘ vạn vật hòa ’ ảo diệu... Đối thực đan dựng dưỡng mãi lập tức có rõ ràng trợ giúp.

"Ông "

Tròn Lũ Lũ thực đan, dần dần mặt ngoài sáng lên, giống như thoát thai hoá cốt loại, xuất hiện tia hào quang.

Này thực đan ngoài mặt phương còn dần dần xuất hiện một tia quang hoa, này quang hoa càng ngày càng nhiều hội tụ, dần dần tạo thành sương mù, mang theo nhàn nhạt ngọn lửa màu đỏ sương mù, nhưng này sương mù nhưng hàm chứa bất khả tư nghị phạm uy lực, nó mặc dù nhìn như mỏng manh, nhưng tùy tiện một tia cũng có thể dễ dàng Thiết Cát cự thạch đao kiếm, yếu chút luyện kim binh khí cũng gánh không được phong mang của nó.

"Phạm đầu khí?" Đồng Bá Tuyết Ứng nhưng trong lòng trong nháy mắt vô cùng mừng như điên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Siêu Phàm Sinh Mệnh

Vui mừng, tới như thế đột nhiên.

Đồng Bá Tuyết Ứng kích động đầu óc đều có chút nhiệt, toàn thân máu sôi trào, chính mình bị vây ở Hắc Phong Uyên bên trong tức tức thời gian sáu năm, vẫn mong đợi có thể trở thành phàm! Bất quá dưới đáy lòng, Đồng Bá Tuyết Ứng đã làm tốt rồi cần hao phí hai mươi năm cho tới năm mươi năm khắp thời gian dài, nhưng sự thật phải . . Thời gian sáu năm liền đột phá bước vào phàm!

"Bước vào phàm rồi, ta, ta có thể trở về rồi! Có thể về nhà!" Đồng Bá Tuyết Ứng trong đầu hiện lên rất nhiều người cảnh tượng.

Ngoại giới nhân gian phồn hoa, đệ đệ Thanh Thạch, phụ thân mẫu thân, Tông thúc Đồng thúc, còn có phía trong tòa thành những thứ kia người hầu bọn lính, còn có pháp sư Bạch Nguyên Chi, thậm chí là Long Sơn Lão Ti An, từng có cùng nhau nhiệm vụ Dư Tinh Thu. . .

Cô độc rồi quá lâu, Đồng Bá Tuyết Ứng với ngoại giới đã sớm rất khát vọng rồi.

"Ta trở thành phàm, phụ thân mẫu thân cũng có thể dễ dàng cứu về rồi." Đồng Bá Tuyết Ứng kích động trong mắt cũng mơ hồ có một tia nước mắt, ngay sau đó nhếch miệng cười một tiếng liền hít sâu một hơi, "Tĩnh táo một chút, cơm còn muốn từng ngụm ăn đâu rồi, trước đem đầu khí hoàn toàn chuyển thành phàm đầu khí sao."

Đan Điền Khí Hải bên trong.

Tròn Lũ Lũ thả ra tia hào quang thực đan mặt ngoài, không ngừng xuất hiện quang hoa, ngưng tụ thành càng nhiều là sương mù. Này nhàn nhạt ngọn lửa màu đỏ sương mù càng ngày càng nhiều, phạm đầu khí luồng thứ nhất sinh ra là khó khăn nhất, phía sau sẽ càng lúc càng nhanh.

Đại lượng ngọn lửa màu đỏ sương mù rất nhanh liền tràn ngập ở cả Đan Điền Khí Hải bên trong, ken kết ca ~ kia tròn Lũ Lũ thực đan từ từ xuất hiện cái khe, nó là Xung Hào Cấp đầu khí động lại thật thể tạo thành, theo từ từ rạn nứt, những thứ kia Xung Hào Cấp đầu khí đều ở bị thôn hấp. . . Bị phạm đầu khí thôn hấp chuyển hóa, tất cả đều chuyển thành phạm đầu khí.

Này một cái quá trình kéo dài chung trà thời gian, Đan Điền Khí Hải bên trong sẽ thấy không một tí Xung Hào Cấp đầu khí, tất cả đều là loại này

nhàn nhạt ngọn lửa màu đỏ sương mù.

"Hô." Trong thiên địa ngọn lửa lực lượng không ngừng tuôn ra vào thể nội.

Phạm đầu khí trực tiếp hấp thu, đem thiên địa lực lượng không ngừng chuyển làm phạm đầu khí, cho đến Đan Điền Khí Hải cũng mơ hồ bị chống được cảm giác, Đông Bá Tuyết Ưng liền lập tức dừng lại.

"Hôm nay đầu khí của ta đã phạm hóa." Đông Bá Tuyết Ưng trong mắt tràn đầy mong đợi, "Hiện tại nên thân thể hóa Phạm rồi!"

Tia ~

Một tia phạm đầu khí, lặng lẽ bắt đầu thẩm thấu gân cốt da da thịt, thật ra thì ở phạm Nhân Giai đoạn lúc cũng sẽ dùng đầu khí lần lượt cải thiện thân thể, cho nên Đông Bá Tuyết Ưng rất quen thuộc rồi, chẳng qua là phạm đầu khí thay đổi hơn rõ ràng hơn khoa trương.

Da da thịt cũng hấp thu phạm đầu khí lực lượng, lặng lẽ mọc lên thay đổi, hương ‘ phạm hóa ’ cải biến.

Màng da da thịt cũng trở nên càng thêm bền bỉ có co dãn, thậm chí nội tại sinh biến chất.

"Cô cô cô ~" xương bên trong cốt tủy cũng sinh biến hóa, cốt tủy sinh ra máu cũng tự nhiên không ngừng tiến hóa, máu chảy qua toàn thân, chảy qua tạng phủ khí quan, thậm chí chảy qua đầu óc, khiến cho tương đối yếu ớt tạng phủ khí quan cùng yếu ớt nhất đầu óc đều ở lặng lẽ sinh biến hóa.

Của mình phạm đầu khí thẩm thấu, đổi thân thể cải tạo là an toàn nhất, hết thấy cũng là một cách tự nhiên.

Giống như cái loại này nguy phạm, mượn ngoại lực mạnh mẽ cải tạo thân thể, vậy thì lấy mạng ở đánh cược. Thậm chí đánh cược này một cái cơ hội bọn họ cũng cần giao ra rất lớn thật nhiều. Đối với bọn họ mà nói cũng đáng được rồi, dù sao rất nhiều Xung Hào Cấp cũng là hơn một trăm tuổi đến gần táng mạng đại nạn rồi, cho dù không hợp lại cũng muốn chết già rồi, còn không bằng đi đụng một cái đây. Thành công đây nhưng liền lập tức tuổi thọ tăng vọt!

"Gân cốt da thịt đã tất cả đều phạm hóa, bây giờ là tạng phủ khí quan cùng đầu óc." Đông Bá Tuyết Ưng thầm nghĩ, đi ngang qua máu ảnh hưởng, tạng phủ khí quan cùng đầu óc đã sinh một chút lột xác, giờ phút này lại tiếp nhận phạm đầu khí thì càng dễ dàng.

Tạng phủ khí quan ở phạm đầu khí trực tiếp thẩm thấu, tấn hấp thu sinh lột xác.

Tạng phủ sinh ra rất nhỏ vật chất, rất nhiều cũng chảy qua đầu óc, đầu óc tiếp tục lột xác.

Túc túc hơn một canh giờ, tạng phủ khí quan tất cả đều hoàn toàn lột xác, lúc này Đông Bá Tuyết Ưng phạm đầu khí mới cuối cùng thẩm thấu hương đầu óc, hôm nay đầu óc trải qua hơn lần biên độ nhỏ lột xác, thừa nhận phạm đầu khí đã rất an toàn.

"Oanh ~"

Đông Bá Tuyết Ưng cảm thấy mình đầu óc nổ vang, mũi não lột xác, đầu óc một mảnh nóng bỏng, lỗ tai cũng nổ vang, nhưng hẳn có thể đủ gắng giữ tỉnh táo.

Dần dần, loại này nổ vang cảm nóng bỏng cảm dần dần biến mất, thay vào đó đầu óc trước nay chưa có thanh tĩnh, thậm chí suy tư độ cũng gia tăng thật lớn, hơn nữa ánh mắt lỗ mũi lỗ tai cũng sinh chút ít kinh người biến hóa, ánh mắt sức quan sát thật to tăng lên, hôm nay thị lực chỉ sợ sẽ là cách trăm dặm, cũng có thể rõ ràng thấy trăm dặm địa ngoài một cái tiểu con giun.

Rất bất khả tư nghị, đây chính là phạm!

"Tò mò đặc biệt cảm giác." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía bốn phía, vốn là nhìn như tàn phá cô tịch đại điện, sắc thái thoáng cái cũng nhiều hơn, thế giới cũng trở nên xinh đẹp vô cùng.

"Phạm." Đông Bá Tuyết Ưng duỗi tay ra, xuất hiện một thanh chùy, trực tiếp đâm về rồi cánh tay của mình.

Xôn xao.

Chùy Thiết Cát quá cánh tay, cánh tay liền giống như không khí giống nhau, không hư hao chút nào.

Giống như hai người bị vây bắt đồng thể giới, chùy rõ ràng Thiết Cát đi qua, nhưng cánh tay chính là chút nào không thấy vang.

"Phạm tục vật chất, cùng phạm vật chất, đã hoàn toàn bất đồng." Đông Bá Tuyết Ưng sợ hãi than nói, "Thân thể của ta hoàn toàn phạm hóa, chỉ có phạm vật chất mới thương tổn được thân thể của ta."

Cho nên nói, nhiều hơn nữa người phạm đối phạm cũng không ý nghĩa.

Liền là bởi vì bọn hắn đã thương cũng đã thương không Liễu Phạm! Cho dù là yếu ớt nhất nguy phạm... Giống như Long Sơn Bảng xếp hạng top năm mười lợi hại Xung Hào Cấp, cũng cần cầm lấy một phạm tài liệu chế tạo binh khí! Hoặc là binh khí trên lưỡi đao bao trùm một tầng phạm tài liệu, như vậy mới thương tổn được cho tới giết chết nguy phạm. Bất quá nguy phạm nếu như một lòng đào mệnh, cũng rất khó khăn giết.

"Thân thể mới có thể biến hóa!" Đông Bá Tuyết Ứng thân thể sanh biến hóa.

Cô cô ~

Thân thể trong nháy mắt trở nên nhũn ra, rất nhanh biến thành một bãi chất lỏng, đi theo chất lỏng ngưng tụ biến thành một cái lưu động chất lỏng hình cầu.

"A, chủ nhân." Ở phía xa màu vàng Viên Hầu, màu vàng chim đại bàng lúc này mới giật mình ngạc nhiên, từ gia chủ nhân biến thành một cái chất lỏng hình cầu, "Chủ nhân trở thành phạm rồi?"

Trong lúc chất lỏng hình cầu biến hóa không chừng.

Thình thoảng thành hình lập phương, thình thoảng biến thành một cây đao, biến thành một cây trường thương.

Rồi sau đó trong nháy mắt hoàn toàn phân giải làm vô số hạt! Đây vô số hạt. . . Mới là phạm chi thân thể có thể phân giải ra nhỏ bé nhất trạng thái.

Hô.

Cuối cùng vừa biến trở về rồi nguyên dạng loài người bộ dáng.

"Phạm chi thân thể, thật là thần kỳ." Đông Bá Tuyết Ứng sợ hãi than van phạm, bất quá ở sinh tử chém giết lúc hay là giữ vững hình người tốt hơn, những khác hình thái phòng ngự liên yếu nhiều, lực chiến đấu cũng yếu nhiều.

"Phi thiên độn địa!" Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt thân thể hóa thành một đạo hỏa điểm.

Một đạo hỏa điểm, giống như Lưu Tinh.

Hô.

Trong nháy mắt cao ở trong đại điện vòng một vòng, đi theo càng thêm cuồng mãnh phi hành, từng vòng. . . Giống như chảy hết tàn ảnh, vô số ngọn lửa loại vòng sáng ra hiện tại trong đại điện, tận tình bay vừa thông suốt sau, này một đạo hỏa điểm mới hạ xuống hóa thành Đông Bá Tuyết Ứng.

"Đầu lại biến thành nước!" Đông Bá Tuyết Ứng thân thể trong nháy mắt hóa thành một đạo nước chảy, nước chảy ở trong đại điện như cũ cao phi hành, thậm chí quẹo vào s hình dạng phi hành, tùy ý sững khoái phi hành vừa thông suốt mới dừng lại.

"Thật là thống khoái." Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra sắc mặt vui mừng.

Phạm cường giả phi thiên độn địa, là mượn một chút thiên địa lực lượng.

Nếu như chỉ có Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới liền bước vào phạm, phạm chi thân thể biến thành vô số hạt hình dáng rồi sau đó ghé vào thiên địa lực lượng thượng, mượn đối thiên địa lực lượng khổng lồ, hạt hình dáng thân thể cao phi hành! Cho nên phạm cường giả phi hành độ cũng sẽ phi thường kinh người.

Ở trong không khí phi hành nhẹ nhàng nhất, trong lòng đất, nước biển địa phương ghé qua được trở ngại, độ cũng chậm nhiều.

Mà nếu như đạt tới Vạn Vật Cảnh, thân thể hạt hóa sau có thể ghé vào thiên địa hỏa điểm chi lực thượng, hoặc là thiên địa nước chảy thượng, độ nhanh hơn liền lợi hại hơn rồi!

Hơn nữa bất đồng vạn vật ảo diệu. . . Mang đến phi hành hiệu quả cũng bất đồng!

Tỷ như nắm giữ đại địa ảo diệu, lực lượng ghé vào đại địa chi lực thượng, có thể làm cho ghé qua dưới đất lúc độ cực nhanh!

Ghé vào nước chảy thượng, tại trong biển, Trường Giang và Hoàng Hà trung phi hành độ cũng có thể cực nhanh. Nắm giữ những khác ảo diệu cường giả phi hành độ cũng chậm hơn rồi!

Thậm chí một chút nắm giữ không gian ảo diệu. . . Có thể làm được thuận di! Dĩ nhiên muốn muốn nắm giữ ‘ không gian ảo diệu ’ là vô cùng khó khăn chuyện.

Phi hành sau khi hạ xuống, Đông Bá Tuyết Ứng cực kỳ sững khoái: "Phi thiên độn địa cảm Giác Chân là thống khoái, tự do tự tại."

"Ừ, ta lúc trước vẫn là người phạm, không cách nào xem xét Lôi Chân tiên bối ghi lại Hắc Phong Thần Cung vài chỗ, hiện tại đi xem một chút sao, biết một chút về. . . Nên về nhà." Đông Bá Tuyết Ứng tràn đầy vui mừng.

Làm Đông Bá Tuyết Ứng rơi xuống đất đồng thời, màu vàng Viên Hầu, màu vàng chim đại bàng tất cả cũng đã tới, cũng cùng kêu lên nói: "Chúc mừng chủ nhân, trở thành Phạm Sinh Mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 85: Ta Đã Trở Về

"Ha ha, chính là phi thiên độn địa lúc y phục có chút phiền phức." Đông Bá Tuyết Ứng tâm tình vô cùng tốt.

Phi thiên độn địa, y phục trong nháy mắt bị thu tiến rồi trừ vật thủ hoàn, mà Lôi Chân tiền bối lưu lại trừ vật thủ hoàn cũng là phạm Thánh Giai hạ phẩm, làm phạm vật giống như trước có thể hạt hóa.

Bất quá hạt hóa trạng thái là không thích hợp chiến đấu .

Không có giáp khải hộ thể, không có bất kỳ bảo vệ vật, thậm chí cũng không binh khí ngăn cản, gặp phải cùng tầng thứ đối thủ rất dễ dàng thiệt thòi lớn, loài người hình thái mới là chiến đấu mạnh nhất hình thái.

"Chủ nhân đến lúc đó gia nhập nhất phương phạm tổ chức, cũng sẽ có một chút cơ bản nhất phạm vật ban cho." Màu vàng Viên Hâu nói.

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Sáu năm tới, cùng này hai đầu phạm luyện kim sinh vật chung đụng, cũng hàn huyền chút ít phạm nhiều tin tức.

Giống như một chút phạm tổ chức, còn có Vu Thần Điện, Ma Thần Hội, cho tới Đại Địa Thần Điện, Huyết Nhận Tửu Quán. . . Đông Bá Tuyết Ứng đều có rồi chút ít giải.

Dĩ nhiên Hâu Từ Tiếu Điều chẳng qua là luyện kim sinh vật, hiểu rõ chẳng qua là nhất mặt ngoài .

"Đi, đi trước thế giới cửa vào xem một chút." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Thế giới cửa vào đang ở đó!" Màu vàng Viên Hâu, màu vàng chim đại bàng ở bên cạnh hỗ trợ chỉ đường.

Bởi vì bản đồ, Đông Bá Tuyết Ứng đã sớm rõ ràng kia thế giới cửa vào vị trí.

Ở đại điện một mặt nhìn như bình thường trong suốt vách tường, Đông Bá Tuyết Ứng đưa tay phải ra, nhất thời nóng bỏng màu đỏ nhạt đầu khí từ lòng bàn tay bay ra, trong nháy mắt liền xâm nhập bao phủ một mảnh kia vách tường, đi theo vách tường biến hóa, hiện ra rồi một cái chiều cao trăm mét phong cách cổ xưa cửa chính tới, đồng thời một cỗ ba động từ cửa chính truyền lại, trực tiếp truyền lại vào Đông Bá Tuyết Ứng đầu óc.

"Ta, Hắc Phong."

"Ở nơi này một cánh cửa mặt khác, chính là một ngọn đại hình Phạm Thế Giới, không có đạt tới Thánh Cấp thực lực, chớ đi vào." Kia ý niệm ba động còn truyền lại tới một phần bản đồ cùng với một chút chú thích.

Bản đồ, chính là chỗ này phiên cửa chính sau lưng thế giới.

"Không hổ là đại hình thế giới, thậm chí có Bán Thần dân bản xứ." Đông Bá Tuyết Ứng hiểu rõ bản đồ chú thích sau có chút ít kiêng kỵ, ở đếm mười vạn năm trước, Hắc Phong Thần Cung chủ nhân trước khi chết, đại hình thế giới là một vị Bán Thần ! Hắc Phong Thần Cung chủ nhân lúc ấy quá lợi hại, vị kia Bán Thần bị làm cho sợ đến đi núp, tới cho hiện tại, vị kia Bán Thần khẳng định chết già rồi, nhưng xem chừng cũng sẽ ra đời những thứ khác Bán Thần. Loại này thế giới là phi thường nguy hiểm, nhưng đồng dạng là phi thường kinh người đại bảo tàng!

"Ta thực lực bây giờ quá yếu, đi vào liền là chịu chết." Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu nói, nói xong liền quay đầu rời đi.

Đất này đầy đại điện.

Là khác cửa chính, bất quá cửa chính cần phạm lực mới có thể mở ra.

"Ừm ừm" Đông Bá Tuyết Ứng phạm đầu khí thăm thấu nhấn rồi cơ quan, nhất thời vốn là bóng loáng vô cùng trong suốt vách tường lập tức hiện ra rồi một cái cửa chính, cửa chính ừng ừng dâng lên, lộ ra sau lưng một tầng tầng màu xanh bạc thang.

"Lão chủ nhân hẳn ban đầu chính là đem chung quanh một ít khu vực quét sạch một lần." Màu vàng Viên Hâu bắt đầu nói, "Chỉ là tới gần nơi này dưới đất đại điện một chút tương đối thiên địa phương, chân chính trọng yếu địa phương. . . Nhưng có người thủ hộ trấn thủ, căn bản không có cách nào nữa đi tới."

"Lôi Chân tiền bối cần quét một lần, thu hoạch như thế nào?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Cũng là Hắc Phong Thần Cung chủ nhân tùy ý bày đặt một chút vật phẩm khí cụ, bất quá đối với lão chủ nhân mà nói, cũng coi như kiếm lớn rồi một khoản." Viên Hâu nói.

Thần cung bố cục có chút phức tạp.

Rất nhiều địa phương, rõ ràng cho thấy Thần cung chủ nhân thí nghiệm sử dụng, dĩ nhiên một chút trân quý vật phẩm khí cụ cũng bị mất, đoán chừng là Lôi Chân trưởng lão ban đầu lấy đi.

"Phía trước sẽ không pháp đi nữa." Màu vàng Viên Hạo nói.

"Cũng là bởi vì hai người bọn họ?" Đông Bá Tuyết Ứng chỉ vào phía trước, phía trước rộng rãi lối đi hai bên có hai đầu giống như sư tử loại điêu khắc.

"Liên bọn họ lượng." Màu vàng chim đại bàng khó được mở miệng một lần, nó con người lạnh như băng bình tĩnh, "Bọn họ lượng đều có Thánh Cấp đỉnh thực lực, lão chủ nhân ban đầu cũng không có thể đột phá bọn họ lượng trở ngại."

"Thánh Cấp đỉnh?" Đông Bá Tuyết Ứng chắc lưỡi hít hà.

Thật là xa xỉ.

Luyện kim sinh vật cùng nhân loại bất đồng, loài người là biết chết già ! Nhưng luyện kim sinh vật là thật không già không chết, cho nên luyện kim sinh vật là đủ để không ngừng truyền thừa cho đời sau .

Giống như Lôi Chân, thân là Hải Thần Cung trưởng lão, Thánh Cấp đỉnh phong cường giả, cũng là lưu lại hai tôn Phi Thiên cấp sơ giai luyện kim sinh vật, dĩ nhiên cũng là bởi vì Lôi Chân vì bề quan đột phá bán mất số lượng bảo vật! Nhưng Lôi Chân loại này tăng thứ. . . Cũng rất khó được đến Thánh Cấp thực lực luyện kim sinh vật.

"Hai tôn Thánh Cấp đỉnh luyện kim sinh vật, cứ như vậy tùy ý đặt ở bên trong cung điện?" Đông Bá Tuyết Ứng đang nhớ lại chính mình từng có qua giết chết hắc giáp binh lính, kia hắc giáp binh lính là hắc vụ ngưng kết, cũng không phải là luyện kim sinh vật.

"Lão chủ nhân đã nói, Hắc Phong Thần Cung chủ nhân là một vị phi thường đáng sợ pháp sư Bán Thần, hắc bố trí Thần cung pháp trận, đến nay cũng không có phạm có thể công phá!" Màu vàng Viên Hạo nói, "Công phá này pháp trận khó khăn, so sánh với quét ngang một ngọn đại hình Phàm Thế Giới cũng khó khăn hơn, trước mắt này hai tôn luyện kim sinh vật, chỉ là cả Hắc Phong Thần Cung thủ hộ lực lượng một góc của băng sơn tựa như hạt gạo mà so với mặt trăng!"

Bên cạnh màu vàng chim đại bàng nói: "Chủ nhân thấy được sao? Kia mơ hồ có một đường vòng cung vòng?"

"Ta biết, Lôi Chân tiên bối đã nói." Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, trên mặt đất đồ án rất nhiều, ở lang đạo sơ chung quanh đứng là có một lớn đường vòng cung vòng, cái này đường vòng cung vòng có thể là Hắc Phong Thần Cung chủ nhân năm đó cho mình một chút thí nghiệm trợ thủ lưu lại dấu vết, để cho bọn họ đừng bước vào này đường vòng cung vòng, một khi bước vào, thì sẽ lập tức gặp phải công kích.

"Thử nhìn một chút." Đông Bá Tuyết Ứng vừa lộn tay lấy ra một quả thai hình dạng phi tiêu, cổ tay vung!

Sưu.

Phi tiêu bị hóa điểm đầu khí bao vây, trong nháy mắt hóa thành một đạo hỏa điểm Lưu Tinh chạy thẳng tới trong đó một đầu sư tử dị thú điêu khắc.

Kia sư tử dị thú điêu khắc đột nhiên mở mắt ra, huhu! Huhu! Hai đạo tinh hồng sắc quang mang từ mắt của nó trong mắt bắn ra, đồng thời bắn trúng ở tiền bạc thượng, một ít mai tiền bạc trong nháy mắt liền ‘ xuy ’ một tiếng hồi phi yên diệt.

Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm chắc lưỡi hít hà.

Sư tử dị thú điêu khắc lạnh như băng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng một cái, đi theo liền nhắm mắt lại, không có có một tí sinh mệnh khí tức, giống như chân chính bình thường điêu khắc.

"May là nó phi thường trung thành chấp hành thần cung chủ nhân ra lệnh, không sẽ công kích đường vòng cung ngoài tánh mạng." Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra nụ cười, "Tốt lắm, cũng nhìn rồi, Hạo Tử, Tiểu Điều, đi thôi, chúng ta nên đi ra rồi."

Hắn cũng chỉ là hiểu rõ điều tra xuống.

Hiện tại thực lực của hắn, đừng nói chinh phục chỗ ngồi này Thần cung rồi, liền làm tiến vào đại hình Phàm Thế Giới tư cách cũng không có.

Dù sao. . .

Hắn chỉ có mới vừa vịn bước vào phạm

. . .

Đi tới dưới đất đại điện trong đó một đạo vách tường cái khe trước.

"Nên về nhà." Đông Bá Tuyết Ứng vung tay lên, bên cạnh màu vàng Viên Hạo, màu vàng chim đại bàng không có chút nào phản kháng trực tiếp bị thiên

địa lực lượng lôi cuốn , thu nhập rồi trừ vật thủ hoàn bên trong. Trừ vật bảo vật không cách nào tồn phóng tánh mạng, nhưng thi thể cùng với luyện kim sinh vật những điều này là do có thể tồn phóng .

"Đi!"

Hô.

Trong nháy mắt Đông Bá Tuyết Ứng hóa thành một đạo hỏa diễm, bay vào trong cái khe.

Dọc theo rộng rãi cái khe không ngừng xâm nhập, cái khe càng ngày càng hẹp, Đông Bá Tuyết Ứng phi hành độ cực nhanh.

Cái khe theo càng ngày càng hẹp, cùng dưới đất một chút nguyên bản dưới đất cái khe liền làm lại với nhau, xuất hiện đường rẽ! Nếu không nghe lời, cũng không trở thành một kích lực có thể tức tức liền miền một ngàn dặm hơn rồi.

Hoàn hảo Đông Bá Tuyết Ứng vững vàng nhớ kỹ Lôi Chân lưu lại bản đồ, đường rẽ cũng ảnh hưởng hần không được.

Một đường phi hành, có nhiều chỗ cực kỳ hẹp hòi! Ngọn lửa một mặc mà qua.

Chỉ có chung trà thời gian.

"Vù vù hô ~" nóng bỏng nham tương sông ở chậm rãi lưu động, ở bên cạnh núi đá trong cái khe cũng bị nham tương bế tắc.

Huru.

Một đạo hỏa diễm từ bế tắc cái khe trong nham thạch trong nháy mắt bay ra, ở nham tương sông đích phía trên giữa không trung hóa thành áo đen thanh niên thân ảnh.

"Nham tương sông!" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn trước mắt này một cái nham tương sông, nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng, "Đi ra!"

Chung trà thời gian, mặc một dòng ngàn dặm hơn, đã tới nham tương sông.

"Nơi này chính là Ô Nhã núi lửa rồi."

Đông Bá Tuyết Ứng đi theo suu hóa thành một đạo nước chảy, nước chảy cao phi hành, độ mặc dù so sánh với ngọn lửa chậm chút ít, nhưng tương đối mà nói tương đối bí mật.

Mấy hơi thở thời gian, một đạo nước chảy liền từ một ngọn núi lửa miệng bay ra, đi theo tán bay đến trời cao trong mây mù.

Lửa này núi khoảng cách Nghi Thủy Thành Tuyết Thạch Sơn chỉ có một ngàn lượng trăm dặm, là Thanh Hà Quận bên trong tương đối nổi danh một ngọn núi lửa, gọi ‘ Ô Nhã núi lửa ’, Đông Bá Tuyết Ứng nhưng rất quen thuộc.

...

Đêm tối, bầu trời có một đôi phiến Minh Nguyệt.

Một đạo nước chảy, ở trên không trong mây mù cao phi hành, rất nhanh liền bay qua một ngàn lượng trăm dặm.

Hô.

Nước chảy hóa thành áo đen thanh niên.

Áo đen thanh niên chậm rãi hạ xuống, xuyên qua rồi tầng mây, hần quan sát phía dưới, phía dưới này tòa hần từ nhỏ cuộc sống núi cao, cùng với trên núi cao kia một tòa vô cùng quen thuộc tòa thành.

"Ta đã trở về." Đông Bá Tuyết Ứng trên mặt xuất hiện nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Đoàn Viên

Quan sát phía dưới, Đông Bá Tuyết Ứng tâm tình kích động, khó có thể tự mình.

Hắn rõ ràng xem nhìn phía dưới Tuyết Thạch Thành Bảo kia một tòa tòa thành chủ lầu, cha mẹ không có ở đây, mình cũng không có ở đây, tòa thành chủ lầu chỉ có đệ đệ cùng với thiếp thân tộc người mới sẽ ở lại, mà giờ khắc này cả tòa thành chủ lầu chỉ có một gian phòng ố ánh đèn vẫn sáng, đó là Đông Bá Tuyết Ứng Quá Khứ Kinh thường dùng thư phòng. Cũng đêm khuya rồi còn ở thư phòng, người hầu là không dám, sợ rằng chỉ có đệ đệ.

Suru!

Đông Bá Tuyết Ứng thân ảnh chợt lóe biến mất tại trong giữa không trung, đi theo liền lặng yên không một tiếng động ra hiện tại rồi ngoài cửa thư phòng trên hành lang.

Đứng ở hành lang, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn bên trong.

Bên trong thư phòng, đang có một gã tuấn tú anh tuấn thanh niên ngồi ở đó, trên bàn sách có đại lượng giấy viết bản thảo, phía trên vẽ lấy pháp thuật mô hình đồ án.

Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở ngoài cửa sổ nhìn.

"Thanh Thạch, cao lớn, cũng thành thực rồi không ít." Đông Bá Tuyết Ứng cười dài nhìn, "Trẻ như thế còn đang nghiên cứu pháp thuật, đi qua tiểu tử này nhưng chưa từng có chăm chỉ như vậy khắc khổ quá."

Gục ở trên bàn sách cẩn thận suy nghĩ tuấn tú thanh niên đẹp trai nếu có điều cảm ngáng đầu, xuyên thấu qua trong suốt cửa sổ, liếc nhìn rồi phía ngoài một đạo thân ảnh, hắn trong nháy mắt ngăn cản cả người, liền lâm dục dục mắt con người vừa trừng to mắt nhìn kỹ.

Hồ.

Trong nháy mắt hắn đứng dậy vọt tới cửa thư phòng, kéo thuê phòng cửa, nhìn trước mắt áo đen thanh niên.

"Ca, là người sao? Không là ảo giác của ta?" Thanh Thạch có chút không dám tin tưởng, mặc dù những năm này hắn vẫn nói, hắn ca Đông Bá Tuyết Ứng nhất định sẽ trở lại, nhưng dưới đáy lòng lý trí của hắn nói cho hắn biết... Ca ca rơi vào Hắc Phong Uyên chết đi khả năng sợ rằng quá chín thành!

"Ta đã trở về, làm sao, tiểu tử người ước gì ta chết sao?" Đông Bá Tuyết Ứng khẽ mỉm cười.

Thanh Thạch chợt đưa tay ôm lấy Đông Bá Tuyết Ứng, nước mắt trong nháy mắt liền ướt quần áo Phục.

Đông Bá Tuyết Ứng sờ sờ Thanh Thạch đầu, bỗng nhiên hơi sùng sờ, đi qua sờ đệ đệ đầu cũng là so với mình thấp hơn một mảng lớn, nhưng hiện tại cũng cùng mình không sai biệt lắm cao.

"Bất quá vẫn là đẹp trai như vậy khí, dựa vào gương mặt này sẽ buồn ăn mặc rồi." Tâm tình vô cùng tốt Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm nói thầm.

"Ta đi nói cho Tông thúc Đồng thúc." Thanh Thạch buông ra Đông Bá Tuyết Ứng, nhớ tới cái gì liền nói, "Những năm này Tông thúc Đồng thúc cũng rất nhớ ca ca người."

"Ừ." Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, "Ta cùng người cùng đi."

...

Đêm khuya.

Tuyết Thạch Thành Bảo tòa thành chủ lầu bên trong phòng ăn, cũng là một mảnh náo nhiệt, liên thành bảo đám đầu bếp cũng cả đêm đứng lên bắt đầu chuẩn bị thức ăn ngon rồi, bọn họ không có chút nào không nhìn được, ngược lại mọi người hưng phấn, bởi vì bọn họ đã nghe nói... Nhà mình Tuyết Thạch Thành Bảo cái vị kia rất giỏi lãnh chủ Đông Bá Tuyết Ứng Lãnh Chủ trở lại! Tuyết Thạch Thành Bảo sau này cuộc sống khẳng định tốt hơn qua.

"Truyền lệnh xuống, tòa thành tất cả binh lính người hầu, tháng này tiền công lật gấp mười lần!" Thanh Thạch hưng phấn ở bên trong phòng ăn hô.

"Tạ ơn thiếu gia, ta đây liền truyền lệnh." Nữ tộc kích động hưng phấn.

Phòng ăn trên bàn ăn.

Để một chút rượu ngon cùng điểm tâm, về phần một chút thức ăn ngon bây giờ còn đang chuẩn bị ở bên trong, cả Tuyết Thạch Thành Bảo rất nhiều địa phương cũng sáng lên quang, liền làm rất nhiều ngũ binh sĩ bọn người hầu tất cả cũng đã tỉnh, rất nhiều người còn buồn ngủ nghỉ ngơi rồi giường ra cửa, đã nghe đến những khác đồng bạn nói: "Nhị Cửu, còn ở đâu rồi, lãnh chủ trở lại, lãnh chủ chúng ta trở lại."

"Cái gì lãnh chủ trở lại?"

"Là Tuyết Ứng thiếu gia a."

"Cái gì!"

Vô số binh lính bọn người hầu đều có chút oanh động, bọn họ Tuyết Thạch Thành Bảo nhất rất giỏi lãnh chủ trở lại? Đặc biệt là tháng này tiền công lật

gấp mười lần, lại càng mọi người vui mừng.

Mà bên trong phòng ăn, Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch đều ở đây.

"Nhìn tiểu tử ngươi kích động." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, "Đúng rồi, chuyện gì xảy ra, làm sao người hầu còn gọi thiếu gia, ta biến mất cũng sáu năm rồi, ngươi hẳn là thừa kế lãnh chủ vị đi."

Đến Đông Bá Tuyết Ưng này một thực lực tăng thứ, một cái lãnh địa lãnh chủ đứng là không coi vào đâu.

"Tuyết Ưng." Tông Lăng cũng là vẻ mặt tươi cười, "Ngươi là không biết, ngươi rơi vào kia Hắc Phong Uyên, phía trong tòa thành rất nhiều người tất cả cũng để cho Thanh Thạch thừa kế lãnh chủ vị... Nhưng Thanh Thạch chết sống không chịu, còn nói rồi, hẳn phải đợi ngươi, chính là năm mươi năm một trăm năm hẳn cũng muốn các loại..., vẫn đợi đến hẳn chết! Chỉ cần hẳn còn sống, lãnh chủ vị vẫn không treo."

"Ta cũng biết, anh ta nhất định có thể trở lại. Nhìn, không sẽ trở lại rồi?" Thanh Thạch đắc ý nói.

"Thanh Thạch tính khí thần đô không giống với lúc trước, sáu năm rồi, cũng không thấy ngươi như vậy mỉa mai sắc vũ quá." Đồng Tam cũng là cười lớn.

"Đồng thúc, còn nói ta đâu rồi, xem một chút ngươi, cười miệng đều nhanh liệt rớt." Thanh Thạch trêu ghẹo.

"Cao hứng, hôm nay ta cao hứng, ha ha ha..." Đồng Tam cười to.

Đông Bá Tuyết Ưng mỉm cười nhìn, hẳn có thể đủ cảm giác được trước mắt những thứ này chỉ thân của từ nội tâm vui sướng kích động, Đồng thúc Tông thúc mặc dù cùng mình không có huyết thống thượng quan hệ, đáng đợi chính mình nhưng tựa như con cháu.

"Đúng rồi, Tuyết Ưng, làm sao ngươi từ Hắc Phong Uyên tốt nhất tới?" Tông Lăng nói.

"Té xuống thời điểm, mượn Hạng Bàng Vân ma thú thi thể cánh may mắn không có ngã chết, rồi sau đó hao phí thời gian sáu năm từ đáy cốc bò lên." Đông Bá Tuyết Ưng đem chính mình sớm liền chuẩn bị tốt nói ra, quan với mình từ khác một cái bí ẩn cái khe lối đi trốn ra được tin tức là tuyệt đối không thể tiết ra ngoài, tiết ra ngoài rồi chỉ sợ cũng sẽ lập tức có cường giả đi vào càn quét này tòa đại hình thế giới.

Đông Bá Tuyết Ưng mặc dù không phải là cái gì ác nhân, nhưng cũng không có vô tư đến trình độ này.

"Sáu năm bò lên?" Đồng Tam giật mình.

"Hắc Phong Uyên chỗ sâu có một tòa phạm cường giả động phủ cung điện, chung quanh có thật nhiều thủ hộ, phi thường nguy hiểm." Đông Bá Tuyết Ưng nói đơn giản nói, Hắc Phong Thần Cung chuyện, phạm của cơ hồ cũng biết, cũng không cần thiết giữ bí mật, "Thực lực của ta quá yếu, căn bản không dám nhích tới gần những thứ kia người thủ hộ. Chỉ có thể tận lực trốn xa điểm! Từ đáy cốc leo ra, cần muốn thật cẩn thận từ từ ba, không thể kinh động bất kỳ một cái nào thủ hộ. Một khi kinh động kia thì xong rồi, ta may mắn bước vào phạm, lúc này mới cuối cùng cẩn thận bò đi ra ngoài."

Đây là sớm liền chuẩn bị tốt giải thích.

Dù sao không có ai có thể tới giằng co, không tin? Một mình ngươi hạ đi thử một chút nhìn!

"May mắn bước vào phạm?" Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch ba người trong đầu chỉ còn lại có mấy chữ này, đều có chút mơ hồ.

"Tuyết Ưng, ngươi bước vào phạm rồi?" Tông Lăng phản ứng đầu tiên tới đây.

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Không cần thiết giấu diếm, bởi vì chính mình rất nhanh liền muốn gia nhập phạm tổ chức, hơn nữa còn muốn đi Tân Hỏa Thế Giới.

...

Nghi Thủy Thành, Long Sơn Lâu.

Mặc dù trời đã hơi có một tí ánh sáng, nhưng trăng sáng như củi treo ở trên không, cả Nghi Thủy Thành cũng rất an tĩnh, tuyệt đại đa số mọi người ở trong giấc ngủ, cũng là một chút người bán hàng rong cửa đây thật sớm chuẩn bị.

Lúc này Nghi Thủy Thành Ti An Lâu Chủ như cũ ở đang ngủ say.

"Lâu Chủ, Lâu Chủ." Bạch lão giả Du Đồ khỏe mắt còn có mắt ghen, nhưng hẳn nhưng khuôn mặt kích động đỏ bừng, liền phách cửa.

Chi nha.

Cửa mở ra.

Ti An Lâu Chủ ánh mắt còn có chút mơ hồ, mặc dép, liếc người ở phía ngoài một cái, mới bất mãn nói: "Du Đồ, làm sao sớm ngươi hô cái gì la, xem một chút, ngày đều còn không có phát sáng đây!"

"Có đại sự, đại sự!" Du Đồ liền nói.

"Cái gì đại sự so với ta ngủ còn trọng yếu, nói một chút nhìn." Ti An Lâu Chủ nói, trừ Đông Bá Tuyết Ứng ban đầu kia việc chuyện làm hấn bận rộn quá một trận, sau liền lại là rất bình thản cuộc sống.

"Là Đông Bá Tuyết Ứng!" Du Đồ liền nói, "Đông Bá Tuyết Ứng trở lại!"

Ti An Lâu Chủ ánh mắt nháy hai cái, đi theo tròn tròn xoe: "Đông Bá Tuyết Ứng trở lại? Tin tức không sai?"

"Không sai, nhất định không sai, cả Tuyết Thạch Thành Bảo một đêm đều ở hoan hô náo nhiệt rất! Tất cả binh lính người hầu thán nầy tiền công cũng lật gấp mười lần rồi!" Du Đồ liền nói, "Rất nhiều người hầu đều thấy được Đông Bá Tuyết Ứng, cùng đệ đệ của hấn bọn họ ở bên trong phòng ăn ăn cơm tán gẫu, hấn huyền nửa đêm đây!"

"Ông trời của ta nột, ngã vào Hắc Phong Uyên, còn có thể sống được đi ra ngoài?" Ti An Lâu Chủ có chút không dám tin tưởng, "Thật là, thật là..."

Hấn ban đầu rất đau lòng.

Cảm thấy một cái muốn tia sáng chói mắt chính là nhân vật, nhưng đột nhiên rơi xuống, đáng tiếc vô cùng.

Nhưng sáu năm sau, này Đông Bá Tuyết Ứng thể nhưng trở lại!

"Có phải hay không nên đem tin tức thượng bẩm?" Du Đồ nhắc nhở.

"Đúng, thượng bẩm." Ti An Lâu Chủ lập tức thanh tỉnh, lập tức phân phó nói, "Ta đây liền truyền tin tức, người lập tức an bài xe ngựa! Đợi lát nữa ta muốn lập tức ra đi trước Tuyết Thạch Thành Bảo! Người nói trước làm cho người ta đến chỗ cửa thành, để cho cửa thành sớm một chút mở ra!" Hiện tại quá sớm, còn chưa tới mở cửa thành thời điểm.

"Tốt." Du Đồ liền nói.

Long Sơn Lâu tự có phương pháp truyền tin đặc thù.

Ti An Lâu Chủ tấn liền đem tin tức thượng bẩm, hấn cũng lười quản tin tức này sẽ khiến bao nhiêu oanh động, liền làm cơm cũng không chú ý được ăn, tùy ý ăn vài miếng điểm tâm liền lập tức cỡi ngựa, mang theo một đám dưới tay chạy thẳng tới Tuyết Thạch Thành Bảo!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Truyền Bá

Thích đốt đồng liền đánh một chút

Sáng sớm, không khí thanh tân.

Đông Bá Tuyết Ứng từ tòa thành cửa chính đi ra, cửa đám binh sĩ cũng kích động ưỡn ngực: "Lãnh chủ đại nhân!"

Nhìn những binh lính này, trong đó có khá hơn một chút khuôn mặt cũng rất quen thuộc.

Tùy ý đi lại ở Tuyết Thạch Sơn đỉnh núi, quan sát dưới chân núi lãnh địa cảnh đẹp, một cái kia thôn xóm, còn có nơi xa chạy chồm giống như uống công luyện tập thanh hà.

Đông Bá Tuyết Ứng hít sâu một hơi, không khí mới mẻ bị hút vào, quen thuộc không khí mùi vị, so sánh với Hắc Phong Thần Cung dưới đất đại điện không khí muốn mới mẻ hơn, còn có hoa thảo mùi vị cùng với một chút đất mùi.

"Lãnh chủ đại nhân." Một giọng nói vang lên.

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn lại, đi tới chính là Bạch Nguyên Chi pháp sư.

"Đại sư." Đông Bá Tuyết Ứng đối với đệ đệ Lão sư, hay là có chút kính trọng.

"Ồ lãnh chủ đại nhân trước mặt, cũng không dám xưng đại sư." Bạch Nguyên Chi còn lại là liền nói, hấn cũng không biết Đông Bá Tuyết Ứng bước vào Phàm chuyện, nhưng chỉ một đánh chết Hạng Bàng Vân. . . Cũng đủ để để cho hấn ở Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt tự nhiên đem địa vị phóng tương đối thấp rồi, "Lãnh chủ đại nhân nếu như coi lão hủ, gọi một tiếng trưởng pháp sư như vậy đủ rồi."

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu.

"Lúc trước ban đêm biết lãnh chủ đại nhân trở về, không dám đêm khuya quấy rầy." Bạch Nguyên Chi cười nói, "Chúc mừng lãnh chủ đại nhân, từ trong Hắc Phong Uyên bình yên trở về! Kia Hắc Phong Uyên nguy hiểm vô cùng, khá dài năm tháng có ghi lại, còn chẳng bao giờ có Xung Hào Cấp thâm nhập vào đi còn sống đi ra, lãnh chủ đại nhân ngạo nhưng là người thứ nhất!"

"Không tính là." Đông Bá Tuyết Ứng nói câu.

Hắn là Phàm, muốn lấy Xung Hào Cấp thực lực từ đáy cốc trốn ra được, quá khó khăn, hắn nhưng làm không được.

"Đúng rồi, Cơ Dung cùng Du Nguyệt thế nào?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi, đêm qua mặc dù cùng đệ đệ bọn họ hàn huyên thật lâu, nhưng Cơ Dung dù sao cũng là đệ đệ trước bạn gái, mình cũng không có hỏi.

"Lãnh chủ đại nhân vừa trở về còn không biết hiểu." Bạch Nguyên Chi pháp sư thờ dài nói, "Kia Cơ Dung, ngay cả ta cũng không nghĩ tới nàng thế nhưng phải Tà Thần tín đồ, hay là Tì An Lâu Chủ tới ta đây điều tra cận kề tin tức lúc ta mới biết hiểu."

"Tà Thần tín đồ?" Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, Long Sơn Lâu suy đoán quả thật độ chính xác rất cao.

"Về phần Không Du Nguyệt. . . Ở lãnh chủ đại nhân năm đó rơi vào Hắc Phong Uyên sau chỉ có nửa năm, sẽ theo Tì Trần pháp sư đi trước Thanh Hà Quận rồi." Bạch Nguyên Chi pháp sư nói, hắn còn nhớ tâm chú ý đến Đông Bá Tuyết Ứng về mặt, hắn cũng là người lão thành tinh, đã sớm minh bạch Không Du Nguyệt, Tì Trần, Đông Bá Tuyết Ứng lẫn nhau tương đối quan hệ phức tạp.

Đông Bá Tuyết Ứng cười: "Lợi hại."

Hôm nay hắn đối đãi những chuyện này càng thêm đột nhiên, đối Không Du Nguyệt hắn cũng không có nhiều hận ý, chẳng qua là cảm thấy cô bé này tâm cơ đủ nặng, hôm nay cũng coi như trôi vào Tì Gia.

Đát! Đát! Đát!

Đại địa mơ hồ chấn động, Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi xa trên sơn đạo đang có một đám kỵ binh chạy nhanh, vì cái gì cỡi ngựa thất chính là Tì An Lâu Chủ.

"Là Tì An Lâu Chủ." Bạch Nguyên Chi nói, "Như vậy đã sớm tới này, sợ rằng trời còn chưa sáng, Tì An Lâu Chủ liền từ Nghi Thủy Thành ra khỏi, nhất định là có chuyện quan trọng, ta liền không có ở đây này cản trở rồi." Vừa nói Bạch Nguyên Chi liền cười tạm thời lui đi.

Nơi xa Tì An Lâu Chủ liếc mắt liền thấy được đứng ở đỉnh núi biên cảnh Đông Bá Tuyết Ứng, lập tức cỡi ngựa chút nào không có giảm, hướng Đông Bá Tuyết Ứng này chạy tới.

"Luật luật luật ~ "

Vó ngựa vung lên, ngừng lại.

Tì An Lâu Chủ nhảy xuống, thót ngựa tự tùy ý phóng ở phía sau, tự có phía sau dưới tay đến xem chú ý.

"Đông Bá lãnh chủ." Tì An khuôn mặt sắc mặt vui mừng, "Nghe nói lãnh chủ ngạo trở về, ta còn có chút không dám tin tưởng, thật là kỳ tích, kỳ tích! Ta đã đem tin tức thượng bẩm rồi, tin tưởng không được bao lâu, sẽ có Phàm tới đây, dẫn dắt lãnh chủ tiến vào Phàm thế lực!"

Long Sơn Bảng xếp hạng trước ba nghìn tên, cùng với một chút bị cho là có thể chịu được bồi dưỡng, bình thường cũng sẽ bị dẫn dắt vào Phàm thế lực tiến hành tài bồi.

Mặc dù tài bồi, cuối cùng có thể bước vào Phàm, như cũ ít đến thương cảm.

Cho nên giống như Tì Lương Hồng, Hạng Bảng Văn vân vân, ban đầu đã từng tiến vào quá Phàm thế lực, vẫn như trước không có có thể đột phá bước vào Phàm.

"Nga?" Đông Bá Tuyết Ứng khẽ nhíu mày, "Ta muốn đi một chuyến Đông Vực hành tinh, mang cha mẹ ta trở lại! Ngươi nói có Phàm chạy tới, đoán chừng lúc nào tới đây?"

"Đông Bá lãnh chủ, ngàn vạn đừng! Ngươi tốt nhất hay là ở lại Tuyết Thạch Thành Bảo sao, ta Long Sơn Bảng truyền bá tin tức thật nhanh, Phàm cửa lên đường cũng rất mau, đoán chừng trong một hai ngày liền có Phàm tới đây." Tì An liền nói, nói giỡn, Phàm cường giả tới đây dẫn dắt một gã Xung Hào Cấp, chẳng lẽ để cho Phàm cường giả một chuyến tay không?

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu: "Một hai ngày thời gian? Vậy là đủ rồi, ta sẽ chờ mà sẽ ra đi trước Đông Vực hành tinh Đặc Vũ Quận! Trước khi trời tối, khẳng định trở lại."

"Ngươi. . . Ngươi. . ." Tì An có chút ngây ngẩn cả người, "Trước khi trời tối trở lại?"

Hai tòa hành tinh a.

Nếu như dựa theo 6 địa con đường từ từ đi, một đường quanh co, túc túc vài chục vạn dặm đường đây! Trời tối sẽ trở lại?

"Từ nơi này đến Đông Vực Đặc Vũ Quận, từ trên không trung phi hành, thẳng tắp khoảng cách cũng là tám vạn dặm." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Qua lại nhưng là túc túc mười sáu ngàn dặm đường, cho dù đứng đầu luyện kim phi chu, liều mạng bay, một canh giờ năm nghìn dặm! Một ngày mười hai canh giờ. . . Mới bay sáu vạn dặm, còn kém thật xa đây." Ti An Lâu Chủ còn có chút không giải thích được.

"Không phải là, ta là nói, chính mình bay qua." Đông Bá Tuyết Ưng cười xuống.

Ti An Lâu Chủ ngây ngẩn cả người, trong mắt có khó có thể tin nhìn Đông Bá Tuyết Ưng. "Đông Bá lãnh chủ, người đã. . ."

"Oanh!"

Đông Bá Tuyết Ưng bên ngoài thân trực tiếp xuất hiện một tầng ngọn lửa loại đầu khí, kia vô hình uy áp sẽ làm cho Ti An Lâu Chủ cảm thấy sự khó thở.

Đi theo Đông Bá Tuyết Ưng hãy thu rồi bên ngoài thân đầu khí.

"Tin?" Đông Bá Tuyết Ưng nhìn hần.

"Tin." Ti An Lâu Chủ đầu còn có chút mơ hồ, Đông Bá Tuyết Ưng mới hai mươi tám tuổi, bước vào Phàm rồi? Như thế yêu nghiệt. . . Gần đây một ngàn năm thời gian, tựa hồ cũng là Trường Phong Kỳ Sĩ ‘ Trì Khâu Bạch ’ có thể sánh ngang! Trì Khâu Bạch là ai? Kia là cả An Dương hành tinh hôm nay đệ nhất nhân, thế lực khắp nơi cũng không có so sánh với coi trọng, đều cho rằng Trì Khâu Bạch tương lai, có hi vọng trở thành toàn bộ thiên hạ đệ nhất cường giả.

Giống như Hắc Phong Thần Cung cái kia chút ít người thủ hộ, cũng cực kỳ coi trọng Trì Khâu Bạch, cho là Trì Khâu Bạch có hi vọng công phá pháp trận.

"Đông Bá lãnh chủ, Đông Bá đại nhân." Ti An Lâu Chủ cũng có chút khẩn trương, hần một cái vắng vẻ địa phương Long Sơn Lâu nhất cơ sở một cái tiểu người phụ trách, ở Phàm trước mặt coi là cái gì? Giống như Ti Gia, Mặc Dương Gia Tộc, đối với Ti An Lâu Chủ cũng có uy hiếp lực. Nhưng những gia tộc kia ở một gã chân chính Phàm trước mặt, tất cả cũng được lạnh lùng đầu.

Bởi vậy có thể thấy được, song phương địa vị chênh lệch to lớn.

"Ồ ta mười lăm tuổi lúc chúng ta liền biết." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, "Không cần phải khách khí."

"Tốt, tốt." Ti An Lâu Chủ cũng có chút bối rối, bởi vì chính mình quản lý trong phạm vi xuất hiện một gã Phàm, loại chuyện này khắp thiên hạ vô số nhất cơ sở tiểu người phụ trách, sợ rằng cũng không mấy cái có thể gặp được đến. Bởi vì bình thường Xung Hào Cấp đã bị dẫn vào Phàm thế lực rồi! Nơi nào sẽ đột nhiên toát ra Phàm, cần bọn họ Long Sơn Lâu đi truyền lại tin tức?

"Ta đây liền lập tức truyền tin tức, chuyện này quá lớn." Ti An Lâu Chủ liền nói, "Đông Bá lãnh chủ, tin tưởng Lục Đại Phàm tổ chức, thậm chí liền làm Ma Thần Hội, Vu Thần cung, tất cả cũng có lần vào đi vào."

Vừa nói Ti An Lâu Chủ liền vừa lộn tay, trong tay xuất hiện nhất phương hình dạng tinh bài, Ti An Lâu Chủ bắt đầu ở tinh bài thượng viết xuống văn tự.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn đây hết thấy.

Đây là thấp nhất quả nhiên đưa tin luyện kim vật, mới có thể đem tin tức truyền lại đến Thanh Hà Quận Long Sơn Lâu! Giống như Phàm cường giả. . . Lần nhau đưa tin tinh bài là có thể trực tiếp bằng ý thức rót vào tin tức, truyền lại phạm vi thậm chí có thể trải rộng toàn bộ thiên hạ.

"Tin tức đã truyền ra!" Ti An Lâu Chủ ngón tay đều có chút chiến, nhấn rồi truyền lại cái nút, cuối cùng ngẩng đầu nhìn hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

"Phiền toái." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Này vốn là trách nhiệm của ta." Ti An Lâu Chủ nhếch miệng cười một tiếng, "Cũng là vinh hạnh của ta, Đông Bá lãnh chủ chuyện của người quá lớn, nhất định sẽ thượng bẩm đến Phàm tổ chức cao tầng! Sợ rằng trì hoãn thời gian còn muốn trường điểm, đoán chừng Huyết Nhận Tửu Quán, Đại Địa Thần Điện trong một hai ngày là có thể đến, những khác khắp nơi hần là cũng muốn hơi chút chậm một chút. Bởi vì người là tân tân Phàm, tôi muốn mời người Phàm tổ chức sợ rằng sẽ rất nhiều."

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gật đầu.

Này đã sớm khi hần theo dự liệu, hần và Hầu Tử, Tiểu Điều tán gẫu quá, đối với thiên hạ đang lúc Phàm tổ chức cũng có sở hiểu rõ.

Cho nên mới chủ động đem mình là Phàm tin tức tiết lộ quá Ti An Lâu Chủ, để cho hần đem tin tức truyền lại mở ra! Làm khắp nơi tới chủ động muốn mời, dù sao con đường tu hành. . . Bên ngoài tài nguyên cũng hơi làm trọng yếu, khắp nơi cạnh tranh, mình mới có thể tốt hơn chọn lựa nhất phương Phàm tổ chức.

"Ta trước đi một chuyến Đông Vực hành tỉnh Mặc Dương Gia Tộc, đến lúc đó trở lại nữa chờ các vị Phàm." Đông Bá Tuyết Ung nói câu, suu liền hóa thành một đạo hỏa diễm phóng lên cao, trong nháy mắt liền biến mất ở Ti An Lâu Chủ trong tầm mắt.

Ti An Lâu Chủ sững sờ ngẩng đầu nhìn, lẩm bẩm nói: "Chúng ta Nghi Thủy Thành, cũng xuất phạm rồi?"

...

Hồ.

Ở trong mây mù hóa thành một đạo hỏa diễm Lưu Tinh, cao phi hành, lúc sáng sớm ra, chỉ có hai canh giờ sau, cũng còn chưa tới buổi trưa, Đông Bá Tuyết Ung liền đã bay đến Đông Vực hành tỉnh Đặc Vũ Quận phía đông nhất ven biển ‘ Lôi Triều Nhai ’.

"Mẫu thân." Ngọn lửa ở giữa không trung ngưng tụ thành áo đen thanh niên, hần nhìn phía dưới.

Mượn thiên địa lực lượng ba động.

Đông Bá Tuyết Ung trong nháy mắt liền phát hiện ra mẫu thân mình bị giam địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ung Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Mẫu Tử Gặp Nhau

Một cảm ứng, Đông Bá Tuyết Ung sắc mặt liền thay đổi.

Chà.

Thân ảnh trong nháy mắt đã đến Lôi Triều Nhai kia một người trong động quật đầy nặng ngoài cửa lớn, Đông Bá Tuyết Ung đưa tay bắt được dây cột nặng nề đại ổ khóa trên cửa, tay cũng hơi có chút chiến.

Xuy ~ Xung Hào Cấp cường giả mới miễn cưỡng hủy diệt xiềng xích, ở Đông Bá Tuyết Ung thủ chương hạ trực tiếp bắt đầu nát bấy, hóa thành mảnh vỡ.

"Loảng xoảng~" Đông Bá Tuyết Ung rất nhẹ nhàng kéo ra rồi cửa chính.

Âm lãnh uồn ướt trong động quật.

Đang có tái đi từ bào thân ảnh ngồi ở góc, trầm mặc, yên tĩnh.

Bởi vì dựa vào biển rộng, vốn là bệnh thấp rất nặng, ban đầu Mặc Dương Du còn có thể mượn pháp thuật dọn dẹp bệnh thấp, nhưng hiện nay nơi này hoàn cảnh rõ ràng hồng bết nhiều.

"Ừng ừng ~" phía ngoài nước biển đánh ra , tựa hồ vĩnh viễn không đình chỉ.

Đông Bá Tuyết Ung từ từ đi tới, yên lặng ngồi ở bên cạnh.

Nhìn trước mắt trắng từ bào phụ nhân... Đông Bá Tuyết Ung tâm đều ở chiến.

Khi còn bé, mẫu thân nhiều xinh đẹp xinh đẹp, khí chất đột nhiên.

Nhưng trước mắt phụ nhân... Đầu trắng phao, còn có chút lộn xộn , màu da đen tối, trên người từ bào cũng vô cùng bẩn , trên người thậm chí cũng không có một tia pháp lực ba động rồi, biến thành một cái người bình thường.

Đông Bá Tuyết Ung không tiếng động ánh mắt liền đã uồn ướt.

Hần vron tay, nhẹ nhàng bắt được tay của mẫu thân, tay của mẫu thân da rất thô ráp.

"Mẫu thân." Đông Bá Tuyết Ung thanh âm rất nhẹ.

Này trắng từ bào phụ nhân lúc này mới quay đầu nhìn tới đây, khi thấy trước mắt áo đen thanh niên , nàng còn hơi có chút chần chờ nghi ngờ, bởi vì... Ban đầu bọn họ hai vợ chồng bị nắm chặt, Đông Bá Tuyết Ung năm ấy mới tám tuổi!

"Ta là Tuyết Ung! Người nhi tử, Đông Bá Tuyết Ung!" Đông Bá Tuyết Ung thanh âm đều có chút chiến.

"Tuyệt Ứng?" Mặc Dương Du nhẹ nhàng lắc đầu.

"Ta thật là Tuyệt Ứng, người nhìn ta mặt, nơi này hai cái tiểu thai nốt ruồi." Đông Bá Tuyệt Ứng chỉ vào hai mắt của mình phía dưới, thai nốt ruồi phi thường đậm mà nhỏ, bình thường căn bản không có ai có thể chú ý tới, chỉ có phi thường cẩn thận xem kỹ mới có thể hiện.

Mặc Dương Du ánh mắt nổi lên thần thái, nàng nhìn kỹ Đông Bá Tuyệt Ứng trước mặt.

Ánh mắt, lỗ mũi, lỗ tai...

Mẫu thân đối nhi tử quá quen thuộc, tám tuổi lúc Đông Bá Tuyệt Ứng đã có hiện nay đại khái bộ dáng, một cẩn thận quan sát, liền phát hiện ra nhiều nơi, thậm chí liền làm dung mạo, Đông Bá Tuyệt Ứng cũng tương đối thiên hướng về phụ thân Đông Bá Liệt.

Mặc Dương Du có chút run rẩy vươn tay, vuốt nhi tử đầu, vừa sờ, ánh mắt của nàng liền đỏ, nước mắt chảy xuống.

"Tuyệt Ứng, thật là người, thật là người, người không có chết?" Mặc Dương Du kích động rồi.

"Ta không có chết, người nhi tử ta rơi vào rồi Hắc Phong Uyên, nhưng là ta sống đi ra!" Đông Bá Tuyệt Ứng cũng chảy nước mắt, mẫu tử hai người tâm tình cũng vô cùng kích động.

Ngay vào lúc này

Phía ngoài lại bỗng nhiên có một tên trần đầy sát khí thủ vệ nghi ngờ hướng Mặc Dương Du chỗ ở động quật cửa chính đi tới, trong miệng nói nhỏ: "Pháp sư nói Mặc Dương Du cầm bẻ đất cửa mở ra rồi? Nhưng hiện tại không tới đưa com thời điểm a, cũng không còn nghe nói người nào đến thăm cái này điện bà tử a, này điện bà tử luyện pháp thuật nhập ma điên rồi, đều không để ý có nàng vị kia ca ca Mặc Dương Sâm rồi, ai còn đến xem nàng?"

Rất nhanh hần đi tới động quật cửa.

Dây cộm nặng nề cửa chính quả thật được mở ra, thủ vệ trong triều nhìn lại, liếc mắt liền thấy trắng từ bào phụ nhân cùng một gã áo đen thanh niên ngồi cùng một chỗ.

"Tiểu tử, người người nào a? Ai bảo người tiến vào?" Thủ vệ quát lên.

Đông Bá Tuyệt Ứng đang cùng mẫu thân nói chuyện, mà bởi vì là mẫu thân hiện tại bộ dáng hần vốn là ghen lửa giận, nghe được bên cạnh này thủ vệ còn om sòm, không khỏi quay đầu nhìn lại, trong ánh mắt mang theo lạnh như băng sát ý.

Vô tâm ý chí ba động trong nháy mắt đánh sâu vào đi qua.

Đông Bá Tuyệt Ứng ban đầu đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất, linh hồn phải có được rồi tẩm bổ. Đạt tới Vạn Vật Cảnh lúc giống như trước linh hồn có thể tăng lên. Là tới trọng yếu hay là bước vào 'Phàm', thân thể Phàm hóa lột xác... Linh hồn cũng sinh chất lột xác! Nếu như ban đầu Thiên Nhân Hợp Nhất, Đông Bá Tuyệt Ứng ngó chừng một người nhìn, giống như trên vạn người đồng thời ngó chừng một người.

Như vậy hiện tại Đông Bá Tuyệt Ứng ánh mắt, đã mang theo thực chất tính áp bách rồi.

Phàm đường, đại tăng lên, cũng sẽ làm cho cả tánh mạng tăng thứ không ngừng tiến hóa, linh hồn lại càng trong đó tiến hóa rõ ràng nhất, thậm chí cuối cùng trở thành Thần!

"A!" Tên kia thủ vệ cảm thấy tầm mắt mơ hồ, lỗ tai cũng nổ vang, linh hồn hoàn toàn run rẩy, thân thể mềm nhũn liền hướng sau té xuống, trực tiếp ngã ở Lôi Triều Nhai phía dưới trên loạn thạch, may là thân thể đủ mạnh chỉ có ra khỏi điểm máu, vừa lăn xuống đến trong nước biển, bị nước biển vừa xông đánh hần liền đánh thức, lập tức hoảng sợ vạn phần tán chạy nhanh.

...

Ánh mắt đảo qua, thủ vệ kia quảng Lôi Triều Nhai biến mất trong tầm mắt, Đông Bá Tuyệt Ứng quay đầu tiếp tục xem mẫu thân, nắm tay của mẫu thân: "Mẫu thân, ta rửa cho người đầu sao."

"Ừ, tốt, cũng ô uế thật." Mặc Dương Du nhìn mình nhi tử, nhưng làm sao cũng không ngại đủ.

Đông Bá Tuyệt Ứng nhẹ nhàng vùng tay lên, xuất hiện trước mặt rồi một hoàng kim chậu, đây là Hạng Bàng Văn năm đó trừ vật bảo vật trung bày đặt vật lẫn lộn một trong.

Hoàng kim chậu trung trống rỗng xuất hiện nước chảy, rất nhanh chính là một chậu nước.

Mặc Dương Du hôm nay trong mắt chỉ có chính mình nhi tử, nàng cũng không có chú ý nước này là thể nào xuất hiện, nàng cúi đầu, tùy ý Đông Bá Tuyệt Ứng cho nàng gội đầu, vô cùng bồn đầu... Đông Bá Tuyệt Ứng nhưng rửa vô cùng cẩn thận, đầu ngón tay còn có nước chảy vòn quanh, quần quanh lấy những thứ kia sợi tơ đi rơi bắn, chỉ một lát sau, Mặc Dương Du đầu liền trở nên sạch sẽ.

"Hô." Thiên địa lực lượng vòn quanh ở chung quanh bay múa, cả cái huyết động cũng rực rỡ hần lên, Mặc Dương Du mặc trên người từ bào vốn là luyện kim vật phẩm, thiên địa lực lượng một chút chấn động, từ bào thượng vô cùng bắn tro bụi vết bẩn liền tất cả đều biến mất.

"Mẫu thân, tôi ăn điểm đồ."

Đông Bá Tuyết Ứng vẫy tay một cái, trong động quạt bàn đá liền bay tới, vô hình chầy hết quét qua bàn đá mặt ngoài, đem tầng ngoài cùng Thiết Cát rồi một tầng, làm bàn đá trở nên hơn bóng loáng sạch sẽ.

Một chút điểm tâm, nước trái cây bị đặt ở trên bàn đá, còn có một hồ Hải Dương Giới Thạch linh dịch.

Đông Bá Tuyết Ứng cho mẫu thân té xuống linh dịch.

"Ném thử." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Ừ." Mặc Dương Du mỉm cười cầm lấy chén rượu, uống một chén, mới vừa uống đi xuống, nàng vốn là đen tối da cũng trở nên có chút ít quang thái, ánh mắt cũng phát sáng rất nhiều. Đây Hải Dương Giới Thạch là là một mô hình nhỏ thể giới trọng yếu dị bảo, đối Phàm cường giả mà nói cũng có thể tẩy bỏ thân thể hồn phách, đối người phạm mà nói dùng hiệu thi càng thần kỳ.

"Đây là cái gì, ta pháp lực bạo động thương thể đều tốt rồi một hai thành." Mẫu thân có chút kinh ngạc.

"Là một loại Phàm linh dịch, có trợ giúp là hơn uống chút, này làm cơm ăn cũng không có chuyện gì." Đông Bá Tuyết Ứng nghi ngờ nói, "Mẫu thân, người, người pháp lực bạo động? Chuyện gì xảy ra? Còn có ta lúc trước nghe nói người cũng bước vào Lưu Tinh Cấp rồi, làm sao lại pháp lực bạo động rồi?"

Theo lý thuyết, pháp sư vẫn tu hành đến Xung Hào Cấp, cũng là tương đối an toàn .

Pháp lực bạo động là rất ít xuất hiện .

"Ban đầu ta phải biết người đã xảy ra chuyện." Mặc Dương Du mỉm cười, "Vừa đau tâm vừa tức giận cừu hận, nghĩ phải nhanh một chút trở nên cường đại có thể giết đi ra ngoài! Đối với người lúc ấy tâm quá loạn , quá mức vội vàng muốn bước vào Ngân Nguyệt cấp! Đột phá , pháp lực mô hình hồng mất, pháp lực hoàn toàn giải tán, mà còn thương tổn được rồi linh hồn."

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng nắm tay của mẫu thân, an ủi mẫu thân.

...

Tên kia chặt vật thủ vệ từ bờ biển trốn ra được, đã vọt tới cấm địa bên cạnh doanh địa, liền hô lên: "Ra đại sự rồi, ra đại sự rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Hấn Là Ai Vậy?

Lôi Triều Nhai là đang đóng rất nhiều phạm nhân cấm địa, tự nhiên có một nhóm lớn thủ vệ, còn có các điều khiển cả cấm địa pháp trận.

"Mau mau mau, đang ở về Mặc Dương Du trong phòng giam, cái kia áo đen thanh niên thật lợi hại, chỉ có liếc lấy ta một cái, đôi mắt của ta cũng mơ hồ, lỗ tai cũng nổ vang, trực tiếp quăng rồi Lôi Triều Nhai rớt xuống hải lý rồi. . . Thật là đáng sợ." Thủ vệ kia hoảng sợ nói liên tục , rất nhanh nhóm lớn thủ vệ cửa liền tụ họp, chịu trách nhiệm cả Lôi Triều Nhai trông chừng dần là một gã Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ.

"Xem người một cái, người liền té xuống?" Kia đeo binh khí cái hòm Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ cau mày, "Chẳng lẽ là một gã am hiểu linh hồn phương diện pháp sư?"

"Đệ nhất thứ hai thứ ba tiểu đội, toàn bộ tụ họp, chuẩn bị ra." Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ lập tức bắt đầu hạ lệnh, "Pháp trận, dẫn động, tùy thời chuẩn bị công kích."

"Dạ."

"Dạ."

Mọi người thi hành mệnh lệnh.

Cấm địa pháp trận uy năng cũng bắt đầu dẫn động, Lôi Triều Nhai chung quanh nhiệt độ bắt đầu kịch liệt giảm xuống, trên mặt đất cũng bắt đầu ngưng kết xuất hiện băng sương.

"Cút!" Một đạo gầm lên ở chung quanh trong thiên địa vang lên.

Một đạo mãnh liệt sóng nước trống rỗng xuất hiện, giống như đại xà du động, này có khoảng vài trăm thước lớn lên không lồ sóng nước trực tiếp quét qua kia đã tụ hợp một đoàn thủ vệ trên người, thủ vệ cửa mọi người kinh hoàng vô cùng hoặc là cầm lấy binh khí, hoặc là cầm lấy tấm chắn. Đứng ở phía trước nhất đầu lĩnh Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cũng là mặt liền biến sắc, liền thủ trung trống rỗng xuất hiện một mặt tấm chắn che ở trước mặt.

"Àm ~" sóng nước càn quét, những thứ kia thủ vệ bọn lính mọi người cũng quăng quay cuồng, kia Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ là một người duy nhất đứng ổn, sắc mặt biến hóa: "Thủy thuộc tính pháp thuật? Uy lực đã vậy còn quá lớn, chỉ sợ là một gã Ngân Nguyệt cấp pháp sư!"

"Người nào, ai dám mạo phạm ta Mặc Dương Gia Tộc nhất cấm địa!" Này Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cao giọng quát lên, "Hãy xưng tên ra!"

Bỗng nhiên một nói hỏa diễm đầu khí phóng lên cao.

Nhàn nhạt ngọn lửa loại đầu khí nhìn như tầm thường, lại làm cho Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cảm giác được vô hình sợ hãi, này mỗi một ti đầu khí cũng dường như bầu trời địa đang lúc sáng rõ, trời cao ngọn lửa loại đầu khí trực tiếp ngưng tụ hóa thành không lồ thủ chương.

Hồ!

Không lồ thủ chương trực tiếp đánh ra hướng kia Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ.

"Không không, đây không phải là pháp sư, mới vừa rồi sóng nước là Vạn Vật Cảnh dẫn động nước!" Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ này mới minh bạch tỉnh ngộ, hẳn muốn trốn, nhưng không lồ ngọn lửa bàn tay quá là nhanh, hẳn chỉ có thể dùng liền nhau tấm chắn ngăn chặn ở phía trên.

Oành, không lồ bàn tay phủ xuống, một cái tát đem Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ đánh ra ao hăm vào núi đất đá mặt, còn có nhiều xương gãy lia thanh âm, Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ lúc này máu tươi từ trong miệng phun ra.

"Tạ ơn đại nhân tha mạng." Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ vừa sợ chỉ vừa sợ sau, hẳn minh bạch đối phương là hạ thủ lưu tình, nếu không một ít hạ thủ lấy đưa phách thành thịt vụn.

Không lồ ngọn lửa bàn tay này mới chậm rãi thu hồi.

Nơi xa quay cuồng những binh lính kia thủ vệ cửa, còn có dẫn Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ đều có chút hoảng sợ nhìn kia bay ở giữa không trung không lồ ngọn lửa bàn tay! Kia bàn tay cuối cùng hóa thành đại lượng đầu khí bay trở về Lôi Triều Nhai Mặc Dương Du chỗ ở trong động quật.

"Đội trưởng." Lập tức có thủ vệ tới nịnh bợ, đỡ dậy Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ.

"Tất cả mọi người đừng loạn tới, cũng đừng đi quấy rầy kia vị đại nhân." Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ lập tức hạ lệnh.

"Dạ."

Tất cả binh lính thủ vệ cũng liền làm tuân mệnh, nói đùa gì vậy? Thật đánh nhau bọn họ sợ rằng trong nháy mắt liền bị giết hết rồi, mới vừa rồi sóng nước quét ngang, là dùng nhu kinh, trừ Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, những khác yếu chút bao gồm Lưu Tinh Kỳ Sĩ đến yếu nhất binh lính bình thường, mọi người cũng quăng đi ra rồi, nhưng nhưng không có một người nào, không có một cái nào chết. Hiên nhiên hạ thủ lưu tình.

"Này bàn tay không quá giống là pháp thuật, càng giống là đầu khí." Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ che ngực, trong mắt có bất an bối rối, "Đầu khí lý thể còn có thể như thế uy lực? Chẳng lẽ là Phàm?"

...

Trong động quật.

Đông Bá Tuyết Ứng đang phụng bồi mẫu thân trò chuyện, ăn chút ít điểm tâm, uống Hải Dương Giới Thạch linh dịch.

Hắn không muốn người khác tới quấy rầy, cho nên khoảng cách xa điều khiển nước chảy đánh bay này chút ít thủ vệ, nếu như dùng hòa. . . Chỉ sợ cũng có chết cháy những thứ kia thủ vệ rồi, mặc dù Đông Bá Tuyết Ứng đầy lòng ghen lửa giận, nhưng hắn cũng không phải là kẻ điên, hẳn biết oan có đầu nợ có chủ. Về phần những thứ này tăng dưới chót binh sĩ thủ vệ thật ra thì đều chỉ là vì một miếng cơm ăn mà thôi.

Cũng là kia khiêu khích mạo phạm của mình dẫn Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, Đông Bá Tuyết Ứng cho chút giáo huấn.

"Tuyết Ứng." Mặc Dương Du nhìn mưa lát phát màu đỏ nhạt đầu khí từ động quật ngoài cửa bay vào, tất cả đều không có vào Đông Bá Tuyết Ứng trong cơ thể.

"Đầu khí của ngươi có khả năng thể vừa thu hồi, điều khiển như thế tự nhiên, ngươi chẳng lẽ đã?" Mặc Dương Du có chút không dám tin tưởng.

"Ừ, ta mới vừa bước vào Phàm không lâu." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Ta rơi vào Hắc Phong Uyên, chính là bởi vì ta bước vào Phàm rồi, mới may mắn may mắn trốn ra được."

Mặc Dương Du vừa không thể tin được vừa tự hào vô cùng.

Của mình nhì từ. . .

Ban đầu cái kia tám tuổi nam hài, hai mươi năm đi qua, hôm nay thế nhưng đã trở thành trong truyền thuyết Phàm Sinh Mệnh!

"Giống như nằm mơ giống nhau, ta cũng không thể tin được." Mặc Dương Du cười.

"Mẫu thân, ăn nửa điểm." Đông Bá Tuyết Ứng lần này tới, chẳng qua là đeo chút ít điểm tâm, hắn cũng đoán chừng cha mẹ những năm này cuộc sống cũng không tốt quá.

"Ừ."

Mặc Dương Du tâm tình vô cùng tốt, ngủ lớn ăn, vừa uống linh dịch, nàng màu da lấy mất thường tầm nhìn ở biến hóa, da nếp nhăn đều ở sinh biến hóa. Đông Bá Tuyết Ứng cho mẫu thân rót một chén vừa một chén, thậm chí một bình uống xong, hắn cũng tâm niệm vừa động từ từ vật bảo vật bên trong đem nhiều hơn linh dịch đưa vào rượu này hồ trong tới, mẫu thân mấy năm này đầu tiên là pháp lực bạo động hồng mất, linh hồn bị thương, rồi sau đó hay bởi vì quá mức thương tâm, cộng thêm pháp sư thân thể vốn là yếu ớt, nữa không có pháp lực dưỡng dưỡng, tự nhiên một Lạc Thiên trọng.

Hải Dương Giới Thạch linh dịch, bình thường Phàm Thánh Cấp cao thủ cũng không nỡ làm cơm ăn làm nước uống! Là Lôi Chân trưởng lão cả đời thu hoạch lớn nhất, trước khi chết cũng lưu lại trận pháp, thả rằng hủy diệt cũng không nguyện tiện nghi ma thú nhất tộc.

Bình thường hơi chút uống một chút, liền mấy ngày không đói bụng rồi.

Một bình linh dịch, liền chống đỡ được với mười ngày dùng lượng! Giá trị chống đỡ được với trăm vạn kim tệ, dĩ nhiên Phàm các cường giả chắc là không biết nguyên ý dùng để đổi lại kim tệ, đến bọn hắn một tầng thứ này, thế tục kim tiền bọn họ hoàn toàn đủ rồi, kim tệ nhiều hơn nữa cũng chỉ là mấy chữ. Bọn họ hơn coi trọng là Phàm Chi Vật!

"Mẫu thân, ngươi ban đầu làm sao biết ta gặp chuyện không may?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Là Mặc Dương Thần Bạch phái người nói cho ta biết." Mặc Dương Du nói, "Hắn là cố ý muốn khí ta, bất quá nếu không phải hắn, chỉ sợ ta rất lâu sau này mới biết được Tuyết Ứng chuyện của ngươi."

"Lại là Mặc Dương Thần Bạch!" Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt có một tia sát khí.

Hắn phải chết!

Bất quá Đông Bá Tuyết Ứng đem tâm tình tán không chế được, tiếp tục phụng bồi mẫu thân ăn uống nói chuyện phiếm, hắn hi vọng mẫu thân có thể vui vẻ lên chút.

"Ừ, thế nhưng no rồi." Mặc Dương Du cười, "Bất tri bất giác uống rất nhiều, ta linh hồn thương thế cũng hoàn toàn khôi phục, cảm giác có chút uống không trôi rồi."

"No rồi sẽ không tắt uống." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, "Loại này Phàm linh dịch người bình thường một ngày uống một chén sẽ không đói bụng, mẫu thân thương thế của ngươi thế trong người, mấy năm này thân thể vừa suy bại xuống tới thua thiệt rất nhiều, cho nên mới có thể không ngừng hấp thu tiêu hóa. Thân thể hiện tại khôi phục, dĩ nhiên là no rồi."

Trước mắt Mặc Dương Du, đầu như cũ tuyết trắng, bất quá cái xuất hiện màu đen.

Dung mạo màu da hoàn toàn khôi phục sáu năm trước bộ dáng rồi, thậm chí tinh thần muốn tốt hơn.

"Thật thần kỳ." Mặc Dương Du nói.

"Này linh dịch hơi làm trọng yếu, mẫu thân ngươi cũng đừng đối ngoại nói." Đông Bá Tuyết Ứng nói, kia Hải Dương Giới Thạch đủ để đủ chính mình dùng tới ngàn năm, chính mình đương nhiên phải cũng lưu chút ít cho cha mẹ, Thanh Thạch, Tông thúc Đồng thúc bọn họ. Này cũng là thân nhân của mình! Bất quá vẫn là phải giữ bí mật điểm, những người khác Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất yên tâm, Thanh Thạch đã trải qua lần này đã kích, hắn là cũng chừng chặc rất nhiều.

Này linh dịch đối thân thể, Đan Điền Khí Hải, linh hồn cũng là toàn bộ phương diện trợ giúp, đối Phàm đều hữu hiệu, chứ nói chi là đối phạm nhân rồi, đối với bọn họ tu hành trợ giúp cũng sẽ rất lớn! Mặc dù cha mẹ bọn họ tu hành đường khó có thể đi quá xa, cũng có thể sống lâu điểm.

"Yên tâm, ta biết." Mặc Dương Du cười nói.

"Vậy chúng ta đi đón phụ thân sao." Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy.

"Đông Bá. . ." Mặc Dương Du cũng trong lòng rung động, trọng phụ của nàng, từ nàng bị giam ở nơi này, hai người bọn họ đã chia lìa hai mươi năm rồi.

Hai mươi năm, quá lâu.

Nắm tay của mẫu thân, đi ra khỏi động quật cửa chính.

Phàm đầu khí tràn ngập, ở mẫu thân chung quanh tạo thành một tầng ô dù.

Đi theo Đông Bá Tuyết Ưng liền mang theo mẫu thân bay lên.

"Lôi Triều Nhai." Bay trên trời cao, Mặc Dương Du nhìn phía dưới Lôi Triều Nhai, nhìn phía xa có chút nghẹn họng nhìn trân trối nhóm lớn thủ vệ cửa, đây là nàng bị giam bắt lại hai mươi năm địa phương.

"Phụ thân ở Đông Hương Hồ luyện kim xưởng bên trong, chúng ta đi." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

Suru!

Trong nháy mắt hóa thành một đạo hỏa diễm cầu vòng quang, phá không đi.

"Thật là nhanh!"

Vẫn che ngực sắc mặt trắng bạch Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ dẫn khiếp sợ nhìn một màn này, "Phi thiên độn địa, là Phàm!"

"Trong truyền thuyết phi thiên độn địa sao? Phàm Sinh Mệnh?" Bên cạnh binh sĩ thủ vệ cửa cũng mọi người sợ ngây người, trong cuộc sống cơ hồ mọi người cũng nghe nói qua Phàm. . . Nhưng thật sự thấy tận mắt qua lại rất ít rồi.

"Cái kia áo đen thanh niên là ai? Mặc Dương Du vẫn bị giam, nơi đó có cơ hội biết Phàm, là hai mươi năm trước nàng người quen biết?" Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ có chút nghi ngờ, "Ồ Phàm trước mặt, Mặc Dương Gia Tộc vừa tính là cái gì, nhưng vì sao tức tức hai mươi năm mới đến cứu nàng? Là vừa đột phá Phàm Sinh Mệnh?"

Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ nghi ngờ đoán.

Bỗng nhiên hần nghĩ tới một người

Một cái phi thường tươi đẹp, cả Long Sơn Đế Quốc trên trăm năm mới ra như vậy một cái tuyệt thế yêu nghiệt, nhưng cùng Hạng Bàng Vân đồng quy vu tận!

"Chẳng lẽ là Đông Bá Tuyết Ưng? Hần rơi vào Hắc Phong Uyên vừa sống đi ra ngoài?" Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ có chút giật mình không dám xác định, hần nghĩ tới nghĩ lui, Mặc Dương Du người quen biết trung chỉ sợ cũng liên cái kia yêu nghiệt Đông Bá Tuyết Ưng có thể có bước vào Phàm.

"Bất kể là ai, hiển nhiên cùng Mặc Dương Du quan hệ không tầm thường! Nói không chừng vị này Phàm Sinh Mệnh có giận chó đánh mèo cả Mặc Dương Gia Tộc." Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ thử nghĩ xem cũng run sợ, một vị Phàm Sinh Mệnh lửa giận? Tuyệt đối không phải là Mặc Dương Gia Tộc có thể thừa nhận!

"Phải đem tin tức, nhanh nhất độ bẩm báo gia tộc." Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ không dám chậm trễ, lập tức sai người đi truyền lại tin tức.

Nếu như là Thanh Hà Quận một số cao thủ, sợ rằng thấy Đông Bá Tuyết Ưng liền nhận ra rồi.

Chẳng qua là đây là Đông Vực hành tinh Đặc Vũ Quận, không có mấy cái biết Đông Bá Tuyết Ưng dung mạo!

. . .

Đông Bá Tuyết Ưng nắm tay của mẫu thân, ngọn lửa ở bao quanh, đang cao phi hành.

"Thật là nhanh, cái này là Phàm cường giả phi thiên độn địa?" Mặc Dương Du sợ hãi than nhìn chung quanh, chung quanh cảnh tượng cũng trở nên hư ảo, chỉ có cảnh sắc phía xa mới nhìn rõ ràng điểm.

"Hiện tại độ, chỉ có chân chính nhanh nhất độ một nửa." Đông Bá Tuyết Ưng giải thích, "Phàm cường giả mang người phi hành, độ là muốn chậm hơn."

Thân thể hạt hóa hoàn toàn ghé vào ngọn lửa thượng, độ có thể bảo tồn đến mức tận cùng, bình thường ở tương đối trọng yếu vội vàng lúc mới phải làm như vậy, hay hoặc là muốn chui vào cái khe này một ít nhỏ hẹp khu vực sẽ như thể phi hành.

Giữ vững loài người hình thái phi hành, chỉ có bảy tám phần độ rồi.

Nếu như nửa mang người phi hành. . . Độ còn phải càng chậm! Đông Bá Tuyết Ưng cũng chỉ có thể duy trì qua một nửa độ.

"Đến, phía trước chính là Đông Hương Hồ." Đông Bá Tuyết Ưng nắm tay của mẫu thân, độ giảm bớt đột phá tầng mây, đã thấy phía dưới ba quang lân tân Đông Hương Hồ rồi.

"Nhanh như vậy, mới nói vài lời nói mà thôi." Mặc Dương Du sợ hãi than vạn phần, nàng từ nhỏ sống ở Đặc Vũ Quận, rất rõ ràng Đông Hương Hồ cùng Lôi Triều Nhai khoảng cách.

Đông Bá Tuyết Ưng thiên địa lực lượng bao phủ xuống đi, bao phủ ở rồi Đông Hương Hồ bên cạnh cái kia ngồi luyện kim xưởng bên trong Pháp Sư Tháp, dễ dàng liền phát hiện ra ở trong đó phụ thân, hần về mặt buông lỏng, phụ thân tình huống so sánh với mẫu thân tốt hơn nhiều.

Chương 90: Sợ Hãi

Mặc kệ là hai pháp sư cấp Ngân Nguyệt nắm giữ pháp trận, hay là vị Hứa Quang Thanh đại sư kia của tháp pháp sư, xường luyện kim đề phòng nghiêm ngặt làm bọn họ phát hiện Đông Bá Tuyết Ưng quang minh chính đại xông tới, cũng thấy được một mặt không thể tưởng tượng... Chỉ liếc một cái, một đám kỵ sĩ bao gồm Ngân Nguyệt kỵ sĩ ở trong đã ngã xuống toàn bộ?

Cho dù là pháp sư cấp Xung Hào am hiểu linh hồn, muốn thi triển pháp thuật như vậy cũng cần thời gian nhí. Huống chi ngoài thân hai người Đông Bá Tuyết Ưng đều có một tầng hộ thân đầu khí, Siêu Phàm đầu khí kia như ánh sáng mặt trời, loá mắt chói mắt như vậy.

“Nữ tử đầu bạc kia, ta nếu không nhìn lầm, là Mặc Dương Du nhĩ?” Có pháp sư mở miệng, mọi người khản trương đều không dám có động tác gì.

...

Đông Bá Liệt mặc áo vải rách nát, ngồi ở trong gian phòng nhỏ của mình nghỉ ngơi, toàn thân hắn đều là mồ hôi, thân thể cùng với đầu khí Thiên giai kỵ sĩ của hắn, khiến hắn vẫn duy trì thân thể cường tráng, nhưng hai mươi năm qua hắn thật sự rất mệt, đặc biệt sáu năm qua, đầu tiên là biết được Tuyết Ưng chết, sau đó lại nghe nói thể từ mình Mặc Dương Du pháp lực bạo động biến thành phế nhân hơn nửa điên rồi...

Nhưng hắn vẫn kiên trì, bản thân Đông Bá Liệt cũng không biết, vì sao mình vẫn còn gắng gượng. Có lẽ là vì chỉ cần còn sống thì có hi vọng, hắn luôn ôm một tia hy vọng.

“Rắc.” Cửa phòng bỗng nhiên mở ra.

“Đến đây đến đây, đến đây.” Đông Bá Liệt bị dọa nhảy dựng vội đứng dậy, bỗng hắn nhìn ngoài cửa ngây ngẩn cả người.

Ngoài cửa, một người phụ nữ tóc trắng áo bào tím cùng với một thanh niên đồ đen đứng.

“A, A Du...” Đông Bá Liệt không thể tin được, người phụ nữ áo bào tím trước mắt này dung mạo xinh đẹp như trước, chỉ là tóc đã bạc, nhìn không ra chút bộ dáng ‘Điên rồi’ trong truyền thuyết.

“Đông Bá.” Mặc Dương Du nhìn hắn từ quá khứ anh dũng vật lộn ở trong sinh tử biến thành chột vật như trước mắt, mắt không khỏi đỏ lên, tiến lên nắm tay trưng phụ mình.

Đông Bá Tuyết Ưng ở bên cạnh yên lặng nhìn.

Nhìn phụ thân mẫu thân nói chuyện, nhìn cha mẹ bọn họ ôm nhau mà khóc.

“Đông Bá, ta còn chưa nói với chàng, người nhìn đi, đây là Tuyết Ưng con chúng ta.” Mặc Dương Du vội kéo Đông Bá Tuyết Ưng bên cạnh.

“Tuyết Ưng?” Đông Bá Liệt lúc trước đã cảm thấy thanh niên đồ đen trước mắt rất quen thuộc, có cảm giác thân cận không hiểu, nghe thể từ nói, hắn có chút khó có thể tin, “Nhưng Tuyết Ưng nó không phải đã?”

“Tuyết Ưng nó sau khi rơi vào Hắc Phong uyên, vẫn còn sống, hơn nữa tu hành bước vào Siêu Phàm, lúc này mới chạy thoát khỏi Hắc Phong uyên.” Mặc Dương Du nói, “Con chúng ta đã là Siêu Phàm rồi.”

Đông Bá Liệt nhìn con mình.

Mắt, mũi, tai... bộ dáng lúc con tám tuổi hắn nhớ rõ, hắn vô cùng xác định người trước mắt chính là con mình Đông Bá Tuyết Ưng. Trong thiên hạ cho dù diện mạo tương tự, chỉ là chính thể tương tự, một số chi tiết không tương tự đến mức khoa trương như thế.

“Phụ thân mẫu thân, từ hôm nay trở đi, hai người không bao giờ cần chịu khổ nữa.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Ai cũng không có tư cách khiến hai người chịu khổ.”

Đông Bá Liệt bỗng cảm thấy vô cùng tự hào.

“Con Đông Bá Liệt ta trở thành sinh mệnh Siêu Phàm rồi, ha ha ha...” Đông Bá Liệt cười kích động, “Ta biết mà, một ngày nào đó hy vọng sẽ đến, một ngày nào đó! Ha ha ha...”

“Hảo tiểu tử.” Đông Bá Liệt mỉm cười gật đầu, “Ta đã biết con khẳng định lợi hại hơn lão tử của con, hiện tại xem ra, lợi hại hơn ta nhiều nhiều lắm! Không tệ không tệ.”

Đông Bá Tuyết Ưng tâm cảnh phi phạm, nhưng nghe được phụ thân khen, vẫn cảm thấy vui vẻ thỏa mãn.

“Tất cả đều qua rồi.” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ưng cũng lạnh đi, “Những những kẻ khiến hai người chịu khổ, một người cũng không thể buông tha, còn có Mặc Dương gia tộc chết tiệt này, để phụ thân mẫu thân hai người chịu khổ hai mươi năm, loại gia tộc ngu xuẩn này... Cũng không cần thiết tồn tại nữa! Những kẻ từng hạ độc thủ, ai cũng phải trả giá đắt.”

Hai mươi năm.

Cha mẹ nhận mọi đau khổ.

Con cái tách ra với cha mẹ.

“Tuyết Ưng.” Mặc Dương Du liền nói, “Đừng, đừng làm ầm ĩ thành như vậy, toàn bộ Mặc Dương gia tộc, thật sự có cừ oán với chúng ta chỉ là số rất ít. Tuyết đại đa số đều không thù không oán với chúng ta! Tộc trưởng bà ấy cũng là luôn dựa theo tộc quy chấp pháp, cũng không thể tính hoàn toàn nhằm vào một mình ta.”

Mặc Dương gia tộc, dù sao cũng là nơi nàng sinh sống từ nhỏ, nơi đó có rất nhiều người nàng quen.

“Chỉ giết mấy người bọn Mặc Dương Thần Bạch, cứ như vậy là xong?” Đông Bá Tuyết Ưng trừng mắt, “Không có khả năng!”

Năm ấy tám tuổi.

Dụ lệnh lạnh như băng đó! Đã mang cha mẹ đi.

Đông Bá Tuyết Ưng là muốn giết Mặc Dương Thần Bạch cho thống khoái, nhưng đối với tộc trưởng phát ra dụ lệnh, đối với đám cao tăng gia tộc ngu xuẩn, hần phần nô trương tự.

“Tuyết Ưng.” Đông Bá Liệt nhìn nhìn thê tử, mới nói, “Đó dù sao cũng là gia tộc mẫu thân con sinh ra, có rất nhiều thân thích của mẫu thân con, đừng làm ầm ĩ quá khó coi.”

“Phụ thân mẫu thân, hai người đều không hận sao?” Đông Bá Tuyết Ưng vội nói.

“Ít nhất chúng ta đều còn sống.” Mặc Dương Du nói, “Đừng liên lụy nhiều quá!”

Đông Bá Tuyết Ưng lại nghiêng răng.

Vù.

Nháy mắt biến mất ở trong phòng, Mặc Dương Du, Đông Bá Liệt vội chạy ra khỏi phòng đến ngoài cửa sổ, chỉ thấy trên trời cao ngoài cửa sổ, toàn thân Đông Bá Tuyết Ưng đắm chìm trong Siêu Phàm đầu khí như lửa, giống như thần linh nhìn xuống nhân gian, một uy áp đáng sợ phát ra, ánh mắt Đông Bá Tuyết Ưng lạnh như băng nhìn quét phía dưới. Toàn bộ pháp sư, kỵ sĩ ở xưởng luyện kim vùng trộm quan sát ai cũng hoảng sợ bất an.

“Ta, Đông Bá Tuyết Ưng! Chỉ sợ trong các ngươi rất nhiều người từng nghe nói tên của ta.”

“Ta từ Hắc Phong nguyên còn sống đi ra, cho nên hiện tại nên sợ hãi, là Mặc Dương gia tộc các ngươi!” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ưng lạnh như băng, vang vọng toàn bộ xưởng luyện kim, “Dựa theo tính toán ban đầu của ta, Mặc Dương gia tộc các ngươi toàn bộ gia tộc cũng không cần thiết tồn tại nữa, đáng chết đều giết hết! Bao gồm tộc trưởng của các ngươi lúc trước hạ đạt dụ lệnh.”

“Nhưng mẫu thân ta cầu tình cho các ngươi, Mặc Dương gia tộc các ngươi thật sự là gặp may mắn.”

“Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó thoát!”

“Nói cho tộc trưởng Mặc Dương Kỳ của các ngươi, ta đang đợi bà ta bồi tội.”

Đông Bá Tuyết Ưng trên trời cao, khiến toàn bộ pháp sư kỵ sĩ của Mặc Dương gia tộc đều cảm thấy sợ hãi bất an, “Nếu để ta không hài lòng... Hừ hừ...”

Cuối cùng cười lạnh, khiến đáy lòng mọi người phát lạnh.

Nếu không hài lòng? Đông Bá Tuyết Ưng rốt cuộc sẽ làm ra cái gì? Ai cũng không biết.

“Phụ thân, mẫu thân.” Đông Bá Tuyết Ưng bay đến bên người phụ thân mẫu thân, phân biệt nắm tay cha mẹ, “Chúng ta đi thôi, về nhà.”

“Ừm.” Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du đều gật đầu, Mặc Dương Du tuy cảm thấy con mình phát ra uy hiếp, nhất định sẽ khiến Mặc Dương gia tộc hoảng sợ bất an, khẳng định sẽ giết chóc một số lớn người, nhưng cũng tốt hơn nhiều so với Đông Bá Tuyết Ưng ngay từ đầu muốn, hơn nữa Mặc Dương Du đối với Mặc Dương gia tộc sớm đã không còn tình nghĩa, nhiều năm như vậy đáy lòng nàng cũng có oán khí, chỉ là có đám người ca ca, cho nên nàng mới khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Gió Tanh Mưa Máu (1)

Vũ.

Mang theo cha mẹ, hóa thành một cột lửa sáng, nháy mắt xẹt qua không gian biến mất ở chân trời.

Toàn bộ xưởng luyện kim một mảng yên tĩnh.

Rất nhanh các pháp sư, kỵ sĩ cấp Ngân Nguyệt đều hội tụ đến chỗ Hứa Quang Thanh đại sư.

“Hứa đại sư, làm sao bây giờ?” Ai cũng có chút hoảng hốt.

“Có thể làm sao bây giờ, nếu không vượt qua bậc cửa này, toàn bộ Mặc Dương gia tộc xong rồi.” Hứa Quang Thanh đại sư lắc đầu, “Chúng ta có thể làm, chính là đem lời cường giả Siêu Phàm nói, từ đầu tới cuối không sai một chữ nói cho tộc trưởng, để tộc trưởng bọn họ quyết định đi. Ài, lửa giận của một vị cường giả Siêu Phàm, là dễ dàng bình ổn như vậy?”

Đại diện tổ trạch Mặc Dương gia tộc, không khí tựa như đọng lại, ba vị trưởng lão gia tộc tới đại diện sắc mặt ai cũng trắng bệch, rất nhiều người trán đều toát mồ hôi.

“Nói, nên làm gì bây giờ?” Ngồi ở trên đại diện là một nữ tử áo bào bạc, trong ánh mắt nàng đều là sát khí.

Nàng, là đương đại tộc trưởng của Mặc Dương gia tộc —— Mặc Dương Kỳ.

Từ sau khi lão tổ tông lúc trước sáng tạo Mặc Dương gia tộc huy hoàng chết, Mặc Dương gia tộc dần dần suy bại, may mắn Mặc Dương Kỳ cứu tử nhất sinh cải tạo thân thể thành công, trở thành ‘Ngụy Siêu Phàm’, để cho Mặc Dương gia tộc bắt đầu một lần nữa quật khởi! Tuy ở trước mặt sinh mệnh Siêu Phàm thật sự, loại ngụy Siêu Phàm này chỉ là câu chuyện cười, nhưng ở trước mặt phạm nhân, ngụy Siêu Phàm cũng rất đáng sợ.

Bọn họ cũng có thể phi thiên độn địa, không phải vật Siêu Phàm không thể gây thương tổn, tuổi thọ có tám trăm năm! Cho nên duy trì một gia tộc hưng thịnh là đủ rồi.

Nhưng điều kiện tiên quyết là... Đừng đắc tội sinh mệnh Siêu Phàm!

Quá khứ Mặc Dương gia tộc cũng luôn rất cẩn thận, thậm chí nghĩ cách thông gia cùng gia tộc đứng đầu thật sự dân sinh ra sinh mệnh Siêu Phàm, củng cố địa vị nhà mình, nhưng lần này...

“Ta tin tưởng trưởng lão hội các người! Việc vật gia tộc đều giao cho các người, nhưng các người thì sao?” Trong thanh âm nữ tử áo bào bạc tràn đầy tức giận, “Đồng Bá Tuyệt Ưng đại nhân hai mươi hai tuổi đã có thể đủ so sánh với Hạng Bàng Vân, cuối cùng rơi vào Hắc Phong uyên! Rơi vào Hắc Phong uyên thì nhất định chết? Ai cũng không thấy được thì cốt hần, hần nhất định chết? Khi đó các người nên đối xử tử tế cha mẹ Đồng Bá Tuyệt Ưng đại nhân!”

Ba trưởng lão không dám hé răng.

Bọn họ cũng nói thầm, chuyện Đồng Bá Tuyệt Ưng và Hạng Bàng Vân đồng quy vu tận, tộc trưởng người cũng biết!

“Hiện tại gây họa lớn rồi! Mặc Dương gia tộc ta truyền thừa ngàn năm, nay ứng đối có một tia sai lầm, bị giết ngay tại trước mắt!” Mặc Dương Kỳ phản nộ.

Nàng quả thực hoảng sợ bất an.

Tin tức Lôi Triều nhai, xưởng luyện kim hồ Đông Hương đều đã truyền tới, phi thiên độn địa, Siêu Phàm đầu khí, liếc một cái khiến một đám kỵ sĩ bao gồm Ngân Nguyệt kỵ sĩ ở trong tất cả đều ngã xuống đất... Tất cả đều nói sáng tỏ, Đồng Bá Tuyệt Ưng nhất định là một gã Siêu Phàm thật sự!

Lời uy hiếp của Đồng Bá Tuyệt Ưng, hồ Đông Hương bên kia là từ đầu tới cuối truyện tới không sai một chữ.

Mặc Dương Kỳ cũng hoảng hốt, bởi vì trong lời uy hiếp của Đồng Bá Tuyệt Ưng có một câu như vậy —— ‘Đáng chết toàn bộ đều phải giết, bao gồm tộc trưởng của các người lúc trước hạ đặt dụ lệnh!’ hiển nhiên kế hoạch ban đầu cũng muốn giết chết nàng tộc trưởng này.

“May mắn có Mặc Dương Du quan hệ với gia tộc chúng ta, hần mới không làm việc quyết tuyệt.” Mặc Dương Kỳ nghĩ đến đây, trong mắt càng thêm lạnh như băng.

Nàng đã làm ra quyết định!

“Vì gia tộc có thể tiếp tục sinh tồn, ở lúc này, phải khiến Đông Bá Tuyết Ứng đại nhân hài lòng!” Mặc Dương Kỳ nói. Nàng hiện tại nhắc tới Đông Bá Tuyết Ứng, cũng ở phía sau thêm một cái ‘Đại nhân’, bày tỏ tôn kính.

“Đúng.”

“Phải khiến Đông Bá đại nhân hài lòng.” Các trưởng lão kia đều vội gật đầu.

“Trưởng lão hội lúc trước, ai đề nghị nghiêm trị Mặc Dương Du? Ai đề nghị để Mặc Dương Du gả ra?” Mặc Dương Kỳ nói.

Ba vị trưởng lão ở đây, hai vị trong đó đều nhìn về phía lão già âm lãnh kia.

Lão già âm lãnh biến sắc.

“Son trưởng lão, người cũng sống đủ lâu rồi, nên hy sinh cho gia tộc rồi.” Ánh mắt Mặc Dương Kỳ lạnh như băng nhìn hấn.

Lão già âm lãnh cắn răng, sắc mặt dữ tợn: “Đề nghị đem Mặc Dương Du gả ra ngoài, ta cũng chỉ là thuận miệng định ra cái tên, cái này... Hôn nữa cô ta trái tộc quy, đương nhiên phải nghiêm trị, ta...”

“Hả? Còn muốn phản kháng hay sao?” Trong mắt Mặc Dương Kỳ xuất hiện sát ý.

Đại gia tộc truyền thừa ngàn năm, dân cư gia tộc đã sinh sản lấy vạn để tính, ‘Mặc Dương Son’ trưởng lão nhất mạch này mặc dù toàn bộ một mạch đều hy sinh cũng là việc nhỏ.

“Mặc Dương Son, tuổi người không ít nữa, nhận ân huệ gia tộc, lúc này còn tham sống sợ chết?”

“Hừ, người đề nghị, người đưa ra nghiêm trị! Lúc này sao có thể tha cho người lùi bước?” Hai trưởng lão khác đều cả giận nói. Trưởng lão hội là có một đám trưởng lão, như Hứa Quang Thanh đại sư chính là trưởng lão khác họ. Chỉ là tổ trạch gia tộc chỉ ba người này, giết một trưởng lão đã tính là gì?

“Là ta sai.” Lão già âm lãnh cúi đầu.

“Người vì sao đề nghị để Mặc Dương Du gả đi, ai ở sau lưng nhờ người hỗ trợ? Phải ghi hết lại, chuyện này mặc kệ ngoài sáng trong tối, tất cả liên lụy tính kế, một người cũng không thể buông tha!” Mặc Dương Kỳ lạnh nhạt nói. Gia tộc lớn, nội đấu cũng lợi hại, nữ tử đích hệ gia tộc còn nhiều, vì sao cố tình là Mặc Dương Du bị lựa chọn? Sau lưng tự nhiên có một phen âm mưu.

“Sau khi bắt Mặc Dương Du Đông Bá Liệt, sau khi tính kế đôi vợ chồng này, từng thương tổn bọn họ, một người cũng không thể buông tha. Mặc kệ là kẻ hạ đạt mệnh lệnh, hay là kẻ thực thi!”

“Những cái này đều là cơ bản nhất.”

“Rốt cuộc như thế nào mới có thể bình ổn cường giả Siêu Phẩm phần nọ, mời các nguyên lão gia tộc bàn bạc, nhanh chóng cho ra một phương án.”

Mặc Dương Kỳ lập tức đứng dậy hạ lệnh, “Mau đi làm, những kẻ nên bắt, một người cũng không thể chạy thoát!”

...

Trong một khu vườn xa hoa, nam tử trung niên âm lãnh mặc trường bào đẹp đẽ quý giá đang thích ý ngồi, bên cạnh có một đám mỹ nhân hầu hạ hấn, bóc hoa quả đưa đến trong miệng hấn, xoa bóp cho hấn.

Hấn là Mặc Dương Thần Bạch! Đã vừa qua chín mươi, nhưng làm một Ngân Nguyệt kỵ sĩ sống đến một trăm sáu trăm bảy mươi tuổi rất bình thường, có một số có thể sống đến hai trăm tuổi. Từ tuổi thọ để tính... Hấn cũng không tính là già.

“Chủ nhân.” Một nam nhi nhỏ gầy chạy vào vườn, vội vàng hô, “Chủ nhân, chủ nhân, có đại sự rồi.”

“Vô liêm sỉ! Chuyện gì người thế mà dám xông vào, nếu không có việc quan trọng, cẩn thận mạng chó của người.” Trên mặt Mặc Dương Thần Bạch xuất hiện sát khí, đây là hậu hoa viên, là nơi hấn ở với một số nữ nhân, người hầu nam, nam hộ vệ bình thường đều tuyệt đối cấm tiến vào

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Gió Tanh Mưa Máu (2)

“Là xưởng luyện kim hồ Đông Hương bên kia truyền đến tin tức, nói Đông Bá Tuyết Ứng đã là sinh mệnh Siêu Phàm, đã cứu đi cha mẹ hắn. Hơn nữa hạ tối hậu thư cho Mặc Dương gia tộc chúng ta.” Thanh niên nhỏ gầy chính là chó săn của Mặc Dương Thần Bạch, chủ nhân xong đời, ngày lành của hắn con chó săn này cũng sẽ không còn, “Chủ nhân à, chúng ta mau nghĩ cách đi”

Mặc Dương Thần Bạch biến sắc: “Đông Bá Tuyết Ứng không phải đã chết rồi sao? Sao lại thành sinh mệnh Siêu Phàm? Tin tức sai rồi à?”

Ầm ầm ~~~

Bỗng trên bầu trời xuất hiện một tiếng nổ vang, một chiếc phi thuyền luyện kim màu đen trực tiếp xuất hiện ở trời cao, trên phi thuyền càng là một đám kỵ sĩ, pháp sư cường đại đứng, ánh mắt lạnh như băng quan sát Mặc Dương Thần Bạch bên dưới.

Mặc Dương Thần Bạch là một kẻ quan trọng nhất trong nhân vật lần này phải bắt, cũng là một kẻ thực lực mạnh nhất, phòng ngừa xảy ra ngoài ý muốn, tổ trạch bên kia trực tiếp xuất động phi thuyền luyện kim trực tiếp giết tới.

“Mặc Dương Thần Bạch, mau bó tay chịu trói!” Phía trên truyền đến tiếng quát.

...

Từ giữa trưa hôm nay bắt đầu, toàn bộ Mặc Dương gia tộc bắt đầu bắt giết gió tanh mưa máu, như đầu đảng tội ác Mặc Dương Thần Bạch ở đêm hôm đó trải qua thảm vận liên bị xử tử! Một số nguyên lão gia tộc, các nguyên lão này thực lực có lẽ yếu, nhưng ai cũng là người nhanh nhẹn, từng lập công lao cho gia tộc, được gia tộc nuôi, bình thường bày mưu tính kế cho gia tộc. Bọn họ cũng đang bàn bạc như thế nào mới có thể bình ổn lửa giận của một sinh mệnh Siêu Phàm

Dù sao cho dù sự tình lần này tạm thời qua đi, nếu Đông Bá Tuyết Ứng ghi hận trong lòng, chỉ sợ tương lai Mặc Dương gia tộc vẫn có ngày bị diệt.

Cho nên phải nghĩ ra cách bình ổn lửa giận!

Chạng vạng, mặt trời đã xuống núi, trời cũng dần dần tối.

Long Sơn lâu Tư An lâu chủ ở cửa thành một mực ngắm nhìn, nhìn chân trời chờ đợi.

“Ào!” Một luồng lửa sáng từ chân trời xa xa xuất hiện, theo đó dừng lại ở trên trời cao.

“Là linh chủ, bên cạnh là vợ chồng Đông Bá Liệt?” Tư An liếc một cái đã nhận ra ba bóng người giữa không trung.

Trên trời cao.

Đông Bá Tuyết Ứng cùng cha mẹ đều quan sát phía dưới.

“Hai mươi năm, đã trở lại.” Vợ chồng hai người Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du nhìn phía dưới, cảm xúc phập phồng.

“A, là linh chủ.”

“Linh chủ ở trên trời, bên cạnh... A, là lão linh chủ!”

Tuy đã qua hai mươi năm, nhưng rất nhiều binh sĩ người hầu ở lúc thành bảo thành lập đã có mặt, liếc một cái liền nhận ra Đông Bá Liệt cùng Mặc Dương Du, nhất thời toàn bộ thành bảo đều sôi trào hẳn lên.

“Phụ thân mẫu thân, chúng ta đi xuống đi.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Nhắm chừng Tông thúc Đồng thúc còn có Thanh Thạch rất nhanh sẽ tới.”

Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du cũng là gần quê hương tâm tình sốt ruột, khăn trương, hốt hoảng không hiểu.

Hồ.

Ba người đáp xuống chỗ cửa thành chính của thành bảo, cầu treo đã sớm buông xuống, cửa thành cũng luôn mở ra, ở cửa thành Tư An lâu chủ mang theo đám người Du Đồ luôn luôn ở đó chờ.

“Đông Bá, A Du!” Kèm theo thanh âm run rẩy kích động, Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch đều xuất hiện ở cửa thành, trong đó Tông Lăng, Đồng Tam kích động nhất.

“Chủ nhân.” Đồng Tam nhìn Mặc Dương Du tóc trắng như tuyết, sự nhân thú tộc cường tráng này cũng rơi nước mắt.

Tông Lăng, Đồng Tam đều xông lên, ôm lấy vợ chồng Đông Bá Liệt.

“A.” Tông Lăng rất nhanh đã kéo Thanh Thạch ở bên cạnh có chút rụt rè, “Đông Bá, A Du, đây là Thanh Thạch.”

“Tiểu Thạch Đầu?” Mặc Dương Du nhìn Thanh Thạch.

Lúc trước chia lìa, Đông Bá Tuyết Ưng đã tám tuổi, diện mạo hình dáng cũng không sai biệt lắm. Mà Thanh Thạch năm đó mới hai tuổi, bộ dáng biến hóa sau khi lớn lên lớn hơn nhiều. Mặc Dương Du cũng có chút không dám nhận.

Trong lòng Thanh Thạch cũng phức tạp, nhìn bộ dáng Tông thúc Đồng thúc và ca ca kích động vui sướng, nhưng hẳn đối với phụ thân mẫu thân thật sự không có ấn tượng gì nữa.

“Tiểu Thạch Đầu.” Mặc Dương Du đưa tay nắm lấy con trai, càng nhìn càng cảm thấy thân cận.

“Bộ dạng Thạch Đầu rất giống A Du.” Đông Bá Liệt cũng cười.

Cha mẹ và đệ đệ dần dần quen thuộc.

Đông Bá Tuyết Ưng ở bên cạnh nhìn mà tâm tình cũng vô cùng tốt, lúc này Tư An lâu chủ đi tới, thấp giọng nói: “Linh chủ.”

“Tư An lâu chủ.” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía hắn, cười nói, “Ngại quá, hơi trì hoãn chút hiện tại mới về.”

“Linh chủ một đi một về đã rất nhanh rồi, có một việc cần nói cho linh chủ.” Tư An lâu chủ nói, “Tổng lâu chủ Long Sơn lâu An Dương hành tĩnh ta Nghệ Hồng đại nhân ở buổi chiều đã tới, hắn ở bên kia.”

Tổng lâu chủ Long Sơn lâu An Dương hành tĩnh?

Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu nhìn, ở trong một đám người phía sau Tư An lâu chủ, đang có một nam tử gầy yếu cột tóc dài đơn giản, nam tử gầy yếu này mỉm cười nhìn Đông Bá Tuyết Ưng, đồng thời đi tới.

Hơi cảm ứng.

“Ngụy Siêu Phàm?” Đông Bá Tuyết Ưng làm ra phán đoán.

“Ra mặt Đông Bá đại nhân.” Nam tử gầy yếu cười nói, “Tại hạ Nghệ Hồng, phụ trách việc vật Long Sơn lâu An Dương hành tĩnh, thật ra cũng chính là chân chạy cho các vị Siêu Phàm đại nhân, về sau có chuyện gì cứ việc phân phó.”

Nghệ Hồng đặt tư thái rất thấp, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước bị nhốt sáu năm, cũng thường xuyên nói chuyện phiếm với sinh vật luyện kim Siêu Phàm hầu tử, tiểu điều. Cho nên rất rõ ở bất cứ một thời đại nào, trong thiên hạ đều sẽ có tổ chức đặc thù theo dõi thiên hạ cùng loại với ‘Long Sơn lâu’. Long Sơn đại đế thành lập đế quốc, như vậy tổ chức này tên là ‘Long Sơn lâu’.

Giống Hạ tộc trước kia cũng từng sinh ra ‘Liệt Hùng đại đế’, thống nhất thiên hạ thành lập đế quốc, khi đó tổ chức giám sát thiên hạ tên là ‘Liệt Hùng quán’.

Tên biến ảo, bản chất giống nhau!

Đều là giám sát thiên hạ, phục vụ cho các sinh mệnh Siêu Phàm.

Vị ‘Nghệ Hồng’ này có thể đảm nhiệm tổng đầu mục tình báo một hành tĩnh, địa vị tương đối đặc thù, như Đông Bá Tuyết Ưng làm sinh mệnh Siêu Phàm thật sự, cho dù giết chết một ngụy Siêu Phàm cũng chỉ là việc nhỏ! Nhưng nếu giết tổng đầu mục tình báo một hành tĩnh, vậy là đánh vào mặt ‘Long Sơn lâu’! Sẽ có không ít phiền toái, thậm chí còn phải bị áp giải đi Tân Hỏa thế giới chịu phạt!

“Nghệ Hồng lâu chủ đến rất nhanh.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, “Chúng ta vào trong ngồi xuống, thông thả tán gẫu.”

“Ta không vội, Đông Bá đại nhân ngươi bầu bạn cha mẹ trước?” Nghệ Hồng nói.

“Ha ha... Ta mấy ngày này đều sẽ ở nhà, cũng không vội ở một lúc này.” Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước cùng cha mẹ từ Đông Vực hành tĩnh Đặc Vũ quận bay về, trên đường cũng hàn huyên hồi lâu, hiện tại càng thêm thích hợp để cha mẹ cùng đệ đệ giao lưu nhiều một chút.

Hai người Đông Bá Tuyết Ưng, Nghệ Hồng liền đi vào trong thành bảo.

Rất nhanh ngồi xuống ở một cái đình hành lang, chung quanh không có người ngoài tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Thánh Cùng Bán Thần

“Ta được biết Đông Bá đại nhân ngời từ Hắc Phong uyên còn sống đi ra, cũng cả kinh. Hai mươi tám tuổi bước vào sinh mệnh Siêu Phàm, toàn bộ Long Sơn đế quốc hơn một ngàn năm thời gian cũng khó có một ai, một lần trước tiếp cận với Đông Bá đại nhân ngời, là Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch đại nhân của An Dương hành tinh chúng ta.” Nghệ Hồng nói, “Nhưng Trì Khâu Bạch đại nhân cũng là ba mươi một tuổi mới bước vào Siêu Phàm, so với ngời muộn hơn ba năm, nay Trì Khâu Bạch đại nhân là Siêu Phàm Thánh Bảng đệ nhất nhân tôn quý, tin tưởng Đông Bá đại nhân tương lai cũng có thể xếp vào Thánh Bảng.”

“Số một Thánh Bảng?” Đông Bá Tuyệt Ứng giật mình.

“Đông Bá đại nhân ngời có thể không quá hiểu biết, từ xưa tới nay, trong cường giả Siêu Phàm luôn có Thánh Bảng cùng Bán Thần bảng.” Nghệ Hồng giải thích, “Con đường cường giả Siêu Phàm tu hành, là chia làm Phi Thiên, Thánh Cấp, Bán Thần ba cảnh giới lớn này. Tuyệt đại đa số đều chỉ là Phi Thiên cấp, nếu có thể bước vào Thánh Cấp, có thể tính là nòng cốt Hạ tộc chúng ta, nếu trở thành Bán Thần, sẽ là tồn tại đỉnh cao nhất thật sự.”

“Thánh Bảng, tổng cộng ba mươi vị. Bao hàm nhân loại, ma thú, thậm chí dân bản xứ thế giới Siêu Phàm.”

“Bán Thần bảng, tổng cộng mười vị.”

Nghệ Hồng lật tay liền xuất hiện hai quyển dày, “Đây là hai bảng, là Tân Hóa thế giới định ra.”

Đông Bá Tuyệt Ứng tiếp nhận.

Hắn sớm đã biết có Thánh Bảng cùng Bán Thần bảng, cái này cũng là vì khích lệ các Siêu Phàm đi xa hơn trên con đường tu hành! Chỉ là Đông Bá Tuyệt Ứng không ngờ... Trì Khâu Bạch thế mà sẽ là số một Thánh Bảng!

Phải biết sinh linh nhân loại, ma thú, dân bản xứ thế giới Siêu Phàm đều sẽ được đặt vào, thiên phú thân thể của ma thú rất cao, dựa theo lúc trước hiểu biết, tuyệt đại đa số thời điểm, đều là cường giả ma thú nhất tộc được coi là hạng nhất Thánh Bảng!

Đông Bá Tuyệt Ứng nhìn kỹ bảng.

“Thánh Bảng đệ nhất: Trường Phong kỵ sĩ ‘Trì Khâu Bạch’, trưởng lão Thủy Nguyên đạo quan, lấy vạn vật phong ảo diệu bắt đầu, nắm giữ ‘Không gian thiết cát (cắt không gian) chân ý’, lúc di động khó phân biệt tung tích của hắn, nháy mắt có thể xuất hiện ở các nơi, chân ý ‘cắt không gian’, trong Thánh Cấp tất cả đều không thể chống lại. Chiến tích chủ yếu: từng chính diện đánh bại Bán Thần ‘Quý Thần kỵ sĩ’ Phong Đông, đánh chết Bán Thần dân bản xứ ‘Phong Hồng vương’.”

“Hạng hai Thánh Bảng: Bồi Lỗ linh chủ, ma thú nhất tộc, lấy vạn vật chi thủy ảo diệu bắt đầu, nắm giữ ‘Bất tử chân ý’, thân thể mạnh mẽ, mặc dù bị thương nặng cũng có thể nhảy mất khôi phục, cận chiến cực kỳ đáng sợ. Chiến tích chủ yếu: đánh nhau cùng Trì Khâu Bạch một canh giờ mới bị thua, được Bán Thần Vu thần điện cứu đi.”

“Hạng ba Thánh Bảng: Huyết Ma thần, lãnh tụ tối cao thế giới Siêu Phàm loại nhỏ ‘Huyết Ma giới’, ở trong Huyết Ma giới, mượn dùng uy lực thế giới thêm vào, đến nay chưa ai có thể đánh bại.”

“Hạng bốn Thánh Bảng..”

Xem kỹ từng kẻ một.

Đông Bá Tuyệt Ứng xem mà than thở vạn phần.

Năm hạng đầu Thánh Bảng, chỉ có một nhân loại! Chính là Trì Khâu Bạch! Chủ yếu là nhân loại ở thiên phú thân thể các phương diện quá yếu.

Nhưng từ thứ sáu đến thứ mười, lại là có bốn vị là nhân loại.

Thứ mười một đến thứ ba mươi, có mười lăm vị là nhân loại.

“Thánh Bảng ba mươi vị, trong đó hai mươi vị là nhân loại chúng ta, năm vị là ma thú nhất tộc, còn có năm vị là dân bản xứ thế giới Siêu Phàm.” Nghệ Hồng lâu chủ nói, “Có thể vào Thánh Bảng, đều là rất xuất sắc, đều là có hy vọng tiến lên Bán Thần. Đặc biệt Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch... Hắn là thiên tài chói mắt nhất một thời đại này của chúng ta, hắn nắm giữ chính là chân ý cắt không gian cực kỳ đáng sợ, hơn nữa hắn hiện tại mới hơn ba trăm tuổi, hầu như xác định vững chắc có thể bước vào Bán Thần! Có lẽ tương lai có hi vọng trở thành Bán Thần mạnh nhất, đứng đầu Bán Thần bảng.”

Đông Bá Tuyệt Ứng lại nhìn về phía một phần quyển khác.

Đây là Bán Thần bảng.

Phải biết rằng thần linh ở nhân gian nhiều nhất dừng lại vạn năm thời gian, vạn năm thời gian vừa đến sẽ bị thế giới vật chất bài xích ra ngoài! Mà Long Sơn đế quốc lập nước cho tới bây giờ hơn chín ngàn năm, thời điểm Long Sơn đại đế trở thành thần linh cũng đã qua ngàn tuổi, thành lập đế quốc lại lâu như vậy, hiển nhiên Long Sơn đại đế đã bị ép rời khỏi thế giới vật chất.

Toàn bộ thiên hạ hiện nay, không có thần linh! Bán Thần đã là mạnh nhất.

“Trên đây là mười vị tồn tại cường đại nhất toàn bộ thiên hạ.” Nghệ Hồng ở bên cạnh nói.

Đồng Bá Tuyết Ứng quan sát Bán Thần trường quyền.

“Hạng nhất Bán Thần bảng: Hắc Bạch thần sơn son chủ ‘Hạ Nguyên’, cảnh giới Bán Thần đỉnh phong, cô động ra ‘Bản tôn thần tâm’.”

“Hạng hai Bán Thần bảng: Hỏa Ma đại đế, thủ lĩnh tối cao Hỏa Ma thế giới, cô động ra ‘Bản tôn thần tâm’.”

“Hạng ba Bán Thần bảng: Vu thần điện đại trưởng lão Áo Lan, nắm giữ ‘Sinh mệnh chân ý’.”

“Hạng bốn Bán Thần bảng..”

Rất nhanh lần lượt xem từng cái.

Bán Thần bảng tổng cộng có mười vị, trong đó có bốn vị ngưng luyện ra ‘Bản tôn thần tâm’.

Nghệ Hồng ở bên cạnh nói: “Hạ sơn chủ là thiên hạ đệ nhất cao thủ, Bán Thần mạnh nhất, thực lực cao thâm khó lường, đến nay chưa gặp được địch thủ. Mà Hỏa Ma đại đế... bình thường đều là ở trong Hỏa Ma thế giới của hắn, nhiều nhất phân thân lên vào thế giới nhân loại, không đáng lo. Ngược lại là vị Vu thần điện đại trưởng lão này, hắn mới là kẻ địch đáng sợ nhất của nhân loại chúng ta.”

“Đáng sợ nhất?” Đồng Bá Tuyết Ứng ngăn ra.

“Đúng, hắn tuy chưa ngưng luyện ra bản tôn thần tâm, chỉ nắm giữ là ‘Chân ý’! Nhưng hắn nắm giữ chính là ‘Sinh mệnh chân ý’, hắn có thể đem ma thú biến hóa thành thành nhân loại, đó là thân thể nhân loại thật sự, cần bản nhìn không ra chút sơ hở!” Nghệ Hồng cảm khái, “Vu thần điện, có nhiều như vậy lên vào thăm thâu nhân loại chúng ta, ngọn nguồn chính là vị đại trưởng lão này.”

“Uy hiếp của hắn quá lớn, nhân loại chúng ta luôn muốn giết chết vị Vu thần điện đại trưởng lão này, nhưng hắn hành tung khó dò, hơn nữa nắm giữ sinh mệnh chân ý, đến nay cũng chưa thể giết chết.” Trong mắt Nghệ Hồng cũng có sự không cam lòng, lập tức cười, “Đương nhiên cái này đối với chúng ta quá xa xôi, hắn tốt xấu cũng là tồn tại hạng ba trong thiên hạ, vẫn là để cho các Bán Thần kia đi phiền não đi.”

Dưới đỉnh.

Nước trà tỏa ra hơi nóng, Đồng Bá Tuyết Ứng cười: “Từ khi nhân loại cùng ma thú nhất tộc sinh ra tới nay, Hạ tộc chúng ta trong lịch sử cũng có thần sinh ra, ma thú nhất tộc ở trong lịch sử dài lâu chỉ sợ cũng có kẻ kinh tài tuyệt diệu, nhưng ai cũng chưa thể đem ai hoàn toàn diệt sạch! Nhân loại và ma thú nhất tộc tranh đấu, muốn nhọc một lần sương cả đời, quá khó khăn quá khó khăn.”

“Ha ha, đúng.” Nghệ Hồng nở nụ cười, “Đồng Bá đại nhân nói đúng, ở trong lịch sử ma thú nhất tộc cũng có rất nhiều kẻ khiến chúng ta ăn đau khổ lớn, Vu thần điện đại trưởng lão chẳng qua là đối thủ khó cuốn nhất của thời đại này mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 94: Sáu Đại Tổ Chức Siêu Phàm

“Hò thẹn, kéo đi quá xa rồi, các Bán Thần tuổi thọ dài đằng đẳng, mỗi người càng nhiều là theo đuổi trở thành thần, đạt được tuổi thọ thật sự vô tận!” Nghệ Hồng nói, “Đúng rồi, Bán Thần bảng này chỉ là Tân Hóa thế giới chúng ta định ra, cũng không thể nói tuyệt đối chính xác! Những Bán Thần kia một đám tiềm tu theo đuổi thành thần, nói không chừng ngày nào đó toát ra Bán Thần, triển lộ ra thực lực vô địch.”

Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hắn cũng sớm biết điểm ấy, các Bán Thần khát vọng nhất vẫn là thành thần! Dù sao tuổi thọ Bán Thần cũng chỉ ba ngàn năm! Thần linh, mới chính thức tuổi thọ vô hạn.

“Kế tiếp nói chính sự!” Nghệ Hồng nói, “Nhân loại chúng ta bên này, có sáu đại tổ chức Siêu Phàm cùng với một cái Ma Thần hội ẩn nấp trong bóng đêm!”

“Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, phân biệt là Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán, Hắc Bạch thần sơn, Vân Vụ thành, Thủy Nguyên đạo quan cùng với Hải Thần cung.” Nghệ Hồng giới thiệu, “Sáu đại tổ chức Siêu Phàm này đại biểu cho chính đạo, bảo vệ toàn bộ Hạ tộc, để Hạ tộc chúng ta có thể không ngừng truyền thừa kéo dài! Nhưng chung quy vẫn có một số Siêu Phàm... Bọn họ càng thêm ích kỷ! Bọn họ không để ý phạm nhân, thậm chí không để ý thân tộc của mình! Bọn họ chỉ để ý bản thân, cho nên bọn họ bị ma thần dụ hoặc... Vì bảo vật, vì lực lượng cường đại, bọn họ đầu phục ma thần, hình thành Ma Thần hội!”

Đồng Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Ích kỷ?

Quá bình thường. Các Siêu Phàm ở trên bản chất sinh mệnh đã bao trùm ở trên phàm nhân, hơn nữa con đường tu hành mục tiêu là thành thần! Cộng thêm bọn họ tuổi thọ dài lâu, vừa mới bắt đầu rất nhiều Siêu Phàm đối với phàm nhân, đối với một số thân tộc còn có cảm tình, nhưng dần dần, cha mẹ đứa nhỏ các chí thân của bọn họ dần dần già đi chết đi, qua mấy trăm năm, bọn họ quyến luyến đối với gia tộc mình cũng sẽ không quá sâu.

Thậm chí có một số dứt khoát tự đi một mình.

Ví dụ như kẹt ở Phi Thiên cấp đỉnh phong, hoặc là kẹt ở Thánh Cấp đỉnh phong! Vì tìm kiếm nhiều tài nguyên đột phá hơn, lại hoặc là vì lực lượng mạnh hơn, đầu nhập vào ‘Ma Thần hội’ cũng có không ít! Sau lưng Ma Thần hội là một vị ma thần phi thường cường đại, hần phi thường chịu đựng lượng lớn bảo vật tìm cách đưa đến một thế giới này, dự đồ càng nhiều Siêu Phàm hơn.

“Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, Ma Thần hội, đây là thế lực Siêu Phàm chủ yếu trong nhân loại. Về phần một số thế lực tà thần ma thần bình thường cùng với một số tổ chức Siêu Phàm loại nhỏ, đều không đáng giá nhắc tới, bọn họ căn bản không có tư cách đến mời Đông Bá đại nhân ngài!”

“Lần này đến mời Đông Bá đại nhân, chính là sáu đại tổ chức Siêu Phàm cùng Ma Thần hội, Ma Thần hội chỉ sợ sẽ âm thầm liên hệ, Đông Bá đại nhân tuyệt đối đừng tự lầm lỡ.” Nghệ Hồng vội khuyên. Thiên tài yêu nghiệt hai mươi tám tuổi đã bước vào Siêu Phàm, nếu bị Ma Thần hội lôi kéo, đối với toàn bộ sáu đại tổ chức Siêu Phàm cũng là sự sỉ nhục rất lớn.

“Yên tâm, Ma Thần hội mỗi người kêu đánh, ta lại có người thân ràng buộc, không có khả năng vào Ma Thần hội.” Đông Bá Tuyệt Ứng nói.

Nghệ Hồng cười: “Vậy ta sẽ đơn giản nói về sáu đại tổ chức Siêu Phàm.”

“Đại Địa thần điện, tín ngưỡng là một vị thần linh phi thường cường đại, ở thần giới nghe nói địa vị cũng cực cao cực cao, dưới trướng có rất nhiều thần linh tùy tùng, là duy nhất của toàn bộ thế giới Hạ tộc chúng ta có tư cách truyền bá tín ngưỡng. Kẻ khác dám truyền bá tín ngưỡng, đều là tà thần ma thần!”

“Lưng tựa đại thụ hưởng bóng mát, Đại Địa thần điện cho chỗ tốt cũng sẽ rất nhiều, một khi gia nhập, càng có rất nhiều pháp môn bí ẩn, là tổ chức Siêu Phàm khác đều không có, Siêu Phàm trong Đại Địa thần điện... Cũng chỉ Siêu Phàm của Huyết Nhận tửu quán có thể so sánh, chính thể so với bốn đại tổ chức Siêu Phàm khác mạnh hơn một mảng lớn!”

“Huyết Nhận tửu quán, sau lưng cũng là một vị thần linh rất giỏi, may mắn vị tồn tại vì đại đó không để ý tín ngưỡng, nếu không đấu với Đại Địa thần điện ai thắng ai thua còn khó nói! Các Siêu Phàm của Huyết Nhận tửu quán đều am hiểu giết chóc.”

“Hai đại tổ chức Siêu Phàm kể trên, đều là tổ chức dựa vào thần linh cường đại! Một khi gia nhập, ưu điểm là tài nguyên nhiều hơn, cũng có một số pháp môn cường đại bí ẩn bên ngoài không học được! Nhưng khuyết điểm chính là, quy củ trói buộc nhiều một chút.”

“Bốn đại tổ chức Siêu Phàm còn lại, Hắc Bạch thần sơn, Vân Vụ thành, Thủy Nguyên đạo quan, Hải Thần cung, đây là tổ chức các đời cường giả Hạ tộc chúng ta thành lập, cuối cùng trở hết tài năng, chúng nó cũng thâm căn cố đế, truyền thừa năm tháng dài lâu, bởi vì không cần tín ngưỡng thần linh nào, bốn tổ chức lớn càng thêm tự do, không có gì trói buộc.”

“Đồng thời bốn đại tổ chức Siêu Phàm cũng xác định địa bàn.”

“Năm hành tinh phương bắc, thuộc Thủy Nguyên đạo quan chưởng quản.”

“Sáu hành tinh trung bộ, thuộc Hắc Bạch thần sơn chưởng quản.”

“Bốn hành tinh nam bộ thuộc Vân Vụ thành chưởng quản, tuy chỉ bốn hành tinh, nhưng nam bộ mưa thuận gió hoà nhiều đồng bằng, dân cư cũng rất nhiều.”

“Bốn hành tinh hải ngoại bao gồm tất cả hải vực, trên danh nghĩa tất cả đều thuộc Hải Thần cung quản! Nhưng hải vực diện tích quá lớn, so với diện tích đất liền lớn rất nhiều, Hải Thần cung cũng không thể hoàn toàn quản được, cho nên một số tổ chức Siêu Phàm loại nhỏ đều lập cơ nghiệp ở hải ngoại.”

Nghệ Hồng cười nói, “An Dương hành tinh chúng ta thuộc về một trong năm hành tinh phương bắc! Như chúng ta nơi này cấp Xung Hào lợi hại chút, trừ Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán khẳng định sẽ mời, trong bốn đại tổ chức Siêu Phàm cũng chỉ Thủy Nguyên đạo quan sẽ mời.”

“Nhưng Đông Bá đại nhân ngài khác.”

“Ngươi là Siêu Phàm, lại không thuộc về bất cứ một nhà nào, hơn nữa lại trẻ tuổi như thế... Cho nên các đại tổ chức Siêu Phàm đều sẽ thành tâm mời ngài!”

“Đúng rồi, Đông Bá đại nhân ngài trở thành Siêu Phàm, như vậy Nghi Thủy thành sẽ tự động trở thành lãnh địa của Đông Bá gia tộc ngài!” Nghệ Hồng nói, “Nếu Đông Bá đại nhân ngài gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, như vậy toàn bộ quận Thanh Hà âm thầm cũng sẽ thuộc Đông Bá gia tộc ngài cai quản. Nếu không gia nhập Thủy Nguyên đạo quan... Như vậy Đông Bá gia tộc sẽ rất khó nhúng tay vào quận Thanh Hà.”

Đông Bá Tuyệt Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn biết một điểm này.

Các Siêu Phàm là có được đặc quyền.

Phi Thiên cấp, Thánh Cấp, gia tộc đều trực tiếp đạt được lãnh địa phạm vi một huyện thành! Đây là lãnh địa của nhà bọn họ, tuyệt đối không chể.

Bán Thân, càng có thể nhận được lãnh địa một quận!

Mà trong bóng tối, gia tộc các Siêu Phàm càng có thể khống chế càng nhiều khu vực hơn, ví dụ như Thủy Nguyên đạo quan bởi vì chấp chương năm hành tinh phương bắc, như vậy quyền lực của các Siêu Phàm Thủy Nguyên đạo quan ở năm hành tinh phương bắc sẽ phi thường lớn, Đông Bá Tuyết Ưng chỉ cần gia nhập, các loại chức quan từ trên xuống dưới của quận Thanh Hà trừ Long Sơn lâu, hẳn đều có thể lập tức sai người đi đảm nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Cao Thủ Thánh Cấp (1)

Trừ trên danh nghĩa vẫn thuộc về đế quốc, nhưng âm thầm đó là tuyệt đối khống chế. Thậm chí sức lan tỏa của gia tộc cường giả Siêu Phàm còn hướng quận chung quanh lan đến!

Cần biết ngay cả Tư gia, chỉ dựa vào một Tư Lương Hồng, đã mơ hồ nắm giữ toàn bộ quận Thanh Hà.

Càng đừng nói gia tộc sinh mệnh Siêu Phàm cường đại thật sự!

Về phần hoàng tộc?

Không có Long Sơn đại đế, hoàng tộc căn bản không thể so sánh với sáu đại tổ chức Siêu Phàm thâm căn cố đế, nay chỉ là cái bộ dáng mà thôi.

“Nên nói đều nói rồi, Đông Bá đại nhân người cân nhắc kỹ, rốt cuộc nên lựa chọn gia nhập một phe nào.” Nghê Hồng cười nói, “Thật ra gia tộc khống chế lãnh địa nhỏ một chút cũng không có gì, đối với Siêu Phàm mà nói, thực lực bản thân mới càng quan trọng.”

“Ta sẽ cân nhắc.” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

“Vậy ta cáo từ. Đúng rồi, Đông Bá gia tộc đảm nhận tước vị hầu tước đầu tiên cho ai?” Nghê Hồng hỏi.

“Cha ta.” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

Gia tộc Siêu Phàm bình thường có thể thừa kế hầu tước, nhưng thừa kế ngàn năm, ngàn năm sau sẽ giáng làm bá tước.

Nếu là bước vào Bán Thân, có thể thừa kế công tước, duy trì năm ngàn năm.

Nếu trở thành thần linh, sáu đại tổ chức Siêu Phàm đều tạm thời cúi đầu thần phục, có thể trở thành hoàng đế trong thiên hạ, gia tộc bản thân trở thành hoàng tộc... Có thể một mực truyền thừa, cho đến vị thần linh tiếp theo sinh ra, thân phận hoàng tộc mới có thể bị cướp đoạt.

...

Nghê Hồng và Đông Bá Tuyết Ưng hàn huyên gần một canh giờ, hai người cũng đơn giản ăn uống chút, Nghê Hồng liền tạm thời ở lại trong thành bảo.

Đêm đó, Đông Bá Tuyết Ưng lại đi bầu bạn cha mẹ, đệ đệ bọn họ.

Người một nhà rất náo nhiệt, nhưng nay nhân khẩu Đông Bá gia tộc vẫn quá ít, cho dù khống chế lãnh địa lớn nữa, cũng dễ cho người ngoài đến quản.

“Hô ~~~~”

Đêm khuya, gió đang thổi.

Đông Bá Tuyết Ưng nằm ở trên giường đã bắt đầu đi vào giấc ngủ, tâm tình hẳn rất tốt.

Bỗng hán mở mắt ra.

“Há?” Đông Bá Tuyết Ưng nhú mày, liền mặc áo ngủ rộng đi đến trên hành lang, bóng người chỉ lóe lên hai lần, đã rời Tuyết Thạch thành bảo, tới trên một đỉnh núi ngoài thành bảo.

Trên đỉnh núi, trên một tảng đá trụi lù một nam tử đang ngồi, nam tử này tóc bên trái cạo sạch toàn bộ, phía bên phải buông xuống.

Hắn chỉ ngồi như vậy, mí mắt sụp, trong tay còn cầm một thanh đao chậm rãi mài tảng đá, tuy mí mắt sụp... Nhưng hắn có thể rõ ràng cảm ứng được một khí tức đang tới gần, trong khí tức đó có Siêu Phàm đầu khí sắc bén, cùng với khí tức thân thể càng thêm mệnh mông.

“Đồng Bá Tuyết Ưng, không ngờ ngươi vừa bước vào Siêu Phàm, cường độ thân thể có thể đạt tới Phi Thiên cấp trung kỳ, lúc ngươi ở phạm nhân đã thức tỉnh thái cổ huyết mạch?” Nam tử cạo trọc một nửa này dừng mài đao, ngẩng đầu nhìn về phía Đồng Bá Tuyết Ưng, mũi nhọn trong mắt hắn, khiến Đồng Bá Tuyết Ưng cũng tim đập nhanh kiêu kỳ, đó là một đối thủ cực kỳ đáng sợ.

Ở trong cảm ứng của Đồng Bá Tuyết Ưng, nam tử trọc một nửa trước mắt ngồi xổm trên tảng đá lớn mài đao khí tức mơ hồ, khó có thể phán định chuẩn xác thực lực của hắn.

Như lúc trước cảm ứng tổng lâu chủ Long Sơn lâu An Dương hành tinh ‘Nghệ Hồng’, Đồng Bá Tuyết Ưng lại có thể rõ ràng cảm ứng được khí tức thân thể cùng với khí tức đầu khí của đối phương, kết luận đối phương chỉ là một ngụy Siêu Phàm! Nhưng nam tử trọc một nửa này... Minh cảm ứng cũng mơ hồ như thế, hiển nhiên chênh lệch đôi bên quá lớn. Trái lại, đối phương thể mà cảm ứng được rõ ràng khí tức thân thể cùng đầu khí của mình.

“Đúng, là đã thức tỉnh thái cổ huyết mạch.” Đồng Bá Tuyết Ưng cũng không giấu diếm, đối với Siêu Phàm mà nói, khi phạm nhân thức tỉnh thái cổ huyết mạch chỉ là một chuyện nhỏ.

“Ta nói mà, khó trách ngươi vừa bước vào Siêu Phàm, thân thể đã mạnh như vậy.” Khóe miệng nam tử trọc một nửa nhếch lên.

Thân thể Siêu Phàm hóa, sẽ làm thân thể có lộ xác về bản chất.

Như những cấp Xung Hào bình thường, thân thể rất nhỏ yếu, càng nhiều dựa vào là đầu khí! Nhưng một khi cửu tử nhất sinh cải tạo thành công thành ‘Ngụy Siêu Phàm’, sau khi thân thể Siêu Phàm hóa, đầu khí không thay đổi, nhưng lực lượng thân thể lại có thể đạt tới cấp độ top năm trăm Long Sơn bảng!

Mà Đồng Bá Tuyết Ưng ở trước khi đột phá, thân thể hắn dưới tình huống bình thường có thể đạt tới cấp độ top một hai trăm Long Sơn bảng, đợi thân thể Siêu Phàm hóa, thân thể xảy ra lộ xác, nay đơn thuần lực lượng thân thể quả thực đạt tới giai đoạn ‘Phi Thiên cấp trung kỳ’, một khi lực lượng huyết mạch bùng nổ càng miễn cưỡng đạt tới Phi Thiên cấp đỉnh phong.

Phi Thiên cấp, chia sơ kỳ, trung kỳ cùng với đỉnh phong!

“Một loại huyết mạch nào?” Mắt nam tử trọc nửa đầu tỏa sáng, “Có thể thao túng thiên địa lực? Hay là không gian, hay là...”

“Chỉ là lực lượng bùng nổ bình thường.” Đồng Bá Tuyết Ưng lắc đầu.

“Đáng tiếc đáng tiếc, thật là đáng tiếc, nếu là thao túng thiên địa lực lượng, hoặc là loại không gian, thậm chí bắt từ thân linh tinh, con đường Siêu Phàm của ngươi về sau sẽ thoải mái hơn nhiều.” Nam tử trọc nửa đầu nhẹ nhàng lắc đầu.

Đồng Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Hắn rất rõ.

Muốn thái cổ huyết mạch lần thứ hai thức tỉnh hầu như không hy vọng! Cho nên lực lượng thân thể hắn hầu như đã đến đỉnh, cho dù tu luyện thành Thánh Cấp thậm chí Bán Thần, lực lượng thân thể hắn cũng sẽ không có gì biến hóa. Nhiều nhất dựa vào một số tài nguyên bảo vật, mạnh mẽ khiến lực lượng thân thể nâng lên chút, nhưng loại biên độ tăng lên này là phi thường nhỏ. Có thể miễn cưỡng bước vào Thánh Cấp sơ kỳ, cái giá cần trả cũng có thể khiến Bán Thần đau lòng!

Mà phương diện đầu khí, theo thời gian, hắn rất dễ dàng có thể tu hành đến Phi Thiên cấp đỉnh phong! Cộng thêm đầu khí bí thuật bùng nổ, tuyệt đối có thể vượt qua lực lượng thân thể của mình. Cho nên càng về sau, đầu khí sẽ bỏ lại lực lượng thân thể xa xa.

Thái cổ huyết mạch, có kẻ thức tỉnh, có thể thao túng băng sương, có thể thao túng hỏa diễm, có thể thao túng lôi điện...

Như vậy sau khi trở thành Siêu Phàm, những kẻ thao túng băng sương, nắm giữ đối với lực lượng băng sương sẽ càng thêm tự nhiên rõ ràng, lúc tìm hiểu vạn vật ảo diệu tương đối thoải mái hơn nhiều.

Về phần thức tỉnh huyết mạch loại không gian, thì càng thêm nghịch thiên! Ở giai đoạn Phi Thiên cấp, có lẽ có thể đủ thuần di! Đây là tuyệt đại đa số Thánh Cấp cường giả cũng không làm được.

Mà Đồng Bá Tuyết Ưng lại chỉ là lực lượng bùng nổ, không có trợ giúp đối với vạn vật ảo diệu! Đối với thực lực tương lai cũng không có trợ giúp gì, quả thực rất đáng tiếc.

“Còn tưởng ngươi thức tỉnh thái cổ huyết mạch đặc thù nào đó, càng thêm yêu nghiệt. Đáng tiếc...” Nam tử trọc nửa đầu lập tức nhếch miệng cười, “Mặc kệ, tiếp ta trước mấy chiêu.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Cao Thủ Thánh Cấp (2)

Soạt.

Nam tử trọc nửa đầu nháy mắt động.

Đồng Bá Tuyết Ứng cũng không ngờ đối phương nói đánh là đánh, lập tức thân hình bạo lui, liên tục hô: “Dừng tay.”

Hắn không muốn đánh nhau.

Bởi vì hắn đến bây giờ cũng chưa biết thân phận đối phương, sáu đại tổ chức Siêu Phàm chính là chính đạo, che chở toàn bộ Hạ tộc, cho nên nội bộ là khá đoàn kết, mặc dù một số cạnh tranh cũng rất ít chiến đấu sinh tử. Dù sao Tân Hỏa thế giới đã sớm định ra quy củ—— các Siêu Phàm, cấm tự giết lẫn nhau! Nếu giết, sẽ lọt vào điều tra, căn cứ điều tra làm ra phán quyết xử phạt! Nghiêm trọng thậm chí trực tiếp xử tử!

Đương nhiên quy củ này, đối với Ma Thần hội, Vu thần điện, dân bản xứ thế giới Siêu Phàm là không thích hợp.

Nếu nam tử trước mắt này là sáu đại tổ chức Siêu Phàm, hắn là sẽ không đối với mình như thế nào. Mà nếu là Ma Thần hội, Vu thần điện thì sao? Là rất có thể xử lý mình! Đương nhiên dựa theo đạo lý, Ma Thần hội Vu thần điện cho dù có thám tử, cũng không đến mức đến còn nhanh hơn so với sáu đại tổ chức siêu cấp!

“Ngươi đi nổi sao?” Nam tử trọc nửa đầu hóa thành một ảo ảnh, chặn lại cuốn lấy Đồng Bá Tuyết Ứng, sau đó một ánh sáng màu đen bỏ tới.

“Đao thật nhanh.”

Dưới chân Đồng Bá Tuyết Ứng điểm một cái bạo lui, trong tay xuất hiện Phi Tuyết thần thương, Siêu Phàm đấu khí hoàn toàn rót vào trường thương.

Hô!

Trường thương hất lên một cái, đón hướng ánh đao màu đen kia, nhưng ánh đao màu đen chỉ tùy ý biến đổi hướng đã né tránh một thương này của Đồng Bá Tuyết Ứng.

“Rầm ~~~” nhưng Phi Tuyết thần thương cũng theo đó biến hóa, bản thân trường thương cũng cuộn một cái, đơn giản xoay một cái lại hoàn toàn bao phủ mảng lớn phạm vi phía trước, chung quanh trường thương cũng có dòng nước xoay tròn, ánh đao màu đen căn bản tránh cũng không thể tránh, xẹt một tiếng, va chạm với cán trường thương của Đồng Bá Tuyết Ứng, một luồng lực quỷ dị khiến trường thương của Đồng Bá Tuyết Ứng cũng dừng một chút, đoản đao nhất thời đột phá trường thương phòng ngự, lập tức cận thân chiến đấu.

Sắc mặt Đồng Bá Tuyết Ứng nhất thời thay đổi.

“Khải!”

Đồng Bá Tuyết Ứng ngay cả lực lượng huyết mạch cũng bùng nổ, trường thương trong tay đột nhiên hướng bên cạnh quét ngang ra, trên trường thương cũng xuất hiện lửa nóng rực, tốc độ hung mãnh vô cùng, hơn nữa trường thương đủ dài phạm vi quét ngang rộng, nam tử trọc nửa đầu kia cũng chỉ có thể khê điểm dưới chân nhẹ nhàng lui lại. Mũi trường thương từ trước người hắn gào thét bay qua, một cú quét toàn lực này hoàn toàn quét ở chỗ trống.

“Ầm ầm ầm ~~~” Đồng Bá Tuyết Ứng toàn lực quét ngang trường thương một lần này, nghiền ép không khí hình thành sóng xung kích hướng bên cạnh ầm ầm lao đi, nơi đi qua, núi đá sụp đổ, đại thụ gãy, trực tiếp quét ra khu vực bị phá hủy dài hơn hai mươi thước. Đây chỉ là dư âm lan ra mà thôi!

“Ồ, thế mà có thể ngăn được ta, có chút ý tứ.” Thanh âm nam tử trọc nửa đầu quanh quẩn ở giữa không trung.

Hồ.

Bóng người lẩn khuất bay đi, Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cảm giác được bóng người đối phương mơ hồ, nháy mắt lại lần nữa ép thẳng tới.

Đồng Bá Tuyết Ứng không có lựa chọn chỉ có thể xoay trường thương, hình thành sóng nước lốc xoáy thật lớn trước người, giống như tấm khiên thật lớn đi ngăn cản kẻ địch.

“Xẹt ~” giống với lần trước, đao va chạm ở trên cán thương, khiến trường thương tạm dừng.

Nhưng chỗ khác của một lần này lại là... Đao thế mà dính ở trên cán thương, khiến Đồng Bá Tuyết Ứng phát lực cũng khó chịu.

Ào.

Dán cán thương, theo cán thương lưỡi đao trực tiếp cắt về phía Đồng Bá Tuyết Ứng.

Đồng Bá Tuyết Ứng bị ép nháy mắt buông tay, buông Phi Tuyết thần thương, đồng thời xoay người né tránh lưỡi đao kia tập kích. Nhưng ở cùng lúc xoay người, trong hai tay Đồng Bá Tuyết Ứng đều xuất hiện một phi tiêu hình thoi, xoát xoát xoát... Rợp trời rợp đất, các phi tiêu ở dưới lực lượng của Đồng Bá Tuyết Ứng bùng nổ tất cả đều ném đi, ném phi tiêu khoảng cách gần như thế, nam tử trực nửa đầu kia cũng có chút ngạc nhiên bất đắc dĩ bạo lui, đồng thời ánh đao màu đen xoay một cái, đỡ phi tiêu công kích đến trước mặt hắn.

Đồng Bá Tuyết Ứng nhân cơ hội tóm lấy trường thương, cầm về trong tay.

“Tiểu tử ngươi còn ném phi tiêu?” Nam tử trực nửa đầu bất đắc dĩ, “Xem ra áp chế thực lực muốn đánh bại ngươi vẫn có chút khó khăn, sợ là phải mười chiêu tám chiêu nữa.”

“So sánh với tiền bối, Đồng Bá Tuyết Ứng còn kém xa.”

Đồng Bá Tuyết Ứng nói.

Vừa rồi giao thủ, lực lượng của đối phương thật ra so với hắn còn yếu hơn, trừ ngay từ đầu cuốn lấy hắn bạo phát tốc độ, thời điểm khác ngay cả tốc độ cũng áp chế khá chậm, chỉ là thân hình quý dị khó lường, trên cảnh giới đối phương cao hơn nhiều lắm, mới có thể khiến mình cảm thấy chênh lệch như vậy.

“Ta cũng tu hành hơn tám trăm năm rồi, cũng Thánh Cấp đỉnh phong rồi, nếu cũng như ngươi, không phải quá mất mặt?” Nam tử trực nửa đầu bĩu môi nói, “Không ngờ tiểu tử ngươi chẳng những nắm giữ vạn vật hóa ảo diệu, thế mà lại nắm giữ vạn vật thủy ảo diệu, hơn nữa tựa như giữa nước lửa cũng có chút liên hệ...”

Đồng Bá Tuyết Ứng có chút than thở.

Loại lão gia hỏa này, nhân lực lợi hại.

“Ngươi mới hai mươi tám tuổi, thủy hỏa có thể bù trừ nhau, nói không chừng tương lai có thể nắm giữ thủy hỏa chân ý!” Nam tử trực nửa đầu khẽ lật tay, lấy ra một trang giấy, tùy ý ném một cái, trang giấy như lưỡi đao xẹt qua hư không, Đồng Bá Tuyết Ứng đưa tay đón.

“Đây là điều kiện Huyết Nhận từ quán chúng ta đặt ra cho ngươi, chỉ cần ngươi gia nhập Huyết Nhận từ quán, điều kiện bên trên đều thỏa mãn ngươi. Ngộ tính của ngươi so với ta đoán trước còn nhiều hơn, ta có thể tự chủ trương! Chỗ tốt trên đó, có thể thêm năm phần!” Nam tử trực nửa đầu nói, “Ta sẽ nán lại mười ngày ở quận Thanh Hà, trong mười ngày ngươi nếu đáp ứng gia nhập Huyết Nhận từ quán ta, trực tiếp xé nát trang giấy này, ta sẽ lập tức tới.”

Nam tử trực nửa đầu bỗng cười cười: “Đúng rồi, còn chưa nói tên ta, ta tên Đồ Lương!”

“Đồ Lương?” Đồng Bá Tuyết Ứng cả kinh.

Hạng mười Thánh Bảng: Hắc Dạ Dao Ma ‘Đồ Lương’, sát thủ Huyết Nhận từ quán, nắm giữ ‘Hắc dạ chân ý’.

Đối phương vừa rồi giao thủ, chưa hiện ra uy lực của vạn vật ảo diệu, cũng chưa hiện ra uy lực chân ý! Một khi hiện ra căn bản không cần phải đánh nữa. Chỉ bằng vào một số kỹ xảo lực lượng vận chuyển quý dị đã có thể áp chế mình.

“Tiểu Thủy Nương ~~ ngươi ở bên cạnh nhìn lên một hồi lâu, còn không hiện thân?” Nam tử trực nửa đầu cười khẩy một tiếng.

“Ngươi nói ai Tiểu Thủy Nương?” Một tiếng rống giận vang lên ở trong hư không, một bóng người cường tráng nháy mắt xuất hiện ở đỉnh núi. Hắn cao hai thước năm, thân thể cường tráng, toàn thân mặc áo giáp màu đồng xanh, chung quanh mơ hồ còn có dòng nước quán quanh thân thể hắn, một vị tòn tại uy thế như thế mạnh mẽ như thế, bị gọi ‘Tiểu Thủy Nương’ sao có thể không giận?

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Tất Cả Đều Đã Đến (1)

“Ha ha ha, Tiểu Thủy Nương tức giận rồi, được rồi, ta đi đây, nói nửa vị thần điện kỳ sĩ này sẽ nổi điên.” Thân hình nam tử trực nửa đầu chợt lóe liền hoàn toàn dung nhập bóng tối, biến mất không thấy.

Kỳ sĩ cao lớn mặc áo giáp đồng xanh khuôn mặt giống như điêu khắc, nhìn Hắc Dạ Dao Ma ‘Đồ Lương’ biến mất, hừ lạnh một tiếng, lập tức nhìn về phía Đồng Bá Tuyết Ứng, trên mặt hiện lên một nụ cười: “Ta, Đại Địa thần điện, Ôn Lương.”

Thánh Bảng hạng hai mươi mốt: Thủy Thần kỳ sĩ Ôn Lương, kỳ sĩ Đại Địa thần điện, nắm giữ ‘Thủy chi chân ý’.

Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm lưu lưì.

Ôn Lương? Lại một cao thủ xếp vào Thánh Bảng? Phải biết toàn bộ nhân loại, dân bản xứ thế giới Siêu Phàm, ma thú tất cả đều tính vào, có thể ở trên Thánh Bảng tổng cộng cũng chỉ ba mươi người mà thôi.

“Đại Địa thần điện ta tài nguyên là nhiều nhất, thậm chí có rất nhiều pháp môn bí thuật đặc thù thần giới truyền xuống, đều là chỉ có nhân viên nội bộ Đại Địa thần điện chúng ta mới có thể tu tập.” Thủy Thần kỵ sĩ Ôn Lương mỉm cười nói, “Cho nên tính chính thể, thực lực Đại Địa thần điện ta và Huyết Nhận tửu quán đều cao hơn một mảng lớn. Đương nhiên như Thánh Bảng đệ nhất Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch hiện nay, đây thuần túy là bản thân ngộ tính quá cao, pháp môn hần tu hành còn so ra kém chúng ta.”

“Đây là danh sách.” Ôn Lương cũng ném ra một trang giấy tỏa sáng màu đỏ, tờ giấy bay đến trước mặt Đông Bá Tuyết Ứng, “Người thế mà có thể đồng thời lĩnh ngộ vạn vật thủy chi ảo diệu, vạn vật hỏa chi ảo diệu... So với tình báo chúng ta lúc trước nhận được còn lợi hại hơn chút, tài nguyên bảo vật trên đây, ta có thể làm chủ, thêm năm phần.”

“Mười ngày tới ta cũng sẽ ở lại quận Thanh Hà, người nếu quyết định gia nhập Đại Địa thần điện ta, chỉ cần xé trang giấy, ta có thể cảm ứng được, lập tức tới.”

Đông Bá Tuyết Ứng cầm trang giấy, nhìn điều kiện bên trên.

“Ta không ở lại nữa, đi trước một bước.” Ôn Lương khẽ gật đầu, nháy mắt phóng lên cao, biến mất ở trong đêm đen.

“Hai cao thủ Thánh Bảng này, đến nhanh, đi cũng nhanh.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn hai phần danh sách, một cái điều kiện Đại Địa thần điện cho, một cái là điều kiện Huyết Nhận tửu quán cho.

Huyết Nhận tửu quán bên này ——

- 1, Siêu Phàm binh khí tùy ý chọn lựa, tổng giá trị cao nhất là 30 cân nguyên thạch cấp ba.
- 2, Năm loại bí thuật giết chóc Thần cấp, có thể chọn bất cứ một loại nào.
- 3, Đấu khí pháp môn tùy ý chọn lựa.
- 4, Ba trăm cân nguyên thạch cấp ba.

Đại Địa thần điện bên này ——

- 1, Siêu Phàm binh khí tùy ý chọn lựa, tổng giá trị cao nhất là 50 cân nguyên thạch cấp ba.
- 2, Mười đại bí thuật Thần cấp, có thể chọn bất cứ một loại nào.
- 3, Đấu khí pháp môn tùy ý chọn lựa.
- 4, Ba trăm cân nguyên thạch cấp ba.

...

Đông Bá Tuyết Ứng về tới trong thành bảo, ngồi tựa trên giường, nhìn nhìn trang giấy, khẽ lắc đầu: “Bí thuật Thần cấp, thật sự làm người ta thèm thuồng! Đáng tiếc quy củ trôi buớc của Đại Địa thần điện cùng Huyết Nhận tửu quán nhiều chút.”

Về phần Siêu Phàm binh khí, nguyên thạch cái gì...

Đông Bá Tuyết Ứng ngược lại không phải quá để ý!

Đối với sinh mệnh Siêu Phàm mà nói, nguyên thạch phi thường quan trọng, có thể khiến tốc độ tu hành tăng lên nhiều! Ví dụ như từ Phi Thiên cấp sơ kỳ một mực tu hành đến Thánh Cấp sơ kỳ, không nói chuyện khác bình cảnh trời ngai, đơn thuần năng lượng tích lũy... Nếu thuần túy hấp thu thiên địa lực lượng, thì cần đại khái bảy trăm năm thời gian! Phải biết Phi Thiên cấp Siêu Phàm, tuổi thọ tổng cộng cũng chỉ tám trăm năm.

Đương nhiên muốn đột phá, quan trọng hơn vẫn là cảnh giới!

“Nguyên thạch là quan trọng, nhưng Lôi Chân trưởng lão năm đó vì đột phá đến Bán Thần, chuẩn bị lượng lớn nguyên thạch. Tuy đã dùng mất rất nhiều, nhưng vẫn còn lại hơn ba ngàn cân.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, vị Lôi Chân trưởng lão kia cả đời tích lũy bảo vật, trừ Hải Dương Giới Thạch cùng một hộ thân nội giáp lưu lại, trân quý khác đều bán đi đổi nguyên thạch.

Đổi hơn vạn cân nguyên thạch, vì đột phá dùng mất hơn phân nửa, nhưng còn lại cũng rất nhiều.

Hơn ba ngàn cân nguyên thạch, cho dù cao thủ Thánh Cấp đỉnh phong, cũng chỉ lão gia hỏa mạo hiểm thời gian dài có tích lũy, hoặc là thực lực rất mạnh như Trì Khâu Bạch loại này, hoặc là có kỳ ngộ, nếu không Thánh Cấp đỉnh phong bình thường, toàn bộ bảo vật thật sự không gom góp nổi hơn ba ngàn cân nguyên thạch.

Bình thường ‘Nguyên thạch’ đều là nguyên thạch cấp ba.

Có nhiều nguyên thạch trong người như vậy, Đông Bá Tuyết Ứng tất nhiên tài đại khí thô. Hắn càng thêm xem trọng pháp môn! Bí thuật!

Thần cấp bí thuật trong Huyết Nhận tửu quán, Đại Địa thần điện đều là thần giới truyền xuống, tuyệt không truyền ra ngoài, là bí thuật mạnh nhất trong thiên hạ. Trừ phi gia nhập hai nhà này... Hoặc là gia nhập Ma Thần hội, nếu không căn bản không học được Thần cấp bí thuật.

“Quy củ trời buộc quá nhiều, khiến ta không thể tự tại!” Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt quyết định, “Hai nhà này, tạm thời bỏ qua.”

Càng là người kiêu ngạo, càng không thích trời buộc!

Mặc kệ là Thánh Bảng đệ nhất Trì Khâu Bạch, hay là Bán Thần bảng đệ nhất ‘Hạ sơn chủ’ đều không thuộc Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán.

Loại nhân vật tuyệt thế phong hoa này, sao để cho người trời buộc?

Đêm qua đi.

Sáng sớm hôm sau, An Dương hành tỉnh Long Sơn lâu tổng lâu chủ ‘Nghệ Hồng’ đã tìm tới Đông Bá Tuyết Ứng.

Dưới đình.

Hai người ngồi đối mặt nhau.

“Đông Bá đại nhân, người làm hại ta thật khổ.” Nghệ Hồng bắt đầu nói, “Ta đêm qua mới được tin tức, người ở Đông Vực hành tỉnh Đặc Vũ quận thi triển vạn vật thủy chi ảo diệu?”

“Đúng.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, mình là dùng dòng nước đập bay một đám thù vạ.

“Người đồng thời nắm giữ vạn vật thủy hòa, thế mà không nói.” Nghệ Hồng bắt đầu nói, “Người phải biết, thực lực người càng mạnh, điều kiện các đại tổ chức Siêu Phàm cho ra sẽ càng cao, ta đêm khuya đã đem tin tức truyền cho các bên rồi.”

“Thật ngại quá, là lỗi của ta.” Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

“Người còn có thực lực giấu diếm hay không?” Nghệ Hồng liền nói, “Có thực lực gì cứ nói hết ra.”

“Lúc phạm nhân thức tỉnh thái cổ huyết mạch có tính không?” Đông Bá Tuyết Ứng trêu ghẹo.

“Tính chứ!” Nghệ Hồng trừng mắt, “Có thể thao túng thiên địa lực sao? Hay là...”

“Lực lượng bùng nổ.” Đông Bá Tuyết Ứng tựa cười mà không cười.

Nghệ Hồng ngạc nhiên, lập tức bắt đầu nói: “Được rồi, coi như ta chưa nói chuyện này!”

Lực lượng bùng nổ đối với cảm ngộ cảnh giới căn bản vô dụng, trừ phi lần thứ hai thức tỉnh... Nhưng thái cổ huyết mạch thức tỉnh lần thứ hai, quá khó, hiện nay trong thiên hạ không có một Siêu Phàm có thể thức tỉnh thái cổ huyết mạch lần thứ hai! Dù sao một khi thức tỉnh, thì hầu như thật sự so sánh thái cổ sinh mệnh.

“Hả?” Nghệ Hồng có chút giật mình nhìn về phía giữa không trung xa xa.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng quay đầu nhìn lại.

Giữa không trung, đang có hai bóng người sóng vai đi tới, một là nam tử đẹp trai đầu bạc, người còn lại là một tráng hán sư nhân Thú Nhân tộc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Tất Cả Đều Đã Đến (2)

“Trường Phong kỵ sĩ, Tà Khâu kỵ sĩ.” Nghệ Hồng giật mình nói.

“Là bọn họ?” Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút rung động, “Nhân loại cường đại nhất trong Thánh Cấp?”

Ở trong năm hạng đầu của Thánh Bảng, chỉ có một nhân loại, là Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch!

Thánh Bảng hạng sáu: Tà Khâu kỵ sĩ ‘Đàm Thạch’, trưởng lão Hải Thần cung, lấy vạn vật đại sơn ảo diệu bắt đầu, nắm giữ ‘Tà khâu chân ý’, uy lực mạnh mẽ, trong Thánh Cấp có thể xưng là số một.

“Đông Bá đại nhân, xem ra các phương đều phi thường coi trọng đối với ngươi, phái đều là trưởng lão các nhà, hơn nữa đều là cao thủ Thánh Bảng.”
Nghệ Hồng than thở.

“Ừm” Đông Bá gật đầu.

Tính cả đêm qua Hắc Dạ Dao Ma, Thủy Thần kỵ sĩ, hiện nay bốn vị đến, ai cũng là cao thủ Thánh Bảng.

Hô! Hô!

Hai người Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch sóng vai hạ xuống.

“Đông Bá Tuyết Ứng” Đàm Thạch nhếch miệng cười to, “Hai vị thúc thúc của ngươi, đều là Thú Nhân tộc?”

“Phải.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ánh mắt Đàm Thạch nhìn Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất thân cận. Địa vị Thú Nhân tộc ở trong nhân loại khá xấu hổ, tuy năm tháng dài lâu, trên pháp luật nói Thú Nhân tộc cùng nhân loại khác có được địa vị ngang hàng, nhưng vẫn có hiện tượng kỳ thị thú nhân, cho dù trong Siêu Phàm, cũng có một số khá kỳ thị đối với Siêu Phàm Thú Nhân tộc. Hơn nữa số lượng Thú Nhân tộc Siêu Phàm lại ít, quả thực có đôi khi rất nghẹn khuất.

Trong người thân của Đông Bá Tuyết Ứng đã có hai thú nhân, khiến Đàm Thạch rất có hảo cảm đối với Đông Bá Tuyết Ứng.

“Đông Bá Tuyết Ứng” Trì Khâu Bạch mở miệng, thanh âm hần khá ôn hòa, ánh mắt hào quang nội liễm, “Ta đoán người của Đại Địa thần điện và Huyết Nhận tửu quán ngươi cũng từng gặp, luận bí thuật, bốn đại tổ chức Siêu Phàm chúng ta đều khẳng định không bằng họ. Nhưng bọn họ quá nhiều quy củ, tương đối nghiêm ngặt! Thủy Nguyên đạo quan ta có thể bù cho ngươi ở phương diện khác, đây là danh sách.”

Nói xong hần ném ra một trang giấy, bên cạnh Đàm Thạch cũng ném ra một trang giấy.

Lại là hai danh sách!

Đông Bá Tuyết Ứng vừa thấy, cứ thật, bảo vật Hải Thần cung, Thủy Nguyên đạo quan cho đều nhiều hơn, trong đó Thủy Nguyên đạo quan nhiều nhất!

“Ngươi là An Dương hành tinh, ta cũng là An Dương hành tinh.” Trì Khâu Bạch mỉm cười nói, “Ta hy vọng ngươi có thể gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, dù sao năm hành tinh phương bắc đều là nơi Thủy Nguyên đạo quan chúng ta bảo hộ, An Dương hành tinh ta nay tổng cộng cũng chỉ hai vị Thánh Cấp cao thủ, ta hy vọng ngươi là vị thứ ba.”

“Trường Phong, hần vừa mới bước vào Siêu Phàm, ngươi đã cho rằng hần có thể thành Thánh Cấp?” Đàm Thạch trêu ghẹo nói.

“Ta không dám cam đoan.”

Trì Khâu Bạch nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, “Thiên phú của ngươi rất tốt, trẻ tuổi như vậy đã bước vào Siêu Phàm, hơn nữa còn nắm giữ vạn vật thủy hỏa hai loại ảo diệu! Ngộ tính của ngươi cũng cực cao! Thiên phú như vậy... Nếu bản thân ngươi sợ ý, kiêu ngạo, cuối cùng không thể bước vào Thánh Cấp. Vậy thì quá mất mặt! Ta đoán một lần này các đại tổ chức Siêu Phàm phái ra đều sẽ là cao thủ Thánh Cấp, vì sao? Là bởi vì chúng ta đều cho rằng ngươi hần có thể trở thành Thánh Cấp!”

“Nhắm chừng điều kiện của các nhà đều rất cao, cho nguyên thạch, cũng đủ để cho ngươi tu đến Thánh Cấp sơ kỳ! Như Đại Địa thần điện Huyết Nhận tửu quán, nhắm chừng đều là trực tiếp chọn bất kỳ một loại bí thuật Thần cấp nào nhỉ?”

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Siêu Phàm tầm thường của Đại Địa thần điện cũng phải trải qua khảo nghiệm, làm ra công hiến, mới có hy vọng nhận được một bí thuật Thần cấp!

Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng lại là vừa gia nhập đã có!

Như Thủy Nguyên đạo quan cung cấp sáu trăm cân nguyên thạch, Đông Bá Tuyết Ứng không hấp thu thiên địa lực lượng, thuần túy hấp thu thiên địa sơ thủy chi lực (lực lượng buổi đầu) trong nguyên thạch, năng lượng cũng đủ tu đến Thánh Cấp sơ kỳ! Hiển nhiên các phương đều cảm thấy Đông Bá Tuyết Ứng là một mầm mống tốt, tương lai có hi vọng thành nòng cốt rường cột nhân tộc, tự nhiên dốc sức bồi dưỡng.

“Ha ha, tiểu tử, cố gắng chút.” Đàm Thạch liếc Trì Khâu Bạch bên cạnh, “Một ngàn năm qua, vị này bên cạnh ta vốn là trẻ tuổi nhất bước vào Siêu Phàm, hiện tại ngươi đã vượt hần! Nếu ngươi cũng không thành Thánh Cấp, Trì Khâu Bạch khẳng định sẽ rất tức giận.”

Trì Khâu Bạch cười cười.

...

Ở buổi chiều cùng chàng vạng cùng ngày, Vân Vụ thành và Hắc Bạch thần son đều phân biệt phái người đến, cũng đều là cao thủ Thánh Bảng, có thể thấy được sự coi trọng đối với Đông Bá Tuyết Ưng.

Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, từ đó tất cả đều đã phát ra lời mời.

Nên gia nhập một phương nào? Tất cả dựa vào bản thân Đông Bá Tuyết Ưng lựa chọn!

Siêu Phàm khác đều là đến xong thì đi, mà Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch hai vị này ở trên Thánh Bảng là hai vị nhân loại mạnh nhất lại tạm ở Tuyết Thạch thành bảo, dùng lời bọn họ mà nói... là tạm thời bảo hộ Đông Bá Tuyết Ưng!

Sáng sớm.

Vợ chồng Đông Bá Liệt, Đông Bá Tuyết Ưng, Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ đều cùng nhau ăn điểm tâm.

“Con muốn nghe một chút ý tưởng phụ thân mọi người.” Đông Bá Tuyết Ưng nói. Hắc đem lợi hại của việc gia nhập các tổ chức lớn đều nói ra.

“Chuyện gia nhập tổ chức Siêu Phàm, nghe ý tưởng chúng ta làm gì.” Đông Bá Liệt nói, “Chúng ta đối với Siêu Phàm không hiểu lắm, tóm lại, như thế nào đối với con tốt nhất thích hợp nhất, con cứ chọn cái đó, đừng để ý tới chúng ta.”

Mặc Dương Du cũng nói: “Đúng, Đông Bá gia tộc chúng ta mới có mấy người? Quản lý lãnh địa toàn bộ Nghi Thủy thành cũng ngại nhân thủ không đủ, càng đừng nói chương quản quận Thanh Hà.”

“Yên tâm đi, Long Sơn lâu bên kia sẽ có đủ nhân thủ.” Đông Bá Tuyết Ưng nở nụ cười.

“Ta vẫn là một câu, cái nào thích hợp nhất với con, con cứ chọn cái đó.” Đông Bá Liệt nói. Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch cũng đồng ý, bọn họ hiển nhiên không muốn bởi vì mình mà ảnh hưởng Đông Bá Tuyết Ưng lựa chọn... Dù sao theo bọn họ thấy, chuyện cường giả Siêu Phàm mới là chuyện lớn bằng trời.

Đông Bá Tuyết Ưng khẽ gật đầu: “Một khi đã như vậy, Thủy Nguyên đạo quan đi!”

“Thủy Nguyên đạo quan?” Đông Bá Liệt nghi hoặc.

“Vì sao?” Thanh Thạch cũng hỏi, “Ca không phải nói, luận bí thuật, Đại Địa thần điện Huyết Nhận tửu quán lợi hại nhất, luận bảo vật, Hắc Bạch thần son chiếm ưu thế nhất sao?”

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gật đầu.

Người sáng lập Hắc Bạch thần son... là hai pháp sư Siêu Phàm cực kỳ lợi hại! Cho nên Hắc Bạch thần son rất nhiều pháp sư, dần dần sẽ hấp dẫn càng nhiều pháp sư hơn! Bọn họ luyện chế ra lượng lớn binh khí, pháp trận Siêu Phàm đều phi thường lợi hại, cũng hấp dẫn một số kỵ sĩ Siêu Phàm gia nhập, như vậy có thể lấy cái giá càng thấp nhận được rất nhiều binh khí Siêu Phàm.

Hắc Bạch thần son, quản lý sáu hành tỉnh, Hạ sơn chủ hiện nay được coi là thiên hạ đệ nhất.

“Đại Địa thần điện Huyết Nhận tửu quán quá nhiều quy củ, không thích hợp ta.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, “Về phần bốn tổ chức lớn khác, chênh lệch với nhau không lớn. Ta đã ở An Dương hành tỉnh, vậy gia nhập Thủy Nguyên đạo quan thích hợp hơn! Thủy Nguyên đạo quan Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch đối đãi ta cũng rất không tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Gia Nhập

Buổi sáng.

Đông Bá Tuyết Ưng, Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch đều ngồi ở dưới đình, chia mà ngồi xuống, Nghê Hồng lâu chủ thì đứng ở bên cạnh hỗ trợ rót nước trà, hẳn hiển nhiên đã rất quen phục vụ cho các Siêu Phàm.

“Người lựa chọn Thủy Nguyên đạo quan?” Đàm Thạch trừng thật to đôi mắt sư tử kia, vỗ đùi nói, “Đáng tiếc đáng tiếc, không gia nhập Hải Thần cung chúng ta.”

“Hải Thần cùng các người vốn đã không có hy vọng gì đạt được mà?” Trì Khâu Bạch cười, tâm tình rất tốt, “Thủy Nguyên đạo quan ta từ trước tới giờ không đem các người coi là đối thủ cạnh tranh.”

Đàm Thạch bĩu môi: “Xem người đắc ý.”

“Tuyệt Ứng.” Trì Khâu Bạch xưng hô cũng thân cận hơn không ít, “Từ hôm nay trở đi, chúng ta coi như là huynh đệ tốt, người gọi ta một tiếng Trường Phong huynh là được.”

“Cái này...” Đồng Bá Tuyệt Ứng có chút do dự.

Bởi vì quy củ hẳn biết, ở trong bốn đại tổ chức Siêu Phàm

Cấp Xung Hào, là đệ tử!

Phi Thiên cấp Siêu Phàm, là hộ pháp.

Thánh Cấp, là trưởng lão.

Bán Thần, chính là đỉnh cao nhất, không phải thủ lĩnh một phương tổ chức Siêu Phàm, cũng là thái thượng trưởng lão, tôn giả, phó sơn chủ, phó quan chủ các loại xưng hô, địa vị tương đương thủ lĩnh.

Cho nên dưới tình huống bình thường Đồng Bá Tuyệt Ứng gọi một tiếng ‘Trì trưởng lão’ hoặc là ‘Trường Phong trưởng lão’.

Gọi Trường Phong huynh, có chút kiêu ngạo. Dù sao đối phương chính là Thánh Bảng đệ nhất! Từng chém giết Bán Thần dân bản xứ thế giới Siêu Phàm, từng đánh bại Bán Thần Quý Thần kỳ sĩ ‘Phong Đông’!

“Không được nhần nhó, Siêu Phàm trong Thủy Nguyên đạo quan, phần lớn đều đến từ năm hành tinh phương bắc. An Dương hành tinh chúng ta tự nhiên thân thiết hơn chút.” Trì Khâu Bạch cười nói, “An Dương hành tinh chúng ta lúc trước tổng cộng có chín vị Siêu Phàm, tính cả người, là mười vị! Trong đó ta và lão Bành đều là Thánh Cấp, người khác đều là cấp bậc Phi Thiên, ta là phi thường xem trọng người, hoặc là nói toàn bộ thiên hạ đều rất xem trọng người, người chỉ cần bản thân không lười biếng, bước vào Thánh Cấp là không có vấn đề, đến lúc đó An Dương hành tinh chúng ta sẽ là ba vị Thánh Cấp, An Dương hành tinh chúng ta đều như huynh đệ nhà mình, không cần quá khách khí.”

Bán Thần?

Ai cũng không dám nói, Bán Thần tuổi thọ ba ngàn năm, nhưng toàn bộ Thủy Nguyên đạo quan nay cũng chỉ hai vị Bán Thần! Như vị Lôi Chân trưởng lão kia lúc trước cũng coi như không tệ, cũng có dị bảo Hải Dương Giới Thạch, vẫn thất bại mà chết. Ví dụ cùng loại rất nhiều.

Cũng tựa như Trì Khâu Bạch loại có thể xếp là Thánh Bảng đệ nhất này, hơn nữa trẻ tuổi, mới có thể được coi là nắm chắc bước vào Bán Thần rất lớn.

“Trường Phong đại ca.” Đồng Bá Tuyệt Ứng vẫn không tùy tiện gọi Trường Phong huynh.

“Tiểu tử người.” Trì Khâu Bạch nở nụ cười, lập tức khẽ lật tay, trong tay xuất hiện ba cái vòng tay, một cái vòng tay màu đen, hai cái vòng tay màu trắng. “Đây là vật phẩm luyện kim Siêu Phàm vòng tay đưa tin, cái màu đen này là cho người! Hai cái màu trắng khác, xem như vòng tay đưa tin rất bình thường. Người có thể để cho người nhà, tương lai cũng có thể liên hệ với người nhà! Loại vòng màu trắng này tay rất rẻ, một cân nguyên thạch có thể đổi năm cái, nếu người cần nhiều hơn, người tự mình đi mua đi.”

Đồng Bá Tuyệt Ứng sáng mắt lên, lập tức tiếp nhận.

Vòng tay màu trắng tạm thời thu lại, vòng tay màu đen kia Siêu Phàm đầu khí dễ dàng xâm nhập luyện hóa, đeo trên tay, vòng tay màu đen liền dung nhập trong làn da.

“Hả?” Đồng Bá Tuyệt Ứng hơi cảm ứng.

Bên trong vòng tay màu đen không gian giống như lập thể.

Có một dãy số đơn giản: Thủy Nguyên An Dương hai chín.

“Số đưa tin của người là ‘Thủy Nguyên An Dương hai chín’.” Trì Khâu Bạch cười nói, “Về sau người truyền tin tức, người khác thu được, sẽ tự nhiên phát hiện số đưa tin của người. Mỗi một dãy số đưa tin... Đều đại biểu một vị sinh mệnh Siêu Phàm!”

“Hả?”

Đồng Bá Tuyệt Ứng bỗng ngừng ra.

Bởi vì liên tiếp ba tin tức truyền đến, xuyên qua vòng tay đưa tin, ý thức của mình trực tiếp tiếp thu, rất thần kỳ.

Ba tin tức này phân biệt là ——

Thủy Nguyên An Dương mười sáu: ta là Trì Khâu Bạch.

Hải Thần thác vân cửu: tiểu tử, ta là Đàm Thạch, đây là sổ đưa tin của ta.

Long Sơn An Dương: Đông Bá đại nhân, ta là Nghệ Hồng.

“Có ý tứ.” Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy thật thần kỳ.

“Đúng rồi, còn có một sổ rất đặc thù, gọi là ‘Hạ tộc Tân Hòa’.” Trì Khâu Bạch nói, “Đây là sổ mỗi một Siêu Phàm đều biết, một khi gặp phải sự tình cực kỳ quan trọng hoặc là nguy hiểm sinh tử, có thể lập tức cầu cứu, khi cầu cứu cần cung cấp vị trí chỗ người, trong vòng tay đưa tin của người sẽ kèm theo một phần bản đồ, người đem vị trí của mình đánh dấu ở trên bản đồ, sau đó đưa tin cho ‘Hạ tộc Tân Hòa’ là được.”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Bởi vì tất cả dựa vào ý niệm truyền, linh hồn cường giả Siêu Phàm cường đại cỡ nào? Cho nên chỉ cần nháy mắt, có thể đem tin tức truyền ra.

“Sáu đại tổ chức Siêu Phàm chúng ta thực lực chiếm ưu thế tuyệt đối!” Trì Khâu Bạch cười nói, “Cho nên nói, Ma Thần hội cùng với một số tổ chức tà thần ma thần, còn có Vu thần điện, bình thường đều không dám đánh lên người, chỉ cần đánh lên người bị chúng ta biết, sẽ có cao thủ cấp Bán Thần xuyên toa hư không nháy mắt đến.”

“Nếu đối phương thực lực mạnh, nháy mắt đem chúng ta giết thì sao?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Nếu nháy mắt mất mạng, vòng tay đưa tin không còn chủ nhân, sẽ tự động đem vị trí ngay lúc đó đưa tin cho ‘Hạ tộc Tân Hòa’. Chúng ta cũng sẽ lập tức đánh tới.” Trì Khâu Bạch nói, “Cho nên ở thế giới phàm nhân, ở Tân Hòa thế giới, bình thường cũng sẽ không gặp phải nguy hiểm. Trừ phi đối phương ôm phiêu lưu cùng toàn bộ sáu tổ chức lớn chúng ta khai chiến dám giết người! Chuyện lỡ mạng như vậy, vẫn rất ít xảy ra, ta cũng chưa từng gặp phải.”

Đông Bá Tuyết Ứng thờ phào một hơi.

Luận địa vị tầm quan trọng, Trì Khâu Bạch so với mình cao hơn nhiều, Vu thần điện Ma Thần hội muốn chém giết uy hiếp, chỉ sợ cũng muốn nhắm vào Trì Khâu Bạch trước.

“Nhưng!”

“Vòng tay đưa tin, là không thể truyền đến ngoài một thế giới. Không gian thế giới tự nhiên có hiệu quả cách ly.” Trì Khâu Bạch nói, “Chỉ có Tân Hòa thế giới trải qua chúng ta vô số năm kinh doanh, mới có thể tự nhiên câu thông với bên ngoài. Nhưng thế giới Siêu Phàm khác, mặc kệ là thế giới loại lớn hay là thế giới loại nhỏ, liên hệ với bên ngoài đều là ngăn cách!”

“Bên ngoài, không thể liên hệ người. Người cũng không thể liên hệ bên ngoài.”

“Cho nên tiến vào thế giới Siêu Phàm là rất nguy hiểm, một mặt là đám dân bản xứ thế giới Siêu Phàm, bọn họ thù hận chúng ta. Một mặt khác chính là Vu thần điện, Ma Thần hội ở loại thế giới Siêu Phàm này đụng phải người, chỉ sợ cũng sẽ hạ sát thủ! Dưới loại tình huống đó không thể liên hệ bên ngoài, sẽ phi thường nguy hiểm.” Trì Khâu Bạch nói, “Ở trong thế giới Siêu Phàm, có đôi khi một số Siêu Phàm trong sáu đại tổ chức Siêu Phàm, chúng ta bởi vì tham lam cũng có thể hạ độc thủ! Dù sao không thể liên hệ bên ngoài, chỉ cần không bại lộ thì không ai biết.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Quận Thanh Hà Rung Chuyển (1)

Trì Khâu Bạch nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, “May mắn, ở trước khi bước vào Thánh Cấp, trừ Tân Hòa thế giới, các Siêu Phàm là cấm tiến vào thế giới Siêu Phàm khác.”

“Ta hiểu rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ở trên an toàn, sáu đại tổ chức Siêu Phàm hiển nhiên cân nhắc rất cẩn thận.

“Người chừng nào đi Thủy Nguyên đạo quan?” Trì Khâu Bạch hỏi.

“Ta mới từ Hắc Phong uyển chạy ra, lại vừa đoàn tụ với cha mẹ, chuẩn bị nán lại thêm mấy ngày nữa, nhắm chừng trong một tháng đi, sẽ xuất phát hướng tới Thủy Nguyên đạo quan.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Được, vậy ta sẽ không đợi thêm! Vòng tay đưa tin có kèm bản đồ còn có vị trí chuẩn xác của Thủy Nguyên đạo quan, người đến lúc đó chạy qua.” Trì

Khâu Bạch đứng dậy.

Đàm Thạch cũng cười: “Đông Bá Tuyết Ứng, tu hành cho tốt, nhanh chóng bước vào Thánh Cấp, như vậy chúng ta về sau cũng có thể sống vai đi thể giới Siêu Phàm mạo hiểm.”

“Nhất định cố gắng.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng đứng dậy đưa tiễn.

Vù vù.

Hai người Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch rất nhanh đã phá không mà đi, biến mất ở chân trời.

Nghệ Hồng lâu chủ luôn đứng hầu ở bên lập tức cười nói: “Chúc mừng Đông Bá đại nhân, Đông Bá đại nhân đã gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, như vậy quận Thanh Hà sẽ tự nhiên thuộc Đông Bá gia tộc chưởng quản! Đông Bá gia tộc không đủ nhân thủ, nhân mã Long Sơn lâu chúng ta tùy ý điều khiển! Trong toàn bộ quận Thanh Hà một đám gia tộc cấp Xung Hào bọn Tư gia, Trương gia dám làm trái, đáng giết thì giết, nên bắt thì bắt! Tư gia kia ở quận Thanh Hà nanh vuốt quá nhiều, chiếm cứ chức quan cũng quá nhiều, đối với Đông Bá gia tộc chưởng quản quận Thanh Hà có trở ngại rất lớn, hiện tại ta sẽ lập tức an bài, đem người Tư gia đuổi đi trước! Long Sơn lâu chúng ta sẽ phái người tạm thời tiếp quản trước, tương lai Đông Bá gia tộc lúc nào cũng có thể phái người tiếp nhận chức vụ! Thật ra Long Sơn lâu chúng ta chấp hành mệnh lệnh là dứt khoát lưu loát nhất.”

“Được.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu. Ở trên việc vật phàm tục, Long Sơn lâu sẽ làm phi thường sạch sẽ, giải quyết nỗi lo về sau cho các Siêu Phàm.

“Vây ta cáo từ, Đông Bá đại nhân thông qua vòng tay đưa tin, lúc nào cũng có thể phân phó.” Nghệ Hồng lâu chủ nói.

“Phiền Nghệ Hồng lâu chủ rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Đây là điều Long Sơn lâu chúng ta nên làm, về quận Thanh Hà, ta sẽ an bài luôn, trong vòng ba ngày có thể hoàn toàn thỏa đáng, đợi sau khi thỏa đáng, ta sẽ phát một phần danh sách chi tiết cho Đông Bá đại nhân, hơn nữa cũng sẽ ở dưới Tuyết Thạch sơn xây một phân bộ Long Sơn lâu, chuyên môn chờ đợi Đông Bá gia tộc điều khiển.” Nghệ Hồng lâu chủ mỉm cười nói.

“Được.” Đông Bá Tuyết Ứng rất hài lòng, Long Sơn lâu làm việc quả thực rất chu đáo.

Lập tức, Nghệ Hồng liền hóa thành luồng sáng bay rời khỏi.

...

Giữa trưa.

Tuyết Thạch thành bảo, trong nhà ăn lầu chính thành bảo, người một nhà đang tụ tập cùng một chỗ ăn cơm, Đông Bá Tuyết Ứng rất hưởng thụ niềm vui người nhà đoàn tụ, vì một ngày này, hắn đã khát vọng phần đầu quá lâu rồi.

“Đúng rồi, phụ thân mẫu thân, quận Thanh Hà sẽ do gia tộc chúng ta tiếp quản.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Chúng ta tiếp quản? Vậy Tư gia?” Đông Bá Liệt cũng không khiếp đảm, dù sao lúc trước mạo hiểm giữa sinh tử quá nhiều lần, lại đem toàn bộ Tuyết Ứng linh quân lý gọn gàng ngăn nắp, thật cần hắn quản, hắn vẫn có thể quản.

“Đúng vậy, ca, Tư gia ở quận Thanh Hà chúng ta thâm căn cố đế, hầu như các ngành các nghề đều có nhân thủ của bọn họ.” Thanh Thạch cũng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu: “Thâm căn cố đế? Ở trước mặt Siêu Phàm đều là chuyện cười! Quá khứ quận Thanh Hà chúng ta không có Siêu Phàm, Tư gia mới có thể dần dần thâm thấu, dần dần nắm giữ khống chế toàn bộ quận Thanh Hà! Hiện tại ta đã thành Siêu Phàm, dựa theo quy củ của Thủy Nguyên đạo quan, quận Thanh Hà sẽ tự nhiên thành địa bàn Đông Bá gia tộc chúng ta cai quản!”

“Đây là quy củ Thủy Nguyên đạo quan! Siêu Phàm khác cũng không thể ngăn cản.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Trong vòng ba ngày, các chức quan trong quận Thanh Hà đều sẽ bị người của Long Sơn lâu tiếp quản! Hơn nữa bọn họ sẽ ở dưới Tuyết Thạch sơn chúng ta xây một phân bộ Long Sơn lâu, chờ đợi phụ thân mọi người điều khiển.”

“Chờ phụ thân mọi người có nhân thủ thích hợp, lúc nào cũng có thể sai người tiếp nhận chức vụ! Người của Long Sơn lâu chỉ là một cái quá độ.” Đông Bá Tuyết Ứng rất tùy ý nói.

Đối với hắn mà nói, những quyền lực phàm tục này thật sự không có ý nghĩa.

Tuổi thọ của Siêu Phàm đều rất dài, vừa mới bắt đầu khúc mắc với phàm tục nhiều chút, càng về sau, khúc mắc với phàm tục sẽ càng ngày càng ít. Thậm chí có một số Siêu Phàm... cũng ích kỷ hoàn toàn không cần phàm nhân, đều đầu nhập vào Ma Thần hội!

Đông Bá Tuyết Ứng đối với người khác không quá để ý, nhưng đối với người thân vẫn để ý, ít nhất năm tháng người thân còn sống, hắn tận lực khiến những người thân có cuộc sống tốt chút.

“Ha ha, Đông Bá.” Bên cạnh, Tông Lăng cười nói, “Lúc trước chúng ta cùng sinh tử mạo hiểm, ngươi nghĩ đến ngươi sẽ có hôm nay không? Trở thành người đầu tiên đàm nhận hầu tước của một gia tộc Siêu Phàm ngàn năm!”

“Sao có thể nghĩ tới được, ta nằm mơ cũng không dám nghĩ.” Đông Bá Liệt cười.

Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhìn về phía ngoài cửa.

Ầm ầm ~~~

Dưới thiên địa lực dẫn dắt, cửa nhà ăn trực tiếp đóng lại.

Trong phòng, bọn vợ chồng Đông Bá Liệt, Thanh Thạch ai cũng có chút ngẩn ngơ, nghi hoặc nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng, sao đột nhiên đem cửa đóng lại?

Đông Bá Tuyết Ứng vung tay, trên mặt đất bên cạnh xuất hiện năm vò rượu lớn.

“Tuyết Ứng, đây là cái gì?” Đồng Tam hiếu kỳ nói.

“Đây là một loại linh dịch Siêu Phàm” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Trong mỗi một vại rượu đặt hơn ba trăm cân linh dịch Siêu Phàm, đủ cường giả Siêu Phàm uống mười năm. Thân thể phàm nhân sức thừa nhận yếu ớt, dưới tình huống bình thường, cũng đủ một phàm nhân uống một trăm năm!”

Mặc Dương Du giật mình: “Tuyết Ứng, chính là loại linh dịch lúc trước con cho ta uống đó?”

Nàng từng uống, cho nên rất hiểu sự thần kỳ của linh dịch này.

Rất nhiều thiếu sót của thân thể đều có thể bù lại, thương thế linh hồn cũng chữa trị! Thần kỳ cỡ nào? Loại linh dịch này theo nàng thấy, tùy tiện một bình cũng là giá trên trời! Có thể trị liệu thương thế linh hồn đấy.

“Đúng.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Cái này, cái này quá trân quý, Tuyết Ứng, chúng ta dùng quá...” Mặc Dương Du muốn ngăn cản.

“Con vẫn còn.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Cái này đối với mọi người tu hành có trợ giúp, con cũng không thiếu một chút này, loại Siêu Phàm linh dịch này quả thực trân quý, cho nên vì tránh phiền toái, mọi người tuyệt đối đừng nói cho ai khác, đặc biệt Thanh Thạch, mặc kệ quan hệ thân mật bao nhiêu, cũng không thể tiết lộ cho người ngoài! Thật sự muốn cho người khác dùng, cứ bảo ta cho mọi người, tuyệt đối đừng để người khác biết mọi người có nhiều như vậy!”

“Ca, yên tâm, đệ sẽ không ngốc như vậy.” Thanh Thạch nở nụ cười.

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Quận Thanh Hà Rung Chuyển (2)

Linh dịch đối với Siêu Phàm tu hành cũng có trợ giúp rất lớn, trợ giúp đối với phàm nhân sẽ càng thêm kinh người! Thật ra năm vại rượu linh dịch lớn này, Siêu Phàm cũng chỉ dùng năm mươi năm, giá trị đại khái một ngàn năm trăm cân nguyên thạch! Bình thường cho dù đệ đệ bọn họ bại lộ một chút, cho một số người quan trọng uống một chút, giá trị chỉ sợ cũng không đến ‘một cân nguyên thạch’. Thân phận Siêu Phàm của Đông Bá Tuyết Ứng ở đó, chỉ là việc nhỏ mà thôi.

Linh dịch Hải Dương Giới Thạch, lượng ít, không đáng kể chút nào.

Lượng nhiều sẽ kinh người, một khối Hải Dương Giới Thạch đó, đủ Siêu Phàm dùng ngàn năm! Giá trị khoảng ba vạn cân nguyên thạch! So với thánh giai cực phẩm hộ thân nội giáp kia của Đông Bá Tuyết Ứng, một đồng nguyên thạch kia... Đều quý trọng hơn! Khiến Bán Thần cũng sẽ động lòng, cho nên Lôi Chân trưởng lão trước khi chết cũng lưu lại pháp trận, thả hủy diệt cũng tuyệt không để cho ma thú nhất tộc chiếm được tiện nghi.

Cho người nhà dùng, Đông Bá Tuyết Ứng cũng hy vọng người nhà có thể sống lâu chút.

Trên Tuyết Thạch sơn rất bình tĩnh, nhưng quận thành Thanh Hà lại bắt đầu kịch liệt rung chuyển.

Trên đến thành chủ quận thành, rất nhiều quan quân thành vệ quân, tất cả đều bị đá ra.

“Long Sơn lâu các người đang làm cái gì! Các người đây là đang đối đầu với Tư gia ta, đối đầu với Thủy Nguyên đạo quan sau lưng Tư gia!”

“Tur thành chủ, ngươi còn phản kháng, chúng ta cũng chỉ có thể giết ngươi.”

“Các ngươi đây là?”

“Chạy về hỏi Tur gia lão tổ đi của các ngươi.”

Khi Long Sơn lâu lộ ra răng nanh, cái gọi là lực lượng ‘Thâm căn cố đế’ của Tur gia tất cả đều bị nhổ tận gốc, ở cùng lúc Long Sơn lâu động thủ, Thủy Nguyên đạo quan cũng truyền lệnh cho bộ phận cấp Xung Hào của quận Thanh Hà, nói cho bọn họ —— “Đông Bá Tuyết Ưng bước vào Siêu Phàm, gia nhập Thủy Nguyên đạo quan ta, quận Thanh Hà sẽ do Đông Bá gia tộc chưởng quản.”

Tính từ trên bối phận, Tur Lương Hồng bọn một đám cấp Xung Hào, đều là đệ tử của Thủy Nguyên đạo quan. Đông Bá Tuyết Ưng thì là hộ pháp! So với bọn họ cao hơn một đại bối phận!

...

Xưởng luyện kim lớn của quận thành đế quốc.

Đây là một xưởng luyện kim lớn nhất toàn bộ quận Thanh Hà, có lượng lớn pháp sư ở đây nghiên cứu, cũng có vô số công nhân, quả thực chính là thành trong thành, lượng lớn vật dụng đáng sợ trong quân đội đều là nơi này cung cấp.

Ở trong một gian phòng thí nghiệm trong đó.

Tur Trần pháp sư tuần tú đang tiến hành một số thí nghiệm, Khổng Du Nguyệt thì ở một bên quan sát suy tư.

“Du Nguyệt, thấy chưa? Mô hình pháp thuật của nàng lúc trước vẫn đề là ở đây, quá mức vụn vặt, cái gọi là thiên địa tự nhiên, mô hình pháp thuật càng hoàn mỹ, càng hướng tự nhiên tới gần.” Tur Trần ở một bên dạy, “Thật ra bản thân nàng lúc cân nhắc mô hình pháp thuật, tự mình xem trước, cảm thấy chỗ không đủ tự nhiên, vậy thì có vấn đề. Mặc dù có thể sử dụng, cũng là hiệu suất rất thấp.”

“Tur Trần, chàng thật lợi hại.” Khổng Du Nguyệt kính nể nói.

“Ha ha.” Trong lòng Tur Trần rất thỏa mãn, sờ sờ đầu, “Nàng lại đến sửa chữa thử xem.”

“Ừm.” Du Nguyệt lập tức bắt đầu tự mình đi thử, một số tài liệu pháp thuật trực tiếp lấy ra dùng.

Tur gia có thể đem người xếp vào quân đội đế quốc, tương tự cũng có thể đem Tur Trần pháp sư thiên tài như vậy đưa tới trong xưởng luyện kim lớn của đế quốc, loại xưởng siêu lớn này, các loại tài liệu thực nghiệm rất phong phú, nhiều đến không xuể. Lấy địa vị Tur Trần, có thể tận tình thí nghiệm! Nếu là ở trong Tur gia, tiêu hao tài liệu vẫn sẽ rất đau lòng.

Nhưng đại xưởng luyện kim của đế quốc, dùng mắt thì dùng mắt, không đau lòng!

Ở dưới Tur Trần hỗ trợ, Du Nguyệt cũng tiến vào trong xưởng luyện kim đế quốc này, có thể tận tình thực nghiệm, thực lực của nàng tiến bộ cũng rất nhanh, sớm ở hai năm trước đã thành thiên giai pháp sư.

Chỉ là đến nay, Du Nguyệt vẫn duy trì quan hệ tương đối mỏng lung với Tur Trần.

Dùng lời của Du Nguyệt để nói... Chúng ta bây giờ còn trẻ, nghiên cứu pháp thuật trước đi!

Luôn dẫn dụ như vậy.

“Àm.” Bỗng nhiên cửa bên ngoài bị đẩy ra.

“Nơi này đang thí nghiệm!” Tur Trần có chút tức giận nhìn bên ngoài, lúc thí nghiệm là kiêng kỵ nhất bị quấy rầy.

Bên ngoài hai lão pháp sư đi vào, trong đó một lão pháp sư áo bào đen lạnh nhạt nói: “Tur Trần pháp sư, từ hôm nay trở đi, ngươi rời khỏi xưởng luyện kim của đế quốc đi!”

“Vì sao?” Tur Trần ngây ngẩn cả người.

“Không có lý do.” Lão pháp sư áo bào đen lại nhìn Khổng Du Nguyệt bên cạnh Tur Trần, “Khổng Du Nguyệt pháp sư, ngươi cũng phải rời khỏi.”

Khổng Du Nguyệt có chút không rõ.

Thời gian ở đây thoải mái bao nhiêu.

Các loại tài liệu cứ việc dùng! Còn quen biết rất nhiều đại pháp sư lợi hại của Thanh Hà quận thành. Nơi này là địa phương pháp sư tụ tập nhiều nhất.

“Hừ, tùy ý dùng tài liệu như vậy, ngươi cho rằng ai cũng có thể?” Một đại pháp sư áo bào đỏ còn lại cười nhạo, “Ở trước khi trời tối các ngươi phải rời

khỏi, nếu không cũng chỉ có thể mạnh mẽ đuổi đi.”

Rất nhanh.

Tư Trần, Không Du Nguyệt cùng với mười hai vị pháp sư khác của Tư gia đều bị đuổi khỏi đại xưởng luyện kim.

Nếu thực có thực lực, có thể mang đến cho đại xưởng để quốc thật nhiều chỗ tốt, vẫn sẽ được chủ động mời lưu lại. Nhưng Tư Trần bọn họ ai cũng là đến chiếm tiện nghi. Như Tư Trần tuy là pháp sư thiên tài, nhưng luyện chế vật phẩm luyện kim... Cần kinh nghiệm cùng với kiên nhẫn còn có thời gian dài đằng đẵng. Tư Trần càng nhiều là vì tu hành, lần lượt thí nghiệm phế bỏ vô số tài liệu, sao có thể lãng phí thời gian nghiêm túc đi chế tác vật phẩm luyện kim?

Quá khứ có Tư gia giúp đỡ, hiện tại Long Sơn lâu ra lệnh một tiếng, toàn bộ bọn họ cắt đi.

“Tư Trần, làm sao vậy, thế này là sao vậy?” Không Du Nguyệt có chút mờ mịt, ngay cả Tư Trần thiên chi kiêu tử Tư gia như vậy cũng bị đuổi ra, bên cạnh một đám pháp sư Tư gia cũng bị đuổi ra, chẳng lẽ Tư gia thất thế rồi?

“Không có việc gì không có việc gì.” Tư Trần cũng có chút bất an.

Không Du Nguyệt càng thêm lo lắng.

Rời khỏi đại xưởng để quốc này, Tư gia hẳn là sẽ tiếp tục dốc sức bồi dưỡng Tư Trần, nhưng Không Du Nguyệt nằng? Tư gia sao có thể bồi dưỡng nằng?

“Tư gia ở quận Thanh Hà một tay che trời, sao có thể bị đuổi ra, rốt cuộc làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?” Không Du Nguyệt hốt hoảng.

Đêm hôm đó.

Tin tức thứ nhất như cơn lốc truyền khắp Thanh Hà quận thành, sau đó nhanh chóng truyền bá hướng các nơi.

Tin tức này chính là —— Linh chủ Tuyệt Ứng linh Nghi Thủy thành quận Thanh Hà ‘Đông Bá Tuyệt Ứng’ đã trở thành sinh mệnh Siêu Phàm!

Vô số người rung động.

Rất nhiều người của quận Thanh Hà đều hoan hô, từ lâu từ quán các nơi nghị luận ầm ầm, đều vì quê hương mình có thể xuất hiện một sinh mệnh Siêu Phàm mà kiêu ngạo! Mặc kệ ở một chỗ nào của Long Sơn để quốc, rất nhiều người đều thích nghe chuyện sinh mệnh Siêu Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Độ Độ Quyết Định

Sinh mệnh Siêu Phàm nào đó làm bộ như lão ăn mày, tên quần là áo lụa gia tộc rất lợi hại nào đó bắt nạt lão ăn mày, sau đó... gia tộc xong rồi.

Lại có cơ duyên kết bạn sinh mệnh Siêu Phàm không bại lộ thân phận, từ đó lên thẳng mây xanh, trở thành người trên người.

Tóm lại!

Ở trong truyền thuyết chuyện xưa, nhắc lên quan hệ với Siêu Phàm, hoặc chính là các loại kỳ ngộ, đại gia tộc, hoặc chính là hắc ám thâm uyên ác ma, ma thú cường đại đáng sợ, hoặc chính là thần linh vân vân...

“Quận Thanh Hà chúng ta cũng đã xuất hiện một sinh mệnh Siêu Phàm.”

“Ta biết mà, Đông Bá Tuyệt Ứng hai mươi hai tuổi đã đánh ngang tay với Hạng Bàng Vân, còn sống nhất định có thể bước vào Siêu Phàm. Nhìn xem, lúc này mới mấy năm? Hắc Phong uyên cũng không ngăn cản được sinh mệnh Siêu Phàm!”

“Nghe nói Đông Bá Tuyệt Ứng từ nhỏ đã luyện thương nhập ma, thương pháp cao thâm, mười lăm tuổi đã có thực lực Ngân Nguyệt kỳ sĩ.”

“Ngươi quá coi thường Đông Bá Tuyệt Ứng rồi, hai mươi hai tuổi đã chém giết Hạng Bàng Vân! Mười lăm tuổi chỉ sợ đã có thực lực cấp Xung Hào!”

...

Rất nhiều chuyện xưa truyền bá, càng truyền càng khoa trương.

Thật ra cái này cũng rất bình thường, chuyện xưa về sinh mệnh Siêu Phàm vốn chính là các loại mơ hồ.

Chỉ buổi sáng ngày thứ hai.

Một chiếc phi thuyền luyện kim đáp xuống chân núi Tuyết Thạch sơn, sau đó một đám người từ chân núi đi lên.

“Chúng ta là một số kỵ sĩ pháp sư cấp Xung Hào của quận Thanh Hà, là tới cầu kiến Đông Bá Tuyết Ứng đại nhân.” Sáu bóng người đứng ở cửa thành bảo cầu kiến, ai cũng là cấp Xung Hào, cầm đầu chính là mỹ phụ xinh đẹp tóc dài màu đỏ ‘Tur Lưong Hồng’, Tur Lưong Hồng có được thân thể huyết yêu, sự quyến rũ của nàng cũng cực kỳ kinh người, khiến các thủ vệ bình thường ở cửa thành bảo nhìn mà toàn thân khô nóng tràn ngập xúc động.

Nhưng nghe được lời Tur Lưong Hồng nói, mỗi người lại lấp bắp kinh hãi.

Đều là cấp Xung Hào?

Chỉ một lát sau, Tur Lưong Hồng sáu vị bọn họ được cho phép tiến vào.

“Lĩnh chủ đại nhân ở bên kia.” Có thị nữ chuyên môn dẫn đường.

Sáu người bọn Tur Lưong Hồng thấy được hai người ngồi dưới đình xa xa, một người tuấn tú bất phàm, được coi là nhân trung chi long. Mà thanh niên đồ đen đôi diện... Nhìn như bộ dạng bình thường, nhưng sáu người bọn họ đều thiên nhân hợp nhất, đều có thể đủ mơ hồ cảm giác được cảm giác áp bách vô hình trên người thanh niên đồ đen này, làm bọn họ tim đập nhanh sợ hãi.

“Bái kiến hộ pháp.” Sáu người bọn Tur Lưong Hồng cung kính hành lễ.

Đông Bá Tuyết Ứng lúc này mới quay đầu nhìn: “Có chuyện gì?”

Tur Lưong Hồng cầm đầu cung kính nói: “Chúng ta đã nhận được mệnh lệnh Thủy Nguyên đạo quan truyền đến, sau này quận Thanh Hà sẽ do gia tộc hộ pháp chương quản, chúng ta đều toàn lực phục vụ. Đông Bá gia tộc có cái gì cần chúng ta làm, cứ việc phân phó!”

“Ta biết rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Hộ pháp.” Tur Lưong Hồng bỗng thanh âm rất nhỏ, xuyên thấu qua thiên địa lực, chỉ vang lên ở bên tai Đông Bá Tuyết Ứng, “Tur gia chúng ta có một nữ tử, tên Không Du Nguyệt, nghe nói nàng và hộ pháp có quen biết cũ, không biết hộ pháp muốn xử trí nữ tử này như thế nào?”

Quý tích trường thành của Đông Bá Tuyết Ứng, Tur Lưong Hồng đương nhiên rất rõ ràng!

Quá khứ nàng không để ý Không Du Nguyệt, nhưng hiện tại nàng lại không dám làm bậy, thả nàng không dám, nhưng xử tử nàng cũng không dám.

“Du Nguyệt?” Đông Bá Tuyết Ứng nhớ tới tiểu cô nương này.

Du Nguyệt, chính là một nữ tử rất có tâm cơ, lúc trước chọc tức mình không nhẹ. Sở dĩ lúc trước tức giận như vậy, là vì Không Du Nguyệt dù sao ở Tuyết Thạch thành bảo hơn sáu năm, mình nhìn nàng từ tiểu cô nương lớn lên, tuy không có tình yêu, nhưng cũng có tình cảm bằng hữu. Chỉ là ai ngờ tất cả đều là đang diễn trò lừa gạt.

“Thuận theo tự nhiên đi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói một câu.

“Thuận theo tự nhiên?” Tur Lưong Hồng không dám hỏi nhiều, chỉ là âm thầm thở hoi.

Rất nhanh đám người Tur Lưong Hồng liền rời đi.

Đông Bá Tuyết Ứng và bọn họ cũng không có gì phải nói, bọn họ tới đây cũng là bày tỏ thái độ! Về phần tặng lễ linh tinh, tặng lễ cho một sinh mệnh Siêu Phàm? Căn bản chỉ là câu chuyện cười!

“Ca, cầm đầu chính là Tur Lưong Hồng kia, mấy trăm tuổi rồi?” Thanh Thạch nhỏ giọng nói, vừa rồi hắn vẫn có chút khấn trương hưng phấn.

“Nàng chuyển hóa thành thân thể huyết yêu, có tuổi thọ tám trăm năm.” Đông Bá Tuyết Ứng lập tức nói, “Thanh Thạch, ta hỏi lại đệ, đệ thật sự muốn đi Trường Phong học viện?”

“Vâng.” Thanh Thạch gật đầu, “Pháp sư, vẫn cần sư phụ chỉ dạy dẫn dắt, đệ rất muốn ở trên con đường pháp sư đi xa hơn chút. Thật ra lần trước ca rơi vào Hắc Phong uyên, đệ đã rất hối hận, hối hận mình không tu hành cho tốt. Khi đó đệ đã hiểu, một số ngoại lực đều là hư ảo, thực lực bản thân mới là căn bản, đệ muốn nắm giữ càng nhiều hơn.”

Loại cảm giác vô lực đó, hắn không bao giờ muốn gặp nữa.

“Cũng tốt.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, hắn rất tán đồng, “Phụ thân mẫu thân vừa trở về, đệ bầu bạn thêm mấy tháng đã, rồi đi Trường Phong học viện cũng không muộn, đến lúc đó ta sẽ giúp đệ an bài tốt ở Trường Phong học viện, mời một vị Siêu Phàm pháp sư dạy đệ.”

“Vâng, cảm ơn ca.” Thanh Thạch gật đầu, hẳn cũng sẽ không bắt bẻ cứ phải dựa vào năng lực của mình đi bá sự.

Có thể có cường giả Siêu Phàm làm sư phụ, hẳn là phi thường mong muốn.

...

Chuyện đệ đệ muốn đi Trường Phong học viện, vợ chồng Đông Bá Liệt rất nhanh cũng đã biết, bọn họ cũng rất không nề. Nhưng bọn họ quá khư cũng đều thường mạo hiểm giữa sinh tử, có cái nhìn rất thoáng! Cũng biết đi Trường Phong học viện đối với tiểu nhi tử của mình còn rất có lợi. Hơn nữa cũng không phải lập tức đi, là chuyện của mấy tháng sau. Hơn nữa bọn họ về sau cũng có thể đi ngoài Trường Phong học viện thăm Thanh Thạch.

Khoảng cách xa? Có phi thuyền luyện kim, căn bản không tính là xa.

Đông Bá Tuyệt Ứng đem rất nhiều kim phiếu vân vân Hạng Bàng Vân bỏ lại đều để lại cho cha mẹ, lúc trước kim phiếu trong bảo vật trữ vật của Hạng Bàng Vân là xếp thành một đồng nhỏ. Gã ma thú nhất tộc ăn núp này lấy giết chóc làm vui, nhiều phen đi tiếp nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán, nhận được rất nhiều kim tệ, qua nhiều năm tích lũy, có lẽ có tiêu hao phương diện khác, nhưng lưu lại ước chừng hơn tám trăm vạn kim tệ.

Rất khoa trương! Toàn bộ quận Thanh Hà chỉ sợ cũng chỉ Từ gia gia nghiệp lớn có thể thoáng so sánh.

Thời gian qua đi từng ngày một.

Đông Bá Tuyệt Ứng bầu bạn cha mẹ thật tốt, dù sao một khi tới Thủy Nguyên đạo quan, rất nhanh sẽ phải đi Tân Hòa thế giới, đi Tân Hòa thế giới, ngắn thì mấy năm, lâu thì vượt qua chục năm cũng không thể trở về.

Điều này làm vợ chồng Đông Bá Liệt cũng rất không nề.

Vừa đoàn tụ, hai con trai đều rất nhanh phải bốn ba bên ngoài. Tiểu nhi tử ở Trường Phong học viện, bọn họ tốt xấu có thể đi thăm.

Nhưng Đông Bá Tuyệt Ứng đi Tân Hòa thế giới, bọn họ căn bản không đi được!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Xuất Phát

“Hô ~”

Một chiếc phi thuyền luyện kim buông xuống ở chân Tuyệt Thạch sơn, từ trong phi thuyền một đám người đi ra, cầm đầu chính là nữ tử áo bào bạc Mặc Dương Kỳ! Phía sau nàng là một đám các trưởng lão cùng với một số tinh anh khác của Mặc Dương gia tộc, ai cũng khăn trương vạn phần.

Bọn họ nhìn sơn đạo uốn lượn, nhìn tòa thành bảo loáng thoáng trên đỉnh núi.

Mặc Dương Kỳ hít sâu một hơi.

Nhịp tim của người khác cũng có chút loạn.

“Thời khắc quyết định vận mệnh Mặc Dương gia tộc chúng ta đến rồi.” Mặc Dương Kỳ cố gắng bình ổn cảm xúc khẩn trương, lập tức hạ lệnh, “Đi, theo ta lên núi.”

Ai cũng ngoan ngoãn đi bộ lên núi.

Trước lầu chính của thành bảo.

Vợ chồng Đông Bá Liệt đều nhìn chăm chăm một đám người từ xa xa đi tới.

“Ca, ca nói phụ thân mẫu thân sẽ làm như thế nào? Có thể dễ dàng như vậy tha cho Mặc Dương gia tộc hay không?” Thanh Thạch đứng ở bên cạnh khẽ hỏi.

“Đã đáp ứng phụ thân mẫu thân, để họ xử lý, vậy chúng ta không cần quan nữa.” Đông Bá Tuyệt Ứng nhìn. Bỗng hẳn như có mây, nữ tử áo bào bạc Mặc Dương Kỳ đi dẫn đầu, trong một đám trưởng lão gia tộc phía sau nàng lại có một nam tử áo bào xám, chính là người bác ‘Mặc Dương Sâm’ lúc còn nhỏ từng gặp.

“Mặc Dương Kỳ, dẫn các vị trưởng lão tới, hướng Đông Bá hầu tước cùng với hầu tước phụ nhân bồi tội!” Mặc Dương Kỳ không chút do dự quỳ

xuống.

Soạt.

Phía sau, một đám trường lão gia tộc cùng quỳ xuống.

Một màn này khiến Đông Bá Tuyết Ưng neho mắt.

“Không được.” Mặc Dương Du biến sắc, vội lao tới đầu tiên là đi đỡ ca ca Mặc Dương Sâm, “Đều đứng lên đi, đều đứng dậy.”

Đông Bá Liệt thấy thế cũng đi đỡ người.

“Mặc Dương gia tộc chúng ta quả thật đã thua thiệt vợ chồng các người.” Mặc Dương Kỳ lại chưa đứng dậy, toàn bộ trường lão phía sau đều quỳ như cũ, mặc kệ Mặc Dương Du, Đông Bá Liệt đi kéo như thế nào, bọn họ cũng quỳ.

“Hừ!”

Kèm theo một tiếng hừ lạnh.

Một luồng Siêu Phàm đầu khí mãnh liệt thành một mảng hình quạt bỗng dung xuất hiện, đảo qua Mặc Dương Kỳ cùng với một đám trường lão, lại tinh diệu né tránh vợ chồng Đông Bá Liệt.

Ầm ~~~ đám người Mặc Dương Kỳ ai cũng bị quạt bay lên, va chạm ở xa xa, có ngã dưới đất, có va vào trên tường, có một số thân cơ thể yếu ớt chút học máu ngay tại chỗ. Đám người Mặc Dương Kỳ sắc mặt ai cũng đại biến, có chút hoảng sợ nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ưng đứng sắc mặt lạnh như băng kia.

“Bồi tội? Quý?” Đông Bá Tuyết Ưng lạnh nhạt cười khẩy một tiếng, “Làm trò thế có ý tứ sao?”

“Đây là hồ sơ!”

Mặc Dương Kỳ phản ứng rất nhanh, vội lật tay cầm lên một phần hồ sơ, nhanh chóng đứng dậy, cung kính đưa đến trước mặt Mặc Dương Du, “Hầu tước phụ nhân, mời xem.”

“Hồ sơ?” Mặc Dương Du tâm tình phức tạp nhìn nhìn Mặc Dương Kỳ. Đây chính là tộc trưởng đó, quá khứ tộc trưởng cao cao tại thượng. Thật ra ở đây Đông Bá Liệt, Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ đều rất chán ghét với Mặc Dương gia tộc, nhưng Mặc Dương Du lại là phức tạp mâu thuẫn nhất.

Mở ra hồ sơ nhìn kỹ.

“Hừ hừ, hay cho một gia tộc ngàn năm.” Mặc Dương Du nhìn, sắc mặt khó coi, “Các chi các mạch tranh cũng thật ác, thì ra cha ta mất sớm như vậy, còn có nhiều nguyên nhân như vậy.”

“Năm ngàn tám trăm sáu mươi chín người, xử tử. Hơn hai vạn người bị phán trọng tội.” Mặc Dương Du lật đến cuối cùng, cũng có chút bị chấn trụ.

“Cái gì?” Đông Bá Liệt không thể tin được.

“Xử tử hơn năm ngàn người, kết tội hơn hai vạn người?” Thanh Thạch kinh hãi.

Cho dù là Đông Bá Tuyết Ưng cũng có chút giật mình, quá độc ác! Bởi vì toàn bộ Mặc Dương gia tộc tính cả hộ vệ người hầu, đại khái cũng chỉ mười vạn người. Mà có thể bị kết tội... Nếu là người hầu hộ vệ, cũng đều là người hầu hộ vệ tương đối thân cận. Đội hộ vệ gia tộc quy mô lớn bình thường là không quá xen vào trong đó. Bỏ đi đội hộ vệ quy mô lớn này, toàn bộ gia tộc cũng chỉ khoảng năm sáu vạn người.

Xử lý ba vạn người?

Thực ác.

...

Thật ra đấu đá nội bộ của loại gia tộc lớn này vốn là điều bình thường, một khi điều tra ra, liên lụy cực lớn. Lần này Mặc Dương gia tộc một là vì khiến Đông Bá Tuyết Ưng tất lửa giận, hai cũng là muốn mượn cơ hội này chinh đốn gia tộc! Đem rất nhiều khối u ác tính nhân cơ hội cũng xử lý, quá khứ mặc dù là tộc trưởng gia tộc cũng không có khả năng làm vậy. Nhưng lần này tộc trưởng giờ là còn lớn ‘Đập lửa giận của sinh mệnh Siêu Phàm’, tự nhiên là dao sắc chặt đay rồi!

Hơn năm ngàn tám trăm người bị giết, hơn ba ngàn người không có quan hệ gì với Mặc Dương Du, hoặc là nói quan hệ rất cận.

Kết tội hơn hai vạn người... Đều là một số đả thù hộ vệ linh tinh, đều là thủ hạ một số thế lực bị thanh trừ, trực tiếp kết tội bắt đi làm khổ dịch.

“Đây là một ngàn vạn kim phiếu.” Mặc Dương Kỳ theo đó liền dâng một tập kim phiếu thật dày, mỗi một tờ đều là con số siêu lớn mười vạn kim tệ, ước chừng một trăm tám!

“Thế mà có thể lấy ra nhiều như vậy.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng kinh ngạc. Hạng Bàng Vãn để lại hơn tám trăm vạn kim tệ, Tư gia có lẽ có thể nhiều hơn thế chút, nhưng gia sản cũng không nhiều đến đâu cả. Mặc Dương gia tộc dù sao lúc trước vị sinh mệnh Siêu Phàm kia sáng tạo gia tộc, là Siêu Phàm thật sự, cho nên trụ cột Mặc Dương gia tộc phải dày, nhưng dù sao hơn một ngàn năm trôi qua, rất nhiều gia sản đều là tài sản cố định, như xưởng luyện kim, lãnh địa, thành bảo loại lớn, cửa hàng vân vân.

Muốn lấy ra một ngàn vạn kim phiếu, cũng rất khó.

Thật ra Mặc Dương gia tộc lần này cũng là giết chết rất nhiều khối u ác tính, đoạt gia sản của bọn họ, rất nhiều trực tiếp gán cho tiền trang để quốc được rất nhiều kim phiếu, lại từ trong kho gia tộc góp một chút, mới gom được số nguyên một ngàn vạn kim tệ! Cái này hầu như là một phần ba gia sản của Mặc Dương gia tộc!

“Hơn nữa trưởng lão hội gia tộc nhất trí thông qua, sẽ do Mặc Dương Sâm đảm nhiệm tộc trưởng nhiệm kỳ mới.” Mặc Dương Kỳ nói tiếp.

“Ca ca?” Mặc Dương Du có chút sững sờ.

Khóe miệng Đông Bá Tuyết Ứng hơi nhếch lên.

Thật đủ ác.

Để bác mình làm tộc trưởng, hoặc giết hoặc kết tội ba vạn người của gia tộc, lại tặng một ngàn vạn kim tệ. Mẫu thân cùng bác dù sao cũng là anh em ruột, cảm tình rất sâu.

Đào mất đã tới ngày Đông Bá Tuyết Ứng rời đi.

Sáng sớm.

Trong luyện võ trường, Đông Bá Tuyết Ứng đang luyện quyền, thương là quyền kéo dài! Đông Bá Tuyết Ứng thích luyện thương pháp, nhưng cũng thích luyện quyền, thân thể viên mãn như nhất... Lực lượng ở trong cơ thể vận chuyển, mỗi chiêu mỗi thức hoặc thu hoặc phóng.

“Hô.” Đông Bá Tuyết Ứng dừng lại, thở phào một hơi.

Không khí chung quanh cũng hơi chấn động sau đó mới bình tĩnh.

“Tuyết Ứng, đến, uống chút nước trà, ăn chút điểm tâm” Thấy Đông Bá Tuyết Ứng dừng lại, Mặc Dương Du liền vội hô.

“Vâng.”

Đông Bá Tuyết Ứng cười đi tới, cầm chén nước uống một hơi cạn sạch, sau đó cầm lấy điểm tâm ăn, một miếng một cái: “Vẫn là mẫu thân làm điểm tâm ngon, nhiều năm như vậy, sau tám tuổi con chưa từng được ăn ngon như thế.”

“Trong thành bảo nhiều đầu bếp tốt như vậy, không có ai làm ngon hơn ta?” Mặc Dương Du cười.

“Không lừa người, thực sự không có.” Đông Bá Tuyết Ứng rất nhanh đã đem một khay điểm tâm lớn ăn sạch sẽ.

Một tháng qua quá thoải mái.

Mình sau khi tám tuổi, liền luôn liêu mạng luyện thương pháp, về sau rơi vào Hắc Phong uyên lại cô tịch đợi sáu năm. Một tháng qua, quả thực giống như ở trong mộng.

“Con buổi chiều đã phải đi?” Mặc Dương Du bỗng nhiên nói.

“Vâng, đúng, buổi chiều sẽ đi.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Cứ tiếp tục như vậy, con chỉ sợ cũng biến thành tên quần là áo lụa.”

“Hoàn khó thì hoàn khó.” Mặc Dương Du rất không nỡ bỏ con.

“Con vẫn muốn đi xa hơn ở trên con đường Siêu Phàm này.” Đông Bá Tuyết Ứng cười, nhớ lại quá khứ, “Lúc còn nhỏ con đã thích xem truyện kỳ chuyện xưa Siêu Phàm, nhìn một đám Siêu Phàm đó, con nằm mơ cũng mơ thấy mình phi thiên độn địa, đi uống rượu với thần linh, bắt mấy ác ma chơi đùa. Hiện tại con đã bước lên con đường này, đương nhiên cố gắng đi xa hơn chút. Con đường này vẫn có ý tứ.”

Nếu nói hai mươi năm trước, hẳn là vì cứu cha mẹ, một mực không dám buông lỏng.

Vậy hiện tại, là vì theo đuổi trong lòng bản thân.

Hơn nữa còn có một nguyên nhân hẳn chưa nói ra —— lúc nhìn thấy Tư gia các gia tộc đến cúi đầu, nhìn thấy Mặc Dương gia tộc tất cả đều quỳ xuống, Đông Bá Tuyết Ứng đã thề, tuyệt đối không để người nhà mình cũng lưu lạc đến một bước này!

“Trường Phong đại ca bọn họ đều rất xem trọng ta, ta chính là người trẻ tuổi nhất nghìn năm qua bước vào Siêu Phàm, nếu xuống dốc từ đây, chỉ sợ sẽ trở thành trò cười trong mắt toàn bộ Siêu Phàm của Long Sơn đế quốc.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

...

Buổi chiều hôm đó.

Ở sau khi ăn xong cơm trưa, Thanh Thạch, vợ chồng Đông Bá Liệt, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ ở cửa lầu chính thành bảo, tiễn Đông Bá Tuyết Ứng.

“Không cần tiễn nữa.”

“Có việc có thể thông qua vòng tay đưa tin nói cho con biết.” Đông Bá Tuyết Ứng cười, “Như vậy nhé, ta đi rồi.”

“Ca, đệ cũng nhất định sẽ bước vào Siêu Phàm!” Thanh Thạch bỗng nhiên hô.

Đông Bá Tuyết Ứng sững sốt.

Bên cạnh Tông Lăng, Đồng Tam, vợ chồng Đông Bá Liệt đều cười lên.

“Được, có chí khí.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng cười nói, “Thanh Thạch, vậy ta sẽ chờ đệ.”

“Vâng.” Thanh Thạch gật đầu.

Hô.

Theo đó chung quanh thân thể Đông Bá Tuyết Ứng đắm chìm trong ánh lửa, nhìn nhìn mọi người trong nhà, nhếch miệng cười, liền phóng lên cao, hướng chân trời phương bắc bay đi, nhanh chóng biến mất ở cuối thiên địa.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Thủy Nguyên Đạo Quan

Lửa quán quanh, Đông Bá Tuyết Ứng hướng phương bắc bay tốc độ cao, đồng thời cũng quan sát cảnh sắc phía dưới.

Càng bay về phía bắc, nhiệt độ càng lúc càng thấp, thành trì, thôn xóm trên mặt đất cũng càng thêm thưa thớt.

“Hô ~~~~”

Một mảng trắng noãn. Cánh đồng tuyết phương bắc rộng lớn xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn. Năm hành tinh phương bắc đều giáp giới với cánh đồng tuyết, cánh đồng tuyết lớn phương bắc... Phạm vi cực kỳ rộng, tung hoành mấy chục vạn dặm. Nơi đây hiếm thấy bóng người, lại có một số khu vực cánh đồng tuyết đặc biệt có ma thú sinh tồn. “Ầm ầm ầm ~~~~” một đàn ma thú thật lớn tựa như ngọn núi nhỏ đang chạy băng băng, “Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng?” Đông Bá Tuyết Ứng bay ở trời cao, quan sát bên dưới, một đàn ma thú to lớn kia cao cũng hơn mười thước, bốn chân vô cùng thô to, bộ lông toàn thân vừa dày vừa dài. Mặc dù là các Ngân Nguyệt kỳ sĩ liễu mạng công kích, cũng rất khó đâm thủng bộ lông thật dày này! Càng đừng nói tăng vô mớ thật dày dưới bộ lông của chúng nó, Ngân Nguyệt kỳ sĩ, gần như không thể giết chết một con Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng.

Mà chúng nó thích quân cư! Một đàn Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng chạy... Ngay cả kỳ sĩ cấp Xung Hào cũng không dám chính diện ngăn cản, quân đội phạm nhân nhân loại đến bao nhiêu bị nghiền áp bấy nhiêu. “Đám Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng này cũng hiền.” Đông Bá Tuyết Ứng mỉm cười nhìn, bởi vì rất hiền lành, cho nên dễ dàng bị thuần dưỡng. Một số ma thú tàn bạo trên cánh đồng tuyết lớn đã sớm bị nhân loại tiêu diệt....

Một đường phi hành, càng về hướng bắc, gió lạnh càng thêm lạnh thấu xương, như đao. “Thủy Nguyên đạo quan!” Mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng lên.

Sau khi bay mười hai vạn dặm, rốt cuộc đã tới nơi.

Đại tuyết nguyên cũng có núi cao liên miên, ở một mảng núi cao liên miên mấy ngàn dặm có một tòa đạo quan tọa lạc. “Vù.” Đông Bá Tuyết Ứng hóa thành một luồng sáng, từ trên cao lao xuống, hạ xuống cửa chính đạo quan.

“Đông Bá hộ pháp.” Một thanh âm trầm trầm vang lên. Đông Bá có chút kinh ngạc. Toàn thân đạo quan là kim loại màu xám đậm cấu thành một thể, ở trên tường đạo quan có điều khắc đồ án uốn lượn, bên trái đạo quan là một đồ án phi cầm kỳ di, phía bên phải là đồ án cự long, giờ phút này mở miệng nói chuyện chính là đồ án đầu rồng phía bên phải, miệng đồ án đầu rồng còn cử động.

“A...” Đông Bá Tuyết Ứng cũng kinh ngạc, đây rõ ràng không phải sinh vật luyện kim, chỉ một cái đồ án mà thôi.

“Ha ha, Đông Bá hộ pháp.” Một luồng sáng từ trong đạo quan bay ra, xuất hiện ở cửa đạo quan, là một nam tử đẹp trai phóng đảng không gò bó đeo thần kiếm, “Toàn bộ Thủy Nguyên đạo quan chúng ta là một Bán Thần khí loại tổ hợp! Mà Long tiền bối cùng Tước tiền bối đều là khí linh, từ khi đạo quan sáng tạo đã tồn tại.”

“Ra mắt Long tiền bối, Tước tiền bối.” Đông Bá Tuyệt Ứng hành lễ nói. Đồng thời âm thầm kinh ngạc. Dựa theo mình biết, dưới tình huống bình thường, thần khí mới có khí linh! Bán Thần khí, hầu như đều không có khí linh. Mà thần khí, tầm quan trọng đối với toàn bộ Hạ tộc, so với sinh ra một thần linh còn quan trọng hơn!

Bởi vì những vị thần mới đột phá, căn bản không biết luyện chế thần khí, thần khí Hạ tộc hiện nay có, mỗi một món đều là từ thần giới hoặc là hắc ám thâm uyên lưu truyền tới.

“Tiểu tử, tu hành cho tốt, ta cùng lão long cực, cực ngươi trong năm mươi năm trở thành Thánh Cấp.” Tước tiền bối nói. “Đừng cho người trẻ tuổi áp lực, chỉ cần trong một trăm năm có thể đột phá, cũng rất khá rồi.” Long tiền bối cũng nói. “Hai vị tiền bối, ta còn cần dẫn dắt Đông Bá hộ pháp, sẽ không quấy rầy nữa.” Nam tử đẹp trai nói, lập tức liền mang theo Đông Bá Tuyệt Ứng tiến vào trong đạo quan.

Trong đạo quan rất yên tĩnh, sơn đạo khúc chiết, mặt đất còn có tuyết đọng, hai bên chung quanh ngẫu nhiên sẽ là các tòa tiểu viện, thường xuyên nhìn thấy một ít kỳ sĩ pháp sư cấp Xung Hào, bọn họ khi nhìn thấy bọn Đông Bá Tuyệt Ứng đều cung kính hành lễ.

“Ta tên Công Lương Viễn, vừa bước vào Thánh Cấp.” Nam tử đẹp trai mỉm cười nói, “Đạo quan là nơi tu hành yên tĩnh, nơi này nhiều nhất chính là phạm nhân cấp Xung Hào, bình thường cũng có mấy trăm người cấp Xung Hào ở đây tu hành, bình thường chỉ có cảm thấy không thể tiến thêm, mới sẽ về quê hương.”

“Sinh mệnh Siêu Phàm, bình thường Thánh Cấp, Bán Thần sẽ ở trong đạo quan tiềm tu.”

“Về phần Phi Thiên cấp, trong đạo quan rất ít, hoặc là ở Tân Hỏa thế giới, hoặc ở phạm gian. Ở trước năm trăm tuổi, các Siêu Phàm phần lớn rất quyền luyện phạm gian, nhưng càng về sau, lại càng ít đi lại ở phạm gian.” Công Lương Viễn nói. “Ngươi là lần đầu đến đạo quan, với ngươi mà nói, quan trọng nhất chính là lựa chọn pháp môn đầu khí cùng với bí thuật! Còn có binh khí Siêu Phàm cùng nguyên thạch.”...

Đi trong đạo quan yên tĩnh, Đông Bá Tuyệt Ứng ở dưới Công Lương Viễn dẫn dắt, đi lĩnh sáu trăm cân nguyên thạch trước! Sau đó đi chọn pháp môn đầu khí. “Đông Bá lão đệ, Siêu Phàm bình thường, mặc kệ là nguyên thạch, pháp môn, bí thuật, binh khí vân vân... đều phải dựa vào điểm cống hiến Siêu Phàm để đổi!” Công Lương Viễn than thở, “Nhớ lại, lúc trước liều mạng đi nhận nhiệm vụ Siêu Phàm, thậm chí có đôi khi sinh tử một đường, đi liều, đạt được điểm cống hiến Siêu Phàm, sau đó còn phải tính toán chỉ li, đi đổi pháp môn, bí thuật. So sánh với rất nhiều Siêu Phàm, Đông Bá lão đệ ngươi thật sự tài nguyên rất nhiều.” “Thật ngại quá.” Đông Bá Tuyệt Ứng liền nói. “Không có gì phải ngại, những tài nguyên này, thật ra cũng là cao thủ Thánh Cấp, thậm chí các Bán Thần đi liều mạng kiếm được. Không có khả năng mỗi một Siêu Phàm bình thường đều có thể nhận được một đồng tài nguyên. Muốn có được? Chỉ có thể tự mình làm ra cống hiến để đổi! Cũng chỉ như Đông Bá lão đệ ngươi số rất ít tuyệt thế thiên tài bậc này, mới có thể trực tiếp nhận được tài nguyên bồi dưỡng.” Công Lương Viễn nói. Đông Bá Tuyệt Ứng rất hiểu. Nguyên thạch, là phải đi thế giới Siêu Phàm đi đoạt! Mà ở thế giới Siêu Phàm liều mạng, ít nhất cũng phải là thực lực Thánh Cấp. Cao thủ Thánh Cấp lấy mạng đi liều mới kiếm được lượng lớn nguyên thạch....

Đầu Khí các. Một lầu các ba tầng bằng gỗ rất bình thường, Đông Bá Tuyệt Ứng đi vào lật xem tìm kiếm pháp môn đầu khí thích hợp mình. Pháp môn đầu khí, nói quan trọng rất quan trọng, bởi vì có nó mới có thể tu hành tăng lên có hiệu suất hơn, khiến đầu khí tiến tới thành thần!

Nói không quan trọng... Mỗi một Siêu Phàm đều sẽ lựa chọn pháp môn đầu khí tốt nhất, dưới tình huống điểm cống hiến Siêu Phàm ít, thì từng bước một đổi. Trước đổi pháp môn bộ phận Phi Thiên cấp, chờ thành Thánh Cấp, lại đổi bộ phận Thánh Cấp. “Hỏa điểm pháp môn đầu khí Thần cấp, vền vền chỉ có hai loại, 《tĩnh hòa đầu khí》 cùng 《Hỏa Long Đầu Khí》.” Đông Bá Tuyệt Ứng lật xem suy tư.

Hắn có thể mặc kệ giá đổi, tùy ý chọn lựa một loại pháp môn đầu khí.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Phó Quan Chủ (1)

“Chọn một loại nào đây?”

“《Hỏa Long Đầu Khí》hung mãnh hơn, 《tĩnh hòa đầu khí》 thì mọi phương diện đều cân bằng.” Đông Bá Tuyệt Ứng nghĩ một lát, làm ra quyết định, “Cứ 《tĩnh hòa đầu khí》 đi.”

Chọn pháp môn đầu khí khá đơn giản.

Dù sao pháp môn chính là dùng để tu luyện.

Về phần chiến đấu? Dựa vào là kỹ xảo kinh nghiệm, cảnh giới, binh khí, Bí Thuật các phương diện.

Kỹ xảo kinh nghiệm cảnh giới đều là nội tại, cần chậm rãi tích lũy.

Mà binh khí, bí thuật lại là có thể chọn.

Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán vì sao nhiều quy củ trôi buộc, vẫn có rất nhiều Siêu Phàm gia nhập, là vì chỉ bọn họ mới có bí thuật Thần cấp!

“Đồng Bá lão đệ, lựa chọn binh khí và bí thuật phải cẩn thận suy nghĩ.” Công Lương Viễn nói, “Người cũng chỉ có thể tùy ý chọn một loại bí thuật mà thôi, tương lai bí thuật khác cũng cần dựa vào điểm cống hiến nhiệm vụ Siêu Phàm để đổi! Cho nên phải cân nhắc rõ ràng, nếu không hối hận cũng không kịp.”

“Ta biết rồi.” Đồng Bá Tuyết Ứng cũng rất thận trọng.

“Đi chọn binh khí hay là bí thuật trước?” Công Lương Viễn hỏi.

“Binh khí trước đi, chọn binh khí đơn giản chút, cuối cùng mới chọn bí thuật! Bí thuật dù sao rất nhiều hơn nữa quan trọng nhất.” Đồng Bá Tuyết Ứng nói. Luận điều kiện bên ngoài, ảnh hưởng của bí thuật đối với thực lực là lớn nhất, so với binh khí ảnh hưởng còn lớn hơn! Một môn bí thuật Thần cấp, cùng một môn bí thuật bình thường, sẽ làm hai Siêu Phàm phương diện khác tương đương, thực lực chênh lệch mấy lần thậm chí gấp mười!

Có thể một chiêu bị miểu sát (giết trong nháy mắt)!

Bởi vậy có thể thấy được chỗ trân quý của bí thuật, Đồng Bá Tuyết Ứng không có được bí thuật Thần cấp, hẳn cũng phải lựa chọn tận lực tiếp cận, để mình ở phương diện bí thuật chênh lệch với Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán, Ma Thần hội cố gắng nhỏ một chút.

Đương nhiên bí thuật cũng cần nghiên cứu, nếu có được bí thuật Thần cấp chỉ mới nhập môn, mà bí thuật yếu một chút, người khác lại đã tu hành đến đại viên mãn không thể tưởng tượng, hoàn toàn có thể nghiền áp người tu hành bí thuật Thần cấp.

Nhưng đối với cùng một người mà nói, tự nhiên bí thuật càng mạnh càng tốt.

Trong Thủy Nguyên đạo quan.

Đồng Bá Tuyết Ứng và Công Lương Viễn sống vai đi, đi tới ngoài một tòa lầu các cỡ lớn, ngoài lầu các có một hồ nước uốn lượn, cạnh hồ nước đang có một lão già gầy đầu trọc đang câu cá, lão già này tản ra khí tức già nua.

“Vị này là Triều Thanh phó quan chủ.” Về mặt Công Lương Viễn hơi thay đổi, lập tức truyền âm nói, “Ta còn chuẩn bị chờ người binh khí bí thuật đều chọn xong, thì đi gặp phó quan chủ, không ngờ đụng phải ở đây. Phó quan chủ này đã hơn hai ngàn tám trăm sáu mươi tuổi, cách đại nạn tuổi thọ rất gần.”

“Là hẳn?” Đồng Bá Tuyết Ứng nổi lòng kính trọng.

Hạng chín Bán Thần bảng: Triều Thanh, phó quan chủ Thủy Nguyên đạo quan, nắm giữ ‘Lôi thần chân ý’, một cây độc trượng tung hoành thiên hạ.

Phải biết rằng đại nạn tuổi thọ của Bán Thần cũng chỉ ba ngàn năm, đại nạn đại biểu cho cực trị! Dưới tình huống bình thường sống không đến cực hạn đó, tựa như các phẩm nhân bình thường tuổi thọ đại nạn trăm năm, nhưng trên thực tế có thể sống đến tám chín mươi tuổi coi như không tệ rồi. Như Tinh Thần cấp tuổi thọ đại nạn hai trăm năm... Nhưng bình thường có thể sống đến một trăm tám mươi tuổi đã rất khá rồi.

Các Siêu Phàm lợi hại hơn chút, có thể tới gần cực hạn.

Lôi Chân trưởng lão đem linh dịch Hải Dương Giới Thạch làm cơm ăn làm nước uống, lúc nào cũng nuôi nấng linh hồn thân thể, chống đỡ tới một ngàn năm trăm tuổi! Nếu không có linh dịch Hải Dương Giới Thạch, hẳn phải sống ít đi trăm năm, các Bán Thần bình thường có thể chống đỡ tới hai ngàn chín trăm tuổi coi như rất không tệ, nếu một trận đại chiến bị thương nặng, chết có thể còn sớm hơn.

Cho nên...

Triều Thanh phó quan chủ, đã đến thời khắc lúc nào cũng có thể chết.

“Phó quan chủ.” Công Lương Viễn cung kính nói, “Vị này chính là Đồng Bá Tuyết Ứng.”

“Bái kiến phó quan chủ.” Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cung kính hành lễ.

Lão già gầy đầu trọc lúc này mới quay đầu nhìn tới.

Mắt lão nhìn như đục ngầu, làn da trên mặt cũng tràn đầy nếp nhăn, thân thể này đã rất già nua, nhưng toàn bộ thiên hạ ai cũng không dám đánh giá thấp lão, dù sao loại lão già hỏa này thời gian rất dài không ra tay, ai cũng không rõ thực lực thật sự hiện nay của lão. ‘Hạng chín Bán Thần bảng’ vẫn là căn cứ quá trình chiến đấu ra tay của lão một lần trước tiên hành phán định.

“Tốt.” Lão già gầy đầu trọc mỉm cười gật đầu, “Lão đầu tử ta có thể ở trước khi đại nạn đến, nhìn thấy Thủy Nguyên đạo quan chúng ta lại có một vị thiên tài yêu nghiệt xuất sắc, thật sự rất vui vẻ. Còn nhớ năm đó ta lúc cấp Xung Hào cũng hằng hái, thời điểm gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, còn là

Trương Thần đại ca dẫn dắt ta đến, chỉ là đảo mắt Trương Thần đại ca cũng đã chết hơn hai ngàn năm rồi.”

“Sinh sinh tử tử.”

“Lão đầu tử ta từng thấy quá nhiều sinh tử.” Lão già gầy đầu trọc cười ha ha, “Có thể sống lâu hơn ta, cũng không nhiều.”

Đông Bá Tuyết Ưng, Công Lương Viễn ngoan ngoãn nghe.

Một Bán Thần sống gần ba ngàn năm, đối với Đông Bá Tuyết Ưng hai mươi tám tuổi mà nói, quả thực chính là lịch sử sống!

“Đông Bá Tuyết Ưng.” Lão già gầy đầu trọc bỗng nói.

“Có vấn đề.” Đông Bá Tuyết Ưng cung kính nói.

“Người là Siêu Phàm mới, khẳng định cần đi Tân Hóa thế giới một chuyến.” Lão già gầy đầu trọc, “Siêu Phàm Phi Thiên cấp, sẽ ở trong Tân Hóa thế giới thật sự tiếp xúc Siêu Phàm chém giết tàn khốc, sẽ có không ít Siêu Phàm chết ở đó! Đối với người thiên tài yêu nghiệt như vậy mà nói, ngược lại ở lúc nhỏ yếu phải cẩn thận, tuyệt đối đừng để còn trẻ đã chết ở Tân Hóa thế giới.”

“Vấn đề rõ.” Đông Bá Tuyết Ưng cảm kích nói.

Bản thân hẳn cũng rõ.

Bởi vì các Siêu Phàm Phi Thiên cấp, là cảm tiến vào thế giới Siêu Phàm khác mạo hiểm! Ở phạm gian lại gần như sẽ không gặp phải nguy hiểm, nguy hiểm hầu như đều là ở Tân Hóa thế giới! Vì rèn luyện, vì lịch luyện sinh tử, thường xuyên có Siêu Phàm Phi Thiên cấp chết.

Cũng không phải bản thân các Siêu Phàm muốn chết.

Mà là hiệu quả sinh tử rèn luyện quả thực tốt, như Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước chiến một trận với Âm Ảnh Báo, lập tức đột phá đến cảnh giới lực lượng viên mãn như nhất. Ở con đường Siêu Phàm, tu hành càng khó hơn, nếu không rèn luyện sinh tử, là rất khó đi xa.

Sinh tử rèn luyện, tu hành mười năm, so với vui đầu tiên tu trăm năm còn tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Phó Quan Chủ (2)

“Vừa mới tiến vào Tân Hóa thế giới, sẽ có ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’ chuyên môn chuẩn bị cho Siêu Phàm mới, cái này cũng là chỉ có mới tiến lên Siêu Phàm mới có.” Lão già gầy đầu trọc cười tùm tùm nói, “Bên cạnh sinh tử chiến này có rất nhiều cường giả Hạ tộc nhìn chăm chăm, vẫn khá an toàn, từ sau khi Tân Hóa thế giới thành lập, ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’ đến nay không biết đã bao nhiêu năm, một vị lợi hại nhất trong lịch sử, là một ngàn chín trăm vạn năm trước một vị Bán Thần ‘Luyện Ngục kỵ sĩ’ lập ra, hẳn lúc trước vừa bước vào Siêu Phàm, tổng cộng xông qua mười một trận sinh tử chiến!”

“Một vạn năm nay, lợi hại nhất là một vị nữ tử tên là ‘Đan Thanh Diễm’, xông qua chín trận sinh tử chiến! Đáng tiếc sau khi nàng bước vào Thánh Cấp, tiến vào Siêu Phàm thế giới mạo hiểm, đã ngã xuống.”

“Ta năm đó cũng xông qua sáu trận sinh tử chiến.” Lão già gầy đầu trọc nhìn Đông Bá Tuyết Ưng, “Đông Bá Tuyết Ưng, người phải kiếm chút ánh sáng cho Thủy Nguyên đạo quan chúng ta! Đánh chín trận, mười trận!”

Đông Bá Tuyết Ưng trầm nhu.

Phó quan chủ yêu cầu cũng thật cao, chín trận mười trận?

Xem qua hồi ức ghi chép của Lô Chân trưởng lão, đối với ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’ Đông Bá Tuyết Ưng vẫn rất rõ ràng.

Đây là mới tiến lên Siêu Phàm mới có thể hưởng thụ!

Vì để Siêu Phàm mới lên có thể có cảm thụ rõ đối với chiến đấu của Siêu Phàm, ở trong một khu vực cố định an bài đối thủ tiến hành chiến đấu. Đối thủ phần lớn là dân bản xứ Siêu Phàm thế giới! Lúc chiến đấu bên cạnh có rất nhiều cường giả sẽ xem cuộc chiến, cũng sẽ có Bán Thần. Cho nên trong sinh tử chiến một khi gặp nguy hiểm, Bán Thần cũng sẽ lập tức ra tay cứu giúp.

Cho nên là tương đối an toàn, là một cơ hội khó được quen thuộc dân bản xứ Siêu Phàm thế giới.

Nhưng...

Dù sao Siêu Phàm chiến đấu sinh tử quá nhanh, có đôi khi Bán Thần chậm một bước, cứu viện không kịp cũng có. Bình quân đại khái hai ba trăm năm sẽ có một Siêu Phàm xui xẻo chết ở trong ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’.

Như Lôi Chân trưởng lão, chỉ xông qua năm trận sinh tử chiến.

“Trường Phong trưởng lão xông qua mấy trận?” Đông Bá Tuyết Ứng hiểu kỳ nói.

“Tri Khâu Bạch? Hắc, cũng sáu trận.” Lão giả gầy đầu trọc cười nói, “Tri Khâu Bạch ở lúc Phi Thiên cấp cũng không tính là quá chói mắt, tuy tương đối trẻ tuổi đã bước vào Siêu Phàm, nhưng hắc lúc ấy năm giữ chỉ là vạn vật phong chi ảo diệu, ảo diệu rất bình thường mà thôi! Vẫn là sau này quật khởi, thế mà năm giữ ‘Không gian thiết cát chân ý’ nghịch thiên như vậy.”

“Siêu Phàm sinh tử chiến, cũng có thể từ trong đó nhìn ra tiềm lực.”

“Xông qua nhiều sinh tử chiến, chỉ cần còn sống, phần lớn thành tựu cũng cao.” Lão giả gầy đầu trọc nói, “Nhưng số lần xông qua ít, tuy phần lớn không được, nhưng ngẫu nhiên có quật khởi sau này. Như thiên hạ đệ nhất hiện nay Hạ sơn chủ, năm đó chỉ xông qua ba trận, ha ha, người cũng đừng học Hạ sơn chủ, Hạ sơn chủ là một pháp sư, thích dắc lòng nghiên cứu.”

“Hơn nữa Siêu Phàm sinh tử chiến, là cơ hội duy nhất tương đối an toàn các người làm quen dân bản xứ Siêu Phàm thế giới, nắm chắc cho tốt.” Lão giả gầy đầu trọc nói, “Bỏ lỡ sẽ không còn!”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu: “Vãn bối rõ.”

“Đi đi, đi chọn binh khí đi, không cần bầu bạn với ta lão đầu tử này.” Lão giả gầy đầu trọc nói, “Đúng rồi, ta thấy người hắc là từng thức tỉnh thái cổ huyết mạch, lúc đi chọn bí thuật, có thể đi giá sách tận cùng bên trong lầu ba Bí Thuật các cẩn thận lật xem”

Mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng lên.

Bí Thuật các, lầu ba? Giá sách tận cùng bên trong?

“Cám ơn phó quan chủ.” Đông Bá Tuyết Ứng cung kính nói.

Lão giả gầy đầu trọc lại tiếp tục nheo mắt, như nhắm mà không phải nhắm, cứ thế câu cá.

Hai người bọn Đông Bá Tuyết Ứng cung kính hành lễ, lập tức rời đi.

“Đông Bá lão đệ, phó quan chủ rất xem trọng người đó.” Công Lương Viễn thấp giọng cười nói, “Thật ra chúng ta lúc trước còn thảo luận về người, thậm chí cũng đặt cược, cược người Siêu Phàm sinh tử chiến có thể xông qua mấy trận, chúng ta đều cho rằng người ít nhất sáu trận.”

“Bản thân ta cũng không nắm chắc.” Đông Bá Tuyết Ứng thuận miệng ứng phó một câu, trong lòng lại vương bận lầu ba Bí Thuật các phó quan chủ nói, phó quan chủ nói rốt cuộc là cái gì?

Hai người đi đến trước Binh Khí lầu.

“Người đi vào chọn đi, ta ở đây chờ người.” Công Lương Viễn đứng ở ngoài cửa.

“Được.” Đông Bá Tuyết Ứng đi vào trong đó.

Giống Đấu Khí các lúc trước, tòa lầu các cỡ lớn cất binh khí này cũng không có ai trông coi, sở dĩ không có ai trông coi, là vì... Toàn bộ Thủy Nguyên đạo quan đều là một kiện Bán Thần khí, khí linh ‘Long tiền bối’ ‘Tước tiền bối’ có thể hoàn toàn nắm giữ những địa phương này, không có ai có thể lên lút mang đi, hoặc là mạnh mẽ mang đi binh khí.

“Binh khí, là tay chân kéo dài, là đồng bạn quan trọng nhất khi chiến đấu.” Đông Bá Tuyết Ứng rất rõ, một binh khí tốt cùng một binh khí kém, ảnh hưởng đối với thực lực là phi thường lớn.

Đông Bá Tuyết Ứng bước nhanh.

Rất nhanh đi tới khu vực chuyên môn đặt trường thương.

“Bôn Lôi thương, nhân giai hạ phẩm, cần một cân nguyên thạch đổi lấy.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn một cây trường thương màu xanh cắm trên mặt đất trước mắt, trên mặt đất có thẻ kim loại, trên thẻ có văn tự giới thiệu đơn giản, tùy ý lấy bất đầu dưa giỡn hai cái, hô xẹt! Trường thương vung lên, bỏ qua không gian, sau đó chính là một tay đâm, trường thương xoay tròn rách không khí, lại không gây thương tổn lâu các nhìn như bình thường một chút nào.

“Nhân giai hạ phẩm, là một loại kém cõi nhất trong binh khí Siêu Phàm, cảm giác ở trên truyền lực lượng cũng không hoàn mỹ như Phi Tuyết thần thương của ta, cũng chỉ có chất liệu là tài chất Siêu Phàm nhi, luyện chế rất nát.” Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm lắc đầu, cái này nhắm chừng là tác phẩm lỗi tay của Siêu Phàm nào đó thử luyện chế binh khí.

Cũng không phải binh khí Siêu Phàm thì nhất định tốt hơn binh khí phàm nhân.

Cực phẩm trong tam giai luyện kim trong phàm nhân, giá cũng là hơn trăm vạn kim tệ. Luận giá, không thua gì loại binh khí Siêu Phàm nhân giai hạ phẩm này. Đối với phàm nhân mà nói trên tính thực dụng vượt xa!

Mặc dù vừa đột phá Siêu Phàm, bình thường cũng không thêm dùng nhân giai hạ phẩm, đây đều là tác phẩm luyện tập thất bại, phần lớn đều kiếm một món nhân giai thượng phẩm! Có thể kiếm cái nhân giai cực phẩm thì rất xa xỉ rồi.

Vừa đi, vừa cảm lấy từng thanh trường thương bên cạnh thực nghiệm.

“Ừm, lực lượng truyền hoàn mỹ, chỉ là cán thương hơi mềm” Lực lượng thân thể Đông Bá Tuyết Ưng hiện nay đạt tới Phi Thiên cấp trung kỳ, Phi Tuyết thần thương đối với hắn mà nói cũng hơi mềm.

“Một thanh trường thương này, chắc chắn chắc, chiều dài quá dài chút, không quá thích hợp.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Binh Khí

Đông Bá Tuyết Ưng luyện thương hơn hai mươi năm, nếu nói một số nữ nhân yêu châu báu, vậy hắn ở thời điểm cảm từng thanh trường thương cũng phi thường hưng phấn, cảm thụ được chỗ bất phàm của mỗi một thanh trường thương, nhiều năm như vậy, hắn chưa từng tận hưởng thử nhiều trường thương tốt như vậy.

Ước chừng nửa canh giờ, chủ yếu xem xét đều là trường thương nhân giai cực phẩm.

Trường thương nhân giai cực phẩm giá bình thường ở mười cân nguyên thạch đến hai mươi cân nguyên thạch.

“Thủy Nguyên đạo quan mặc ta chọn lựa bảo vật binh khí không vượt qua 80 cân nguyên thạch, cũng đủ ta góp đủ một bộ nhân giai cực phẩm” Đông Bá Tuyết Ưng nói thầm, áo, giáp, giày, binh khí, vòng tay trữ vật vân vân, một bộ nhân giai cực phẩm 80 cân nguyên thạch là đủ rồi.

“Nhưng, muốn kiếm thì kiếm tốt chút.”

Ánh mắt Đông Bá Tuyết Ưng dừng ở trên từng thanh thánh giai binh khí.

Thánh giai hạ phẩm binh khí, giá tăng vọt, bình thường ở trăm cân nguyên thạch! Tuy giá tăng vọt, nhưng từ binh khí nhân giai Siêu Phàm và binh khí thánh giai Siêu Phàm, cũng là có chênh lệch về chất. Nhân giai cực phẩm, thánh giai hạ phẩm... ảnh hưởng đối với thực lực có thể chênh lệch ba bốn thành!

“Đối với ta Siêu Phàm mà nói, Thánh Cấp hạ phẩm đã là đủ rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng làm ra quyết định.

Vòng tay trữ vật, hắn đã có.

Hộ thân nội giáp, là Lôi Chân trưởng lão lưu lại nội giáp thánh giai cực phẩm, mình dù sao nắm giữ vạn vật chi thủy ảo diệu, sử dụng rất thích hợp.

Cho nên ——

Về quần áo, bởi vì có hộ thân nội giáp tốt, như vậy quần áo tùy tiện chọn nhân giai cực phẩm đã đủ dùng.

Về phần ‘Trường thương’ ‘Giày’ Đông Bá Tuyết Ưng cảm thấy nên chọn một cái tốt.

...

Một lát sau, một thanh trường thương cuối cùng được Đông Bá Tuyết Ưng chọn trúng.

“Oành.” Một thanh trường thương màu đen, cán thương tựa như là gỗ Siêu Phàm đặc thù nào đó tạo thành, trên gỗ còn có đường vân màu đỏ sậm, cần thận cảm thụ, còn có thể cảm nhận được mơ hồ tiếng rỗng gầm, tùy tay vung lên cũng sinh ra tiếng nổ.

“Hắc Long Thương, long huyết đúc?” Đông Bá Tuyết Ưng nhếch miệng cười, “Thương nặng đại khái một ngàn hai trăm cân, tương đối thích hợp thương pháp của ta.”

Có trường thương, mắt thường thoát nhìn cũng mơ hồ, thi triển cũng như quỷ mỵ lóe ra.

Có trường thương, đâm thích hợp tốc độ cực nhanh.

Đồng Bá Tuyết Ứng cũng từng động tâm vì trường thương khác, nhưng hôm nay hắn đã nắm giữ hai loại ảo diệu vạn vật thủy hỏa, mơ hồ cảm thấy con đường của mình, là con đường đủ cả âm dương. Đi cực đoan... Có lẽ đối mặt một số đối thủ cùng cấp độ có thể sinh ra kỳ hiệu! Nhưng đối mặt một số kẻ địch cực lợi hại, đi cực đoan cũng sẽ ý nghĩa phương diện khác là thiếu sót, mình không xử lý được kẻ địch, thì rất dễ bị kẻ địch xử lý!

“Cái tên đủ tà ác khí phách, nhưng thanh trường thương này quả thực rất tốt.” Đồng Bá Tuyết Ứng tùy ý vung, cán thương xoay tròn đâm ra, sinh ra sóng xung kích không khí nghiền áp va chạm ở trên bức tường lầu các, mặt ngoài bức tường có sóng gợn di động, dễ dàng dời đi hết lực đánh. Dù sao đến lựa chọn binh khí, đều sẽ thử đơn giản một lần.

“Nhưng cần một trăm hai mươi cân nguyên thạch?” Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn nhìn yết giá.

Một cây trường thương thánh giai hạ phẩm này, đã đột phá cực hạn giá miễn phí Thủy Nguyên đạo quan cho mình.

“Chọn thêm một đôi giày.”

Đồng Bá Tuyết Ứng vẫn rất coi trọng giày.

Có một số Siêu Phẩm có lẽ lúc chiến đấu còn sẽ thi triển thói phách, nhưng Đồng Bá Tuyết Ứng coi trọng thì là độ linh hoạt! Ở lúc cận chiến, độ linh hoạt cực kỳ quan trọng. Tính linh hoạt kém... Sẽ phi thường bị động! Mà tính linh hoạt cao, có thể đem đối thủ đùa bỡn trong bàn tay. Cho dù gặp kẻ địch chạy trốn cũng nắm chắc lớn hơn nữa.

“Chính là nó.”

Giày da màu xanh nước biển đậm, chủ thể là da ma thú Siêu Phẩm cùng với một số kim loại phối hợp luyện chế thành, trên giày có đồ văn rất tối, quỷ động lực lượng gió, nếu không nhìn kỹ căn bản nhìn không ra.

“Giày Lưu Minh.” Đồng Bá Tuyết Ứng sau khi đi vào thử một chút.

Lực lượng lưu động vô hình mơ hồ ở chung quanh.

Bộ pháp di động của mình sinh ra dòng khí tốc độ cao đều sẽ được dẫn đường, lực cản giảm hẳn. Cần biết đối với cường giả Siêu Phẩm mà nói, bọn họ động tác cực nhanh, nhất cử nhất động sinh ra lực cản không khí cũng rất kinh người. Như tùy ý trường thương đâm ra hoặc là quét sinh ra sóng xung kích cao áp, thật ra chính là lực cản không khí. Khi lực cản bị giảm, tính linh hoạt về tốc độ đương nhiên sẽ tăng nhiều.

“Sướng.”

Đồng Bá Tuyết Ứng lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Sau khi chọn thánh giai hạ phẩm Hắc Long Thương cùng giày Lưu Minh, Đồng Bá Tuyết Ứng lại chọn một cái áo bào màu đen nhân giai cực phẩm, cũng có một chút hiệu quả làm giảm lực cản không khí. Dù sao luận sức phòng ngự, thánh giai cực phẩm hộ thân nội giáp thật sự quá lợi hại.

“Tốt, góp đủ rồi!” Đồng Bá Tuyết Ứng lộ ra vẻ mặt vui mừng.

“Long tiền bối, Tước tiền bối, ta đã chọn xong rồi, ba món này.” Đồng Bá Tuyết Ứng mở miệng nói.

“Tiểu tử, Thủy Nguyên đạo quan chỉ có thể miễn người tám mươi cân nguyên thạch, ba món này của ngươi cộng lại là cần hai trăm ba mươi sáu cân nguyên thạch.” Thanh âm thanh thúy của Tước tiền bối vang lên ở trên lầu các, “Ngươi mặc dù có nguyên thạch, nhưng vẫn nên dùng ở trên tu hành đấu khí, đấu khí mới là căn bản, đừng lãng phí quá nhiều trên ngoại vật, tuy chúng nó đối với ngươi hiện tại gia tăng thực lực rất rõ ràng, nhưng đối với ngươi bước vào Thánh Cấp, một chút trợ giúp cũng không có!”

“Ta hiểu.” Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Mình có hơn ba ngàn cân nguyên thạch cơ! Thủy Nguyên đạo quan lại tặng sáu trăm cân, rất đủ tự tin.

“Tước tiền bối, cây trường côn này có thể đổi bao nhiêu?” Đồng Bá Tuyết Ứng khẽ lật tay, một cây trường côn màu đỏ rực xuất hiện trong tay, đây là thánh giai hạ phẩm trường côn Lôi Chân trường lão để lại, mình giữ cũng vô dụng, vẫn là bán cho Thủy Nguyên đạo quan đi. Ở trong tổ chức của mình mua binh khí là rẻ nhất, bán binh khí cũng là có lời nhất.

“Ồ?”

Một dao động vô hình xẹt qua trường côn màu đỏ rực này.

“Binh khí thánh giai hạ phẩm này, ha ha, tính một trăm cân nguyên thạch đi.” Tước tiền bối nói, “Xem ra tiểu tử ngươi còn từng có một chút gặp gỡ, tính cả cây binh khí trường côn này, ngươi còn cần bổ sung năm mươi sáu cân nguyên thạch. Đúng rồi, mỗi một người đột phá Siêu Phẩm, Thủy Nguyên đạo quan đều sẽ tặng kèm ‘Năm mươi điểm cống hiến’, mỗi một điểm cống hiến tương đương với một cân nguyên thạch.”

Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu, hắn đương nhiên biết. Đạo quan trực tiếp tặng kèm năm mươi điểm cống hiến, Siêu Phẩm mới lên bình thường dùng để đổi

bình khí, đổi bí thuật! Hơn nữa một chút điểm công hiến như vậy, cũng không được đổi đồ quá tốt.

“Ta bổ sung thêm sáu cân nguyên thạch, đúng không?” Tâm tình Đông Bá Tuyết Ứng vô cùng tốt lấy ra sáu cân nguyên thạch đặt ở trên cái giá bên cạnh.

Hô.

Mình lấy ra nguyên thạch, trường côn màu đỏ rực bỗng dung bị dịch chuyển đi, biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.